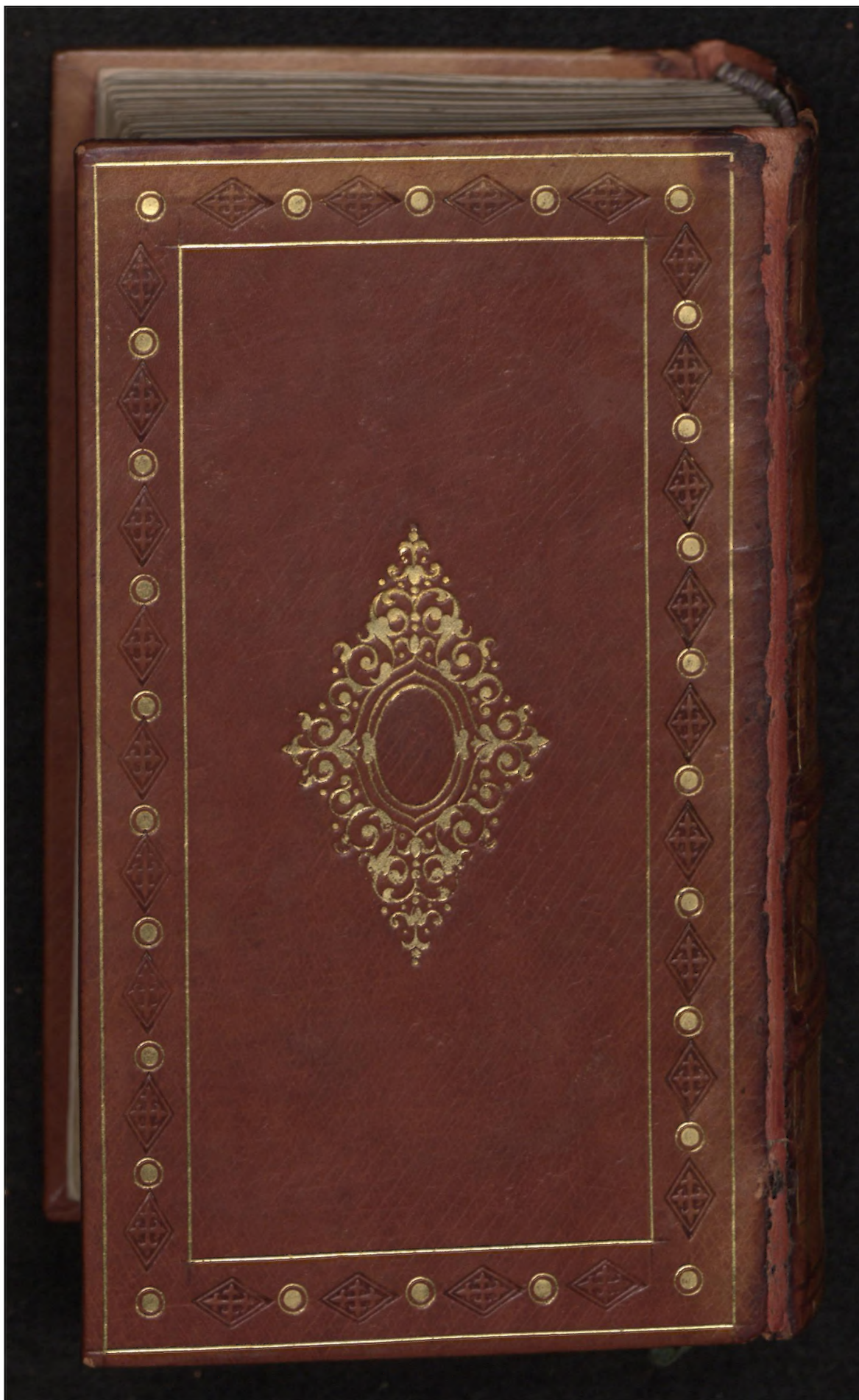

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.1

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.1

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald. 1.1.11.1

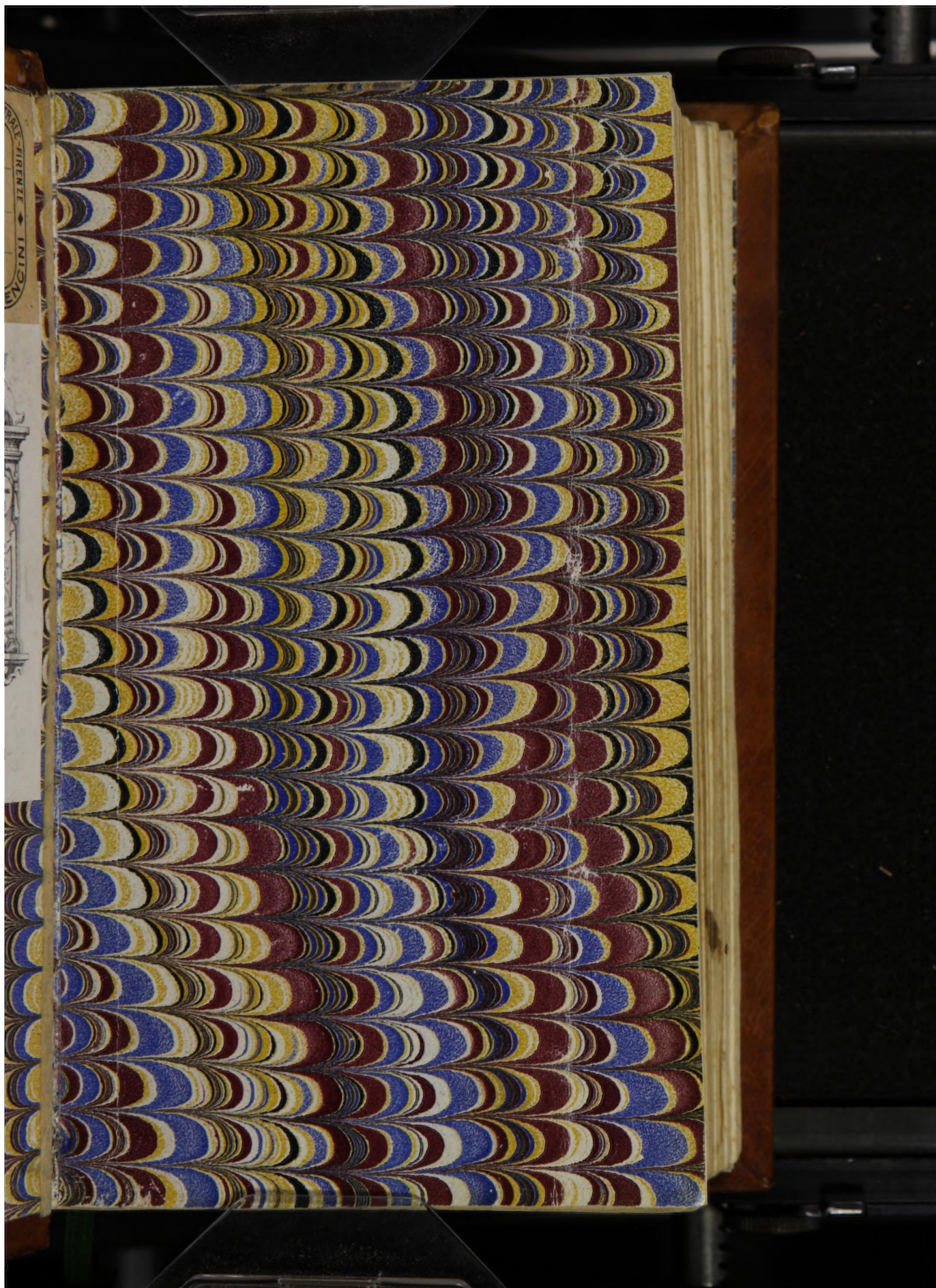
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.1

Ex Libris Joannis Nenoni
1874

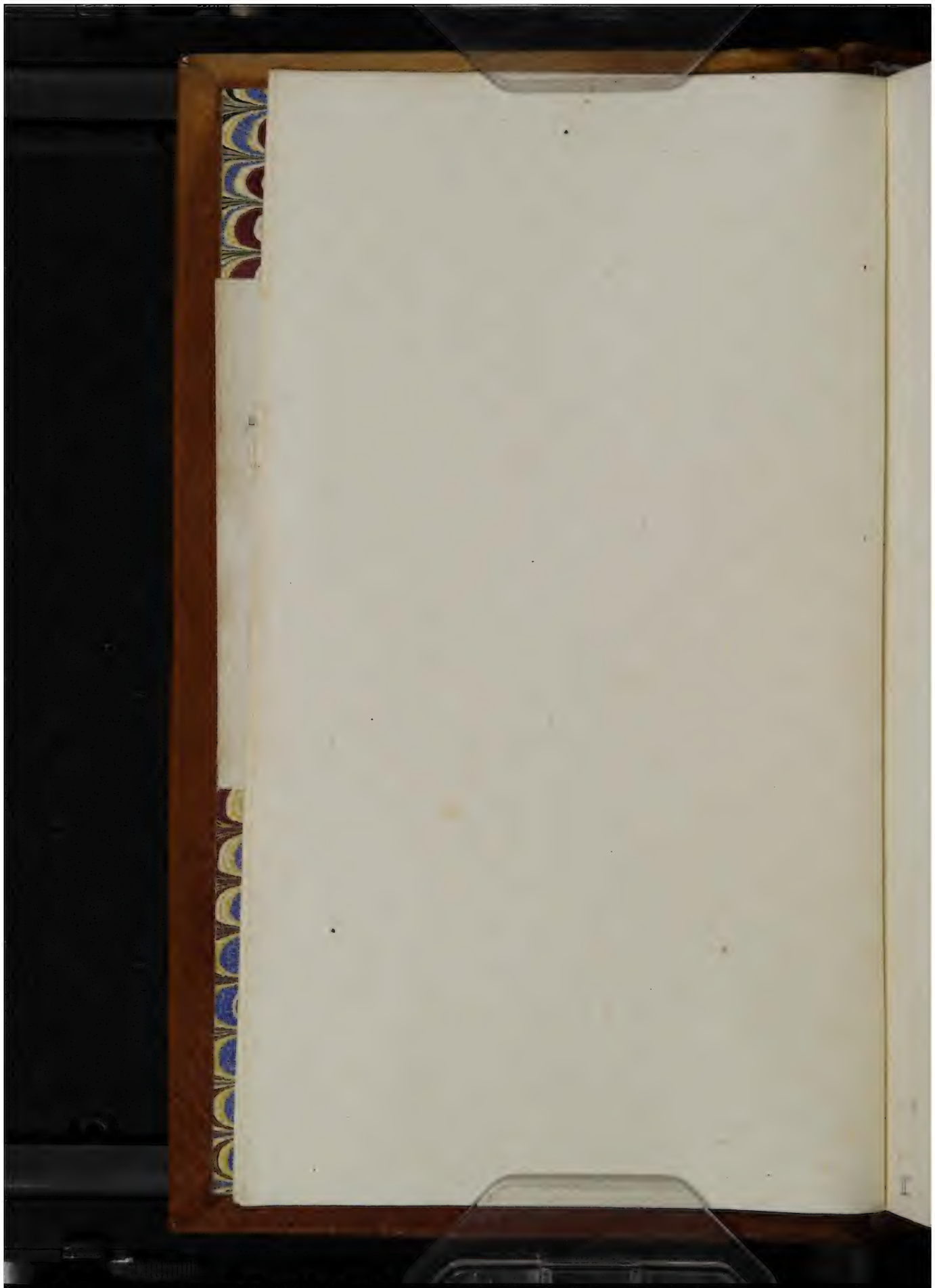

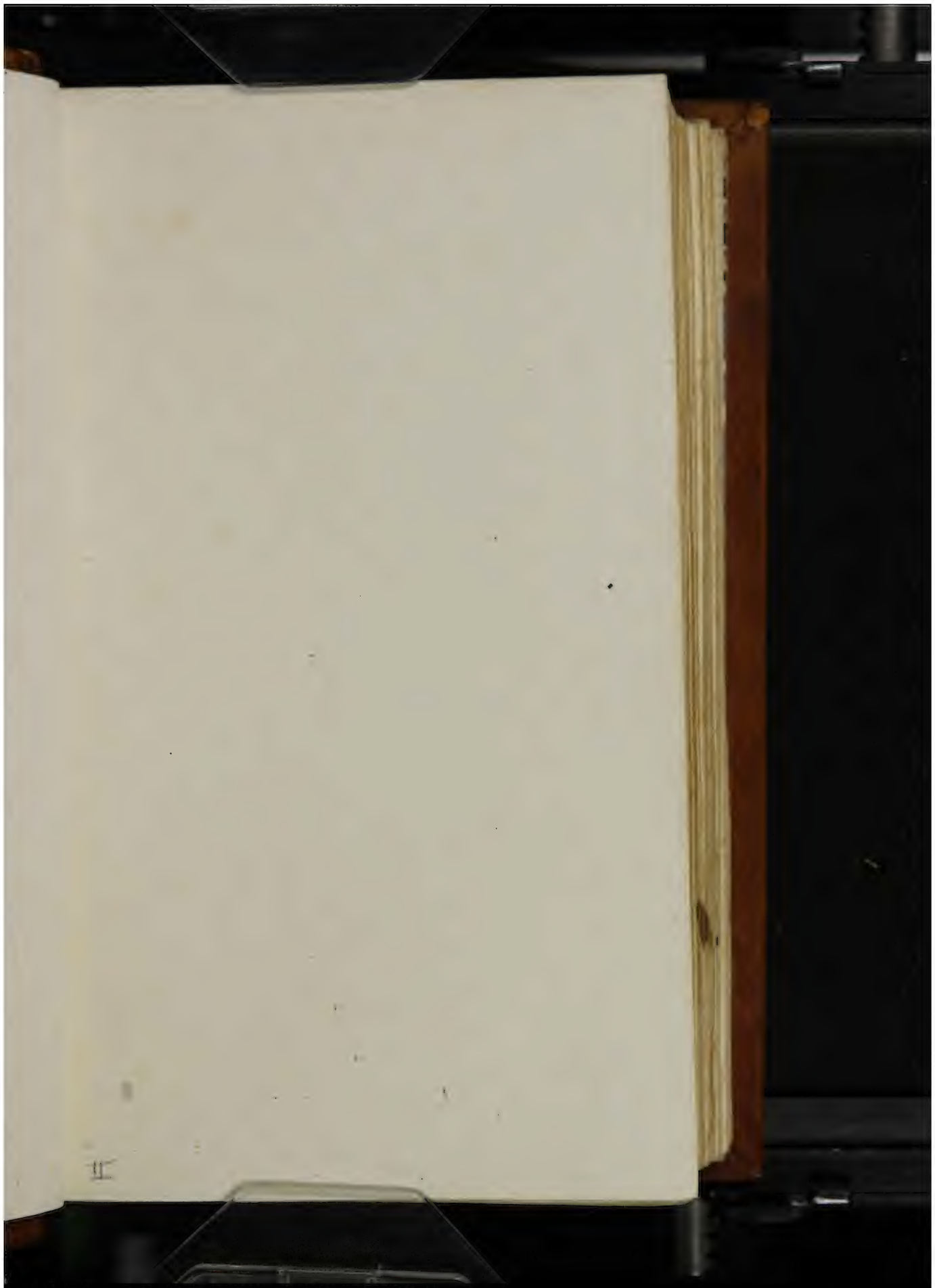
Ald. 1/1.

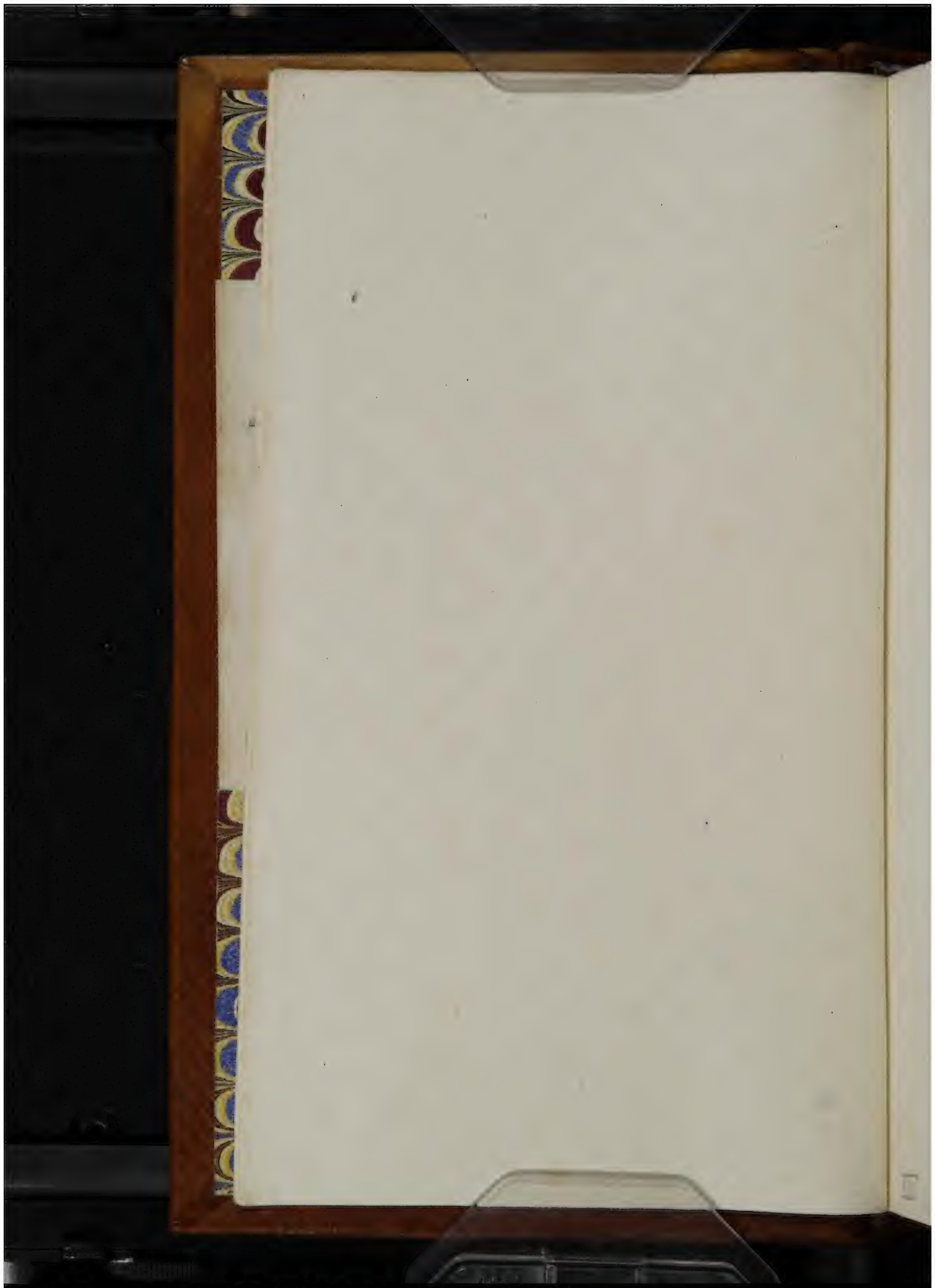
I

I

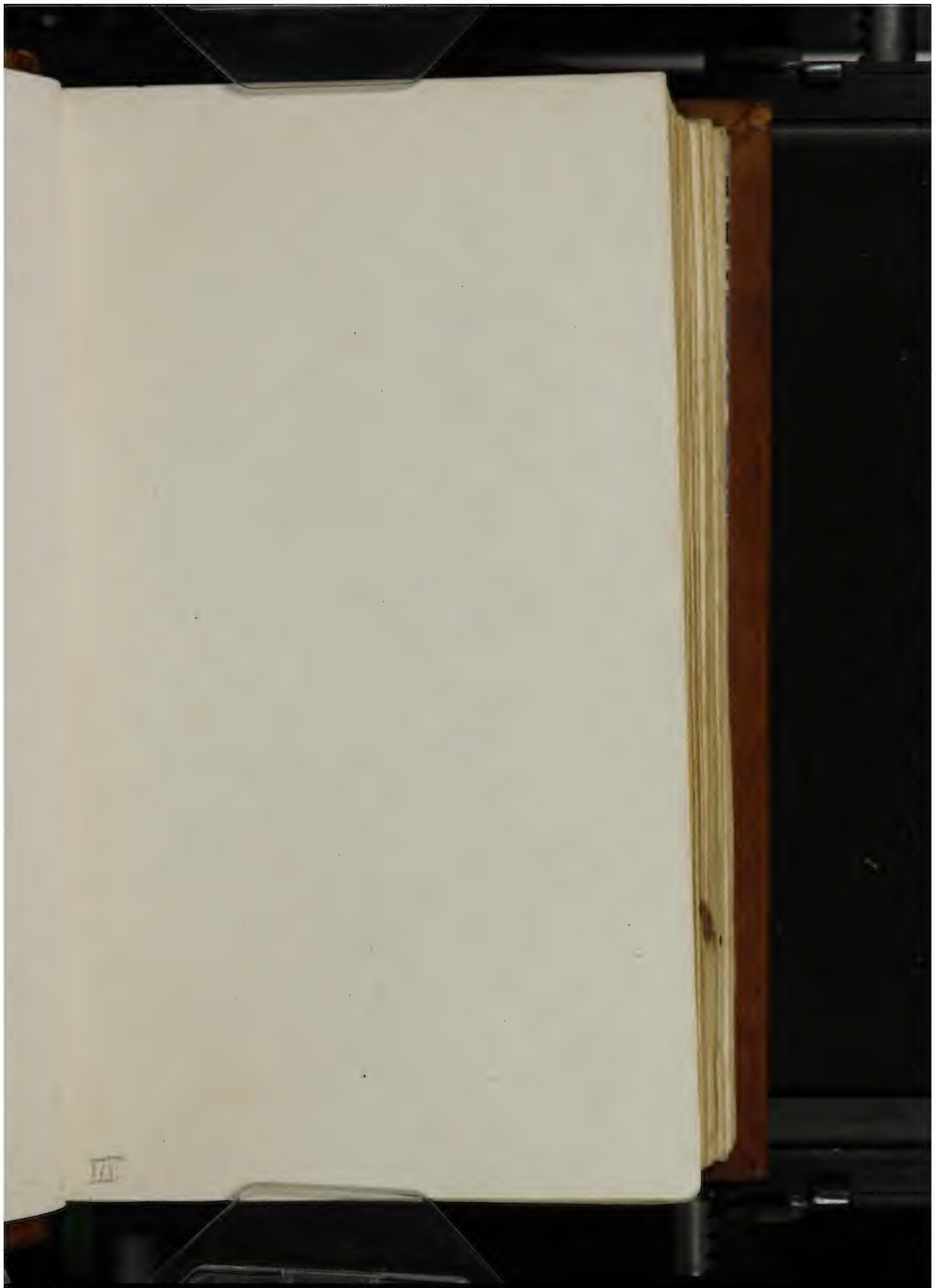

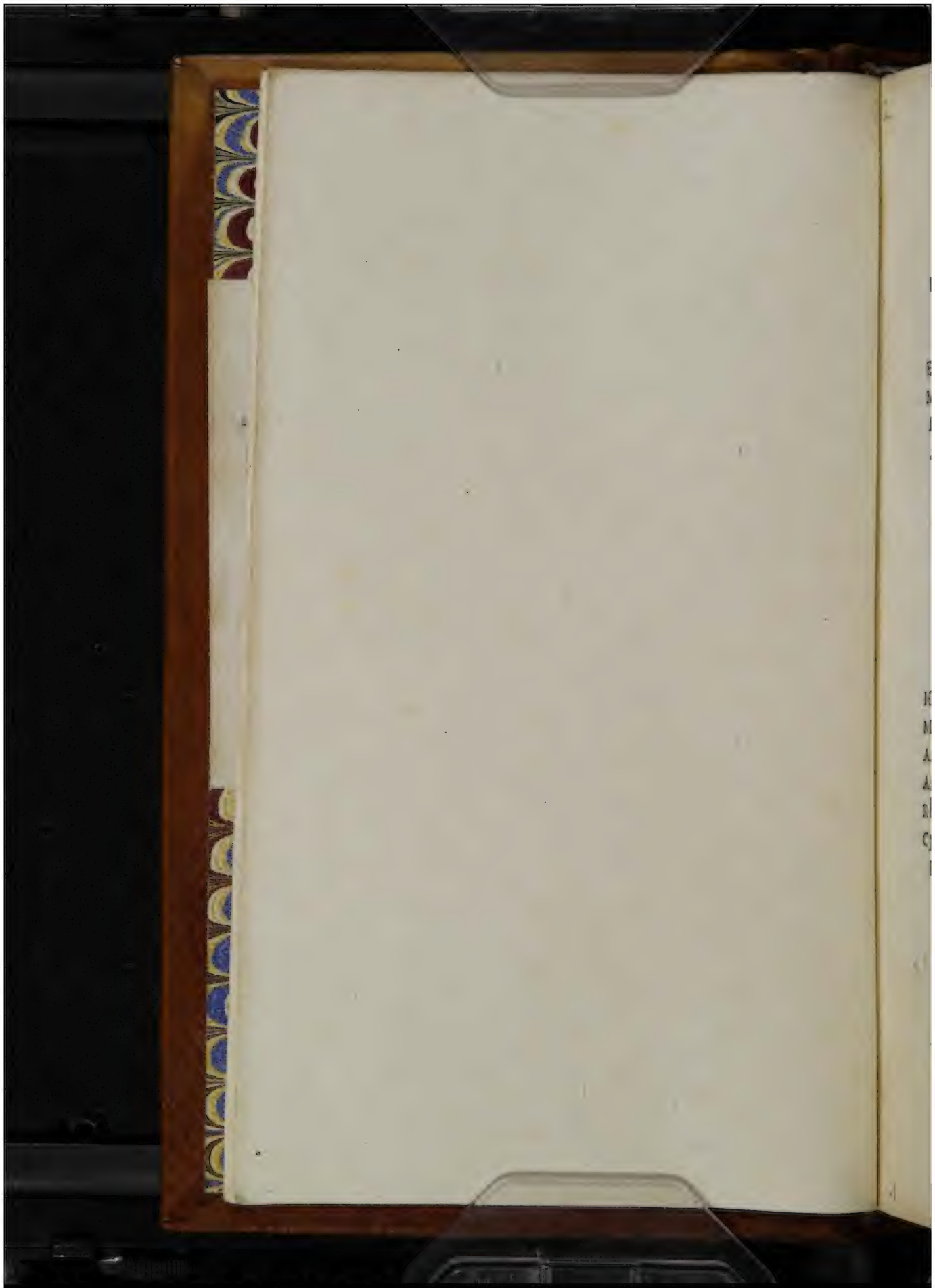

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγῳδίαί ἑπτὰ καὶ δέκα· ὧν
ἑνὶα μετ' ἐξηγήσεων· εἰσὶ δὲ αὗται·

Ἑκάβη	Ορέστης	Φοίνισσαι
Μέδεια	Ἱππόλυτος	Ἀλκίσις
Ἀνδρομάχη	Ἰκέτιδες	Ἰφιγένεια ἐν
Αὐλίδι	Ἰφιγένεια ἐν ταύροις	
Ῥήσος	Τρωάδες	Βάκχαι
Κύκλωψ	Ἡρακλῆσαι	Ἑλένη
Ἴων		

EVRIPIDIS tragoedia septendecim, ex
quib. quaedam habent commentaria.
Et sunt haec.

Hecuba	Orestes	Phoenissae
Medea	Hippolytus	Alceus
Andromache	Supplices	Iphigenia i
Aulide	Iphigenia in Tauris	
Rhesus	Troades	Bacchae
Cyclops	Heraclidae	Helena
Ion.		

ALDVS RO·DEMETRIO CHAL-
CONDYLAE VIRO CLA-
RISS·S P D.

ISTARENT Athenae ille olim uir
tutum omnium Domitium Demetri do-
ctiss·deslerem una cum illis bonorum li-
brorum et factam ab hinc mille annos,
et fieri assidue iacturam plurimam et miserabilem.
nam ut taceam tot librorum millia in illa Ptolemæi
Philadelphi bibliotheca, omnium, quæ unq̃ fuerunt
longe maxima: quo tempore·C·Cæsar, ut totum sibi
terrarum orbem subigeret: & humana, & diuina iu-
ra peruertebat: infelicissime conflagrasse: ut taceam
citra annos sexaginta et libros in tota græcia, ἡ ἀσ-
την τῆ ἑλλάδα deperditam: non ne in italia tempesta-
te nostra maximas bonorum librorum bibliothecas
uel direptas paucis annis uidimus: uel nescio quo in-
fortunio conclusas, ac tineis, et blattis destinatas uide-
mus? sed quoniam Athenæ iandiu nullæ sunt tecum,
qui solus tua doctrina nobis illas representas: hanc ui-
sum est deslere calamitatem. Quamquam consultum
est optime a deo studiosis omnibus excudendi libro-
rum in uento, et laboribus nostris. Quandoquidem
mille et amplius boni alicuius autoris uolumina sin-
gulo quoq; mense emittimus ex Academia nostra. Et
nunc decem et octo Euripidis tragædias, tibi, qui es
græcorum omnium ætatis nostræ sciale princeps nun-
cupatas damus, non multo post in septem primas data-
ri et commentarios.

V A L E .

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ.

ΙΩΝΟΣ.

Χαῖρε μελαμπέτοις Εὐριπίδῃ ἐν θυάλοισιν
Πιερίας, τῇ ἀγρυπνῆς ἔχων θάλαμον.
Ἰθι δ' ὑπὸ χθονὸς ἄν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
Ἰσον ὁμηρέαις ἀνάνοις χάρισιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδῃ εἶλέ σε πότμος,
Καί σε λυκορῥαῖσαι δειπνον ἔθεντο κύνες,
Τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
Τὸν σοφίῃ τραχιὴν μιξάμενον χάριτα,
Ἀλλ' ἐμολες πελλαῖον ὑπ' ἡρίον, ὥς ἂν ὁ λάτρης
Πιερίδων, νάχῃ ἀρχόδι Πιερίδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Μῆν᾽ αἰετὸς ἄπασ' Εὐριπίδῃ· ὅσα δ' ἴχθῃ
Γῆ μακιδῶν· ἢ δ' εἴξατο τέρμα βίῃ.
Γατρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, Ἀθῆναι πλῆσαι ὅ μύσας
Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τ' ἔπαινον ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐς Εὐριπίδῃ, ἀλλὰ σὺ τῷδε.
Τῇ σῇ δ' ὁδῷ μνῆμα τίς δ' ἀμπεύχεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ἀπασ' Ἀχαιῆς μνῆμα σὸν Εὐριπίδῃ.
Οὐκ ἐν ἄφρονος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΡΟΥ ΛΟΥ
ΣΥΝΟΥΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ
ΓΟΙΗΤΟΥ.

Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου, καὶ Κλεῖτος.
οἱ φάγοντες, ἥς Βοιωτίαν μετώκησαν. ἦτα ἐν τῇ ἀπὸ
κῆ· ἔκ αὐθιγὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτῶν.
καὶ γὰρ τῶν σφόδρα ἀγενῶν ἐτύχχανεν ὅσα, ὡς φίλος
χορός ἀποδῆκνυσιν· ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ἐρξῆς, ἐκ νε
φορῆ τοῦ πότης μητρός· ἐτέχθη δὲ καθ' ἡν ἡμέραν
Ἕλληνες ἐτρέφαντο τὸς Πέρσας· ἐγένετο δὲ τὰ πρῶ
τα ξωγράφος· ἦτα μαθητὴς Προδίκου ἐν τοῖς ῥητορι
κοῖς· Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς, καὶ φιλοσόφοις.
Διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ κλαξομενίου· ἐπὶ
τραγωδίαν δὲ ἐτρέπη, τ' Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάν
τα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα· στυθρῶς
δὲ τὸ εἶδοσθαι, καὶ ἀμφόθεν, καὶ φάγων τὰς συνουσίας.
ὅθεν καὶ μισογύνης εἰδοξάσθη· ἐγὼ με δὲ ὁμῶς πρῶ
την μὲν Χοιρίλιν, θυγατέρα Μνησιλόχου· ἐξ ἧς ἔχε
Μνησίλοχον, καὶ Μνησαρχίδην, καὶ Εὐριπίδην· ἀ
πώσάμενος δὲ ταύτην ἔχε καὶ δευτέραν· καὶ ταύτης
ὁμοίως ἀπολάσας πηραβῆς, μετὰ νῆας ἀπ' Ἀθηνῶν,
ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον βασιλέα τῶν Μακεδόνων· παρ'
ὧ δ' ἦγεν ἄνδρας ἀπολαύων τιμῆς· ἐτελεύτησε δὲ ἐξ
ἐπιβουλῆς Ἀριβαίου τοῦ μακεδόνος, καὶ Κρατέως
τοῦ θεπάλου, ποιητῶν ὄντων, καὶ φθονισάντων αὐ
τῷ, καὶ πησάντων τὸν βασιλέως οἰκίτην, ὄνομα Λυ
σίμαχον, δέκα μνῶν ἀγοραθέντα τὸς βασιλικούς,
ὅς αὐτὸς ἐτρέφε κύνας ἐπαφέναι τῷ Εὐριπίδι· Ἐτε
ροι δὲ ἐσύρησαν ἐκ ὑποκυνῶν, ἀλλ' ὑπογυμνακῶν αὐ
τῶν

τὸν διασπαρῆσαι, πορευόμενον ἄνωρὶ πρὸς Κρατέρῃ
 τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάῳ· καὶ γὰρ ᾔδεν αὐτὸν καὶ περὶ
 τοὺς τοιούτους ἔρωτας· οἱ δὲ, πρὸς τὴν γαμετὴν Νικο
 δίκη τῷ ἄρεθουσίου· ἔτι δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐ
 τὸν ἐβδουμικονταπέντε· καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Γέλλῃ
 μετακομίσαι τὸν βασιλέα· Δράματὰ δὲ αὐτοῦ καὶ
 τὰ μὲν τινὰς ἐβδουμικονταπέντε· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν
 νενηκονταδύο· νίκας δὲ εἴλετο πέντε· τὰς μὲν τέσ
 σαρὰς, περιών· τὴν δὲ μίαν, μετὰ τὴν τελευταίαν· τε
 λοντὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενημόσης τρίτης ὀλυμπιάδος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΛΟΥ.

Εἰ περὶ τοῦ εἰδῶλου προεθέμεθα εἰπεῖν, τοῦτο δὲ
 τὸ ὄνομα γλώσσῃς μὲν ἀπάσαις προβέβληται, οὐ
 δὲ πῶς δὲ σαφένισται, ἀλλ' ἐστὶν ὃ καὶ διαφοροῖς ἐν
 τοῖς ἐκφέρεται, χρεὼν ᾗ περὶ τίποτε τῷτό ἐστι, καὶ
 πόθεν ἤλπιε τὴν συνθήκην· πῇ μὲν γὰρ εἰδῶλα τῶν
 σωμάτων φαμὲν τὰς ψυχὰς· καὶ ῥήτορα εἰδωλοποι
 ὄν ὀνομάζομεν, τὸν ταῖς ἀπελθούσαις τῶν σωμάτων
 ψυχῆς λόγους περιτιθέμενον· φιλόσοφοι δὲ ξύμπαν
 τες, τὰ χάρωνα, εἰδῶλα τῶν κρηττόνων φασὶν· οὕτω
 γὰρ καὶ πρὸς τῆς συνηθείας ἐστὶν εἰδῶν· οὗτος μὲν γὰρ ὁ
 χαλκῆς ἀνδρίας, Ἡρακλῆς εἰδῶλον· ὁ δὲ, Θησέ
 ως· καὶ ἡ χελκὴ λύκαινα ἡ τοὺς μαστοὺς ὑποτιθεῖσα
 τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιᾶς ἐργασίας, ᾗ
 δῶλα δὲ ἀληθείας· καθ' ἣν Ρῶμος καὶ Ρωμύ
 λος ὑπὸ τοῦ Φαιδύλου ῥιφέντες ἐπὶ τὴν ἀκτὴν, τῆς
 ξώσης λυκαίνης τοὺς μαστοὺς ἔλκυσαν· τίς οὖν
 ὁ τῆς διαφορᾶς λόγος, ἐγὼ γούν φιμιλοχισάμενος,
 καὶ ἐκτιθέμενος, ὥς ἡ ψυχὴ ἐπέφυκεν εἰδῶλον, ἅλ

ἀλλὰ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ὡς χεῖρον κρήνητος· ἐπεὶ δὲ
αἱ ψυχαὶ φανταζόμεναι, σωματικαῖς τυπῶνται μορ-
φώμασι πρὸς τὴν τῶν ὁρώντων δύναμιν, ἀσαφεί-
μέντοι καὶ συγκεχυμένοις, καὶ τὸ ὅλον σκιώδεσι,
διὰ ταῦτα λέγονται τῶν σωμάτων εἰδωλα· σῶμα
μὲν γὰρ καὶ τὸ γῆμα ὀρθριον, καὶ τὴν ἀφὴν σερρόν,
καὶ ἀντιτυπῆς, καὶ τὸ χρῶμα ἐνὶ λαυκόν, καὶ βαρὺ,
καὶ γεῶδες, καὶ αἶρι μὴ ἐποχόμενον· ἡ δὲ τῷ Πολυ-
δώρῃ ψυχὴ, ὅχῃ τῷ τῇ Εὐαβῇ ἐφαίνετο, ἀλλὰ зоφε-
ρῶν, καὶ σκιᾷ παρόμοιον, καὶ δυσήκασον· διὰ γὰρ τὴν
τοιαύτην μορφήν τὴν ἀσχαφὴν καὶ συγκεχυμένην εἰδω-
λα φασι· οἱ σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων· καὶ Πλάτ-
ων ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ ἐν τοῖς τάροις φαινόμενα σκισθ-
εῖν φαντάσματα, ψυχὰς φιλοσωμάτων ὠνόμασεν,
ὡς μὴ δὲ μετὰ τὴν ἐνταῦθεν ἀποδημίαν, πρὸς τὸ κα-
θαρὸν ἀνίστασθαι φῶς, ἀλλ' ἐν τῶν σωμάτων ἐχομένας.
αἱ δὲ διὰ τὰς ἀνδραποδώσεις ἠραπήκασιν ἡδοναίς.
διὰ ταῦτα μὲν ἔν εἰδωλον σωμάτων ἡ ψυχὴ· αὖθις
δὲ σῶμα, ψυχῆς εἰδωλον· ὅτι περὶ ὁ τῷ ὀφθαλμῷ,
ἐκ γῆν ὄντος· καὶ ὁ τῷ ἀφῇ, ἐκ γῆν πάλιν ἐξε-
ταστική· καλλίων δὲ νῦν, ὀφθαλμῷ,
καὶ νοερὰ ζήτησις, δυνάμει
ἀπικηῖς· διὰ ταῦτα πάλιν εἰ-
δωλον τὸ σῶμα τῆς ψυ-
χῆς· τὸ δὲ ὄνομα τῷτο,
ὁ χριστιανῶν ἐμυσά-
χθη θεομῶς, ὅτι
δὴ τοῖς ἑλλή-
νισις θεοῖς
ἐπιφίμει
αὐτὴν ἡκασμα.

Θωμά του μαγίστρου σύνοφισ του τεβίου Εύρι
πίδου, καὶ τῆς τῆς δράματος ὑποθέσεως.

Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ, πατρίς μὲν, Ἀθηναῖ· πατέρες
δὲ Μνήσαρχος καὶ Πηλος, καὶ Κλειτὼ λαχνοπωλὶς.
γεννηθεὶς δὲ ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸ τῆς Ἀπικῆς νήσῳ,
ἐπὶ Καλλίῳ ἄρχοντος, κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἐβδο-
μικὴν ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ τὸ τῆς Ἑρέξ ναυτικῆς
κατεναμάχησαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παρ-
κράτιον, καὶ πυγμὴν, τῆς πατρὸς αὐτῷ χρησμὸν λα-
βόντος, ὅτι σεφανηφόρος ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νική-
σει· ὃ δὴ καὶ εἰς ἔργον προύβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα
Ἀθηναῖοι· ἔπειτα εἰς λόγους ὤρμηκός, ἐφοίτησε πα-
ρὰ Ἀναξαγόρα, καὶ Προδίκου, καὶ τισὶν ἄλλοις· ἀγ-
χίνος δὲ ὧν ἤπερ τις, καὶ τῷ ποιεῖν ἑαυτὸν ἐκδε-
δωκός, εἰς τραγωδίαν ἐτρέφει, καὶ ἔλαμψεν ἐπὶ
ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ ἦς τὴν τέχνην ἐξῆρκεν, ἃ
ἔδωκεν ὅσιν γε τῶν πρὸ αὐτῆς· τό τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ
δράματος τὴν ὑπόθεσιν διατυπῶν, καὶ τὸν αἰκροα-
τὴν ὡς περ χειραγωγεῖν ἦς τὸ ἔμπροσθεν, Εὐριπίδου
τέχνη μὲν· τό τε σαφένειαν καὶ Πλάτος ἔχειν τὰ λε-
γόμενα, καὶ τὴν ἐρμηνείαν ποικίλλειν ἐπιχειρήσε-
σί τε καὶ ῥυθμῷ χαρίεντι, καὶ γνώμας ἡσάγειν συνε-
χεῖς, καὶ μάλα τῷ ὑποκειμένῳ προσφόρος, θαυμα-
στός· ἔγραψε μὲν ὅν δράματα δύο καὶ ἐννενήκοντα
τὰ πάντα· ἐν οἷς ἦν οὐκ ὀλίγα σατυρικά· γενίκευκε
δὲ ἐν πᾶσι ταύτοις τοῖς δράμασι γίγας πεντεκάθε-
κα· ἤρξατο δὲ τῆς περὶ ταῦτα ἀγῶνος, ἐτῶν πέντε
καὶ ἦκοσι γεγονώς· φασὶ δὲ αὐτὸ καὶ ξωγράφον γεγε-
νέναι, καὶ δῆμνυθαι αὐτῶς πινάκισιν ἐν μεγάροις· γη

ναῖκα δὲ γήμας, πρώτην μὲν, Μελίτῳ· ἔπειτα αὐτῷ
 ἀπελθούσης, χοιρίλιν· ὃς ἔχε τρεῖς· Μνησαρχίδην
 ἔμπορον· Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, καὶ ὁ μόνυ μόνον
 αὐτῷ Εὐριπίδην, περὶ λόγους διατρίβοντα· ἦν δὲ
 σύννευς, καὶ στυφνὸς τὸ ἥθος, καὶ μισόγελως καὶ σκυ
 θρωπὸς, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπων φησὶν.
 Στυφνὸς ἔμοιγε προσειπὼν Εὐριπίδης· φωράσας
 δὲ τὸν αὐτῷ ὑποκριτὴν Κίφισοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναι
 κί, καὶ τὴν ἐνταῦθεν μὴ φέρ' Αἰχύνην, σκωπόμενος
 ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, ἀφῆς τὴν ἀθήνησι διατρι
 βὴν, εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα Ἀρ
 χέλαον· καὶ διεχθὲς ὑπ' αὐτῷ κάλλιπα, καὶ φιλοτιμι
 ῶς, μεγίστης ἡξίετο τιμῆς· διατρίβων ὅν ἐκεῖ, ἐπε
 δὴ ἔν τινι ἄλλῃ φροντίξων ἔτυχε, κατεβρώθη ὡς φα
 σιν ὑπὸ τῶν Ἀρχέλαου κυνῶν, τῷ Μακεδόνων βασι
 λέως ἐξιόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη
 γεροντός· ἐτάφη μὲν ὅν ἐν Μακεδονίᾳ· κενοτάφιον
 δὲ αὐτῷ Ἀθήνησι γέγονεν· ἐφ' οὗ ἐπέγραφε Θυκυδίδης
 ὁ συγγραφεύς, ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιός, τάδε·
 Μνάμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὅς ἐαδ' ἵχθη
 Γῆ μακεδῶν· ἡ γὰρ δέξατο τέρμα βίης.
 Πατρίς δ' ἑλλάδος ἑλλάς, ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μύσας
 Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.
 Φασὶ δὲ ἐπὶ τῷ ἀκρόσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς,
 τὴς μὲν Ἀθηναίους πάντας, πενθῆσαι· Σοφοκλέα δὲ,
 αὐτὸν μὲν καὶ φαιδὸν ἐνδεδυθαι χιτῶνα, τὴς δὲ ὑπο
 κριτῆς αὐτῷ, ἀσεφανώτης τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς
 τὸν ἀγῶνα· ὅττω δὲ αὐτὸν Φιλῆμ' ἠγάπησεν, ὥς καὶ
 τάδε περὶ αὐτῷ τολμῆσαι εἰπεῖν.
 Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηότες

Αἰσθ

Αἰθυσιν ἔχον ἄνδρες ὥσφασιν τινές,
Ἀπηνεῖα μιν ἄν, ὥστ' ἰδῆν Εὐριπίδην.
ἥτως ἤγυντο πολλὰ τινος ἄξιον.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ.

Μετὰ τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρ
μίσθισαν ἐν τῇ ἀντιπέραν χερρὸν ἡσώ τῆς Θράκης,
ἣς Πολυμήτωρ ἦρχεν. ὃ δὴ καὶ κενὸ τάφιον ἔχουσαν
Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. Διατρίψαντες δὲ ἐκ τῆς
μέρας δὴ τινος, ἐφ' ᾗ τὰ αὐτῶν οὐ διαθήσονται, ἐπὶ
ἀναχθῆσεσθαι ἔμελλον, φανέν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἶδω
λον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπέχε τὸς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς,
αὐτοῦν γέρας αὐτῷ δοῦναι τὴν παῖδα Γρία μου Πο
λυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγνηθῆσαν αὐτῷ ὑπὸ
τῷ πατρός. δι' ἣν καὶ ὑπὸ Γάριδος καὶ Διὶ φόβου το
ξουθῆς, ὄλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν
ἔμελλε Γρίαμος. Ἕλληνες μὲν ἔν ὧν οὐκ ἔπαθον ὑπὸ
αὐτῷ μεμνημένοι, καὶ τι μῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἄσ
δρος, ἐψήφισαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τά
φῳ τῷ ἥρωος. ἐπέμψαν δὲ τὸν λαέρτη Οδυσσεὺς πρὸς
τὴν μητέρα αὐτῆς Εκάβην ὥσ' ἂν τήν τε παρθένον λά
βῃ καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγ' ἰοῖστος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ πεί
σῃ Εκάβην, μὴ δουχερῶς χεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαι
ρέσει. ἐλθὼν ἔν Οδυσσεὺς, τήν τε κόρην συναρομένην
ἄνρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς, καὶ πείθουσιν τὴν μητέρα,
ὥς τεθνήξεται μᾶλλον αὐτῇ προσήκον, ἢ τὸ ξὺν παρ
ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Εκάβη θεράπει
σαν αὐτῆς ἐπέμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾗ ὕδωρ ἐκ

θεν νομίσαι πρὸς λατρὸν Πολυξένης· ὅρε δὲ Πολύ-
δωρον ἐκὼς κήμενον· ἀλοῦσαν γὰρ ὡς ἐγνώτην Τροίαν
Πολυμήτωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔρριψεν δὲ τὴν θάλασ-
σαν, ὥσ' αὖν αὐτὸς ἔχητ' ὅν χρυσόν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ
τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρῶτον Πριάμος ἔπεμψε λά-
θρα, ἐπεὶ δὴ ἰώρα τὸ Ἰλίον πρὸς κίνδυνον ἦδη χωρῆν.
ἦν δὲ ὁ χρυσὸς ὅτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἰκανὸς ὀρθῶσαι
καὶ αὐτὸς τὸ γένος τοῦ Πριάμου· ὥς ἔν τούτῳ ἔδρεν ἡ
δύλη κείμενον ἐπ' αἰκταῖς, ἀνελομένη, καὶ τῷ πέπλῳ
ἐλίξασα, νομίξεν πρὸς τὴν Εκάβην· καὶ ἡ τὸν τῆς
Πολυξένης νεκρὸν πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τῷτον εἶναι νο-
μίσασα, ἐπεὶ δὴ ἐγνώ Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔχε,
καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήτορα, μηχανάται τοῖον
δε· κοινώσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην
Αγαμέμνονι, πέμψεν τὴν αὐτῆς δύλην ὡς Πολυμή-
τορα, αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἐαυτὴν μετακαλε-
μένη περί τινος ἀναγκῆς πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι· ὅ-
τος μὲν ἔν ἄγνοῶν ὅτι Πολύδωρος ἔρηται παρὰ τὰς
αἰκτὰς, καὶ ἅμα καὶ τισὶν ὑποκλαπῆς, μετὰ τῶν παῶ-
δων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται· Εκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν
τούτου χάριν ἐφη κεληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυρὸς
κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μινύσῃ· εἰσάχθη δὲ
καὶ τῆς σκηνῆς ἐνδον εἰσῆσαι, ὥσ' αὖν καὶ ἑτέρ' ἄλλα αὐ-
τῷ δώσθ' χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας· ἐκὲ
κρυπτοῦ δὲ εἴσω πλῆθος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τῷτον
εἰσελθόντα Εκάβη, ὀφθαλμῶν τε σερεῖ, καὶ τὰ τέκνα
αὐτοῦ ἀποσφάττει· διαψάσαντος δὲ αὐτοῦς τῷ Αγαμέ-
μνονος ὕπερον, καὶ τῷ Πολυμήτορος πολλὰ περὶ τῆς
σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασάμενον, Εκάβη περιε-
γένετο, ἐλίξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ ἔχ

ἡ δὲ
ἀγαμέμνων
τὸν ὄφρα
τῷ Εκάβῃ

Τ.

Πολύδωρος

Εκάβη

Χρυσός

ἔχ

Πολύδωρος

ᾧν πρῶτεινε, τὸν παῖδα ἀνείλε, σύμφηφον χάσα καὶ
Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματι ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν
τῆς Θράκης χερρὸν ῥονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυ
ναικῶν αἰχμαλωτῶν Τρωάδων, συμμαχησασῶν
τῇ Ἑκάβῃ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Πολυδῶρου ἑδῶλον.

Οδυσσεύς.

Ἑκάβη.

Ταλθύβιος.

Χορὸς ἐκ Τρωάδων

Θεράπαινα Ἑκάβης.

αἰχμαλωτῶν.

Ἀγαμέμνων.

Πολυξένη.

Πολυμήτωρ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

Κωνεκρῶν^Χ αὐθμῶνα καὶ σκῶ
του πύλας
λιπῶν, ἴν' ἄδης χωρὶς ὤκει
σαι θεῶν,

Πολύδωρος Εκάβης παῖς γεγώς τῆς Κιανέως,
Γριάμου τε πατρός· ὅς μ' ἐπὶ Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔχε δορὶ πεσὼν ἑλληνικῷ,
δῆσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονός,
Πολυμήσορος πρὸς δῶμα θρηϊκίου ξένου·
ὅς τὴν ἀρίστην χερρὶ ῥοιήσιν πλάκα
σπέρει, φίλιππον λαὸν ἀνύων δορί·
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐπέμπε λάθρα
πατήρ, ἴν' εἴ ποτ' Ἰλίου τέχνη πέσοι,
τοῖς ξῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπένδι βίου·
νεώτατος δ' ἦν Γριάμιδων, ὃ καὶ μεγῆς
ὑπεξέπεμψεν· ἔτε γὰρ φέρον ὅπλα,
ἔτ' ἔχων οἷός τ' ἦν νέω βραχίονι·
ἕως μὲν ἔν γ' ὄρθ' ἐκθ' ὀρίσματα,
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονός,
Εκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐ μὸς νύτ' ἔχων δορί,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ θρηϊκὶ πατρώω ξένω,
τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ἠδ' ὀμνυτάλας·
ἐπὶ δ' ἑ Τροία θ', Εκτορός τ' ἀπώλετο
ψυχὴ, πατρώα θ' ἐστία κατεσπάρη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῃ πιτνῇ,
σφαγὴς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μισοφόνου,
ατίνῃ με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν

ΕΚΛΒΗ

ξένος πατρώος· καὶ κτανών, ἐς οἷδ' ἰμ' ἄλός
 μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ·
 καὶ μοι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλω,
 πολλοῖς διαύλοισι κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλαυτος· ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
 Ἐκάβῃς αἶατο σῶ μ' ἔρι μώσας ἑμὸν,
 τριτάτον ἦδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε χερρὶ ῥονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύσσηνος ἐκ Τροίας πάρα·
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ αὖς ἔχοντες, ἥσυχοι
 θάλασσαν ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε θρηϊκίας χθονός·
 ὁ Γηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανείς,
 κατέχευ' Ἀχιλλεύς πᾶν σφάτον μ' ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον ἀθύνοντας εἰναλίαν πλάτην·
 αἰτ' ἡ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν·
 καὶ τάξεται τοῦδ', ὅδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ·
 δυοῖν δ' ἐπαῖδοιεν δύο νεκρῶ κατόψεται
 μήτηρ, ἐμὴ τε, τῆς τε δυσήνης κόρης·
 φανήσομαι γὰρ ὥς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δόλης ποδῶν παροῖθεν ἐν κλυδωνίῳ·
 τὰς γὰρ κάτω θένοντας ἐξητησάμην
 τύμβῳ κυρῆσαι, καὶς χέρας μητρὸς πεσόν·
 τὰ μὲν μὲν ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν,
 ἔσται· γεραίᾳ δ' ἐκ ποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβῃ· περὰ γὰρ ἡδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δαμαίνεσθ' ἐμὸν·
 φῶ ὦ μήτηρ, ἥ τις ἐκ τυραννικῶν δόμων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δ' ἄλειον ἢ μαρ ῥ' ἴδεις· ὥς πράξεις κακῶς,
 ὅσον περ αὖ ποτ' ἀντιστηκώσας δέ σε
 φθῆρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' ἀπραξίας.
 ἡ δ' ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γρᾶν πρὸ δόμων,
 ἄγετ' ὀρθῶσαι τὴν ὁμόδ' ἔλον νῦν
 τρῳάδες, ὑμῖν πρόσθεν δ' ἄνασσαν.
 λάβετε, φέρετε,
 πέμπετ', ἀφ' ἧς τέ με δέμας,
 γεραίᾳ χειρὸς προσλαζύμεναι.
 καὶ γὰρ σκολιῷ σκίμῳ νι χειρὸς
 διερεθόμενα, σπύσω βραδύπην,
 ἥλυσιν ἄρθρων προτιθῆσα.
 ὦ σεροπαῖ Διὸς, ὦ σιοτιᾶν ὕξ,
 τί ποτ' αἶρο μ' ἐν νυχὸς ὕτω
 δήμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθῶν
 μελανοπτερύγων μάτερ' ὀνείρων,
 ἀποπέμπομαι ἐν νυχὸν ὅφιν,
 ἂν περὶ παιδὸς ἐμῆ
 τῷ σωξομένα κατὰ Θρήκην,
 ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης.
 θυγατρὸς Δι' ὀνείρων ἴδον.
 εἶδον γὰρ φοβεράν ὅφιν.
 ἔμαθον· ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σῶσατε παῖδ' ἐμὸν,
 ὃς μόνος οἴκων ἀγκυράτ' ἐμῶν,
 τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει,
 ξείνῃ πατρὶ φυλακῇσιν· ἐσσι τινέον.
 ἦ ξεί τι μέλος γοερὸν, γοεραῖς.
 ὕποτ' ἐμὰ φρήν ὦ δ' ἀλῖα σὺς
 φρίσσει, ταρβῇ.

ΕΚΑΒΗ

πῶς ποτε θῆαν Ἑλένη θυγᾶν,
ἢ Κασάνδρᾳς ἐσίδω Τρωάδης,
ὥς μοι κρίνωσ' ὀνείρες;
εἶδον γὰρ βασιλῆν ἑλᾶφον
λύκῃ αἰμονι χαλᾷ σφαρομέναν,
ἅπ' ἐμῶν γονάτων σπαρῆσαν ἀνάγκῃ
οἰκτρῶς· καὶ τόδε δειμᾶ μοι
ἦλυθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβῃ κορυφαῖς
φάντασ' Ἰλίου.
ἦτοι δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων
τινὰ Τρωϊάδων.
ἅπ' ἐμᾶς ἔν' ἅπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
πέμψατε δαίμονες ἱκετάω.

χο Εκάβη, ἀνδρῆς πρὸς σ' ἐλιάσθην,
τὰς δευροσύνης σκηναῖς προλιπῆσα,
ἵν' ἐκλιρώθην καὶ προσετάρχην
δύλι, πόλεως ἀπελαινόμενα
τῆς Ἰλιάδος λόχης αἰχμῇ,
δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
ἔδ' ἐν παθέων ἀποκρυφίσσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα
μέγα, σοί τε γύναι κήρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνοδῷ
λέγεται δοξαίην παῖδ' Ἀχιλλῆ
σφάγιον θέσθαι· τύμβῃ δ' ἐπιβὰς,
οἶδ' ὅτε χρυσεῖς ἐφάνη σὺν ὅπλοις,
τὰς ποντοπόρους δ' ἔχε χεδρίας,
λαίφῃ προτόνοισ
ἐπερειδομένας,
τάδε θωύωντων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ποῖ δ' ἠ Δαναοὶ
 τὸν ἐμὸν τύμβον σέλλεσθε
 ἀγέραςον ἀφέντες·
 πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων·
 δόξα δ' ἐχώρη δὶ χ' ἂν Ἑλλάνων
 στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν, διδόναι
 τύμβῳ σφαγίων, τοῖσδ' ἔχ' ἰδοῦν.
 ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπείδων ἀγαθόν,
 τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
 αἰκτὴρ Ἀγαμέμνων·
 τῷ Θησείδῃ δ' ὄξω Ἀθηνῶν,
 διαῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνώμη δὲ μίᾳ συνεχωρήτην,
 τὸν Ἀχιλλεὺς τὸν τύμβον σφαινοῦν
 αἰματιχλωρῷ· τὰ δὲ Κασάνδρας
 αἰκτὴρ ἔκ' ἐφάτην τῆς Ἀχιλλείας
 πρόσθεν θήσῃ ποτὲ λόγχης·
 σπουδαίῃ δὲ λόγων κατατρεφόμενων
 ἦσαν ἴσαί πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
 κόπῃς, ἡδυλόγος, δημοχρηστὴς,
 Λαερτιάδης πείθῃ στρατῶν,
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
 δούλων σφαγίων ἔνεκ' ἀπωθῆν·
 μὴ δέ τι ἐπείν παρὰ Περσεφόνῃ
 σάνταφθι μένων,
 ὥς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων,
 Τροίης πεδίων ἀπέβησαν·
 ἦξεν δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον ἔκ' ἦδη,
 πῶλον ἀφ' ἑλξων σῶν ἀπὸ μαξῶν,

ἐκ τε

ΕΚΑΒΗ

ἐν τε γέρας χερὸς ὀρμήσων·
 ἀλλ' ἴθι νῆας· ἴθι πρὸς βωμὸς·
 ἴξ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων·
 κήρυσε θεὸς τὺς τ' ἑρᾶν ἰδὼς,
 τὺς θ' ὑπὸ γαῖαν· ἢ γάρ σε λιταὶ
 διακωλύσας ὀρφανᾶν εἶναι
 παῖδος μελέας, ἢ δέῃ σ' ἐπιδόξῃ
 τύμβῳ προπετῇ φοινισομέναν
 ἄμχτι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου
 θειρῆς, νασμῶ μελαναυγῇ.
 ἔκ' αὖ οἱ ἐγὼ μελέα· τί ποτ' ἀπύσω;
 ποῖαν ἀχῶ; ποῖον ὄδυρ μόν;
 θειλαῖα, θειλαῖα γῆρας,
 δολῆας τὰς ἑταῖρας,
 τὰς ἑφερτὰς· ὦ μοι μοι·
 τίς ἀμύνει μοι; ποῖα γέννα;
 ποῖα δὲ πόλις;
 φρεσὶς πρέσβυς· φρεσὶ παῖδες·
 ποῖαν ἢ ταύταν ἢ κῆραν
 εἰχῶ; ποῖ δ' ἦσω; πῶτις θεῶν
 ἦ δαιμόνων ἐπαρωγός;
 ὦ κ' ἀν' ἐνεγκῆσαι Τρῳάδες,
 ὦ κ' ἀν' ἐνεγκῆσαι πῆματα,
 ἀπωλέσας, ὠλέσας· ὅκ' ἐτι μοι
 βίος ἀχσὺς ἐν φάει·
 ὦ τλαῖ μὲν ἀγῆσαι μοι
 πῶς, ἀγῆσαι τὰ γράϊα
 πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
 δυσστυχότατος ματέρος,

Β

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων· αἶε ματέρος
αὐδ' ἄν ὧ τέκνον, ὥς ἰδῆς
οἶαν οἶαν
αἶω φάμην περὶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ' ἰὼ μάτερ, μάτερ, τί βοᾷς; τί νέαν
κηρύξῃς, οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
θάμβει τῷ δ' ἐξέπληξας;
ἐκὰ ὧ μοι τέκνον.
πολ' τί με δυσφηνεῖς φροῖμιά μοι κακὰ;
ἐκὰ αἶ αἶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ' ἐξ αὐδῆ, μὴ κρύψῃς δαιμόν.
δαίμαίνω δαιμαίνω μάτερ,
τί ποτ' ἀνέστις.
ἐκὰ ὧ τέκνον, τέκνον
μελέας μητρός.
πολ' τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ἐκὰ σφάξαις Ἀργείων κοινὰ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμας
Γηλήδα γέννα.
πολ' οἶ μοι μάτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι μάνυσόν μοι μάτερ.
ἐκὰ αὐδ' ὧ καὶ δυσφηνεῖς φάμας.
ἀγγέλλῃς Ἀργείων δόξαι φήφω
τᾶς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.
πολ' ὧ δεινὰ παθῆς, ὧ παντλᾶμον,
ὧ δυσάνη μάτερ βιοτᾶς,
οἶαν οἶαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίσαν,
ἄρρητάν τ' ὧρσέ τις δαίμων.
ἔκ ἐτι σοι παῖς ἄδ'. ἔκ ἐτι δὴ

θήρε

ΕΚΑΒΗ.

χήρ' δειλαίῳ δειλαίῃ συνδύλῳ.
 σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπῃαν
 μόχον δειλαίῃ δειλαίῃ
 ἔσφι χειρὸς ἀνὰ ράσιν
 σᾶς, ἀπολαίμωτο μόν' τ' αἰδᾶ
 γὰρ ὑποπέμπομέναν σκότον.
 ἐνθά νεκρῶν μέτα ἀτάλαινά κείσομαι.
 καὶ σὲ μὲν μάτερ δύσανε
 κλαίῳ πανοδύρτοισ θρήνοισ.
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν, λύμαν
 τ' ἔμετακλαίωμαι. ἀλλὰ θανῆν μοι
 ξυντυχίᾳ κρείσσων ἐκύρῃσιν.
 10 καὶ μὲν Οδυσσεὺς ἔρχεται παρδὴ ποδῶς
 Εκάβῃ, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.
 20 οἶδ' οὐ γύναι, δοκῶ μέν σ' ἰδέσθαι γνῶμην στρατῷ,
 ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
 ἔδοξε Ἀχαιοῖς παῖδά σὴν Γολυξέην,
 σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλέως τάφῳ.
 ἢ μᾶς δὲ πομπὴς καὶ κομιστῆρας κόρης
 τάσσουσιν ἦναι. θυμῶτος δ' ἐπιστάτης,
 ἱεράς τ' ἐπέστη τῷδε παῖς Ἀχιλλέως.
 οἷός τ' ἔνδ' ἀράσῃς. μήτ' ἀποσπαθῆς βίᾳ,
 μήτ' ἄρ' ἡρῶν ἀμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
 γίνωσκε δ' Ἀλκίην, καὶ παρυσίαν κακῶν
 30 τῶν σῶν. Σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἂν δ' ἄφρονῶν.
 40 ἐκὰς αἰ. αἰ. παρέστη χῶς ἰοιῶντων μέγας,
 πλήρης στεναγμῶν, ὃ δὲ δακρύων κενός.
 καὶ γὰρ ὃν ἐθνησκον, ὃ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
 ὃ δ' ὤλεσέ με Ζεὺς. τρέφει δ' ὅπως ὀρώ
 κακῶν καὶ ἄλλα μῆξον ἢ τάλαν' ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰδ' ἐστὶ τοῖς δούλοισι τὸς ἐλευθέρους
 μὴ λυπρὰ, μὴ δὲ καρδίας δεικνύρια
 ἐξισορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεῶν,
 ἡ μᾶς δ' ἀκῆσαι τὸς ἐρωτῶντας τάδε.
 ὁδὺ ἐξεῖς· ἐρώτα· τὸ χρόνον γὰρ ὃ φθονῶ.
 ἐκὰ οἷός τ' ἦν ἢ ἦλθες Ἰλίου κατασκοπος,
 δουλοκτανίαν τ' ἀμύρρος, ὁ μάλιστα τ' ἀπο
 φόνος σαλαγμοὶ σὴν κατέσχεον γένυν;
 ὁδὺ οἶδ'· ὃ γὰρ ἀκρὰς καρδίας ἐφανσέ με.
 ἐκὰ ἐγνώδ' ὃ Ἑλένη, καὶ μόνῃ κατὰ πέ μοι;
 ὁδὺ με μνήμεθ', εἰς κῆνδρον ἐλθόντες μέγα.
 ἐκὰ ἡψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν;
 ὁδὺ ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χθρ' ἐμὴν.
 ἐκὰ ἔσωσα δ' ἦτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
 ὁδὺ ὥστ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε.
 ἐκὰ τί δ' ἦτ' ἐλεξας δούλος ὢν ἐμὸς τότε;
 ὁδὺ πολλῶν λόγων ἀρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
 ἐκὰ ὅκνην κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βελάμασιν,
 ὃς ἐξέμ' μὲν ἐπαθες δὶαφῆς παθῆν,
 δρᾶς δ' ὅδ' ἐν ἡμᾶς ἄν, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
 * Αἰχρίσον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δὴ μνηστῆρες
 * Ζηλοῦτε τι μάς· μὴ δὲ γινώσκοιοθέ μοι.
 * Οἱ τὸς φίλους βλάπτοντες ὃ φροντίζετε,
 * Ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγῃτέ τι.
 ἀτὰρ τί δ' ἡ σοφισματὰ ὃ ἡγῶμενοι,
 ἥς τήνδε παῖδα φῆφον ὥρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρεὶν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν
 πρὸς τύμβον, ἔνθα βυθυτεῖν μᾶλλον πρέπη,
 ἢ τὸς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
 ἥς τήνδ' Αἰχελῆος ἐνδίκως τένει φόνον;
 ἀλλ'

ΕΚΑΒΗ.

ἀλλ' ὅδ' ἐν αὐτὸν ἡδὲ γ' εἶργεσθαι κακόν.

Ἑλένην νιν αἰγῆν χρὴ τάρῳ πρόσφραγμα·

κῆνη γὰρ ὤλεσέ νιν, ἧς Τροίαν τ' ἄρει.

ἧ δ' αἰχμάλωτον χρήτιν' ἐκκριτον θανῆν,

κάλπει θύπερ φέρεσσαν, ὅχ' ἡμῶν τόδε.

ἢ Τυνδαρίς γὰρ ἧδος ἀπρεπεστάτη.

ἀδικῶσά θ' ἡμῶν ὅδ' ἐν ἡπὸν ἀρέβη.

τῷ μὲν δικάω, τὸν δ' ἀμιλλῶμαι λόγον.

ἀδ' ἀντιδῶναι δ' ὅσ' ἀπαιτήσης ἐμῶν,

ἀκυσσον· ἡψω τῆς ἐμῆς ὡς φῆς χερὸς,

καὶ τῆςδε γεραίᾶς προσιπνῶν παρηΐδος,

ἀνθάπο μαισάτωνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ,

χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἱκετεύω τέ σε,

μὴ μὲν τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσάσῃς.

μὴ δὲ κτάνητε τῶν τεθνηκότων ἄλῃς.

ταύτῃ γένηθα, καὶ πηλὴθόμαι κακῶν.

ἡδ' ἀντὶ πολλῶν ἔστ' μοι παραφυγῇ.

πόλῃς· τίθῃνι· βάντρον· ἡγεμῶν ὁδῶν.

» Οὐ τὸς κρατύντας χρὴ κρατεῖν ἀμὴ χρεῶν,

» Οὐ δ' ἀντυχύντας, οὐδ' οὐκ ἔν πράξειν ἀφ'.

» Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔμ' ἔτι.

» Τὸν πάντα δ' ὄλβον, ἡμὰρ ἐν μ' ἀφείλετο.

ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, ἀδέσθητί με.

οἰκτερον· ἐλθὼν δ' ἧς ἀχαιῶν σφατὸν,

παρηγόρησον, ὥς ἀποκτάνειν φθόνος

γυναικας, ὅς το πρῶτον οὐκ ἐκτείνετε,

βωμῶν ἀποσάσαντες, ἀλλ' ὦκτῆρατε.

» Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος,

» Καὶ τοῖσι δ' ἄλοις αἵματος κῆται πέρι.

τὸ δ' ἀξίωμα καὶ κακῶς λέγῃ τὸ σὸν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » πείσει. Λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξέντων ἰὼν
 » καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς, ὅ τ' αὐτὸν φέρεται.
 30 » ἔκ ἐστιν ἔτ' ἑρρὸς ἀνθρώπου φύσις,
 ἥ τις γούων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
 κλύεσθαι θήνῃς, ἢ καὶ ἐκβάλοι δάκρυ.
 ὀδυρ Εὐκλείῃ, διδάσκῃ. μὴ δὲ τῷ θυμῷ μένω
 τὸν αὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιεῖ φρενί.
 ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμι, ὅφ' ἔπερ' ἠντύχῃ,
 σώξῃν ἔτοιμ' εἰμι, καὶ ἄλλως λέγω.
 αἰ δ' εἴποιεν ὅς ἅπαντας, ἢ ἀρνήσομαι,
 Τροίαν ἀλάνει, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῷ
 σὴν παῖδα δ' εἶναι σφάγιον ἐξαυτῷ μένω.
 » Ἐν τῷ δὲ γὰρ καὶ μνησιν αἱ πολλαὶ πόλεις.
 » Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ,
 » Μιδέν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον.
 ἡ μὲν δ' Ἀχιλλεύς ἄξιός τι μῆς γύναι,
 θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλις ἀνὴρ.
 » Οὐκ ἔν τ' ὀδ' αἰχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
 » χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὀλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἐτι.
 γέν. τί δ' ἦτ' ἔρεϊ τις ἢν τις αὐφάνῃ
 στρατῷ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
 πότερα μαχέμεθ', ἢ φιλοτυχήσομεν,
 τὸν κατθανόνθ' ὀρώντες ὅτι μῶμενον;
 » Καὶ μὴν ἐμοιγε ξῶντι μὲν καὶ ἡμέραν,
 » Κεῖ σμίηρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι.
 » Τύμβον δ' ἐβυλοῖ μιν ἂν ἀξίεμενον
 » Τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι. Διὰ μακρῶν γὰρ ἡ χάρις.
 εἰ δ' οἴκτρ' ἀπάγειν φῆς, τάδ' ἀντάνέμεν.
 ὅσι παρ' ἡμῖν ὀδὲν ἦσαν ἀβλῆαι
 γράμμαι γυναῖκες, ἢ δὲ πρεσβύται σέθεν,
 νύμφαι

ΕΚΛΒΗ

νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τιτῶμεναι,
 ὧν ἡδε κἀνθεὶ σῶμα τ' ἰδαίαν ἰόνις.
 τόλματά δ' ἡμῶς δ' εἰ κακῶς νομίσομεν
 τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.

» Οἱ βάρβαροι δὲ, μήτε τὸς φίλους φίλος

» Ἡ γῆθε, μήτε τὸς καλῶς τεθνηκότας.

» Θαυμάζεθ' ὥσ' ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς ἀντυχῇ,

» Ὑμεῖς δ' ἐχθρὸς ὅμοια τοῖς βυλάνμασιν.

χ^ο Αἱ αἰ τὸ δ' ἄλκιον ὡς κακὸν πεφυκέναι,

» Τολμᾶθ' ἀμὴν χρὴ, τῇ βίᾳ νικῶμενον.

ἐκ^α ὠθύχατε, ἔ' μοι μὲν λόγοι, πρὸς αἰθέρα

φρῶδοι, μάστιγ' ῥιφέντες ἀμφὶ σῶφρον.

σύ δ' εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,

σπῆδαζε, πάσας ὥστ' ἀνδρόνος σῶμα

φθογὰς ἰεῖσα, μὴ περιθῆναι βίου.

πρόσσιπτε δ' οἰκτρῶς τῶν Ὀδυσεὺς γόνυ,

καὶ πείθ' ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἐστὶ γὰρ τέκνα

καὶ τῶδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.

πολ^υ ὁρῶ σ' Ὀδυσσεὺς δεξιᾶν ὑφ' ἡμᾶτος

κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον τῷ μπαλιν

σρέφοντα, μὴ σε προστίγω γυνήδεος.

θάρσει· πέφουγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία.

ὥς ἐφομαί σοι τῶν ἀναγκαῖον χάριν,

θανεῖν τε χρήεσθ'· εἰ δὲ μὴ βυλήσομαι,

κακὴ φανῶμαι καὶ φιλότυχος γυνή.

τί γάρ με δειξήν, ἢ πατὴρ μὲν ἦν ἀναξ

Φρυγῶν ἀπάντων· τὸτό μοι πρῶτον βίε.

ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,

Βασιλᾶσι νύμφη, ξήλον ἔσμιχρόν γάμῳ

ἔχουσ', ὅτε δ' ὦμ' ἐστὶν τ' ἀφίξομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Δέσποινα δ' ἢ δούσῃνος Ἰδίαίαισιν ἦν
 γυναιξὶ, πρὸς θενοισὶ τ' ἀπόβλεπτος μέτα.
 ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανῆν μόνον.
 νῦν δ' ἢ μὴ δάλη· πρῶτα μὲν μετ' ἄνομα
 θανεῖν ἔραν τίθουσιν, ὅτε ζωθὸς ὄν.
 ἔπειτ' ἴσως ἀνδραποτῶν ὠμῶν φρένας
 τύχοι μ' ἂν, ὅστις ἀργύρεα μ' ὠνήσεται,
 τὴν ἑκτορὸς τε χ' ἑτέρων πολλῶν κάσιν.
 προθεῖς δ' ἀνάγκη σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
 σάειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι,
 λυτράν ἄγασαν ἢ μέραν μ' ἀναγκάσει.
 λέχη δὲ τὰ μὰ δῖος ὠνήτορ ποθὲν
 χρυῆ, τυράννων πρόθεον ἡξιομένα.
 ὅτ' ἦτ' ἀφίη μ' ὁ μῦστων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', ἅδ' ἡ προσθεῖς ἔμὸν δέμας.
 ἄγ' ὅν μ' Ὀδυσσεύς, καὶ διέρχεται μ' ἄγων.
 ὅτ' ἐλπίδος γὰρ, ὅτ' ἐτ' ἐλπίδος ὁρῶ
 θάρσος παρ' ἡμῖν, ὡς ποτ' ὦν πράξει με χρεῖ.
 μήτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη,
 λέγῃσα, μὴ δὲ δρῶσα· συμβῆλα δέ μοι
 θανῆν, πρὶν αἰχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
 • Οστις γὰρ ὅτε κείωθε γάλαθαι κακῶν,
 • Φέρει μὲν, ἀλγὺ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ξυγῶ.
 • Θανῶν δ' ἂν ᾗ μᾶλλον ἀντυχέστερος,
 • Ἡ ξῶν· τὸ γὰρ ξῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
 χ. δεινὸς χαρακτήρ· καπνισμὸς ἐν βροτοῖς
 ἐσθλῶν γενέσθαι, καπνὶ μῆξον ἔρχεται
 τῆς ἀγνείας τ' ἄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
 • κα. καλῶς μὲν εἶπας θυγάτερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
 λύπη πρόσκειται· ἢ δὲ δειτῷ Γηλέως

χάριν

ΕΚΑΒΗ.

χάριν γενέσθαι παιδί, καὶ φόρον φυγεῖν
 ὑμᾶς Ὀδυσσεύ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
 ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
 κεντεῖτε, μὴ φέδεσθ'· ἐγὼ τέκον Γάριν,
 ὃς παῖδά· Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.
 ὅδ' ὅς ὦ γεραίᾳ κατθανῶν Ἀχιλλέως
 φάντασμά· Ἀχαιῶς, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο.
 ἐκὰς ὑμῶς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφρονάσατε.
 καὶ δὲς τόσον πόμ' ἅματος γενήσεται,
 γαῖα, νεκρῶ τε τῷ τάδ' ἐξαίτω μένῳ.
 ὅδ' ἄλῃς κόρης σῆς θανάτος· ὃ προσοισέος
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μὴ δὲ τόνδ' ὠφίλομεν.
 ἐκὰς πολλήν ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανῶν ἐμέ.
 ὅδ' ὅπως; ὃ γὰρ οἶδα δεσπότης κεντημένος.
 ἐκὰς ὅ ποῖα κινῶς δρυὸς ὅπως, τῆσδ' ἐξομαι.
 ὅδ' ὃ μὲν γε πείθῃ τοῖσι σὺ σοφωτέροις;
 ἐκὰς ὡς τῆσδ' ἐκῆσα παιδὸς ὃ μεθήσομαι.
 ὅδ' ἀλλ' ὃδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἀπὸ μ' αὐτῷ λιπὼν.
 πολὺ μῆτερ, πῖθ' μοι· καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
 χεῖρα τοκοῦσιν ἐκόντως θυμὸν μένοις.
 σὺ δ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατῶσι μὴ μάχῃ.
 βύλει πεσῶν πρὸς ὅδας, ἐλκῶσαι τε σὺν
 γέροντα χρωῖτα, πρὸς βίαν ὥθε μένη,
 ἀχιμονῆσαι τ' ἐκ νέε βραχίονος
 σπασθῆσθ'· ἀπείσῃ μὴ σὺν· ὃ γὰρ ἄξιον.
 ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίσταν χεῖρα
 δός, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι.
 ὡς ὅτ' αὖθις, ἀλλ' ἄνῃν πανύστατα
 ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόφομαι.
 τέλος δέ χ' ἐγὼ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ μήτερ, ὦ τεκνῶν, ἅπειμι δὴ νῆα.
 ἐκὰ ὦ θυγάτερ, ἥ μῃς δ' ἐν φάει δαλύνσομεν.
 πολ' ἄνυμφος· ἀνυμέναιος, ὦν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
 ἐκὰ οἴκτρά σὺ τέκνον, ἀθλίᾳ δ' ἐγὼ γυνή.
 πολ' ἐκεῖ δ' ἐν ἄδῃ κείσομαι χωρὶς σέθεν.
 ἐκὰ οἵ μοι· τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
 πολ' δόλη θανῆμαι, πατρός ὅς' ἐλευθέρη.
 ἐκὰ ἡ μείς δέ, πιντήκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.
 πολ' τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἡ γέροντ' εἴπω πόσιν;
 ἐκὰ ἄγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
 πολ' ὦ σέρνα, μασιῖ θ', οἱ μ' ἐθρέφα θ' ἡδέως.
 ἐκὰ ὦ τῆς αἰῶν θυγάτερ ἀθλίας τύχης.
 πολ' χαῖρ' ὦ τεκνῶσα· χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμή.
 ἐκὰ χαίρουσιν ἄλλοι, ματρί δ' οὐκ ἔστι χαρά.
 πολ' ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θραξὶ Πολύδωρος κάσις.
 ἐκὰ ῥ' ἐγὼ· ἀπιστῶ δ'· ὦδε πάντα δυσυχῶ.
 πολ' ξῆ· καὶ θανέσης, ὅ μ' μα συγκλείσει τὸ σόν.
 ἐκὰ τέθνην' ἐγὼ γὰρ πρὶν θανεῖν, κελῶν ὕπο.
 πολ' κόμιξ' Ὀδυσσεύς μ' ἀμφιθεὶς κἀρα πέπλοις,
 ὥς πρὶν σφαγῆναί γ', ἐκτέτικα καρδίαν
 θρήνοισι ματρός, τήνδ' ἐτ' ἐκτέτικω γόοις.
 ὦ φῶς, προσειπὲν γὰρ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι.
 μέτεσι δ' ὅδ' ἐν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
 βαίνω μεταξὺ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
 ἐκὰ οἱ ἐγὼ· προλείπω· λύεται δέ με μέλη.
 ὦ θυγάτερ, ἅψαι ματρός· ἐκτεινον χεῖρα.
 δός· μὴ λίπης μ' ἅπαι δ'· ἀπωλόμην φίλαι.
 ὥς τὴν λάκαιναν σύρροτον Διοσκόροισιν
 Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ κελῶν γὰρ ὁ μ' ἄτων,
 αἰχίσσῃ Τροίαν ἔειλε τὴν εὐδαίμονα.

ΕΚΛΒΗ

χο αἶρα ποντίας αἶρα,
 ἅ τε ποντοπόρους νομίξεις
 θαῖς ἀκάτους ἐπ' οἶσμα λίμνας,
 ποῖ μετὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ, δ' ἐλόςυνος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
 ἢ Δωρίδος ὄρμον αἶας,
 ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων
 ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
 ἢ ἄσον, ἀλιήρει
 κῶπα τεμπομέναν τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις,
 ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ,
 δάφνα θ', ἱερὸς ἀνέχε
 πόρθος Ἀατοῖ φίλας,
 ὠδίνος ἀγαλμαδίας,
 σὺν Διηλιάσι τε κῆραισιν
 Ἀρτέμιδος τε θεῆας
 χρυσέαν ἄμπτυκα, τόξά τ' ἀλογήσω;
 ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
 τὰς καλλιδίφρεσ Ἀθα
 ναῖας ἐν κροκίῳ πέπλῳ
 ξύξομαι ἄρματι πώλῳ
 ἐν δαιδαλαῖαισι ποικίλ
 λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις;
 ἢ Τιτάνων γενεάν,
 τὰν, Ζεὺς ἀμφιπύρῳ νοιμίζει
 φλογμῷ κρονίδας;
 ἢ μοι τεκνέων ἐμῶν.

ΕΚΛ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ μοι πατέρων, χθονός
θ', ἀκαπνῶ κατερείπεται
τυφομένα, δορίκτιτος
ὑπ' Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν
ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δύλα, λιπῶσ' Ἀσίαν
Εὐρώπας θεράπαιναν,
ἀλλάξας αἰδοῦθα θάλαμους.

τάλ πῦρ τὴν ἀνάσσαν δὴ ποτ' ἔσαν Ἰλίου

Εκάβην ἂν ἐξείροιμι Τρωάδες κόραι;

χ' αὐτὴ πέλας σενῶν ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ

Ταλθύβιε κῆται, συγκεκλισμένη πέπλοις.

τάλ ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν,

ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,

ἢ δὴ δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,

τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;

ἔχῃ δ' ἀνάστα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;

ἔχῃ δὲ Γριάμης τῷ μέγ' ὀλβίῳ δάμαρ;

καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί.

αὐτὴ δὲ, δέλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ

κείται, κόνει φύρσας δύσηνον ἠέρα.

φῶν· φῶν· Γέρων μὲν ἦ μ'· ὅμως δέ μοι θανεῖν

ἦ, πρὶν αἰχρᾶ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.

ἀνίστασ' ὦ δύσηνε, καὶ μετάρσιον

πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλαινον ἠέρα.

ἐκ' ἑα· τίς ἔστος σῶμα τὸ μὸν ἔκ' ἑα

κείσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις ἦ, λυτὴ μένην;

τάλ Ταλθύβιος ἦ κω Δαναΐδων ὑπηρέτης,

Ἀγαμέμνονος πέμψαντος ὦ ζῆναι μέτα.

ἐκ' ὦ φίλτατ', ἄρα καὶ μ' ἐπισφάξαται φῶ

ΕΚΛΒΗ.

δοκὺν Ἀχαιοὺς ἦλθες; ὥς φίλ' ἂν λέγοις.
 ἀπὸ δ' ὧ μιν ἐγκονῶ μιν· ἦ γὰρ μοι γέρον.
 τὰ λ' σὴν παῖδα κατθανῶσαν ὥς θάψης γύναι,
 ἥ κ' ὡ μετασείχων σε· πέμπσι δέ με
 διαοίτ' Ἀτρεΐδαι, καὶ λεῶς ἀρχαῖός.
 ἔκ' αἱ οἱ μοι, τί λέξεις; ἔκ' ἄρ' ὥς θανὼν μένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σιμανῶν κακὰ;
 ὀλωλας ὦ πάϊ, μητρὸς ἀρπαθεῖσ' ἀπο.
 ἦ μῆς δ' ἄτεκνοι τ' ἐπίσ'· ὦτάλαιν ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδῶμενοι;
 ἦ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὥς ἐχθρὸν γέρον
 κτήγοντες; εἰπέ, καὶ περ ὕλ' ἐξων φίλα.
 τὰ λ' διπλᾶ με χρήξεις δαίμρυα κερδάναι γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτω· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ,
 τέξεω τόδ' ὅμματα πρὸς τάφω θ', ὅτ' ὠλλυτο.
 Γαρήν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαιῖκ' ἔσρατ'·
 πλήρης πρὸ τὴν μὲν σῆς κόρης ἐπὶ σφαγῆς.
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως πᾶς Γολυξένην χερὸς;
 ἔσπ' ἐπ' ἄκρ' αὐχένατος, πέλας δ' ἐγώ.
 λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἐκ κριτοῖνε ἀνίαι,
 σκίρτημα μάχης σῆς καθέξοντες χερσίν,
 ἔσποντο· πλήρεις δ' ἐν χερσίν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον, ἔρρει χερὶ πᾶς Ἀχιλλέως
 χροᾶς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
 σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
 καὶ γὰρ παραστὰς, ᾗ ποινὴν ἐν μέσοις τάδε.
 σιγαῖτ' Ἀχαιοί· σίγα πᾶς ἐστὼ λεῶς.
 σίγα· σιώπα· νῆνε μιν δ' ἔσπ' ὄχλον.
 ὅδ' ᾗ πεν· ὦ πάϊ Γηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
 δέξαι χροᾶς μετὰ σδε κηλητηρίης,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

νεκρῶν ἀγωγὸς· ἐλθέ δ' ὥς πίης μέλαν
 κόρης ἀκραιφνὲς αἶμα, ὅσοι δ' ὠρὲς μεθεῖ-
 στρατός τε, καὶ γὰρ προμενὴς δ' ἡ μὴν γενῆ.
 αὐσαί τε πρύμνας, καὶ χελινωτήρια
 νεῶν· δὸς ἡ μὴν προμενῆς τ' ἀπ' Ἰλίου
 νόσου τυχόντας, πάντας ἃς πάτρην μολεῖν.
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐπ' ἠνέξατο στρατός.
 ἣ δ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
 ἐξ ἧλκε πολεῖν· λογάσι δ' Ἀργείων στρατῷ
 νεανίαις ἐννοσε παρθένον λαβῆν.
 ἡ δ' ὥς ἐφράσθη, τὴν δ' ἐσὶ μνηνεν λόγον.
 ὦ τὴν ἐμὴν πέρσωντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἐκῆσα θνήσκω· μή τις ἄφ' ἡται χροὸς
 τῷ μῦ· παρέξω γὰρ δέριν ἀνὰ κρδίως.
 ἐλευθέραν δ' ἐμὴν, ὥς ἐλευθέρα θάνω,
 πρὸς θεῶν μεθέντες, κτήνατ'. Ἐν νεκροῖσι γὰρ
 Δαίη κεκληῖσθαι βασιλὶς ἔσ', αἰχμνομαί.
 λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν· Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
 εἶπε μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
 οἱ δ' ὥς τάχιστα ἤκησαν ὑστέρησ' ὅπα,
 μεθέηκαν, ὅπερ καὶ μέγιστον ἦν κρᾶτος.
 καὶ πρὶ τὸ δ' ἠσήμεσε δαεποτῶν ἔπος,
 λαβῆσα πέπλος ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
 ἔρριξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν.
 μασούς τ' ἔδειξε, σέρνα θ' ὥς ἀγάλματος
 κάλλισα· καὶ καθῆσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
 ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
 Ἴδ' ἄ τόδ'· ἣ μὲν σέρνον ὦ νεανία
 πάειν προθυμῇ, παῖσον· ἣ δ' ὑπ' αὐχένα
 χρήσεις, πάρεσι λαιμὸς ἀντρεπὴς ὅδε.

ΕΚΑΒΗ

ὅδ' ἔθελων τε καὶ θέλων οἴκτω κόρης,
 τέμνει σιδήρῳ πνύματος διαρροῆς.
 κρηνοὶ δ' ἐχώρην· ἡ δ' ἔ, καὶ θνήσκουσ', ὁ μὲν
 πολλὴν προνοίην ἔχεν ἀνχήμῳ πεσόν,
 κρύπτηνθ' ἅ κρύπτειν ὁμματ' ἀρσένων χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνύμα θανάσιμῳ σφαγῇ,
 ἔδδ' ὅς τὸν αὐτὸν ἔχεν Ἀργείων πόνον.
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανάσαν ἐκ χειρῶν
 φύλλοις ἐβαλλον· οἱ δ' ἔ, πληρῆσι πυρᾶν,
 κορμῶς φέροντες πονήνους· ὁ δ' ἔ φέρων,
 πρὸς τῷ φέροντος τοιάδ' ἦκε κακὰ.
 ἔσηκας ὧ κακίσε, τῇ νεανίδι
 ἔ πέπλον ἔδ' ἐκ σμον ἐν χειροῖν ἔχων;
 ἔκ' εἴ, τι δώσων τῇ περίῳ ἀναρδίῳ,
 τύχην τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
 παιδὸς θανάσης· αὐτεκνοτάτην δ' ἐσε
 πασῶν γυναικῶν, δυστυχιστάτην ὀρῶ.
 20 δεινὸν τι πῆμα Γριαμίδαις ἐπέξεσε,
 πόλει τε τῇ μῆ· θεῶν ἀναγκάιον τίς δέ.
 ἐκὰ ὧ δύσχευ, ἔκ' οἱ δ' εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν,
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαι τινός,
 τόδ' ἔκ' ἐὰ μέ· παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὖ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ σέειν πάθος,
 ἔκ' ἂν δύναίμην ἐξαλγῆσθαι φρενός.
 τὸ δ' αὖ λίαν παρῆλες, ἀγγελοῦσά μοι
 » γενναῖος· οὐκ ἔνδ' εἰς ὅ, τι μὲν κακὴ
 » Τυχῆσα καιρῷ θεόθεν, ἀσταχυν φέρει,
 » Χριστὴ δ' ἄμαρτῆς, ὧν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν,
 » Κακὸν δίδωσι καρπὸν; ἀνθρώποις δ' ἄλγ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

ὁ μὲν πονηρὸς, ὃ δ' ἄλλο, πλὴν κακός.
 ὃ δ' ἐσθλὸς, ἐσθλός. ὃ δ' ἐσθλὸς ὑπο,
 φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρῆστος ἐς ἀή.
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
 ἔχει γέτοί τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
 δίδασκιν ἐσθλῶ. τὸ δ' ἦν τις οὐ μάθοι,
 οἶδε τόξ' αἰχρὸν, κανόνι τ' ἑκαλῶ μαθὼν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦν ἐτόξουσεν μάτιν.
 σύ δ' ἐλθέ καὶ σὴ μῆνον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν με μηδ' ἐν, ἀλλ' εἶργειν ὄχλον
 τῆς παιδός. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατῷ ματι,
 Ἀπόλαστος ὄχλος, ναυτική τ' ἀναρχία,
 Κρήσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
 σύ δ' αὖ λαβῶσα τῶχος ἀρχαία λάτρι,
 βάψας, ἐνεγχε δ' αὖρο ποιντίας ἀλός,
 ὡς παῖδα λατρείῃ τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν,
 νύμφην τ' ἀνύμφον, παρθένον τ' ἀπαρθένον
 λίσσω. προῦ μάθ' ὡς μὲν ἀξίαν πόθεν;
 οὐκ ἂν δύναί μιν. ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;
 κῶσμον τ' ἀγείρας αἰχμαλωτίδων πάρα,
 αἰμοὶ πάρεδροι τῶν δ' ἔσω σκηνῶ μάτων
 παύσιν, εἴ τις τὸς νεωστὶ δεσποτάς
 λαβῶσ', ἔχει τι κλέμματα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ χήματ' οἰκῶν, ὦ ποτ' ἀντυχῆς δόμοι,
 ὦ πλεῖς ἔχων, κάλλιπ' αὖτε κενότατε
 Γρία με, χερμαία δ' ἡ δ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὡς ἴς τὸ μηδ' ἐν ἡκομέν, φρονήματος
 τ' ἄπρην σερέντες. ἴτα δ' ἡτ' ὀγκῶ μεθα;
 ὁ μὲν τις ἡμῶν, πλοσίοις ἐν δώμασιν,
 ὃ δ' ἐν πολίταις τίμιος κελυμένος.

τάδ' ὁ

ΕΚΑΒΗ

» τὰ δ' ἔδ' ἐν· Ἀλλως φροντίδων βυλόμενα,
 » Γλώσσης τε κόμποι· Κῆνος δ' ὀλβιώτατος,
 » Ὅτ' ἡ κατ' ἡμαρ τυγχάνῃ μηδ' ἐν κακόν.
 20 ἔμοι χρῆν συμφορὰν,
 ἔμοι χρῆν τιμονὴν γενέσθαι,
 Ἰδαιὶν ὅτε πρῶτον ὕλαν
 Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
 ἔτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδ' ἡμ' αὐτολήσων,
 Ἐλένας ἐπὶ λέντρα· τὰν, καλὰ
 λίταν ὀχρυσοφαῆς
 ἄλιος ἀντάξει· πόνοι γάρ, καὶ πόνων
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλῶνται.
 κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνόας
 κακὸν τῶ Σιμεντίδι γὰρ
 ὀλέθριον ἔμολε, συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἃν ἐν Ἰδῇ
 κρίνει τριαῖς μακάρων
 παῖδες ἀνὴρ βύτας
 ἐπὶ δορί, καὶ φόνω, καὶ ἐμῶν
 μελᾶθρων λῶβα.
 σένει δ' ἐκεί τις ἀμφὶ τὸν
 ἄρ' ῥ' ἐν Εὐρώταν
 λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα.
 πολίον τ' ἐπὶ κρᾶτα μήτηρ,
 τέκνων θανόντων, τίθεται
 χεῖρα· δρύνεται τε παρειᾶν,
 δία μιν ὄνυχ' ἵκει μέγα σπαραγμοῖς.
 θερά γυναικες, Ἐκάβη πᾶ ποθ' ἢ παναθλία,
 ἢ πάντα νικῶσ' ἀνδρα, καὶ θῆλυν ποροῖν
 κακοῖσιν; ὅδ' ἔς σέφανον ἀνθαιρήσεται.

Γ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χ^ο τί δ' ὦ τάλαίνα σῆς κακογλώσσῃς βοῆς,
 ὡς ἔποθ' ὕδρι λυπρὰ σὺ κηρύγματα;
 θερά Εκάβη φέρω τόδ' ἄλλος. Ἐν κακῶσι δ' ἐ
 » Οὐ ράδιον βροτοῖσιν ἀφικμῆν σόμα.
 χ^ι καὶ μὴν περὶ σάτυγχάνει δόμων ἄπο
 ἧδ'· εἰς δ' ἐκαιρὸν σῶσι φαίνεται λόγοις.
 θερά ὦ παντάλαίνα, καὶ τι μᾶλλον ἢ λέγω
 δέσποιν', ὀλωλας· καὶ νῦν εἴ βλέπῃσά φῶς.
 ἄποις· ἀνάνδρος· ἀπολις· ἐξεφθαρμένη.
 ἐκὰς ἔκαινόν εἶπας· εἰδῶσι δ' ὠνείδισας.
 ἅτάρ τί, νεκρὸν τόνδ' ἐμοὶ Πολυξένης
 ἦ κεις κομίσῃς, ἥς ἀπιγγέλθῃ τάφος
 πάντων Ἀχαιῶν διαχέρος σπυδῆν ἔχειν;
 θερά ἦ δ' ἔδ' ἐν δίδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
 θρηνεῖ· νέων δ' ἐπὶ μάτων ἔχ' ἄπεται.
 ἐκὰς οἱ ἐγὼ τάλαίνα· μῶν τὸ βακχεῖον κῆρα
 τῆς θεσπιῶδ' ἑδῶρο Κασάνδρας φέρεις;
 θερά ξῶσαν λείλακας, τὸν θανόντα δ' ἔσενε
 τόνδ'· ἀλλ' ἄβρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ,
 ᾧ σοι φαίνεται θαῦμα, καὶ πρ' ἐλπίδας.
 ἐκὰς οἱ μοι· βλέπω δ' ἡ παῖς δ' ἐμὸν τεθνηκότα
 Πολύδωρον, ὃν μοι θρῆξ' ἔσωξ' οἴκοις ἀνὴρ.
 ἀπλωλόμην δύστηνος· καὶ νῦν εἴ μὴ δῆ.
 ὦ τέκνον, τέκνον, αἶ, αἶ, κατὰρχομαι νόμων
 βακχεῖων ἐξ ἀλάστορος
 ἀρτιμαθὲς κακῶν.
 θερά ἔγνωσ' γὰρ ἄτην παῖδος ὦ δύστανε σύ;
 ἐκὰς ἄπισ' ἄπισα, καὶ νῦν αἶ κρινά δέρμομαι.
 ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακῶν, κακῶν κυρεῖ.
 ἔδ' ἐποτ' ἀδάκρυτος, ἀσέναντος

ἐμῆρα

ΕΚΑΒΗ

ἄμέρα μ' ἐπιχῆσει.

χρ δέν ὦ τάλαινα, δεινὰ πάχομεν κακά.

ἐκὰ ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας

ματρός, τίνι μόρῳ θνήσκεις;

τίνι πότμῳ κῆσαι;

πρὸς τίνος ἀνθρώπων;

θερά ἔκ οἱδ' ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασίαις.

ἐκὰ ἐκβλητον, ἢ πέσῃ μαφονίῃ δορός;

θερά ἐν φάμαθ' αὐρῶ

πόντε νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

ἐκὰ ὦ μοι αἰ· αἰ·

ἐμαθον ἐνὺπνιον, ὁ μμάτων τ' ἐμῶν

ὄφιν· ἔμε παρέβασμα

μελανόπτερον· ἀν' ἐσείδον

ἄμφι σ' ὦ τέκνον, ἔκ

τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.

χρ τίς γάρ νιν ἔκταν, οἷα δ' ὄνειρόφρον φράσαι;

ἐκὰ ἐμὸς ξένος θρηϊκίος ἱππότας,

ἵν' ὁ γέρων πατήρ ἐθετόνιν κρύψας.

χρ ὦ μοι· τί λέξεις; χρυσὸν ὥς ἔχει κτανῶν;

ἐκὰ ἄρ' ῥητ', ἀνῶν ὁμάσας, θανμάτων πέρας,

ἔχ' ὅσ' αἰτ' ἔδ' ἀνεκτά· πᾶ δ' ἰκα ξένων;

ἰὼ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὥς διεμοιράσω

χρόα, σιδερέω τε μὼν φασγάνῳ

μέλεα τῷδε παιδὸς, ἔδ' ὦ κτίσω.

χρ ὦ τλήμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν

δαίμων ἐθικεν, ὅστις ἐστ' σοι βαρύν.

ἀλλ' ἴσορῶ γάρ τῷδε δεσπότην δέμας

Ἀγαμέμνονος· τὴν θένδε σιγῶμεν φίλοι.

ἀγα Εκάβη, τί μέλλεις παῖδ' αὖ σὴν κρύπτειν τάφῳ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐλθῶς, ἐφ' οἷς περ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
 μὴ θιγγάνην σῆς μηδέν Ἀργέων κόρης;
 ἡμῶς μὲν ἔν' ἔωμεν, ὃ δὲ φαύομεν.
 σὺ δὲ χολάξῃς, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
 ἥκω δ' ἀποσελῶν σε. τὰ κείθεν γὰρ αὖ
 πεπραχμέν' ἐστίν, ἥ τι τῶνδ' ἐστὶ καλῶς.
 ἔα. τί ν' ἀνδρατόνδ' ἐπὶ σκηνῇς ὀρώ
 θανόντα Τρώων; ὃ γὰρ Ἀργέων πέπλοι
 δέ μας περιπύσσοντες, ἀγγέλλασί μοι.
 ἐκὰ δύστην, ἐμαντήν γὰρ λέγω λέγσά σε
 Ἐκάβη. τί δράσω; πότερα προσέσω γόνυ
 Ἀγαμέμνονος τῆδ', ἢ φέρω σιγῇ κακὰ;
 ἀγὰ τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
 ὀδύρῃ, τὸ πραχθένδ' ὃ λέγεις τίς ἐσθ' ὅδε;
 ἐκὰ ἀλλ' ἥ με δόλιν, πολεμίαν θ' ἡγέμενος,
 γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσείμιθα.
 ἀγὰ ἔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
 ἐξισυρῆσαι σῶν ὁδὸν βυλὸν μάτων.
 ἐκὰ ἄρ' ἐκλογίξομαι, πρὸς τὸ δυσμενὲς
 μάλλον φρένας, τῆδ' ὄντος ὃ χὶ δυσμενὲς;
 ἀγὰ εἴ τοι με βύλει τῶνδε μηδέν εἰδέναι,
 ἥς ταυτὸν ἦκεις. καὶ γὰρ ὃδ' ἐγὼ κλύειν.
 ἐκὰ ὃν ἂν δύναί μιν τῆδε τι μωρεῖν ἄτερ
 τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί σφ' ὀφωτάδε;
 * Τολμᾶν ἀνάγκη, καὶν τύχῳ, καὶν μὴ τύχῳ.
 Ἀγαμέμνον, ἱκετάνω σε τῶνδε γονάτων,
 καὶ σὺ γένῃς, δεξιᾶς τ' ἀδ' αἰμονος.
 ἀγὰ τί χρῆμα μασεύσῃς; μῶν ἐλεύθερον
 αἰῶνα θέσθαι; ῥᾶδιον γὰρ ἐστὶ σοι.
 ἐκὰ ὃ δῆτα. Τὺς κακὺς δὲ τι μωρεμένη,
 * Λιῶνα

ΕΚΛΒΗ.

Ἄϊῶνα τὸν σύμπαντα θαλάσσει θέλω.
 ἀγα καὶ δὴ τίν' ἢ μάς εἰς ἐπάρκειαν καλῆς;
 ἐκὰ ὅδ' ἐν τιτῶν, ὧν σὺ δοξάζεις ἀναξ.
 ὅρῳ νεκρὸν τόνδ', ὃ κατασάξω δάκρυ;
 ἀγα ὅρῳ τὸ μέντοι μέλλον ἢ ἐχὼ μαθεῖν.
 ἐκὰ τῷτον ποτ' ἔτεκον, καὶ φερον ξώνης ὑπο.
 ἀγα ἐστὶ δὲ τίς σῶν ὅτος ὦτλῃ μὲν τέκνων;
 ἐκὰ ὅτῶν θανόντων Πριαμίδων ὑπ' Ἰλίου.
 ἀγα ἢ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνης γύναι;
 ἐκὰ ἀνόνητά γ' ὥς εἰκετόνδ', ἐν εἰσορῶς.
 ἀγα πῶς δ' ὦν ἐτύχων ἢ νῖν' ὥλλυτο πόλιν;
 ἐκὰ πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὁρῶ δῶν θανῶν.
 ἀγα ποί, τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ἐκὰ ἔς τήνδε χώραν, ὃ περ' αὐρέθη θανῶν.
 ἀγα πρὸς ἄνδρ', ὃς ἀρχὴ τῆσδε Πολυμήτορα χθονός;
 ἐκὰ ἐνταῦθ' ἐπέμψθη πικροτάτη χρυσὸν φύλαξ.
 ἀγα θνήσκῃ δὲ πρὸς τῷ, καὶ τίνος ποτ' μετυχῶν;
 ἐκὰ τίνος γ' ὑπ' ἄλλῃ; θρήξιν ὥλεσε ξένος.
 ἀγα ὦτλῃ μὲν, ἢ πῶς χρυσὸν ἠράσθη λαβῶν;
 ἐκὰ τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἐγὼ Φρυγῶν.
 ἀγα ἄνδρες δὲ πῶ νιν; ἢ τίς ἠνεγκε νεκρὸν;
 ἐκὰ ἢ δ' ἐντυχῶσα ποντίας αἰκτῆς ἐπι.
 ἀγα τῷτον μάσδ' ἔσ', ἢ πονῶσ' ἄλλον πόνον;
 ἐκὰ λυτὴρ ὥχεται οἴσας ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
 ἀγα κτανῶν νιν ὥς εἰκεν ἐκβάλλει ξένος.
 ἐκὰ θαλασσοπληκτόν γ' ὥδε διατεμὼν χροά.
 ἀγα ὦ χετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
 ἐκὰ ὅλωλα, καὶ δὲν λαιπὸν Ἀγάμεμνον κακῶν.
 ἀγα φῶ· φῶ· τίς ὅτῳ δυστυχὲς ἐφυγεν;
 ἐκὰ ὅτι ἐστίν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ὧν περ ἔνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπῳ γόνυ,
 ἄκυσσον· εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 σέρχοι μ' ἄν· εἰ δὲ τ' ἔμπαλιν, σύ μοι γενέ
 τι μωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιώτατος ξένος·
 ὃς ἔτε τὸς γῆς ἐέρθεν, ἔτε τὸς ἄνω
 δῆσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
 κοινῆς τραπέξης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
 ξενίας τ' ἀριθμῶ, πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχὼν δ' ὅσων δῆ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
 ἔκτεινε· τύμβον δ' εἰ κτανῆν ἐβύλετο,
 ἔκ' ἡξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον·
 ἡ μῆς μὲν ἔνδ' αἰοί τε καὶ ἀπὸ γῆς ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ θένεσσι, χ' ὧ κείνων κρατῶν
 νόμος· Νόμῳ γὰρ τὸς θεὸς ἡγ' ἔμεθα,
 καὶ ξῶμεν ἄδικα, καὶ δ' ἵναὶ ὠρισμένοι·
 ὃς εἰς σ' ἀνελθὼν ῥ' διαφθαρήσεται,
 καὶ μὴ δ' ἵκην δώσουσιν οἵτινες ξένος
 κτήνεσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσι φέρειν,
 οὐκ ἔστιν ἔδ' ἐν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
 ταῦτ' ἔν' ἐν ἀγχρῶ θέμενος, αἰδέσθην τί με·
 οἴκτειρον ἡ μᾶς· ὥς γραφούς τ' ἀποσαθῆς,
 ἰδ' ἔμε, καὶ ἀνάβησον οἱ ἔχω κακὰ·
 τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δ' ἄλῃ σέθεν·
 αὐπαις ποτ' ἔσας, νῦν δὲ γράυς, ἀπαις θ' ἅμα,
 ἀπολις, ἔρημος, ἀβλιωτάτη βροτῶν·
 οἱ μοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδας;
 εἰοικα πράξειν ἔδ' ἐν· ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 Τί δ' ἦτα θνητοὶ τάλαια μὲν μαθήματα
 Μοχθῶμεν ὡς χρεὶ πάντα, καὶ μασινομεν,
 Γειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
 οὐ

ΕΚΑΒΗ.

- » Οὐδέν τι μάλλον ἐς τέλος σπυδάσομεν,
 » Μισθὸς διδόντες μανθάνειν, ἢ ἡ ποτε.
 » Γέθην ἅ τις βύλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
 πῶς ἔν' ἐτ' ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
 οἱ μὲν τοσῶτοι παῖδες, ὅ καὶ τ' ἴσι μοι.
 αὐτὴ δ' ἐπ' αἰχροῖς αἰχμάλωτος οἶχομαι.
 καπνὸν δὲ πολέως τόνδ' ὑπερβρώσκονθ' ὄρω.
 καὶ μὴν ἴσως μὲν τῷ λόγῳ κενὸν τόδε,
 Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
 πρὸς σῆσι πλουρῆς πᾶς ἐμὴ κοιμίζεται
 ἢ φοιβᾶς, ἢν καλῶσι Κασάνδραν Φρύγες.
 πῶ τας φίλας δ' ἢ τ' ἀφρόνας δέξεις ἀναξ,
 ἢ τῶν ἐν ἀνῆ φιλτάτων ἀπασμάτων;
 χάριν τίν' ἐξέειπας ἐμὴ, κήνης δ' ἐγώ;
 » Εἰ τῷ σκότους γὰρ, νυκτέρων τ' ἀπασμάτων,
 » Φίλων ὁ μὲν τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις.
 ἄνκε δ' ἡ νῦν· τὸν βαλόντα τόνδ' ὄρας;
 τῷτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεσὴν σέθεν,
 δράσεις· ἐνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
 εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίονσι,
 καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
 ἢ δαδάλῃ τέχναισιν, ἢ θεῶν τινας,
 ὥς πάνθ' ὁ μαρτῆσ' ἔχοιτο γυνάτων,
 κλαῖοντ', ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους.
 ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσι φάος,
 πῖθ'· παράγε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τιμωρόν, ἧ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως
 » Εὐθὺς γὰρ ἀνδρὸς τῇ δ' ἰκὴ θ' ὑπηρετεῖν,
 » Καὶ τὸς κακὸς δρᾶν πανταχ' ὡς κακῶς ἄγ.
 20 Δεινόν γε θνητοῖς, ὥς ἅπαντα συμπίτνει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Καὶ τὰς ἀνάγκας οἶνό μοι διώρισαν,
 » Φίλους τιθέντες τῶν πολέμιωτάτων,
 » Ἐχθρὸς τε τὸς πρὶν ὁ μιν εἰς ποῖός μεναι.
 ἄγα ἐγὼ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
 Ἐκὰς βι δ' οἶκτος, χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω,
 καὶ βῆλομαι θεῶν θ' ἔνεκ' ἀνόσιον ξένον,
 καὶ τῷ δικάει, τήνδε σοι δῶναι δίκην.
 ᾗ πως φανείην ὥστε σοι καλῶς ἔχειν,
 στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν,
 Ὀρήκης ἀνακτι τόνδε βυλῶσαι φόνον.
 ἔστι γὰρ ἡ ταραχμὸς ἐμπεπῶκέ μοι.
 τὸν ἄνδρα τῷτον φίλον ἡγείται στρατὸς,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δέ σοι φίλος
 ὅδ' ἐστὶ, χωρὶς τῷτο, καὶ κοινὸν στρατῷ.
 πρὸς ταῦτα φρόντισ', ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ξυμπονήσαι, καὶ ταχύν προσαρνήσαι.
 βραδύν δ', Αἰχαιοὶς ἐδιδραβήσομαι.
 ἐκὰς Φαῦ· οὐκ ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἐς ἐλεύθερος.
 » Ἡ χρημάτων γὰρ δ' ἄλός ἐστιν, ἢ τύχης,
 » Ἡ πλῆθος αὐτὸν πόλεος, ἢ νόμων γραφαί
 » Εἴργῃσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμιν τρόποις.
 ἐπεὶ δ' ἐταρβείς, τῷ τ' ὅλῳ πλέον νέμεις,
 ἐγὼ σε θήσω τῷ δ' ἐλεύθερον φόβῳ.
 σύνιοθι μὲν γὰρ ἦν τι βυλῶσω κακὸν
 τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι· συνδράσῃς δὲ μή.
 ἦν δ' ἐξ Αἰχαιῶν θόρυβος, ἢ πικερία,
 πάχοντος ἀνδρὸς θρηκὸς οἷα πείσεται,
 φανή τις, ᾗ ῥε, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
 τὰ δ' ἄλλα θάρσει, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 ἄγα πῶς ἔν; τί δράσεις; πότερ' αὖ φάσανον χερὶ
 λαβῆσαι

ΕΚΑΒΗ.

λαβῶσα γράϊα, φῶτα βάρβαρον κτενῆς,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ πικρυρίατινι;
 τίς σοι ξυνέσαι χάρ; πόθεν κτήσῃ φίλος;
 ἐκὰς ἔγχε κεκάθασ' αἶδε Τρῳάδων ὄχλον.
 ἄγα τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλάνων ἄγραν;
 ἐκὰς σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τί μωρήσομαι.
 ἄγα καὶ πῶς γυναιξὶν ἄρσένων ἔσαι κράτος;
 ἐκὰς Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
 ἄγα Δεινὸν τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.
 ἐκὰς τί δ', ὅ γυναικὲς ἔχλον Αἰγυπῆς τέκνα,
 καὶ Λῆμνον ἄρδην ἄρσένων ἐξώκησαν;
 ἀλλ' ὥς γενέσθαι τὸν δ' ἐμοὶ μέθες λόγον.
 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διασφρατῶ
 γυναῖκα καὶ σὺ θρηκὶ πλασθεῖσα ξένῳ,
 λείξον καλῇ σῶναισα δὴ ποτ' Ἰλίῳ
 Ἐκάβῃ, σὸν δ' ὅ κ' ἐλάσον ἢ κήνης χρέος,
 καὶ παῖδ' ὡς δὴ καὶ τέκν' ἔδέναι λόγους
 τὴς ἐξ ἐκείνης τὸν δὲ τῆς νεοσφραγῆς
 Πολυξένης ἐπίχες Ἀγάμεμνον τάφον,
 ὡς τῷ δ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογὶ
 διατῆ μερίμνᾳ μητρὶ κρυφθῆτον χθονί.
 ἄγα ἔσαι τὰ δ' ἔτῳ καὶ γὰρ ἡ μὲν ἦν σφρατῶ
 πλῆς, ὅ κ' ἂν ἔχον τήνδ' ἐσοὶ δῶναι χάριν.
 νῦν δ', ὅ γὰρ ἴησ' ὅριος πνοᾶς θεός,
 μένειν ἀνάγκη πλῆν ἐρῶντας ἥσυχον.
 " γένοιτο δ' οὕτως. Γᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
 " Ἰδία θ' ἐκὰς, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν,
 " Κακὸν τι παχεῖν τὸν δὲ χρυσὸν, ἀτυχῆν.
 20 σὺ μὲν ὦ πατὴρ Ἰλίου,
 τῶν ἀπορθήτων πόλις ὅ κ' ἐτι λείξῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοιόνδ' Ελλάνων νέφος ἀμφίσε καλύπτει,
 δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
 ἀπὸ δὲ σφάναν κέκασαι
 πύργων· κατὰ δ' αἰθάλη
 καπνῷ, κηλὶ δ' οἰκτροτάτῃ κέχρωσαι.
 τάλαιν', ὅ κ' ἐτί σ' ἐμβατεύσω.
 μεσονύκτιος ὠλλύμαν,
 ἥ μος ἐκ δῆπνων ὕπνος ἡδύς
 ἐπ' ὅσσοις κίδνεται.
 μολπᾶν δ' ἄπο, καὶ χροατοῖων
 θυσιῶν καταπαύσας
 πόσις, ἐν θαλάμοις ἔκειτο.
 ξυσὺν δ' ἐπὶ παλάτῃ,
 ναύταν ἔκ' ἐθ' ὄρων ὁμίλον
 Τροίην ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.
 ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
 μίτραισιν ἐρρύθμιξόμαν,
 χρυσέων ἐνόπλων
 λαύουσ' ἀτέρμονας εἰς αὔρας,
 ἐπιδέμνιος ὥς πέσοι μ' ἐς οὐραν.
 ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν.
 κέλαισμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας
 τόδ'· ὧ παῖδες Ελλάνων, πότε δὴ
 πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιᾶν
 πέρσαντες, ἤξετ' ἐς οἴκους;
 λέχη δὲ φίλα μονόπτερος
 λιπῶσα δωρὶς ὥς κόρα,
 σεμνὰν προσίξουσ',
 ἔκ' ἡνυσ' Ἀρτεμιν Ἀτλάμων.
 ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδῶσ' ἀκούσαν

ΕΚΑΒΗ

τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ' ἀποσκοπῶσ', ἐπεὶ
νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
καὶ μ' ἀπόγας ὤρισεν Ἰλιάδος.

τάλαιν', ἀπ' ἧτον ἄλγχι,
τὰν τοῖν Διοσκύροιν Ἑλέαν κασίην,
ἰδ' αἶόν τε βύταν

Αἰνότηρ' ἰν κατάρχ' ἰδ' ὄσ', ἐπεὶ με
γάς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν,
ἐξ ὧ κισέ τ' οἰκων γάμος, ὃ γάμος,
ἀλλ' ἀλάστρος τις οἷξ' ὕς.

ἂν, μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρώον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

πο ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Γρία με, φιλτάτη δὲ σὺ
Ἑκάβη, διακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
τήν τ' ἀρτίως θανῶσαν ἐκγονον σέθεν.

» Φῶ· εὐκ' ἐστὶν ὅδ' ἐν πρὶν, ὅτ' ἀνδοξία,

» Οὐτ' αὖ καλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.

» Φύρυσσι δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,

» Ταραχμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσία

» Σέβωμεν αὐτὸς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δ' εἴ

θρινεῖν, προκόπῃοντ' ὅδ' ἐν ᾧ πρόθεν κακῶν;

σὺ δ' εἴ τι μέμνητ' ἡς ἐμῆς ἀπεσίας,

ἄγες· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρήκης ὕροις

ἀπὼν, ὅτ' ἤλθες δ' αὖρ· ἐπ' ἧ δ' ἀφικόμην,

ἦδη πόδ' ἐξω δωμάτων αἶροντί μοι,

ᾧ ταυτὸν ἦδ' ἐσυμπιτνεῖ δ' ἡμῶς σέθεν,

λέγῃσ' αὖ μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.

ἐκὰς αἰχμὴν μοι σε προσβλέπειν ἐν χντίον

Πολυμήτορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅτῳ γὰρ ὤφθην αὐτυχῆσ', αἰδώς μ' ἔχει
 ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἵν' ἄμιν νῦν,
 καὶ ἂν δυνάμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς νόραις.
 ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν
 » Πολυμήτορ· ἄλλως δ', Αἴτιόν τι καὶ νόμος,
 » Τυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
 πο καὶ θαῦμά γ' ἔδεν· ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἔμῃ;
 τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
 ἐκὰ ἴδιον ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σέ βύλομαι,
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σός· ὁπάοντας δέ μοι
 χωρὶς κέλαισον τῶνδ' ἀποσῆναι δόμων.
 πο χωρὶς γ'· ἐν ἀσφαλῇ γὰρ ἡδ' ἐρημία.
 φίλη μὲν ἡμῖν ἦσ'· προσφιλες δέ μοι τόδε
 σράτον μ' Ἀχαιῶν· ἀλλὰ σὴ μαίνεσθαι σε χρῆ
 » Τί χρῆ τὸν αὐπράκοντα, μὴ πράσσουσιν αὐ
 » Φίλοις ἐπαρκεῖν· ὥς ἐτοιμός εἰ μ' ἐγώ.
 ἐκὰ πρῶτον μὲν ἄπ' ἐμῇ, παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 Παλὺδάρον, ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
 ἄξιον· τὰ δ' ἄλλα δούτερόν σ' ἐρήσομαι.
 πο μάστιγι τὴν κήνυ μὲν αὐτυχῆς μέρεος.
 ἐκὰ ὠφίλταθ', ὥς αὐ καὶ ξίως σέθεν λέγεις.
 πο τί δὴ τα βύλει δούτερον μαθῆν ἐμῇ;
 ἐκὰ εἰ τῆς τεκνύσης τῆσδε μέμνηται τί μιν.
 πο καὶ δούρό γ' ὥς σὲ κρυφίως ἐξήτῃ μολεῖν.
 ἐκὰ χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
 πο σῶς, ἐν δόμοισι γε τοῖς ἐμοῖς φρεσὶ μένος.
 ἐκὰ σῶσον νῦν αὐτὸν, μὴ δ' ἐρατῶν πλησίον.
 πο ἥκιστα· ὀνάμην τῷ παρόντος ὠγύναι.
 ἐκὰ διαθ' ἔν ἀλέξαι σοί τε καὶ παισὶ θέλω;
 πο ἔκ δ' ἴδω· τῷ σῶ τῷτο σημανῆς λόγῳ.

ΕΚΛΒΗ.

ἐκὰ ἔσω φιλιθεὶς, ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλή.
 πο τί χρῆμ' ὃ καὶ μὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
 ἐκὰ χρυσὸν παλαιὰ Γριαμιδῶν κατ' ὤρυχες.
 πο ταῦτ' ἔσθ' ἂν βύλει παιδὶ σὴ μῆναι σέθεν;
 ἐκὰ μάλιστ' ἀδ' ἄσθ'· ἦ γὰρ οὐ σε βῆς ἀνὴρ.
 πο τί δ' ἦτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρυσίας;
 ἐκὰ ἄμεινον, ἣν σὺ κατθανῆς, τὸ σδ' εἰδέναι.
 πο καλῶς ἐλέξας τῇδε, καὶ σοφώτερον.
 ἐκὰ οἷσθ' ἔν' Ἀθάνας ἰλιάσ' ἵνα σέγαι;
 πο ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐστὶ; σὴ μῆδον δ' ἐτί;
 ἐκὰ μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
 πο ἐτ' ἔν' τί βύλει τῶν ἐκ' ἡφ' ὀρέσθ' ἐμοί;
 ἐκὰ σῶσαι σε χρήμαθ', οἷς συνεξήλθον θέλω.
 πο πῶ δ' ἦτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψας ἔχεις;
 ἐκὰ σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται σέγαις.
 πο πῶ δ' αἴδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπύχαι;
 ἐκὰ ἰδία γυναικῶν αἰχμαλωτῶν σέγαι.
 πο τάνδον δ' ἐπιστὰ, καὶ ρσένων ἐρημία;
 ἐκὰ ὕδρ' Ἀχαιῶν ἐνδον, ἀλλ' ἡ μὲν μόναί.
 ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λῦσαι ποθέσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
 ὥς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, σείχης πάλιν
 ξὺν παισὶν, ὅπερ τὸν ἐμὸν ἦμισας γόνον.
 πο ἔγω δ' ἐδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
 ἀλλ' ἰμενόν τις ὥς ἐς ἀντλον ἐμπεσών
 λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
 " ἀμέρσας βίοτον· τὸ γὰρ ὑπέγγυον.
 " Δίκη καὶ θεοῖς ὕξυμπιτνεί
 " Ολέθριον ὀλέθριον κακόν.
 φάσει σδ' ὅτ' ἔσθ' ἐλπίς, ἢ σ' ἐπήγαγεν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θανάσιμον πρὸς αἶδαν· ἰὼ τάλαις·

ἀπολέμῳ δὲ χερὶ λείψεις βίον·

πο ὦ μοι· τυφλῷ μαι φέγγος ὁρμάτων τάλαις·

ἡ μὲν ἡκίστ' ἀνδρὸς θρηκὸς οἱ μωγὴν φίλαι;

πο ὦ μοι μάλ' αὖθις τέκνα δυσὴν σφαγῆς·

ἡ μὲν φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακῶν·

πο ἀλλ' ὅτι με φύγντε λαίψιν ποδὶ·

βάλλον γὰρ, οἰκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχῆς·

ἡ μὲν ἰδὲ βαρέως χερὸς ὁρμάται βέλος·

βύλεσθ' ἐπιπέσωμεν, ὥς ἂν μὴ καλεῖ

Εκὰ βῆ παρῆναι, Τρῳάσιν τε συμμάχους;

ἐκὰ ἄρκατε· φέδρα μὴδ' ἐκβάλλον πύλας·

ὅ γάρ ποτ' ὁρμαλὸν ἐνθήσεις κόραις·

ὅ παῖδας ὅφει ξῶντας, ὅς ἐκτεῖν ἐγὼ·

ἡ μὲν ἡ γὰρ καθεῖλες θρηκῶν, καὶ κρατεῖς ξένων

δέσποιναν, καὶ δέσπρακας διαπερλέγεις;

ἐκὰ ὅφει νιν αὐτὴν ὄντα δωμάτων πάρος

τυφλὸν, τυφλῷ σείχοντα παραφύρῳ ποδὶ·

παίδων τε διασῶν σώμαθ', ὅς ἐκτεῖν ἐγὼ

σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι

δέδωκε· χωρεῖ δ' ὡς ὄρεσ' ὅδ' ἐκ δόμων·

ἀλλ' ἐκ ποδῶν ἀπειμι, καὶ ποσὴσομαι,

θυμῷ ῥέοντι θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ·

πο ὦ μοι ἐγὼ· πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; πᾶ κέλω;

τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρα

τιθέμενος ἐπὶ χερσὶ κατ' ἵχνος, ποῖαν

ἢ ταύτην, ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω,

ταῖς ἀνδροφόνους μάρται χρηξω

Ἰλιάδας, αἵ με διώλεσαν,

τάλαιναν τέλαιναν κόραι Φρυγῶν;

ΕΚΛΒΗ

ἰὼ ἰὼ κατάρτοι· ποῖ καί με φυγᾶ
 πῶς αὖσι μυχῶν;
 ἔθέ μοι ὁ μμάτων αἵματόεν βλέφαρον
 ἀκέσαι ἀκέσαι τυφλὸν ἄλκι,
 φέγγος ἀπκλάξας.
 ἄ· ἄ· σίγα· σίγα· κρυπὴν βάσιν αἰθάνομαι
 τὰνδε γυναῖκάν.
 πᾶς πῶς ἐπαῖξας, σαρκῶν ὀστέων
 τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
 τιθέμενος, ἀρνύμενος λῶβαν,
 λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλαις.
 ποῖ, πᾶς φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπῶν
 βάκχαις ἄδω διαμοιράσαι,
 σφαικτῶν κυσίτε φονίαν
 δαῖτ' ἀνήμερον, ὕρείαν τ' ἐμβολάν;
 πᾶς τῷ; πᾶς κάμφω; πᾶς βῶ;
 ναῦς ὅπως ποντίοις πῆσμάσι
 λινόροκον φάρος σέλλων,
 ἐπὶ τάνδ' ἐαυθῆς
 τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
 ὀλέθριον κοίταν;
 ὦ τλήμον, ὥς σοι δύσφορ' ἔργαται κακὰ.
 » Δράσαντι δ' αἰχρὰ, δεινὰ τὰ πῖτίμια
 » Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἐστὶ σοι βαρύν.
 πο αἰ αἰ· ἰὼ θρήνης
 λογχοφόρον, ἔνοπλον,
 εὐίππον Ἀρεΐκάτοχον γένος.
 ἰὼ Ἀχαιοί· ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
 βοᾶν βοᾶν αὐτῷ· βοᾶν.
 ἴτε· ἴτε· μέλετε πρὸς θεῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κλύει τίς, ἢ ὅδεις ἀρκέσει; τί μέλλετε;

γυναικες ὤλεσάν με.

γυναικες αἰχμαλώτιδες.

δεινὰ δεινὰ πετόνθα μεν.

ὦ μοί ἐ μᾶς λώβας.

ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;

αἰθέρ' ἀμῆλ' ἀμεινον ὄρανιον,

ὑψιπέτες ἧς μέλαθρον ὠρίων

ἢ σείριος, ἐνθα πυρὸς φλογέας

ἀφίησιν ὅσων αἰγᾶς;

ἢ τὸν ἐς αἶδα μελανοχρῶτα

πορθμὸν αἰξωτάλας;

χο Σύγγνωθ' ὅταν τις κρείων ἢ φέρειν, κακὰ

» Γάβη, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ξωῆς.

αἶγα κραυγῆς ἀκυσσας ἦλθον. ὅ γάρ ἡσυχος

πέτραις ὀρέας παῖς λέλειπ' ἀνά στρατὸν

ἀχὼ διδύσας θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν

πύργος πεσόντας ἴσμεν Ἑλλάνων δορί,

φόβον παρέχεν ὅ μεσῶς ὅδε κτύπος.

πο ὦ φίλτατ', ἡθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον σέθεν

φωνῆς ἀκυσσας. ἧσσομαι ἀπάχομεν;

αἶγα ἔα. Πολυμήτορ ὦ δύσανε, τίς σ' ἀπώλεσε;

τίς ὁ μὲν ἔθηκε τυφλὸν αἰμάξας κόρας;

παῖδάς τε τῶσδ' ἐκτενεν; ἢ μέγαν χόλον

σοὶ καὶ τέκνοισιν ἔειχεν, ὅστις ἦν ἄρα.

πο Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν

ἀπώλεσ'· ὅ κ' ἀπώλεσ', ἀλλὰ μεξόνως.

αἶγα τί φῆς; σὺ τῶργον ἔργασαι τόδ' ὥς λέγει;

σὺ τόλμαν Ἐκάβη τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;

πο ὦ μοι, τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγὺς ἐστὶ πα;

σὴ μῆνον.

ΕΚΑΒΗ

σήμηνον· ἥ τέ π' ἔσθ'· ἵν' ἀρπάσας χερσίν,
διασπάσωμαι, καὶ καθαιμάξω χροά.

ἀγα ἔτος, τί πάχεις;

πο πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαρτυρῶσαν χέρα.

ἀγα ἴχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ'· ὥς ἀκῆσας σῶτε, τῆσδ' ἐτ' ἐν μέρει,
κρίνω δικάως ἀνθ' ὅτ' ἐπάχεις τάδε.

πο λέγοι μ' ἄν· Ἦν τις Γριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Εκάβης παῖς· ὃν ἐκ Τρώας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Γρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὑποπῆος ὧν δὴ Τρωϊκῆς ἀλώσεως.
τῷτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτ' ἐκτεινὰ νιν,
ἀκῆσον, ὥς αὖ, καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισα μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τρόϊαν ἀθροίσῃ, καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ξῶντα Γριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἵρουεν σῶλον.
κᾶπείτα Θρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε,
λεηλατῶντες· γέτοσι δ' ἤν' κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧ περ νῦν ἄναξ ἐκάμνομεν.
Εκάβη δὲ παιδὸς γῆσθα θανάσιμον μόρον,
δόλῳ με τοιῷ δ' ἤγαγ', ὥς κερυμμένας
θήκας φράσσουσα Γριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσᾷ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μὴ τις ἡδέϊν τάδε.
ἴξω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμφας γόνυ.
πολλὰ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν, ἐπ' ἀριστερᾷ,
αἰδ' ἐνθεν, ὥς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόραι
θαύκων, ἔχουσι κερκίδ' ἡδωνῆς χερὸς.

ἰσθῆναι
φορμα.

Δ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦν γὰρ θ' ὑπ' αὐγὰς τῆςδε λούσσαι πέπλῳ.
 ἄλλαι δὲ καὶ μακρὰ θρηϊκίαν θεώμεναι,
 γυμνὸν μὲν ἔθηκεν διπλῆς πολίσματος.
 ὅσαι δὲ τοκάδ' ἦσαν, ἐκπαλῆμεναι,
 τέμν' ἐν χερσὶν ἑπάλλον, ὡς πρόσω πατρός
 γένοιτο, διαδοχαῖσιν ἀμειβόμεναι χερσὶν.
 κατ' ἐκκαλῆν' ὡς δοκῆς, προσφθεγμάτων,
 οὐθὺς λαβῆσαι φάσαν ἐκ πέπλων ποθὲν,
 κεντῶσι παῖδας· αἰδὲ, πολέμιον δίκην
 ξυναρπάσσαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας,
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρησθῶν ἐμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανιστάνῃ ἐμὸν,
 νόμῳ κατ' εἶχον· εἰ δὲ κινέειν χέρας,
 πλήθ' ἐκ γυναικῶν ὅδ' ἐν ἡνυοντάλας.
 τὸ λοιπὸν δὲ πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξηργάσαντο δεινὸν· ἐμῶν γὰρ ὁμμάτων
 πόρπας λαβῆσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
 κεντῶσιν· αἰμάσσουσιν· ἥτ' ἀνὰ σέλας
 φονιάδες ἐβήσαν· ἐκ δὲ πηδῆσας ἐγὼ
 θῆρ' ὡς, διώκω τὰς μαιφόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρύων τῷ χον ὡς κυνηγέτης,
 βάλλων, ἀράων· τοιαῦτα σπύδων χάριν
 πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιον τε σὸν κτανὼν.
 Ἀγόμενον· ὡς δὲ μὴ μακρὰς τείνω λόγους,
 ἥ τις γυναικῶν τῶν πρὶν ἔρηκε κακῶς,
 ἦν ὅν λέγων ἐστὶ τις, ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω.
 » Γένος γὰρ ὅτε πόντος, ὅτε γῆ τρέφει
 » Τοῖον δ'· ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται.
 20 μὴ δὲν θρασύνῃ· μὴ δὲ τοῖς στυγερὰ κακοῖς

ΕΚΑΒΗ.

τὸ θῆλυ συνθεῖς, ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος.

πολλὰ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἰς ἐπίφθονοι,

αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

ἔκ' Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν ὅκ' ἐχρῆν ποτε

τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰχθεῖν πλεον.

ἀλλ' εἴτε χρεὶς ἔδρασε, χρεὶς ἔδει λέγειν.

Εἴτ' αὖ πονηρὰ, τὸς λόγους εἶναι σαθροὺς,

καὶ μὴ δύνανται τάδ' ἰκ' εὖ λέγειν ποτέ.

Σοφοὶ μὲν ὅν' εἰς οἱ τάδ' ἡκριβωκότες.

Ἀλλ' ὁδύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί.

Κακῶς δ' ἀπώλοντο, καὶ τις ἐξήλυξέ πω.

καὶ μοι τὸ μὲν σὺν ὧδ' ἐν φροίμοις ἔχει.

πρὸς τὸνδε δ' ἦμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι.

πῶς φης Ἀχαιῶν πόνον ἀπ' ἀλλήλων διπλῆν,

Ἀγαμέμνονός θ' ἑκάτι παῖδ' ἔμὸν κτανῆν;

ἀλλ' ὧ κακίσε, πρῶτον ὅ ποτ' ἀν φίλον

τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλησι γένος,

ἔτ' ἂν δύναιτο· τίνα δ' ἐκ αὐτῶν χάριν

πρόθυμος ἦσθα; πότερ' ἀκηδύσων τίνα,

ἢ συγγενὲς ὦν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;

ἢ σὺς ἐμὲλλον γῆς τε μῆν βλαψήματα

πλάσαντες αὖθις; τίνα δοκῆς πείσειν τάδε;

ὁ χρυσὸς εἰ βέλοιο τάλιθ' ἡλέγειν,

ἔκτεινε τὸν ἔμὸν παῖδα, καὶ κέρδι τά σά.

ἐπὶ δὲ δέξον τῆτο· πῶς ὅτ' αὐτῷ χει

Τροία, πέριξ δ' ἐπύργος ἦχ' ἔτι πτόλιν,

ἔξῃ τε Γρίαμος, Ἐκτορός τ' ἦνθε δόρυ,

τίδ' ὅτ' ἐπερτῷ δ' ἐβλήθης χάριν

θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, καὶν δόμοις ἔχων,

ἔκτεινας, ἢ ξῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;

Δ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ἢ νίχῃ μῆς ὕκείτ' ἤ μεν ἐν φάει,
 καὶ πνῶ δ' ἐσὴ μαιν' ἄστυ πολέμιων ὕπο,
 ξένον κατέκτανε σὺν μολόντ' ἐφ' ἐστῆαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκυσσον, ὥς φανῇ κακός.
 χρῆν σ' ἔπερ' ἡἴατο τοῖς Ἀχαιοῖσι φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς ὅσον, ἀλλὰ τῷ δ' ἔχειν,
 δῶνα φέροντα, πενομένοισι τε, καὶ χρόνον
 πολὺν πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοισι.
 σὺ δ' ὅδε νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾶς· ἔχων δὲ καρτερεῖς ἐτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
 σῶσας τε τὸν ἐμὸν, ἧχ' ἂν καλὸν κλέος.
 » Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφές εἰσται
 » Φίλοι· τὰ χρυσὰ δ' αὖθ' ἑκάς' ἔχει φίλος.
 εἰ δ' ἐσπᾶνιξες χρημάτων, ὅδ' αὐτῷ χεῖ,
 θησαυρὸς ἄνσοι παῖς ὑπὴρχ' ὅμως μέγας.
 νῦν δ' ὅτ' ἐκῆνον ἄνδρ' ἔχεις στυγρῷ φίλον,
 χρυσὸν τ' ὄνησις οἷχεται· παῖδες τε σοὶ,
 αὐτὸς τε πράξεις ὥδε· σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷ δ' ἀρξέσεις, κακὸς φανῇ.
 ὅτ' αὖτε βῆ γὰρ, ὅτε πρὶν οἷς ἐχρῆν,
 ὅχ' ὅσιον, ὅ δ' ἵκαιον αὖ δράσεις ξένον.
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
 τοῖς τὸν ὄντα· δεσπότης δ' ὅς τοι δορῶ.
 30 Φῶ· φῶ· βροτοῖσιν ὥς τὰ χρυσὰ πράγματα
 » Χρητῶν ἀφορμὰς ἐν δίδωσ' αἰεὶ λόγων.
 ἀρχ Ἀχθινὰ μὲν μοι τὰλλότρια κρίνειν κακὰ.
 » Ὀμῶς δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰχὺνὴν φέρει
 » Γράμ' ἐς χέρους λαβόντ' ἀπώσαθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ' ἴν' εἰδῆς, ὅτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,

ΕΚΑΒΗ.

ὅτ' ἔν Αἰχαιῶν, ἀνδρ' ἀποκτείναι ξένον.
 ἀλλ' ὥς ἔχης τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς.
 λέγεις δ' ἐσσωτῶ πρόσφορ', ἐν κακῶσιν ὦν.
 τάχ' ἔν παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν,
 ἢ μιν δέξαι χεῖρον τοῖσιν Ἑλλήσι τόδε.
 πῶς ἔν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν, φύζω φόρον;
 ἔκ ἀνδραίμην· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
 πράσσεν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
 πο οἶμοι· γυναικὸς ὥς ἐοικ' ἡσώμενος
 δούλης, ὑπέξω τοῖς κακίᾶσι δίκην.
 ἀγὰ ἔκ' ἐν δικάῳ, ἥ περ ἡρώσω κακὰ.
 πο οἶμοι τέκνων τῶνδ', ὁμμάτων τ' ἐμῶν τάλας.
 ἐκὰ ἀλγείς; τί δαί με παιδὸς ἔκ ἀλγεῖν δοκῆς;
 πο χαίρεις ὑβρίξας εἰς ἐμῶ πανῶργε σύ;
 ἐκὰ ἔγάρ με χαίρειν χρήσι τιμωρὸν μένην;
 πο ἀλλ' ἔτάχ' ἡνίκα ἄν σε ποντίανοτις,
 ἐκὰ μῶν ναυσολήσῃς ὅρας Ἑλλανίδος;
 πο κρύψῃ μὲν ἔν πεσῶσαν ἐκ ἀρχησίῳ.
 ἐκὰ πρὸς τῷ βιάῳ τυγχάνουσιν ἀλμάτων;
 πο αὐτὴ πρὸς ἰσὺν νῆος ἀμβήσῃ ποδί.
 ἐκὰ ὑποπῆροισιν ὥτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 πο κύνων γενέσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέσματά.
 ἐκὰ πῶς δ' ἴσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετέσσειν;
 πο ὁ Θρηξὶ μάντις ἥ πε Διόνυσος τάδε.
 ἐκὰ σοὶ δ' ἔκ' ἐχρησεν ἔδ' ἐν, ὧν ἔχῃς κακῶν;
 πο ἔγάρ ποτ' ἀνσὺ μ' ἔλεσ' ὦδε σὺν δόλῳ.
 ἐκὰ θανῶσα δ' ἢ ξῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
 πο θανῶσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλησέται,
 ἐκὰ μορφῆς ἐπεδόν, ἢ τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
 πο κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοισι τέκμαρ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

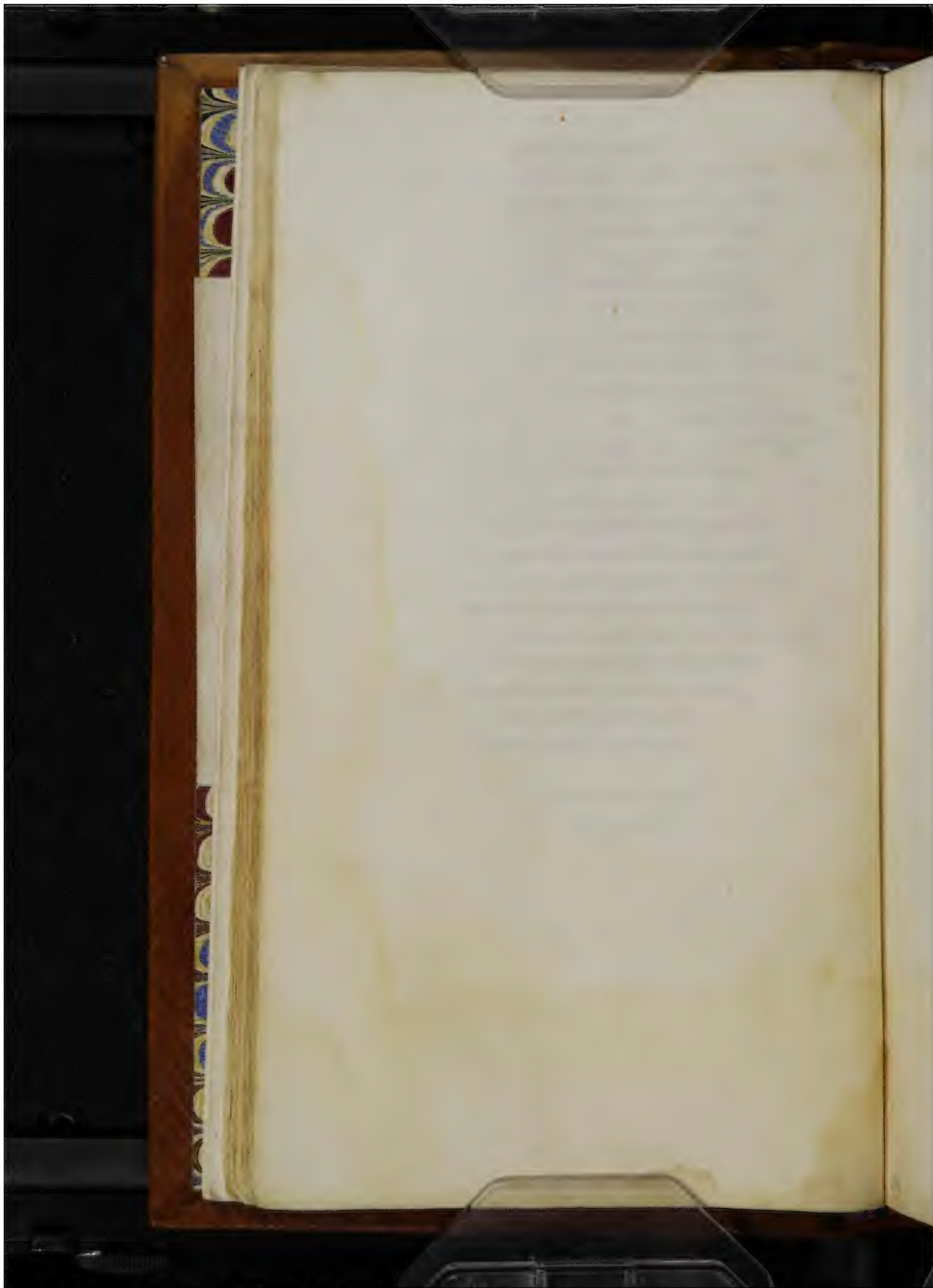
ἐκά ὅδ' ἐν μέλει μοι, σῆγέ μοι δόντος δίκην.
 πο καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανέειν.
 ἐκά ἀπέπυσ'· αὐτῶ ταῦτά σοι δίδωμι ἔχειν.
 πο κτενεῖν νιν ἢ τῷ δ' ἄλλοχος οἰκὸς πικρά.
 ἐκά μή πω μανθῇ Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.
 πο καὐτὸν τε τῷτον, πέλεμν ἐξήρασ' ἄνω.
 ἐκά ὅτος, σὺ μαινῇ, καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
 πο κτεῖν', ὥς ἐν Ἀργεῖ φόνια λυτρά σ' ἀναμένει.
 ἀγα ὅχ' ἔλξειτ' αὐτὸν δ' μῶες ἐκ ποδῶν βία;
 πο ἀλγείς ἀκῶν; . Α . ὅκ' ἐφέξετε σῶμα;
 πο ἐγκλείετ' ἤρηται γάρ . Α . ὅχ' ὅσον τάχος
 νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐμβαλεῖτέ ποι,
 ἐπεί περ ὅτω καὶ λίαν θραυστομυῖ;
 Εκάβη, σὺ δ' ὧ τάλαιν αὖ διπύχους νεκρῶς
 σείχουσα θάπῃ· δεσποτῶν δ' ὕμῃς χρεῶν
 σκηνῶς τελάζειν Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοᾶς
 πρὸς οἶκον ἦδη τάσδε πομπὴ μὲς ὄρω.
 αὖ δ' ἐς πάτραν πλῦσαι μεν· αὖ δὲ τὰν δόμοις
 ἔχοντ' ἰδοίμεν, τῶν δ' ἀφαιμένοι πόνων.
 χο ἴτε πρὸς λιμένας, σκηνὰς τε φίλαι,
 τῶν δεσποσύνων πφρασόμεναι
 μόχθων· στερεῖ γὰρ ἀνάγκη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΚΑΒΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

EV RIPIDIS ORESTES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ Ο
ΡΕΣΤΟΥ.

Ο ρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἐκδικισάμενος, ἀνέ-
λεν Ἀΐγιοθον, καὶ Κλυταμνήσαν. μητροκτονήσαι
δὲ τοὺς μῆσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμ-
μανὲς γινόμενος. Τυνδάρεω δὲ τῷ πατρὶς τῆς Ἀ-
νηριμένης κατηγόρησαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον
κοινὴν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρειν περὶ τῆς, τί δὲ
παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος
ἐκ τῆς πλάνης ὑποσρέφας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην ῥ-
σάπτειλε. μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρα-
καλόμενος ὑπὸ Ορέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγον-
τα Τυνδάρεων μάλλον ἠυλαβήθη. λεχθέντ' δὲ λό-
γων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπινέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν
Ορέστην. συνὼν δὲ τῶτοισι Ὀδυσσεύς ὁ φίλος αὐτῷ,
συνεβύβλουσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν,
Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν ὃν ἐπὶ τούτοις
ἐλθόντες, διεφύλαθισαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑ-
λένην ἀρπάζαντ'. τὴν δὲ Ἑρμιόνην δέξας ὁ Ἀπόλ-
λων, ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς. οἱ δὲ, ταύτην φρονού-
ντ' ἔμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπ' ἑαυ-
τ' ἅμα γυναικὸς καὶ τέκν' ἐσπεριμένον ὑπ' αὐτῶν,
ἐπιβάλετο τὰ βασίλεια πορθῆν. οἱ δὲ, φθάσσαντες,
ὑράφειν ἠπείλουν. ἐπιφανὲς δὲ ὁ Ἀπόλλ', Ἑλένην
μὲν ἔφρυσεν ὥς θεοὺς διακομίξην. Ορέστην δὲ Ἑρ-
μιόνην ἐπέταξε λαβεῖν. Τυλάδῃ δὲ Ἡλέκτραν συ-
νοικῆσαι. καθαρθέντα δὲ τῷ φόνῳ, Ἀργεὺς ἄρχειν.

ΑΛΛΩΣ

ΑΛΛΩΣ.

Ο ρέσης διά τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ερινύων δῆματ' ὤντων, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργέων κατακριθὲς θανάτῳ, μέλλων φονεῦν Ελένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν ἔκ' ἐβοήθησεν, ἐκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' ὅθεν δὲ κῆται ἡ μυθολογία.

ΑΛΛΩΣ.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκε ἐκ γυναικῶν Ἀργέων ἡλικιω-
τίδων. αἱ καὶ παρχίνονται ὑπὲρ τῆς τῷ Ορέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. τὸ δὲ δράμα κωμικο-
τέρων ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκηνὴ τῷ δρά-
ματος, ἐστὶ τοιαύτη. πρὸς τὰ τῷ Ἀγαμέμνονος βα-
σίλειᾳ, ὑπόκειται Ορέσης κάμνων, καὶ κείμενος ὑ-
πὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου. ὃ προσκαθέζεται πρὸς
τοῖς ποσὶν Ἡλέκτρᾳ. διαπορεῖται δὲ τί δὴ ποτε
ἔπρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται. ὅτω δὲ μᾶλλον ἐδὴ
καὶ τῷ ἀδελφοῦ τι μελεῖν, ὅτω παρχκαθεζομένη
πλησιαιότερον. εἰσικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς
διασκηνάσαι. διηγέσθαι γὰρ ἂν ὁ Ορέσης ἄρτι καὶ μό-
λις κατὰρθεὶς ἐγγὺς αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυ-
ναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο, ἐξ ὧν
φησιν Ἡλέκτρα τῷ χορῷ, Σίγᾳ, σίγᾳ λεπτὸν ἴχνος
ἄρβυλῆς. πιθανὴν δὲ εἶναι ταύτην φασὶ τὴν προφα-
σιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκι-
νῆς ἀνδρῶν μύνων. χάριτον δὲ τοῖς ἥθεσι. πλὴν γὰρ
Γυλάδῳ, πάντες φαῦλοι ἦσαν.

Ε II

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ηλέκτρα.	Ελένη.	Πυλάδης.
Αγγελος.	Χορός.	Ερμιόνη.
Ορέσης.	Φρύξ.	Μενέλαος.
Απόλλων.	Τυνδαρέως.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ηλέκτρα, ὥς ἀδελφὴ Ορέστην
ἐλευσινολογῶσα διὰ τὸν Τάνταλον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Υκ' ἐστὶν ὕδ' ἐν δεινὸν ὥδ' ἄπειν
ἔπος,
ὕδ' ἐ πάθος, ὕδ' ἐ ξυμφορὰ
θεήλατος.

ἥς ὕκ' ἀν' ἀραιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος, καὶ οὐκ οὐκ εὐτυχίας,
Διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι Τάνταλος,
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρων,
ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνῃ ταύτην δίκην.
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπος ὢν,
κοινῆς τραπέζης ἄξι' ὡς ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔχε γλώσσαν, ἀχίσην νόσον.
ἔπος φυτάνει Πέλοπα· τῷ δ' Ἀτράς ἐφν.
ὥς ἐμμάτα ξένος, ἐπέκλωσεν θεᾶ,
ἔριν Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσται· τί τ' ἄρ' ῥητ' ἀνὰ μετρήσασθαι μεδεῖ;
ἔδασε δ' ὕνιν τέκν' ἀπομτήνας Ἀτράς.
Ἀτρέως δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶν τύχας,
ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἐφν,
Μενέλεως τε, κρήνης ματρὸς Αἰρόπης ἀπὸ.
γὰρ μὲν δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς συγγένειαν,
Μενέλεως Ἑλένην· ὁ δέ, Κλυταμνήστρας λέχος
ἐπίσημον ἦς Ἑλλήνας Ἀγαμέμνων ἀναξ.
ὥς παρθένοι μὲν τρεῖς ἐφύμεν ἐκ μιᾶς.
Χρυσόθεμις, Ιφιγένειά τ', Ἡλέκτρα τ' ἐγώ,
ἄρσεν τ' Ὀρέστης ματρὸς ἀνοσιωτάτας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ πῶς ἂν ἀπὸ τοῦ περιβαλῶσ' ὕφασματι,
 ἔκτεινεν ὧν δ' ἕκαστι παρθένον λέγειν
 ἔκκαλον· ἐὼς τ' ἄσπερος ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοῖβη δ' ἀδίκῃαν μὲν τί δει κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ορέσιν μητέρ', ἥ σφ' ἐγείνατο,
 κτῆναι, πρὸς ὅχλ' ἀπαντας ἀνελαιαν φέρων.
 ἔμωσ δ' ἀπέκτῃν, ἔκ ἀπὸ θήσας θεῶ.
 καὶ γὰρ μετέχον οἶα δὴ γυνὴ φόνον,
 Γυλάδης θ', ὅς ἢ μῖν συγκατείργασαι τάδε.
 ἐνταῦθεν ἀγρία συντακῆς νόσῳ, νοσῇ
 Τλήμων Ορέσης· ὁ δὲ, πεισὼν ἐν δεμνίοις,
 κῆται· τὸ ματρὸς δ' αἰμάνιν τροχληατῇ
 μανίασιν· ὄνομάξην γὰρ αἰδῶμαι θεῶς
 ἀμεινίδας, αἰτόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἔκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ, ἐξ ὅτ' ἀσφαλαῖς
 θναυῶσα μάτηρ, πυρὶ καθήγνισαι δέμας.
 ὧν ἔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο,
 ἔλκτρ' ἐδωκε χρωτὶ· χλαυδίῳ δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κρυφθεῖν ὄσῃ,
 ἔμθρων δ' ἀκρύει· ποτὲ δὲ δεμνίων ἀπο
 πηδῆδ' ἀρομαῖος, πῶλος ὥς ἀπὸ ξυγῶ.
 ἔδοξε δ' Ἀργεῖ τῷδε, μήθ' ἢ μάς σέβας,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
 μητροκτονόντας· κυρία δ' ἦ δ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ δίοισι ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 ὃ χρεὶ θανῆν νῶ λουσίμῳ πετρῶματι,
 ἢ φάσγχνον θήξαντ', ἐπ' αἰχένος βαλῆν.
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
 ἦκει γὰρ ῥέ γῆν Μενέλεως Τροίας ἀπο.
 ἀμείνα δὲ Ναυπλίου ἐκ πληρῶν πλάτῃ,
 ἀνταύτι

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνταΐσιν ὄρμει, δαχρὶν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαισι πλαγχθῆς. τὴν δὲ δὴ πολύσπον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα μή τις εἰσίδῶν
 μεθ' ἡμέραν σείχσταν, ὧν ὑπ' Ἰλίῳ
 παῖδες τεθνήσκουσιν, ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς,
 πρὶν πεμφεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον. ἔστι δ' ἔσω
 κλαῖουσ' ἀδελφὴν, συμφορὰν τε δωμάτων.
 ἔχθρ' δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραφυζὴν.
 ἦν γὰρ κατ' οἶκός ἐλιφ' ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει
 παρθένον, ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκε τρέφειν,
 Μενέλαος ἀγαθὸν Ἑρμῖονην Σπάρτης ἄπο,
 ταύτῃ γένηθε, καὶ πηλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν ἥσσοδον πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἡκονθ' ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀδενῆς
 ῥώμης ὀχλ' μεθ', ἦν τι μὴ κείνῃ πάρα
 » σωθῶμεν. Ἀπορον χρῆμα δυσυχὸν δόμος.
 ἔλε' ὦ παῖ Κλυταί μνήστρας τε, καὶ γαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μήκος Ἠλέκτρα χρόνος,
 πῶς ὦ τάλαίνα σύ τε, κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστis μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;
 προσθέςμασι γὰρ ὕμιν αἰνέομαι σέβειν,
 εἰς φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.
 καί τοι σέσωγε τὴν Κλυταί μνήστρας μόρον,
 ἐμῆς ἀδελφῆς ἦν ἐπὶ πρὸς Ἰλίον
 ἔπλυνσ', ὅπως δ' ἔπλυνσαι θεομανεῖ πότμῳ,
 ὅκ' εἶδον· ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάξω τύχης.
 ἦλέ' Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἄγε παρ' ὅσ' ἔρῃς,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν αὖ πνος, παρέδρος ἀβλήῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ ὅστις ὕνεκα σμικρὰς πνοῆς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θάσω· τὰ τέττε δ' ἔκ' ὄνειδ' ἴξω κακὰ.
 σύ δ' ἤ μακαρία· μακαρίος θ' ὅσος πόσις.
 ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀβλίως πεπραγότες.
 ἔλε πόσον χρόνον δὲ δὲ μνίοις πέπλωχ' ὅδε;
 ἦλέ ἐξ ἑπερὰ μαζενέθλιον κατήνυσεν.
 ἔλε ὦ μέλειος, ἦ τεκ' ὅσ' ὡς διώλετο.
 ἦλέ ὅπως ἔχει τάδ'· ὥστ' ἀπήρη' ἐν κακοῖς.
 ἔλε πρὸς θεῶν πιθοῖ' ἂν δῆτά μοι τι παρθένη;
 ἦλέ ὥς ἀχολός γε συγγόνῃ προσεδρία.
 ἔλε βύλη τάφρον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
 ἦλέ ματρός κελεύεις τῆς ἐμῆς, τίνος χάριν;
 ἔλε κόμης ἀπαρχάς, καὶ χοῶς φέρουσ' ἐμὰς.
 ἦλέ σοὶ δ' ἔχ' ἑμιτόν πρὸς φίλον σείχην τάφρον;
 ἔλε δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰχμύνομαι.
 ἦλέ ὅτ' ἐγε φρονεῖς αὖ· τότε λιπῶσ' ἀχρῶς δόμους.
 ἔλε ὀρθῶς ἐλεξας, ἔ φίλως δὲ μοι λέγεις.
 ἦλέ αἰδώς δ' ἐδὴ τις ἐς Λυκηναίους ἔχῃ;
 ἔλε δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν.
 ἦλέ δεινὸν γὰρ Ἀργεὶ τ' ἀναβῶν διασώμα.
 ἔλε σὺ νῦν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
 ἦλέ ἔκ' ἂν δυνάμην ματρός εἰσβλέψαι τάφρον.
 ἔλε αἰχρὸν γε μέντοι πρόσπολον φέρειν τάδε.
 ἦλέ τί δ' ἔχ' ὅθι θυγατρός Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;
 ἔλε εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ἔκκαλον.
 ἦλέ καὶ μὴν τίνοι' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.
 ἔλε ὀρθῶς ἐλεξας· πείθομαι τέ σοι κόρη,
 καὶ πέμψομαι γε θυγατέρ'· αὐτὰρ τοι λέγεις.
 ὦ τέκνον ἐξελθ' Ἑρμιόνη δόμων πάρος,
 καὶ λάβε χοῶς τάσδ' ἐν χερσὶν, κόμας τ' ἐμὰς,
 ἐλθῶσα δ' ἄμφ' ἱὸν Κλυταμνήστρας τάφρον,
 μελίηρα

ΟΡΕΣΤΗΣ

μελίηρατ' ἄφες γάλακτος, οἶνοπὸν τ' ἄχνην.
καὶ πᾶσ' ἐπ' ἀκρὰ χῶματος, λέξοντάδε.

Ἐλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρῶται χοαῖς,
φύβῳ προσελθὼν μνημασὸν, τερβύσσά τε

Ἀργεῖον ὄχλον· ὧς μὲν δ' ἀνωγέειν

ἐμοί τε, καὶ σοί, καὶ πόσει γνώμην ἔχειν,

τοῖν τ' ἀθλίοις τοῖν δ', ὅς ἀπώλεσε θεός.

ἂ δ' ἔσ' ἀδελφὴν καὶ ρὸς ἐκπονῶν ἐμὴν,

ἅπανθ' ὑπὶ χυτῶν νετέρων δωρήματα.

ἴθ' ὧς τέκνον μοι σπᾶνδε· καὶ χοὰς τάφῳ

δῶς, ὥς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὀδῶ.

ἢ λέ Ω φύσις ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἰ κακόν,

Σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεντῆ μένοις.

ῥέτε παρ' ἀκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας,

σώξασα κάλλος, ἔστι δ' ἡ πάλα γυνή;

θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,

καὶ τόνδε, πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦτάλαιν' ἐγώ.

αἰδ' αὖ πάρεσι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι

φίλαι ξυνῳδοί· τάχα μετασῆσας ὕπνῳ

τόνδ' ἡσυχάζοντ'· ὅμματα δ' ἐκτέξουσ' ἐμὸν

δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηνός.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσυχῶ ποδὶ

χωρεῖτε, μὴ φοβῆτε, μὴ δ' ἔσω κτύπος.

φιλία γὰρ ἦ σὴ, πρηνεὲς μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ

τόνδ' ἐξεγῆραι, συμφορὰ γενήσεται.

χο σίγα, σίγα, λεπτὸν ἰχθὺς ἀρβύλης

τιθῆτε· μὴ κτυπῆτε· μὴ δ' ἔσω κτύπος.

ἢ λέ ἀποπρόβατ' ἐκείσ', ἀπόπρομοι οἴτας.

χο ἴδ' ἐπ' ἄθρομαι· Η· ἂ ἂ σύριγγος ὅπως πνοῶ

λεπτῶ δόνακος ὦ φίλ' ἀφώνει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χο ἴδ' ἄτρε μαίαν ὥς ὑπόροφον φέρω βοάν.
 ἦλέ ναι, ἔτω κάταγε κάταγε· πρόσθ' ἄτρε μας.
 ἄτρε μας ἴθι· λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ, τι
 χρέος ἐμόλετέ ποτε.
 χρόνι γὰρ πεισὼν ὁδ' ἀνάξεται.
 χο πῶς ἔχει; λόγῳ μετάδος ὠφίλα.
 ἦλέ τίνα τύχην ἔγω; τίνα δὲ συμφορὰν;
 ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀνασένει.
 χο τί φῆς; ὠτάλας.
 ἦλέ οἷσις ἢ βλέφαρα κινήσεις
 ὕπνῳ γλυκυτάταν φερομένην χαράν.
 χο ὦ μέλεος, ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων.
 ὠτάλας· φῶν μόχθων.
 ἦλέ ἂ. ἂ. ἄδικοις ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν
 ἔλακεν ἀπόρονον, ὅτ' ἐπὶ τρίποδι
 θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
 φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.
 χο ὄρα; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέ μας.
 ἦλέ σὺ γὰρ νιν ὠτάλαινα
 θωῦξας, ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
 χο αὖδεν μὲν ὄν νιν ἔδοξα.
 ἦλέ ἔκ' ἄφ' ἡμῶν; ἔκ' ἀπ' οἴκων
 πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν ἡλίσσεις
 μεθεμένον κτύπη;
 χο ὑπνώσει. . Η . λέγεις δ' .
 χο πότνια πότνια νύξ,
 ὑπνοδότῃρα τῶν πολυπόνων βροτῶν,
 ἔρεβόθεν ἴθι· μόλε μόλε κατὰ πτερος
 τὸν Ἀγαμεμνόνγον ἐπὶ δόμον.
 ὑπὸ γὰρ ἀλγέων, ὑπὸ τε συμφορᾶς

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διοχόμεσθα, διοχόμεσθα.

ἦλέ κτύπον ἡγάγετε. Χ. ὤχι.

ἦλέ σίγα, σίγα, φυλασσόμενα στόματος
ἀνακέλευσον ἀπολέχεος,
ἥσυχον ὕπνου χερὰν παρέξῃς ὡφίλα.

Χο θροεῖ· τίς κακῶν τελευτὰ μένει;

ἦλέ θανῆν· τίδ' ἄλλοζ' ἔπω;
ὤδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.

Χο πρόδηλος ἄρ' ὁ πάτμος.

ἦλέ ἐξέβυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἵμα δ' ὅς
πατροφόνον ματέρος.

Χο δίκαια μὲν, καλῶς δ' ὅ.

ἦλέ ἔκανες, ἔθανες ὠτεκόμενα με
μάτερ· ἀπὸ δ' ὤλεσας
πατέρα, τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος.
ὀλόμειθα, ὀλόμειθ' ἴσον ἔκνεις.
σὺ γὰρ τ' ἐν νεκροῖς· τό, τ' ἐμὸν οἴχεται
βίη τὸ πλεον μέρος ἐν
συναχῇ σί τε καὶ γόοις,
δάκρυ σί τ' ἐν νυχίοις· ἄγχμος,
ἐπεὶ δ' ἄτεκνος ἄτε βίοτον
αἵ μέλεος ἥς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

Χο ὄρα παρῶσα παρβὲν Ἡλέκτρα πέλας,
μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λελήθ' ὅδε.

ὤ γὰρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρῆ μένω.

ἄρ' ὡφίλον ὕπνου θέλητρον, ἐπίκρυον νόσθ,
ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐνδ' ἐαντί γε.
ὡ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς ἔ σοφῇ,
καὶ τοῖσι δυστυχῶσιν ἀνκτάμ' αἰθέος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πόθεν πότ' ἦλθον δῆρο; πῶς δ' ἀφ' ἰκόμεν;
 ἄμνημον ὦ γάρ τ' ὦν πρὶν ἀπολεσθῆς φρενῶν.
 ἦλέ ὠφίλταθ', ὥς μ' ἠύφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
 βύλει θίγω σου, καὶ ἀνακρίσω δέμας;
 ὄρέ λαβὺ λαβὺ δῆτ'· ἐκ δ' ὁμορξέον ἀθλίῃ
 σῶματος ἀφρώδῃ πέλανον, ὁ μάλιστα τ' ἐμῶν.
 ἦλέ ἰδὲ τὸ δῆλον μ' ἡδύ, καὶ ἀναινόμεαι
 ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
 ὄρέ ὑπόβαλε πλυνρίσι πλυνρὰ, καὶ αὐχμώδῃ νόμῳ
 ἄρελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λούσω κόρας.
 ἦλέ ὠβοσφύχων πινῶδες ἀθλίον κάρα,
 ὥς ἠγρίωται διὰ μακρὰς ἀλυσίας.
 ὄρέ κλινόν μ' εἰς αὐτὴν αὐθις· ὅταν μ' ἀνῆ νόσος
 μανίας, ἀνακρὸς ἔμῃ, καὶ ἀπενώ μέλη.
 ἦλέ ἰδὲ· φίλον τοι τῷ γοσύντι δέμνιον.
 ἢ Δυναρὸν ὃν τὸ κτῆ μ', ἀναγκάων δ' ὅμως.
 ὄρέ αὐθις μ' εἰς ὀρθὸν σῆσον· ἀνακύκλει δέμας.
 ἢ Δυσάρεσον οἶνοσύντες ἀπορίας ὑπο.
 ἦλέ ἢ καὶ πὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας θέλῃς,
 ἢ χρόνιον ἵχνος θεῖς; Μεταβολὴ πάντων γλυκύν.
 ὄρέ μάλιστα· δόξαν γὰρ τὸ δ' ὕψος ἔχει.
 ἢ Κρεῖσσον δὲ τὸ δοκῆν, καὶ ἀληθείας ἀπῆ.
 ἦλέ ἄμει δὴ νῦν ὦ κασίγνητον κάρα,
 ἔως ἐώσις αὐφρονῶν Εἰριννύες.
 ὄρέ λέξεις τί καινόν; καὶ μὲν αὖ, χάριν φέρεις.
 εἰ δ' εἰς βλάβην τίν', ἄλλῃς ἔχω τῷ δυστυχεῖν.
 ἦλέ Μενέλαος ἡκεῖ σὺ κασίγνητος πατρός.
 ἐν Ναυπλίῳ δὲ σέλμαθ' ὠρμισανέων.
 ὄρέ πῶς εἶπας; ἡκεῖ πῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς καινοῖς;
 ἀνὴρ ὁμογενὴς, καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἦλέ ἦκει, τὸ πῖσόν τόδε λόγων ἐμῶν δέχῃ,
 Ελένην ἀγόμενος Τρωϊκῶν ἐκ τευχέων.
 ὀρέ εἰ μόνος ἐσῶθι, μάλλον ἂν ξηλωτὸς ἦν.
 ἢ δ' ἄλλοχον ἀγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
 ἦλέ ἐπίσιμον ἔτεκε Τυνδάρεως ἥς τὸν τόχον
 γένος θυχτέρων, δυσκλεές τ' ἂν Ελλάδα.
 ὀρέ σὺ νῦν διάφρετῶν κακῶν ἔξεσι γάρ.
 καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
 ἦλέ οἱ μοι κασίγνητ', ὅμμασιν ταρασσεται.
 τυχὺ δὲ μετέθελυσαν, ἄρτι σωφρονῶν.
 ὀρέ ὦ μάτερ, ἱκετάω σε μὴ πῖσέ μοι
 τὰς αἰματωπὰς καὶ δρακοντώδεις κόρας.
 αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσίν με.
 ἦλέ μὲν ὦ ταλαίπωρ ἄτρε μάς σοῖς ἐν δεμνίοις.
 ὄρας γὰρ ὅδ' ἐν, ὣν δοκεῖς σάφ' εἶδέναι.
 ὀρέ ὦ Φοῖβ', ἀποκτενέσσι μ' αἰκυνώπιδες
 χορῶπις, ἐνέρων ἱερεῖαι, δεινὰ θεαί.
 ἦλέ ἔτοι μεθήσω· χθῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν,
 χύσω σε πηδᾶν δυσυχὴ πηδήματα.
 ὀρέ μέθες μί' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἑρρινύων.
 μέσον μ' ὀχμάξῃς, ὡς βάλλῃς εἰς τάρταρον.
 ἦλέ οἱ ἐγὼ τάλαινα, τίν' ἐπικυρίαν λάβω,
 ἐπεὶ τὸ θῆον δυσμενὲς κεντήμεθα;
 ὀρέ δὸς τόξά μοι κερυκὰ, δῶρα Λοξίῃς,
 οἷς μ' ἢ π' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεῶς,
 εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσι, λυσήμασι.
 ἦλέ βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερί;
 ὀρέ ἢ μὴ ξαμείψῃ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
 ἢ κ' ὅσ' ἀνέτ' ἐχθόραθ' ἐκ βέλων
 τόξων πῆρωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄ. ἄ. τί δῆτα μέλλετ', ἐξακρίξειτ' αἰθέρα
 πῆροισ, τὰ φοίβε δ' αἰτιάσθε θέσφατα;
 ἔα. τί χρεῖ μ' ἀλύω, πᾶν μ' ἀνδρὲς ἐκ πόνων μόνων;
 ποῖ, ποῖ ποῖ ἡλάμεθα δεμνίων ἄπο;
 ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γ' ἡλὴν ὄρω.

ἡλέ. σύ γ' ὦν, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖς ἔσω πέπλων;
 ἔρε. αἰχμὴν καὶ σοὶ μεταδιδὼς πόνων ἐμῶν,
 ὅλ' ὅλον τε παρέχων παρθένων νόσοις ἐμαῖς.
 μή τ' ὦν ἐμῶν ἐκατὶ συντήκευ κακῶν.
 σὺ μὲν γὰρ ἐπένυσσας τάδ', ἔργασαι δ' ἐμοὶ
 ματρῶν αἰμα. Λοξία δ' ἐμὲ μοφομαι,
 ὅστις μ' ἐπάρσας ἔς ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις ἠύφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ.
 οἶμαι δ' ἐπατέρων ἐμὸν εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξισόρην νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναι με χρεῖ,
 πολλὰς γενεὰς τῶνδ' ἀν' ἐκτῆναι λιτὰς,
 μή ποτε κῆσθης εἰς σφραγὶς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκείνος ἀναλαβὴν ἢ μελλεφῶς,
 ἐγὼ δ' ὅτλη μιν τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπ' ὧ κασίγνητον κῆρα.
 ἐκ δακρύων τ' ἀπελθε, καὶ μάλ' ἀβλίως
 ἔχομεν. ὅταν δ' ἐγὼ μ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς,
 σὺ με τὸ δεινὸν καὶ δειφθαρέν φρενῶν
 ἴχανε, παραμυθεῖθ' ὅταν δ' ἐσὺ σένης,
 ἡμᾶς παρόντας, χρεῖ σε νυθετῆν φίλα.
 Ἐπικρίαι γὰρ αἶδε, τοῖς φίλοις καλαί.
 ἀλλ' ὧ τάλαινα, βάσσα δωμάτων ἔσω,
 ὕπνωτ' αὖ πνον βλέφρον ἐκταθῆσθαι δός.
 σῖτόν τ' ὄρεξαι, λυτράτ' ἐπὶ χρωτὶ βάλε.
 εἰ γὰρ προλήψαι μ', ἢ προσεδρίανόσον

ΟΡΕΣΤΗΣ

κτῆσιν τιν', οἷχόμεσθε· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
ἐπίκρυον, ἄλλων ὡς ὄρεσ' ἐρημοσύν.

ἤλέ' ἔν' ἐστ'· σὺν σοὶ κατθανεῖν αἰρήσομαι,
καὶ ξὴν· ἔχει γὰρ ταυτὸν· ἦν σὺ κατθανῆς,
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνῃ σωθήσομαι;
ἀνάδελφος· ἀπ' ἄνω· ἀφίλος· εἰδὲ σοὶ δοκῇ,
δρᾶν χρὴ τάδ'· ἀλλὰ κλίνον εἰς οὐνὴν δέμας·
καὶ μὴ τὸ ταρβῆν κακφοβῆν σ' ἐν δαμνίων
ἄγαν ἀποδέχῃ· μένε δ' ἐπὶ σρωτὶ λέχους·
κἂν μὴ νοσῇς γὰρ, ἀλλὰ δοξάσεις νοσεῖν·
κἂμ αὖτος βροτοῖσιν, ἀπορίᾳ τε γίνεταί.

χο αἶ· αἶ δρῶ μάδες ὧπ' ἐροφόροι,
ποτνιαδες θεαί,
ἀβάνχοντον αἶ θίασον ἐλάχετ' ἐν
δάκρυσι, καὶ γόοις, μελαγχρῶτες, οὐ μινίδες, αἶ τε
τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' αἶματος
τινὺ μεναιδίσκον, τινὺ μεναιφόνον,
καθικετάνομαι, καθικετάνομαι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάσαςτ' ἐν
λαθέσθαι λύπας μανιάδος φοιταλέας·
φῶν μόχθων, οἷων ὧ τάλας ὄρεχθεῖς, ἔρρης
τρίποδος ἀπόφασιν, ἂν ὁ Φοῖβος
ἔλακεν ἔλακε δεξιόμενος ἀνὰ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχαὶ γᾶς·
ἰὼ Ζεῦ· τίς ἔλεος; τίς ὁδ' ἄγων
φόνιος ἔρχεται
θοάξων σε τὸν μέλεον; ὧ δάκρυα
δάκρυσι συμβάλλει
ποράων τις εἰς δόμους ἀλαστύρων,
ματέρος αἶμα σᾶς ῥ' ὁ ἀναβανχάνει·
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

20 Ο μέγας ὄλβος ἢ μόνιμος ἐν βροτοῖς,
 20 Ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκὰτε θοᾶς
 20 Τινάξας δάμων, κατέκλυσε
 20 Δεινῶν πόνων, ὥς πόντε
 20 Λάβροισι ἀλεβρίοισιν ἐν κύμασι.
 τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
 ἕτερον, ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων
 τῶν ἀπὸ Ταντάλου σέβεσθαι μελή;
 καὶ μὴν βασιλεὺς ὦδε δὴ σείχει
 Μενέλαος ἀναξ· πολλῇ δ' ἄβροσύνῃ
 δῆλος ὄρασθαι, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
 ὦ χιλιόναυον στρατὸν ὀρμίσας
 ἦς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ'· ὠτυχίᾳ δ' αὐτὸς ὀμιλῆς,
 θεόθεν πράξας ἄτερ ἥνυχ.
 με ὦ δῶμα, τῇ, μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι,
 Τροίαθεν ἐλθὼν· τῇ, δ' ἰδὼν κατασένω.
 κύκλω γὰρ ἡ λιχθῆσαν ἀθλίους κακοῖς
 ἔπώποτ' ἄλλην μάλλον ἦδον ἔστιν.
 Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχης ἡπιστάμην,
 καὶ θάνατον, οἶω πρὸς δάμαρτος ὤλετο
 Μαλέα προσίχων πῶρ'· ἐκ δὲ κυμάτων
 ὀναυτίλοισι μάντις ἐξηγγειλέ μοι
 Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀφανδὴς θεός.
 ὅς μοι ταῖδ' ἦπεν ἐμφανῶς παρασθεῖς.
 Μενέλαε, κῆται σὸς κασίγνητος θανὼν,
 λυτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πανυστάτοισι.
 δακρύων τ' ἐπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναύτας ἐμὸς
 πολλῶν· ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας φάτω χθονός,
 ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,
 δοκῶν Ὀρέσῃ παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος,
 φιλῶσαι

ΟΡΕΣΤΗΣ

φίλαισι χερσὶ περιβαλῆν, καὶ ματέρα,
 ὡς αὐτὴν χύντας, ἔκλυον ἀλκιδύπων τινὸς
 τῆς Τυνδαρέας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
 καὶ νῦν ὅπῃ σὶν, εἴπατ' ὦ νεάνιδες,
 Ἀγαμέμνονος παῖς· ὅς τὰ δεινὰ ἔτλη κακὰ.
 βρέφος γάρ ἦν τότε ἐν Κλυταίμνης χερσίν,
 ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον, εἰς Τροίαν ἰών.
 ὥς τ' ἔκλυ' αὐτὸν γνωρίσαι μ' αὖ εἰσιδών.
 ὄρέ' ὅδ' εἰ μὲν Ορέστης Μενέλαος, ὃν ἰσχυρῆς.
 ἐκὼν ἐγὼ σοὶ τὰ μάσημαν ὦ κακὰ.
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλαια θιγάνω,
 ἱκέτης ἀφύλλῃ σόματος ἐξάπλων λιτῆς.
 σῶσόν μ'· ἀφῖξαι δ' αὐτὸς εἰς καὶ ρὸν κακῶν.
 με ὦ θεοί, τί λούσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων;
 ὄρέ' ἀν' ἧπας· ἔγχε' ὦ κακῶν, φάος δ' ὄρω.
 με ὡς ἠγρίωσαι πλοκάμον ἀνχμηρὸν τάλας.
 ὄρέ' ἔχῃ πρόσωφίς μ', ἀλλὰ τὰρ' αἰκίζεται.
 με δεινὸν δὲ λούσεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.
 ὄρέ' τὸ σῶμα φρεσὶν, τὸ δ' ὄνομα ἔλελοιπέ μοι.
 με ὦ παράλογον μοι σὴ φανῇ σ' ἀμορφία.
 ὄρέ' ἴδ' εἰ μὲν ματρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
 με ἤκυσσα· φήδ' ὁ λιλῆϊς λέγειν κακὰ.
 ὄρέ' φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς ἐμὲ πλῆσιος κακῶν.
 με τί χρεὶ μάχαίς; τίς σ' ἀπολλυσιν ὀσός;
 ὄρέ' ἢ σύνεσις· ὅτι σύνοιδα δεινὸν ἐργασμένος.
 με πῶς φῆς; σοφὸν τοι τὸ σαφές, ἢ τὸ μὴ σαφές.
 ὄρέ' λύπη μάλιστ' ἢ διαφθέρῃ σά με.
 με δεινὴ γάρ ἡ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
 ὄρέ' μανίαι τε, ματρὸς δ' αἵματος τιμωρίαι.
 με ἤρξω δὲ λύσῃς ποτε; τίς ἡ μέρα τὸτ' ἦν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄρέ ἐν ἡτάλαιναν μητέρ' ἐξώγκην τάφῳ·
 με πότερα κατ' οἴκῃς, ἢ προσεδράνῳ πυρᾷ;
 ὄρέ νυκτὸς, φυλάσσων ὀσίων ἀνείρεσιν.
 με παρὴν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθανε δέμας;
 ὄρέ Γυλάδῃς, ὃς συνδράῳ αἵμα καὶ ματρὸς φόνον·
 με ἐκ φασμάτων δὲ τάδε νοσῆς ποίων ὑπο;
 ὄρέ ἔδοξ' ἰδὲν τρῆς νυκτὶ προσφερῆς κόρας·
 με οἶδ' αὖς ἔλεξας· ὄνομάσαι δ' ἔβηλομαι.
 ὄρέ σε μὲν γάρ· ἀπαίδουτα δ' ἀποτρέπον λέγειν·
 με αὐταί σε βακχεύουσι συγγενεὶ φόνῳ;
 ὄρέ οἱ μοι διωγμῶν, οἷς γ' ἐλαύνομαι τάλαι·
 με ἔδινά πάχην δεινὰ τὴς ἔργασμένης·
 ὄρέ ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμπορᾶς·
 με μὴ θάνατον ἔτης· τὺτο μὲν γὰρ ἔσσοφόν·
 ὄρέ Φοῖβος κελεύσας ματρὶ ἐκπράξαι φόνον·
 με ἀμαθέστερος ὢν τῷ καλῷ καὶ τῆς δίκης;
 ὄρέ δὴλαῖο μὲν θεοῖς, ὅτι ποτ' ἔσσι θεοί·
 με κατ' ἔκκ' ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ὄρέ μέλλει· τὸ θῆγον δ' ἐστ' ταῦτον φύσει·
 με πόσον χρόνον δὲ ματρὸς ὄχονται πνοαί;
 ὄρέ ἔκτον τόδ' ἤμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφῳ·
 με ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἵμα ματέρος θεαί·
 ὄρέ ἔσσοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλῃς ἔφους κακός·
 με πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελέτι μωρία;
 ὄρέ ἔγω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω·
 με τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχῃς δράσας τάδε;
 ὄρέ μισὺ μεθ' ἔτος, ὥστε μὴ προσενέπειν·
 με ἔδ' ἡγνίσαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χερσὶν;
 ὄρέ ἐκβάλλομαι γὰρ δωμάτων ὅποι μολῶ·
 με τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;
 ὄρέ Οἶαξ,

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὄρέ Οἶαξ, τὸ Τροίης μῖσος ἀναφέρων πατρί·
 με συνῆκα· Παλαμήδης σε τιμωρεῖ φόνος·
 ὄρέ ἔκην μετὴν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι·
 με τίς δ' ἄλλος; ἦ πᾶς τῶν ἀπ' Αἰγιάδος φίλων;
 ὄρέ ἔτοί μ' ὑβρίζουσ' ὧν πόλις ταυῦν κλύει·
 με Ἀρχιμέμονος δὲ σὴν ἡπ' ἔῃ σ' ἔχειν πόλις;
 ὄρέ πῶς, οἵτινες ξὴν ἔκιν' ἔως ἡμᾶς ἔτι;
 με τί δρωῦντες, ὅ,τι καὶ σαρφὲς εἰπὴν ἔχεις ἐμοί;
 ὄρέ· Ψῆρος καὶ ἡμῶν οἴσεται τῆς ἡμέρας·
 με φάσκει πάλιν τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
 ὄρέ θανῆν ὑπ' αἰσῶν λουσίμῳ πετρώματι·
 με καὶ τ' ἔχ' ἰφάνους γῆς ὑπερβαλὼν ὄρες;
 ὄρέ κύνεω γὰρ ἑλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις·
 με ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χθονός;
 ὄρέ πάντων πρὸς αἰσῶν ὡς θάνω, βραχὺς λόγος·
 με ὦ μέλεος, ἦ κεις συμφορὰς εἰς τέχνατον·
 ὄρέ ἥς σ' ἐλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν·
 ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν ἀντυχὲς μολῶν,
 μετὰ δὲ φίλοισι σοῖσι σῆς ἀντραξείας,
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρυσὸν ἀπολαβὼν ἔχει,
 ἀλλ' ἀντιλάξαι καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
 χάριτας πατρώας ἐκτίνων ἥς ἔσσε δῆ·
 » Ονομαχὰρ, ἔργον δ' ἔκ' ἔχουσιν οἱ φίλοι,
 » Οἱ μὴ π' ἰταῖσι συμφορὰς ὄντες φίλοι·
 χο καὶ μὴν γέροντι δ' αὖρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
 ὁ σαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος,
 κερὰ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεναρμένος·
 ὄρέ ἀπωλόμην Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 εἴχει πρὸς ἡμᾶς· ὃ μάλισ' αἰδώς μ' ἔχει
 εἰς ὅμακ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξηργασμένοις·
 καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα· πολλὰ δ' ἔ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλασι περιφέρων. Λήδα θ' ἄμα
 τιμῶν τέ μ' ἔδεν ἦσαν, ἢ Διοσκύρῳ.
 οἷς ὦτάλαινα καρδίᾳ, ψυχὴ τ' ἔμῃ,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἔκαλε. τίνα σκότον
 λάβω προσώπῳ; τοῖονδ' ἐπὶ προθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὁμμάτων φάγων κόρας;
 τυν πῦ πῦ θυγατὶς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταμνήστρῳ τάφῳ
 χροῖς χεόμενος, ἔκλυον ὡς ἦς Ναυπλίαν
 ἥκει σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος.
 ἄγετέ με. πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτῷ θέλω
 σταῖς, ἀσπασάσθαι, χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.
 με ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κῆρα.
 τυν ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κήδυν μ' ἐμόν.
 με ἔα. Τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἶδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
 σίλβει νοσώδεις ἀσραπάς, σύγῃ μ' ἐμόν.
 τυν Μενέλαε, προσφθέγγῃ νιν ἀνόσιον κῆρα;
 με τί γάρ; φίλου μοι πατρὸς ἐστὶν ἔργονος.
 τυν κείνῳ γὰρ ὅδε πέφυκε τοῖστος γηγώς;
 με πέφυκεν. εἰ δὲ δυστυχῆ, τιμιτέος.
 τυν βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
 με ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τι μᾶν αἶ.
 τυν καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
 με Πᾶν τῷ ξανάγκῃς, δῆλόν ἐς ἐν τοῖς σοφοῖς.
 τυν κέκτισον ὦν σὺ τῷτ', ἐγὼ δ' ἔκτισομαι.
 με ὀργὴ γὰρ ἄμα σου καὶ τὸ γῆρας ἔσοφόν.
 τυν πρὸς τὸνδ' ἄγων τίς σοφίας ἥκει πέρι;
 ἢ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά, καὶ τὰ μὴ καλὰ,

ΤΥΤΘ

ΟΡΕΣΤΗΣ

τῶν τῆς ἀνδρῶν γένετ' ἀσυνετώτερος;
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον, ὃ κ' ἐσκέφατο,
 ὃ δ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον.
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπλευσεν Ἀγκυμένων βίον,
 πληγῆς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
 αἰχίσον ἔργον, ὃ γὰρ ἀνέσω ποτέ,
 χρὴν δ' αὐτὸν ἐπιθῆναι μὲν αἵματος δίκην
 ὀσίαν, διώκοντ' ἐκβαλῆν τε δωμάτων
 ματέρα, τὸ σῶφρόν τ' ἐλάβεν ἀντὶ τῆς συμφορᾶς,
 καὶ τῶ νόμῳ τ' ἀνέχετ', αἰσιβής τ' ἀνὴρ.
 νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι.
 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐν δίκῃς ἡγούμενος,
 αὐτὸς κακίῳ ἐγένετο ματέραικτανών.
 ἐρήσομαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε.
 εἰ τὸν δ' ἀποκτείνῃεν ὁ μόλεκτρος γυνή,
 ἢ ὡς τῷδε πᾶς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενῇ,
 καὶ πῶθ' ὁ κῆρυγός γε γινόμενος φόνω φόνον
 λύσει, πέρας δὲ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλα.
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄφιν ὃ κ' ἔων περᾶν,
 ὃ δ' εἰς ἀπάντη μ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυρῇ.
 φυγᾶσι δ' ὥσίην, ἀνταποκτενῆναι δὲ μή.
 αἰεὶ γὰρ εἰς ἐμὲ μελλεν ἔξεσθαι φόνω,
 τὸ λούδιον μίᾳσμα λαμβάνων χερσίν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικας ἀνθρώπων.
 πρῶτην δὲ θυγατὲρ, ἣ πόσιν κατέκτανεν.
 Ἑλένην δὲ τὴν σὴν ἄλοχον ὅποτ' ἀνέσω,
 ὃ δ' αὖ προσείποιμ'· ὃ δέ σε ξηλῶ κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' ἔνεκ' ὅς Τροίᾳς πέδον.
 ἀμύνω δ' ὅσον περ δυνάτος ἔμι, τῷ νόμῳ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὸ θηριώδες τῷτο καὶ μισφόνον
 παύων· ὃ καὶ γῆν καὶ πόλιν ὅλυσ' ἄρ'.
 ἐπεὶ τίν' ἔχες ὦ τάλας ψυχὴν τότε,
 ὅτ' ἐξέβαλε τὸν ματὸν ἱκετεύσά σε
 μάτηρ; ἐγὼ μὲν ἔκ' ἰδὼν τὰ κῆ κακὰ,
 δακρύοις γέροντ' ἐφθαλμὸν ἐκτίκνω τάλας.
 ἐν ὧν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθῆ,
 μισῆγε πρὸς θεῶν, καὶ τίνας ματρός δίκας,
 μανίας ἀλαινῶν, καὶ φόβοις· τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀνέειν δῆμ', ἅ' εἰσορᾷ πάρα;
 ὡς ὅν' ἂν ῥέῃς Μενέλεως, τοῖσι θεοῖς
 μὴ πρᾶν ἐναντί' ὠφελὴν τῷτον θέλων.
 ἴα δ' ὕπ' ἁπῶν καταφρονουθῆναι πέτροις,
 ἢ μὴ' πίβαικε σπαρτιάτιδος χθονός.
 θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανῶσ', ἐπραξεν ἐνδίκαι.
 ἀλλ' ὅχι πρὸς τῷδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανῆν.
 ἐγὼ δὲ τάλλα μακάριος πέφν' ἀνὴρ,
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τῷτο δ' ἔκ' ἀνδραμονῶ.

χο Ζηλωτὸς ὅστις ἠντύχησεν εἰς τέκνα,
 καὶ μὴ' πισήμης συμφορὰς ἐκτίσατο.
 ὁρὲ ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σέ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπως σε μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα.
 ἐγὼ δ' ἀνόςσιός εἰμι ματέρ' ἀπανῶν,
 ὅσιος δ' ἐγὼ ἕτερον ὄνομα τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
 τὸ γῆρας ἢ μὴν τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσει λόγῳ,
 καὶ καθ' ὅδ' εἰμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
 τί χρεὶν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθεοι δυοῖν.
 πατὴρ μὲν ἐφύτασέ με, σὴ δ' ἐτίκτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρ' ἔρα παραλαβὼσ' ἄλλ' ἄρα.

» Ἀνα

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄνδρ' δὲ πατὴρ τέκνον ὅκ' εἴη πότ' ἄν.
 ἐλογισάμην ἔν τῳ γένει ἀρχηγέτῃ
 μᾶλλον μ' ἀμύναί τῃς ὑποσχέσεσσι τροφάς.
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, ματέρ' αἰδέσμαι λέγειν,
 ἰδίῃσιν ὑμεναίοισι, καὶ σάφροσιν,
 ὅς ἄνδρ' ἦι λέκτρ' ἐμαυτὸν, ἣν λέγω
 κακῶς ἐκένῃν, ἐξερώ· λέξω δ' ὅμως.
 Αἰγιόχος ἦν ὁ κρυπτός ἐν δόμοις πόσις.
 τῷτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα ματέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τι μωρῶν πατρί·
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλὴς ὡς πέτρῳ θῆναι μεχρὴ,
 ἀκυσσον, ὡς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ.
 εἰ γὰρ γυναικες ὅς τόδ' ἤξευσι θράους
 ἄνδρας φονάειν, καταρυγὰς ποιεῖν μέναι
 εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θιρώμεναι,
 παρ' ὅθεν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσις,
 ἐπὶ κλημ' ἐχέουσαι, ὅ, τι τύχοι· δράσας δ' ἐγὼ
 δὴν ὡς σὺ νομπῆς, τὸν δ' ἐπαύσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ ματέρ', ἐνδίκως ἀπώλεσα.
 ἥ τις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσις ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην,
 πρὸ δώκε, καὶ ἐσώσεν ἀμύρατον λέχος.
 ἐπεὶ δ' ἀμαρτῆς ἦθετ', ἔχ' αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δόιη πόσι,
 ἐξημίωσε πατέρα κατέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν ᾧ καλῶ μὲν ἐμνήσθην θεῶν
 φόνον δικάζων, ἧ δὲ δὴ τὰ ματέρος
 σιγῶν ἐπῆνεν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 ὅκ' ἂν με μισῶν ἀνεχόρου Ἐρινύσιν;
 ἢ ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῷ δ' ὅτ' ἄρ' εἰσι μάλλον ἢ δίκη μένω;
 σὺ τοι φυτεύσας θυγατέρ' ὠχέρον κακὴν,
 ἀπώλεσάς με· διὰ γὰρ τὸ κῆνος θράσος,
 πατὴρ στερηθῆς, ἐγένετό μιν ματροκτόνος.
 ὄρᾳς Ὀδυσσεύς ἄλοχον; ὃ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· ὃ γὰρ ἐπεγάρμει πόσει πόσιν.
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὕγιες ἀναστήριον.
 ὄρᾳς δ' Ἀπόλλων', ὃς μεσομφάλας ἔδρας
 ναίων, βροτοῖσι σῶμα σαφέστατον νέμει;
 ὃ πειθόμεθ' ἅπανθ', ὃς ἂν κῆνος λέγη;
 τὸ τῷ πειθόμενος, τὴν τεκῆσαν ἔκτανον.
 ἐκείνον ἠγείθ' ἀνόσιον, καὶ κτείνετε.
 ἐκῆνος ἢ μὲρ, ὃν ἐγὼ τί χρεὴν με δρᾶν;
 ἢ ὃ κ' ἀξιοχρεὺς ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
 μίαν σμαλῦσαι; ποῖ τις ἂν ἔτ' ἀνφύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεται με μὴ θανῆν;
 ἀλλ' ὥς μὲν ὃν αὖ, μὴ λέγ' ἔρχεται τάδε,
 ἢ μὲν δὲ τοῖς δράσασιν ὃν ἀνδαιμόνως.
 + = Γὰρ μοι δ' ὅσοις μὲν αὖ καθεσῶσι βροτῶν,
 = Μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπῃσιν αὖ,
 = Τὰ τ' ἐνδον εἰσὶ τὰ τε θύραζε δυσυχῆς.
 20 Αἰὲ γυναικες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
 = Εφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυσυχέστερον.
 τιν' ἐπεὶ θρασύνῃ, καὶ χυψέλλη λόγῳ,
 ὅτ' ὃν ἀμείβῃ μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
 μάλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξεληθῆν φόνον.
 καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων,
 ὃν ἔνεν ἦλθον θυγατρὶ νοσημάτων τάφον.
 μολῶν γὰρ εἰς ἐκκλησιον Ἀργείων ὄχλον,
 ἐκῆσαν ὃν ἀκῆσαν ἐπισείσω πτόλιν,

σοὶ

ΟΡΕΣΤΗΣ

σοί, σὴ τ' ἀδελφῇ λούσιμον δῶναι δίκην.
 μάλλον δ' ἐκίνησθ' θανεῖν ἐς ἁΐα.
 ἢ τῇ τεκνύσῃ σὴ γρίωσ', εἰς ὅς ἀεὶ
 πέμπουσα μύθος ἐπὶ τὸ δυσμενέσσερον,
 ὀνειράτ' ἀγγέλλουσα τ' Ἀγαμέμνονος.
 καὶ τῷ δ' ὁ μισήσειαν Αἰγιάθου λέχος
 οἱ νέρτεροι θεοί· καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν,
 ἕως ὅφ' ἦτε δῶμ' ἀνηφάεσσι πυρί.
 Μενέλαε, σοὶ δ' ἐτάδε λέγω, δράσω τε πρός.
 εἴ τ' ἐμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ, κῆδός τ' ἐμὸν,
 μὴ τῷ δ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς.
 ἔα δ' ὑπ' ἁπῶν καταφρονουθῆναι πέτροις.
 ἢ μὴ τί βαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
 τοσαῦτ' ἀνέσας, ἴαθι. μὴ δὲ δύαι βεῖς
 ἔλη παρώσας ἀσεβεσέρας φίλως.
 ἢ μάς δ', ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε πρόσπολοι.
 ὀρέ στείχ', ὥς ἀθορύβως ὑπὶ ὧν ἡμῖν λόγος
 πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σόν.
 Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλῆς,
 διπλῆς μερίμνης διπλῆς ἰῶν δόλως;
 με ἔασον· ἐν ἐμαυτῷ τι συννοῶμενος,
 ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης ἀμυχανῶ.
 ὀρέ μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν· ἀλλ' ἐμὸς
 λόγος ἀνέσας πρόσθε, βελάνη τότε.
 με λέγ'· οὐ γὰρ ῥῆγας· ἔστι δ' ὅσιγ' ἡ λόγος
 » Κρήσων γένοιτ' ἄν· ἔστι δ' ὅσιγ' ἡ λόγος.
 ὀρέ λέγοι μ' ἂν ἦδη· τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
 » Ἐπίπροθενέσσι, καὶ σαφῇ μάλλον κλύειν.
 ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν Μενέλεως μηδ' ἐν δίδω.
 ἀδ' ἔλαβες, ἀπόδος, πατρός ἐμῷ λαβὼν πάρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔχρηματ' ἔπον· χρήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν.
 ἀδίκῳ λαβὴν χρήμ' ἀντὶ τῶδε τῶ κακῷ,
 ἀδίκον τι παρὰ σὺ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ', ἦλθ' ὅς Ἰλιον,
 ἐκ ἐξαμαρτῶν αὐτὸς, ἀλλ' ἁμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδίκIAN τ' ἰώμενος.
 ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δυνάσει χρή.
 ἀπέδοτο δ' ὡς χρή τοῖς φίλοισι τὸς φίλους,
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον.
 ἀπότισον ἔν μοι ταυτὸ τῶτ' ἐκ λαβῶν,
 μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῶν ὑπὲρ,
 σωτήριος γὰρ, μὴ δ' ἐκπλήσας ἔτι.
 ἀδ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
 ἐῷ σ' ἔχεν ταῦθ'. Εὐμείονην μὴ κτείνειν σὺ.
 δῆ γὰρ σ' ἐμὲ πρᾶσσοντος ὡς πρᾶσσω τανῦν,
 πλεον φέρεσθαι, καὶ μὲ συγγνώμην ἔχθαι.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ,
 καὶ μῆς ἀδελφῆς παρθένῃ μακρὸν χρόνον.
 θανῶν γὰρ, οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς.
 ἐρῆς ἀδύνατον αὐτὸ τῷτο; Τὸς φίλους
 Ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοιςιν ὠφελῆν.
 Όταν δ' ὁ δαίμων αὖ διδῶ, τί χρή φίλων;
 Ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, ὠφελῆν θέλων.
 φιλῆν δ' ἁμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσι δοκῆς.
 καὶ χ' ὑποτρέχων σε τῷτο θωπήσας λέγω.
 ταύτης ἱκνῶμαι σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἶον ἦκω; τί δ' ἐταλαιπωρῆν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἶκος παντὸς ἱκετών τὰδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πατὴρ ὅμαι με θῆε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκύνειν τάδε δέκει ποτὶ μένιν
 ψυχὴν ὑπὲρ σῆς, καὶ λέγειν ἅ γ' ὠλέω.
 ταῦτ' ἤς τε δάκρυα, καὶ γόος, καὶ συμφορὰς
 ἔρηκα, καὶ πῆτι κατὴν σωτηρίαν
 θηρῶν, ὅ πάντες κῆρ ἐγὼ ξητῶ μόνος.
 ἢ λέ κ' ἐγὼ σ' ἰκνῆμαι, καὶ γυνή περ ὅσ' ὅμως,
 τοῖς θεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.
 με Ορέε', ἐγὼ τοι σὸν καταιδῶμαι κῆρα,
 καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακῶσι βύλομαι.
 καὶ χρὴ γὰρ ἔστω τῶν ὅμαι μόνων κακὰ
 συνέκκομίξειν, δύναι μιν ἦν διδῶ θεός,
 θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τὸς ἐναντίους.
 τὸ δ' αὖ δύναισθαι, πρὸς θεῶν χρήξω τυχῆν.
 ἦ κ' ἄρ' ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
 σμικρὰ σὺν ἀλκῇ τῶν λεησμένων φίλων.
 μάχη μὲν ἔν' ἂν ἔχ' ὑπερβαλόμεθα
 πελασγὸν Ἀργος· ἧ δ' ἐμαλθακοῖς λόγοις
 δυνάμεθ', ἐν ταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τίς ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βύλεσθαι τάδε.
 » Οταν γὰρ ἢ βῆ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν,
 » Ομοιοῦστέ πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
 » Εἰ δ' ἡσύχως τίς αὐτῷ ἐντήνοντι μὲν
 » Χαλῶν ὑπέηκοι καὶ ρὸν ἀλαβύμενος,
 » Ἰσως ἂν ἐκπνύσειεν· ὅταν δ' ἂν ἦ πνοάς,
 » Τύχοις ἂν αὐτῷ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
 ἔνεσι δ' οἶπτος· ἐνὶ δ' ἐκὰς θυμὸς μέγας,
 καραδοκῶντι κτῆμα τι μιώτατον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔλθων δὲ Τυνδάρεων τέ σοι πηράσομαι,
 πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.
 καὶ αὖτε γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδῖ,
 ἔβαψεν· ἔστι δ' αὖθις, ἦν χαλὰ πόδα.
 Μισγὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 Μισσσι δ' ἄσσι· δεῖ δέ μ', ἢ ἄλλως λέγω,
 σῶξεν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρησόνων.
 ἀλκὴ δέ σ' ἔκιν' ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σῶσαι μ' ἂν· ἢ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μίαν
 εἶσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἄσοι πάρα.
 ἢ γὰρ ποτ' Ἀργεὺς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
 προσηγόμειθα· νῦν δ' ἀναγκάως ἔχῃ
 δ' ἔλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
 ὄρε' ὦ πλὴν γυναικὸς ἔνεκα στρατηλατεῖν,
 τᾶλλ' ἔδεν· ὠκείησε, τι μωρεῖν φίλοις
 φάνης; ἀποστροφῆς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 φρεσὶ; ἀφίλος ἦσθ' ἄρ' ὦ πάτερ, πράσων κακῶς.
 οἱ μοι, προδέδομαι, καὶ κέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅτῃ τραπεύμενος, θάνατον Ἀργείων φύγω.
 ἔτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
 Γυλάδην δρόμῳ σείχοντα Φωκίων ἄπο,
 ἡδ' εἶαν ὄψιν· Γισὸς ἐν κακῶις ἀνὴρ,
 Κρείων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.
 πῦ θάσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων, ἰκόμεν πρὸ ἄστος,
 σύλλογον πόλεως ἀκύνσας, τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς
 ἐπὶ σέ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὥς κτενέοντας αὐτίκα.
 τί τάδε; πῶς ἔχῃς; τί πράσῃς φίλταθ' ἡλίη' ἐμδί,
 καὶ φίλων καὶ συγγενείας; πάντα γὰρ τὰ δ' εἴσύ μοι.
 ὄρε' ὀχόμεσθ', ὥς ἐν βραχὺ σοι τὰ μὰ δὴ λῶσω κακά.

ΟΡΕΣΤΗΣ

πυλ συγκατασπάρησιν ἂν ἡ μᾶς. Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλ.
 ὀρέ Μενέλεως καὶ κίσος εἰς ἐμὲ, καὶ κασιγνήτην ἐμὴν.
 πυλ Εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακόν.
 ὀρέ ὥσπερ ἔκ ἐλθὼν, ἔμοιγε τωτὸν ἀπέδωκε μολῶν.
 πυλ ἢ γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφικόμενος χθόνα;
 ὀρέ χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις.
 πυ καὶ δ' ἀμαρτα τὴν κακίην ναυσυλῶν ἐλήλυθεν;
 ὀρέ ἔκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκείνη κῆνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.
 πυ πῶς ἐν ἡ πλείους Αἰχμῶν ὤλεσε γυνὴ μία;
 ὀρέ ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, ἧ δὴ τῶσδ' ἐμὸς καλεῖν χρεῶν.
 πυ σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σὺ κασιγνήτῳ πατρός;
 ὀρέ μή μ' ἰδὲν θανάθ' ὕπ' ἁσῶν, καὶ κασιγνήτην ἐμὴν.
 πυ πρὸς θεῶν τί πρὸς τὰδ' ἦπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέλω.
 ὀρέ ἀλαβείδ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
 πυ σιῆψιν ἐς ποῖον προβαῖν; ταῦτα πάντ' ἔχω μαθὼν.
 ὀρέ ἔτος ἦλθ' ὅτ' ἀρίστες θυγατέρας ἀπείρας πατήρ.
 πυ Τυνδάρ' ἔλεγες; ἴσως σοι θυγατέρος θυμῶμενος.
 ὀρέ αἰσάνῃ· τὸ τῷδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ', ἢ πατρός.
 πυ καὶ ἐτόλμισε πόνων σῶν ἀντιλάξασθαι παρῶν;
 ὀρέ ἔγὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
 πυ ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκάων θανάθ'·
 ὀρέ ψῆφον ἄρ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῶν.
 πυ ἢ κρινῇ τί πρᾶγμα; λέξον· διαφόβη γὰρ ἔρχομαι.
 ὀρέ ἢ θανάθ' ἢ ξῆν· ὁ μῦθος δ' ἔμεινεν μακρῶν πέρι.
 πυ φῶγε νῦν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῳ σέθεν.
 ὀρέ ἔχθρας; φρυγίσις φυλακὸς μεθ' ἀπανταχῶ.
 πυ ἦ δὴν ἄσπετος ἀγῶς τάνχεσι πεφραγμένως.
 ὀρέ ὥσπερ ἐπὶ πόλιν πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυρρὴν ἔμεθα.
 πυ καὶ μὲν νῦν ἔρ' ἐπὶ πάχῳ· καὶ γὰρ καὶ τὸς οἴχομαι.
 ὀρέ πρὸς τίνας; τῶν δ' ἐν προσήτοις ἐμοῖς κακοῖς κακῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΠΥ Στρόφιός ἤλασέ μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθὲς πῆρ'.
 ὄρε' ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημά τι;
 ΠΥ ὅτι συνηράμην σοιφόνον ματρός ἀνόσιον λέγων.
 ὄρε' ὠτάλας, εἴποιε καὶ σὲ τὰ μὰ λυπήσθην κακὰ.
 ΠΥ ἔχ' Ἰ Μενέλεω τρόποισι χρώμεσθ' οἷσιν τάδε.
 ὄρε' ἔφοβῃ μὴ σ' Ἀργεὺς ὥσπερ καὶ μ' ἀποκτείνει θέλη;
 ΠΥ ἔπρὸς σὴν κομὰ κολάξεν τοῖσι δὲ, Φωκίων δὲ γῆ.
 ὄρε' Διὸν οἱ πολλοὶ, κακὴν ἔργος ὅταν ἔχωσι προστάτας.
 ΠΥ ἀλλ' ὅταν χρυσὸς λάβωσι, χρυσὰ βελόνεσ' αἶψ'.
 ὄρε' ἦεν· ἥς κοινὸν τι λέγην χρεῖ.
 ΠΥ τίνος ἀναγκάων πέρι;
 ὄρε' ἥ λέγοιμ' αἰσῶσιν ἐλθῶν.
 ΠΥ ὥς ἔδρασας ἐν δίκῃ;
 ὄρε' πατρὶ τι μωρῶν ἐμαυτῶν.
 ΠΥ μὴ λάβωσ' ὁ δ' αἰσμενοί.
 ὄρε' ἀλλ' ὑποπῆξας σιωπῇ κατθανῶν;
 ΠΥ δηλὸν τόδε .Ο. πῶς ἂν ἔνδρῳ ἦν;
 ΠΥ ἔχῃς τίν', ἢν μενῆς σωτηρίαν;
 ὄρε' ἔκ' ἔχω .Γ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστὶ σωθῆναι κακῶν.
 ὄρε' εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν .Γ. ἔκ' ἔν τ' ὅτο κρῖνον ἢ μέγαν.
 ὄρε' ἀλλὰ δὴ τ' ἐλθω; Γ. θανῶν γὰρ ὧδε κάλλιον θανεῖν.
 ὄρε' καὶ τὸ πρᾶγ μ' ἐν δίκῃ μοι.
 ΠΥ τὸ δ' οὐκ ἔνδ' αὖχον μέγαν.
 ὄρε' αὖ λέγῃς· φάτω τὸ δειλὸν τῆδε.
 ΠΥ μάλλον ἢ μένων .Ο. καὶ τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσῃ;
 ΠΥ μέγα γὰρ ἢ ἀνένεός σου .Ο. θάνατον ἀχάλλ' πατρῶν;
 ΠΥ πάντα ταῦτ' ἐν ὁμῇ μοι.
 ὄρε' ἰτέον· ὥς Ἀνάνδρον ἀκλεῶς τὸ κατθανεῖν.
 ΠΥ ἀνῶ τάδε .Ο. ἢ λέγω μὲν ἔνδ' ἀδελφῇ τῷ τ' ἐμῇ;
 ΠΥ μὴ πρὸς θεῶν .Ο. δ' ἀκρυα γὰρ γένοιτ' ἂν.
 ΠΥ ἔκ' ἔν τ' ὅτος οἶωνός μεγας .Ο. δηλαδὴ σιγᾷν ἀμείνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ

πυ τῷ χρόνῳ δὲ κερδαίνεις. Ο. κῆνός μοι μόνον πρόσαινται.
 πυ τί τόδε; κῆνόν αὐλέεις.
 ὀρέ μὴ θεὰ μ' οἷσ' ὦ κατὰ χῶσιν.
 πυ ἀλλὰ κηδύσω σ' ἐγώ.
 ὀρέ δυσχερὲς φαίην νοσῆντος ἀνδρός.
 πυ ὅ κ' ἐμοιγέσῃ. Ο. ἀνλαβῶ λύσῃς μεταχθὲν τῆς ἐμῆς.
 πυ τόδ' ἔν' ἴτω. Ο. ὅ κ' αἶρ' ὀκνήσεις;
 πυ Οκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.
 ὀρέ ἔρπευν' οἴκῃ ποδός μοι.
 πυ φίλα γ' ἔχων κηδύματα.
 ὀρέ καὶ με πρὸς τύμβον πόρουσον πατρός.
 πυ ὥς τί δὴ τόδε; Ο. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.
 πυ τὸ δὲ δίκαιον ὧδ' ἔχει.
 ὀρέ ματρός δὲ μήτ' ἴδοιμι μνήμα.
 πυ πολεμία γὰρ ἦν.
 ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μή σε πρόσθεν ἦφος Ἀργείων ἔλῃ,
 περιβαλὼν πλουτοῖς ἐμοῖσι πλουτὰν νωχελή νόσῳ.
 ὥς ἐγὼ δ' ἄσπεός σε σμικρὰ φροντίξων ὄχλῳ,
 ὅδ' ἐν αἰχμὴν θῆς, ὀχλήσω. πῦ γὰρ αὖν δέξω φίλος,
 εἴ σε μὴ δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;
 ὀρέ Τῦτ' ἐκὼν κτῶσ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.
 » Ως ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ θυραῖος ὢν,
 » Μυρίων κρείσσ' ὁμαιμὸν ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.
 χο ὁ μέγας ὄλβος, ἅτ' ἀρετὰ,
 μέγα φρονέσ' ἀν' Ἑλλάδα, καὶ
 παρὰ Σιμωντίαις ὀχετοῖς,
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ αὐτυχίας Ἀτρείδαις,
 πάλαι παλαιὰς ἀπὸ συμφορὰς δόμων,
 ὅποτε χρυσέας ἔρις ἀρνός
 ἦλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα, καὶ
 σφάγια γενναίων τέκνων· ὅθεν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φόνω φόνος ἐξαμείβων,
 δῖ' αἵματος ὕπρολήπει
 διαδοῖσιν Ἀτρείδαις.
 τὸ καλὸν, ὃ καλὸν, τοκέων
 πυριγενεῖ τέμνειν παλάμα
 χροῶ· μελάνδετον δ' ἐφόνω
 ξίφος εἰς αὐγὰς αἰλίοιο δειξαί.
 τὸ δ' αὖ κακὸν ἔχειν, ἄσέβηα μεγάλη,
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτῳ γὰρ ἂ μὴ φόβῳ
 Τυνδαρίδ' ἰάχισε τάλαινα.
 τέκνον, ὅ τοι μάστ' ὅσια,
 κτήνων σὺν ματέρα.
 μὴ πατρῷον τι μὲν χάριν, ἐξανάψῃ
 δύσκλητον ἐς αἶψα.
 τίς νόσος, ἢ τίνα δ' ἄκρυα,
 καὶ τίς ἔλεος μέξων κατὰ γαῖαν,
 ἢ ματροκτόνον αἵματι χειρὶ θέσσει;
 οἷον οἷον ἔργον τελέσας,
 βεβῶνχονται μανίαις,
 ἀμείνισι θήραμα φόνω
 δρομάσι δινύων βλεφάροις
 Ἀγαμέμνονος παῖς;
 ὦ μέλεος ματρὸς, ὅτε
 χρυσοπηνήτων φαρέων
 μοῖσιν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν,
 σφάγιον ἔθετο ματέρα,
 πατρῶων παθέων ἀμοιβάν.
 ἤλέ γυναικες, ἢ πῶς τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
 Τλήμων Ορέσσης, θεομανεῖ λυαὴ δαμῆς;
 χοῦ κίστε·

ΟΡΕΣΤΗΣ

χο ἦκιστα· πρὸς δ' Ἀργείων οἵχεται λιών,
 ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
 δώσων· ἐν ᾧ ξὴν ἠθανεῖν ὤμας χρεῶν.
 ἠλέ οἱ μοι, τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἐπεισένιν;
 χο Γυλάδης· ἔοικε δ' ὅ μακρὰν ὁδ' Ἀγγελοῦ
 λέξεν τὰ κῆθεν σὺ κασιγνήτη πέρι.
 αἰ ὦ τλήμων, ὦ δούσανε τῷ στρατηλάτῃ
 Ἀγαμέμνονος παῖ πότνι· Ἡλέκτρα, λόγους
 ἀκυσσον, ὅς σοι δυστυχῆς ἦν κωφέρων.
 ἠλέ αἰ· αἰ· διοιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.
 κακῶν γὰρ ἦ κεις ὥς ἔοικεν ἄγγελος.
 αἰ ἦ ἦ ὦ Πελασγῶν σὸν κασιγνήτον θανῆν,
 καὶ σ' ὦ τάλαυν' ἔδοξε τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ.
 ἠλέ οἱ μοι, προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβούμενη
 πάλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γούσις.
 ἀτὰρ τίς ἀγῶν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
 καθεῖλον ἡμᾶς, καὶ πεκύνωσαν θανῆν;
 λέγ' ὦ γέραιε· ποτέρου λουσίμῳ χερὶ,
 ἢ διὰ σιδῆρεα πνῦν μ' ἀπορρήξαι μεδεῖ,
 κοινὰς ἀδελφῶν συμφορὰς κεκτιμένην;
 αἰ ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
 βαίνων, πυθέσθαι δ' ὀμινοῦς τὰ τ' ἀμφὶ σὺ,
 τὰ τ' ἀμφ' Ὀρέσων· σὺ γὰρ ἄννοιαν πατρὶ
 αἰ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος,
 πένιττα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις.
 ὁρῶ δ' ὄχλον σείχοντα, καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 ἔφρασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγυπῶ δίκας
 διδόντ', ἀβροῖσαι λαὸν ᾗς κοινὰς ἔδρας.
 ἀπῶν δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἄβροισμ' ἰδὼν,
 τί κακὸν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα

Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄγγελ' ἀνέπ' ἔρωσε Δαναΐδων πόλιν;
 ὅδ' εἶπ' Ὀρέσην κείνον ἔχ' ὅρας πέλας
 σείχοντ' ἀγῶνα θανάτι μονδραμύμενον;
 ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμα, ὃ μὴ ποτ' ὄφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον σείχινθ' ὅμῃ.
 τὸν μὲν, κατιφῇ, καὶ παρ' ἑμένον νόσῳ.
 τοῖνδ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπῶμενον,
 νόσῃ μακροδύοντα παιδαγωγίᾳ.
 ἐπὶ δ' ἐπλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κήρυξ ἀνὰ πᾶς, εἶπε· τίς χρηθεὶς λέγει;
 πότερον Ὀρέσην κατθανεῖν, ἢ μὴ χρεῶν,
 μητροκτονεῖντα; καὶ πὶ τῷ δ', ἀνίσταται
 Τελθύβιος, ὃς σὺ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν ἄλ'
 διχόμυθα· πατέρα μὲν σὸν ἐκπαλὺ μένος,
 σὸν δ' ἔκ' ἐπαινῶν σύγγονον, καλοῖς κακῶς
 λόγους ἐλίπων, ὅτι καθιστᾷ νόμους
 ἧς τὸς τεκόντας ἔκαλ' ἔσ· τὸ δ' ὅμ' ἄει
 παιδρωπὸν ἐδίδ' τοῖσιν Αἰγίθι φίλοις.
 » Τὸ γὰρ γένος τοῖνδ' ἐπὶ τὸν ἀντυχῇ
 » Γηδῶσ' αἰὲ κήρυκες· ὅδ' ἐδ' αὐτοῖς φίλος,
 » ὅς ἂν δύνῃται, πόλεως ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.
 ἐπὶ τῷ δ', ἀγόρευε Διομήδης ἀναξ·
 ἕτος κτανεῖν μὲν ἔτε σ', ἔτε σύγγονον
 εἶα, φυγῇ δ' ἐξημιῶντας ἀσεβεῖν.
 ἐπερ' ῥόθισαν δ' οἱ μὲν, ὥς καλῶς λέγοι,
 οἱ δ' ἔκ' ἐπὶ νῆα· καὶ πὶ τῷ δ', ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀβυρόγλωσσος, ἰχθύων θράσει.
 ἄργεῖος, ἔκ' ἄργεῖος, ἠναγκασμένος.
 θορύβῳ τε πίσυνος, καὶ μαθ' ἑκ' ῥήσιν αἶα.

πιθανὸς

ΟΡΕΣΤΗΣ

πιθανὸς ἔτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 20 Ὅταν γὰρ ἡδύς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς
 21 Πήθη τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα.
 22 Ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρῆσά βυλόνος ἄει,
 23 Κἂν μὴ παρωτίη αὖθις εἰσὶ χρήσι μοι
 24 Γόλει, θεῶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὴν προσάτιν
 25 Ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τοῦ χρῆμα γίνεται
 26 Τῷ τὸς λόγους λέγοντι, καὶ τι μωμένω.
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην, καὶ σ' ἀποκτείνει πέτροις
 βάλλοντάς· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδαρέως λόγους
 τῷ σφῶ κατακτάναντι τοῖς τὸς λέγων.
 ἄλλος δ' ἀναστὰς, ἔλεγε τῷ δ' ἐναντία,
 μορφῇ μὲν ἔκ δ' αὖ πὸς, ἀνδρῆος δ' ἀνὴρ.
 ὀλιγαῖς ἄστυ, καὶ γοῶν χραίνων κύκλον.
 αὐτὸς γὰρ, οἵ περ καὶ μένοι σῶξεν σιγῇ.
 ξυνετὸς δ' ἐχῶρεν ὁ μὸς τοῖς λόγοις θέλων,
 ἀκέραιος· ἀνεπίληπτον ἡσκηκὼς βίον.
 ὅς γ' ἔπ' Ὀρέστην παῖδ' αὖ τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανῶν· ὃς ἠθέλησε τι μωρῶν πατρί,
 κακὴν γυναῖκα καθεὶον κατακτανῶν
 ἢ καὶν ἀφῆρη, μήθ' ὀπλίξεσθαι χεῖρα,
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
 ἢ τ' ἐνδον οἰκὸν ῥήμαθ' οἱ λελαι μένοι
 φθόρουσιν, ἀνδρῶν ἀνίδας λωβώμενοι.
 καὶ τοῖσιν χρῆσσι δ' ἄλλοις ἐφάνετο.
 καὶ δὲς ἔτ' εἶπε· σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος.
 ἔλεξε δ' ὧ γῆν Ἰνάχου κεντη μένοι,
 πάλα Πέλασγοί, Δαινάδα δ' αὐτερον,
 ὑμῖν ἀμύνων ἔδεν ἥγον ἢ πατρί,
 27 ἔκτ' ἄνα μητέρ'· εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

= ἔπειτα γυναῖξιν ὅσιος, ὅφθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 • ὀνήσκοντες· ἢ γυναῖξιν δαλύνειν χρεῶν;
 τὴν ἀντίαν δὲ δράσεται, ἢ δράσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προσδῶσα λέκτρ' ἐμὺ πατρός,
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με,
 ὁ νόμος ἀνῆται, καὶ φθάνοι θνήσκων τίς ἂν,
 ὥς τῆσγε τόλμης ὅσωνις γενήσεται.
 ἀλλ' ὅκ' ἐπειθ' ὁ μίλον ἄνδρα λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκείνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὅς ἡγόρασε σύγγονον, σέ τε κτανῆν.
 μόλις δ' ἐπείσε μὴ πετρὸν μένους θανῆν
 τλήμων Ὀρέσης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὑπέχετ' ἐν τῇ δ' ἡμέρᾳ λήφειν βίον
 σὺν σοί· πορεύσθ' αὐτὸν ἐκ κλήτων ἄπο
 Γυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁ μαρτύσι φίλοι,
 κλαίοντες· οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δὲ σοι
 πικρὸν θέαμα, καὶ πρόσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' αὐτὴν ἐπίξε φάσγανον, ἢ βρόχον δέρι,
 ὥς δέῃ λιπεῖν σε φέγγος· ἀγένηια δὲ,
 ὅδ' ἐν σ' ἐπωφέλησεν, ὅδ' ὁ πύθιος
 τρίποδα καθίστων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 20 ὦ δυσάλαινα παρθέν', ὥς ξυνηρεφές
 πρόσωπον ἦς γῆν σὸν βαλῆσ', ἀφθογγος εἶ,
 ὥς εἰς σεναγμὺς καὶ γόους δραμὸς μένη.
 ἦ λέει· αἰ· αἰ· κατάρχομαι σεναγμῶν ὦ Πελασγία,
 τιθεῖσθαι λονκὸν ὄνυχά διὰ παρηΐδων,
 αἰματηρὸν ἄταν.
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἀπὸ χθονὸς
 νερτέρων Περσέφανα, καλλίπαις θεά.
 ἰαχείτω δὲ γὰρ Κυκλωπία, σίδηρον ἐπὶ κράτα
 τιθεῖσα

ΟΡΕΣΤΗΣ

τιθείσα κῆρι μόν, τῶν Ἀτρείδων πῆμα τ' οἰκῶν.
 ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανά μένων ὕπερ,
 Σοατιλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων.
 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἷχεται τέκνων
 πρόπασα γέννα Γέλοπος· ὅ, τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ξηλωτὸς ὢν ποτ' οἶκος, φθόνος νιν εἴλε θεόθεν,
 ἅτε δυσμενὴς φονία φῆφος ἐν πολίταις.
 ἰὼ, ἰὼ, πανδάρυτ' ἐφ' ἀμέρων ἔθνη πολύπονα,
 λούσεσθ' ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει.
 ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμύβεται
 πῆμα τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ.
 Βροτῶν δ' ὅ πᾶς ἀσάθμητος αἰὼν.
 μόλοιμι τὰν ὕραν ἔ μέσον χθονὸς
 τεταμέναν αἰωρήμασι
 πέτραι ἀλύσεισι χρυσέαισι, φερομένας
 δίναισι βῶλον ἐξ ὀλύμπου,
 ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοᾷσω
 γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ.
 ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γένετορας ἐμέθεν
 δόμων, οἱ κατ' ἄδον ἄτας.
 τὸ πᾶνδ' ἔμην δ' ἰωγμά πῶλων,
 τεθριπποβάμονι σύλῳ,
 Γέλοφ' ὅποτε πελάγεσι διεδίφρασε,
 Μυρτίλῳ φόνον δεικνὼν ἐς οἶδμα πόντου,
 λυκοῦ μάστιγι πρὸς Γερασίαις,
 ποντίων σάλων ἡϊόσιν ἀρματύνσας· ὅθεν δόμοισι
 τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ πολύσυνος,
 λόχου μα ποιμνίοισι Μαϊάδος τόκος,
 τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός ὅποτε
 γένετο τέρας ὅλοον ὅλοον
 Ἀτρεΐδης ἱπποβοῖα· ὅθεν ἔρις τὸ πῆρωτόν H 118

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἡελίχ μετέβαλεν ἄρμα, τὰν πρὸς ἔ
 σπερον κέλευθον ἔραν' ὑπὸ προσφρμόσας,
 μονόπωλον ἧς ἂν ἔπ' ἀπόρθε
 δρομήματα πλειάδος, εἰς ὁδὸν ἄλλαν
 Ζὺς μεταβάλλει· τῶν δ' ἔτ' ἀμήβει
 θανάτους θανάτων· τὰ τ' ἐπ' ὧν μα
 δῆπνα Θυέσων, λέκτρα τε κρήνας
 ἀερόπας δολίης, δολίοισι γάμοις·
 τὰ, πανύστα δ' ἧς ἐμὲ καὶ γενέταν
 ἐμὸν ἦλυθε, δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

Χο καὶ μὴν ὅδε σύγγονος ἔρπει
 ψῆφ' ὅταν κατακυρωθῇς,
 ὅ, τε πιστότατος πάντων Γυλάδης,
 ἰσάδελφος ἀνὴρ, ἰδύνων
 νοσερὸν κῶλον Ορέσων,
 ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.
 ἡλέ οἱ ἐγὼ· πρὸ τυμβῆ γάρ σ' ὀρώσ' ἀνασένω
 ἀδελφε, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.
 οἱ ἐγὼ μάλ' αὖθις, ὡς ἰδ' ὅσ' ὁμμασι
 πικνυσάτην πρόσοφιν, ἐξέστην φρενῶν.
 ὀρέ ἔσ' ἰγ' ἀφῆσα τὴν γυναῖκα γόνυ,
 σέρξεις τὰ κραθέντ' ; οἰκτρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως
 φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.
 ἡλέ καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος ἧσ' ὀραῖν θεῶν
 τόδ' ἔκ' ἐθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα;
 ὀρέ σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλυσ' ὑπ' ἀργείας χερὸς
 τέθνηχ' ὅτ' ἀλάμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακὰ.
 ἡλέ ὦ μέλεος ἥβης σῆς Ορέσα, καὶ πότμου,
 θανάτῳ τ' ἄωρ' ἔξην ἐχρῆν σ' ὅτ' ἐκέτ' ἔ.
 ὀρέ μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλης ἀνδρῖαν,
 ἧς δακρυὰ πορθμάνουσ' ὑπὸ μνησιν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦλέ θανόν μεθ' ἑχθρόν τε μὴ σέβειν κακὰ.
 » Γᾶσι γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.
 ὄρέ τόδ' ἡ μαρὴ μῖν κύριον· δεῖ δ' ἡ βρόχῳ
 ἄπειν κρεμασὺς, ἡ ξίφος θήγειν χερί.
 ἦλέ σὺ νῦν μ' ἀδελφε, μή τις Ἀργείων κτάνη,
 ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
 ὄρέ ἄλῃς τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω· σέ δ' ἔκτενῶ,
 ἀλλ' αὐτόχειρι θνήχ', ὅτῳ βῆλει τρόπῳ.
 ἦλέ ἔσται τάδ'· ἔδέν σε ξίφος λελέχτο μαί,
 ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σὴ δέρη θέλω χέρας.
 ὄρέ τέρπε κενὴν ὄνησιν, εἴτερπνόν τόδε,
 θανάτῳ πέλας βεβῶσι περιβαλῆν χέρας.
 ἦλέ ὦ φίλτατ', ὦ ποθενὸν, ἡδισόν τ' ἔχων
 τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.
 ὄρέ ἔκ τοι μετῴχης· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
 φιλοτιμίας χερῶν· τί γὰρ ἔτ' αἰδέσμαι τάλας;
 ὦ σέ γ' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπυγμ' ἐμὸν,
 τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλῆς λέχους
 προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.
 ἦλέ φῶ· πῶς ἂν ξίφος νῶταυτὸν εἰ θέμις κτάνοι,
 καὶ μὴ μάδεξαιθ' ἐν, κέδρε τεχνάσματα;
 ὄρέ ἡδὺς ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρε δ' ἐδὴ φίλων
 ὥς ἐσσανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφῳ;
 ἦλέ ἔδ' εἴφ' ὑπὲρ σ' μὴ θανῆν σπυδὴν ἔχων
 Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τ' ἄμ' πατρός;
 ὄρέ ἔδ' ὅ μ' ἔδειξεν· ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροισ' ἔχων
 τὴν ἐλπίδ', ἡυλαβήτο μὴ σῶξιν φίλος.
 ἀλλ' ἴα, ὅπως γενναῖα καὶ γαμέμνονος
 δράσαντε κατθανόν μεθ' ἀξιώτατα.
 καὶ γὰρ μὲν ἀγένησαν ἀποδείξω πόλει,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πάσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τοῖς μήμασι.
 Γυλάδῃ, σὺ δ' ἡ μὲν τῷ φόντι γενῶ βραβύς.
 καὶ κατθανόντοιν, οὐ περίσειλον δέμας.
 θάφον τε κοινῇ πρὸς πατρός τυμβον φέρων.
 καὶ χαῖρ'· ἐπεὶ ἔργον δ' ὡς ὄρεαι πορεύομαι.
 ΠΥ ἐπίχες· ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 ἥ ξὴν με χρήσειν σὺ θανόντος ἡλπίσας.
 ὄρε τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμῷ μέτα;
 ΠΥ ἦρα; τί δέ ξὴν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;
 ὄρε ἔκ τε κτανες σὴν ματέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
 ΠΥ σὺν σοί γε· κοινῇ ταῦτα καὶ πάχυν με δῖ.
 ὄρε ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ συνθνησκέ μοι.
 σοὶ μὲν γάρ ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ' ἔκ ἐστι δῆ.
 καὶ δῶμα πατρός, καὶ μέγας πλῦτος λιμήν.
 γάμος δέ, τῆς μὲν δυνασσομένης δ' ἐσφαλῆς,
 ἣν σοὶ κατηγγύησ' ἑταιρίαν σέβων.
 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποιήσαι λαβών.
 κῆδος δέ τ' ἐμὸν καὶ σὸν, ὅ κ' ἐπ' ἐστὶ δῆ.
 ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὅ μ' ὁμιλίας ἐμῆς,
 χαῖρ'· ὅ γὰρ ἡ μὲν ἐστὶ τῷτο, σοὶ γε μὴν.
 * Οἱ γὰρ θανόντες, χερμάτων τιτῶμεθα.
 ΠΥ ἦ ποτε λείπειται τῶν ἐμῶν βυλὸν μάτων;
 * Μὴ θ' αἰμά μου δέξαιτο ἡάρπιμον πέδον,
 * Μὴ λαμπρὸς αἰθέρ, εἴς ἐγὼ προσδύς ποτε,
 * Ελευθερώσας τ' ἐμὸν, ἀπολίποιμί σε.
 καὶ συγκατέκτανον γὰρ, ἔκ ἀρήσομαι,
 καὶ πάντ' ἐβύλας, ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας.
 καὶ ξυνθανεῖν ἔν δ' ἐμὲ σοὶ, καὶ τῇ δ' ὁ μῦ.
 ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἥς λέχος ἐπήνεσα,

κρίνω

ΟΡΕΣΤΗΣ

κρίνω δ' αμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε,
 γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν, Φωκίων ἀκρόπολιν,
 ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυσυχῆν, φίλος παρῆν,
 νῦν δ' ἔκ' ἐμὶ δυσυχῆντί σοι φίλος;
 ἢ κ' ἐστὶν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ μοι μέλει.
 ἐπὶ δ' ἐκατθανὺ μεθ', ὅς κοινὸς λόγος
 ἔλθωμεν, ὥς ἂν Μενέλεως συνδυσυχῇ.
 ὀρέω φίλτατ', ἣ γὰρ τῷτο κατθανοίμ' ἰδὼν.
 πυτιθῶ νῦν· ἀνάμεινον δ' ἐφασγάνετο μάς.
 ὀρέμενῶ τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
 πυσίγα νῦν, ὥς γυναιξὶ πισεύω βραχὺ.
 ὀρέμενδὲν τρέσῃς τάσδ', ὥς πάρεισ' ἡμῖν φίλαι.
 πυΕλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν.
 ὀρέπῶς; τὸ γὰρ εἶτοί μόν' ἐστὶν, ἣ γ' ἐστὶ καλῶς.
 πυσφάξαντες· ἐν δ' ὁμοῖς δ' ἐκρύπτεται σέθεν.
 ὀρέμάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
 πυἀλλ' ἢ κ' ἐθ', ἄδην νυμφίον κεντημένη.
 ὀρέκαὶ πῶς; ἔχῃ γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας.
 πυτίνας; Φρυγῶν γὰρ ἔδ' ἐν' ἂν τρέσαι μ' ἐγώ.
 ὀρέοῖς ἐνόπλων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
 πυτρυφὰς γὰρ ἦκει δαῦρ' ἔχουσα τρωϊκάς.
 ὀρέὼςθ' Ἑλλάς αὐτῇσ' μικρὸν οἰκητήριον.
 πυΟὐδ' ἐν τὸ δ' ἄλλον πρὸς τὸ μὴ δ' ἄλλον γένος.
 ὀρέκαὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δῖς θανῆν ἔχασομαι.
 πυἀλλ' ἔδ' ἐγώ μιν, σοί γε τιμωρὸς μενός.
 ὀρέτὸ πρᾶγμα δῆλος, καὶ πέραν ὅπως λήγεις.
 πυεῖσι μὲν ὅς οἶκος δῆθεν ὥς θανέμενοι.
 ὀρέἔχω τοσούτον· τὰ πῖλοιπα δ' ἢ κ' ἔχω.
 πυγούς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ', ἃ πάροχον.
 ὀρέὼςτ' ἐκ δ' ἀκρυῦσαι γ' ἐνδοθεν κελαρμένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΠΥ καὶ νῦν παρέσαι τὰυθ' ἅπερ κείνη τότε.
 Ὀρέῃς πειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιῆμεθα;
 ΠΥ κρύπῃ ἐν πέπλοισι τοῖσι δ' ἔξομεν ξίφι.
 Ὀρέῃς καὶ πρόσθε δ' ὅπα δῶν τίς ὀλεθρος γενήσεται;
 ΠΥ ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλος ἐν σέχαις.
 Ὀρέῃς καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτάνειν χρεῶν.
 ΠΥ εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τῷ ῥον, ἧ τείνειν χρεῶν.
 Ὀρέῃς Ελένην φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
 ΠΥ ἔγνωσ' ἀκυσσον δ' ὥς καλῶς βυλάομαι.
 ἧ μὲν γὰρ ἦς γυναικὰ σωφρονεσέραν
 ξίφος μεθ' ἧ μιν, δυσκλειὲς ἂν ἦν φόνος.
 νῦν δ' ὕπὲρ ἀπάσης Ελλάδος δῶσθ' δίκην,
 ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσε τέκνα,
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
 ὀλολυγμὸς ἔσται· πῦρ τ' ἀνάψαι θεοῖς,
 σοὶ πολλὰ καὶ μοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς ἔνεχ' αἰμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ ματροφάντης δ' ὅ καλῇ ταύτην κτανῶν.
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τῷτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πέσῃ,
 Ελένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 ὅδ' εἴ ποτ' ὅδ' ἦ Μενέλεων μὲν ἀντυχῆν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα, καὶ σὲ, καὶ δελφὴν θανεῖν,
 ματέρα τ', εἴω· τῷτ' ὅ γὰρ ἀνπρεπὲς λείπειν,
 δόμους τ' ἔχειν σὺς, δὲ Ἀγαμέμνονος δόρυ
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ ὄν ξῶν ἔτι,
 εἰ μὴ πὶ κήνῃ φάσγανον σπᾶσω μέλαν.
 ἦν δ' ὅν τὸν Ελένης μὴ κατὰχωμεν φόνον,
 πρήσαντες οἴκους τῷσδε, κατθανῶμεθα.
 • Ἐνὸς γὰρ ὅσφαλέντες, ἔξομεν κλέος
 • Καλῶς θανόντες, ἢ κακῶς σεσωσμένοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

10 χο πάσαις γυναιξὶν ἀξία συζῆν ἔφν.
 ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἢ κατήχυνε γένος.
 15 Φῶν· οὐκ ἔστιν ἔδ' ἐν κρῆσιν, ἢ φίλος σαφής.
 20 Οὐ πλῆθος, ἔ τυραννίς· ἀλόγισον δέ τι
 25 Τὸ πλῆθος, ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
 σὺ γὰρ τά τ' ἔς Αἰγιάδον ἐξ ἄνδρες κακὰ,
 καὶ πησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί.
 νῦν δ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τι μωρία,
 καὶ ἐκποδὼν ἔ· παύσομαι σ' αἰνῶν. ἐπεὶ
 30 Βάρος τι καὶ τῷ δ' ἐστὶν ἀνείσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
 δράσας τι χρεῖω τὸς ἐμὸς ἐχθρὸς θανῆν.
 ἵν' ἀντανάλωσω μεν, οἳ με πρῆδονσαν,
 σένωσι δ' οἳ περ καὶ μ' ἐθικαν ἄβλιον.
 Ἀλλὰ μέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὅς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἀξιώθεις· ἔ τυράννος· ἀλλ' ὁ μὲν
 ῥώμην θεῶν τιν' ἔχεν· ὃν ἔ κατακύνῳ,
 δῖον παραχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
 ψυχὴν ἀφίσω. Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ ἔλαβοί μεθ', ἀντυχοί μεν ἂν,
 ἔ ποθεν ἀελλῆος παραπέσοι σωτηρία
 κτανῶσιν, ἔ θανῶσιν· ὄχκομαι τάδε.
 35 Ο βέλομαι γὰρ ἡδύ, καὶ διὰ σῶμα
 40 Γτινοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας.
 ἢ λέ· ἐγὼ κασίγνητ' αὐτὸ τῆτ' ἔχειν δοκῶ,
 σωτηρίαν σοί, τῷ δέ τ', ἐκτρίτῃ τ' ἐμοί.
 45 ὁρὲ θεῶν λέγεις πρόνοιαν· ἀλλὰ πᾶς τόδε;
 ἐπὶ τὸ συνετέον ὁἶδ' αὖτ' ἡ ψυχὴ παρόν.
 ἢ λέ· ἄκχε δὴ νῦν· καὶ σὺ δ' ἄνδρ' ὄν' ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄρέ λέγ', ὡς τὸ λέγειν ἀγαθ' ἔχει τὴν ἡδονήν.
 ἡλέ Ελένης καὶ τοιαυθαυγατέρ'· εἰδὸς ἡρόμην.
 ὄρέ δίδ', ἣν ἔθρεφεν Ερμίονην, μάστιγ' ἐμή.
 ἡλέ αὐτὴ βέβηκε πρὸς Κλυταμνήστρας τάφον.
 ὄρέ τί χρεῖμα δράσας, ὑποτιθήσῃν ἐλπίδα;
 ἡλέ χάς καταπαύσας, ὑπὲρ ματρὸς τάφου.
 ὄρέ καὶ δὴ τί μοι τὐτ' ἦπας ἡς σωτηρίαν;
 ἡλέ συλλαβὴν ὅμιρον τήνδ', ὅταν σείχῃ πάλιν.
 ὄρέ τίνος τόδ' ἦπας φάρμακον τριαοῖς φίλοις;
 ἡλέ Ελένης θανούσης, ἣν τι Μενέλεως σε δρᾷ,
 ἢ τόνδε, καὶ μέ, πάντ' ἀρ' ἐν φίλον τόδε,
 λέγ' ὡς φονάσεις Ερμίονην. ξίφος δ' ἐχρή
 δέρῃ πρὸς αὐτὴν παρθένα σπᾶσαντ' ἔχον.
 καὶν μὲν σε σώξῃ μὴ θανεῖν χρήζων κόριν.
 Μενέλεως, Ελένης πῶ μ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέγας πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένα δέμας.
 ἦν δ' ὀξυθύμῃ μὴ κρατῶν φρονήματος
 αἰετὶν σε, καὶ σὺ σφάξε παρθένα δέρην.
 καὶ νιν δοκῶ τοπρῶτον ἦν πολὺς παρῇ,
 χρόνῳ μαλάξῃν σπλάγχνον· ὅτε γὰρ θρασὺς,
 ὅτ' Αλκιμος πέφυκε τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 σωτηρίας ἔπαλξιν· εἴρηται λόγος.
 ὄρέ ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας νεκτὴ μένη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείᾳς πρέπον,
 ὡς ἀξία ξὴν μάλλον, ἢ θανόντ' ἔφυς.
 Γυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
 γυναικός· ἡ ξὼν, μακάριον κτήσῃ λέχος.
 τυ εἴ γὰρ γένοιτο, Φωκίῶν δ' ἔλθοι πάλιν
 καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξίᾳ μένη.
 ὄρέ ἥξει δ' ἐς οἶκον Ερμίονην, τίνος χρόνος;

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὥς τ' ἄλλὰ γ' ἔπας, εἰτά δ' αὖτις χῆσο μιν,
 κάλλιπ' ἑλόντες σὺ μνον ἄνοσίχπατρος.
 ἦλέ καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ.
 τῷ γὰρ χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
 ὀρέ καλῶς· σὺ μὲν δὴ σύγγον' Ἡλέκτρα δόμων
 πάρος μένυσσ', παρθένῳ δ' ἔχ' πόδα.
 φύλακε δ' ἦν τις πρὶν τελευτηθῆ' φόνος,
 ἢ ξύμμαχος τις, ἢ κασίγνητος πατρός,
 ἔλθων δ' εἰς οἶκος φθῆ', γέγωνε δ' εἰς δόμους,
 ἢ σάνιδας παίσας, ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
 ἢ μῆς δ' ἔσω σείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔχρατον
 ἄγων ὀπλιζόμεσθ' φασγάνῳ χέρας
 Γυνάδει, σὺ γὰρ δὴ συμπονῆς ἐμοὶ πόνης.
 ὦ δ' ὦ μαναιῶν νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
 καλεῖσ' Ορέστης παῖ σός, ἐπὶ κρηρὸν μολεῖν
 τοῖς θεομένοισι· διὰ σέ γάρ πάχυνται τάλαι.
 ἀδίκως προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτῃ σέθεν,
 δίκαια πράξας· ἔθελω δ' ἀμαρθ' ἐλὼν,
 κτεῖναι· σὺ δ' ἢ μὲν τῷδε συλλήπῳ γενῆ.
 ἦλέ ὦ πάτερ, ἵκε δ' ἦτ' ἢ κλύεις εἴσω χθονός,
 τέκνων καλόντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
 πυ ὦ συγγένεια πατρός ἐμῆ, καὶ ἐμὰς λιτὰς
 Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον· ἐκώσωσον τέκνα.
 ὀρέ ἔκτεινα ματέρα· Γ· ἢ ψάμην δ' ἐγὼ ξίφος.
 ἦλέ ἐγὼ δ' ἐπεβέβησα, καὶ πέλυσ' ὄκη.
 ὀρέ σοὶ πάτερ ἀρήγων· Η· ἔδ' ἐγὼ πρὶ δωμά σε.
 πυ ἔκ' ἂν ὀνείδῃ τάδε κλύων, ῥῦσαι τέκνα.
 ὀρέ δακρύοις κατασπένδω σε.
 ἦλέ ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.
 πυ πάυσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἥπερ γὰρ ἤσω γῆς ἀκοντίεσσ' αἶραι,
κλυεῖ· σὺ δ' ὦ Ζεὺ πρόγονε, καὶ Δίῃς σέβας,
δοτ' αὐτυχεῖσαι τῷ δ' ἐμοί τε, τῇ δέ τε.
τριαοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἅκων, Δίκη μία,
ἢ ξὴν ἄπασιν, ἢ θαντὴν ὀφείλεται.
ἤλέ Μυκηνίδες ὦ φίλοι,
τὰ πρῶτα κατὰ πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.
Χο τίνα θροῆς αὐδᾶν πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναῶδων πόλει.
ἤλέ σῆθ' αἰ μὲν ὑμῶν, τήνδ' ἀμαξήρην τρίβον,
αἶδ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον, εἰς φρυγᾶν δόμων.
Χο τί δέ μοι τόδε χρέος ἀπύεις;
έννεπέ μοι φίλα.
ἤλέ φόβος ἔχθ' με μή τις ἐπὶ δώμασι
σαθῆς ἐπὶ φόνιον αἶμα,
πήματα πήμασιν ἐξέρη.
ἤμι χωρήτ', ἐπειγόμεσθ'· ἐγὼ μὲν ἔν τρίβον
τήνδ' ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλίας βολάς.
ἤμι καὶ μὴν ἐγὼ τήνδ', ἢ πρὸς ἐσπέραν φέρει.
ἤλέ δόχμια νῦν κόρας διάφερ' ὁμμάτων
ἐκείθεν, ἐνθάδ'· εἴτ' ἀπ' ἄλλην σκοπίαν.
Χο ἔχομεν ὥς θροῖς·· Η· ἐλίαιτε νῦν βλέφαρον,
κόραισι δίδοτε διὰ βορρύχων πάντη.
ἤμι ὅδε τις ἐν τρίβῳ προσέρχεται· τίς ὁ δ' ἄρ'
ἀμφὶ μέλαθρον πολλῆ σὸν ἀχρότας ἀνὴρ;
ἤλέ ἀπωλόμεσθ' ἄρ' ὦ φίλοι, κεκρυμμένους
θῆρας ξιφῆρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν φανῇ.
ἤμι ἄφοβος ἔχε· κενὸς γὰρ ὦ φίλα
σίβος, ὃν σὺ δοκῆς.
ἤλέ τί δέ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
δοῦς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι,

ΟΡΕΣΤΗΣ

εἴ ταδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς.

ἡμι καλῶς τάχ' ἐνθεν, ἀλλὰ τὰ πίσω σκόπει,
ὥς ὅτις ἡμῖν Δαναΐδων πελάξεται.

ἡμι εἰς ταυτὸν ἦκεις· καὶ γὰρ ὅδ' ἐτὴδ' ὄχλος.

ἡλέ φέρεν νῦν ἐν πύλαισιν ἀκοᾶν βάλλω.

τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ

σφάγια φοινίσαι;

ἢ κ' ἴσασιν ὅσιν ὠτάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

ἄρ' ἔς τὸ κάλλος ἐκ κεκωφώται ξίφι;

τάχα τις Ἀργῶν ἐνοπλος ὁρμήσῃς,

ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει.

σιέψαθαι νῦν ἄμεινον· ὅχ' ἔδρας ἄγων.

ἀλλ' αἰμὲν, ἐνθάδ', αἰδ' ἐκ' ἡσ' ἐλίσετε.

χο ἀμφοῖν κέλευθον σκοπῆσαι πάντῃ.

ἡλέ ἰὼ πελασγὸν Ἀργος, ὅλνυμαι κακῶς.

ἡλέ ἡκῶσάτ'· ἄνδρες χερ' ἐχέουσιν ἐν φόνῳ.

Ελένης τὸ κῶκυ μ' ἐστὶν, ὥς ἀπεικάσαι.

ἡμι ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀένναον κρᾶτος,

ἔλθ' ἐπίκτορον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.

ἡλέ Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' ὅκ' ὠφελῆς.

ἡλέ φονάετε· καίνετε· θήνετε· ὄλλυτε.

δίππυχα, δίσομα φάσγανα πέμπετε,

ἐκ χερὸς ἰέμενοι τὰν

λειποπάτορα, λειπόγαμον, ἀπλῆσους

ἔκτανεν Ἑλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμὸν ὄλλυμένους,

ὅθι δάκρυα δάκρυσιν

ἔπεσε σιδάρεοισι βέλεσιν

ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρην δίναν.

χο σιγαῖτε, σιγαῖτ'· ἡσθόμην κτύπος τινὸς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κέλευθον, ἃς πεσόντος ἀμφὶ δώματα.
 ἦλέ ὠφίλταται γυναῖκες, ἃς μέσον φόνον
 ἦδ' Ἑρμιόνη παρέσι· παύσωμεν βοήν.
 σείχει γὰρ ἃς πεσῶσα δικτύων βρόχος.
 καλὸν τὸ θήρα μ' ἦν ἄλῳ, γενήσεται.
 πάλιν κατὰ στήθε' ἡσύχω μὲν ὄμματι,
 χροῖα δ' ἀδύλω τῶν δειδραγμένων ὑπερ.
 καὶ γὰρ σκυθρωπὺς ὄμμάτων ἔξω κόρας,
 ὥς δ' ἦεν ὅκ' εἰδύατα ξειραχσμένα.
 ὦ παρθέν, ἥκεις τὸν Κλυταμνήστρας τάφον
 σέψασα, καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;
 ἔρ ἥκω, λαβῶσα πρηνέμεναιαν· ἀλλὰ με
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις
 τηλαρὸς ὄσα δωμάτων, κλύω βοήν.
 ἦλέ τίδ' ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σεναιμάτων;
 ἔρ ἄφημος ἴασι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;
 ἦλέ θανῶν Ορέστην καὶ μ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
 ἔρ μὴ δ' ἦτ' ἐμὲ γε συγγενῆς πεφυκότας.
 ἦλέ ἄραρεν· ἀνάγκης δ' ἃς ξυγὸν καθέσταμεν.
 ἔρ ἦ τ' ὅδ' ἐκατι καὶ βοὴ κατὰ σέρας;
 ἦλέ ἰκέτης γὰρ Ελένης γόνυσι προσπεσὼν βοᾷ.
 ἔρ τίς; ὅ γὰρ οἶδα μᾶλλον ἢν σὺ μὴ λέγῃς.
 ἦλέ τλήμων Ορέστης μὴ θανῶν, ἐμὲ θ' ὕπερ.
 ἔρ ἐπ' ἀξίοισι τ' ἄρ' ἀναφθιμῇ δόμος.
 ἦλέ περὶ τῷ, γὰρ ἄλλω μᾶλλον ἀνφθέγγαι τότις;
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ μέταλγει κενσίας φίλοις,
 σὴ ματρὶ προσπεσῶσα τῇ μέν' ὀλβία,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας ἃς ἰδεῖν.
 ἀλλ' ὦ τραφῆσα ματρὸς ἐν χερσὶν ἐμῆς,
 δίκτηρον ἡμᾶς, καὶ τοκὺφισον κακῶν.

18 εἰς

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἴδ' ἴς ἀγῶνα δ' αὖρ· ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.
 σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχης ἡμῖν μόνῃ.
 ἔρ ἰδοὺ διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμον πόδα.
 σώθηθ' ὅσον γε τὰ π' ἐμοί. · Η · ὦ κατὰ σέγας
 φίλοι ξιφῆρες, ὕχλ' συλλήψεσθ' ἄγρην;
 ἔρ οἱ ἐγὼ· τίνας τὺ σδ' εἰσορῶ; · Ο · σιγᾶν χρεῶν.
 ἡμῖν γὰρ ἦκεις, ὕχλ' οἰσωτηρία.
 ἤλέ ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσχανον δὲ πρὸς δέρη
 βάλλοντες, ἥσυχάξεσθ' ὥς ἰδῇ τόδε
 Μενέλαος, ὅν κ' ἄνδρας, ὃ φρύγας κακὸς
 ἀνρῶν, ἐπραξεν δίκην πρᾶσθαι κακὸς.
 ἰὼ ἰὼ φίλοι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελᾶθρων, ὅπως ὁ πρᾶχθῆς φόνος,
 μὴ δὴν δὴν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικὰς,
 πρὶν δ' ἐν τύμῳ ἴδω τὸν Ελένας φόνον
 καθαιμαντὸν ἐν δόμοισι κήμενον.
 ἢ καὶ λόγον τε προστόλων πυθώμεθα.
 τὰς μὲν, γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' ἔσαφῶς.
 χ^ο διὰ δ' ἰκὰς ἐβαθεῶν νέμεσις εἰς Ελέαν.
 δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἄπασαν ἐπλησε
 διὰ τὸν ὀλομένον ἰδῶλον
 Γάρην, ὃς ἄγχι Ἑλλάδ' ἴς Ἴλιον.
 ἀλλὰ, κτυπῇ γὰρ κλείθρα βασιλῆων δόμων,
 σιγήσας, ἐξω γὰρ τις ἐκβαίνη φρυγῶν,
 ὃ πῶσ' ὀμεῖται τὰν δόμοις ὅπως ἔχῃ.
 φρ ἀργῆον ξίφος ἐκ θανάτου πέφυκα
 βαρβάροις ἐν αἰμαρίσι,
 κεδρωτὰ πασάδων ὑπερτέρεμνα,
 δωρικὰς τε τριγλύφας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φρῦδα φρῦδα γᾶ γᾶ
 βαρβάροισι δρασμοῖς.
 αἰ' αἰ' πᾶ φύγω ξέναι,
 πολὺν αὐτὲρ ἄμπάμενος,
 ἢ πόντον, Ωκεανὸς ὄν
 ταυρόκρανος ἀγκάλας
 ἐλίσσων κυκλεῖ χθόνα;
 τίδ' ἔσθ' Ἑλένης πρόσπολ', ἰδᾶϊον κῆρα;
 Ἰλιον, Ἰλιον, ὦ μοι μοι,
 φρύγιον ἄστυ, καλλίβωλον
 Ἰδας ὄρος ἱερὸν, ὡς σ' ὀλόμενον ἔνω.
 ἄρμάτῃον ἄρμάτῃον μέλος
 βαρβάρῳ βοᾷ,
 διὰ τὸ τᾶς ἐρνιθόγονον ὄμμα
 κυνὸ πῆρον, καλλοσύνας Λήδας σκύμνῳ
 δυσελένας, ξεστῶν περγάμων Ἀπολ
 λωνίων Ἐριννύν ὀπῆτοί.
 ἱαλέμων ἱαλέμων Δαρδανία τλάμων
 Γανυμήδεος ἱπποσύνα Διὸς ἀνέτα.
 σαφῶς λέγῃ μῖν αὖθ' ἕκαστα τᾶν δόμοις.
 τὰ γὰρ πρὶν ἔκ' ἀγνώστα συμβαλῶσ' ἔχω.
 αἶλινον αἶλινον ἀρχὰν θανάτῳ
 βάρβαροι λέγουσιν αἰ αἰ
 ἀσιᾶδι φωνᾷ, βασιλείων
 ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γᾶν
 ξίφεσι σιδαρείοισιν αἰδεῖται.
 ἦλθον εἰς δόμας, ἵν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω.
 λέοντες Ἕλλανες δ' ὕω διδύμῳ,
 τῷ μὲν, ὃ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήξετο.
 ὃ δὲ, πᾶσι Στροφίῳ κακομήτας ἀνὴρ,
 οἷος

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὁῖος Ὀδυσσεύς, σιγῇ δ' ὀλίγος,
 πιστὸς δὲ φίλοις, θρασυὺς εἰς ἄλλαν,
 ξυνετὸς πολέμου, φόβος τε δράκων.
 ἔρροι τᾶς ἡσυχᾶς προνοίας καὶ ἔργων.
 οἶδ' ἐπὶ θρόνους ἔσω μόλόντες,
 ὥς ἐγὼ μὲν ὁ τοξότας Γάρις
 χυδαῖος ὁμῶς δακρυόεις
 πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
 ἔξοθ' ὁμῶς, τὸ κῆθεν, ὁ δὲ τὸ κῆθεν,
 ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
 περὶ δὲ γόνυ χῆρας ἱκεσίης
 ἔβαλλον ἔβηλλον Ἑλένας ἄμφω.
 ἀνὰ δὲ δρομάδας ἑθορον ἑθορον
 ἀμφίπολοι φεύγεις.
 προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον
 πεσὼν ἐν φόβῳ,
 μή τις ᾗ δόλος.
 καὶ δόκητοῖς μὲν, ὅς.
 τοῖσδ' ἦς ἀρκευάταν
 μηχανὰν ἐμπλέκην
 παῖδα Τυνδαρίδ' ὁμιτροφόντας δράκων.
 20 σὺ δ' ἦσθα πᾶσι τὸτ' ἢ πάλαι φύγης φόβῳ;
 30 φρυγίοισι ἐτύχον φρυγίοισι νόμοις
 παρὰ βόσρυχον αὔραν αὔραν
 Ἑλένας Ἑλένας ἀπαγῆ κύκλῳ
 πλερίνῳ πρὸ παρηΐδος αἰῶνων
 βαρβάροισι νόμοισιν.
 αἰδὲ λῖνον ἡλακᾶτα δακτύλοις ἔλιπεν.
 νήματα δ' ἔτετο πέδιλ,
 σκύλων φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

συσλήσαι χρήξασα λίνω
 φάρεα πορφύρεα,
 δῶρα Κλυταιμνήστρα.
 προσεῖπε δ' Ορέστας
 λαμψαντων πόρην ὦ Διὸς παῖ,
 θεὸς ἵχνος πέδω δ' αὖρ' ἀποσπᾶ κλισμῷ,
 ἱέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἔδραν παλαιᾶς
 ἐστᾶς, ἵν' εἰδῆς λόγους ἐμὸς.
 ἄρχ' δ' ἄχει νιν ἅδ' ἐφίπτετο
 ὃ πρόμαχτις ὦν ἐμελλεν.
 ὃ δ' ἐσυνεργὸς ἄλλ' ἐπραῦ' ἰὼν κακὸς φωνάς.
 ἔκ' ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἶψ' κακὸν Φρύγες;
 ἐκλήϊσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
 σέβης· τὸς μὲν, ἐν σκευμοῖσιν
 ἱππικῶις, τὸς δ' ἐν ἔδραισι,
 τὸς δ' ἐκείσε κείθεν, ἄλλον ἄλλοσε
 διαρμόσας ἀπὸ προδεσποίνας.
 τί τ' ἐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;
 ἰδῆα μήτερ μήτερ ὀβρίμα, ὀβρίμα, αἶ αἶ
 φρονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν, ἅπερ ἔδραμον
 ἔδραμον ἐν δόμοις τυράννων,
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότει
 ξίφῃ σπᾶσαντες ἐν χερσὶν, ἄλλος ἄλλοσε
 δίνχσεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
 ὥς κἀπροι δ' ὀρέεσθαι
 γυναικὸς ἀντίοι σθένεσσι,
 ἐννέπυσσι κατθανῇ, κατθανῇ.
 κακὸς δ' ἀποκτείνῃ πόσις,
 κασιγνήτη προδὲς ἐν Ἀργεὶ θανεῖν γόνον.
 ἅδ' ἴαχεν ἴαχεν ὦ μοι μοι.

λακόν

ΟΡΕΣΤΗΣ

λανκὸν δ' ἐμβαλῶσα πῆχυν σέρνοισ
 κτύπησε κρατὰ μέλεον πλαγάν.
 φυγὰ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἵχνος
 ἔφερεν, ἔφερεν· ἐς κόμας δὲ δακτύλῳ
 δικῶν Ορέστας, μυκινὶ δ' ἄρβύλαν προβάς,
 ὧμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
 πάειν λαμῶν ἐμελλεν εἶσω μέλαν ξίφος.
 χο πῶ δ' ἤτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ σέχης Φρύγες;
 φρ ἰαχᾶ δ' ὁμων θυρετρα καὶ σταθμὸς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίμνομεν,
 βοηδρομῶ μενᾶλλος ἄλλοθεν σέχης.
 ὁ μὲν, πέτρης· ὁ δ' ἀγκύλας,
 ὁ δ' ἐ, ξίφος πρόκωπον ἐν χερσὶν ἔχων.
 ἐναντα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίαςτος,
 ὅος ὅος Εκτωρ ὁ φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας.
 ὃν ἔειδον ἔειδον ἐν πύλαισι τριαμίσι.
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.
 τότε δ' ἤ τότε διαπρεπῆς
 ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἀρεὸς ἀλκῶν
 ἥσονες Ἑλλάδος ἐγένόμεθ' αἰχμᾶς.
 ὁ μὲν, οἰχόμενος φυγὰς· ὁ δ' ἐ, νέκυς ὢν.
 ὁ δ' ἐ, τραῦμα φέρων· ὁ δ' ἐ, λιαόμενος
 θανάτῳ προβολάν· ὑπὸ σκότον δ' ἐφάγομεν.
 νεκροὶ δ' ἐπιπῶν· οἳ δ' ἐμελλον· οἳ δ' ἐκέντ.
 ἔμολε δ' ἡ τάλαν Ἑρμιόνα δόμους
 ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετῇ ματρὸς, ἅνιν ἔτεκε τλάμ'.
 αἰθυρσοὶ δ' ἰδάνιν δραμόντες βάκχαι,
 σκύμνον ἐν χερσὶν ὀρέαν ξυνήρπασαν.
 πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγᾶν ἔτεινον.
 ἅδ' ἐκ θαλάμῳ ἐγένετο διὰ πρὸ δόμων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄφαντος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ καὶ φῶς, καὶ νύξ,
ἦτοι φαρμάκοισιν, ἢ μάχ' τέχναις, ἢ θεῶν κλοπαῖς.
τὰ δ' ὕστερον ἔκ' ἐτ' οἶδα. δραπετέτην γὰρ ἐ-
ξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.

πολύτονα δὲ πολύτονα πάθεα

Μενέλαος ἀναγόμενος, ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
ἔλαβε τὸν Ελένας γάμον.

καὶ μὴν ἀμείβει καὶ νῦν ἐκ καὶ νῦν τόδε.

Ξιφιοφόρον γὰρ ἤσορ' ὦ πρὸ δωμάτων

βαίνοντ' Ὀρέσιν ἐπὶ στήθεσσι ποδί.

ὀρέ πῦρ ἐν ἔσθῃ, ὃς πέφαιγεν ἐκ δόμων τὸ μὸν ξίφος;

φρ προσκυνῶ σ' ἀναξ, νόμοισι βαρβαροῖσι πρόσπεισ'.

ὀρέ ἔκ' ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν ἀργεῖ χθονί.

φρ Πανταχρὸς ξὴν ἡδὺ μάλλον, ἢ θανῆν τοῖς σώφροσιν.

ὀρέ ἔτι περὶ αὐτὴν ἔθνηκας Μενέλεω βοηδρομήν;

φρ σοὶ μὲν ἔν' ἐγὼ γ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ ἔξ.

ὀρέ ἐνδίκως ἢ Τυνδάρηος ἄρα παῖς διώλετο;

φρ ἐνδίκωτάτ', εἴη λαὸς μὲν ἔχει τριπλῆχος θανεῖν.

ὀρέ δειλίᾳ γλώσῃ χαρίξῃ, τάνδον ἔχ' ἔτω φρονῶν.

φρ ἔγ' γὰρ, ἥ τις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυγί' δ' ἐλευμήνατο;

ὀρέ ὁμοσον· ἢ δὲ μὴ, κτενώσῃ, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.

φρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἢν ἂν οὐροκοῖ μ' ἐγώ.

ὀρέ ὥδε καὶ Τροίᾳ σίδηρος πασι Φρυγί' ἦν φόβος;

φρ ἄπεχε φάσχανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγὲι φόνον.

ὀρέ μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥς τε Γοργὸν ἤσιδ' ὦν;

φρ μὴ μὲν ἔν' νεκρός· τὸ Γοργὸς δ' ἔκ' ἀποτομ' ἐγὼ κάρη.

ὀρέ δ' ὅλος ὦν φοβῇ τὸν ἄδην, ὃς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

φρ Πᾶς ἀνὴρ καὶ δ' ὅλος ἥ τις, ἡδέεται τὸ φῶς ὀρῶν.

ὀρέ οὐ λέγεις· σώξῃ σε σύνεσις, ἀλλὰ βαῖν' ἔσω δόμ'.

φρ ἔκ' ἄρα κτενῆς με; .Ο. ἀφῆσαι.

φρ καλὸν

ΟΡΕΣΤΗΣ

Φρ καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.

ὀρέ ἄλλὰ μεταβλυσόμεθα.

Φρ τῷτο δ' ἔκκαλῶς λέγεις.

ὀρέ μῶρος, εἰδοκῆς μετλήναι σὴν καθαιμάξαι δέρην.

ἔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, ἔτ' ἐν ἀνδράσι σὺ γ' εἶ.

τῷ, δὲ μὴ πῆσαι σε κραιπνὴν, ἔνεκ' ἐξήλθον δόμῳ.

ὁξὺ γὰρ βοῆς ἀκηῖσάν Αἰγρος ἐξεκείρεται.

Μενέλειων δ' ἔτ' ἄρβος ἡμῖν ἀναλαβὴν ἔσω ξίφους.

ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοσρύχοις γαυρὺ μένος.

εἰ γὰρ Αἰγρὸς ἐπάξει τοῖσδε δώμασι λαβὼν,

τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καὶ μὲ μὴ σώξεν θέλγ,

σύγγονόν τ' ἐμὴν, Γυλάδην τε

τὸν τάδε συνδρῶντά μοι,

παρθένον τε, καὶ δάμαρτα, δύναι κερῶ κατόψεται.

χο ἰὼ ἰὼ τύχῃ· ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ

δόμος φοβερόν ἀμφὶ τῆς Αἰτρώδας πῖτναι.

ἡμι τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,

ἢ σὶ γ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον φίλαι;

ἡμι ἴδε προδωμάτων, ἴδε προκηρύσσει

θαάξων ὅδ' αἰθέρος ἀνὰ καὶ πνός.

χο ἅπῃσι πούκας, ὥς πυρώσοντες δόμους

τῆς τανταλήης, ἔδ' ἀφίστανται φόνος.

τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι τέλος ὅπῃ θέλει.

μεγάλα δέ τις ἂν δύναμις δι' ἀλαστῶρων

ἔπαισεν ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἰμάτων,

διὰ τὸ Μυρτίλῃ πέση μ' ἐκ δίφρου.

χο ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λούσω Μενέλειων δόμῳ πέλας,

ὁξὺ πᾶν, ἡσθημένον περὶ τὴν τύχην, ἢ νῦν πάρα.

ἡλέ ἐκείτ' ἀνφθάνοιτε κλέθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς

ἢ κατὰ σέρας Αἰτρώδα; Δεινὸν ἀτυχῶν ἀνὴρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρὸς κακῶς πράσσοντας ὥς σὺ νῦν Ὀρέσα δυνυχῆς
 με ἤκω κλύων τὰ δεινὰ, καὶ δραστήρια
 διασῶν λεόντοιν· ὃ γὰρ ἀνδρ' αὐτῷ καλῶ.
 ἤκυσσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 ὥς ὃ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
 κενὴν ἀκῦσας βάξιν· ἣν φόβῳ σφαλῆς
 ἤγγειλέ μοι τις· ἀλλὰ τῷ μητροκτόνι
 τεχνάσμετ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως.
 ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσόλοισι λέγω
 ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὥσ' ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
 ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μισαιφόνων,
 καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
 λάβωμεν, ἥ δ' ἔξυθνανῃ ἐμῇ χειρὶ
 τὴς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
 ὄρέε' ὅτος, σὺ κλέθρων τῶνδε μὴ φαύσης χερσὶν.
 Μενέλαον ᾗπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει.
 ἢ τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν
 ῥήξας παλαιὰ γένηα, τεκτόνων πόνον.
 μοχλοῖς δ' ἄραρε κλεῖθρα σῆς βοηδρόμου
 σπασθῆς, ἃ σ' ἔρξει μὴ δόμων εἴσω περᾶν.
 με εἰ· τί χρῆμα λαμπάδων ὄρω σέλας,
 δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τῆσδε πυργηρῶ μένους,
 ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρερον δέρη;
 ὄρέε' πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμῷ θέλεις;
 με ὃδέτερον· ἀνάγκη δ' ὥς εἰσέσῃ κλύειν.
 ὄρέε' μέλλω κτανῆν σε θυγατέρ', ᾗ βέλῃ μαθεῖν.
 με Ελένην φονάσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
 ὄρέε' ᾗ γὰρ κατέχον μὴ θεῶν κλεφθῆς ὕπο.
 με ἄρνη κατακτάς, καὶ φ' ὕβρει λέγεις τάδε;
 ὄρέε' λυπράνγχι τὴν ἄρνησιν· ᾗ γὰρ ὠφελον.

ΟΡΕΣΤΗΣ

με τί χρεῖμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἄρ' εὖ φόβον.
 ὅρ' εὖ τὴν Ἑλλάδος μίαντορ ἔγ' ἄρ' εὖ βαλῆν.
 με ἀπόδος δ' ἄμαρτος νέκυν, ὅπως χύσω τάφῳ.
 ὅρ' εὖ θεὸς ἀπάιτη· παῖδα δ' ἐκτανῶ σέθεν.
 με ὁμητροφ' ντῆς, ἐπὶ φόνῳ πράσας φόνον.
 ὅρ' εὖ ὁ πατὴρ δ' ἀμύντωρ, ὃν σὺ πρὸ δῶκεας θανῆν.
 με ἢ ἥρμηςέ σοι τὸ παρὸν αἶμα ματέρος;
 ὅρ' εὖ Οὐκ ἂν κῶ μοι μιτὰς κακὰς κτείνων ἄρ'.
 με ἢ καὶ σὺ Πυλᾶδι τῷδε κοινῶνεις φόνον;
 ὅρ' εὖ φησὶ σιωπῶν· ἀρνήσω δ' ἐγὼ λέγων.
 με ἀλλ' ἔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πῆροϊς.
 ὅρ' εὖ ἔφασκε μεθ' αὖ, πυρὶ δ' ἀνὰ φομεν δόμους.
 με ἢ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε;
 ὅρ' εὖ ὡς μὴ τ' ἔχῃς σὺ τὴνδ', ἐπισφάξας πυρὶ.
 με κτεῖν· ὡς κτανῶν γε, τῶνδ' ἐμοὶ δώσῃς δίκην.
 ὅρ' εὖ ἔσται τάδε· Μ· ἄ· ἄ· μηδαμῶς δράσεις τόδε.
 ὅρ' εὖ σίγα νῦν· ἀνέχῃ δ' ἐν δίκῃς πράσων κακῶς.
 με ἢ γὰρ δίκαιον ξῆν σε; ·Ο· καὶ κρατεῖν γε γῆς.
 με ποίας; ·Ο· ἐν Ἀργεῖ τῷδε τῷ πελασγικῷ.
 με ἄντ' ἂν θίγοις ἂν χερνίβων; ·Ο· τί γὰρ ἔσ;
 με καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις;
 ὅρ' εὖ σὺ δ' ἂν καλῶς;
 με ἄγνος γὰρ ἔμι χέρας· Ο· ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 με τίς δ' ἂν προσέποις; Ο· ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.
 με ὅστις δ' ἐτιμᾷ μητέρ'; ·Ο· ἀνδράμων ἔφου.
 με ἔκουν σύ γε· ·Ο· ἔγ' ἀνδάνυσιν αἰ κακὰ.
 με ἄπαυρε θυγατρὸς φάσχανον· ·Ο· ἴανδ' ἔφους.
 με ἀλλὰ κτανῆς με θυγατέρ'; Ο· ἔγ' ἴανδ' ἔφ' εἴ.
 με οἵ μοι, τί δράσω; Ο· πῶθ' ἐς Ἀργεῖος μολών.
 με πείθω τίνα; Ο· ἢ μᾶς μὴ κτανῆν αὐτὴ πόλιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

με ἢ παῖδά μιν φονάσετε; .Ο. ὦδ' ἔχει τάδε.
 με ὦτλήμων Ελένη .Ο. τὰ μὰ δ' ὕχί τλήμονα;
 με σοὶ σφάριον ἐκόμισ' ἐν Φρυγῶν; .Ο. εἰ γὰρ τόδ' ἦν.
 με πόντος πονήσας μυρίους; .Ο. πλὴν γ' εἰς ἐμέ.
 με πέπονθα δεινά .Ο. τότε γὰρ ἦσ' ἀνωφελής.
 με ἔχεις με. .Ο. σαυτὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
 ἀλλ' εἴ, ὕφαπτε δώματ' Ηλέκτρα τάδε.
 σὺ τ' ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σφρέσσετε
 Γυλάδην, καὶ ταυθε γείναται τέχνης τάδε.
 με ὦ γαῖα Δαναῶν, ἱππὶς τ' Ἀργεὺς κτίται,
 ἔκταν ἐνόπλιον ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ἡμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
 ξῆν, αἵμα ματρὸς μυσαρὸν ἐξαιρεσμένον.
 π Μενέλαε, παῦσε λῆμ' ἔχων τεθνηγμένον.
 Φοῖβος σ' ὁ Λητῆς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν, καλῶ.
 σὺ θ', ὅς ξιφῆρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κέρη
 Ορέσθ', ἵν' εἰδῆς ὅς φέρων ἦκω λόγος.
 Ελένη μὲν, ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν,
 ἡμαρτες ὀργὴν Μενέλεω ποιεῖμενος,
 ἡδ' ἐστίν, ἦν ὁρᾷ τ' ἐν αἰθέρος πύλαις,
 σεσωσμένη τε, καὶ θανούσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, καὶ πὸ φασγάνου
 τῆ σ' κελυφῆς ἤρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζηνὸς γὰρ ὄσαν, ξῆν νιν ἀφθίτον χρεῶν.
 Κάσσιόν τε, Γολυδάκει τ' ἐν αἰθέρος πύλαις
 σύνθαμος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δ' ἐν νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών.
 ἐπὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιτεύματι,
 Ἕλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας συνήγαγον,
 θανάτους τ' ἐθηκαν ὡς ἀπάντλοϊεν χθονὸς

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὑβρισμα θνητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ελένην, ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεὼν
 Ορέσταν, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρου,
 Γάρ ῥά σιον οἰκῆν δάπεδον ἐν αὐτῷ κύκλον.
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
 Ἀξάσιν, Ἀρκάσιν τ' Ορέσειον καλῆν.
 ἐνθένδ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν,
 Δίκην ὑπόχρεσάμετος μητροκτόνου,
 ἀμεινίσσι τριακῆς· θεοὶ δέ σοι Δίκης βραβεῖς
 Γάροισιν ἐν ἀράοισιν ἄσεβεσάτην
 Ψῆφον Διοίσου, ἔνθα νικῆσαι σε χρή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις Ορέσταν φάσχανον δέρεν,
 γῆμαι πέπρωται σ' Ερμιόνην· ὅς δ' οἶεται
 Νεοπτόλεμος γαμέειν, ὃ γὰρ ποτε.
 θνήσκει γὰρ αὐτῷ μοῖρα δελφικῇ ξίφει,
 Δίκας Ἀχιλλέως πατρός ἐξαίτηντί με.
 Γυλάδην δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ἦνεσας,
 δός· ἱδ' ἐπιὼν νιν βίοςτος ἀδαιμῶν μενῆ.
 Ἀρχὸς δ' Ορέσταν Μενέλειος ἑακράτῃν.
 ἐλθὼν δ' ἄναυε Σπάρτιάτιδος χθονός,
 φέρνας ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
 πόνοις διδύσας, δαῦρ' ἄγ' εἰήνυσε.
 τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷ δ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἤξηνάγκασα.
 ὁρὲ ὦ Λοξία μαντῆς σῶν θεασισμάτων,
 ὃ φασδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
 καί τοι μ' ἐσθ' εἰ δέμα μῆτινος κλύων
 ἀλαστόρων, δόξαμι σὴν κλύειν ὅπα.
 ἀλλ' αὖτε λείπει· πέισομαι δὲ σοῖς λόγοις.
 ἰδὲ μεθίημ' Ερμιόνην ἀπὸ σφαγῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ' ἡνίκα δὲ δὶ πατήρ.
 ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ ξηλῷ δέ σε
 θεῶν κατοικήσασαν ὀλβιον δόμον.
 Ορέσσε, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
 Φοῖβε λέγοντος· ἀγενὴς δ' ἄπ' ἀγενὴς
 γήμας, ὄναο καὶ σὺ καὶ ὁ δίδυς ἐγὼ.
 αὖτ' χωρῆτε νῦν ἑκάστος, οἱ προσάσσομεν.
 νήκευς τε διαλύεσθε· Μ· πείθεσθαι χρέων.
 ἐρεῖ καὶ γὰρ τοῖστος· ἀπένδομαι δὲ συμφοραῖς
 Μενέλαε, καὶ σοῖς Λοξία θεασίμασιν.
 αὖτ' ἴτε νῦν καθ' ὅδ' ὅσον τὴν καλλίστην
 θεῶν ἐρήνην τιμῶντες· ἐγὼ
 δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάρθοις πελάσω,
 λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας,
 ἐνθα παρ' Ἡρα, τῇθ' Ἡρακλέους
 Ἡβῇ πάριδρος θεὸς ἀνθρώποις
 ἔσαι, σπονδαῖς ἐντιμὸς αἰὲ
 σὺν Τυνδαρήδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
 ναύταις, μεδέουσα θαλάσσης.
 χεῖ ὦ μέγα σε μνήν' ἵκα, τὸν ἐμὸν
 βίον κατέχοις,
 καὶ μὴ λήγῃς σεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
 ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EVRIPIDIS PHOENISSAE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙ
ΝΙΣΣΩΝ.

Ετεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θιβῶν βασιλείαν,
ἀποσερῆ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Πολυνείκην.
φυγὰς δὲ ἐκείνος ᾗς Ἀργεὺς παραγινόμενος, ἔτι με
τὴν θυγατέρα τῷ βασιλείῳ Ἀδράστῳ. κατελθὼν δὲ
εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμύμενος, καὶ πῆσας τ' πέν
θερόν, συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τῷ ἀδελ
φῷ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῷ Ἰο
κάστῃ ἐποίησεν αὐτ' ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πῆλιν
καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρ
χῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος
τῷ Ετεοκλέῳ, ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα
ἔκ ἡδύνατο πρὸς φιλίαν. Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς
πόλεμον λοιπὸν παραταξάμενος, ἀνεχώρησε τῆς
πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίᾳς νίκην θεᾶται τοῖς
Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενσικλῆς σφάξῃον
Ἀρει γένηται. ὁ μὲν ὅν Κρέων, ἠρνήσατο ἐπιδοῦ
ναι τῇ πόλει τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος, ἐβύλετο.
καὶ τῷ πατρὶ αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόν
τος, ἐαυτ' ἀπέσφαξε. καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι
δὲ τὴς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ετεοκλῆς
δὲ, καὶ Πολυνείκης μονομαχῆσαντες, ἀνῆλθον ἀλλή
λους. ἡ μὲν ὅν μήτηρ αὐτῶν ἀρῆσα νεκρὸς τὸς ἡ
ῶς, ἀνείλεν ἐαυτήν. ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων,
παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες
τῆς μάχης, ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρε,
τὸς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμήᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας,
ἔκ ἑδωκεν ᾗς ταφῇν. Πολυνείκην δὲ ἀκήδαντον ἔρ
ριψεν.

ρίψεν· Οἰδίπυς δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμ-
ψεν, ἐφ' ᾧ μὲν φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐ-
φ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, ἔδεδεκερὶ τὴν δυν-
στασίαν ἐλεήσας.

ΚΑΙ ἈΛΛΩΣ.

Περιπαθεῖς ἄραν αἱ Φοίνικες τῇ τραγωδίᾳ· ἀπώ-
λετο γάρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τῶν τειχέων ὑπὲρ τῆς
πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ
ὑπ' ἀλλήλων· καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐαυτὴν
ἀνέλεν ἐν τοῖς παισὶ· καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατοῦ
μενοὶ Ἀργεῖοι, ἀπώλοντο· καὶ ἄταρος Πολυνείκης
πρόκειται· καὶ Οἰδίπυς τῆς πατρίδος ἐκβάλλε-
ται· καὶ σὺν αὐτῷ, ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη· ἔστι δὲ τὸ
δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνῶμῶν πολλῶν
μεσόν τε, καὶ καλῶν.

ΚΑΙ ἈΛΛΩΣ.

Ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι καλὸν τὸ δρᾶμα,
ἐπὶ καὶ παραπληρωματικόν· ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέ-
ων Ἀντιγόνη θεωρεῖσα, μέρος ἔκ ἐστι δρᾶματος·
καὶ ὑπόσπονδος Πολυνείκης ἑδενὸς ἑνεκα παραγί-
νεται, ὅτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ὧδ' ἑσ' ἀδολέχου φυγάδου
μενος ὁ Οἰδίπυς, προσέρρηπτε διακενῶ.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ
ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Ααίε λαβδακίδη, παίδων γένος ὀλβιον αἰτῆς;
Δώσω τοι φίλον ἕον· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σὺ παιδὸς χήρεαι λιπὲν φάος· ὥς γὰρ ἔνυσσε
Ζῆς κρονίδης Γέλοπος συγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὐ φίλον ἤρπασας ἕον· ὅδ' ἤλξατ' ἐσσι τάδε πάντα

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ
ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐσιδίπυν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον· ὃ μίᾳ φωνῇ,
Καὶ τρίπον· ἀλλά αἶψά δ' ἐφυὴν μόνον, ὅα' ἐπὶ γαῖαν
Ἐρπετὰ κινῆται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον·
Ἀλλ' ὅπότεν πλείουσιν ἐπειγόμενον ποσὶ βάλῃ,
Ἐνθα τάχος γήοισιν ἀφωρότατον πέλει αὐτῷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ιοκάστη.	Γολυνθή.	Ἀγγελος.
Παιδευγῶς.	Ἑτεοκλῆς.	Ἑτερος ἄγ.
Ἀντιγόνη.	Κρέων.	γελος.
Χορὸς ἐκεί.	Μενσικαῖς.	Οἰδίπυς.
νισσῶν γυναικῶν.	Τειρεσίας.	

Προλογίσει δὲ ἡ Ιοκάστη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙ
ΝΙΣΣΑΙ.

ὦ
 τὴν ἐν ἄλλοις ἔραν' τέμνων
 ἑδὸν,
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβε
 βῶς δ' ἴφροισ
 ἦλτε, θεαῖς ἵπποισιν ἐλίων φλόγα,
 ὥς δυσυχὴ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 ἀκτὶν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν θεῶν
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα.
 ὃς παῖδ' ἀρχήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ,
 Πολύδωρον ἐξέφυσε· τῷ δέ, Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν· ἐκ δὲ τῷ δέ, Λαῖον.
 ἐγὼ δὲ πᾶς μὲν κληῖξομαι Μεινοικίως,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς ματρός ἐκ μιᾶς ἔφυ.
 καλῶσι δ' Ἰοκάστη με· τῷτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο· γαμῶ δὲ Λαῖός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν, χρόνια λέντρ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαίτ' ὅτ' ἄμα
 παίδων ἐς οἶκος ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὃ δ' ἔπειν· ὦ Θήβαισιν αὐῖπποισι ἀνάξ,
 μὴ σφῆρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.
 ἢ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενῆ σ' ὄφν'·
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δ' αἵματος.
 ὃ δ' ἦδ' οὐκ ἔδ'· ἥς τε βαλχεῖον πεσὼν,
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα· καὶ σφῆρες βρέφος,
 γνῶς τὰ μὲν πλάκῃ μα, τῷ θεῷ τε τὴν φάτιν,
 λειμῶν ἐς Ἥρας, καὶ Κιθαιρώνος λέπας
 δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθῆναι βρέφος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον·
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπην·
 Πολύβη δὲ νιν λαβόντες ἵπποβυκόλοι,
 φέρουσ' εἰς οἶκον· ἥς τε Δεσποίνης χέρας
 ἔθηκεν· ἥ δὲ τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόγον,
 μαστὶς ὑφῆτο, καὶ πόσιν πῆθει τεκῆν·
 ἥ δὲ πυρσῶς γένυσιν ἑξανδρῶ μενος
 παῖς οὐ μὸς, ἢ γνὸς, ἢ τινὸς μαθὼν πάρα,
 ἔσειχε τὸς φύσαντας ἐκμαθῆν θέλων,
 πρὸς δῶμα Φοίβη, Λαῖός θ' ἐν μὸς πόσις,
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδ' ἐκμασεύων μαθῆν
 ἢ μηκέτ' ἦ· καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος χιστῆς ὁδῷ·
 καὶ νιν κελάνει Λαῖα τροχιάτης·
 ὦ ξένε, τύραννοις ἐκποδὼν μεθίστασο·
 ὁδ' ἤρπ' ἀναιδὸς μέγα φρονῶν· πῶλοι δὲ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισον ποδῶν·
 ὅθεν, τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
 παῖς, πατέρα καίνει· καὶ λαβὼν ὀχήματα,
 Πολύβη τροφῇ δίδωσιν· ὥς δ' ἐπεξάρει
 Σφίγξ ἀρπαγᾶσι πόλιν, ἐμὸς τ' ἔκ' ἦν πόσις,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς τὰ μὰ κηρύσει λέγει·
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τότε ξυνάψειν κέντρα· τυγχάνει δὲ πως
 αἰνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπης Σφίγγος μαθὼν·
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός·
 γαμῖ δὲ τὴν τεκῆσαν, ἔκ' ἡδὼς τάλας,
 ἔδ' ἡ τεκῆσα παιδὶ συγκοιμωμένη·
 τί κτω δὲ παῖδ' αἰς παιδὶ, δύο μὲν ἄρ' ἔρεας,
 Εὐκλεία

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Ετεοκλέα, κλεινὴν τε Πολυνείκης βίαν·
 κόρας τε διαάς· τὴν μὲν, Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε· τὴν δὲ πρόσθεν, Ἀντιγόνην ἐγώ·
 μαθὼν δὲ τὰ μὰ λέκτρα μητρῶν γάμων
 ὅ πάντ' ἀνατλάς· Οἰδίπυος παθήματα,
 εἰς ὅμματ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας·
 ἐπὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ' ἐκρυψάν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο, πολλῶν δ' εὐμένη σοφισμάτων·
 ξῶν δ' ἐς ἐν οἴκοις· πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν,
 ἄρας ἄραται πασὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχῆν τόδε·
 τῷ δ' ἤς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρος
 ἄρας θεοὶ κραινῶσιν οἰκόντων ὅμῃ,
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φάνην ἐκόντα τήνδ' Πολυνείκην χθονός·
 Ετεοκλέα δὲ σιῆπρ' ἔχεν μένοντα γῆς,
 ἐνιωτὸν ἀλλάσσοντ'· ἐπεὶ δ' ἐπὶ ξυγαῖς
 καθέξειτ' ἀρχῆς, ὃ μεθίσταται θρόνων·
 φυγάδα δ' ἀπὸ τῆςδε Πολυνείκην χθονός·
 ὃ δ' Ἀργεὺς ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀπὸ δ' Ἀργείων, ἄγει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπ' ἀπυλὰς τείχε' ἰσθμῶν,
 πατρῷ' ἀπαιτῆς σιῆπρ' αἶμα, καὶ μέρη χθονός·
 ἐγὼ δ' ἔριν λύγῃ, ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπειτα παιδὶ πᾶντα, πρὶν φαῖσαι δορός·
 ἤξειν δ' ὁ πεμφθὲς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος·
 ἀλλ' ὧ φαινὰς ἔραν ἔναίων πύχας
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς· δὸς δὲ ξύμβασιν τέκνοις·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χρὴ δ' ἄ σοφὸς πέφυκας, ὅν ἔαν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰὲ δυσυχὴ καθεστάναι.
 παῖ ὦ κλεινὸν οἴκοις Αντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθήκε, μελάβρων δ' ἐς δῖηρες ἔχατον
 σφάτον μ' ἰδὲν ἀργεῖον ἱκεσίαις σᾶς,
 ἐπίχες, ὥσ' ἂν πρὸ ξερυνήσω σῖβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 καὶ μοι μὲν ἔλθοι φαῦλος ὥς δ' ἄλῳ φύγος,
 σοὶ δ' ὥς ἀνάκη· πάντα δ' ἐξείδως, φράσω,
 ἅτ' ἔδον, εἰσὶν κησάτ' Ἀργέων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σὺ κασιγνήτῳ φέρων,
 ἐνθ' ἐνδ' ἐκῆσε, δαῖρό τ' αὖ κῆνος πάρα.
 ἀλλ' ὅστις ἀσπὼν τοῖσδε χρίμπεται δόμοις,
 κέδρε παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί.
 σκόπει δὲ πεδία, καὶ παρ' Ἰσμηνὸς ῥοάς,
 Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων σφάτον μ' ὅσον.
 ἀν' ὄρεγε νῦν ὄρεγε γεραίαν νέα χερ' ἀπὸ κλιμάκων,
 ποδὸς ἵχνος ἐπαντέλλων.
 παῖ ἰδὲ, ξύναψον παρθέν'· εἰς καιρὸν δ' ἔβης.
 κινεῖ μενον γὰρ τυχεῖν τελασγινὸν
 σφάτου μα· χωρίζεσι δ' ἀλλήλων λόχος.
 ἀν' ἰὼ πότνια παῖ Λατῶς Εὐκᾶτα,
 κατὰ χυλμον ἅπαν πεδίον ἀσράπτει.
 παῖ ὅ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθονᾶ,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων.
 ἀν' ἄρα τύλαι κλέθοις χαλκὸς τετὰ τ' ἐμβολα
 λαῖνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
 τεύχεος ἤρμους;
 παῖ θάρσῃ· τάχ' ἐνδον, ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.

ἀλλ'

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἀλλ' εἰσὶρα τὸν πρῶτον, ὃ βύλει μαθεῖν.
 ἂν τίς ἔστος ὁ λουκολόφος, πρόπαρ ὃς ἄχει στρατῷ
 πάλλαλλον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίξων;
 παῖ λοχαγὸς ὧδέσσινα.
 ἂν τίς; πόθεν γέγως; αὐδάσον ὧ γεραιέ.
 τίς ὄνομάξεται;
 παῖ ἔστος μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος,
 λερναῖα δ' οἰκῇ νάμαθ' Ἰππομέδων ἀναξ.
 ἂν ἔῃ ὡς γαῦρος, ὡς φοβερός εἰσιδῆν.
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος· ἀστροπὸς
 ἐν γραφαῖσιν· ἔχ' ἰπποπόρος ἀμερίω γέννα.
 παῖ τὸν δ' ἐξαμείβοντ' ἔχ' ὄρεος Δίρκης ὕδωρ λοχαγῶν;
 ἂν ἄλλος ἄλλος ὁδε τουχέων τρόπος· τίς δ' ἔστιν ἔστος;
 παῖ πᾶς μὲν Οἰνέως ἔφ' ἑν Τυδαῖς,
 Ἀρην δ' αἰτωλὸν ἐν σέρνοισι ἔχει.
 ἂν ἔστος ὁ τᾶς Πολυνέκους ὧ γέρον,
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁ μόγχιμος κυρῇ;
 ὡς ἀλλόχρως ὁπλοισι μιξοβάμβαρος.
 παῖ σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ τέκνον,
 λόγχαυς τ' ἀκοντιστῆρες ἀντοχώτατοι.
 ἂν σὺ δ' ὧ γέρον, πῶς αἰσάνη σαφῶς τάδε;
 παῖ σὺ μὲν ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σὺ κασιγνήτῳ φέρων.
 ἀπρόσδεδορκῶς, οἷδα τὺς ὠπλισμένους.
 ἂν τίς δ' ἔστος ἀμφὶ μνήματ' Ἰφίτου περᾶ,
 καταβόσφυχος ὁμμασιγοργὸς εἰσιδῆν νεανίας;
 παῖ λοχαγός. Α. ὡς ὄχλος νιν ὕστερ' ἑποδὶ
 πάντοπλος ἀμφέπει.
 παῖ ὅδ' ἔστι Παρθενόπαῖος, Αταλάντης γόνος.
 ἂν ἀλλὰ νιν ἀκατ' ὄρη μετὰ ματέρος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἀρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασσα,
 ὀλέσειεν, ὃς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.
 παῖ ἦν τάδ' ὦ παῖ· σὺν δ' ἵκη δ' ἥκησι γῆν.
 ὦ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί.
 ἀν πῦρ πῦρ δ' ὅς ἐμοὶ μίᾱς ἐγένετ' ἐκ ματέρος
 πολυπόνῳ μοίρῃ; ὦ φίλτατ' ἦ τέ πῦρ σὺ
 Πολυνείκης, γέρον.
 παῖ ἐκῆνος τῶν ἐπ' ἀπαρθέντων τάφῳ πέλας
 Νιόβης, Ἀδράστῃ πλησίον παραστῆ· ὄρα; ;
 ἀν ὄρῳ δ' ἦτ' ὅσα φῶς. ὄρῳ δέ πως
 μορφῆς τύπωμα, σέρνα τ' ἐξείκασμένα.
 ἀνεμώκειος ἦθε δρόμον νεφέλας ποσὶν
 ἐξανύσαιμι δ' αἰθέρος πρὸς ἐμὸν
 ὁμογενέτορα· περὶ δ' ὠλένας
 δέρεα φίλτατα βάλλοιμι χρόνῳ φυγάδα μέλιον,
 ὥς ὅπλοισι χρυσείοισιν ἀπρεπὲς γέρον,
 ἑώοις ὅμοια φλεγέσθων βολαῖς ἀελίῃ.
 παῖ ἥξει δόμους τῶσδ', ὥς τέ σ' ἐκπλήσσει χαρὰς
 ἔνσπονδος.
 ἀν ὅτος δ' ὠγέραιε, τίς; πόθεν κυρεῖ;
 ὃς ἄρμα λυκὸν ἥνιοστροφῇ βεβῶς;
 παῖ ὁ μάντις Ἀμφιάραος ὦ δέσποιν' ὅδε.
 σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ γῆς φιλαίματοι ῥοαί.
 ἀν ὦ λιπαροξώνε θυγάτερ
 ἀελίῃ σελαναία, χρυσεόκλυτον
 φέγγος, ὥς ἀτρεμέα κέντρα
 καὶ σῶφρονά πώλοισ μεταφέρων, ἰθύνει.
 πῦρ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφ' ὑβρίξε πόλει
 Καπαναῖς;
 παῖ ἐκῆνος ἐπ' ἀπὸς βάσος τεκμαίρεται
 πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἂν ἰὼ νέμεσις, καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,
 κερώνιον τε πῦρ ἀθαλόεν,
 σύ τοι μεχλανορίαν ὑπεράνορα
 καιμίξεις· ὅδ' ἐστὶν αἰχμαλωτίδας
 ὅς δ' οὐρὶ Θηβαίας Μυκῆναισι,
 λερναίᾳ τε δώσιν τριάντα,
 ποσὶ δ' ὧν ἄμυ μωνέοις ὕδασι
 δολῆαν περιβαλὼν; μή ποτε
 μή ποτε τάνδ' ὦ πότνια χρυσεοβόσφυλον,
 ὦ Διὸς ἔρνος Ἀρτεμι, δολοσύναν τλαίην.

παῖ ὦ τέκνον, ἥσβα δῶμα· καὶ κατὰ σέρας
 ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 ἥς τέρψιν ἤλθες, ὧν ἐχρηξες ἥσι δ' ἔν.
 ὅχλος γὰρ ὥς ταραχμὸς εἰσῆλθε πόλιν.
 χώρει γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικῆς.

Φιλόφορον γὰρ χρῆμα θηλῶν γένος ἔφν.

Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἤν λάβωσι τῶν λόγων,

Πλήγες ἐπισφύρουσιν· ἡδονὴ δέ τις

Γυναξὶ μηδὲν ὕγιες ἀλλήλαις λέγειν.

χο τύριον οἶδμα λιπῶσ', ἔβαν

ἀκροθίνια λοξία

Φοινίσσας ἀπὸ νάσας Φοίβῳ,

δύλα μελάρων, ἵν' ὑπὸ δειρᾶσι

νιφοβόλοιο Γαρνασσὶ κατενάσθην,

Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλάτῃ πλάνσασα, περὶ

ρύτων ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας,

ξεφύρου πνοαῖς ἱππύσαντος ἐν ἔρανῳ.

ἡάλλισον κελεύει μὰ πόλεως ἐκπροκρηθῶσ' ἐμᾶς,

ἡάλλισάματα Λοξία, Καδμήων ἐμολον γὰρ

κλεινῶν Ἀθηνοριδᾶν, ὁμογενῆς ἐπὶ Λαῶν πεμφθῆσα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐνθάδε πύργος ἴσα δὲ ἀγάμασι χρυσοτάμτοις

Φοίβῳ λατρὶς ἐγένεον.

ἔτι δὲ Κασαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με

νόμας ἐμὰς δαῖσαι, παρθένιον χλιδὰν

φοιβεύουσι λατρείαις· ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς

Διὸς ὀρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων

βακχείων Διονύσου οἶναθ',

ἃ καθάμεριον σάξεις τὸν πολὺκαρπον

οἰάνθας ἱῆσαι βότρυν, ξαθέα τ' ἄντρα δράκοντος,

ἔρεια τε σκοπία θεῶν, νιφόβολόν

τ' ὄρος ἱερὸν γλίσσων ἀθανάτας θεῶν,

χορὸς γενόμεν ἄφοβος παρὰ μισό

μφαλα γήλαα Φοίβῳ Δίρκαν προλιπῆσα.

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων θύριος μολὼν Ἀρης,

αἶμα δαῖτον φλέγει τὰδε· ὃ μὴ τύχοι πόλει.

Κοινὰ γὰρ φίλων ἄχῃ.

κοινὰ δ' ἣ τι πῆσεθ' ἐπ' ἄπυργος ἄδε γαῖα

Φοινίαν ἁχώρα· φῶν φῶν· κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκνα

τὰς κερασφίρας πέφυκεν Ἰῶς· ὧν μέτεστί μοι

πένων· ἀμφὶ δὲ πόλιν ἐφ' ὅσας ἀσπίδων

πυκνὸν φλέγει, γῆμα φοινίῃ μάχης.

ὦν Ἀρης τὰχ' οἴσεται παῖσιν Οἰδίπῳ,

φέρων τιμονὰν Ἑριννύων.

Ἀργὸς ὦ πελασγικὸν, δειμάνω

τὰν σὰν ἀλκίαν, καὶ τὸ θεόθεν.

ὃ γὰρ ἄδικον ἦς ἀγῶνα τὸν δ' ἐνοπλος

ὁρμᾷ παῖς, ὃς μετέρχεται δόμος·

πο τὰ μὲν πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο,

δὶ αὐπετείαις τειχέων ἔσω μολεῖν.

ὃ καὶ δέδοικα, μὴ με δικτύων ἔσω

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

λαβόντες, ὃ μεθῶσιν ἀνάγκητον χρόα.
 ὦν ἔνεκ' ὅμμα παντ' ἤδ' οἰσέον,
 καὶ κῆσε καὶ τὸ δῶρ, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὦ πλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
 τὰ πῖς ἐμαυτῷ τῷ θράσος παρέξομαι.
 ὦν, τίς ἔστος; ἢ κτύπον φοβέμεθα.

- Ἀπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
- Ὅταν δ' ἐχθρὸς πρὸς ἀμήβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι ματρὶ, καὶ πέποιθ' ἄμα,
 ἥ τις μ' ἔπεισε δῆρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐχάραε
 πέλας πάρεσι, καὶ ἐρημαδῶματα.
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
 καὶ τὰς δ' ἔρωμαι, τίνες ἐφ' ἑσῶσι δόμοις
 ξένα γυναικὲς· εἴπατ' ἐν ποίᾳς πάτρας
 ἑλληνικοῖσι δώμασι πελάξετε;

χο Φοίνισσα μὲν γῇ πατρὶς ἠθρέψασά με,
 Ἀγένορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορός,
 Φοίβῳ μ' ἐπέμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
 μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπῳ κλεινὸς γόνος,
 μαντήα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐχάρας,
 ἐν τῷ δ' ἐπεσφάτουνσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
 σύ δ' ἀντάμειψαι μ' ὅστις ὦν ἐλήλυθας,
 ἐπ' ἅσμον πύργῳ μαθηβαῖος χθονός.

πο πατὴρ μὲν ἡμῖν, Οἰδίπῳ δ' Ἀαῖν.
 ἔτι κτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενεικίεως.
 καλεῖ δὲ πολυνείκην μεθηβαῖος λεώς.

χο ὦ συγγένεια τῶν Ἀγένορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεσάλην ὕπο,
 γονυπετῆς ἔδρας προσηπινῶ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σ' ἄναξ, τὸν οἶκοθεν νόμον σέβουσα.
 ἔβας ἔβας ὦ χρόνῳ γὰν πατρῶαν.
 ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόσδομος· ἀναπέτασον πύλας
 κλύεις ὦ τεκῆσα τὸνδε; μήτερ, τί μέλλεις
 ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν, θίγην τ' ὠλέναις τέκνῃ;
 10 φοίνισαν ὦ νεάνιδες βοᾶν ἔσω
 δόμων κλύουσα τῶνδε, γήρα τρομερὰν
 ἔλκω ποδὸς βάσιν· ἰὼ τέκνον, χρόνῳ
 σὸν ὄμμα, μυρίαις τ' ἐν αἰμέραις προσῆδον.
 ἀμφίβηλλε μασὸν ὠλέναισι ματρὸς,
 παρηΐδωντ' ὄρεγμα, βοσρύχ' τε κυανόχρωτα χαίται
 πλόκαμον σκιάζων δέραν ἐμάν.
 ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς ἀελπῆα καὶ δόκητα
 ματρὸς ὠλέναις· τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι πολυέλικτον ἄδοναν
 ἐκείσε καὶ τὸ δῆυρο περιχορεύουσα, τέρψιν
 παλαιᾶς λάβω χαρμοναῖς; ἰὼ τέκος,
 ἔριμον πατρῶον ἔλιπες δόμον,
 φυγὰς ἀποσταλὴς ὁμαί μελώβη.
 ἦ ποθεινὸς φίλοις; ἦ ποθεινὸς Θήβαις;
 ὅθεν, ἐμάν τε λυγρόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσαν ἱῆσα πενθήρη κόμαν,
 ἀπεπλος φαρέων λυγρῶν τέκνον.
 δυσόρφναίᾳ, δ' ἀμφιτρύχη τάδε σκότι
 ἀμήβομαι· ὅδ' ἐν δώμασι πρέσβυς
 ὁμματοσερῆς ἀπὴνας ὁμοπῆρες
 τὰς ἀποξυγῆσας δόμων, πόθον ἀμφιδάκρυτον
 αἰδὲ κατέχων, ἀνήϊξε μὲν ξίφος
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγὰν· ὑπερτέρε μνά
 τ' ἀγχόνας, σενάξων ἀράς τέκνοις.
 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμάτων, σκοτία

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

κρύπεται· σὲ δ' ὦ τέκνον καὶ γάμοισι δὴ κλύω
 ξυγέτα, παιδοποιὸν ἄδον ἄν
 ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχον· ξένον τε
 κῆδος ἀμφέπειν· ἄλαστα ματρὶ τάδε,
 Λαῖψ τε σὺ παλαιγενεῖ, γάμων ἐπακτάν' ἄταν·
 ἐγὼ δ' ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
 νόμιμον ἐν γάμοις, ὥς πρέπει ματρὶ μακαρία·
 ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδύθη,
 αὐτροφὸρ ὀρχιλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
 ἐσιγάθη σᾶς ἥσοδος νύμφας·
 ὅλοιτο τάδ', ἥτε σίδερος, ἥτ' ἔρις, ἥτε
 πατήρ ὁ σὸς αἴτιος, εἴτε τὸ δαιμόνιον
 κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο·
 πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχῃ.
 30 Δεινὸν γυναιξὶν αἰετῶ δ' ἰνῶν γοναί·
 » Καὶ φιλοτέκνον πῶς πᾶν γυναικῶν γένος·
 40 μάτερ, φρονῶν ἄν, καὶ φρονῶν, ἀφικόμαν
 » ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας· Ἀλλ' ἀναγκάως ἔχει
 » Γατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγῃ,
 » Λόγοισι χαίρει, τὸν δ' ἐνὶν ἐκείσ' ἔχει·
 ὅτω δὲ τάρβυς ἥς φόβον τ' ἀφικόμην,
 μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτη κτάνῃ,
 ὥστε ξιφῆρι χεῖρ' ἔχων, δῖ' ἄστεος
 κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον· ἐν δέ μ' ὠφελῇ,
 σπονδαί τε, καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' ἔσθ' ἔχει
 τέχῃ πατρῷα· πολὺ δ' ἔκρυς δ' ἀφικόμην
 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμὸς θεῶν,
 γυμνάσιόν θ' ὅσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ·
 ὧν ὁ δικάως ἀπελαθεῖς, ξένην πόλιν
 νάω, δῖ' ἰστων ὅ μ' ἔχων δακρυρροῶν·
 ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγος ἄλγος αὖ σε δέρκομαι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κἄρα ξυρηνῆς, καὶ πέπλος μελαγχίμης
 ἔχουσιν· οἳ μοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 Ως δεινὸν ἔχθρα μάτερ οἰκείων φίλων,
 Καὶ δυσλῦτος ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς.
 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δώμασι δρᾷ
 σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἥ τις σέβησι τλήμονες φυγὰς ἐμὰς;
 10 κακῶς θεῶν τις Οἰδίπῳ φθῆρει γένος.
 ἔτῳ γὰρ ἤρξατ' ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ,
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν, φῦναι τε σέ.
 20 ἄτάρ τί ταῦτα; Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δαίμων φρένα
 δέδοιχ', ἃ χρήξω, διὰ πόθεν δ' ἐλήλυθα.
 30 ἀλλ' ἐξερώτα· μηδὲν ἐνδεὲς λίπης.
 ἀγὰρ σὺ βύλῃ, ταῦτ' ἐμοὶ μάτερ φίλα.
 40 καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρήξω τυχεῖν.
 50 τί, τὸ σέρεσθαι πατρίδος, ἢ κακὸν μέγα;
 60 Μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον, ἢ λόγῳ.
 70 τίς ὁ τρόπος αὐτῆς; τί φυγᾷσι τὸ δυσχερές;
 80 ἐν μὲν μέγιστον, ὅκ' ἔχει παρ' ῥησίαν.
 90 Δύλεα τόδ' ἔπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.
 100 Τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
 110 Καὶ τῆτο λυπρὸν, συνασοφῆν τοῖς μὴ σοφοῖς.
 120 Ἀλλ' ἤς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δαυατέον.
 130 Αἰδ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ὡς λόγος;
 140 καλοῖς βλέπεις ἰγ' ὁμῆμασι, μέλλουσι δέ.
 150 ὅ δ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφισ' ὕσας κενάς;
 160 ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἠδ' ἑὸν θεόν.
 170 πόθεν δ' ἐβόσκησεν πρὶν γάμοις ἄρ' ἔν βίον;
 180 ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ ἔχον, ἔτ' ὅκ' ἔχον ἄν.
 190 φίλοι

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

- ἰο φίλοι δὲ πατὴρ καὶ ξένοι σ' ἔκωφέν;·
 πο Εὖ πράσσῃ· τὰ φίλων δ' ἔδεν, ἥν τις δυσυχῇ.
 ἰο ἔδ' ἠὲ γενεά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
 πο Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος ἔκ' ἐβοσκέμε.
 ἰο ἢ πατρίσιν ὥς εἰσιε φίλτατον βροτοῖς;
 πο ἔδ' ὄνομάσαι δύναι μ' ἂν ὥς ἐστὶ φίλον.
 ἰο πῶς δ' ἤλθες Ἀργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔχεις;
 πο ἔχρησ' Ἀδράσῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
 ἰο ποῖον; τί τ' ἔτ' ἔλεξας; ἔκ' ἔχω μάθειν.
 πο κάπρω, λέοντί θ' ἄρ' ἰόμοισι παίδων γάμοις.
 ἰο καὶ σοὶ τί θηρῶν ὄνοματος μετὴν τέκνον;
 πο ἔκ' οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσε πρὸς τὴν τύχην.
 ἰο σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔχεις λείχος;
 πο νύξ' ἦν· Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παρὰ σάδας.
 ἰο κοίτας μασάων ἢ φυγὰς πλανώμενος;
 πο ἦν ταῦτα· κατὰ γὰρ ἦλθεν ἄλλος αἰφυγὰς.
 ἰο τίς ἔστος; ὥς ἄρ' ἄθλιος καὶ κῆνος ἦν.
 πο Τυδαῖς· ὃν Οἶνός φασιν ἐκφυῖναι πατρός.
 ἰο τί θηρσὶ δ' ὕμῃς δὴτ' Ἀδράστου εἰκασε;
 πο σρωμνῆς εἰς ἄλκην ἔνεκ' ἦλθομεν πέρι.
 ἰο ἐνταῦθα Ταλαῦ πάϊς συνήκε θέσφατα;
 πο καὶ δώκεν ἡμῖν δύο θυοῖν νεάνιδας.
 ἰο ἄρ' αὐτυχῆς ἦν τοῖς γάμοις, ἢ δυσυχῆς;
 πο ἔμμεπὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
 ἰο πῶς δ' ἐξέπεισας δαῦρό σοι ἐπέσθαι στρατόν;
 πο διαοῖς Ἀδράστου ὥμοσε γαμβροῖς τόδε,
 Τυδεῖτε, καὶ μοι, σύγγαμβρος γάρ ἐς ἐμὸς,
 ἄμφω κατὰ ξένον εἰς πάτραν· πρόσθεν δ' ἐμὴ.
 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄνθρωποι
 πάρεσι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκάσαν δ' ἐμοὶ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- διδόντες ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατόμαχον
 πόλιν· θεὸς δ' ἐπ' ὧ μοῖσ', ὥς ἀκυσίως
 τοῖς φιλάτοις τοῖσιν ἡράμην δ' ὄρνυ·
 ἀλλ' ἤς σέ τ' ἔναι τῶνδε δικάυσις κακῶν
 μήτερ, δι' ἀλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους·
 ποῦσαι πόνων με, καὶ σέ, καὶ πᾶσαν πόλιν·
 πάλαι μὲν ὅν ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὁμῶς ἐρῶ·
 Τὰ χρεῖματ' ἅθρ' ὅποισι τι μίωτατα,
 Δύναμιν τε πλῆσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει,
 ἅ' ἔγωγε μεθ' ἡκω δ' αὖρο, μυρίαν ἄγων
 λόχην· Πένης γὰρ ὅδ' ἐν ἀγενεῖς ἀνὴρ·
 καὶ μὴν Ἑτεοκλῆς ἤς διαλλαχὰς ὅδε
 χωρὶς σὸν ἔργον μήτερ Ἰοιάσῃ λέγειν
 τοιῦτ' ὅδε μῦθος, οἷς δι' ἀλλάξεις τέκνα·
 μήτερ, πάρειμι τὴν χάριν δέ σοι διδὼς,
 ἦλθον· τί χρεὶ δ' ἔργον; ἀρχέτω δέ τις λόγος,
 ὥς ἀμφὶ τήχῃ καὶ ξυνωρίδας λόχων
 τάωνων, ἐπέχον πόλιν, ὅπως κλυοίμιν
 κοινὰς βραβεύας αἷς ὑπὸ πονδῶν μολεῖν
 τὸν δ' εἰσεδέξω τειχέων, πέσασά με·
 ἐπίχες· Οὐτὶ τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 Βρεδὲς δὲ μῦθοι, πλῆσιν ἀνύσει σοφόν·
 χάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμὸν πνοάς·
 ἔγωγε τὸ λαιμότμητον ἡσορᾶς κάρα
 Γοργόνας, ἀδελφὸν δ' ἡσορᾶς ἡκοντα σόν·
 σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον σρέφε
 Γολύνειες· εἰς γὰρ ταυτὴν ὄμμασι βλέπων,
 λέξεις τ' ἀμεινον, τῶν δὲ τ' ἐκδέξῃ λόγους·
 παραινέσαι δὲ σφῶτι βύλομαι σοφόν·
 Ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμῶς φίλῳ,
 » Εἰς

ΦΟΙΝΙΞΣΑΙ

- » Εἰς ἐν συνελθὼν, ὅμματ' ὅμμασι διδῶ,
 » Εφ' οἷσιν ἦκει, τὰυτὰ χρη' μόνον σκοπῆν.
 » Κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν.
 λόγος μὲν ἔν σός πρόσθεν Γολύνειες τέκνον.
 σὺ γὰρ σφάτου μὲν Δαναῶδ' ἦεις ἄγων,
 ἄδικα πεπονθὼς, ὥς σὺ φῆς· κριτὴς δὲ τις
 θεῶν γένοιτο, καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
 πρὸς Ἀπλῆς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
 » Κ' ἐποικίλων δ' ἄτ' ἀνδρῶν ἐρμηνεύματα.
 » Ἐχει γὰρ αὐτὰ καὶ ῥόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος,
 » Νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δ' ἔται σοφῶν.
 ἐγὼ δὲ δωμάτων πατρὸς πρὸς σκετὰ μιν.
 τὸ μόν τε, καὶ τῷ δ' ἐκφυγῆν χρήσων ἀράς,
 ἃς Οἰδίπυς ἐφθέγγετο εἰς ἡμᾶς ποτε,
 ἐξῆλθον ἐξωτῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
 δὲς τῷ δ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνὶ αὐτῷ κύκλον,
 ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐτὸς ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 καὶ μὴ δι' ἑτέρου τῷ δ' ἐκφυγῆν μόλων,
 κακὸν τι δράσαι, καὶ παθῆν, ἃ γίνεταί.
 ὁ δ' ἀνέσχετο ταῦθ', ὀρκίους τε δὲς θεῶς,
 ἔδρασεν ἅδ' ἐν, ὧν ὑπέχετο, ἀλλ' ἔχει
 τυραννίδ' αὐτὸς, καὶ δόμων ἐμῶν μέρος.
 καὶ νῦν ἐτοιμός ἐμιτάμαυτ' λαβῶν,
 σφάτον μὲν ἐξωτῆσδ' ἀποσεῖλαι χθονός,
 οἰκῆν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 καὶ τῷ δ' ἀφῆναι τὸν ἴσον αὐτὸς χρόνον,
 καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα, μήτε τι προσφέρειν
 πύργοισι πικτῶν κλιμάκων πρὸς ἀμβάσεις.
 ἃ μὴ κυρήσας, τῆς δίκης πειράσομαι
 δρᾶν· μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς πάντα πράων σὺν δίκη, δίκης ἄτερ
ἀποτρῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα μήτηρ, ὅχι περιπλοκάς
λόγων ἀβροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς,
καὶ τοῖσι φαύλοισι ἐνδὶχ' ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.

χρ εἰ μοι μὲν, εἰ καὶ μὴ καὶ Ἑλλήνων χθονὰ
τεθράμμεθ', ἀλλ' ἔν ξυνετὰ μοι δοκεῖ λέγειν.

εἴτε Εἰ πᾶσι ταῦτ' ἀκαλὸν ἔφην, σφόν θ' ἄμα,

οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.

νῦν δ' ἔθ' ὁμοιον ἔδεν, ἔτ' ἴσον βροτοῖς,

γλῆν ὀνομάσαι· τόδ' ἔργον οὐκ ἔστι τόδε.

ἐγὼ γάρ ἔδεν μήτηρ ἀποκρύψαις, ἐρῶ.

ἄσρων ἀνέλθοι μὴλίη πρὸς ἀνατολὰς,

καὶ γῆς ἐνερθε νδυνατὸς ὦν δράσαι τάδε,

τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχεν τυραννίδα.

τὐτ' ἔν τὸ χρηστὸν μήτηρ ὅχι βύλομαι,

ἄλλω παρῆναι μάλλον, ἢ σῶξεν ἐμοί.

Ἀναδρία γάρ, τὸ πλῆθ' ὅστις ἀπολέσας,

τ' ἄλλα σὺν ἔλαβε· πρὸς δ' ἐ τοῖσδ', αἰχμύνομαι

ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε, καὶ πορθήντα γῆν,

τυχεῖν ἀχρήξει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε

γένοιτ' ὄνειδος, εἰ μυκινάει δ' οὐδὲν

φόβῳ παρῆν σκήπτρα τὰ μὰ τῷ δ' ἔχεν.

χρῆν δ' αὐτὸν ὅχι ὅπλοισι ταῖς διαλλαγὰς

μήτηρ ποιῆσθαι· Γὰρ γὰρ ἐξάειρε λόγος,

οὐ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειν ἂν.

ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκῆν θέλῃ,

ἐξέσ'· ἐκῆνο δ' ὅχι ἐκὼν μεθήσομαι.

ἄρχην παρὸν μοι, τῷ δ' ἐδελύσω πατέ;

πρὸς ταῦτ', ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δ' ἐφάσσανα,

ξάνηναθε

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ξάννουθε δ' ἵππος, πεδία πέπλασθ' ἀρμάτων,
ὥς ὃ παρήσω τῷ δ' ἐμὴν τυραννίδα.

- 20 Εἴπερ γὰρ ἄδικον χρεῖν, τυραννίδος πέρι
 20 Κάλλιστον ἄδικεῖν. τὰλλα δ' αὖτε βῆν χρεῶν·
 20 Οὐκ αὖ λέγειν χρεῖ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·
 10 οὐ γὰρ καλὸν τῷτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πιπρόν·
 10 Ω τέκνον, ὅχ' ἅπαντα τῷ γήρε κακὰ
 20 Ἐτέο κλεῖς πρόσεσιν, ἀλλ' ἡ μπειρία
 20 Ἐχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον·
 τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας πά; μὴ σὺ γ' ἄδικος ἢ θεός·
 πολλὰς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις ἀνδράμονας
 ῥῆῃλθε, καὶ ῥῆλθεν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 20 ἐφ' ἣ σὺ μαίνῃ. Κεῖνὸ κάλλιον τέκνον,
 20 Ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους αἰεὶ φίλοις,
 20 Πόλεις τε πόλεσι, ξυμμάχους τε ξυμμάχοις
 20 Συνιδεῖν. τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφει·
 20 Τῷ πλέονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
 20 Τῷ λασσον, ἐχθρὰς δ' ἡμέρας κατάρχεται·
 20 Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν,
 20 Ἰσότης ἔταξε, καὶριθμὸν διώρισε·
 20 Νυκτός τ' ἀφελγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς,
 20 Ἰσον βελδίξεν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον·
 20 Κῶδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον·
 20 Εἴθ' ἄλιος μὲν, νύξ τε θάλαυη βροτοῖς·
 σὺ δ' ἐκ ἀνέξεω δωμάτων ἔχων ἴσον,
 καὶ τῷ δ' ἀπονεῖμαι; κατὰ πᾶν σὺν ἡ δίκῃ;
 τί τὴν τυραννίδ' ἀδικίαν ἀνδράμονα
 τιμᾶς ὑπέρφου, καὶ μέγ' ἡγήσασαι τόδε;
 πέρι βλέπεσθαι τίμιον; μενὸν μὲν ἔν·

K iii

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πολλὰ ἔχων ἐν δώμασι
 βύλῃ; τί δ' ἐπὶ τὸ πλεόν; ὄνομα ἔχει μόνον.
 ἐπεὶ Τὰ ἄρ' ἡνὺς, ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν.
 Οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτινται βροτοί.
 Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες, ἐπιμελόμεθα.
 Όταν δὲ χρήξωσ' αὐτὰ, ἀφαιρῶνται πάλιν.
 Ο δ' ὄλβος, ὃ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
 ἄλ', ἣν σ' ἔρωμαι δύο λόγους προθεῖσ' ἅμα.
 πότερ' αὖ τυραννῆν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις;
 ἔρῃς τυραννῆν; ἣν δὲ νικῆσῃ σ' ὁδὸς,
 ἀρτεῖά τ' ἔρχῃ δόρυ τὸ Καδμῶν ἔλη.
 ὅφει δαμασθὲν ἄστυ Θηβαίων τόδε.
 ὅφει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κούρας,
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθυμένας.
 ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλῆτος, ὃν ξητεῖς ἔχειν,
 γενήσεται Θηβαῖσι φιλοτιμος δὲ σύ.
 σοὶ μὲν τὰ δ' αὖδ' ὦ σοὶ δὲ Γολυνήκες λέγω,
 ἅμα θεῖς Ἀδραστὸς χάριτας ἤσ' ἀνήφατο.
 αὐσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
 φέρ', ἣν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δόρος;
 πῶς δ' αὖ κατάρξῃ θυμάτων ἑλὼν πάτραν,
 καὶ σὺ λαγνάφεις πῶς ἐπ' Ἰνάχῃ ῥοαῖς,
 Θήβας πυρσώσας, τοῖσδε Γολυνήκες θεοῖς
 ἀσπίδας ἔθηκε; μή ποτ' ὦ τέκνον κλέος
 τοῖόνδε σοὶ γένοιτ' ἀν' ὕψ' Ἑλλήνων λαβῆν.
 ἣν δ' αὖ κρατηθῇς, καὶ τὰ τῶν δ' ὕπερδράμῃ,
 πῶς Ἀργεὺς ἦξῃς, μυρίους λιπῶν νεκρῶς;
 ἔρῃ δὲ δῆ τις, ὧ κακὰ μνησάμεντα
 Ἀδραστε προαφῇς, διὰ μίαν νύμφης γάμον
 ἀπώλωμεθα.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἀπὸ λῶμεθ' ὅπως καὶ ἀπὸ δῆς τέκνον,
 κήνων ἐρεῖσθαι, τῶν δ' ἐν μέσῳ πεσόν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον ἀμαθία δυνόν.
 εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχουσιν κακόν.
 χο ὦ θεοὶ, γένοιθε τῶν δ' ἀπὸ τροποὶ κακῶν,
 καὶ ξυμβαλὲν τιν' οἷ δ' ἴπῳ τέκνοισι δότε.
 ἐτε μήτερ, ὅ λόντων ἐς ἀγῶν, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
 οὐν μέσῳ μάτην. περαίνει δ' ὅδ' ἐν ἡ προθυμία.
 ὅ γὰρ ἂν ξυμβαίμεν ἄλλως, ἢ πὶ τοῖς εἰρημένοισι.
 ὥστε με σκήπτρων κρατύντα, τῆσδ' ἀνακτ' ἔναι
 χθονός. τῶν μακρ' δ' ἀπαλαγῆσανθετη μάτ' μ' ἔα.
 καὶ σὺ τῶν δ' ἐξω κομίξῃς τειχέων, ἢ κατθανῇ.
 πο πρὸς τίνας; τίς δ' ὧ δ' ἄτρωτος, ὅστις ἡμᾶς ξίφος
 φόνιον ἐμβαλὼν, τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσειται μόρον;
 ἐτε ἐγγύς. ὅ πρόσω βέβηκας, ὅς χεῖρας λούσεις ἐμᾶς.
 πο ἥσορῶ. Διὰ δ' ὅπλῃτος, καὶ φιλόφυχον κακόν.
 ἐτε ἡτὰρ σὺν πολλοῖς ἦλθες πρὸς τὸν ὅδ' ἐν ἐς μάχην;
 πο Ασφαλὴς γὰρ ἐς ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
 ἐτε κομπὸς ὅ σπονδαῖς πεποιθὼς, αἶσε σάξινσι θανεῖν.
 πο καὶ σε δαυτερόν γ' ἀπαιτῶ σκήπτρα, καὶ μέριχθονός.
 ἐτε ὅκ' ἀπαιτῶ μεθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.
 πο τῷ μέρει ἔχων τὸ πλῆθον;
 ἐτε φιμί. ἀπαλλάσσῃ δ' ἐγὼ.
 πο ὦ θεῶν βωμοὶ πατρώοι. Ε. ὅς σὺ πορθήσ' πάρει;
 πο κλύετε με;
 ἐτε τίς δ' ἂν κλύοι σε πατρίδ' ἐπεσρατῶν μένον;
 πο καὶ θεῶν τῶν λουκοπύλων δώματα.
 ἐτε οἱ συγῆσιν. Γ. ἐξελαυνόμεθα ἀπὸ πατρίδος.
 ἐτε Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελὼν. Γ. ἀδικία γε σὴν ὦ θεοί.
 ἐτε Μνηστῆρας, μὴ νθάδ' ἀνακλῆσαι θεός.
 πο ἀνόςσιος πέφυκας.

Κ 1118

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔτε ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὥς σὺ πολέμιος.
 πο ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνῃς;
 ἔτε καὶ κατακτανῶ γε πρὸς.
 πο ὦ πάτερ, κλύεις ἂν πάχῳ;
 ἔτε καὶ γὰρ οἶα δρᾶς κλύει.
 πο καὶ σὺ μάτερ;
 ἔτε ὅθι μιτὸν σοι ματρός ὄνομάξην κάρα.
 πο ὦ πόλις.
 ἔτε μολῶν εἰς Ἀργεῖον, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.
 πο ἦμι· μὴ πίνει· σὲ δ' αἰνῶ μάτερ· Ε· ἐξίθι χθονός.
 πο ἐξέμι· πατέρα δέ μοι δὸς ἰδῆν· Ε· ὅκ' ἂν τύχοις.
 πο ἀλλὰ παρθένος ἀδελφάς· Ε· ὅδ' ἐτάσθ' ὅφει ποτέ.
 πο ὦ κασίγνηται.
 ἔτε τί ταύτας ἀνακαλῆς; ἔχθιστος ὢν;
 πο μάτερ, ἀλλὰ σὺ μοι χαῖρε.
 πο χαρτάγουν πάχῳ τέκνον;
 πο οὐκ ἐτ' εἰμὶ παῖς σός.
 πο εἰς πολλὰ γ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.
 πο ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει.
 ἔτε καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
 πο ποῦ ποτε σῆσθ' πρὸ πύργων;
 ἔτε ὥς τί μ' ἵστυρεῖς τόδε;
 πο ἀντιτάξομαι κτενῶν σε· Ε· καὶ μὲ τῷ δ' ἔρωσ' ἔχει.
 πο ὦ τάλαν ἐγώ· τί δράσεται ὦ τέκνα;
 ἔτε αὐτὸ σημανῆ.
 πο πατρός οὐ φάξεαθ' Ἐρινύς;
 ἔτε ἐρρέτω πρόπας δόμος.
 ἔτε ὥς τάχ' ἐκείδ' αἵματιρὸν τὸ μὸν ἀργήσῃ ξίφος.
 πο τὴν δ' ἐθρέψαν με γαῖαν, καὶ θεὸς μαρτύρομαι,
 ὥς ἅτι μαοικτρά παχῶν, ἐξελαύνομαι χθονός,
 δούλος

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

δ' ἄλλος ὥς, ἀλλ' ἔχ' ἰ τὰντ' πρὸς Οἰδίπυ γυνῶς.
 κ' ἂν τι σοι πόλις γένηται, μή με, τὸνδ' αἰτιῶ.
 ἔχ' ἐκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.
 καὶ σὺ Φοῖβ' ἀνάξ' ἀγῶν, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
 ἦλικές θ' ἔ' μοι, θεῶν τε δεξί' μηλ' ἀγάλματα.
 ἔ' γὰρ οἶδ' εἰ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὅ μ' αὖς ποτε.
 ἐλπίδες δ' ἔ' πω καθάδυσσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς
 τὸνδ' ἀποκτείναις, κρατήσῃν τῆσδε

Οἰθαίης χθονός.

ἔτε ἐξελθ' ἐκ χώρας, ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνέκην πῆρ
 ἔθετό σοι θήξ' προνοία, νεικίων ἐπώνυμον.

χο Κάδμος ἔ' μολε τάνδε γὰν τύριος, ὥτετρασκελὴς
 μόχος ἀδάμαστον πέσημα δίκη,
 τελεσφόρον διδοῦσα
 χρυσὸν, ἔ' κατώκησε.
 πεδία μὲν τὸ θέσφατον
 πυροφόρα δόμων ἔ' χρησε,
 καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε
 νοτὶς ἐπέρχεται γαίης Δίρκας χλοηφόρον
 καὶ βαθυσόρον γήας. Βρόμιον ἔ'νθα τέκε
 μάτηρ, Διὸς γάμοισι· κτεῖνός δ' ἔ'ν περισεφῆς
 ἐλικτὸς, αὖθις ἔ'τι βρέφος χλοηφόροις ἐρνεσι
 κατασκίουσιν ὀλβίσας, ἐνώτισε βακχεῖον χόρον μα
 παρθένοισι Οἰθαίαισι, καὶ γυναῖξ' ἐν Εὐβοίῃς.
 ἔ'νθα φόνιος ἦν δράκων Ἀρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
 νάματ' ἐνυδρὰ, καὶ ῥέεθρα
 χλοερὰ δερμάτων κόραισι
 πολυπλόκοις ἐπισκοπῶν.
 ὃν ἐπὶ χερνίβας μολὼν Κάδμος, ὤλεσε μαρμάρῳ,
 κρῖτα φόνιον ὀλεσίθιρος ὠλένας δίκων βολαῖς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Δίας ἀμάρτορος Παλλάδος φραδαῖσι,
 χαπετῆς δινῶν ὀδόντας ἥς βαθυπόρος γῆας.
 ἔνθεν ἐξανῆκε γὰ πάντοπλον ὅφιν ὑπὲρ ἄκρων
 ἔρ' ἔχθονός· σιδαρόφρων δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆτο
 φίλα γὰ· αἵματος δ' ἔδουσε γαῖαν, ἅ νιν ἀνιλήσει
 δειξεν αἰθέρος πνοαῖς· καὶ σὲ τὸν προμάτορος
 Ἰῆς ποτ' ἐκγονόν· Ἐπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,
 ἐκάλεισ' ἐκάλεισα βαρβάρῳ βοᾷ·
 ἰὼ βαρβάροισι λιταῖς βᾶθι βᾶθι τάνδε γαῖν·
 σοῖ νιν ἐκγονοὶ κτίσαν· ἃ δινῶν μοι θεαὶ
 Γερσέφασσα, καὶ φίλα Δαμάτιρ θεὰ ἀπάντων,
 ἀναα', ἀπάντων δὲ γὰ τροφὸς ἐκτίσαντο,
 πέμπε πυρφόρος θεὰς
 ἀμῦναι τὰςδε γὰ· Γάντα δ' ἀπετῆ θεοῖς·
 ἔτε χώρει σὺ, καὶ νόμιξε τὸν Μενοικέως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 λέγων τάδ', ὥς οἰκεία καὶ νοινὰ ἔχθονός
 θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλῆν βολάματα,
 πρὶν ἥς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν·
 καί ται ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·
 ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους σείχοντ' ἐμῆς·
 κρέ ἢ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδὲν χρήρων σ' ἀναξ
 Ἐτεόκλεες· περίξ δὲ Καδμείων πύλας
 φύλακας τ' ἐπῆλθον, σὸν δέ μας θηρώμενος·
 ἔτε καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἐχρήξον ἥσι δ' ἔν Κρέον·
 πολλῶ γὰρ ἄνρον ἐνδεῆς διαλλαχὰς,
 ὥς ἥς λόγους συνῆτο Πολυνέκει μολῶν·
 κρέ ἤκυσσα μῆξον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
 κῆδεϊ τ' Ἀδράσου, καὶ στρατῷ πεποιθέναι·
 ἀλλ' εἰς θεὸς χρή ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἄδ' ἐμποδὼν μάλιστ' αὐτὴν ἠωφράσω.
 ἔτε τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἄνωγ'.
 κρέ ἤκει τις ἀχμάλωτος Ἀργείων πάρα.
 κρέ λέγει δὲ δὴ τι τῶν ἐκείνῳ τέρον;
 κρέ μέλλειν περίξ' ὑπὸ ῥοισι Καδμείων πόλιν
 ὅπλοισ' ἐλίξῃ αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.
 ἔτε ἐξοισέον τ' ἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.
 κρέ ποῖ; μῶν νεάων ἔχ' ὄρα δ' ἀχρή σ' ὄραν;
 ἔτε ἐκτὸς τάρων τῶνδ' ὥς μαχομένους τάχα.
 κρέ σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς· οἷδ' ἄφθονοι.
 ἔτε ἐγὼ δὲ κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασῆς.
 κρέ ἔχει τὴν ὄγκον Ἀργος Ἑλλήνων πάρα.
 ἔτε θάρσῃ· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
 κρέ θέλοι μ' ἄν· ἀλλὰ τῶνδ' ὄρω πολλὰ πόνη.
 ἔτε ὥς ἔκαστος ἐξωτρήσῃ ἐῖσω στρατόν.
 κρέ καὶ μὴν τὸν κῆν ἐστὶ πᾶν ἀνβελία.
 ἔτε βῆλει τράπωμαι δ' ἦθ' ὁδὸς ἄλλας τινάς;
 κρέ πάσας γε, πρὶν κίνδυνον ἧς ἅπαξ μολεῖν.
 ἔτε ἢ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 κρέ ἢ περ σφαλῆς γε, δ' αὖρο σωθήσῃ πάλιν.
 ἔτε ἴσον φέρε νύξ· τοῖς δὲ τολμῶσι, πλέον.
 κρέ Ενδυσυγχῆσαι δεινὸν ἀφρόνης κνέφας.
 ἔτε ἀλλ' ἂμφὶ δειπνον ἔσι, προσβάλλω δόρυ;
 κρέ ἐκπληξίς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δῶ.
 ἔτε βαθεὺς δὲ τοι δειπνῶς ἀναχωρεῖν πόρος.
 κρέ Ἀπαι κῆκλον τῷ φυλάσσει καλῶς.
 ἔτε τί δ' ἢ καθιππύσσειμεν Ἀργείων στρατῶν;
 κρέ καὶ κεί πέφρακται λαὸς ἄρμασι περίξ'.
 ἔτε τί δ' ἦτα δράσω; πολεμίοισι δώσω πόλιν;
 κρέ μὴ δ' ἦτα· βυλάου δ', ἐπ' ἢ περ ἢ σοφός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄτε τίς ἔν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;
 κρέ' ἐπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν ὥς ἠέκασ' ἐγώ.
 ἔτε τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ θεῖος βραχὺ.
 κρέ' λόχων ἀνάσσειν ἐπ' ἀπροσκήσθαι πύλαις.
 ἔτε τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ ἔμηνω.
 κρέ' ἐπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλθ'.
 ἔτε λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοσῶλε δορός;
 κρέ' λόχων, προκρίνας οἵ περ ἄλλοι μῶτα τοῖ.
 ἔτε ξυνηκ' ἀμύνειν τῆς χεῖρος πρὸς ἀμβάσεις.
 κρέ' καὶ ξυστρατηγός. Εἷς δ' ἄνθρωπος, ἢ πάνθ' ὁρᾷ.
 ἔτε θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν ἀβυλίας;
 κρέ' ἀμφοτέρων ἀπολειφθὲν γὰρ ἔδεν θάτερον.
 ἔτε ἔσται τὰ δ' ἐλθὼν δ' ἐπ' ἀπυλον εἰς πόλιν,
 τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν ὥς λέγεις,
 ἴσθης ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς.
 ὄνομα δ' ἐκαστοῦ διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
 ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τεύχεσι καθιμένων.
 ἀλλ' εἴ μ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χεῖρα.
 καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβῆν,
 καὶ ξυσταθέντα, διὰ μάχης ἐλθὲν δορὶ,
 κτανῆν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.
 γὰρ μὲν τ' ἀδελφεῖς Ἀντιζώνης, παῖδός τε σὺ
 Αἰμόνος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χρὴ μέλεισθαι τὴν δόσιν τ' ἐχέγγυον
 τὴν πρόσθε ποίω νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
 ματρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ. τί δ' ἄμα κρηγορήν;
 τρέφ' ἀξίως νιν, σὺ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
 πατήρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
 ὅφιν τυφλώσας ἔκ' ἄρ' ἀν σφ' ἐπὶ κήνεσα.
 ἡμᾶς τ' ἀρᾶσιν ἦν τύχη, κατὰ κτανεῖ.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἐν δ' ἡμῖν ἀργόνεσιν, εἴ τι θέσφατον
 Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
 τῶ δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδά σόν
 Μενοικέα, σὺ πατὴρ ἀντεπώνυμον,
 λαβόντα πέμψω δῦρο Τειρεσίαν Κρέον·
 σοὶ μὲν γὰρ ἡδύς ἐς λήγης ἀφίξεται·
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαντινὴν ἐμεμψάμην
 ἥδη πρὸς αὐτὸν, ὥς τέ μοι μομφὰς ἔχειν·
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήψω Κρέον·
 ἥν περ κερτήσῃ τὰ μὰ Πουλυδάμανος νέκυν
 μὴ ποτε ταφῆναι τῇδε Θιβαίᾳ χθονί·
 θνήσκων δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ·
 σοὶ μὲν τὰ δ' αὖδ' ὦ· προσόλοισ δ' ἐμοῖς λέγω,
 ἐκφέρετε ταῦτι, πάντοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὡς ἐς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
 ὀρμῶμεν ἥδη ξὺν Δίῃ κηνηφόρῳ·
 τῇ δ' ἀλαβὰ χρησιμωτάτη θεῶν,
 προσευξόμεσθα τήνδε διασώξεν πόλιν·
 ὦ πολὺ μοχθος Ἀρης, τί ποθ' αἵματι
 καὶ θανάτῳ κατέχη, Βρομίη παρὰ
 μέσσοις ἑορταῖς; ὅν ἐπὶ καλλιχόροις σεφάνοις
 νεάνιδος ὥραις, βόσρυχον ἀμπετάσας λωτῶ,
 κατὰ πνύματα μέλπη
 μῦσαν, ἐν ᾗ χάριτες χαροποιοί;
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων,
 ἐπιπνύσας, αἵματι Θήβας
 κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις·
 εἰ δ' ὕπὸ θυρσομανῇ νεβρίδων μέτα δινάεις
 ἄρμασι καὶ φαλίων τετραβάμοσι,
 μώνυχ' ἀπώλων, Ἰσμήν' ἐπὶ χούμοσι βαινών,

χο

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἑπταίησι θαῖξεις, Ἀργεῖς ἐπιπνύσας,
 παρτῶν γένναν, ἀπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λαῖνα τέχῃα
 χαλκῷ κοσμήσας· ἥ δ' αἰνὰ τις ἔρις θεός, ἀτάδε
 μήσατο πῆματα γὰρ βασιλεύσι
 Λαβδακίδαις πολυμόχοις.
 ὦ ξαθίων πέταλων πολυθυρότατον
 νάπος Ἀρτέμιδος, χιονότροφον
 ὄμμα Κισαιῶν, μή ποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα
 λόχον μ' Ἰοκάστης,
 ὦ φίλεις Οἰδίποδα θρέψαι, βρέφος
 ἐκβολὸν οἴκων, χρυσοδέτοις περὶ ναιεῖς ἐπίσασμον,
 μὴ δὲ τὸ παρθένιον πῆρὸν ἔρπον
 τέρας ἐλθῆν, πένθεα γαῖας
 Σφιγγὸς ἀμυστοτάταισι σὺν ὥδαις.
 ἅ ποτε καδμογενῆ, τετραβάμοσι χιλαῖς
 τέχεσι χριμψομένα, φέρειν αἰθέρος
 εἰς ἄβατον φῶς γένναν, ἃν ὁ καταχθόνιος αἶδας
 Καδμείοις ἐπιπέμπῃ.
 δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα θάλλει παίδων
 Οἰδίποδος κατὰ δώματα, καὶ πόλιν.
 Οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν, ἔ ποτ' ἔφυ καλὸν,
 Οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες ματρὶ λόχον μα,
 Μίασμα πατρός,
 Ἡ δὲ, σύναιμον ἥς λέχος ἦλθεν.
 ἔτεκες ὦ γὰρ, ἔτεκες ποτε
 βάρβαρον, ὥς ἀποῶν
 ἐδάμν' ἐδάμν' πότε ἐν οἴκοις,
 τὰν ἀπὸ θυροτρόφου
 φοινικολόφοιο δράκοντος

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

γένναν ὀδοντοφυῖ,
 Θήβαις κάλλιπον ὄνειδος.
 Ἀρμονίας δὲ ποτ' ἦς ὕμνεάων
 ἦλθον ἔρηνιδαι φόρμιγγι τε
 τέχῃα Θήβας
 τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας
 ὕπο, πύργος ἀνέστα
 διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσση
 Δίρκης χλοεροτρόφον, ἀπεδίον
 πρόπῃρ Ἰσμινὺ κατὰ δάει.
 Ἰώθ', ἀκερόεσσιν προμάτωρ
 Καδμήων βασιλῆας ἐγένετο,
 μυριάδας δ' ἀγχῶν
 ἐτέρως ἐτέροις μεταμειβομένα
 πόλις ἅδ' ἐπ' ἀκροῖς
 ἔστακ' ἀρήϊοις σεφάνοισιν.
 τη ἦγ' προπαύοιθε θύγκτερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
 ὀρθαλμὸς ἦ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς.
 δαῦρ' ἦς τὸ λαυρὸν πεδίον ἵχνος τιθῆσ' ἐμὸν,
 πρόβαινε, μὴ σφελῶμεν ἀσθενὲς πατήρ.
 κλήρης τέ μοι φύλασσε παρθένω χερὶ,
 ὅς ἐλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν,
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, ὅ μαντεύομαι.
 τέκνον Μενοικῆ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόσι τίς ἢ πύλοισι ἄσπερος ὁδὸς,
 πρὸς πατέρα τὸν σὸν, ὡς τὸ μὸν κάμνει γόνυ.
 πυκνὴν δὲ βαινῶν ἦλυσιν μόλις περῶ.
 κρέ θάρσει· πέλας γὰρ Τηρεσίᾳ, φίλοισι σοῖς
 ἐξώρμισσαι σὸν πόδα· λαβῆ δ' αὐτῷ τέκνον.
 ὡς Γᾶς ἀπὴν, πᾶς τε πρεσβύτε, φιλεῖ
 Χεῖρὶς θυράων ἀνὰ μὲνεν κυφίσματα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τη εἶν· πάρεσμεν· τί με καλῆς σπουδῇ Κρέον;
 κρέ ὕψω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλληξαι θένος,
 καὶ πνῦ μ' ἀθροῖσον, καὶ πος ἐκ βαλὼν ὀδῶ.

τη κόπῳ πάρεμι γυν Ερεχθιδῶν ἄπο
 δῶρ' ἐκκομιαθεὶς τῆς παροισθῆν ἡμέρας.
 καὶ γὰρ ἦν τις πόλεμος αὐμόλπε δορός,
 ὃ καλλινίκης Κεκροπίδας ἔθνη ἐγώ.
 καὶ τόνδε χρυσὸν στέφανον ὡς ὀρεῖς ἔχω,
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολέμιων σκυλομάτων.

κρέ οἶωνόν ἐθέμην καλλίνικα σὰ σέφη.
 ἐν γὰρ κλύδωνι κῆ μεθ' ὥσπερ δῖατα σύ,
 δορός Δαναῖδων· καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.
 βασιλοῦς μὲν ἔν βέβηκε κοσμηθῆς ὅπλοις,
 ἦδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς μυκηνίδα.
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκ μαθῆν σέθεν πάρα,
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαι μεν πόλιν.

τη Ἐτεοκλῆς μὲν ἔννευ' ἂν κλείσας εἶμα,
 χρησμὸς ἐπέχον· σοὶ δ' ἐπεὶ χρήσεις μαθεῖν,
 λέξω· νοσῆ γὰρ ἦδε γῆ πάλα Κρέον,
 ἐξ ὅτε κνώθη Λαῖος βίᾳ θεῶν,
 πόσιν τ' ἔφυσε ματρὶ μέλεον Οἰδίπην.
 αἱ θ' αἰματωποὶ δεργμάτων διαφοραὶ
 θεῶν σοφισμα, καὶ πείθεις Ἑλλάδι.
 ἀσυγκλύψαι παῖδες Οἰδίπην χρόνῳ
 χρήγοντες, ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδραμύμεναι,
 ἡμαρτον ἀμαθῶς· ὅτε γὰρ γέρας πατρὶ,
 ὅτ' ἐξοδὸν διδόντες ἀνδραδυσυχνῇ
 ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἐπνυσ' αὐτοῖς ἀράς
 δηνᾶς, νοσῶν τε, καὶ πρὸς ἡττομασμένος.
 αἰ γὰρ τίς δρῶν, ὅποιά δ' ὕ λείγων ἔπη,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ὅς ἔχθρος ἦλθον πασι τοῖσιν Οἰδίπῳ;
 ἔργος δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς Κρέον.
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπληκότες,
 ἀργεῖα καὶ καδμῆα μίξαντες βέλη,
 πικρὸς γόος δώσσι Θηβαίᾳ χθονί.
 σὺ τ' ὦ τάλανα συγκατασκάπη πόλι,
 ἢ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις γέσεται.
 ἐκζῆνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν τῶν Οἰδίπῳ,
 μηδένᾳ πολίτην, μήδ' ἀνακτ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαίμον' ὄντας, κἀνατρέψαντας πόλιν.
 » Ἐπεὶ δὲ κρείσσον τὸ κακόν ἐστι τάχα θῶ,
 μὴ ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' ὅ γ' αἰεὶ πᾶν ὅδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές,
 » Πικρόν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτιμένοις,
 » Γόλοι παραχρῆν φάρμακον σωτηρίας.
 ἀπειμι· χαιρέθ'· εἰς γὰρ ὦν, πολλῶν μετὰ
 τὸ μέλλον εἰ χρή γέσομαι· τί γὰρ πάθω;
 κρέ' ἐπίχευ αὐτὸν πρέσβυ. ·Τ· μὴ τιλαμβάνω.
 κρέ' μῆνον· τί φάνης; ·Τ· ἡ τύχη σ', ἀλλ' ὅκ' ἐγώ.
 κρέ' φράσον πολίταις, καὶ πόλει σωτηρίαν.
 κρέ' βύλῃ σὺ μέντοι, καὶ χί βελήσῃ τάχα.
 κρέ' καὶ πῶς, πατρῶν γαῖαν ὅ σῶσαι θέλω;
 τει θέλεις ἀκῦσαι δῆτα, καὶ σπυδὴν ἔχεις;
 κρέ' ὅς γὰρ τί μ' ἄλλο δῆ προθυμίαν ἔχειν;
 τει κλύοις ἂν ἦδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
 πρῶτον δ' ἐκζῆνο βέλομαι σαφῶς μαθῆν,
 πῶς τ' Ἰ Μενοικῆς, ὅς με δαῖρ' ἐπήγαγεν.
 κρέ' ὅδ' ὅ μακρὰν ἀπεσι· πλησίον δέ σε.
 τει ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἐκός.
 κρέ' ἐμὸς πεφνηὼς παῖς, ὃ δέῃ σιγήσεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΗ βύλει παρόντος δῆτά σοι τῆτο φράσω;
 κρέ κλύων γὰρ ἀντέρποιτο τῆς σωτηρίας.
 ΤΗ ἄκκε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,
 ἃ δρώντες ἀν σώσαστε Κασμείων πόλιν.
 σφάξαι Μειοικία τόνδε δῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
 σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
 κρέ τί φῃς; τίν' ἔπας τόνδε μῦθον ὦ γέρον;
 ΤΗ ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
 κρέ ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχὺ χρόνῳ κακὰ.
 ΤΗ σοίγ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα, καὶ σωτήρια.
 κρέ ὅκ' ἐκλυον ὅκ' ἤκυσσας· χαίρετω πόλις.
 ΤΗ ἀνὴρ ὁδ' ὅκ' ἐτ' αὐτὸς ἐκνέει πάλιν.
 κρέ χαίρων ἴθ'· ὅ γὰρ σὺν με δῖ θεασισμάτων.
 ΤΗ ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχῆς;
 κρέ ὦ πρὸς σέ γονάτων, καὶ γερσμίον τριχός.
 ΤΗ τί προσπιτνεῖς με; δυσφύλακτ' αὐτῇ κακὰ.
 κρέ σίγῃ· πολίταις τῶσδε μὴ λέξης λόγος.
 ΤΗ ἀδικεῖν κελεύεις μ' ; ὅ σιωπήσαι μ' ἄν.
 κρέ τί δὴ με δράσῃς; παῖδά με κατακτανεῖς;
 ΤΗ ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
 κρέ ἐκ τῶδ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν.
 ΤΗ ἱρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κείς ἄγῳν ἔρχη λόγων.
 δῖ τόνδε θαλάμοις, ὅ δράκων ὁ γηγενὴς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος
 σφαχέντα, φόνιον αἵμα γῇ δῆναι χοᾶς,
 Κασμὺ παλαιῶν Ἀρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεὶ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
 καὶ ταῦτα δρώντες, σύμμαχον κτήσασθ' Ἀρην.
 χθῶν δ' ἀντὶ καρπῶ, καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος.
 αἶμα μὲν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' ὀμενῇ

γῆν,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

γῆν, ἥ ποθ' ὕμιν χρυσοπλήλικα σάχυν
 σαρπτῶν ἀνῆκεν· εἰ γένος δ' εἰ θανείν
 τῷ δ' ὅς δ' ἀκούσας γένος ἐκπέφυκε παῖς.
 σύ δ' ἐνθάδ' ἡ μὲν λοιπὸς ἔσθ' σαρπτῶν γένος,
 ἀκέραιος, ἐκ τε ματρὸς ἀρσένων τ' ἀπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἱμονος μὲν ὅν γά μοι
 σφαγὰς ἀπέρχου· ὃ γάρ ἐστιν ἡΐθεος.
 μή μὲν γὰρ ἀνῆς ἦται, ἀλλ' ἔχει λῆχος.
 ὅτος δ' ἐπὶ πῶλος τῇ δ' ἀνείμενος πόλει,
 θανῶν, πατρῶν γὰρ ἐκώσσειεν ἄν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῃ νόσον, Ἀργείοισι τε
 θήσει, μέλειαν κῆρ' ἐπ' ὀμμασι βαλὼν,
 κλεινὰς τε Θήβας· τοῖν δ' ἐλθ' ἑλθὼν πότμοι
 τὸν ἕτερον· ἡ γὰρ παῖδα σώσον, ἡ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχει· ἡ γὰρ τέκνον
 πρὸς οἶκον· ὅστις δ' ἐμπύρῳ χράται τέχνη,
 μάταιος· ἦν μὲν γὰρ ἐχθρὰ σιμῆνας τύχη,
 πικρὸς καθέσθ' ἔχθ' ὅς ἀν' οἶνοσποπῇ.
 φανθ' ἡ δ' ὕπ' οἴκῳ τοῖσι χρωμένοις λέγων,
 ἀδίκῃ τὰ τῶν θεῶν· Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 Χρὴν θεοπιφθεῖν, ὅς δ' ἐδοικεν ὁ δένει.
 Χο Κρέον, τί σιγᾷς γῆρυν ἀφθογγον χάσας;
 καὶ μοι γὰρ ὁ δέν ἦτον ἐκπληξίς πάρα.
 κρέ τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ ὅ ποτ' ἔσ' τὸ δ' ἔμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα, προσθεῖναι πόλει.
 Γάσι γὰρ ἀνθρώποισι φιλοτεκνος βίος.
 Οὐδ' ἂν τὸν αὐτὸ παῖδά τις δοίη κτανῆν.
 Μὴ μ' ἀλογότω τὰ μά τις κτήνων τέκνα.
 αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἴσταμαι βίῳ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θνήσκειν ἔτοιμός ἐμι, πατρίδος ἐκλυτήριον.
 ἀλλ' εἴα τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
 ἀκόλας ἑάσας μάντεων θεασίσματα,
 φῶν ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαγῆς χθονός.
 λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
 πύλας ἐφ' ἑπῶ, καὶ λοχχεύτας μολῶν.
 κἄν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοισωτηρία.
 ἢν δ' ὕστερήσῃς, οἷχό μεσση, κατθανῇ.

με ποῖ δῆτα φάσω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
 κρέ ὅπως χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλισ' ἔσῃ.
 με ἢ κἄν σε φράξῃν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
 κρέ Δελφὸς περάσας, φάσω.
 με πῇ με χρὴ πάτερ μολεῖν;
 κρέ Αἰτωλίδ' ἐς γῆν. Μ. ἐκ δὲ τῆσδε, ποῖ περῶ;
 κρέ Θεσπρωτῶν ἕδας. Μ. σε μὲν Ἀωδώνης βάθρα;
 κρέ ἔγνωσ. Μ. τί δ' ἦτ' ἔρυμά μοι γενήσεται;
 κρέ πόμπιμος ὁ δαίμων. Μ. χρημάτ' δὲ τίς πόρος;
 κρέ ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. Μ. ἀλέγῃς πάτερ.
 κρέ χώρει νῦν. Μ. ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,
 ἥς πρῶτα μασὸν ἔλκυσ', Ἰοκάστης λέγω,
 ματρὸς σεσηθῆς, ὀρφανὸς τ' ἀποξυγῆς,
 προσιγορήσων ἔμι, καὶ πόλιν σώσω.
 κρέ ἀλλ' εἴα, χώρει. μὴ τὸ σὸν κωλύετω.
 με γυναῖκες, ὡς αὖ πατὴρ ἐξ ἔλκον φόβον,
 κλέψας λόγοισιν, ὡς δ' ἂν βύλομαι τυχεῖν.
 ὅς μ' ἐκκομίσῃ πόλεως ἀποσερῶν τύχης,
 καὶ θλίψ' ἀδίδωσι. καὶ σύγγνωσται μὲν
 γέροντι, τὸ μὲν δ' ἔχῃ συγγνώμην ἔχει,
 προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο.
 ὡς ἔν' ἂν εἴδῃτ' ἔμι, καὶ σώσω πόλιν.

φυγὴν δὲ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδ' ὑπερθανόντων χθονός·
 Αἰχρὸν γάρ οἱ μὲν θεσφάτων ἐλευθεροί,
 Κ' ἔκ' ἀνάγκην δαιμόνων ἀφικμένοι,
 Στάντες παρ' ἀσπίδ' ἔκ' ὀκνήσασσι θανεῖν,
 Πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπέρ,
 Ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προσῆς,
 Γόλιν τ' ἐμαυτῷ δειλὸς ὥς, ἔξω χθονός
 Απεμ' ὅπ' ἀνέξω, κακὸς φανήσομαι.
 Ἐμὰ τὸν μετ' ἄσρων Ζῆν', Ἀρην τε φόνιον,
 ὅς τ' ὑπερτέλαντας ἐκ γαίης ποτὲ
 ἀπαρτὺς ἀναικτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἴμι· καὶ σὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων,
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβιβῆ
 δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· ἔρηται λόγος.
 Σείχω δὲ θανάτῳ δῶρον ἔκ' αἰχρὸν πόλει
 δώσω, νόσος δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 Εἰ γὰρ λαβὼν ἑκάστος ὅ, τι δύναιτό τις
 Χρηστὸν, διέλθοι τῆτο, καὶ κοινὸν φέροι
 Γατρίδι, κακῶν ἀν' αἰ πόλεις ἐλασσόνων
 Γερῶμεναι, τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.
 ἔβας ἔβας ὧ πέρ' ἔσασα γὰρ λόχον μα
 νερτέρων τ' Ἐχιδνάς Καδμῶν ἄρταγᾶ,
 πολύσποντος, πολύφθορος, μιξοπάρθενος,
 δάϊον τέρας,
 φοιτᾶσι πηροῖς
 χαλαῖσι τ' ὠμοσίτοις
 Διρκαίων· ὅ ποτ' ἐκ τῷ
 πῶν νέος πεδάειρε
 σ' ἄλγυρον ἀμφὶ μῦσαν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄλομέναν τ' Εριννύν
 ἔφρες ἔφρες ἄχεα πατρίδι
 φόνια, φόνιος ἐκ θεῶν.
 ὅς τ' αὖτ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλε μοι δὲ ματέρων,
 ἰάλε μοι δὲ παρθένων
 ἐσέναξον οἴκοις.
 ἦϊον βοᾶν,
 ἦϊον μέλος.
 ἄλλος ἄλλον ἐπ' αὐτότυξε διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾷ δὲ σεναιμός,
 ἰαχά τ' ἦν ὁμοιος,
 ὅποτε πόλεως ἀφανίσκειν
 ἀπὲρ ἄσπα παρθένος τίν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπυς ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τὰνδε γαῖαν
 τότ' αἰσμένοις· πάλιν δ' ἄχῃ.
 ματρὶ γὰρ γάμος δυσγάμος ὁ τάλας
 καλλίνικος ὢν,
 ἀνιγμάτων συνάπται.
 μιᾶναι δὲ πόλιν.
 δι' αἱμάτων δ' αἰμείβει
 μυστῶν εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι
 τέκνα μέλιος· ἀγάμεθ', ἀγάμεθ'.
 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται γὰρ ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γούρ,
 τὰ δ' ἐπ' ἀπυργα κληῖθρα γὰρ
 καλλίνικα θήσων· γενοίμεθα δ' ὦ
 δε ματέρες, γενοίμεθ' ἄντε

κνοι φίλαι.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἦνοι φίλοι· Παλλὰς, ἄδράκον
 τοσάμα λιβόβολον
 κατεργάσω, Καδμείαν μέριμναν
 ὀρμήσας ἐπέργειν·
 ὅθεν ἐπέστυτο τάνδε γῆν,
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα·

- ἄγ ὦν, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται· ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων·
 ὦν μάλ' αὖθις διὰ μικρῆ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἐξελθ' ἄκυσσον Οἰδίπυ κληνὴν δάμαρ,
 λήξας ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων·
 ἰο ὦ φίλτατ', ἦ πῃ ξυμπορᾷν ἤκεισ φέρων,
 ἔτεο κλέος θανόντος; δ' παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας αἰδ', πολέμιων ἔργων βέλη·
 τί μοι πόθ' ἤκεισ καινὸν ἀγγέλλων ἔπος;
 τέθνηκεν, ἢ ξῆ πάς ἐμός; σήμαινέ μοι·
 ἄγ ξῆ· μὴ τρέσῃς τόδ', ὡς ἀπαλλάξω φόβον·
 ἰο τίδ', ἐπὶ ἀπυργοὶ πῶς ἔχουσὶ περιβολαί;
 ἄγ ἔσας ἄδραστοι, καὶ ἀνὴρ πᾶσι πόλις·
 ἰο ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον ἀργεῖς δορός;
 ἄγ ἀμμήν' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὅ Καδμῶν Ἀρης
 κρείων κατέστη τῆ μυκηναίου δορός·
 ἰο ἐν δ' πρὸς θεῶν, εἴ τι Ποσειδῆος πέρι
 οἶσθ', ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', ὃ λούσει φάος·
 ἄγ ξῆ σοι ξυνωρίς ὅς τόδ' ἡμέρας τέκνων·
 ἰο ἀδαιμονόησ πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσαθε πυργηρῶμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ σέχης
 ἐλθῆσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης·
 ἄγ ἐπεὶ Κρέοντος πάς ὁ γῆς ὑπερθάνων,

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

και τῶ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

χαίτη πεφρικός· δεξιά δ' ἐλαμπάδα.
 τίτ᾽ ἄν Γρομυθὺς ἔφρεν ὥς πρήσων πόλιν·
 ὁ σὸς δ' ἐκρινάεισι Πολυμήκης πύλαις
 Ἀρην προσῆγε· ποτνιαῖδες δ' ἐπ' Ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοιδρομάδες ἐσκήρτων φόβῳ,
 αὖ πως σρόφιγξ ἰγ' ἐνδοθεν κυκλόμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαινέσθαι δοκῆν.
 ὅδ' ἔκ' ἔλασσον Ἀρεος εἰς μάχην φρονῶν
 Καπανεύς, προσῆγε λόχον ἐπ' ἡλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονώτοις δ' Ἀσπίδος τύποις ἐπὴν,
 γίγας ἐπ' ὧμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν
 φέρων, μοχλοῖσιν ἐξαναπαύσας βίᾳ
 ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πῆσεται πόλις·
 ταῖς δ' ἐβδόμοις Ἀδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδνας Ἀσπίδ' ἐκ πληρῶν γραφῇ
 Ὑδρας, ἔχων λαοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 ἀργῆον αὐχὴ μ'· ἐκ δ' ἐτειχέων μέσων,
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμήων γνάθοις·
 παρὴν δ' ἐκᾶσθ' τῶν δέ μοι θεάματα,
 ξύνθεμα παρφέροντι ποιμέσι λόχων·
 καὶ πρῶτα μὲν τόξεοισι καὶ μεσαγυῖλοις
 ἐμαρνάμεθα, σφενδόνας θ' ἐκαβόλοις,
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 ἐκλαγξε Τυδῆος, καὶ σὸς ἐξαίφνης γένος·
 ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς,
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπην πύλαις,
 γυμνήτες ἰππῆς, ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἦ χῆς δ' ὅπως ἠκυσαν, ἀργὸς ὅτις ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπὼν κρᾶτας αἰματὸς μένοι·
 ἡμῶν δ' ἐς ὄδας, εἶδες ἂν πρὸ τειχεῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πυκνὸς κυβισιτήρας ἐκτεπνυκτός·
 ξηρὰν δ' ἔδονον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς·
 ὁ δ' ἄρκος ἔκ ἀρχῆς Ἀταλάντης γόνος
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπισῶν, βοᾷ
 πῦρ καὶ δῖελλαν, ὥς κατασκάψων πόλιν·
 ἀλλ' ἔχε μαργῶν τ' αὐτὸν ἐναλίου θεῖ·
 Γερικλῦ μένος παῖς, λαῶν ἐμβολῶν κῆρα
 ἀμαξοπληθῆ, γαῖαν ἐπάλξεων ἀπο·
 ξανθὸν δ' ἐκράτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν Οσέων· ἄρτι δ' οἶνω πόν γένυν
 καθημάτωσεν· ὃ δ' ἀποίσεται βίον
 τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ, Μαινάλα κόρη·
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἐσείδεν αὐτοχρεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπὶ παῖς σὸς· εἰπόμεν δ' ἐγὼ·
 ὁρῶ δὲ Τυδεία καὶ παρασπίσας πυκνὸς
 Αἰτωλοῖσι λόγχαισιν εἰς ἄκρον σῶμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥς τ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐριπνὰς φυγάδας· ἀλλὰ νιν παλιν
 κυναγὸς ὥς παῖς σὸς ἐξαθροίξεται·
 πύργοις δ' ἐπέσησ' αὖθις· ἧς δ' ἄλλας πύλας
 ἠπειγόμεθα, τῶτο παύσαντες νοσῶν·
 Καπανὸς δ' ἐ, πῶς ἤποιμ' ἂν ὥς ἐμαίνετο;
 μακρὰν χενος γὰρ κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
 ἔχων ἐχώρει· καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μήδ' ἂν τὸ σε μὲν πῦρ νιν εἰργάθην Διὸς,
 τὸ μὴ ἢ κατ' ἄκρων περτάμων ἐλθὲν πόλιν·
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόραε· καὶ πετρούμενος,
 ἀνῆρθε ὑπ' αὐτὴν ἀπιδ' ἡλίξεας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνὶ κλάτων βάθρα·
 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γῆρα τειχέων,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

βάλλει περὶ αὐτῷ Ζεύς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθονί, ὥστε δῆσαι πάντας· ἐκ δὲ κλισιάων
 ἐσφενδονάτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη·
 ἡρώμαι μὲν δὲ σὺν ὅλῳ μύθῳ, αἶμα δ' εἰς χθόνα·
 χθρὶς δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλω μ' Ἰξίονος
 ἐλίσσεται· εἰς τὴν δ' ἔμπεδος πίπῃ νεκρός·
 ὥς δ' ἔδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάρρα καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν·
 οἷδ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
 ἰδόντες, ἐξήλανον ἀρμάτων ὄχρῳ
 ἰππεὺς ὀπλῖται· κείς μὲς Ἀργείων ὅπλα,
 ξυνήσαν ἔγχη· πάντα δ' ἦν ὁ μὲν κακὰ·
 ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο·
 τροχοῖτ' ἐπὶ δῶν, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι·
 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξισωρόνθ' ὁ μὲν·
 πύργων μὲν δ' ἐν γῆς ἔχομεν κατασκήφας
 ἔς τὴν παρούσαν ἡμέραν· ἔδ' ἀντυχὴς
 ἔσσι τοιοῦτον ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει·
 Καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ
 γνώμην ἔχουσιν, ἀντυχὴς ἔην ἐγώ·
 καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
 παῖδες τε γάρ μοι ξῶσι, κατέφονε γῆ·
 Κρέων δ' εἰσικετῶν ἐμῶν νυμφῶν μάτων,
 τῶν τ' Οἰδίπῳ δύσηνος ἀπολαῦσαι κακῶν,
 παιδὸς περὶ θῆς, τῇ πόλει μὲν ἀντυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς· ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν·
 τί τὰ πῖ τῦτοῖς παῖδ' ἐμὴ δρασθήετον;
 ἔα τὰ λοιπὰ δ' αὖρ· ἀγὰρ ἀντυχῆς·
 τῶν δ' ὑποπῖον ἔπας· ἐκ ἐατέον·
 μῆξόν τι χρήσεις, ἢ παῖδας σεσωμένους·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

10 καὶ τὰ πῖλοιπά γ' ἡ καλῶς πρᾶσσω κλύην.
 20 μέθες μ' ἔριμος παῖς ὑπ' ἀσπίδου σέθεν.
 30 κακόν τι κούθεις, καὶ σέχεις ὑπὸ σκίτῳ.
 40 κῦκ' ἀνγὲ λέξαι μ' ἐπ' ἀρχαβοῖσι σοῖς κακὰ.
 50 εἰ μή γ' ἐφύγων ἐκ φύγης πρὸς αἰθέρα.
 60 αἶ· αἶ· τί μ' ἔκ' ἔσας ἐξ ἀγγέλου
 φήμης ἀπελθῆν, ἀλλὰ μινύσαι κακὰ;
 τῷ παῖδε τῷ σὺ μέλλετον τολμήματα
 αἰχίστα, χωρὶς μονομαχῆν παντὸς στρατῷ,
 λέξαντες Ἀργείοισι, Κᾶδμ' οἱσὶ τε
 ἦς κοινόν, οἷον μή ποτ' ὦφελον λόγον.
 Ἔτεο κλῆς πρὸ πῆρξ' ἀπ' ὀρθίῃ σαθῆς
 πύργῳ, κελύσσας σίγα κηρύξαι στρατῷ.
 ἔλεξε δ' ὧ γῆς Ἑλλάδος στρατιλάται,
 Δαναῶν ἀριεῖς, οἵ περ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κᾶδμ' τε λαὸς, μή ποτε Γολυνθήκης χάριν
 φυγὰς ἀπεμπολάτε, μεθ' ἡμῶν ὕπερ.
 ἰγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθῆς,
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ μῦ μάχην.
 κἂν μὲν κτάνῃ τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος.
 ἡσώμενος δὲ, τῷδε παραδώσω πόλιν.
 ὑμῆς δ' ἀγῶν ἀφέντες Ἀργῆαν χθόνα,
 νίσσασθε, βίοντον μὴ λιπίντες ἐνθάδε.
 Σπαρτῶν δὲ λαὸς ἅλις, ὅσος κείται θανῶν.
 τοσαύτ' ἔλεξ'. ὅσος δὲ Γολυνθήκης γόνος,
 ἐκ τάξεων ὄρασε, κατ' ἤννει λόγος.
 πάντες δ' ἐπερρώθησαν Ἀργῆοι τὰδε,
 Κᾶδμ' τε λαὸς, ὥς δὲ καὶ ἡγόμενοι.
 ἐπὶ τοῖσι δ' ἐσπείσαντο, κἂν μεταιχημίσις
 ὄρκους συνῆψαν ἐμμένειν στρατιλάταις.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἦδ' ἢ δ' ἐκρυπτον σῶμα παρχάλοισ' ὅπλοισ
 διαοὶ γέροντος Οἰδίπῳ νεανία.
 φίλοι δ' ἐκὸς μὲν τῆσδε μὲν πρόμον χθονός,
 Σπαρτῶν ἀριεῖς· τὸν δ' ἐ, Δαναΐδων ἀκροί.
 ἔσαν δ' ἐ λαμπρῶ, χρώματ' ἔκ' ἡλλαξάτην,
 μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
 παρεξίοντες δ' ἄλλοι ἄλλοθεν φίλων,
 λόγοισι θαρσύνοντες, ἐξηύδων τάδε.
 Πολύμηκες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας
 τρόπαον, Ἀργεῖ τ' ἀνιλεῖ δ' ἔναι λόγον.
 Ετεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχῆς,
 νῦν καλλίνικος γινόμενος, σιῆπρον κρατῆρ.
 τάδ' ἠγόραον παρακαλῶντες ἕς μάχην.
 μάντις τε μῆλ' ἐσφαζον· ἐμπύρος δ' ἀνμάς,
 ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν.
 ἀκρᾶν τε λαμπάδ', ἢ δυοῖν ὄρεσ' ἔχει,
 νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡσώμενων.
 ἀλλ' ἤτιν' ἀλκήν, ἢ σοφὸς ἔχεις λόγος,
 ἢ φίλτρ' ἐπωδῶν, σεῖχ' ἐρήτυσον τέκνα
 δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας,
 καὶ τὰ θλαδεῖν, ἀκρῶς σοι γενήσεται.
 διαοῖν σερήσῃ τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
 10 ὦ τέκνον ἐξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος.
 ἔκ' ἐν χορείαις, ἔδ' ἐν παρθενύμασι
 νῦν σοι προχωρῆ δαίμόνων κατὰσπαις,
 ἀλλ' ἀνδρ' ἀρίστῳ καὶ κασιγνήτῳ σέθεν,
 ἕς θάνακτον ἐκνέοντε, κωλύσαι σε δεῖ
 ξύν ματρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοισι θανεῖν.
 20 τίν' ὦ τέκν' ἔσθ' ἄτερ ἐκπληξίν νέαν
 φίλοισι αὐτῆς τῶνδε δωμάτων πάρος;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

10 ὦ θύγατερ, ἔρρει σὼν κασιγνήτων βίος.
 20 πῶς ἦπας; . I . αἰχμὴν εἰς μίαν καθέσσετον.
 30 οἱ ἐγὼ τί λέξεις μάτερ; . I . ὦ φίλ', ἀλλ' ἔπα.
 40 ποῖ, παρθενώνας ἐκλιπῆς; . I . ἀνὰ στρατόν.
 50 αἰδ' μεθ' ὄχλον . I . ὅκ' ἐν αἰχύνῃ τὰ σά.
 60 δράσω δὲ δὴ τί; . I . συγγόνων λύσσε' ἔριν.
 70 τί δρῶσα μάτερ; . I . προσιπνύσ' ἐμῷ μέτα.
 80 ἦ γὰρ σὺ πρὸς μεταίχμι' ὅκ' μελλιτέον.
 90 ἔπειγ', ἔπειγε θύγατερ, ὥς ἦν μὲν φθάσω
 100 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐ μὸς ἐν φάει βίος.
 110 ἦν δ' ὑπερήσης, οἰχόμεθα κατθανῆ.
 120 θανῆσι δ' αὐτοῖς, συνθανῆσαι κέσομαι.
 130 αἰ αἰ αἰ αἰ, τρομεράν φρίκαν,
 140 τρομεράν φρένα ἔχω.
 150 αἰ, ἔ· διὰ σάρκα δ' ἐμὴν,
 160 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρός δειλαίας,
 170 δίδυμα τέκνα, πότερος ἄρα
 180 πότερον αἰμάξει· ἰῶ μοι πόνων.
 190 ἰὼ ξαν· ἰὼ γὰρ· ὁμογενᾶ δέραν,
 200 ὁμογενᾶ ψυχάν, δι' ἀσπίδων, δι' αἰμάτων.
 210 τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα.
 220 πότερον ἄρα νέκυν ὀλομένον ἰαχῆσω;
 230 φῶ δ' αἰ· φῶ δ' αἰ· δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχὰς,
 240 δορὶ παλλόμεναι,
 250 πέσσεα πέσσεα,
 260 δαῖτα αὐτίχ' αἰμάξετον.
 270 τάλανες, ὅτι ποτε μονομάχον
 280 ἐπὶ φρέν' ἐπιλυθέτην.
 290 βοᾷ βαρβάρῳ σεναιπτὰν ἰαχάν
 300 μελλομέναν νεκροῖς,

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

δακρυσι θρηνήσω.
 χεῖδ' ὃν τύχα πέλας φόνος
 κρίνει φάος τὸ μέλλον.
 ἄποτ' ἄποτ' ἄποτ' ὁ φόνος
 ἔνεκ' ἐν Ἑρινύων.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρεοντα λύσω τόνδε δαῦρο συννεφῇ
 πρὸς δόμους σείχοντα παύσω τῆς παρεστῆτος λόγος
 κρέ' οἱ μοι, τί δρῶσω; πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
 σένω δακρύσας, ἢν πέριξ ἔχει νέφος
 τοῖσ' ὅταν, ὥστε δ' ἄχέροντος ἵεναι;
 ἔμός τε γὰρ πᾶσι γῆς ὅλῳ λ' ὑπερθανῶν,
 τῆνο μὲν λαβῶν γενναῖον, ἀνιάρων δ' ἐμοί.
 ὅν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντῶν ἐλὼν,
 αὐτοσφαγῇ δ' ὕπνῳ ἐκόμισ' ἐν χερσίν.
 βοᾷ δ' ἐδῶμα πᾶν. ἐγὼ δ' ἦκω μετασέλλων
 ἀδελφὴν Ἰοκάστην, ὅπως
 λύσῃ, πρόβηται τ' ὕκ' ἔ' ὄντα πᾶσι δ' ἐμόν.
 » Τοῖς γὰρ θανούσι χρεὶ τὸν ὕπερ θνητότα
 » Τι μὰς διδόντα, χθόνιον ὅσ' ἐβῆν θεῖν.
 χο βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω Κρέον,
 κόρη τε ματρὸς Ἀντιγόνη κοινῶ ποδί.
 κρέ' ποῖ, καὶ πῶς ποῖαν συμφορὰν; σὴ μαινέ μοι.
 χο ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ
 ἣς ἀσπίδ' ἤξειν βασιλικῶν δόμων ὑπέρ.
 κρέ' πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπᾶσθαι ἐμῶν,
 ὅκ' εἰς τόδ' ἦλθον, ὥστε καὶ τόδ' ἔδ' ἐναι;
 χο ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλα.
 δοκῶ δ' ἀνῶνα τὸν περὶ ψυχῆς Κρέον,
 ἥδη πεπράχθαι πασι τοῖσιν Οἰδίπῳ.
 κρέ' οἱ μοι, τὸ μὲν σὴ μῶνον εἰσορῶ τόδε,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σκυθρωπὸν ὄμμα, καὶ πρόσωπον ἀγγέλα
 σείχοντος· ὃς ἡμῖν ἀγγελεῖ τὸ δρῶμενον.
 αἶγ' ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' ἔπω μῦθον, ἢ τίνα λόγον;
 κρέ' οἰχόμεσθ'· ὅκ' ἀν' προσώποις φρομίοις ἀρχή λόγον.
 αἶγ' ὦ τάλας, διατῶς αὐτῷ· μεγάλα γὰρ φέρω κακὰ.
 κρέ' πρὸς πεπραγμένοις ἄλλοις πῆμασι, λέγεις δέ τί;
 αἶγ' ὅκ' ἐτ' εἰσὶ τῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει Κρέον.
 κρέ' ἔ' αἶ· μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα, καὶ πόλε·
 αἶγ' ὦ δῶματ' εἰσακύνσας Οἰδίπυ τάδε,
 παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;
 χο' ὥστ' ἐκθακρύνσαι, εἰ φρονῶντ' ἐτύγχανον.
 κρέ' οἱ μοι ξυμφορὰς βαρυποτομοτάτας.
 οἱ μοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγὼ.
 αἶγ' εἰ καὶ τὰ πρὸς τέτοισιν εἰδήης κακὰ.
 κρέ' καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυστοτμότερα;
 αἶγ' τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ, δυοῖν παῖδων μέτα.
 χο' ἀνάχετ', ἀνάχετε κωκυτὸν,
 ἐπὶ κρᾶτά τε λυκοπήχεις κτύπας χερσίν.
 κρέ' ὦ τλήμον ὄιον τέρμα Ιοκάστη βίη,
 γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς ἀνιγμὸς ἔτλης.
 καὶ πῶς πέπρακται διπύχων παίδων φόνος,
 ἄρας τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπυ; σὴ μαινέ μοι.
 αἶγ' τὰ μὲν πρὸ πύργων ἀτυχήματα χθονός,
 οἶσθ'· ὅ' μακρὰν γὰρ τειχέων περιπύχαι.
 ὥστ' ὅχ' ἅπαντ' ὅ' ἔδεναι τὰ δρῶμενα.
 ἐπὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκόσμησαν ὅπλοις
 οἱ τῷ γέροντος Οἰδίπυ νεανίαι,
 ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μετὰ χμῖον
 διατῶ στρατηγῷ, καὶ διπλῶ στρατηλάτῃ,
 ὥς ὅς ἀγῶνα μονομαχῶντ' ἄλλην δόρος.

βλέψας

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

βλέψας δ' ἔς Ἀρχος, ἦκε Πολυνέκης ἀράς.
 ὦ πότνια Ἥρα, σὸς γὰρ ἔμ', ἐπεὶ γάμοις
 ἔξουξ' Ἀδράστου παῖδα, καὶ ναίω χθίνα,
 δὸς μοι κτανεῖν ἀδελφὸν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαίμακτῳσαι δεξιᾷν νικηφόρον.
 αἰχίσον αὐτῷ πέφανον, ὁμογενὴ κτανεῖν.
 πολλοῖς δ' ἐπῆει δάκρυα τῆς τύχης ὅση.
 καὶ βλέφαν ἀλλήλοισι, δικάδοντες κόρας.
 Ετεοκλῆς δ' ἐ, Γαλαῖδος χρυσάσπιδος
 βλέψας πρὸς οἶκον, ἦυχετο ὦ Διὸς κόρη,
 δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 ᾗς σερν' ἀδελφῷ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλῆν,
 κτανεῖνθ', ὃς ἦλθε πατρίδ' ἀπορβήσων ἐμὴν.
 ἐπὶ δ' ἀφείβη πυρσὸς ὡς τυρσηνικῆς
 σάλπιγξος ἡχή, σῆμα φοινίᾳ μάχης,
 ἦἴξαν δρόμιμα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι.
 κάπροι δ' ὅπως θήζοντες ἀγρίαν γένυν,
 ξυνήψαν ἔγχῃ, ἀρρῶ δ' ἀβροχοὶ γενειάδας.
 ἦἴσαν δ' ἐ λόχαις· ἀλλ' ὑφίξανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην.
 εἰ δ' ὁ μὲν ὑπερχὸν ἵτυος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμασσε μακτι προφθῆναι θέλων.
 ἀλλ' αὖ προσῆγον ἀσπίδων κυχρῶμασιν,
 ὀφθαλμὸν ἀργὸν, ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
 πλῆγων δ' ἐ τοῖς ὀρώσιν ἐσάλαξ' ἰδρώς,
 ἢ τοῖσι δρώσι διὰ φίλων ὀρρώδιαν.
 Ετεοκλῆς δ' ἐ, ποδὶ μεταφάειρων πέτρον,
 ἔχων ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὲς ἀσπίδος
 τίθεισι. Πολυνέκης δ' ἀπὸντησε δορὶ,
 πλιγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν.
 ἐνὶ μῖν δ' ἐ διεπέρασεν ἀργεῖον δόρυ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρῶτος δ' ἀνὴρ ἀλάξῃ Δαναΐδων ἅπας.
 καὶ νῦν δ' ἐμὸν χθονὶ μιν ὤμων ἔσιδ' ὦν
 ὁ πρόθε τρωθεὶς, σέρνα Πολυνείκης βίῃ
 δῖ' ἦκε λόγῃν, καὶ πέδωκεν ἡδονὰς
 Κάδμους πολίταις ἀπὸ δ' ἔθρου σ' ἄκρον δόρυ.
 ὥς δ' ἄπορον ἦκων δόρος, ἐπὶ σκέλος πάλιν
 χωρεῖ· λαβὼν δ' ἄφῃκε μάρμαρον πέτρον.
 μέσον δ' ἄκοντ' ἐθρουσεν· ἐξ' ἴσου δ' Ἀρης
 ἦν, καὶ μάκος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀποσερμύμενοις.
 ἐνθεν δ' ἐκώπας ἀρπάσαντες φασγάνων,
 εἰς ταυτὸν ἦκον· συμβαλόντε δ' ἀσπίδας,
 πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' ἔχον μάχης.
 καὶ πῶς νοήσας Ἑτιοκλῆς, τὸ θεῖον αὖ
 ἔσηχε σοφισμὸν ὁμιλία χθονός.
 ἐξαλλαχθεὶς γὰρ τῷ παρεστῶτος πόνοι,
 λαὸν μὲν ἔστ' ἔπιαθ' ἄμφεροι πόδα,
 πρὶς τὰ κοῖλα γαστρός ἀλαβύμενος.
 προβάς δ' ἐκώλον δεξιὸν, δ' ὀμφοῦ
 καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοισι τ' ἐνὶ ῥυτίδι.
 ὁ μὲν δ' ἐκώπας πλουρὰ καὶ νηδὺν τάλας,
 σὺν αἰμακτιραῖς σαχόσι Πολυνείκης πιτνῇ.
 ὁ δ' ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκώς μάχῃ,
 ξίφος δινῶν ἐσχαῖαν, ἐσπύλαν ἐνιν,
 τὸν νῦν πρὸς αὐτὸν ἔκ' ἔχων, ἐκῆσε δέ.
 ὁ καὶ νιν ἐσφίλ'· ἔτι γὰρ ἐκπνέων βραχὺ,
 σώξων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσέματι,
 μέλις μὲν, ἐξέτεινε δ' ἔς ἦπαρ ξίφος
 Ἑτιοκλῆς, ὁ πρόθε Πολυνείκης πεσών.
 καὶ δ' ὁδ' ἔλόντες, ἀλλήλων πέλας
 πίπυσιν ἄμφω, καὶ δ' ὠρίσαν κρατος.
 20 φῶν φῶν· κακῶν σῶν Οἰδῖπυ, σὸς ὦν σέσω.
 κρέ τας

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

κρέ τὰς σὰς δ' ἄρ' αἰεὶ σιμὲν ἐκπλήσσειν θεός.
 ὅγ' ἄκχε δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακὰ.
 ἐπὶ τέκνω πεισόντ' ἐλιπέτιν βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλανα προσπιτνεῖ,
 σὺν παρθένῳ τε καὶ προθυμίας ποδός.
 τετρωμένους δ' ἰδῶσα καίριος σφραγὶς,
 ὣς μωξεν ὧ τέκν', ὕστερα βοηδρόμος
 πάρειμι· προσπιτνῶσα δ' ἐν μέρει, τέκνα
 ἔκλαι', ἐθρήνει τὸν πολὺν μασῶν πόνον,
 σένυσ' ἀδελφὴ θ' ἢ παρασπίξουσ' ὁμῶς.
 ὦ γηροβοσκῶ ματρός, ὦ γάμος ἐμὸς
 προδόντ' ἀδελφῶ φίλτατῳ· σέρνων δ' ἄπο
 φύσιν μ' ἀνὰς δύς τλητον Εἰσοκλῆς ἀνάξ,
 ἤκουσε ματρίος· καὶ πιδὸς λυγρὰν χέρα,
 φωνὴν μὲν ἔκ' ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σιμῆναι φίλα.
 ὅδ' ἦν ἔτ' ἐμπνὺς· πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν,
 γράϊάν τε μητέρ', ἥπε Γολυνείης τάδε,
 ἀπώλωμεθα μάτερ· οἰκτῆρ' ὤλεσε,
 καὶ τήνδ' ἀδελφὴν, καὶ κασιγνήτον νεκρόν.
 φίλος γάρ, ἐχθρὸς ἐγένετ'· ἀλλ' ὅμως φίλος.
 θάψον δέ μ' ὧ τέκν' ὅσα, καὶ σὺ σύζυγον
 ἐν γῇ πατρώῃ· καὶ πόλιν θυμὸς μένιν
 παρηγορῆτον· ὥς τοσόνδε δὴ τύχῳ
 χθονὸς πατρώας, καὶ δόμος ἀπώλεσα.
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά με τῇ σῇ χερὶ
 μάτερ· τίθισι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπι·
 καὶ χαίρειτ' ἥδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
 ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνυσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ' ὅπως ἔσθ' ἔδε τήνδε συμφορὰν,
 ὑπερπαθήσας, ἤρπασ' ἐκ νεκρῶ ξίφος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ πρᾶξε δεινὰ· διὰ μέσον γὰρ αὐχένος
 ὠθῆσέν τιν' ἰδμεν· ἐν δὲ τοῖσι φιλοτάτοις
 θανόντων κείται, περιβαλὺσ' ἄμφοιν χέρας·
 ἀνῆλθε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων,
 ἡ μὲν δὲ ὥς νικῶντα δεσπότιν ἐμὸν,
 οἷδ' ὥς ἐκείνον· ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
 οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ,
 οἷδ' ὥς θανόντων, ὅδε μὲν νίκῃ πέλοι.
 καὶ νῦν δ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατὸν δίχα·
 οἷδ' ὅς τ' ὅπλ' ἤϊον· αὐτὴ δὲ πῶς προμηθεὶα
 καθύπερθε Κρόνου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·
 καὶ φθιμὸν ὅπως τάχιστα πεφραγμένον
 ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν·
 καὶ δὲ ὑπέστη πεδίοιο δ' ἐξέπιμπλασαν
 φάροντες· ἔρρει δ' αἵμα μυρίων νεκρῶν,
 λόγχαις πιτνόντων· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 οἱ μὲν, Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας·
 οἷδ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
 σκυλὸν μὲν ὅσῳ τεχνέων ἐπέμπομεν·
 ἄλλοι δὲ τῶν θανόντων Ἀντιγόνης μετὰ
 νεκρὸν φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλους·
 πόλει δ' ἄγωνες, οἱ μὲν, ἀντυχέστατοι
 τῇ δ' ἐξέβησαν, οἷδ' ἐ, δυστυχέστατοι·
 οἷδ' ὅς τ' ἀμὸς ἐτι δυστυχία δωμάτων ἦκει·
 παρὰ γὰρ λούσθην πλώματα νεκρῶν
 τριῶν ἤδη τάδε πρὸς μελάρθοις,
 κοινῶ θανάτῳ σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων·
 ἂν δ' προσκαλυπτομένα βοσρυχῶδεος
 ἄβρὰ παρηΐδος, ὅδε ὑπὸ πικρῆς
 τὸν ὑπὸ βλεφάροις φόνιν ἐρύθημα
 προσώπῳ, αἰδῶμένα φέρομαι βάκχα νεκρῶν,
 κράδεμνα

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

κράδε μνα δινῆσα πόμας ἅπ' ἐμᾶς,
 σολίδα προκόεσσαν ἀνῆσκα τρυφᾶς
 ἀγέ μόνου μα νεκροῖσι πολύστονον· αἶ· αἶ·
 ἰώ μοι μοι ὦ Γολύνεικες, ἔφυσ ἄρ' ἐπώνυμος·
 ὦ μοι μοι Θῆβαι· σὰ δ' ἔρις, ἔκ' ἔρις,
 ἀλλὰ φόνω φόνος Οἰδίποδα δάμον ὤλεσε
 κρανθεὶς αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ·
 τίνα προσωδὸν,
 ἢ τίνα μεσοπόλον σοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι
 δάκρυσιν ὦ δόμος δόμος ἀνακαλέσομαι,
 τριαδὸν φέρεται τάδ' αἵμακτὰ σύγγονα,
 ματέρα, καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐρινύος;
 ἂ δόμον Οἰδίποδο πρόπαν ὤλεσε,
 τᾶν ἀγρίας ὅτε δυσξυνέτε
 ξυνετὸν μέλος ἔγνω,
 Σφιγγὸς αἰιδῶ σῶμα φονέσας· ἰώ μοι πάτερ·
 τίς ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν προπάροι
 θεν ἀγενετᾶν ἕτερος ἔτλα κακῶν τόσων,
 δ' αἵματος ἀμερίσσει δ' ἀχρεά φανερά;
 τάλαιν', ὥς ἐλελίξῃ τις ἄρ' ὄρνις
 δρυὸς, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 ἐξομένα μονομάτερος
 ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἄχεσι συνωδός·
 αἰλινον αἰάμασιν, ἂ τοῖσδε προκλαῖω·
 μόνα δ' αἰῶνα διάξασα τὸν ἀφ' χρόνον,
 ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ἰαχίσω·
 τίς ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χάρτας ἀπαρχαμοῖς
 ἀπαρχὰς βαλῶ, ματέρος ἐμᾶς ἐν διδύμοις
 γάλακτος παρὰ μαστῶσιν,
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν ἑλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
 ὅποιοί· λῆπεσὺς δόμους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλὰ δὲν ὄμμα φέρων πάτερ γεραίε,
 δῆξον Οἰδίπῳ σὸν αἰῶνα μέλειον· ὅς ἐπὶ δώμασιν
 αἰερίον σκοπὸν ὄμμασι σοῖσι βαλὼν,
 ἔλκεις μακρόπνοον ξωάν·
 κλύεις ὦ κατ' αὐλὰν ἀλάνων
 γεραίων πόδα θεμνίοις δύσανον ἰαύων;
 οἰδί· τί μ' ὦ παρθένε βακτρύμασι τυφλῷ
 ποδὸς ἐξάγκυς εἰς φῶς
 λεχίρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
 οἰκτροτάτοις δακρύοις,
 πολὺν αἰθέρος ἀφανὲς ἥδωλον,
 ἢ νέκυν ἐνερθεν, ἢ πᾶν ὄνειρον;
 ἀν· δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ·
 πάτερ, ὅκ' ἐτι σοι τέκνα λούσῃ
 φάος, ὅδ' ἄλοχος· ἀπαρὰ βάκτροις
 πόδα σὸν τυφλόπεν θερκαύμασιν
 αἰὲν ἐμόχθῃ πάτερ· ὦ μοι.
 οἰδί· ὦ μοι μοι ἐμῶν παθέων·
 πάρα γὰρ σενάχην, τὰ δ' αὐτῇν,
 τριακαίφυχαί, ποίᾳ μοίρᾳ,
 πῶς ἐλιπον φάος; ὦ τέκνον αὖδα.
 ἀν· ὅκ' ἐπ' ὀνειδέσιν, ὅδ' ἐπὶ χάρμασιν,
 ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· ὅς σὸς ἀλάστωρ
 ξίφεσι βρίθων, καὶ πυρὶ, καὶ χετλίσαι μάχαις,
 ἐπὶ παῖδ' ἐβασὲς ὦ πάτερ.
 οἰδί· ἰὼ μοι αἰ· αἰ· .Α· τί τάδε κατασένεις;
 οἰδί· τέκνα· .Α· δὴ ὀδύναις ἔβας,
 εἰ τὰ τέθριππα ἔς ἄρματα λούων
 ἀελίῳ, τάδε σώματα νεκρῶν
 ὄμματος αὐγαῖς σοῖς ἐπενώμας.
 οἰδί· τῶν μὲν ἐμῶν τεκνίων, φανερόν κακόν·
 ἀδὲ τάλαν ἄλοχος, τίνι μοι τέκνον ὦλετο μοίρα;

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἀν δάκρυα γοερά φανερά πᾶσι τεθειμένα
 τέκεσι μάστιγ' ἔφερον ἔφερον,
 ἡμέτις ἰκέταν αἰρομένα.
 αὔρε δ' ἐν ἡλέκτραισι πύλαις τέκνα
 λωτοτρόφον κατὰ λείμα καλόχαις
 ποινὸν ἐνυάλιον μήτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλης
 μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος.
 ἦδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, ἃν ἔλαχ' αἶδας,
 ὥπασε δ' Ἀρης.
 χαλκόκροτον δ' ἐλαβῖσα νεκρῶν πάρα
 φάτγκνον, ἥσω σαρκὸς ἐπέμψεν· ἄχει δ' ἐτέκν' ἐπέσ'
 ἀμφοὶ τέκνοισι.
 πάντ' αὖ δ' ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν ὧ πάτερ,
 ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχνη θεός, ὃς τάδε τελευτᾷ.
 πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπ' δόμοις
 τόδ' ἡμῶν· ἥ δ' αὖ τυχεύεστος βίος.
 κρ' ἐοικτων μὲν ἦδη λήγῃ, ὥς ὠρτάρε
 μνήμην τίθεσθαι· τῶν δ' Οἰδίπ' λόγων
 ἀκούσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
 Ἐτεοκλῆς σὸς παῖς, γάμων φερνὰς διδῶς
 Αἴμονι, κόρησ τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 ἔκην σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκῆν ἔτι.
 σαφῶς γὰρ ἦτε Τειρεσίης, ἢ μήποτε
 σὺ τήνδε γῆν οἰκῆντος, αὖ πράξῃς πόλιν.
 ἀλλ' ἐκκομίσῃ· καὶ τάδ' ἔχ' ὕβρει λέγω,
 ἢ δ' ἐχθρὸς ὢν σὸς, διὰ δὲ τῆς ἀλάστορας
 τῆς σῆς, δεδωκὼς μὴ τι γῆ πάθῃ κακόν.
 εἰδὶ ὧ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἐφυσας ἀθλιον,
 καὶ τλήμον', ἢ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ.
 ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς ματρός ἐκ γονῆς μολεῖν
 ἄχρονον, Ἀπόλλων λαῖψ' ἐθέσπισε
 φονίαν γενέσθαι πατρός· ὧτάλας ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αἰθεὶς ὁ σπείρας πατήρ
 κτήνει με, νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα.
 χρὴν γάρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμῶ. πέμπει δέ με
 μασὺν ποθῆντα, θηρσὶν ἄθλιον βοράν.
 ὅσως ὁμείψα. ταρτάρου γὰρ ὠφέλεν
 ἐλθὲν Κιθαριῶν ἥς ἄβυσσος χάσματα,
 ὅς μ' ὕδωλεσ', ἀλλὰ δυνάσσαι τέ μοι
 δαίμων ἔδωκε Γόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.
 κτανὼν δ' ἐμαυτῷ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ,
 ἥς ματρός ἦλθον τῆς ταλαπύρου λέχου.
 παῖδας τ' ἀδελφὰς ἔτεκεν, ὅς ἀπώλεσα,
 ἄρας παραλαβὼν Λαῖα καὶ παισὶ δῖος.
 ὃ γὰρ τοσῶτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγώ,
 ὥστ' ἥς ἐμ' ὁμμάτ', ἥς τ' ἐμῶν παίδων βίον
 ἄναι θεῶν τε ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
 εἶεν· τί δράσω δ' ἢ ὁ δυσδαίμων ἐγώ;
 τίς ἤγε μὲν μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλῶ;
 ἢ δ' ἢ θανῶσα; ξῶσα γὰρ σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' αὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' ὅκ' ἐστὶ μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάων αὐτὸς, ἄνροι μ' ἂν βίον;
 πόθεν; τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνῃς Κρέον;
 ἀποκτενῇς γὰρ, ἥ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 ὅ μιν ἐλίξας γὰρ ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
 κακὸς φανῶμαι τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' ἀγενὲς
 ὅκ' ἂν προδοίην, ὃ δέ περ πρᾶστων κακῶς.
 κρεῖ σὸί τ' αὖ λένεται, γόνυ γὰρ μὴ χρώσῃν ἐμά.
 ἐγὼ δ' ἐνάειν σ' ὅκ' ἐάσαι μ' ἂν χθόνα
 νεκρῶν δὲ τῶνδε, τὸν μὲν, ἥς δόμους χρεῶν
 ἦδη κομίσῃν· τὸν δὲ δ' ὅς πέρσων πόλιν
 πατρίδ' αὖ σὺν ἄλλοις ἦλθε Γολυνήκεος νέκυν,
 ἐκβάλλετ' ἄθραπτον τῆσδ' ἄρων ἔξω χθονός.
 κηρύξατε δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ὅς ἂν νεκρὸν τόνδ', ἢ κατασέφω ἀλφ',
 ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.
 εἴην δ' ἄκλωστον· ἄταφον οἰωνοῖσι β'ράν·
 σὺ δ' ἐκλιπῆσα τριπύχων νεκρῶν γόνος,
 νόμιξε σαυτὴν Ἀντιγόνη δόμων ἔσω·
 καὶ παρθενά, τὴν ἥσισσαν ἡμέραν
 μένυσ', ἐν ἧ σε λείκτρον αἶμονος μένῃ.
 ὦ πάτερ, ἐν οἷσις κεί μεθ' ἀθλίοις κακοῖς.
 ὥς σε σενάξω τῶν τεθνηκότων πλέον·
 ὃ γὰρ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τόδ' ὃ βαρὺ.
 ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυσυχὺς ἔφης πάτερ.
 ἅτάρ σ' ἐρωτῶ τὴν νεωστὶ κοίρανον,
 τί τόνδ' ὕβριξ πατέρ' ἀποτέλλων χθονός;
 τί θεσμοποιῖς ἐπὶ ταλαπύρῳ νεκρῷ;
 κρέ Εἰσοκλῆς βυλάματ', ὃ χῆμῶν τάδε.
 ἂν ἄφρονά γε καὶ σὺ μωρὸς, ὃς ἐπ' ἔθρα τάδε.
 κρέ πῶς; τὰν τεταλμέν' ὃ δίκαιον ἐκπονήν;
 ἂν ὅκ, ἢν πονηράτ' ἦ, κακῶς τ' ἔρημένα.
 κρέ τίδ' ὃ δικάως ὁδε κυσὶ δοθήσεται;
 ἂν ὅκ ἐννομον γὰρ τὴν δίκην πράσσειν.
 κρέ ἥπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ὅκ ἐχθρὸς ὢν.
 ἂν ὅκ ἐν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὴν δαίμονα;
 κρέ καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκην παραχέτω.
 ἂν τί πλημμελήσας, τὸ μέρος ὃ μετήλθε γῆς;
 κρέ ἅταφος ὅδ' ἀνὴρ ὡς μάθης γενήσεται.
 ἂν ἐγὼ σφε θάψω, καὶ ἀπενέπη πόλις.
 κρέ σαυτὴν ἂν ἐγγὺς τῷδε συνθάψῃς νεκρῷ.
 ἂν ἀλλ' ἀκλῆές τοι δ' ὡ φίλῳ κῆσθαι πέλας.
 κρέ λάξασθε τήνδε, καὶς δόμος νομίζετε.
 ἂν ὃ δ' ἦτ', ἐπεὶ τῷδ' ὃ μεθήσομαι νεκρῷ.
 κρέ ἐκρίν' ὃ δαίμων παρθέν', ὃ χ' ἄ σοι δοκῇ.
 ἂν κακῆνο κέκριται, μὴ ἐφ' ὕβριξ εἶσθαι νεκρῷ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρέ ὡς ἔστις ἀμφὶ τῷ δ' ὕγρ' ἀν' θήσῃ κόνιν.
 ἀν νὰ πρὸς σέ, τῆσδε ματρὸς Ἰοκάστης Κρέον.
 κρέ μάταια μοχθῆς· ὅ γὰρ ἄν τύχοις τάδε.
 ἀν σύ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λυτρά περιβαλλεῖν μ' ἔα.
 κρέ ἐν τῇτ' ἄν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
 ἀν ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἀγρία τελαμῶνας βαλεῖν.
 κρέ ὅ κ' ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν.
 ἀν ὦ φίλτατ', ἀλλὰ σὺ μάγε σὸν προσπύξομαι.
 κρέ ὅ κ' εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ γὰρ.
 ἀν ἦ γὰρ γαμῶμαι ξῶσα παιδί σῶ ποτε;
 κρέ πολλή σ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφύξῃ λέχος;
 ἀν νύξ' ἄρ' ἐκένῃ Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν.
 κρέ εἶδες τὸ τόλμη μῦθον ἐξω νέδισεν;
 ἀν ἴσω σίδηρος, ἔρκιον τέ μοι ξίφος.
 κρέ τί δ' ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων;
 ἀν συμφύξομαι τῷ δ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
 κρέ γενναίότης σοι, μωρία δ' ἐνεστὶ τις.
 ἀν καὶ ξυνθανῶμαι γ' ὡς μάθης περατέρω.
 κρέ ἴθ' ὅ φονεύσεις παῖδ' ἐμὸν· λίπε χθόνα.
 ἀν ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
 κρέ ἀλλ' εἰ γαμοίμην· σὺ δ' ἐμὸς φάγῃς πάτερ;
 ἀν μὲν ἀτυχῶσα· τὰ μ' ἐγὼ σέρξω κακὰ.
 ἀν καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπύσῃ πάτερ;
 οἰδί πέσων ὅπν μοι μοῖρα, κείσομαι πέδῳ.
 ἀν ὅ δ' οἰδίπυς πῶ, καὶ τὰ κλέῃν ἀνίγματα;
 οἰδί ὅλωλ'· ἐν ἧ μάρμ' ὠλβισεν· ἐν δ' ἀπώλεσεν.
 ἀν ὅ κ' ἐν μετασχῇ δὴ καὶ μὲ τῶν σῶν κακῶν.
 οἰδί αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ, σὺν τυφλῷ πατρί.
 ἀν ὅ σωφρονέσῃ, ἀλλὰ γενναίᾳ πάτερ.
 οἰδί προσάγαγε νῦν με ματρὸς ὡς φάωσω σέθεν.
 ἀν ἴδ' ἡ γαίᾳ φιλάττης φάωσον χερί.
 οἰδί ὦ μάτερ· ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ἄν οἰκτρά πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμῶς κακὰ.
 οἰδί' Εὐσεκλέης δὲ πῶμα Γολυνθήκυσ τε πῦ;
 ἄν τῷδ' ἐκτάδην σοι κῆφον ἀλλήλοιν πέλας.
 οἰδί' πρόσθε τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσωπα δυσυχῆ.
 ἄν ἰδὲ θανόντων σῶν τέκνων, ἅπῃ χερὶ.
 οἰδί' ὦ φίλα πεσὶ ματ' ἀβλί' ἀβλίῃ πατρός.
 ἄν ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Γολυνθήκυσ ἐμοί.
 οἰδί' νῦν χρησμὸς ὦ παῖ Λοξίῃ περαίνεται.
 ἄν ὁποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακὰ;
 οἰδί' ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανῆν μάλῳ μενον.
 ἄν πῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
 οἰδί' ἱερὸς Κολωνός, δῶμαθ' ἱππῆς θεῶ.
 ἀλλ' ἴα τυφλῷ τῷδ' ὑπὲρ ἑτῆς πατρὶς,
 ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινῶσαι φυγῆς.
 ἴθ' ἴς φυγὴν τάλαιναν ὄρεγε χθρὰ φίλαν.
 ἄν πάτερ γηραιὲ, πομπίμην
 ἔχων ἐμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
 οἰδί' ἰδὲ πορῶομαι τέκνον· σύ μιν ποδᾶγος ἀβλία γενῶ.
 ἄν γενέμεθα, γινόμεθ' ἀθλιαί γε
 δῆτα θηβαιᾶν μάλισα παρθένων δῆ.
 οἰδί' πόθι γηραιὸν ἵχνος τίθιμι;
 βάκτρα πρόσφερ' ὦ τέκνον.
 ἄν τᾶδε τᾶδε βάθι μοι· τᾶδε τᾶδε
 πόδα τίθει, ὥστ' ὄνειρον ἵχυν ἔχων.
 οἰδί' ἰὼ ἰὼ δυσυχέστας φυγᾶς,
 ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
 ἰὼ ἰὼ δεινὰ δῆν' ἐγὼ τλάς.
 ἄν τί τλάς; τί τλάς; Οὐχ' ὀρᾷ δίκη κακῆς,
 οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
 οἰδί' ὅδ' εἰ μὴ, μᾶσαν ὅς ἐπὶ
 καλλίνικόν τ' ἑρᾶνιόν τ' ἔβαν,
 παρθένε κόρης ἀνιγμ' ἀσύνετον ἄρῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄν Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
 ἄπχε τὰ πάρος ἀντυχίματ' αὐδῶν.
 τὰδ' ἐσ' ἐπέμινε μέλεα πάθαι,
 φυγάδα πατρίδος ἄπο γινόμενον.
 ὦ πάτερ, θανεῖν περ ποθεῖν ἀδάκρυτα
 παρὰ φίλοισι παρθένοισι λιπῶσ' ἄπειμι
 πατρίδος ἄπο πρὸ γαίας,
 ἀπαρθέοντ' ἄλωμένα.

οἶδ' ἴφ' αὖ τὸ χρήσιμον φρενῶν.

ἄν εἰς πατέρες γε συμφορὰς ἀνελκῶ μεθήσοι.
 τάλαν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὕβρισμαίων.
 ὅς ἐκ δόμων νέκυς ἀθαπτός ὀίχεται μέλεος.
 ὃν ἤ με καὶ θνήσκειν πάτερ χρεῶν,
 σκοτίᾳ καὶ καλύψω.

οἶδ' ἴφ' πρὸς ἡλικίας φάνηθι σῆς.

ἄν ἄλῃς ἔχουσα ὀδυρμάτων ἐμῶν.

οἶδ' ἴφ' σὺ δ' ἄμφι βωμίῃσι λιτάς.

ἄν κόρυς ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.

οἶδ' ἴφ' ἰθ' ἀλλὰ βρόμιος ἵνα τε σιηὸς
 ἄβατος ὄρεσι Μαινάδος.

ἄν Καδμείαν ὦν νεβρίδα
 σολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ
 Σεμέλας θίασον ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρανσα,
 χάριν ἀχάριστον εἰς θεὸς διδῶσα.

οἶδ' ἴφ' ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται,
 λάσσειτ', Οἶδ' ἴφ' οὐδ',
 ὅς τὰ κλέην ἀνίγματ' ἐγνώ, καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ.
 ὅς μόνος Σφιγγὸς κατέχον τῆς μαιφόνου κράτη.
 ναῦ δ' ἄτιμος οἰκτρὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός.
 ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;

» Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ἔντα δ' ἄφ' ἔρην.

χο ὦ μέγα σε μνᾶνίκα, τὸν ἐμὸν βίοντον κατέχοις,
 καὶ μὴ λήγοις στεφανῶσα. Τέλος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

EVRIPIDIS MEDEA.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΜΗ
ΔΕΙΑΣ.

Ιάσων εἰς Κόρινθον ἔλθων, ἐπαρόμενος καὶ Μή
δειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τῷ Κορινθίων βασι
λέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ
ἡ Μήδεια φυγαδευθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κο
ρίνθου, παρατιθεσάμενη πρὸς μίαν ἡμέραν μέναι,
καὶ τυχεῖσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παί
δων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἑσθῆτα, καὶ χρυσῶν στέφα
νον· οἷς ἐκείνη χρησασάμενη, διαφθέρεται. καὶ ὁ Κρέ
ων δὲ περιπλακῆς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια
δὲ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀποκτείνουσα ἐφ' ὅρματος
δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' ἡλίου ἔλαβεν, ἐποχὸς
γενόμενη, ἀποδιδράσκει εἰς Αἰθίαν. καὶ κῆσε Αἰγῇ
τῷ Γανδρίωνος γαμέτῃ. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνί
δης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ιάσονα,
νέον ποιήσῃ. περὶ δὲ τῶ πατρὸς αὐτῆς Αἰσονος, ὃ
τὴν νόστον ποιήσας φησὶν ὕτως.

- » Αὐτίκα δ' Αἰσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα
- » Γῆρας ἀποξύσας ῥ' ἀλγῆσι πραπίδεσσιν,
- » Φάρμακα πολλὰ ἔψατο ἐπὶ χρυσίοισι λέβησι.

Α Ἰχθυὸς δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφαῖς ἵστανται, ὅτι
καὶ τὰς Διονύσου τροφὰς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀ
νεψήσασα, ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησι τὸν Ιά
σονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μήδειας ἀγαρεθῆναι. ἐγ
κελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς ἀρχῆς αὐ
τὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὸς διαλυεσθαι
ὑπὸ τῷ χρόνῳ. ἐπιπεσούσης γὰρ τῆς πρύμνης τῷ Ιά
σονι, τελευτῆσαι αὐτὸν.

ΑΛΛΩΣ.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ιάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκείνου γε-
γαμικέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέ-
κτεινε μὲν Γλαύκην, καὶ Κρέοντα, καὶ τὴς ἰδίας ἡ-
ῆς· ἐχωρίσθη δὲ Ιάσωνος, Αἰγὴ συνοικήσασα.

Γὰρ ὁ δευτέρῳ κῆται ἡ μυθοποιΐα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματος, ὑπόκειται ἐν Κορίν-
θῳ· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων·
Εδιδάχθη ἐπὶ Ρυθιοδῶρα ἄρχοντος πατρὸς τὴν ὀγ-
δοηκοστὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορί-
ων· δεύτερος Σοφοκλῆς· τρίτος Εὐριπίδης.
Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτης, Θερυσά, Σάτυρος ὁ
σῶζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Τροφὸς Μῆ	Κρέων.
Δίας.	Ιάσων.
Γαιδαγωγός.	Αἰγας.
Μήδεια.	Αγγελος.
Χορὸς γυναι- κῶν.	Γαῖδες Μῆ Δίας.

Προλογίζει δὲ ὁ Τροφός.

Ν Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ.

Ἰθ' ὄφελ' Ἀργῆς μὴ δια
πᾶσαι σκάφας
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας
συμπληγάδας,

μὴ δ' ἐν νάπαισι Γηλίου πεισὴν ποτε
τμηθῆσαι πάνκι, μὴ δ' ἔρετ μῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Γελίᾳ μετήλθον· ὃ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργῳ γῆς ἔπλουσ' Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγέσ' Ἰάσονος.
ὃ δ' ἂν κτανεῖν πέισασα Γελιάδας κόρας
πατέρω, κατώκει τήνδε γῆν Κορινθίαν,
ξύν ἀνδρὶ, καὶ τέκνοισιν· ἀνδάνεσα μὲν
φυγῇ πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτὴ τε πάντα συμφέρεισ' Ἰάσονι,

- » Ἡ περ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
» ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχόσατῃ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσή τὰ φίλτατα.
προδὲς γὰρ αὐτῷ τέκνα, δεσπότην τ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ἀνάξεται,
γῆμας Κρέοντος παῖδ', ἐς αἶσαν μετὰ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύσηνος ἡτιμασμένη,
βοᾷ μὲν ὄρνις, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιὰς
πίσιν μεγίστην, καὶ θεὸς μαρτύρεται,
οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
ἡῖται δ' ἄσιτος, σὺ μὲν ὄφελ' ἀληθέσι,
τὸν πάντα συντήκυσσας δακρύοις χρόνον.

ἐπὶ

ΜΗΔΕΙΑ

ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤθετ' ἡδίκη μένη,
 ὅτ' ὅ μ' ἐπαίρουσ', ὅτ' ἀπαλλάσσουσά γ' ἴσ
 πρόσωπον· ὡς δ' ἐπέτρος, ἢ θαλάσσιος
 κλύδων, αἰεὶ νοθεύει μένη φίλων·
 ἦν μὴ ποτε σρέψασθαι πάλλουκον δέριν,
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμύξῃ φίλον,
 καὶ γαῖαν, οἷον θ', ὅς προδ' ὅσ' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νῦν ἀτὶ μάσας ἔχει·
 ἐγὼ κε δ' ἡ τάλαινα συμφορὰς ὕπο,
 οἷον πατρώας μὴ πολέπεσθαι χθονός·
 συγχεῖ δὲ παῖδας· ὅδ' ἐρῶσ' ἀφραίνεται·
 δέδοικα δ' αὐτὴν, μὴ τι βελάσῃ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν· ὅδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάχυσ'· ἐγὼ δὲ τήνδε· δευμάνω δ' ἐνί,
 μὴ θηκτόν ὡς φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δ' ὁ μὲν ἔσβασ', ἵν' ἐσθῶται λείχος·
 ἢ καὶ τυράννων τὸν τε γήμαντα κτάνῃ,
 καί περτα μῆξω συμφορὰν λάβῃ τινά·
 » Διὸν γάρ· ὅτοι ῥ' ἔδιδως γε συμβαλλών
 » Εχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἶσεται·
 ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι,
 σείχῃσι, μητρὸς ὅδ' ἐν ἐννοῦμένοι
 » κακῶν· Νέα γὰρ φροντὶς ἐκ ἀλγὲν φίλῃ·
 παλαιὸν οἴκων κτὴ μα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγος ἐρημίαν,
 ἔσθῃκας αὐτῇ θρεομένη σωτῇ κακῇ;
 πῶς σε μόνῃ Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
 » τεινῶν ὅπλ' ἐπ' ἐσβυτῶν Ἰάσσοτος,
 » Χρυσῶσι δ' ὅλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 » Κακῶς πῖτνυντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐγὼ γὰρ εἰς τὰτ' ἐκβέβηκ' ἀλγιδόνος,
 ὥςθ' ἴμερος μ' ὑπῆλθε γῆ τε, κῦραν ῶ,
 λέξαι μολὸν δ' αὖρο Μιδείας τύχας.
 παῖ ὅτ' ἔγωγε τάλαινα πάσεται γούων;
 τρο ξηλῶσ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, κῦδ' ἐγὼ μεσοῖ.
 παῖ ὦ μῶρος, ἥ χρη δεσπόταις ἥ πῦν τόδε,
 ὥς ὅδ' ἐν οἴδῃ τῶν νεωτέρων κακῶν.
 τρο τί δ' ἐστὶν ὧγεραί; μὴ φθόνη φράσαι.
 παῖ ὅδ' ἐν μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
 τρο μὴ πρὸς γενέσθ' κρύπτῃ σύνδουλον σέθεν.
 σιγὴν γὰρ ἥ χρὴ τῶνδε θήσομαι πέρι.
 παῖ ἥκιστα λέγοντος, ὅς δ' οὐκ ἔστιν κλύειν,
 πεισὺς προσελθὼν, ἐνθα δὴ παλαίτατοι
 θάλασσι, σέμνον ἀμφὶ Γειρήνης ὕδωρ,
 ὥς τ' ἐσθ' ἐπαιδάσθ' ἔλκ' Κορινθίας
 σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Κρέων, ὃ μέντοι μῦθος ἥ σαφὴς ὅδε,
 ὅς οἱ δα βολοίμην δ' ἂν ἔκ' εἶναι τόδε.
 τρο καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
 πάχοντας, ἥ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
 παῖ Γαλαῖα καὶ νῶν λήπεται κηδονμάτων.
 καὶ ἔσ' ἐκ γένος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
 τρο ἀπώλωμαι ἄρ', ἥ κακὸν προσοίσομεν
 νέον παλαῖ, πρὶν τόδ' ἐξήντηκέναι.
 παῖ ἀτὰρ σύ, ὅς γὰρ καιρὸς ἥ δέναι τάδε
 δέσποιναν, ἡσυχάζει, καὶ σίγα λόγος.
 τρο ὦ τέκν', ἀκνέθ' οἷος ἥ σὺ μάς πατὴρ,
 ὅλοιτο μὲν μὴ, δεσπότης γὰρ ἔσ' ἐμὸς,
 ἀτὰρ κακὸς γ' ὢν, εἰς φίλος ἀλίσκεται.
 παῖ τίς δ' ἔστι θνητῶν, ἄρτι γινώσκεις τόδε,

ὥς

ΜΗΔΕΙΑ

» Ως πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μάλλον φιλεῖ.

» Οἱ μὲν, δικάως, οἶδ' ἐκείνη, καὶ κέρδους χάριν.

» Εἰ τῆσδ' ἐγὼ νῦν ἔνεκ' ἔρχει πατήρ;

τρο ἴτ', οὐ γὰρ ἔσται, δῶ μάτων ἔσω τέκνα.

σὺ θ' ὡς μάλιστ' αὖτ' ἐρῇ μῶσας ἔχε,

καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δουρυμὸν μένη.

ἤδη γὰρ ἔδον ὁμμάινιν ταυρὸν μένην,

τοῖσδ' ὡς τι δρασεῖσσαν, ἔδ' ἐπαύσεταί.

χόλος σὰρ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τίνα.

ἐχθρὸς γε μέντοι, μὴ φίλος δρασεῖ τί.

μή δύσκατος ἐγὼ, μελέα τε πόνων.

ἰὼ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

τρο τόδ' ἐκείνη φίλοι παῖδες, μάτηρ

κινῆ κραδίαν, κινῆ δὲ χόλον.

παύσατε θάλαρον δῶματος ἔσω,

καὶ μὴ πελάσῃτ' ὁμμάτος ἐγγύς,

μὴ δ' ἐπρόσθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσοι

σὺν ἄρριον ἦθος, συγερὰν τε φύσιν

φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος ἔσω.

δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαίρόμενον

νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψαι

μείζονι θυμῷ, τί ποτ' ἐργάσεται

μεγαλόσπαστον δύσκατ' ἀπαύσας

ψυχὴν, διχθεῖσα κακοῖσιν.

μή αἰ αἰ, ἔπαθον τλάμων, ἔπαθον μεγάλων

ἄξι' ὀδυρμῶν, ὧ κατάρατοι

παῖδες, ἔλοιθε συγερὰς ματρὸς

σὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρρει.

τρο ἰὼ μοι μοι, ἰὼ τλήμων.

N IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τί δέ σοι παῖδες πατρός ἀμπλακίας
 μετέχουσιν; τί τέσδ' ἔχουσιν; οἱ μοι
 τέκνα, μή τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
 » Δὴνὰ τυράννων λήματα· καὶ πῶς
 » Ολίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατύντες,
 » Χαλεπῶς ὄργας μεταβάλλουσιν.
 » Τὸ γὰρ εἰδέναι ξὺν ἐπίσοισι,
 » Κρεῖσσον ἔμοιγ' ἔν, εἰ μὴ μετ' αὖτως,
 » Οχυρῶς τ' εἴη καταγυράσκειν.
 » Τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἴπῃ,
 » Τ' ὅνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῶ,
 » Λῶσαι βροτοῖσι· τὰ δ' ὑπερβάλλον
 » Τ', ὅθεν αἰρεῖν δύναται θνατοῖς.
 » Μή τις δ' ἄτακτος ὅταν ὀργισθῇ
 » Δαίμων, οἷοις ἀπέδωκεν.
 20 ἔκλυον φωνᾶν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
 τὰς δυσάνους κοιλίας.
 ὅδε πῶ ἦπιος· ἀλλ' ὦ γεραιά,
 λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλῳ γὰρ ἔσω
 μελάρυξ βοᾶν ἔκλυον.
 ὅδε συνήδοναι γύναι
 αἰγισιδώματος,
 ἐπὶ μὴ φίλα κέκραται.
 30 ὅκ' εἰς δόμοι· φρεσὶ δὲ τὰς ἡδῆ.
 ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.
 ἡ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὸν
 δέσποινά, φίλων ὅθεν ὅς ὅδε
 παραθαλπομένα φρένα μύθοις.
 40 μή αἰ· αἰ· δία με κεφαλᾶς φλόξ ὕβρανία
 βαίνει· τί δέ μοι ξὺν ἐτι κέρδος;

φᾶ

ΜΗΔΕΙΑ

φῶν· φῶν· θανάτῳ καταλυσάμεν,
 βιοτὰν συγερῶν προλιπῆσα·
 χ^ο αἶτες, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ, καὶ φῶς,
 ἰαχὰν, οἷαν' ἄδυστατος μέλπει νύμφα;
 τίς σοι ποτὲ τὰς ἀπλήσου
 κοίτης ἔρος ὦ ματαία,
 ἀπύσει θανάτῳ τελευτάν;
 μηδὲν τόδε λίαν·
 εἰ δ' ἐσὺ πόσις
 καὶνὰ λέχη σεβίξει,
 κείνῳ τόδ' ἐμὴ χερῶν·
 Ζεὺς σοι τὰδε συνδικάσει·
 μὴ λίαν τάκ'·
 ὁδυρομένα σὸν ἀνέταν·
 μή ὦ μεγάλα Θεοί, καὶ πότνι Ἄρτεμι,
 λύσεθ' ἅπασιν, μεγάλοις ὄρκοις
 ἐνδυσσάμενα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι
 μ' αὐτοῖς μεγάλοις διακνηνομένους·
 οἳ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἄδικεῖν·
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
 ἀχρῶς, τὸν ἐμὸν κτήνασα κῆσιν·
 τρο κλυεθ' οἷα λέγει, καπιβοῶται
 θέμιν ἀνικταίαν, Ζηνάθ', ὅς ὄρκων
 θνατοῖς ταμίαις νενέμισαι;
 ἔκ' ἐστὶν ὅπως ἐν τινὶ σμικρῷ
 δέσποινά χόλον καταπαύσῃ·
 χ^ο πῶς ἂν ἐς ὅφιν τὰν ἀμετέραν
 ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαβέντων
 δέξαι τ' ὀμφάν,
 ἥ πως βαρύθυμον ὄργαν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.

τρο μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέσω.

χο ἀλλὰ βᾶσάν νιν δῶρο πόρυσσον οἴκῳ

ἔξω φίλα· καὶ τάδ' αὖδ' αἶ,

αυῶσον πρίν τι κακῶσαι τὸς ἔσω.

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμάται.

τρο δρᾶσω τάδ'· ἀτὰρ φόβος, ὃ πῆσω

δέσποινεν ἐμὴν.

μόχθ' δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεάνης

ἀποταυρῶται δμῳσὶν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμαθῇ.

» Σκαιὺς δὲ λέγων, καὶ δέν τι σοφὸς

» Τὸς πρότε βροτὸς, ὅκ' ἂν ἀμάρτοισ,

» Οἵτινες ὕμνος, ἐπὶ μὲν θαλίαις,

» Ἐπὶ τ' ἡλαπίναις, καὶ παρὰ δῆπνοις

» Εὐροντο βίη τερπνὰς ἀκοάς.

» Στυγίης δὲ βροτῶν ὕδης λύπας

» Εὐρετο μῆση καὶ πολυχόρδοις

» Ωδαῖς πᾶνιν, ἐξ ὧν θάνατοι,

» Δεινὰ τε τύχαι, σφάλλουσι δόμους.

» Καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀνῆσθαι

» Μολπαῖσι βροτὸς· ἵνα δ' αὖδ' εἴπῃ

» Δαῖτες, τί μάτην τήνδ' εἰς βοάν;

» Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῶ,

» Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

χο ἰαχὴν αἶον πολύστονον γόων.

Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

τὸν ἐν λέχει προδόντα κακόννημον.

ΜΗΔΕΙΑ

θεοκλυτῇ δ' ἄλκιμα παῦσα,
τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν θέμιν,
ἄνιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δὴ ἄλανύχιον,
ἐφ' ἄλμυραν πόντον
κλιτὶ δ' ἀπέραντον.

- μή Κορίνθια γυναικες, ἐξῆλθον δ' ὁμῶν,
μή μοι τι μέμψῃσθ'· οἶδ' αὖ γὰρ πολλὰς βροτῶν
σεμνὺς γεγῶτας, τὸς μὲν, ὁμμάτων ἄπο,
τὸς δ' ἐν θυράοις· οἶδ' ἄφ' ἡσύχης ποδῶς
δύσκειαν ἐκτῆσαντο, καὶ ῥαθυμίαν.
- » Δίκη γὰρ ἔκ' ἐνέσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
- » Οὐδὲ πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχχον ἐκ μαθῆν σαφῶς,
- » Στυγὴ δειδομένη, ἔδ' ἐν ἡδίκῃ μένος.
- » Χρὴ δ' ἐξένον μὲν κάρτα προχωρῆν πόλει.
- » Οὐδ' ἄσπ' ἦν ἐσ', ὅστις αὐθάδης γεγῶς,
- » Γικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
- ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε,
φυγὴν διέφθαρε· οἶχ' οἶμαι δ' ἐκ βίῃ
χάριν μεθεῖσα, κατθανῆν χρήσω φίλοι.
- ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γινώσκειν καλῶς,
κακίστος ἀνδρῶν ἐκ βέβηχ' ἔμ' ὁδὸς πόσις.
- » Γάντων δ' ὅσ' ἐσ' ἐμ' ὕψι, καὶ γνώμην ἔχει,
- » Γυναικες ἐσμέν ἀθλιώτατον φυτόν.
- » Ἀς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
- » Γόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
- » Λαβῆν· κακῶ γὰρ τὸ δ' ἐτ' ἄλγιον κακόν.
- » Κἂν τῷ δ' ἀγῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβῆν,
- » Ἡ χρυσὸν· ὃ γὰρ ἀκλεῆς ἀπαλλαγῆναι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γυταιξίν, ἔδ' οἶόν τ' ἀνῆνασθαι πόσιν.
 ἧς καὶ νῦν δ' ἦσθι, καὶ νόμους ἀριζμένην,
 δὴ μάντιν εἶναι, μὴ μαθῆσαν οἴκοθεν
 ὅτῳ μάλιστα χρῆσεται ξυνομένη.
 καὶ μὲν τὰ δ' ἡμῖν ἐκπονεμένασιν οὐ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βία φέρων ξυζόν,
 Ζηλωτὸς αἰὼν· ἧ δὲ μὴ, θανθῶν χρεῶν.
 Ἄνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῆται ξυνῶν,
 Εξω μολῶν ἐπαυσε καρδίας χόλον,
 Ἡ πρὸς φίλων τίν', ἢ πρὸς ἡλικατραπείς.
 Ἡ μὲν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγῃσι δ' ἡ μᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ξῶμεν κατ' οἴκους, οἷ δ' ἐ, μάρνανται δορί,
 κακῶς φρονέοντες. Ως τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα
 εἶναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκνὲν ἅπαξ.
 ἀλλ' ἔγάρ αὐτὸς πρὸς σέ κα' ἡμ' ἦκει λόγος.
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἡ δ' ἐστὶ, καὶ πατὴρ δόμοι,
 βίη τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία.
 ἐγὼ δ' ἐρημος, ἀπολις ἔσ', ὑβρίζομαι
 πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρῃ λελησμένη.
 ἔμμητέρ', ἔκ ἀδελφόν, ἔδ' ἐ συγγενῇ
 μεθορμίσσασθαι τῆς δ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσούτον ἔν σε τυγχάνειν βελήσομαι,
 ἥν μοι πόρος τις, μηχανὴ τ' ἐξαρεθῇ,
 πόσιν δ' ἰκνητῶν δ' ἀντιτίσασθαι κακῶν.
 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἥν τ' ἐγὼ ματο,
 σιγᾶν. Τυγὴ γάρ, τὰλλα μὲν φέρεται πλέα,
 Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον ἡσσορᾶν.
 Ὅταν δ' ἐς ἀνὴν ἡ δίκη μένη κυρῇ,
 Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρεὶν μισαφρονωτέρα.

ΜΗΔΕΙΑ

20 δράσω τάδ' ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσῃ πῶσιν
 Μήδεια· πενθῶν δ' ὅσ' ἔσθ' ὅσον μάξω τύχης.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἀναιδέα γῆς
 σφάζοντα, κακῶν ἄγγελον βελονμάτων.
 κρέ σε τὴν στυγερῶτον, καὶ πόσει θυμὸν μένιν
 Μήδειαν ἥ ποιν τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβῆσαν διαγὰσύν στυγῆ τέκνα.
 καὶ μή τι μέλλειν, ὥς ἐγὼ βραβύς λόγῳ
 τῷδ' εἰμὶ, καὶ ἄπειμι πρὸς δόμους Πάλλιν,
 πρὶν ἂν σε γαῖας τερμόνων ἔξω βάλλω.
 μή αἶ· αἶ· πανώλης ἡ τάλαν ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασιν· πάντα δὴ κάλων.
 καὶ ἐστὶν ἄστις ἀπρόσοιστος ἥβασις.
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάχῳ σ' ὁμῶς,
 τίνος μ' ἐκκτιγῆς ἀποσέλλεις Κρέον.
 κρέ δέδοικά σ'· ὅθεν δὴ περιεμπίχην λόγῳ,
 μή μοι τι δράσης παῖδ' ἀνήκεσον κακόν.
 ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τῷδε δόματος.
 σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
 λυπῇ δὲ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐσθ' ἐρημένῃ.
 κλύω δ' ἀπειλῶν, ὥς ἀπαγγέλλασί μοι,
 τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμβρὸν μένιν,
 δράσθην τι· ταῦτ' ὅν πρὶν παθῶν, φυλάξομαι.
 κρῆσον δὲ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ', ὕπερον μέγιστόν ἐστιν.
 μή φῶν· φῶν.
 ὅ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλὰ κίς Κρέον,
 ἐβλάψεν δόξα, μεγάλα τ' ἔργα κακὰ.
 χρὴ δ' ὅτ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
 παῖδας περιώσ' ἐκδιδάσκειν σοφῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χωρίς γὰρ ἄλλης, ἥς ἔχουσιν ἀρχίας,
 φθόνον πρὸς ἀπὼν ἀλφάνεσι δυσμενῇ.
 Σκαίοισι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφά,
 Δόξεις ἀχρεῖος καὶ σοφὸς πεφυκέναι.
 Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον,
 Κρέων νομιθεῖς, ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
 ἐγὼ δὲ καὶ τὴν τῆσδε ποιωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ ὅσα, τοῖς μὲν, ἥ μ' ἐπίφθονος,
 τοῖσδ' ἡσυχαῖα, τοῖς δὲ, θατέρω τρόπῳ.
 τοῖσδ' ἔν προσάντης· εἰ μὴ δ' ἔκ ἄγαν σοφῇ.
 σὺ δ' ἔν φοβῇ με, μὴ τι πλημμελεὲς πάθῃς.
 ἔχῳ δ' ἔχῃ μοι μὴ τρέσῃς ἡμᾶς Κρέον,
 ὥστ' ἦς τυράννης ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδω κόριν
 ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν· ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 μισῶ· σὺ δ' οἶμαι σωφρονῶν, ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὁ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφόνε τ'· αὖ πρῶτοιτε· τὴν δὲ δὴ χθόνα
 ἑατέ μ' οἰκῆν· καὶ γὰρ ἠδίκημένοι
 σιγησόμεσθα, κρείσσωνιν νικῶμενοι.
 κρέ λέγεις ἀμύσσειν μαλθακῇ· ἀλλ' εἴσω φρενῶν
 ὀρῶ δία μοι, μὴ τι βυλαύσης κακόν.
 τοσῶδε γ' ἦσαν ἢ πάρος τέ ποισά σοι.
 Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος· ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,
 Ράων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
 ἀλλ' ἐξίθ' ὥς τάχιστα μὴ λόγους λέγε.
 ὥς ταῦτ' ἄρρηρε, καὶ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν, ὅσα δυσμενὲς ἐμοί.
 μὴ μὴ πρὸς γονάτων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
 κρέ λόγους ἀναλοῖς· ὁ γὰρ ἂν πείσας ποτέ.

ΜΗΔΕΙΑ

μή ἀλλ' ἐξέλῃς με, κὺδ' ἐν αἰδέσῃ λιταῖς;
κρέ φίλῳ γὰρ ὅ σέ μ' ἄλλον, ἢ δόμους ἐμὰς.
μή ὧ πατρὶς, ὥς σε κάρταν' ἔχων μνήαν ἔχω.
κρέ πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.
μή Φῶν· φῶν· βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα.
κρέ ὅπως ἀνδρίμαι καὶ παραστῶσιν τύχαι.
μή Ζῶν, μή λάθοι σε τῶνδ', ὅς αἴτιος κακῶν.
κρέ ἔρπ' ὧ ματαῖα· καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
μή πονεῖν μεν ἢ μῆδ', κὺ πόνων κενεχρήμεθα.
κρέ τάχ' ἐξ' ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βία.
μή μήδ' ἴτα τῶνδ'· ἀλλὰ σ' αἰτῶμαι Κρέον.
κρέ ὄχλον παρέξεις ὥς ἔοικας ὦ γύναι.
μή φανξέμεθ'· ὅ τ' ὅτ' ἴκ' ἐτ' οὐ σέ τε τυχεῖν.
κρέ τί δ' ἔν βιάσῃ, κὺν ἀπαλλάσσει χθονός;
μή μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
καὶ ξυμπεράναι φροντίδ', ἢ φανξέμεθα.
παισὶν τ' ἀφ' ὅρμην τοῖς ἐμοῖς, ἐπὶ πατὴρ
ἔδ' ἐν προτὶ μ' ἀμυχανήσασθαι τέκνοισι.
οἴκτρε δ' αὐτὸς· καὶ σὺ τοι παίδων πατὴρ
πέφυκας· εἰκός δ' ἐστὶν ἄνους ὅς ἔχειν.
τὸ μὲν γὰρ ὅ μοι φροντίς ἢ φανξέμεθα.
κὺν δὲ κλαῖω συμφορὰ κενεχρήμεντος.
κρέ ἥκιστα τὸ μὲν λῆμ' ἐφ' τυραννικόν.
αἰδ' ἄμενος δὲ, πολλὰ δὲ δειέφθορα.
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων γύναι.
ὅμως δὲ τάχ' ἔτι τῶνδ'· πρὸν νέπω δέ σοι.
εἴ σ' ἢ πῖσ' ἀλαμπὰς ὀφείτ' ἔσθαι θεῶν,
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆςδε τερμόνων χθονός,
θανῇ· λέλεκεται μῦθος ὅτ' ἄνδ' ἔσθαι ὅδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

νῦν δ' ἂν μένην δῖ', μί μν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
ἔγάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχῃ.

20 δύσανε γύναι,
φῶν φῶν· μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθονα σωτῆρα κακῶν
ἐξαρήσεις;
ὥς ῥ' ἀπορόν σε κλύδωνα θεὸς
Μηδεία κακῶν ἐπόρουσε.

μή κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερῆ;
ἀλλ' ὅτι ταύτη ταῦτα μὴ δοκῇ τέ πω.
ἔτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωσὶν νυμφίοις,
καὶ τοῖσι κηδύσασιν ὅσμινοι πόνοι.
δοκῇς γὰρ ἂν με τόνδε θωπῶσαι πότ' ἂν,
εἰ μή τι κερδαίνουσιν ἢ τεχνωμένην,
ἔδ' ἂν προσεῖπον, ἔδ' ἂν ἠτάμην χερσίν.
ὅδ' ῥ' εἰς τοσῶτον μωρίας ἀρίκετο,
ὥστ' ἐξόν αὐτῷ τὰ μ' εἰλὴν βυλάματα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
μείναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς
θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ' ἐμόν.
πολλὰς δ' ἐχθρὰς θάνασί μιν αὐτοῖς ὁδὸς,
ἔκ οἷδ' ὅποι' αὖ πρῶτον ἐχθρῶ φίλαι,
πότερον ὑφάτω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δ' ἡπάτος,
σιγῇ δ' ὁ μιν εἰσβάσ', ἵν' ἐσθῶται λέχος;
ἀλλ' ἐντι μοι πρόσαντες, ῥ' λιφθήσομαι
δ' ὁ μιν ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνωμένη,
θανῶσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν αὐθεῖαν ἢ πεφύκαμεν,

σοφαί

ΜΗΔΕΙΑ

σοφαὶ μάλιστ' αὐτὰς κτανῶν.
 εἶεν· καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν' ἄστυλον, καὶ δόμους ἐχέχυντος
 ξένος παραχῶν, ῥύσεται τὸ μὲν δέμας;
 ὅκ' ἐστ'· μένυσ' ὅν' ἐτι σμικρὸν χρόνον,
 ἦν μὲν τίς ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
 δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
 ἦν δ' ἐξελαύνῃ ξυμπορά μ' ἀμήχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβῆσα, καὶ μέλλω θανῶν,
 κτενῶ σφε· τολμῆς δ' ἔμι πρὸς τὸ καρτερόν·
 ὅ γάρ μ' αὐτὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω
 μάλιστ' πάντων, καὶ ξυνεργὸν φλόμην,
 Ἐκάτην μυχοῖς ταῖσ' ἔστ' ἐμῆς,
 χαίρων τίς αὐτῶν, τὸ μὲν ἀλγυνεὶ κέαρ·
 πικρὸς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὸς θήσω γάμος·
 πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός·
 ἀλλ' ἦα· φέδ' οὐ μὴδ' ἐν, ὧν ἐπίστασαι
 Μῆδεια, βεβλῦσσα, καὶ τεχνωμένη·
 ἔρπ' ἄς τὸ δεινόν· νῦν ἀγῶν ἀντυχίας·
 ὄρα δ' ἂν πάχης; ὅ γέλωτα δ' ὅ σ' ὀφλεῖν
 τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 γεγῶσεν ἐσθλὸν πατρός, ἡλίε τ' ἄπο·
 » ἐπίστασαι δέ, Πρὸς δέ, καὶ πεφύκαμεν
 » Γυναικες, ἃς μὲν ἔσθλ', ἀμηχανώταται·
 » Κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται·
 Χο ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
 χωρῶσι παγαί,
 καὶ δῖκα, καὶ πάντα πάλιν σρέφεται·
 ἀνδράσι μὲν, δόλια βεβαί· θεῶν
 δ' ὅκ' ἐτι πίστις ἄρηρε·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰν δ' ἔμῳ ἀνκλιαν ἔχειν βιοτῶν,
 σρέφῃσι φῶμαι.
 ἔρχεται τι μὰ
 γυναικείῳ γένει.
 ὅκ' ἐτι δυσκέλαδος
 φάμα γυναικας ἔξει.
 μῦσαι δὲ παλαιγενέων
 λήξουσιν αἰοιδῶν,
 τὰν ἔμῳ ὕμνῳσαι ἀπιστοσύναν.
 ὅ γὰρ ἐν ἀμετέρεσσιν γνῶμα λύρας
 ὥπασε θέσσιν αἰοιδῶν
 Φοῖβος ἀγῆτωρ μελέων. ἔπει ἂν
 τάχῃσαν ὕμνον
 ἀρσένων γέννα.
 μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει.
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν
 ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
 σύ δ' ἐκ μὲν οἰκῶν πατρίων ἔπλυνσας
 μαινομένα κραδίᾳ, διδύ
 μους ὀρίσασα πόντον
 πέτραις. ἐπὶ δὲ ξέναις
 ναίεις χθονὶ, τὰς ἀνάνδρου
 κοίτας ὀλέσασα λέκτρον.
 τάλαινα. φυγὰς δὲ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.
 βέβακεν ὄρκων χάρις, ὅ δ' ἐτ' αἰδῶς
 Ἑλλάδι τὰ μεγάλα μίμνει.
 αἰθερία δ' ἀνέπη.
 σοὶ δ' ὅτε πατρὸς δόμοι
 δύσανε, μεθορμίσασθαι
 μόχθων παρὰ τῶνδε λέκτρων,
 ἀλλὰ βασιλεια κρείων δόμοισιν ἐπέστα.

ἰά οὐ

ΜΗΔΕΙΑ

ἰά ὅ νυν κατῴδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
 » Τραχῆϊν ὄρχην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
 σοὶ γὰρ παρόν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
 κέφως φερῶσιν κρεισσόνων βυλαὶ μᾶτα,
 λόγων ματαίων ὅντι ἐκπέσῃ χθονός.
 καὶ μοὶ μὲν ὕδ' ἐν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
 λέγῃς Ἰάσων ὡς κακίστος ἐς ἀνὴρ.
 ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,
 πᾶν κέρδος ἤγ' ἔξ ημις μένη φυγῇ.
 καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμὸς μένων,
 ὄργας ἀφ' ἡρᾶν· καὶ σ' ἐβυλόμην μένειν.
 σὺ δ' ὅτι ἀνείεις μωρίας, λέγῃς ἃ
 κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπέσῃ χθονός.
 ὅμως δὲ καὶ τῶνδ' ὅτι ἀπειρηκὼς φίλοις,
 ἦ καὶ τὸ σὸν γε προσκοπόμενος γύναϊ.
 ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
 » μήτ' ἐνδείης του· πολλὰ ἐφέλκεται φυγῇ
 » Κακὰ ξύν αὐτῇ· καὶ γὰρ ἃ σὺ με τυγῆς,
 ὅτι ἀνδράμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
 μὴ ὧ παγκάμισε, τῷτο γάρ σ' ἢ πᾶν ἔχω,
 γλώσση μέγιστον εἰς ἀνδρῖαν κακόν
 ἦλθες πρὸς ἡμᾶς ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς
 θεοῖς τε, καὶ μοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
 » Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστίν, ὅδ' αὐτολμία,
 » Φίλος κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν.
 » Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 » Γαστρὶς ἀνάδει· οὐδ' ἐποίησας μολών.
 ἐγώ τε γὰρ λέξασθαι κεν φοβήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
 ἐκ τῶν, δὲ πρῶτων πρῶτον ἄρξομαι λέγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταυτὸν συνεισέβησαν ἀργῶν σκάφος,
 πέμψέντα τῶρων πυρπνόων ἐπιστήν
 ξύλῃσι, καὶ σπερῆντα θανάσιμον γύνῃ,
 δράκοντά θ' ὅς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
 σπείρας ἔσωξε πολυπλόκοις αὐπνος ὦν,
 κτείνας, ἀνέχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδῶσ' ἐμῆς,
 τὴν πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην,
 σὺν σοὶ πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφώτερα.
 Περίαν τ' ἀπέκτειν' ὥς περ ἄλγιστον θανεῖν
 παίδων ὑπ' αὐτῷ πάντα τ' ἐξείλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ὧ κακίς ἀνδρῶν παθὼν,
 πρῶδωκας ἡμᾶς· καὶ νῦν δ' ἐκτίσω λέχη
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι,
 σύγγνωσ' ἂν ἦν σοι τῷ δ' ἐραθῆναι λέχους·
 ὄρκων δ' ἐφρῶδι πίστις· ὅδ' ἔχω μαθῆν,
 ἢ θεὸς νομίξεις τὸς τότ' ἔκ' ἀρχεῖν ἔτι,
 ἢ καὶ νῦν κῆσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
 ἐπεὶ σύνοιθ' ἄγε εἰς ἐμ' ἔκ' ἄορκος ὦν.
 φῶν δὲ ξιὰ χεῖρ, ἥς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνεις,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάστιγιν κεχρώσμεθα
 καὶ νῦν πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ' ὥς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι.
 δοκῶσα μὲν τι πρὸς γε σὺ πράξειν καλῶς,
 ὅμως δ' ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰχίῳ φανῆ,
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 ἔς σοι προδῶσα, καὶ πάτρην, ἀφικέομην,
 ἢ πρὸς ταλαίνας πελιδίας; καλῶς γ' ἂν ὦν
 δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.

ἔχει

ΜΗΔΕΙΑ

ἔχει γὰρ ὅττω· τοῖς μὲν οἰκοῦσιν φίλοις
 ἐχθρὰ καθέστη· ὅς δ' ἐμ' ἔκχερ' ἡν κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολέμιός ἐχω.
 τοιγὰρ με πολλὰς μακαρίαν Ἑλληνίδων
 ἔθικας ἀντὶ τῶνδε· θαυμάσδ' ἐπεὶ
 ἔχω πόσιν καὶ πισὸν ἢ τάλαν' ἐγώ.
 εἰ φούξομαι δ' ἐταῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος σὺν τέκνοισι μόνη μόνοις,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πῶχ' ὅς ἀλάσται παῖδας, ἢ τ' ἔσωσά σε.
 » Ω Ζεῦ, τί δὴ χρυσὸν μὲν ὅς κ' ἐβδηλος ἦ,
 » Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
 » Ἀνδρῶν δ' ὅτ' ἔχρητόν κακὸν διεδέναί,
 » Οὐδείς χρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
 χο Δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
 » Οταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
 ια δ' ἔμ' ὥς ἔοικε μὴ κακὸν φῦναι λέγειν.
 ἀλλ' ὥς τε νηὶς κεδνὸν οἴκος σρόφον,
 αἰκροισι λαίφης κρασπέδοις ὑπεκδραμῖν
 τὴν σὴν σῶμαρτον ὥς γύναι γλωσσελγίαν.
 ἐγὼ γ' ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργόις χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σῶτειραν εἶναι θεῶν τε ἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νῦν λεπὶς ἀλλ' ἐπίφθορος
 λόγος διελθὴν, ὥς ἔρωσ' ὅτ' ἡνάγκασε
 πόνων ἀφύκτων τῷ μὲν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' ἔκ' ἀκριβῶς αὐτὰ θέσομαι λίαν.
 ὅπῃ γὰρ ἔν' ὤνησας, ὅ κακῶς ἔχει.
 μείζω γ' ἐμὲν τοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω.

ΕΥΤΡΙΠΙΔΟΥ

Πρῶτον μὲν Ελλάδ' ἀντὶ β'ρβαρυ χθονὸς
 γαῖαν κατοικῆς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰχύος χάριν·
 πάντες δ' ἐσ' ἡθοῦντ' ὕσαν Ἕλληνες σοφὴν·
 καὶ δόξαν ἔχεις· ἣ δὲ γῆς ἐπ' ἐχάτοις
 ὄροισιν ὤκεις, ὅκ' ἂν ἦν λόγος σέθεν·
 » Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
 » Μὴτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 » Εἰ μὴ πῖσιμος ἡ τύχη γένοιτό μοι·
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 ἔλεξ'· ἀμιλλαν γάρ σὺ πρῆθικας λόγων·
 ἀ δ' ἔστ' ἀμὲς μοι βασιλικὸς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δέξω, πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, ἔτα σοὶ μέγας φίλος,
 καὶ πασι τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἡσύχος·
 Ἐπὶ μετέστη δ' αὖρ' Ἰωλκίᾳς χθονὸς,
 πολλὰς ἐφέλικον συμφορὰς ἀμειχάνεις,
 τί τδ' ἂν ὄρη μ' αὖρον αὐτὸς χέσερον,
 ἢ παῖδά γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
 ἔχ' ἢ σὺ κνίξῃ σὸν μὲν ἐχθράων λείχος,
 κακῆς δ' ἐνὺμφης ἰμέρω πεπληγμένος,
 ὅδ' εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπυδὴν ἔχων·
 ἄλῃς γὰρ οἱ γεγῶτες· ὅδ' ἐμέ μοιμα·
 ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖ μιν καλῶς,
 καὶ μὴ σπανισοί μεσθα, γινώσκων ὅτι
 » Πένητα φάσκει πᾶς τις ἐκ ποδῶν φίλος,
 παῖδας τε θρέψαι μ' ἀξίως δόμων ἐμῶν·
 σφῆρας τ' ἀδελφὸς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
 εἰς ταυτὸ θείην· καὶ συναρτήσας γένος,
 εὐδαίμονοιην· σοί τε γὰρ παίδων τί δέῃ,
 ἐμοί

ΜΗΔΕΙΑ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σέ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπέρῃς
 φῦναι τυράννης παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
 μή μοι γένοιτο λυπρὸς αὐδαίμων βίος,
 μήδ' ὀλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίξοι φρένα.
 ἰὼ οἷός ῥ' ὡς μετὰ ξὴ καὶ σοφωτέρα φανῇ,
 τὰ χρεῖσά μ' ἴσσοι λυπρὰ φανέσθω ποτέ.
 μήδ' αὐτυχῆσα δυστυχὴς εἶναι δοκεῖ.
 μή ὕβρις ἐπειδὴ σοὶ μέν ἐς ἀποστροφή.
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φανξέμαι χθόνα.
 ἰὼ αὐτὴ τάδ' ἔλα. μήδ' ἐν ἄλλον αἰτιῶ.
 μή τί δρῶσα; μῶν γὰρ μῦσα, καὶ προδῶσά σε;
 ἰὼ ἀρὰς τυράννοισι ἀνοσίδους ἀρωμένῃ.
 μή καὶ σοῖς ἀραίᾳ γ' ὅσα τυγχάνω δόμοις.
 ἰὼ ὡς ἔκριν' ἔμαι τῶνδ' ἐσοὶ τὰ πλόνα.
 ἀλλ' ἤ τι βύλη παισὶν ἢ στυγερῇ φυγῇ
 προσωφείλημα χρημάτων ἐμῶν λαβὴν,
 λέγ' ὡς ἔτοιμος ἀφθόνη δῆναι χερὶ,
 ξένοισι τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσασί σ' ἄν.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλῃς μαωρανεῖς γύναι.
 λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανῆς ἀμύνονα.
 μή ἔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρῆσθαι μεθ' ἂν,
 ἔτ' ἂν τι δεξαίμεθα. μήδ' ἢ μὲν δίδω.
 Κακὸν γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἔκ' ἔχει.
 ἰὼ ἀλλ' ὅν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὡς πάνθ' ὑπεργῆν σοὶ τε, καὶ τέκνοις θέλω.
 σοὶ δ' ἔκ' ἀρέσκει τὰ γὰρ, ἀλλ' αὐθαδέϊα
 φίλος ἀπωθῇ. τοι γὰρ ἀλγυνὴ πλέον.
 μή χῶρ' ἄ. πόθω γὰρ τῆς νεοδμήτη κόρης
 αἰρῇ χρονίζων δώμάτων ἐξώπιος,
 νύμφαν ἴσως γὰρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 γαμήϊς

ΜΗΔΕΙΑ

γαμῆς τοῖτον, ὥς τέ σ' ἀρνείσθαι γάμον.
 20 ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄχαν
 ἐλθόντες, ἢ κ' ἀνδοξίαν,
 ἢ δ' ἀρετὰν παρέδωκαν
 ἀνδράσιν· ἧ δ' ἄλλῃς ἐλθοι.
 Κύπρις, ἢ κ' ἄλλα θεὸς
 ἀνχρῖς ἔτω.
 μὴ ποτ' ὦ δέσποιν' ἐπ' ἐμοὶ
 χρυσέων τόξων ἐφίης,
 ἰμέρω χρίσας ἄφικτον οἷόν.
 σέρχει δέ με σωφροσύνα
 δώρημα κάλλιστον θεῶν.
 μὴ δέ ποτ' ἀμφιλόγος ὄρ
 γὰς, ἀκρόεσά τε νήκη
 θυμὸν ἐκπλήξας ἐτέ
 ροις ἐπὶ λέκτροις
 προσβάλοιμ', ὦ δεινὰ Κύπρις.
 ἀπολέμης ἀνὰς σεβίξῃ
 σ', ὅξυφρων κρίνει λείχη γυναικῶν.
 ὦ πατρίς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν,
 μὴ δῆτ' ἀπολις γενόμαν,
 τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
 δύσπερατον αἰῶ
 ν' οἰητροτάτων ἀχέων.
 θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμῆην,
 25 ἅμ' ἐραν τάνδ' ἐξανύσασα· Μόχθων
 26 Δ' ἢ κ' ἄλλος ὑπερθεν,
 27 ἢ γὰς πατρίας σέρεσθαι.
 ἧδομεν· ἢ κ' ἐξ ἐτέρων
 μύθων ἔχομεν φράσασθαι.
 σὲ γὰρ ὅ πόλις, ὅ φίλων τις

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ κτερε, παθῶσάν
 δγνότατον παθέων.
 » Αχάρις οἰοῖθ', ὅτ'ω παρέσαι
 » μὴ φίλος τι μᾶν, καθαρὰν ἀνόξαι
 » Τι κληίδα φρενῶν.
 » Καὶ μοὶ φίλος ἔποτ' ἔσαι.
 αἰ Μήδεια, χαῖρε. τῷδε γὰρ προσίμιον
 κάλλιον ἔδειξ' οἶδε προσφώνῃν φίλοις.
 μὴ ὦ χαῖρε καὶ σὺ παῖ σοφῷ Γανδίωνος
 Αἰγῶν. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφῇ πέδον;
 αἰ Φοῖβε παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
 μὴ τίδ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἰκάνεις;
 αἰ παίδων ἐρυνῶν σπέρμ', ὅπως γένοιτό μοι.
 μὴ πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δ' αὖρ ἀγ' τένεος βίον;
 αἰ ἅπαιδες ἐσμέν δαίμονός τινος τύχη.
 μὴ δάμαρτος ἔσῃς, ἢ λέχρ' ἀπειρος ὢν;
 αἰ ἔκ ἐσμέν ὀνῆς ἄξυνες γὰρ μηλίσ.
 μὴ τί δ' ἦτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
 αἰ σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλῇν ἔπη.
 μὴ θέμις δ' ἂν ἡ μᾶς χρῆσμον εἰδέναι θεῶ;
 αἰ μάλισ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δέχεται φρενός.
 μὴ τί δ' ἦτ' ἔχρησε, λέξον δ' θέμις πλὴν.
 αἰ ἄσπερ μετὸν πρῆχοντα μὴ λῦσαι πέδα.
 μὴ πρὶν ἂν τί δράσης, ἢ τίν' ἐξίμῃ χθόνα;
 αἰ πρὶν ἂν πατρώαν αὔθις ἐσίαν μόλω.
 μὴ σὺ δ' ὥς τί χρήξων, τήνδε ναυσολεῖς χθόνα;
 αἰ Πιτθὰς τίς ἐστὶ γῆς ἀναξ Τροισενίης.
 μὴ παῖς ὥς λέγῃσι Γέλοπος, οὐσεβέστατος.
 αἰ τῷτ'ω θεῶ μάνταν μακρινῶσαι θέλω.
 μὴ σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΜΗΔΕΙΑ

αἰ καὶ μοι δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων·
 μή ἀλλ' αὐτυχίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς·
 αἰ τί γάρ, σὸν ὅμμα, χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
 μή Αἰγῶν, κακίστος ἐστὶ μοι πάντων πόσις·
 αἰ τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας·
 μή ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, ὃ δ' ἐν ἐξέμῃ παθών·
 αἰ τί χρεῖμα δράσας; φράξε μοι σαφέστερον·
 μή γυναῖκ' ἐφ' ἣ μῖν δεσπότιν δόμων ἔχει·
 αἰ ἦ πῦ τε τολμῇ ἔρπον ἀχίσειν τόδε;
 μή σάφ' ἴδ'· ἅτι μοι δ' ἐσμέν οἱ προτὺ φίλοι·
 αἰ πότερον ἐραδῆς, ἢ σὺν ἐχθαίρων λέχος;
 μή μέγαν γ' ἔρωτα· πῖσος ὅν ἐφυ φίλοις·
 αἰ ἴτω νῦν, εἴ περ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός·
 μή ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσῃ λαβῆν·
 αἰ δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέρανέ μοι λόγον·
 μή Κρέων, ὃς ἀρχεῖ τῆσδε γῆς Κορινθίας·
 αἰ συγγνωστὰ μὲν γάρ ἦν σε λυπεῖσθαι γύναι·
 μή ὅλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός·
 αἰ πρὸς τῷ; τόδ' ἄλλο κακὸν αὖ λέγεις κακόν·
 μή Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἐξω χθονός·
 αἰ ἐγὼ δ' Ἰάσων; ὃ δ' ἐταῦτ' ἐπῆνεσα·
 μή λόγῳ μὲν ὤχι, καρτερῶν δ' ἐβύλεται·
 ἀλλ' ἄντο μάι σε τῆσδε πρὸς γενειάδος,
 γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσίᾳ δ' ἠγίνομαι,
 οἰκτερον, οἰκτερόν με τὴν δυσδαίμονα,
 καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν ῥοίδης·
 δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστον·
 ὥτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, καὶ τοὺς ὀλβίους θάνοις·
 ὕρῃ μα δ' ὅν δ' ἴδ' ὅιον ὕρην κας τόδε·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παύσω δ' ἐσόντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονάς
 ἀπῆρά σε θήσω· τοιὰ δ' οἶδα φάρμακα·
 αἰ πολλῶν ἑκάτι τήνδ' ἐσοι δῶναι χάριν
 γύναι πρόθυμός ἐμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
 ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλη γονάς·
 ὅς τ' ὅτο γὰρ δὴ φρ' ὅς ἐμι πᾶς ἐγώ·
 ὅτ' ἔχω μι· σὺ μὲν ἐλθούσης χθόνα·
 πῆρά σοι μά σ' προξενῆν δίκαιος ὢν·
 τοσόν γε μέντοι σοὶ προσημάνω γύναι,
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς, ὅς ἄγ' ἐν βυλῆσομαι·
 αὐτὴ δ' ἐάν περ εἰς ἐμὸς ἐλθῇς δόμος,
 μινεῖς ἄσυλος, καὶ σε μὴ μεθ' ὅποτε·
 ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς, ἀπ' ἀλλὰ σὺ πόδα·
 ἀνάτιος γὰρ καὶ ξένοισι εἶναι θέλω·
 μή ἐσαι τάδ'· ἀλλὰ πίστις ὅς γένοιτό μοι
 τῶτων, ἔχωι μ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς·
 αἰ μῶν ὅς πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
 μή πέποιθα· Φελίξ δ' ἐχθρὸς ἐστ μοι δόμος,
 Κρέων τε· τῶτοις δ' ὀρκίοισι μὲν ξυγῆς,
 ἄγασιν ὅς μεθ' ἔσαν ἐκ γαίης ἐμὴ·
 λόγοις δ' ἐσυμβὰς, καὶ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν, καὶ πὶ κηρυκαῖμάσιν
 ὅς ἂν πίθοιο· τὰ μὰ μὲν γὰρ ἄσθενῃ·
 τοῖσδ' ὀλβός ἐστι, καὶ δόμος τυραννικός·
 αἰ πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
 ἀλλ' ὅς δοκῇ σοι δρᾶν τάδ', ὅς ἀπίσταμαι·
 ἐμοὶ τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
 σκῆπτ' ἢ τίν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι·
 τὸ σὸν δ' ἄριρε μάλλον· ἐξηγ' ὅθ' ἐς·
 μή ὁ μινυ πέδον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατρός

ΜΗΔΕΙΑ

τὴ μὲν, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.

αὶ τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.

μή μὴτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,

μήτ' ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν

χρήξῃ μεθήσειν ξῶν, ἐκυσίω τρόπῳ.

αὶ ὁ μνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,

θεὸς τε πάντας, ἐμμένειν ἄσθ' κλύω.

μή ἀρκεῖ· τίδ' ὀρκωτῶδε μὴ μμένων πάθοις;

αὶ ἂ τοῖσι δουαεβῶσι γίγνεται βροτῶν.

μή χαιρῶν πορῶν· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.

καγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι,

πράξασ' ἂ μέλλω, καὶ τυχεῖσ' ὧν βύλομαι.

χρ' ἄλλασ' ὁ Μαιᾶς πομπᾶος ἀναξ

πελάσσει δόμοις.

ὧν τ' ἐπίνοιαν σπύδεις κατέχων

πράξειας, ἐπὶ γενναῖος ἀνὴρ

Αἰγῶ παρ' ἐμοὶ διεδόκησαι.

μή ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίου τε φῶς,

νῦν καλλίνικα τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν φίλαι

γενησόμεσθα, κείς ὁδὸν βεβήκαμεν.

νῦν δ' ἐλπίς ἐχθρὸς τῆς ἐμῆς τίσειν δίκην.

ἔστος γὰρ ὦ νῆρ, ἢ μάλισ' ἐκάνομεν,

λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βυλῶν μάτων.

ἐκ τῶν ἀναφόμεσθα πρυμνήτην ἡλῶν

μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Γαλλάδος.

ἦδη δὲ πάντα τὰ μάσοι βυλῶν ματα

λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.

πέμψας ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα

ῥ' ὅφιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.

μολόντι δ' αὐτῷ, μαλθακὸς λέξω λόγους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς καὶ δοκῇ μοι ταῦτα, καὶ καλῶς ἔχῃ,
 γὰρ μιν τυράννων, ὅς προδὸς ἡ μᾶς, ἔχει.
 καὶ ξὺ μορῶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
 παῖδας δὲ μῆναι τὴς ἐμῆς αἰτήσομαι.
 ἔχ' ὥς λιπῶσα πολέμιος ἐπὶ χθονὸς
 ἐχθροῖσι παῖδας τὴς ἐμῆς καθυβρίσαι,
 ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλείῳ κτάνω.
 πέμψω γὰρ αὐτὸς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 νύμφη φέροντας, τήνδ' ἐμὴ φάειν χθόνα,
 λεπτόν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσοῦ λατον.
 καὶ περ λαβῶσα νόσμον ἀμφιθῆ χροῖ,
 κακῶς οἴσεται, πᾶς δ' ὅς ἀνθίγη κόρης.
 τοιοῖσδ' ἐχρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον.
 ἢ μοῖξά δ' οἷον ἔργον ἐς ἔργαστον
 τὰντ' ἔσθην ἡ μὲν. τέκνα γὰρ κατὰ κτανῶ
 τὰ μ' ἔστις ἐστίν, ὅστις ἐξαίρησεται.
 δόμον τε πάντα συγχέασ' ἰάσσοις,
 ἐξέμιγαίης, φιλοτάτων παίδων φόνον
 φάγναι, καὶ τλαῖν ἔργον ἀνοσιώτατον.
 Οὐ γὰρ γελάσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν φίλοι.
 ἴτω· τί μοι ξὴν κέρδος; ἔτ' ἐμοὶ πατρίς,
 ἔτ' οἶκος ἐστίν, ἔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 ἡ μάρτανόν τ' ὅθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον
 δόμους πατρώας, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὅς ἡ μὲν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 ἔτ' ἐξ ἐμῆ γὰρ παῖδας ὀφείταί ποτε
 ξῶντας τοιοῖπόν, ἔτε τῆς νεοξυγῆ
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακῶς κακὴν
 θανῆν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.

ΜΗΔΕΙΑ

μηδὲς μεφάλην καὶ ἀνὴρ νομίζετω,
 μήδ' ἡσυχάαν· ἀλλὰ θατέρω τρέψῃ,
 Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοιςιν ἀμηνή.
 Τῶν γὰρ τοιούτων, ἀνελείστας βίος.
 χ' ἐπὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκρίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελῆν θέλῃσα, καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπενέπω τάδε.
 μή γ' ἐστὶν ἄλλως· σοὶ δ' ἐσυγγνώμη λέγῃ
 τάδ' ἐστὶ, μὴ πάχυσαν ὥς ἐγὼ κακῶς.
 χο ἀλλὰ κτεχνεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γυναιξ;
 μή ὅττω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖν πόσις.
 χο σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
 μή ἴτω· περὶ αὖ πάντες οἱ νῦν μέσω λόγῳ.
 ἀλλ' ἴα χῶρε, καὶ νόμιξ' Ἰάσονα.
 ὅς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξεις δ' ἐμὴν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρονεῖς αὖ δεασόταίς, γυνή τ' ἔφους.
 χο Ἐρεχθεῖδαι το παλαιὸν ὄλβιοι,
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
 ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτη
 τ' ἀποφερβόμενοι,
 κλεινοτάταν σοφίαν,
 αἰεὶ δὲ ἀλαμπροτάτη
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος,
 ἐνθά ποθ' ἀγνάς
 ἐννέα περὶ Ἰδῆας
 λέγῃσι μέσας
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτᾶσαι.
 καλλιναῖς τ' ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς
 τὰν Κύπριν κληῖξουσιν ἄφου

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σά μένιν χώραν καταπνύσαι
 μετρίας ἀνέμων
 ἡδυπνούς αὔρας.
 αἰεὶ δ' ἐπὶ βαλλομένα
 χαίταισιν ἀνῶδ' ῥοδῆ
 ων πλόκον ἀνθέων,
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρας
 πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργός.
 πῶς ἔν' ἱερῶν ποταμῶν,
 ἢ πόλιν, ἢ φίλων
 πόμπιμόν σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν ὑχόσιαν, μετ' ἄλλω
 σκέψαι τεκνέων πλαγάν.
 σκέψαι φόνον οἶον αἰρή.
 μὴ πρὸς γονάτων σε πάντες
 πάντως ἱκετεύομεν,
 μὴ τέκνα φονύσης.
 πῶς δὲ θράσος ἢ φρενός, ἢ
 χειρὶ τέκνων σέθεν,
 καρδίᾳ τε λήψῃ
 δεινὰν προσάγασσ' ἑλμάν;
 πῶς δ' ὄμματ' ἀπροβαλῶσα
 τέκνοισι, ἄδελφον μῦθον
 χήσεις; φόνον ὑδυνήσῃ
 παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων
 τέγξαι χεῖρα φοίνισσιν
 ἐν τλάμονι θυμῷ.
 ἰὼ ἥκω κελοναθήσ· καὶ γὰρ ὕστα δυσμενής,

ΜΗΔΕΙΑ

ἔκ' ἂν γ' ἁμάρτοισι τὸ δέχ'· ἀλλ' ἀνέσομαι
 τί χρεῖμα βύλει καινὸν ἐξ ἐμῶ γύναι.
 μὴ ἰάσον, αἰτῶ μὰ σε τῶν εἰρημένων
 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
 ἥϊός γ'· ἐπεὶ νῦν πολλὰ ὑπέργασαι φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 καλοιδόρισα· χετλία, τί μάνομαι,
 καὶ δυσμενέων τοῖσι βελεύσασιν αὖ,
 ἐχθρὰ δὲ γαῖας κοιράνοισι καθίσταμαι,
 πόσῃ θ' ὅς ἡ μὲν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτους τέκνοισι
 ἐμοῖς φυτεύων· ἔκ' ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμῷ; τί πάχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 ἔκ' ἴσ' ἢ μὲν μοι παῖδες· διδοὺ δὲ χθόνα
 φάγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.
 ταῦτ' ἐννοηθῶ, ἢ θόμην ἀβελίαν
 πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμὸν μέν.
 νῦν ἔν' ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκῆς,
 κηδὺς τόδ' ἡ μὲν προσλαβὼν· ἐγὼ δ' ἄφρων,
 ἡ χρεὶν μετῆναι τῶνδε τῶν βέλαιμάτων,
 καὶ ξυμπεραίνειν, καὶ παρεστέναι λέχει,
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἡδεσθαι σέθεν.
 Ἀλλ' ἐσμέν, ὅιον ἐσμέν ἔκ' ἐρῶ κακὸν
 γυναικες· ἔκ' ἐν χρεὶν σ' ὁμοῦσθαι κακοῖς,
 ἔδ' ἀντιτείνειν νηπί' ἀντὶ νηπίων.
 παριέμεσθαι, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότε· ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβύλαμαι τάδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δῶτε λείπετε σέγας.
 ἐξέλθατ', ἀσπάσασθε, καὶ προσήπατε
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἧς φίλος μητρός μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος·
 λάβετε χεῖρὸς δεξιᾶς· οἱ μοι κακῶν·
 ὥς ἐννοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων·
 ἄρ' ὧ τέκν', ὅτ'ω καὶ πολὺν ξῶντες χρόνον,
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαν' ἐγώ·
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι, καὶ φόβος πλέα·
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρός ἐξαιρῶ μένη,
 ὅτιν τερένῃν τήνδ' ἐπλησα δακρυῶν·
 καὶ μοι κατ' ὄσων χλωρὸν ὦρ μήθην δάκρυ,
 καὶ μὴ προβαίῃ μῆξον, ἢ τὸ νῦν κακόν·
 αἰνῶ γυναιτάδ', ὅδ' ἐκείνη μέμφομαι·
 ἧκός γάρ ὄργας βῆλυ ποιεῖσθαι γένος,
 γάμος παρεμπολῶντι γ' ἀλλοίους πόσει·
 ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κῆαρ·
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
 βυλὴν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος·
 ὕμῖν δὲ παῖδες ὅκ' ἀφροντίσως πατήρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν·
 οἶμαι γὰρ ὕμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
 τὰ πρῶτ' ἐσεῖσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι·
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τάλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν ἀμείνῃς·
 ἴδοιμι δ' ὕμᾶς ἀντραφῆς ἥβης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους·
 αὐτὴ τί χλωροῖς δακρυοῖς τέγγεις κόρας,
 σρέψασα λυκὴν ἔμπαλιν παρῆϊδα,
 κῦκ' ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμῶ δέχῃ λόγον;
 ὅδ' ἐν τέκνων τῶνδ' ἐννοῶ μένη πέρι·
 θάρσει νῦν· αὖ γὰρ τῶν δ' ἐγὼ θήσω πέρι·
 μή δρᾷ

ΜΗΔΕΙΑ

μή δρᾶσω τάδ'· ὅτι σοῖς ἀπισήσω λόγοις.
 γυνὴ δ' ἐβήλυ, καὶ πῖ δακρύοις ἔφου.
 ἰά τί δή τα λίαν τοῖσδ' ἐπισένης τέκνοις;
 μή ἔτι κτον αὐτὸς· ξὴν δ' ὅτ' ἐξήλυχν τέκνα,
 εἰσῆλθέ μ' οἶκτος ὃ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὧν περ ὄνεκ' εἰς ἐμὸς ἦκησ' λόγος,
 τὰ μὲν, λείλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι,
 ἔπειτα τυράννοις γῆς μ' ἀποσέλλειν δοκῶ.
 καὶ μοὶ τάδ' ἐστὶ λῶσα· γιγνώσκω καλῶς,
 μήτ' ἐμποδῶν σοι, μήτε κοιράνοις χθονὸς
 νάειν· δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις.
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ.
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἱκτραφῶσιν σὴ χερὶ,
 αὐτῷ Κρέοντα τήνδε μὴ φάσθην χθόνα.
 ἰά ὅκ' οἷδ' ἂν εἴπῃσαι μὴ πειράσθαι δὲ χρή.
 μή σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλαισον αἰτεῖσθαι πατρός
 γυναικα, παῖδας τήνδε μὴ φάσθην χθόνα.
 ἰά μάλιστα· καὶ πῆσειν γε δοξάσω σφ' ἐγὼ,
 εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.
 μή συλλήψομαι δὲ τῶνδ' ἐσοὶ καὶ γὰρ πόνος.
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ, ὃ καλλιτεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν· οἷδ' ἐγὼ πολὺ,
 λεπτόν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλατον
 παῖδας φέροντας· ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
 κόσμον κομίσειν δῶρο προσπόλων τινα.
 αὐδαί μονήσῃ δ' ὅχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία.
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου σὺ τυχὼς ὁμάνετ' εἶ,
 κερκὴ μένη τε κόσμον, ὃν ποθ' ἥλιος
 πατήρ πατρός δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
 λάξουσθε φερνὰς τάσδε παῖδες εἰς χεῖρας,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ τῇ τυράνῳ μακαρίανύμφῃ δότε
 φέροντες· ὅτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
 τί δ' ὦ ματαῖα τῶνδε σὰς κενόϊς χείρας;
 δοκεῖς ἀπανίξιν δῶμα βασιλῆιον πέπλων;
 δοκεῖς δὲ χρυσῶν; σῶξε, μὴ δίδυτάδε.
 εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοὶ λόγῳ τινὸς
 γυνή, προθήσει χρημάτων· σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 μή μοι σύ· Γέθην δῶρα καὶ θεὸς λόγος.
 Χρυσὸς δ' ἐκ κρήων μυρίων λόγων βροτοῖς.
 κήνης ὁ δαίμων· κείνα νῦν αὔξει θεός.
 νέε τυραννῇ· τῶνδ' ἐμῶν παίδων φυγὰς,
 τυχεῖς ἂν ἀλλαξάμεθ', ὅ χρυσῶν μόνον.
 ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλησίον δόμου,
 πατὴρ νέαν γυναῖκα, δεσπότην τ' ἐμὴν
 ἰκεταίνετ', ἐξατῆθε μὴ φυγὴν χθόνα,
 κόσμον διδόντες· τῷδε γὰρ μάλιστ' αἰδῶ,
 εἰς χεῖρ' ἐκήνης δῶρα δέξασθαι τάδε.
 ἴθ' ὡς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρεῖ τυχεῖν,
 ἀνγέλοι γένοιθε πράξαντες καλῶς.
 νῦν ἐλπίδες ὅκ' ἐτι μοι παίδων ξωαῖς
 ὅκ' ἐτι· σείχουσι γὰρ ῥέσφονον ἤδη.
 δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδέσμων.
 δέξεται δύστανος ἄταν.
 ξανθὰ δ' ἄμφι κόμα
 θήσῃ τὸν αἶδα κόσμον
 αὐτὰ τῶν χερσὶν λαβῆσα.
 πῆσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐτὰ πέπλος,
 χρυσεότακτον σέφανον περιθέσθαι.
 νερτέροις δ' ἤδη πάρανυμφοκομήσει.
 τοῖον εἰς ἔρκος πεισῆται,

καὶ

ΜΗΔΕΙΑ

καὶ μοῖραν θανάτου
 προσλήψεται δύστανος.
 ἄταν δ' ἔχ' ὑπερφύξεται.
 σὺ δ' ὦ τάλαν, ὦ κακόνουμφε
 κηδεμῶν τυράννων,
 παισὶν ἔ κατειδώς
 ὀλέθριον βιοτᾶν προσάχεις,
 ἀλόχῳ τε σὺ συγερὸν θάνατον.
 δύσανε, μοῖραις ὅσον παροίχῃ.
 μεταστένομαι δ' ἐσὶν ἄλλος
 ὦ τάλανα παίδων
 μάτερ· ἂ φονεύσῃς
 τὰ τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν
 λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
 ἄλλη ξυτοικῇ πόσις συνάνω.
 πᾶσι δ' ἐσποιν' ἀρῇνται παῖδες οἳ δ' ἐσοι φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χερσὶν
 ἐδέξατ'· εἰρήνῃ δ' ἐταμείθεν τέκνοις.
 μὴ ἔα. Γ. τί συγχυθῆσ' ἔστηκας ἡνίκα αὐτοχθῆς;
 τί σὴν ἔτρεψας ἑμπαλιν παρηΐδα,
 καὶ ἂσ μένη τὸν δ' ἐξ' ἐμῷ δέχῃ λόγον;
 μὴ αἶ· αἶ·
 πᾶσι τὰ δ' ἔξυνηδ' αὖ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
 μὴ αἶ αἶ μάλ' αὖθις. Γ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
 ἔκ' οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην ἀναγγέλλω;
 μὴ ἡγγεῖλας οἳ ἡγγεῖλας· ὅσε μέμφομαι.
 πᾶσι τί δ' ἡ κατηφὲς ὄμμα, καὶ δακρυρροῆς;
 μὴ πολλή μ' ἀνάγκη πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
 καὶ γὰρ κακῶς φρονέσ' ἐμὴ μηχανήσασιν.
 πᾶσι θάρσει· κρατῆς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μὴ ἄλλως κατὰ ξω πρόθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 παι ὅτοι μόνῃ σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.
 = Κ' ὅπως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα, συμφοράς.
 μὴ δράσω τάδ', ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
 καὶ πασι πόρσυν' οἶα χρὴ καθ' ἡμέραν.
 ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἐστὶ δὴ πόλις,
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
 οἰκήσεται αἰεὶ μητρὶς ἐσερημένοι.
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἴμι δὴ φυγὰς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι, καὶ πιδεῖν ἀδελμόνας,
 πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους
 ἀνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀναδέσθαι.
 ὦ δυστάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
 ἄλλως ἄρ' ὕμᾱς ὦ τέκν' ἐξεθρεψάμην.
 ἄλλως δ' ἐμόχθην, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
 σέρρας ἐνεγκῶσ' ἐν τόκοις ἀλγηδύνας.
 ἢ μὴν πόθ' ἡδύσθησ' ἤχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσησέν τ' ἐμὲ,
 καὶ κατθανῶσεν χερσὶν αὐτῆς περισελεῖν,
 ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὀλωλε δὴ
 γυνὴ φροντίς· σφῶν γὰρ ἐσερημένη,
 λυπρὸν δίαξω βίον, ἀλγεινὸν τ' ἐμοί.
 ὕμῃς δ' ἐμὴ τέκν' ἐκείτ' ὅμμασιν φίλοις
 ἔφεσθ' ἐς ἄλλο χῆμ' ἀποσάντες βίον.
 φῶ· φῶ· τί προσδέριεσθ' ἐμ' ὅμμασιν τέκνα;
 τί προσελάττε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἶ· αἶ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἵχεται.
 γυναῖκες, ὅμμα φαιδρὸν ὥς ἤδον τέκνων,
 ἐκὰν δυνάμην· χαίρετω βυλάματα
 τὰ πρόθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαῖας ἐμῆς.

ΜΗΔΕΙΑ

τί δ' ἄγε με πατέρα τῶνδε τοῖς τέττων κακοῖς
 λυπῶσαν, αὐτὴν δ' ἴς τόσα κτᾶσθαι κακὰ;
 ὅδ' ἤτ' ἔγωγε· χαίρετω βυλάνματα.
 καί τοι τί πάχω; βύλομαι γέλωτ' ὄφλιν,
 ἐχθρὸς μεθ' ἑσά τ' ὅς ἐμὸς ἀξιμύς;
 τολμητέον τάδ', ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακὸς λόγος φρενί.
 χωρῆτε παῖδες ἧς δόμος· ὅτ' ἂν μὴ
 θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θυμασιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' ὅν διαφθερῶ.
 ἄ· ἄ· μὴ δ' ἡταιρὸς, μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε.
 ἔασον αὐτὸς· ὦ τάλαν, φῆσαι τέκνων.
 ἐκὼς μεθ' ἡμῶν ζῶντες, οὐφρανεῖσ' ἴσε.
 μάτ' ὅς παρ' ἄδην νερέρες ἀλάστορας,
 ὅτοι πότε ἔσται τῶνδ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τὸς ἐμὸς καθυβρίσαι.
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπὶ δὲ χεῖρ,
 ἢ μὲς κτενεῖμεν, οἵ περ ἐξεφύσαμεν.
 πάντως πέπρακται ταῦτα, καὶ ἐκφύεται.
 καὶ δ' ἡ πικρὰ τὸ σέφανος, ἐν πέτλοισί τε
 νύμφη τύραννος ὀλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγὼ.
 ἀλλ' ἄγε μὴ γὰρ δὴ τλημονεσάτην ὀδόν,
 καὶ τὸςδε πέμψω τλημονεσέραν ἐτι
 παῖδας· προσαιπὲν βύλομαι· δότ' ὦ τέκνα,
 δότ' ἀπαύσασθε, μητρὶ δεξιὰν χεῖρα.
 ὦ φιλάτη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι σύμα,
 καὶ χῆμα, καὶ πρόσωπον ἀγνὸς τέκνων,
 ἄδαι μονοῖτον· ἀλλ' ἐκὼς· τὰ δ' ἐνθάδε,
 πατὴρ ἀφείλετ'· ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρῶς, πνῦμά θ' ἡδίστον τέκνων,

Ο ΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χωρήτε, χωρήτ'· ἔκ' ἐμὶ προσβλέπειν
 οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς·
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακὰ,
 θυμὸς δὲ κρήνων τῶν ἐμῶν βυλὸν μάτων,
 ὡς περ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς.
 χι πολλὰ κίς ἦδη διὰ λεπτοτέρων
 μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
 ἦλθον μείζους, εἰ χρὴ γενεῶν
 θῆλυν ἐρανῶν· ἀλλὰ γὰρ ἐστὶ
 μῦθος καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλῆ,
 σοφίας ἐνεκὲν· πάσαισι μὲν ὃ,
 παῦρον δ' ἡ γένος ἐν πολλαῖσιν
 ἄνδρ' οἷς ἂν ἴσως,
 καὶ κ' ἀτόμωσον τὸ γυναικῶν.
 καὶ φημὶ βροτῶν, οἵτινές ῥ' εἰ
 πᾶμπαν ἄπειροι, μήδ' ἐφύτυσαν
 παῖδας, προφέρειν εἰς ἀτυχίαν
 τῶν γιναιμένων.
 οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν,
 εἴθ' ἦδ' ὑ βροτοῖς, ῥ' ἄνιάρων
 παῖδες τελέθουσ' ἔχ' ἰ τυχόντες,
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
 οἷσι δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον.
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
 βίον τὸν ὅπόθεν λείψωσι τέκνοις.
 ἔτι δ' ἐκ τῶν, ῥ' ἐπὶ φλαύροις,
 εἴτ' ἐπὶ χρυσοῖς μοχλοῖσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον, ἦδη

πᾶσι

ΜΗΔΕΙΑ

πᾶσιν κατέρω θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοντον ἄνθρωπον,
 σώματα τ' ἧς ἤβην ἤλθε τέκνων.
 χρηστοὶ τ' ἐγένοντ'· ἧ δὲ κυρήσει
 δαίμων, ἔτος φρεσὶς ἐς αἶδαν
 θάνατος προφέρων σώματα τέκνων·
 πῶς ἔν λυεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λυτὴν ἀνιερὸτάτην
 παίδων ἐνεκὲν
 θνητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλειν.
 μή φίλαι, πάλα τοι προσμένεσθαι τὴν τύχην,
 παρκαδοῦν τὰ κείθεν οἱ προβήσεται.
 καὶ τοὶ δέδορκα τὸνδε τῶν Ἰάσονος
 σείχοντ' ὀπαδῶν, πνῦμά τ' ἠρεθισμένον·
 δεικνύσι δ' ὥς τι καινὸν ἀγγελῆ κακόν.
 ἄν' ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμους ἔργασμένον
 Μήδεια, φῶνγε, φῶνγε, μήτε ναῖαν
 λιπῶσ' ἀπὴνιν, μήτ' ὄχιν πεδουσιβῆ.
 μή τίδ' ἀξιὸν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
 ἄν' ὀλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
 Κρέων θ' ὀφύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.
 μή κάλλιπον ἔπας μῦθον· ἐν δ' ἀνεργέταις
 τοιοῦτον ἦδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.
 ἄν' τί φῆς; φρονέεις μὲν ὀρθά, καὶ μαινῇ γύναι,
 ἥ τις τυράννων ἐστὶν ἡκισμένη,
 χαίρεις κλύεσθαι, καὶ φοβῆ τὰ τοιάδε;
 μή ἔχω τί καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 λόγισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχῃ φίλος.
 λέξον δὲ πῶς ὦλοντο· δῖς τόσον γὰρ ἂν
 τέρψαις ἡμᾶς, ἧ τεθνᾶσι παγκράτως.

Ο ΙΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄγρ' ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δὲ πύχλος γονὴ
 σὺν πατρὶ, καὶ παρήλθε νυμφικὸς δόμος,
 ἦθη μιν, οἵ περ σοῖς ἐκάμνομεν κακῶς
 δμῶϊς· δῖόντων δ' αὖθις ἦν πολὺς λόγος,
 σέ, καὶ πόσιν σὸν νῆκος ἐσθλὰ τὸ πρὶν.
 κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δ' ἔ, ξανθὸν κάρα
 παίδων· ἐγὼ δ' ἐκείνους ἠδονῆς ὕπο,
 σέρας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅ μ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σὲ θαυμάζομεν,
 πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδῆν ξυνωρίδα,
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα.
 ἔπειτα μέντοι πρὸ καλύψατ' ὄμματα,
 λαοκῆν τ' ἀπέσρεψ' ἐμπλεκὶν περὶ ἵδα,
 παίδων μυσταχθεῖσ' ἑσόδους· πόσις δ' ἐσὸς
 ὄργας τ' ἀφῆρει, καὶ χόλον νεάνιδος,
 λέγωντάδ', ὅ μὴ δυσμενὲς ἔση φίλοις,
 πᾶσι δ' ἐθυμῶ, καὶ πάλιν σρέψας κάρα,
 φίλους νομίξας, ὅς περ ἂν πόσις σέθεν.
 δέξῃ δ' ἐδῶρα, καὶ παρατήσῃ πατρός
 φυγὰς ἀφείναι πασι τοῖσδ', ἐμὴν χάριν.
 ἦ δ' ὥς ἐσθλὸς κόσμον, ὅ κ' ἠνέχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπείναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβῶσα πέπλος ποικίλος ἡμπεύχετο.
 χρυσὸν τιθεῖσα σέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
 λαμπρῶ κατόπτρῳ χηματίζεται κόμην,
 αἴψυχον ἦνὼ προσγελώσα σώματος.
 καὶ περ ἄνασσα ἐκ θρόνων, διέρχεται
 σέρας, ἄβρον βαινύσσα παλλὰν ἡ ποδὶ,
 δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
 τέγοντ'

ΜΗΔΕΙΑ

τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὁμμασι σιοπὴ μένη·
 τὴν θένδε μέντοι θεινὸν ἦν θέα μ' ἰδεῖν·
 χροῖαι γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
 χωρὶς τρέμῃσσι κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσῶσα μὴ χαλμαὶ πεσῶν·
 καί τις γέραϊα προσπόλων, δόξασά πε
 ἢ Γανὸς ὀρχαί, ἢ τινος θεῶν μολῶν,
 ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ κατὰ σῶμα
 χωρῶντα λυκὸν ἄφρον, ὁμμάτων τ' ἄπο
 κόρας σρέφουσιν, αἵματ' ὅκ' ἐνὸν χροῖ·
 εἴτ' ἀντί μολπον ἦεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν· οὐδὲ δ' ἤ μιν, εἰς πατρὸς δόμους
 ὤρμισεν· ἡ δὲ, πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσα νύμφης συμφορὰν· ἅπανσά δ' ἐ
 σένη, πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν·
 ἥδη δ' ἀνέλικων κῶλον ἐκπλεθρον δρόμου,
 ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπειτο·
 ἥ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὁμματος
 θεινὸν σεάξασ', ἢ τάλαν' ἠγῆρετο·
 διπλῆν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεσχετάνετο·
 χρυσὸς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος,
 θαυμαστὴν ἱεὶ νῆμα παμφάγῃ πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτὸί σῶν τέκνων δωρήματα,
 λυκὴν ἐδάπην σάρκα τῆς δυσδαίμονος·
 φάγει δ' ἀνὰ σῶμα θρόνων πυρὴ μένη,
 σφύσσει χαίτην· κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε
 ῥίψαι θέλῃσσι σέφανον· ἀλλ' ἀρηρότως
 σύνδεσμά χρυσὸς ἔχει· πῦρ δ' ἐπεὶ νόμῳ
 ἔσθσει, μᾶλλον δὲ τίσον δ' ἐλάμπετο·
 πῖτν' δ' ἐπ' ὅδ' αὖ συμφορὰν νικῶ μένη,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.
 ἔτ' ὁ μμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατὰ σπασίς,
 ἔτ' ἀφ' οὐδὲς πρόσωπον. αἶμα δ' ἐξ ἄκρῃ
 ἔσπεξε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί.
 σάρκεις δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πόνηινον δάκρυ,
 γναθμῶν ἀδὴλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον.
 δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγγῆν
 νεκρῷ. τύχην γὰρ ἔχουμεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὀτλήμων συμφορὰς ἀγνωσία,
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσιπνῆ νεκρῷ.
 ἤ μωξε δ' οὐθὺς. καὶ περιπύξας χέρας,
 κύνει προσανδῶν τοιάδ'. ὦ δύσηνε παῖ,
 τίς ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθισιν; οἱ μοι συνθάνοι μί σοι τέκνον.
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόνων ἐπαύσατο,
 χρήξων γεραίον ἐξανασηῆσαι δέμας,
 προσέχεθ', ὥστε κιαρὸς ἔρνεσιν δάφνης,
 λεπτῶσι πέπλοις. δεινὰ δ' ἦν παλαιόματα.
 ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξανασηῆσαι γόνυ,
 ἦ δ' ἀντελάξετ'. ἡ δὲ πρὸς βίαν ἄνοι,
 σάρκας γεραίᾶς ἐσπάρασ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέστη, καὶ μεθ' ἧς ὁ δύσμορος
 ψυχὴν. κακὴ γὰρ ἦν ἐτ' ἢ νῦν ὑπέρτερος.
 κεύνται δὲ νεκροὶ πάντες, καὶ γέρων πατήρ
 πέλας. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγος.
 γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ξημίας ἀποστροφὴν.
 Τὰ θνητὰ δ' ἔνυν πρῶτον ἡγῶμαι σκιά.
 Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τὸς σοφὲς βροτῶν

ΜΗΔΕΙΑ

Δοκῶντας εἶναι, καὶ μεριμνηταῖς λόγων,
 Τύττες μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 Θνητῶν γὰρ ὅδ' ἔστιν ἀνδράμιων ἀνὴρ.
 Ολβυὶ δ' ἐπιρρυέντος, αὐτυχέστερος
 Ἀλλυγένοίτ' ἄν' ἄλλος. ἀνδράμιων δ' ἂν ὅ.
 χο εἰσὶν ὅδ' ἀνδράμιων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 κακὰ ξυνάφειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
 ὦ τλήμων, ὥς σε συμφορὰν αἰκνέρομεν
 νόρη Κρέοντος, ἥ τις ἤσ' ἄδ' ὅμως
 οἶχ' ἡγάμων ἐκατι τῶν Ἰάσονος.
 μή φίλαι, δέδοκται τῆρ' ὅσον ὥς τάχιστα μοι
 παῖδας κτανέσθ' ἢ τῆσδ' ἀφορμάσθαι χθονός.
 καὶ μὴ χολὴν ἄρυσαν, ἐκδέναι τέκνα
 ἀλλήφονάσαι δυσμενέσσερα χερί.
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν. ἐπεὶ δὲ χρὴ,
 ἡμεῖς κτενέμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
 ἀλλ' ἤσ' ὀπλίξω καρδίᾳ. τί μέλλομεν
 τὰ δεινὰ κἀναγκάια μὴ πράσσειν κακὰ;
 ἄν' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
 λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίβ',
 καὶ μὴ κακιοῦσθ', μήδ' ἀναμνησθῆς τέκνων
 ὦ φίλταθ', ὥς ἔτικτες. ἀλλὰ τήνδ' ἐπε
 λαθὼ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
 καί περ τα θρήνη. καὶ γὰρ εἰκνένης σφ' ὅμως
 φίλοι γ' ἐφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.
 χ' ἰὼ γὰρ τε, καὶ παμφανὴς αἰκνίς
 αἰεὶς, κατείδετε, εἶδετε τὰν
 ὀλομέναν γυναικα, πρὶν φοινίαν
 τέκνοις προσβαλὼν χεῖρ αὐτοκτόνον.
 σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσείας

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γονᾶς ἔβλαπεν· θεῶν
 δ' αἶμα πιτνῆν φόβος ὑπ' ἀνέρων·
 ἀλλὰ νιν ὧ φάος διογενὲς, κατέρχε·
 κατὰ πικρὸν· ἔξελ' οἴκων φοινίαν,
 τάλαιναν τ' ἐριννὺν ὑπ' ἀλαστῶρων·
 μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
 καὶ μάταν γένος φίλιον τέκες, ὧ
 κυανέαν λιπῶσα συμπηγάδων
 πετρᾶν ἀξενωτάταν ἡσβολάν·
 δειλαῖα, τί σοι φρενῶν
 βαρὺς χόλος προσπιτνῆ,
 καὶ δυσμενὲς φόνος ἀμείβεται;
 χλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενὴ μιάσμα
 τ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι ξύνοι
 θαθεόθεν πιτνόντ' ἐπὶ δόμοις ἄλῃ·
 πᾶς οἶμοι· τί δράσω; τοῖ φύγῳ μητρὸς χέρας;
 ἔτε ἔκ οἱ δ' ἀδελφὴ φίλτατ'· ὀλλύμεθα γάρ·
 χο ἀνέκεις βοᾶν; ἀνέκεις τέκνων;
 ἰὼ τλαῖμον· ἰὼ κακοτυχὲς γύναι·
 παρέλθω δόμους· ἀρήξαι φόνον
 δοκεῖ μοι τέκνοις·
 παῖ νὰ πρὸς θεῶν ἀρήξαι, ἐνδέοντι γάρ·
 ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους·
 χο τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἥ σί
 δαρος, ἅτις τέκνων ὧν ἔτεκες
 ἄροτον, αὐτόχειρι μοῖρα κτενῆς·
 μίαν δ' ἡ κλύω, μίαν τῶν πάρος
 γυναικα, φίλοις χέρεα προσβαλῆν τέκνοις
 Ἰνὼ μανῆσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ·

ΜΗΔΕΙΑ

τίππῃ δ' αὖ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνῳ
 τέκνων δυνάεβῃ,
 ἀκτῆς ὑπερτήνασα ποντίας πόδα.
 δυσὶν δὲ παῖδιν ξυθάνῃσ' ἀπόλλυται.
 τί δ' ἡ ποτ' ἔνν' γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν,
 ὧ γυναικῶν λέχος πολύπονον;
 ὅσα δ' ἡ βροτοῖς ἔρεξας ἦδη κακὰ.
 ἰά γυναικες, αἰ τῆσδ' ἐγγὺς ἔσαστε σένης,
 ἅρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δειν' εἰργασμένη
 Μήδεια τοῖσιν, ἡ μεθέσκηκεν φυγῇ;
 δῖ' γὰρ νιν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κατώ,
 ἡ πῆλιν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος.
 ἢ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην,
 πέποιθ' ἀποκτῆναι σαρπηδόνα χθονός,
 αἰθώς αὐτὴ τῶνδε φόνεσθαι δόμων;
 ἀλλ' ὅ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω.
 κείνην μὲν, ὅς ἐδρασαν, ἔρξουσιν κακῶς.
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
 μή μοι τι δράσῃσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
 ὧ τλήμων, ὅκ' οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας
 Ἰάσον· ὅ γὰρ τὸ σδ' ἂν ἐφθέγγεω λόγους.
 ἰά τί δ' ἐστίν; ἡ πᾶ καὶ μ' ἀποκτῆναι θέλει;
 ἡο παῖδες τεθνάσι χειρὶ μητρῶς σέθεν.
 ἰά οἱ μοι· τί λίξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι.
 ἡο ὥς ἂν ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δῆ.
 ἰά πῶ γὰρ νιν ἐκτείν' ἐν τὸς, ἡ ἔωθεν δόμων;
 ἡο πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄφει φόνον.
 ἰά χαλᾷτε κληῖδας ὥς τάχιστα πρὸς πόλοι.
 ἐκλύεθ' ἀρμύς, ὥς ἴδω διπλὴν κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῆς μὲν, θανόντας· τὴν δὲ, τίσωμαι δίνην.
 μή τί τάσδε κινεῖς, καὶ ἀναμοχλεύεις πύλας,
 νεκρὸς ἐρουνῶν, καὶ μὲ τὴν ἐργασμένην;
 παῦσαι πόνητ' ὅδ'. ἢ δ' ἐμ' ἄχρ' ἀνέχεις,
 λέγ' ἢ τι βύλει· χειρὶ δ' ἔ' φαύσεις ποτέ.
 τοιόνδ' ὅχι μα πατρός ἥλιος πατήρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολέμιας χερὸς.
 ἰά ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γυναι
 θεοῖς τε, καὶ μοι, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἥ τις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλῆν ξίφος
 ἔτλης τεκῆσαι, καὶ μ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας.
 καὶ ταῦτα δράσασ', ἡλίον τε προσβλέπεις,
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσσει δυνάμει βέεσσαν.
 ὅλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε ὅφρονῶν
 ἔτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρῃ τ' ἀπὸ χθονὸς
 Ἑλλην' ἐς οἶκον ἡγόμην, κακὸν μέγα,
 πατρός τε, καὶ γῆς προδότην, ἥ σ' ἐθρέψατο.
 τὸν σὸν δ' ἀλάστορ εἰς ἐμ' ἐσκηψαν θεοί.
 κτανῆσαι γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστον,
 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργεὺς σκάφος.
 ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθῆσαι δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκῆσά μοι τέκνα,
 ἀνῆς ἐκατι καὶ λέχης σφ' ἀπώλεσας.
 ὅκ' ἐστὶν ἡ τις τῶν ἄν' ἑλληνὶς γυνή
 ἔτλη τίθ', ὧν γε πρόσθεν ἡξίουν ἐγὼ
 γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείαναι, ὃ γυναικα, τῆς τυρσηνίδος
 σκύλλης ἐχυσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' ὅ γάρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπίφνυκέ σοι θράσος.

ΜΗΔΕΙΑ

ἔρ' ἄχροποιέ, καὶ τέκνων μισαφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δάμον αἰάξιν πάρα.
 ὅς ᾗτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 ὃ παῖδες, ὅς ἐφυσσά, καὶ ξεθριψάμην,
 ἔξω προσειπὼν ξῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
 μή ἢ μακρ' ἂν ἐξέτηνα τοῖσδ' ἐναντία
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἡπίστατο
 οἱ ἐξ ἐμῶ πέπονθας, οἷά τ' ἔργάζω.
 σὺ δ' ὅκ' ἐμελλες τὰ μ' ἀτιμάσας λέχει,
 τερπνὸν διάγειν βίοντον, ἐγγελῶν ἐμοί,
 ὅθ' ἡ τύραννος, ὅθ' ὁ σοὶ προβεῖς γάμος
 Κρέων ἀνατεῖ τῆσδ' ἐμ' ἐκβαλὼν χθονός;
 πρὸς ταῦτα, καὶ λείαναν ἣ βύλῃ, καλεῖ,
 καὶ σκύλλαν, ἡ τυρσηνὸν ᾗ κησεν πέδον.
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χρή καρδίας ἀνθηψάμην.
 ἰὰ καὶ αὐτῇ γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινῶν ὅς ῥ'.
 μή σαρ' ἴσθι· λυεὶ δ' ἄλλος, ἢν σὺ μὴ ῥηλῶς.
 ἰὰ ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
 μή ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πατρὶά νόσω.
 ἰὰ ὅ τ' οἴνυν ἢ μὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν.
 μή ἀλλ' ὕβρις, οἱ τε σοὶ νεοδμήτες γάμοι.
 ἰὰ λέχους σφε κῆξίωσας ὅνειακτα νείν;
 μή σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τῶτ' ἔναι δοκῆς;
 ἰὰ ἥ τις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακὰ.
 μή οἷδ' ὅκ' ἐτ' ἔσσι· τῶτο γάρ σε δῆξεται.
 ἰὰ οἷδ' εἰσὶν οἱ μοι, σὺ κάρα μιάσσορες.
 μή ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς, θεοί.
 ἰὰ ἴσασι δῆτα σὴν ἀπόπυσαν φρένα.
 μή συγῇ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
 ἰὰ καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥά σ' οἶδ' ἀπαλλαγαί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

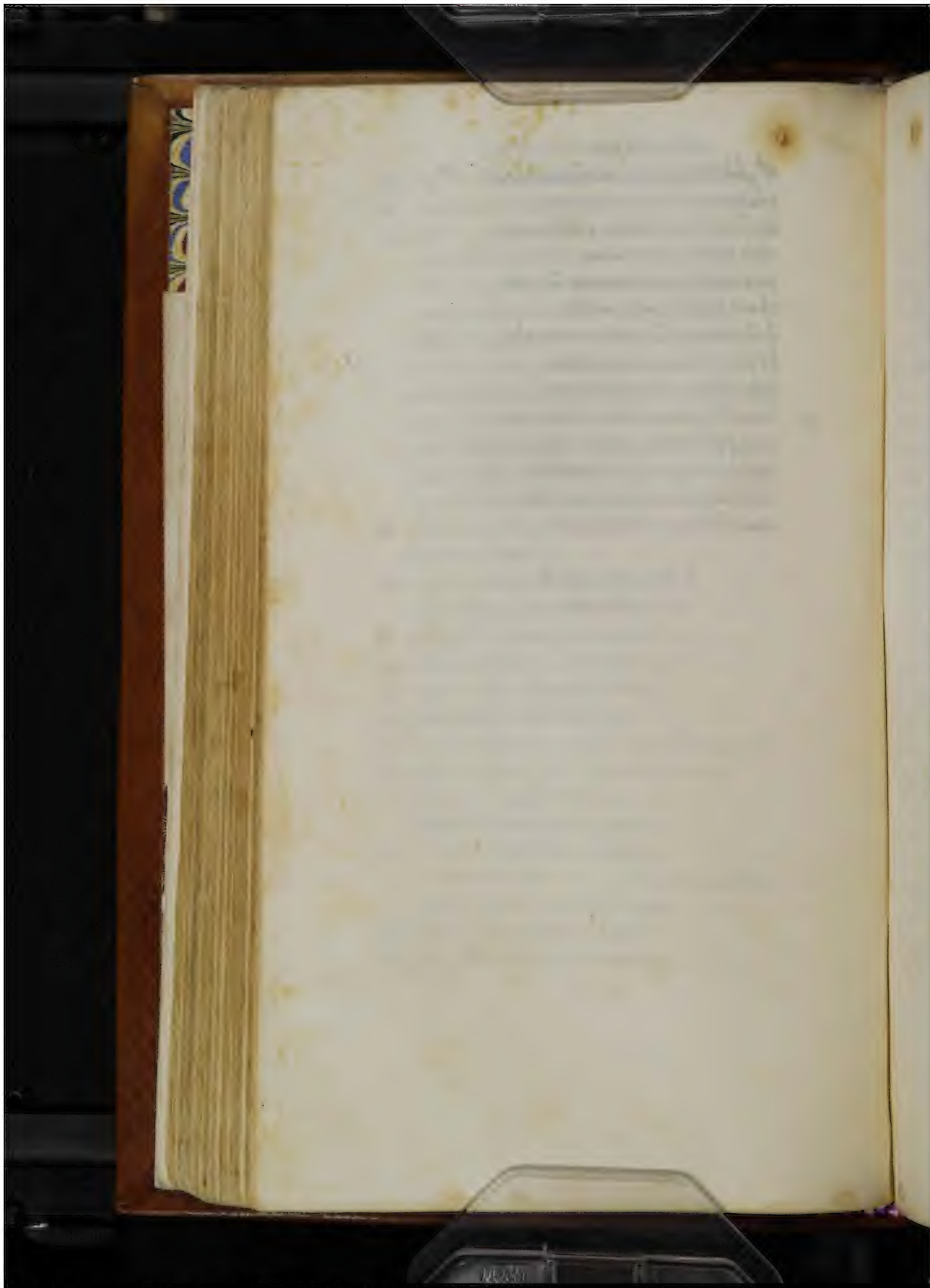
μή πῶς ἔν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
 ἰά θάψαι νεκρὸς μοι τῆσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.
 μή ὃ δὴ τ' ἐπὶ σφας τῆς δ' ἐγὼ θάψω χερί,
 φέρσ' εἰς Ἡρας τέμενος ἀκράϊας θεῶ,
 ὥς μή τις αὐτὸς πολέμιων καθυβρίσῃ
 τύμβος ἀνασπῶν· γῆ δὲ τῆςδε Σισύφης
 σεμνὴν ἐορτὴν, καὶ τέλει προσάφομαι
 τοιοπῶν, ἀντὶ τῆςδε δουρεβῶς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γὰρ ἐν εἰμι τὴν Εὐρεχθέως
 Ἀλκίφει συνοικήσασα τῷ Γρανδίωνος.
 σὺ δ' ὥς περ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
 Ἀργεὺς κάρτα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
 πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.
 ἰά ἀλλὰ σ' ἐριννὺς ἀλέσειε τέκνων,
 φονίαι τε δίκη.
 μή τίς δὲ κλύει σε θεὸς, ἢ δαίμων,
 τῆς φονδὸρμης, καὶ ξειναπάτα;
 ἰά φῶ· φῶ· μυστὰρ, καὶ παιδολέτορ.
 μή εἴχῃ πρὸς οἶκός, καὶ θάπῃ ἄλοχον.
 ἰά εἴχω διατῶν γ' ἄμορος τέκνων.
 μή ἔγω θρηνῶς· μένε καὶ γῆρας.
 ἰά ὦ τέκνα φίλτατα. ·Μ· μητρί γε· σοὶ δ' ἔ.
 ἰά κἀπὶ τ' ἔκτας; ·Μ· πημαίνουσα σέ.
 ἰά αἰ· αἰ· φίλιν χρῆξω σῶματος
 παίδων ὁ τάλας προσπύξασθαι.
 μή νῦν σφε προσανδῶς, νῦν ἀπαύξῃ,
 τότ' ἀπώσάμενος. ·Ι· δός μοι πρὸς θεῶν
 μαλακῶ χρωτὸς φῶσαι τέκνων.
 μή ὅκ' ἐστ'· μάτην λόγος ἔρριπῆαι.
 ἰά Ζεῦ, τὰ δ' ἀκέρεις, ὥς ἀπελαυνόμε

ΜΗΔΕΙΑ

αὖτ' ὁδ' ἀτὰρ πάχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
 καὶ παιδοφόνου τῆςδε λεαίνης;
 ἀλλ' ὅποσον γὰρ πάρα, καὶ δύναμαι,
 τάδε θρηνῶ, καὶ πιθοῶξω
 μαρτυρόμενος δαίμονας, ὥς μοι
 τέκνα κτάνασ' ἀποκωλύεις
 ταῦταί τε χερσὶν, θάψαι τε νεκρῶς,
 εἴς μὴ ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον,
 πρὸς σὺ φθιμένους ἐπιδέσθαι.
 πολλῶν ταμίης ἔσ' ἐν ὀλύμπῳ.
 πολλὰ δ' ἀέλπῳς κραινῶσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέντ', ἔκ' ἐτελέσθη.
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἔδρεν θεός.
 τοιοῦνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
 ΜΗΔΕΙΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

EVRIPIDISIPPOLYTUS
CORONIFER.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΓ
ΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησὺς υἱὸς μὲν ἦν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βα-
σιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζό-
νων Ἰππολύτην, Ἰππόλυτον ἐγέννησε, κάλλιτε
καὶ σωφροσύνη διαφέροντα· ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα
τὸν βίον μετέλλαξεν, ἐπεισηγάρετο κριτικὴν γυ-
ναῖκα, τὴν Μίνως τῶν Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασι-
φάης θυγατέρα Φαίδραν· ὃ δὲ Θησὺς Γάλλαντα
ἓνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φάγει εἰς Τροίξην με-
τὰ τῆς γυναικὸς· οὐ συνέβη τὸν Ἰππόλυτον παρὰ
Γιτθῇ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ
Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, ἣν ἀνέλαστος ἔσα,
πληρῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰππόλυτον
διὰ σωφροσύνης ἀνελεῖν κρίνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἑ-
ρῶτα παρώρμησε· τέλος δὲ τοῖς προτεθείσιν ἐπέ-
θηκε· σέργασα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς
τὴν τροφὴν δηλώσαι ἠναγκάσθη· ἡ δὲ, κατεπιηγῆλατο
αὐτῇ βοηθήσειν· ἥ τις καὶ παρὰ τὴν προαίρεσιν, λό-
γους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ· τραχυνόμενον δὲ αὐ-
τὸν ἡ Φαίδρα καταμαθῆσα, τῇ μὲν τροφῇ ἐπέπλη-
ξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνῆρτησε· καθ' ὃν καιρὸν φανὴς Θη-
σὺς, καὶ καθελὼν θέλων τὴν ἀπηρχονισμένην, ὅ-
ρην αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰππολύτης
φθορὰν κατηγόρει, καὶ ἐπιβελὴν· πισεύσας δὲ τοῖς
γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φόν-
ζειν· αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἄρας ἔθετο· ὧν ἐπακύ-
σας ὁ θεὸς, τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν· Ἀρτεμις δὲ
τῶν γιγνημένων ἕκαστον διασαφήςασα Θησῆ, τὴν
μὲν

μὲν Φαίδραν ἔκ ἐμέ μ' αὖτο· τὸν δὲ παρεμυθή-
σατο ἡ' καὶ γυναικὸς περιθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ
τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίως ἐγκαταστήσασθαι· Ἡ σκηνὴ
τῷ δράματι ἐν Θήβαις κῆται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αφροδίτη.	Φαίδρα.
Ἰππόλυτος.	Θησέας.
Χορὸς ἐκ Τροι	Ἡμιχόριον.
ξενίων γυναικῶν.	Αγγελος.
Θεράπαινα.	Ἐπίρος Αγγελος.
Τροφὸς Φαίδρας.	Αρτεμις.

Προλογίζει δὲ ἡ Αφροδίτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΓΓΡΟΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

π Ολλή μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ
ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, ἔρα
νῦτ' ἔσω,

ὅσοι τε πόντε, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
ναύεσσιν εἶπω, φῶς ὀρώντες ἡλίῳ.

τὸς μὲν σέβοντας τὰ μὰ πρεσβύω κράτι,
σφάλλω δ' ὅσοι φρονέουσιν ἧς ἡμᾶς μέγα.

■ Ενεστὶ γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει τόδε,

■ Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.

δέξω δὲ μύθων τῶν δ' ἀλήθειαν τάχα.

ὁ γὰρ με Θησέως παῖς, ἀμαξόνοσ τόκος

Ἰππόλυτος, ἀγνὸν Πιθέως παιδάμαστα,

μόνος Πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροισηνίας,

λέγῃ κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι.

ἀναίνεται δὲ λίπτρα, καὶ φαίει γάμων.

Φοίβη δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν, Διὸς κέρην

τιμᾶ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος.

χλωρὰν δ' ἀν' ὕλιν παρθένω ξυνὼν ἀφ,

κυσὶν ταχείαις, θήρας ἐξαίρει χθονὸς,

μείξω βροτέας προσπεσὼν ὁμιλίας.

τάτοισι μὲν γ' ἔνθ' ὀφθονῶ· τί γὰρ με δεῖ;

ἂν δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τι μωρήσομαι

Ἰππόλυτον ἐν τῇ δ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ

πάσαι προκόψασ', ὅ πόνου πολλῶν με δεῖ.

ἐλθόντα γάρ νιν Πιθέως πότ' ἐκ δόμων

σεμνῶν ἐς ὄφιν καὶ τέλη μυσηρίων

Πανδίωνος

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

Πανδίωνος γῆν, πατρός ὀγυγνὴς δάμαρ
 ἰδῶσα Φαίδρα, καρδίαν κατέχετο
 ἔρωτι δεινῷ, τοῖς ἐμοῖς βυλάμασι.
 καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιγενίαν,
 πέτρην παρ' αὐτὴν Γαλλάδος κατόπιον,
 γῆς τῆσδε ναῶν Κύπριδος ἐγκαθίστατο,
 ἔρῳσ' ἔρωτ' ἐκδημον. Ἰππολύτῳ δ' ἐπι
 τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρύσθαι θεῶν.
 ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λίπε χθόνα,
 μίσσῃ φόνων αἵματος Παλλαντιδῶν,
 καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυτολεῖ χθόνα,
 ἐν ναυσίαν ἐκδημον ἀνέσας φυγὴν,
 ἐν ταύθῃ δὴ σέεσσα, καὶ πεπληγμένη
 κέντροις ἔρωτος ἡτάλαιν, ἀπόλλυται
 σιγῇ. ξύνοιδε δ' ὅστις οἰκετῶν νόσον.
 ἀλλ' ὅτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρεῖ πεσῶν.
 δέξω δὲ Θησεὶ πρᾶγμα, καὶ φανήσεται.
 καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα,
 κτενεῖ πατὴρ ἀράσιν, αἷς ὁ πόντιος
 ἀναξ. Γοσειῶν ὥπασεν Θησεὶ γέρας,
 μηδ' ἐν μάταιον ἐς τρεῖς ὄξασθαι θεῶν.
 ἦ δ' ὀκλεῖς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
 Φαίδρα. τὸ γὰρ τῆσδ' ὅπρωτι μήσω κακόν,
 τῷ μὴ ὅ παραχεῖν τὸς ἐμὸς ἐχθρὸς ἐμοὶ
 δίκην τοσαύτην ὥστε μοι καλῶς ἔχειν.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησεὺς
 σέχοντα, θήρας μύχθον ἐκλελοιπότα
 Ἰππολύτον, ἔξω τῶνδε βῆσομαι δόμων.
 πολὺς δ' ἄμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπιθόπτης
 κῶμος λήλασεν, Ἀρτεμιν τιμῶν θεὸν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὕμνοισιν· ὃ γὰρ οἱ δ' ἀνεωγμένους πύλας
ἄδον, φάος δ' ἐλπίσιν βλέπων τόδε·

177 ἔπειθ' αἰέδοντες, ἔπειθε
τὰν Διὸς ὕρανίαν Ἀρτεμιν,
Ἀρτεμιν, ἧ μελόμεθα.

20 πότνια, πότνια, σεμνοτάτα,
Ζηνὸς γένεθλον,
χαῖρέ μοι ὦ κόρα,
χαῖρέ μοι Λατῆς
Ἀρτεμι καὶ Διὸς,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
αἰ μέγαν κατ' ὕρανόν
ναίετ' οὐρατέρειαν αὐλάν,
Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.

277 χαῖρέ μοι ὦ καλλίστα,
καλλίστα τῶν κατ' οὐμυτον
παρθένων Ἀρτεμι.

σοὶ τόνδε πλεκτὸν σέφανον ἐξ ἀκηράτω
λειμῶνος ὦ δέσποινα κοσμήσας φέρω,
ἐνθ' ὅτε ποιμὴν ἀξιοὶ φέρβειν βοτὰ,
ὃ δ' ἡλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀνήρατον
μέλισσα λειμῶν ἥρινόν διέρχεται.
αἰδώς δ' ἐποταμίᾳσι κηπᾶναι δρόσοις,
ὅσοις διδάκτον μηδέν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔληχεν εἰς τὰ πάντ' αἶν,
τύτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακῶσι δ' ὃ θέμις.
ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι, χειρὸς οὐ σε βῆσ' ἄπο·
μόνῳ γάρ ἐστι τὸ τ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν.
σοὶ καὶ ξύνειμι, καὶ λόγους ἀμείβομαι,
κλύων

ΙΡΓ. ΣΤΕ.

πλύνων μὲν αὐδῆς, ὅμμα δ' ἔχ' ὀρώων τὸ σόν.
 τέλος δὲ καμψαίμ' ὥς περ ἡρξάμην βίη.
 θε ἄναξ, Οἷός γάρ σε πότας καλῆν χρεῶν,
 ἄρ' ἂν τι μὲν δέξαιο βυλάσαντος αὖ;
 ἴππ καὶ κάρταγ'· ἥ γάρ ἔσσοφοὶ φαινόμεθ' ἂν.
 θε δῖαδ' ἔν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος;
 ἴππ ἔκ' οἶδα· τῷ δὲ καὶ μ' ἀνισορῆς πέρι;
 θε μισεῖν τὸ σε μὲν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
 ἴππ ὀρθῶς γε· τίς δ' ἔσ' ἐμνός ἀχθεινός βροτῶν;
 θε ἐν δ' αὖ προσηγόροισιν ἔστι τίς χάρις;
 ἴππ πλείη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βρῆχθ'.
 θε ἥ κ' ἂν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίξεις τόδ' εἰ;
 ἴππ εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
 θε πῶς ἔν σὺ σε μὲν δαίμον' ἔπρσεννέπεις;
 ἴππ τί ν' ; ἀλλὰ βῆ δὲ μή τι σὸν σφαλῆ σῶμα.
 θε τήνδ', ἥ πύλαισι σᾶς ἐφῆσθηκεν Κύπρις.
 ἴππ πρ' ὥθεν αὐτὴν ἀγνός ὢν ἀσπάξομαι.
 θε σε μνή γε μέντοι, καὶ πῆσιμος ἐν βροτοῖς.
 ἴππ ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.
 θε αὐδαίμονόινς νῦν ἔχων ὅσον σε δῆ.
 ἴππ Οὐδ' ἔς μ' ἀρέσκει νυντὶ θαυμαστὸς θεῶν.
 θε τι μᾶσιν ὦ παῖ δαίμόνων χρῆσθαι χρεῶν.
 ἴππ χωρῆτ' ὅπαδοί· καὶ παρελθόντες δόμοις,
 » σίτων μέλεσθε· Τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 » Τράπεζα πλήρης· καὶ κατατήχην χρεῶν
 ἴππυς, ὅπως ἂν ἄρμασι ξύξας ὕπο,
 βορᾶς κορευθεῖς, γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρην λέγω.
 θε ἡμῶς δέ, τὸς νέος γὰρ ἔμμι μητέον,
 φρονέοντες ὅπως ὥς πρέπει δ' ἄλλοις λέγην,

Γ' 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

προσυχομένοισι τοῖσι σοῖς ἀγάμασι
 δέσποινά Κύνρι· χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 ἥ τις ὑφ' ἡβῆς ἀπλάγχνον ἔντονον φέρων,
 μάταια βάσει, μὴ δ' οἶκε τῦτε κλύειν.
 Σοφωτέρησ' γὰρ δ' ἄβροτῶν ἔχει θεός.
 20 Ωκεανὸς τις ὕδωρ
 σάξασα πέτρα λέγεται,
 βαπτῶν κάλλιπσι ῥυτὰν παλάν
 προΐισα κρημνῶν.
 ὅθι μοι τίς ἦν φίλα,
 πορφύρεα φάρεα
 ποταμῖα δρόσω
 τέγγασα, θερμὰς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 ἀνάλιν κατέβαλεν· ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν
 τειρομέναν ποσειδά
 κοῖτα, δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἴκων· λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθὰ
 κεφαλάν σκιάζειν.
 τριτάταν δ' ἐνὶ νύκτι
 τάνδε κατ' ἀμβροσίῃς
 σώματος ἀμέραν,
 Δάματρος ἀκτῶς δέμας ἀγνὸν ἵχει,
 κρυπῶν τε πένθει θανάτῳ θέλυσαν
 κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον.
 σὺ γὰρ ἐνθεὸς ὤκυσται,
 ἥ τ' ἐκ Γανὸς, ἥ θ' Ἐκάτας,
 ἢ σεμνῶν Κορυβαίων,
 ἢ ματρὸς ἡρείας φοιταλέης.
 σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθυρον

δὶ κτυπῶν

ΙΓΓ. ΣΤΕ.

Δίηκτυνναν ἀμπλακίαις
 ἀνίερος αὐτῶν πελάων τρύχη.
 φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,
 χέρσον θ', ὑπὲρ πελάγους
 δίνασι νοτίας ἅλμας.
 ἢ πόσιν τὸν Ἐρεχθίδαν
 ἀρχαῖον, τὸν ὑπατρίδαν,
 πημάνει τις ἐν οἴκοις,
 κρυπᾷ γε κόιτᾳ τῶν σῶν λεχέων,
 ἦ ναυβάτας τις ἐπλυσεν
 Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
 λιμένα τὸν ἀξείνστατον ταύταις,
 φήμαν πέμπων βασιλῆα.
 λύτᾳ δ' ὑπὲρ παθέων
 ἀνάκτα δέδεται ψυχά.
 φιλῇ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν
 ἀρμονία κακὰ δύναντος
 ἀμηχανία συνοικῇ.
 ὠδίνων τε καὶ ἀπροσύνας δι' ἑμᾶς
 ἦϊξε ποτὲ νηδύος ἀδ' αὔρα.
 τὰν δ' ὄλοχον ἔρανίαν
 τόξων μεδέεσαν
 Ἀρτεμιν αὐτῶν.
 καὶ μοι πολυξήλωτος
 αἰεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.
 ἀλλ' ἥδε τροφὸς γεραῖα πρὸ θυρῶν
 τήνδ' ἐκομίξουσ' ἔξω μελάρων,
 συγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὔξεται.
 τί ποτ' ἐστὶ μαθεῖν ἔραται ψυχά,
 τί δὲ δήληται

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δέμας ἀλλόχροον βασιλῆας.
 τρο ὦ κακὰ θνητῶν, συγεραί τε νόσοι,
 τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
 τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὅδ' αἰθήρ.
 ἔξω δὲ δόμων, ἥδη νοσεῖς δέμνια κόϊτας.
 δῶρο γὰρ ἔλθειν, πᾶν ἔπος ἦν σοι.
 τάχα δ' ἴς θαλάμῳ σπύσεις τοπάλιν.
 ταχὺ γὰρ σφάλῃ, καὶ δὲνὶ χαίρεις.
 ἔδ' σ' ἀρέσκει τὸ πάρον· τὸ δ' ἄπὸν
 » φίλτερον ἢ ἤ· κρεῖσσον δὲ νοσῆν, ἢ θεραπεύειν.
 » Τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλῆν, τῷ δὲ συνάπῃ
 » Λύπη τε φρενῶν, χερσὶν τε πόνος.
 » Γὰρ δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
 » Κῆ ἐστὶ πόνων ἀνάπαυσις.
 » Ἀλλό τι τῷ ξὺν φίλτερον ἄλλο,
 » Σκότος ἀμπίχον κρύπτει νεφέλαις.
 » Δυστέρωτες δ' ἠφαινόμεθ' ὄντες
 » Τῷ δ', ὅτι τῷτο σίλβει κατὰ γῆν
 » Δι' ἀπειροσύναν ἄλλο βίον,
 » Κῆ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης.
 » Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.
 φαί ἄρα τέ μιν δέμας· ὀρθῶτε κάρα.
 λένυμαι μελέων σύνδεσμά φίλα.
 λάβειτ' ἀπὸ χερσὶν χθρὰς πρόπολοι.
 βαρὺ μὲ κεφαλῆς ἐπὶ κρανον ἔχον.
 ἄφελ', ἀμπετάσον βόσφυχον· οἶμοι.
 τρο θάρσει τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
 μετὰβαλλε δέμας.
 ῥᾶον δὲ νόσον μεθ' ἡσυχίας
 καὶ γενναίῃσ' ἀλμασὶν οἴσῃς.

Ι Ρ Ρ . Σ Τ Ε .

- Μοχθῆν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη·
 φαί' ἔ· ἔ· πῶς ἂν δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος
 καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσάμεαν;
 ὑπὸ τ' αἰγείροις, ἐν τε κομήτῃ
 λειμῶνι κλιθῆσ' ἀναπαυσάμεαν;
 τρο ὦ παῖ, τί θροεῖς;
 ὃ μὴ παρ' ὅλῳ τάδε θηρύσῃ,
 μανίας ἐποχὸν ῥιπῆσθαι λόχον·
 φαί πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· ἧμι πρὸς ὕλαν,
 καὶ παρὰ πάντας, ἵνα θηροφόναι
 σίβυσι κύνες,
 βαλίσαις ἐλάφοις ἐγχριπόμεναι·
 πρὸς θεῶν ἔρχμαι κυσὶ θωύξαι,
 καὶ παρὰ χάταν ξυνθὰν ῥίψαι
 θαλαλὸν ὄρτακα,
 ἐπίλοχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος·
 τρο τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίεις;
 τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης;
 τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
 πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
 κλιτύς, ὅθεν σοὶ πόμα γένοιτ' ἄν·
 φαί δ' ἐσπείνα δίας Ἀρτεμιλίμνας,
 καὶ γυμνασίῳ τῶν ἵπποκρότων,
 ἧθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
 πῶλός ἐνέτας δαμαζομένα·
 τρο τί τόδ' αὖ παρὰ φρον' ἐρρίψας ἔπος;
 νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπιθήρας
 πόθον ἐσέλλω· νῦν δ' αὖ φεμάθοις
 ἐπ' ἀκυμάντοισι πώλων ἔρασαι·
 τάδε μαντήας ἄξια πολλῆς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς τις σε θεῶν ἀνασφράξει,
 καὶ παρανόπῃ φρένας ὦ παῖ.
 φαί δ' ὅς περ ἐγὼ, τί ποτ' ἔργασάμαν;
 ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθῆς;
 ἐμάνην· ἔπεσον δαίμονος ἄτα.
 φῶ· φῶ· τλήμων
 μαῖα, πάλιν μὴ κρύψον κεφαλάν·
 αἰδῶ μεθὰ γὰρ τοῖς λελεγμένα μοι.
 κρύπτε· κατ' ὅσων δαίρυ μοι βαίνει,
 καὶ ἐπ' ἀγούνην ὁμμα τέτραπται.
 τὸ γὰρ ὀρθῶσαι, γνώμαν ὀδυνᾷ.
 τὸ δὲ μαινόμενον, κακόν· ἀλλὰ κρατῇ,
 μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
 τρο κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὴ θάνατος
 σῶμα καλύψει;
 πολλὰ διδάσκει γὰρ μ' ὁ πολὺς βίος.
 » Χρὴν γὰρ μετρίως εἰς ἀλλήλους
 » Φιλίας θνητὸς ἀνακίρνασθαι,
 » Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
 » Εὐλύτα δ' εἶναι σέργηθρα φρενῶν,
 » Ἀπὸ τ' ὥσασθαι, καὶ ξυντῆναι.
 » Τὸ δ' ὕπὲρ διαῶν μίαν ὠδίνειν
 » Ψυχῇ, χαλεπὸν βάρος, ὥς κατὰ
 » Τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
 » Βίους δ' ἀτρεκέως ἐπιτηδύσεις
 » Φασὶ σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν
 » Τῇ θ' ὑγίᾳ μάλλον πολεμεῖν.
 » Οὕτω τὸ λίαν ἥσων ἐπαινῶ
 » Τῶ μηδὲν ἄγαν.
 » Καὶ ξυμψήσῃσι σοφοί μοι.

χο γύναι γεραιὰ βασιλίδος πεισὴ τροφῇ
 Φαίδρα, ὁρῶμεν τάσδε δυσήνους τύχας.
 ἄσκημα δ' ἡμῖν, ἥ τις ἐστὶν ἡ νόσος.
 σὺ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βυλοί μεθ' ἄν.
 τρο ἔκ δ' ἰδὲ ἐλέγχου· ὃ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
 χο ἔδ' ἥ τις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφην;
 τρο ἧς ταυτὸν ἦεις· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
 χο ὡς ἀθενῆ τε καὶ κατέξανται δέμας.
 τρο πῶς δ' ὃ, τριτάκην γ' ὅσ' ἄσιτος ἡμέραν;
 χο πότερον, ὑπ' αἵτης, ἢ θανῆν πειρωμένη;
 τρο θανῆν· ἄσιτῃ δ' ἧς ἀπόσασιν βίη.
 χο θαυμαστὸν εἶπας, ἧς τάδ' ἐξαρκῇ πόσις.
 τρο κρύπτει γὰρ ἡδὲ πῆμα, καὶ φησὶν νοσεῖν.
 χο ὅδ' εἰς πρόσωπον ὃ τέκμαίρεται βλέπων;
 τρο ἐκδήμος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 χο σὺ δ' ὃ κ' ἀνάγκην προσφέρεις πειρωμένη,
 νόσον πυθέσθαι τῆσδε, καὶ πλάνον φρενῶν;
 τρο ἧς πάντ' ἀφίγμαι, καὶ δ' ἐν ἔργασμαι πλέον.
 ὃ μὲν ἀνήσω γ' ὃ δ' ἐνὺν προθυμίας,
 ὡσὰν παρ' ὅσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς,
 οἷα πέφυκα δυσυχῶσι δεσπόταις.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
 λαθῶ μεθ' ἄμφω· καὶ σύ θ' ἡδίων γενῶ,
 συγνήν ὄφρ' ἂν λύσασα, καὶ γνώμης ὁδόν,
 ἐγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόδ' εἰπόμεν,
 μεθεῖς, ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
 καὶ μὲν νοσῆς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
 γυναικὲς αἰδέεσθαι συγκαθίσταναι νόσον.
 εἰ δ' ἐκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
 λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μνηστῆρ' ἔσθ' ὅδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ξεν· τί σιγᾷς; ὅκ' ἐχρῆν σιγᾷν τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν ἢν τι μὴ καλῶς λέγω,
 ἢ τοῖσιν αὖ λεχθῆσι συγχωρεῖν λόγοις.
 φθέγγαι τί· δούρ' ἄβρησον· ὦ τάλαν' ἐγώ.
 γυναικες, ἄλλως τὸσδε μοχθῶμεν πόνοις.
 ἴσον δ' ἄπεισμεν τῶν πρίν· ὅτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐβέλεθ' ἡδὲ, νῦν τ' ὅτ' ἐπύθεται.
 ἀλλ' ἴαθι μέντοι· πρὸς τὰς αὐθαδέεσσά
 γίγνηθ' ἀλάστας, εἰ θανῇ προδύσα σὺς
 παῖδας, πατρῶων μὴ μεθέξοντας δόμων.
 μάτην ἄνασσαν ἱπτεῖαν ἀμαξόνα,
 ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο
 τόθον, φρονέοντα γῆσί, διαδάνιν καλῶς
 ἱππόλυτον· Φ· οἱ μοι· Τ· θιγγάνει σέβειν τόδε;
 φαί· ἀπώλεσάς με μαῖα· καί σε πρὸς θεῶν
 τῶνδ' ἀνδρὸς αὐθις λίσσομαι σιγᾷν πέρι.
 τρο· ὄρα; φρονῆς μὲν αὖ· φρονέσσα δ', ὅτ' ἐθέλεις
 παῖδας τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.
 φαί· φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χερμάξομαι.
 τρο· ἀνὰς μὲν ὦ παῖ· χερσὶς αἵματος φέρεις.
 φαί· χεῖρες μὲν ἀνὰ, φρήν δ' ἔχει μίαισμά τι.
 τρο· μὲν ἐξ ἐπαντῶν πιμονῆς ἐχθρῶν τινος;
 φαί· φίλος μ' ἀπόλλυσ' ὅχ' ἐκῆσαν, ὅχ' ἐκῶν.
 τρο· Θησέως τιν' ἢ μάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν;
 φαί· μὴ δρῶσ' ἐγὼ, ἐκῆνον ὀφθῆκεν κακῶς.
 τρο· τί γὰρ τὸ δγνόν τῶνδ', ὅ σ' ἐξαίρει θανῆν;
 φαί· ἔα μ' ἀμαρτεῖν· ὅ γὰρ ῥ' εἰς ἀμαρτάνω.
 τρο· ὅ δ' ἢ ἐκῆσά γ', ἐν δ' ἐσὶ λεγέτομαι.
 φαί· τί δρᾷς; βιάσθ' ἡ χειρὸς ἐξαρταμένη;
 τρο· καὶ σῶν γε γονάτων ὅτ' ἐμεθήσομαι ποτε.

Ι Ρ Ρ . Σ Τ Ε .

φαί καὶ ὦ τάλανα σοί, τὰ δ' εἰ πάντῃ κακὰ.
 τρο μῆξον γὰρ ἢ σὺ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν;
 φαί ὅλη· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.
 τρο καπνίται κρύπτεις χρῆσθ' ἵκνυ μένης ἐμῷ;
 φαί ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἰχρὰ μηχανώμεθα.
 τρο ἔκνυ λίσσασα, τιμωτέρα φανῇ.
 φαί ἀπελθε πρὸς θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθες.
 τρο ἔδῃτ', ἐπὶ μοι δῶρον ἔδιδως ὀχρῆν.
 φαί δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδῶμαι τὸ σόν.
 τρο σιγῶ μ' ἂν ἦδη· σὸς γὰρ ἔνταῦθεν λόγος.
 φαί ὦ τλήμον, οἶον μήτερ ἠράσθης ἔρον;
 τρο ὃν ἔχε ταύρας τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε;
 φαί σὺ τ' ὦ τάλαινα ὅμαι με Διονύσῃ δάμαρ.
 τρο τέκνον, τί πάχεις; συγγόνους κακοῖς ῥοθῆς;
 φαί τρίτη δ' ἐγὼ δυστηνος ὥς ἀπόλλυμαι.
 τρο ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῖ προβήσεται λόγος;
 φαί ἐκθθεν ἡμεῖς, ἔνεωστ' δυστυχῆς.
 τρο ἔδέν τι μᾶλλον οἶδ', ἀβύλομαι κλύειν.
 φαί φῶ· πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἅ μ' ἐχρῆν λέγειν;
 τρο ἔμάντις ἢ μὴ τὰ φανῇ γνῶναι σαφῶς.
 φαί τί τῷθ' ὀδὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἔρᾶν;
 τρο ἠδισον ὦ παῖ ταυτὸν, ἀλγυνόν θ' ἅμα.
 φαί ἡμεῖς ἂν ἤμεν θατέρῳ κεχρημέναι.
 τρο τί φῆς, ἔρᾶς ὧ τέκνον ἀνθρώπων τινός;
 φαί ὅστις ποῦ ἔτος ἐστ' ὁ τῆς ἀμαξόνοος.
 τρο Ἰππόλυτον αὐδᾶς; Φ· σὺ τὰ δ' ἔκ ἐμῷ κλύεις.
 τρο οἱ μοι· τί λέξεις τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.
 γυνᾶκες, ἔκ ἀνάχετ'· ἔκ ἀνέξομαι
 ἕως ἐχθρὸν ἦμαρ· ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος.
 ῥίψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βίη θανῦσα· χαίρετ'· ὅν' ἐτ' ἔμ' ἐγώ.
 οἱ σώφρονες γὰρ ὅχ' ἐκόντες, ἀλλ' ὁ μῶς,
 κακῶν ἐρώσι· Κύπρις ὅν' ἄρ' ἦν θεός,
 ἀλλ' εἴ τι μῆξον ἄλλο γίγνεται θεῶ,
 ἢ τήνδε, καὶ μὲ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
 αἴες ὦ, ἔκλυες ὦ, ἀνήκεστα τὰς
 τυράννης πάθεα μέλεα θρεομένας.
 ἐλοίμαν' ἐγώ γε, πρὶν σὰν φίλαν
 καταλῦσαι φρενῶν· ἰώ μοι μοι· φῶ· φῶ.
 ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων,
 ὦ πόνοι τρέφοντες βροτῆς.
 ὀλωλας· ἐξέφηνας εἰς φάος κακῶ.
 τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
 τελευτήσεται τι κενὸν δόμοις.
 ἄσημα δ' ὅν' ἐτ' ἐστὶν οἱ φθίνει τύχη,
 Κύπριδος· ὦ τάλαινα παῖ κρησία.
 φάει Τροϊεῖναι γυναῖκες, αἱ τόδ' ἔχατον
 οἰκῆτε χώρας Γελοπίας προνώπιον,
 ἤδη πότ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
 θνητῶν ἐφρόντισ', ἢ διέφθαρται βίος.
 καὶ μοι δοκῶσιν ὅ κατὰ γνώμης φύσιν
 πράσσιν κακίον· ἔστι γὰρ τί γ' οὐ φρονεῖν
 πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀβριτέον τάδε.
 τὰ χρεῖς ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκωμεν.
 οὐκ ἐκπονῶμεν δ'· οἱ μὲν, ἀργίας ὑπο,
 οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῆ καλῆ.
 Ἀλλην τίν'· εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλά βίῃ,
 Μακραί τε λέγαι, καὶ χολὴν τερπνὸν κακόν.
 Αἰδώς τε· διααὶ δ' ἔστιν· ἢ μὲν, ὅ κακὴ.
 Ἡ δ' ἄλχος οἰκῶν· ἢ δ' ὁ κακὸς ἦν σαφής,

ὅκ

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

- ἄκ' ἂν δ' ὕψην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα·
 ταῦτ' ἂν ἐπεὶ δὴ τυγχάνω φρονέσ' ἐγὼ,
 ἄκ' ἐσθ' ὁποῖω φαρμάκῳ διαφθερῆν
 ἔμελλον, ὥστε τ' ἔμπαλιν πεσῆν φρενῶν·
 λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
 ἐπεὶ μ' ἔρωσ' ἔτρωσεν, ἐσκόπαν ὅπως
 κάλλισ' ἐνέγκαι μ' αὐτόν· ἡρξάμην μὲν ἂν
 ἐκ τῆςδε σιγῆς τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον·
 » Γλώσῃ γὰρ ὅδ' ἐν πίσυν· ἢ θυράα μὲν
 » Φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν ἐπίσται,
 » Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτιται κακά·
 » Τὸ δ' αὐτερον δὲ, τὴν ἀνοίαν αὐ φέρειν,
 » Τῷ σωφρονῆν νικῶσα πρὸννοσάμην·
 » Τρίτον δ' ἐπεὶ δὴ τοῖσιν ἔκ' ἐξήνυτον
 » Κύπριν κρατῆσαι, κατθανῆν ἐδοξέ μοι
 » Κράτισον· ὅδ' ἂν ἀντερῇ βυλάμασιν·
 » Εμοὶ γὰρ ῥῆ μήτε λανθάνειν καλὰ,
 » Μὴτ' αἰχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλὰς ἔχειν·
 τὸ δ' ἔργον ἦδειν, τὴν νόσον τε δυσκλεῖα·
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' ὅσ', ἐγὶ γνωσκὼν καλῶς
 » μίσσημα πᾶσιν· ὧς ὅλοιτο παγκάκως
 » Ἡ τις πρὸς ἀνδρας ἡρξάτ' αἰχύνειν λέχῳ
 » Πρώτῃ θυράϊς· ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 » Τὸ δ' ἡρξέθην ἡλῆασι γίγνεσθαι κακόν·
 » Ὅταν γὰρ αἰχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 » Ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ·
 » Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 » Λάθρα δὲ τόλμας ὅ καλὰς κέκτι μένας·
 » Αἰ πῶς ποτ' ὧδέ ποιναι ποντία Κύπρι,
 » Βλέπουσιν ῥ' ἀπρόσωπα τῶν ξυνωνετῶν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Οὐδὲ σκότον φρίσσει τὸν ξυνεργάτην,
 » Τέρε μινά τ' οἶκων, μὴ ποτε φθογὴν ἀφῇ.
 » Ἡ μᾶς γὰρ αὐτὸ τῷ ἀποκτενεῖ φίλῳ,
 » Ὡς μὴ ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰχύνῃσ' ἀλῶ,
 » Μὴ παῖδας, ὅς ἐτίκτον· ἀλλ' ἐλευθέρως
 » Παρρησίᾳ θάλλοντες, οἰκοῖεν πόλιν
 » Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς ἔνεκ' ἀνελκείς.
 » Δαυλοὶ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασύσπλαχνός τις ἦ,
 » Ὅταν ξυνηδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακῆ.
 » Μόνον δὲ τῷτο φάσ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 » Γνώμιν δίκαιαν καὶ γαθὴν ὅτῳ παρῇ.
 » Κακὸς δὲ θνητῶν ἐξέφην ὅταν τύχῃ,
 » Προσθῆς καὶ τοπῆρον ὥστε παρθένος νέας,
 » Χρόνος· παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθῇν ἐγώ.
 » Φῶ· φῶ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχ' ἑκαλόν,
 » Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται.
 » Τρο δ' ἔασσιν, ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
 » ἡσῇ, παρὶχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον.
 » νῦν δ' ἐννοῶμαι φαῦλος ἔσσι· καὶ βροτοῖς
 » Αἱ δ' αὐτεραί πως φροντίδες, σοφώτεραι.
 » ὃ γὰρ περιαιὼν ὃ δὲν, ὃ δ' ἐξω λόγῳ
 » πέπονθας· ὅρῃ δ' εἰς σ' ἐπέσηψεν θεᾶς.
 » ἔρας; τί τῷτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 » καὶ περὶ ἔρωτος ἔνεκα, τύχην ὀλῆς;
 » ἢ ἄρα; ὃ δ' ἔσσι τοῖς ἐρωσιτῶν πέλας,
 » ὅσοι τε μέλλουσ' ὃ θανῇ αὐτὸς χρεῶν.
 » Κύπρις γὰρ ὃ φοριτὸς, ἦν πολλὴ ῥυή.
 » Ἡ τὸν μὲν εἰκονθ', ἡσυχῇ μετέρχεται.
 » Ὅν δ' αὖν περιαιὼν, καὶ φρονεῖνθ' αἴρη μέγα,
 » Τῷτον λαβῆσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισε.

» Φοιτᾷ

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

» Φοιτᾷ δ' ἄν' αἰθέρ'· ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
 » Κλύδωνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφν.
 » Ἡ δ' ἐστὶν ἡ σπείρωσα, καὶ διδῶσ' ἔρον,
 » Οὐ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθον' ἔγγονοι.
 » Οσοι μὲν ἔν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
 » ἔχουσιν, αὐτοὶ τ' ἔσιν ἐν μέσσοις αἰῶ,
 » Ἰσασσι μὲν Ζῆς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
 » Σεμέλις· ἴσασσι δ' ὥς ἀνὴρ πασέν ποτε
 » Ἡ καλλιφεγγὴς κέφαλον εἰς θεὸς ἔως,
 » Ἐρωτος ἔνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν ἔρανῳ
 » Νείεσσι, καὶ φάουσιν ἐκ ποδῶν θεός.
 » Στέργεσσι δ' οἱ μαρτυροῦντο νικῶμενοι.
 » σὺ δ' ἔκ ἀνέξε' ἡ χερὴν σ' ἐπὶ ῥήτοισι ἄρα
 » πατέρα φυτάνειν, ἢ π' ἰδεσθότας θεοῖς
 » ἄλλοισιν, ἃ μὴ τὸ σδέχεσθαι νομῶς.
 » Γόσους δοκῶς δὴ κάρτ' ἔχοντας αὐφρενῶν,
 » Νόσθ' ἄνθ' ὀρώντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὄραν;
 » Γόσους δὲ πασι πατέρας ἡ μαρτυροῦσι,
 » Συνεκομίξεν Κύπριν· ἐν σοφοῖσι γὰρ
 » Τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
 » Οὐδ' ἐκποιεῖν τοι χρηβίον λίαν βροτῶς,
 » Οὐδ' ἐσέχην γὰρ, ἥς κατιρεφῶς δόμοι,
 » Καλῶς ἀκριβώσαιαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 » Πέσῃσ' ὅσῃν σὺ, πῶς ἂν ἐκνῆσαι δοκοῖς;
 » Ἀλλ' εἰ τὰ πλὴν χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχῃς,
 » Ἀνθρώπος ἔσῃ, κάρτα γ' αὖ πράξεις ἄν.
 » Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λήγῃ μὲν κακῶν φρενῶν,
 » Λήξον θ' ὕβριξ· ἔγ' γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 » Τάδ' ἐστὶ, κρήσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν.
 » Τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβλήθη τάδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » ΝΟΣΘΣΑ Δ', ΑΥ ΠΩΣ ΤΗΝ ΝΟΣΟΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕ.
- » Εἴσιν δ' ἐπὶ δαί, καὶ λόγοι θελητήριοι.
- » Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσῃ.
- » Ἡ τ' ἄρα γ' ὅτε γ' ἄνδρες ἐξέυροισεν ἄν,
- » Εἰ μὴ χυναῖες μηχανὰς εὐρήσομεν.

χο Φαίδρα λέγῃ μὲν ἡδὲ χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παρῆσαν ξυμφορὰν· ἀνὼ δέ σε.
ὁ δ' ἄνους ὕτος, δυσχερέστερος λόγων
τῶν τῆσδε· καὶ σοὶ μάλλον ἀλγίων κλύειν.

φαί τὸ τ' ἐστ', ὁ θνητῶν αὐτόλεις οἶκός μένας,
δύμῃς τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.

- » Οὐ γάρ τι τοῖσιν ὥσ' ἰτερπνὰ δέει λέγειν,
- » Ἀλλ' ἐξ ὅτου τις ἀκλεὴς γενήσεται.

τρο τί σε μνομυθεῖς; ὃ λόγων ἀνχιμόνων
δείσ', ἀλλὰ τὰνδρὸς ἧς τάχος διοισέον
τὸν εὐθὺν ἐξεπόντας ἀμφὶ σὺ λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πὶ συμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σώφρων δ' ὅς ἐτύχχανες γυνή,
ἢ κ' ἂν ποτ' ἀνῆς ἔνεχ', ἡδονῆς τε σῆς,
προσῆγον ἂν σε δαῦρο· νῦν δ' ἄγων μέγας
σῶσαι βίον σὸν, κ' ἢ ἐπίφθονον τόδε.

φαί ὦ δεινὰ λέξασ', ὅχι συγκλείσεις σῶμα,
καὶ μὴ μεθήσεις αὐθις ἀχίλους λόγους;

τρο αἶψα, ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἔστι σοι.
κρήαον δ' ἐτέρρον ἐπερὶ κωσώσεί σε,
ἢ τ' ἔνομ', ὅ σὺ κατθανῇ γαυρομένη.

φαί καὶ μή γε πρὸς θεῶν, αὐτέρε γὰρ, ἀχρά δέ,
τέρει προβῆς τῶνδ', ὥς ὑπέρρασμαι μὲν αὐ
τυχὴν ἔρωτι, τὰχρά δ' ἦν λέξης καλῶς,
ἧς τ' ἔθ', ὁ φάτω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

τρο εἴ τοι

Ι Ρ Ρ . Σ Τ Ε .

τρο εἴ τοι δοῖσσι, χρῆν μὲν ὅσ' ἀμαρτάνειν.
εἰ δ' ὅν, πῖθ' μοι δαυτέρω γὰρ ἢ χάρις.
ἔστι κατ' οἴκῳ φίλτρα μοι θελητήρια
ἔρωτος· ἦλθε δ' ἄρτι μοι γυνὴ μὴς ἔσω,
ἃ σ' ὅτ' ἐπ' ἀχροῖς, ὅτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
παύσει νόσῳ τῆσδ', ἣν σὺ μὴ γένη κακὴ.
δεῖ δ' ἐξ ἐκείνης δὴ τι τ' ὅσον μένῃ
σημείον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἄπο
λαβῆν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.

φαί ποτέρω δὲ, χρῖσθ' ἢ ποτὲν τὸ φαρμακον;
τρο ἢ οἶδ' ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν βύλα τέκνον.
φαί δέ τοι, ὅπως μοι μὴ λίσσῃ φανῆς σοφί.
τρο πάντ' ἂν φοβηθῇσ' ἴσθι· δεῖ μαινέει δ' ἐτί;
φαί μὴ μοι τι Θησέως τῶνδε μὴνύσῃς τόκῳ.
τρο ἔασον ὧ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

μόνον σὺ μοι δέσποινά ποντία Κύπρι,
συνεργὸς εἴης· τᾶλλα δ' οἶ ἐγὼ φρονῶ,
τοῖς ἐνδον ἢ μὲν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.
χω ἔρως ἔρως, ὃ κατ' ὁμμάτων
στάσεις πόθον, εἰ σάκων γλυκῆαν
ψυχᾷ χάριν, ὅς ἐπιστρατεύσῃ,
μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανήης,
μὴ δ' ἄρ' ῥυθμός ἐλθοῖς.
ἔτε γὰρ πυρὸς, ὅ
τ' ἄσρων ὑπέρτερον βέλος,
οἶον τὸ τᾶς Αφροδίτας
ἴησιν ἐκ χειρῶν
ἔρως ὁ Διὸς παῖς.
ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Αλφειῷ
Φοῖβῳ τ' ἐπὶ πυθίοις τεράμνοισι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βῆταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δῆ·
 ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τᾶς Ἀφροδίτας,
 φιλάτων θαλάμων
 κληῖδ' ἔχον ὃ σείβομεν,
 πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης
 ἰόντα συμφορᾶς
 θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.
 τὰν μὲν οἱ χαλὶα
 πῶλον, ἄξυντα λήκτρων,
 ἄνδρον τοπρὶν, καὶ
 ἄνυμφον οἰκῶν
 ξύξας ἀπερυσίαν δρομάδα.
 τὰν ναῖδ' ὅπως τε βάκχαν,
 σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ,
 φονίοις θ' ὕμεναισι
 Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν.
 ὦ τλαῖμον ὕμεναιων,
 ὦ Θήβας ἱερὸν
 τῆχ' ὦ σῶμα Δίρκας,
 σὺν ἑποῖτ' ἄνδ' ὄϊον
 ἅ Κύπρις ἔρπει.
 βροντᾶ γὰρ ἀμφιπύρῳ, τοκάδα
 τὰν διογόνοιο βάκχῃ
 νυμφουσα μέναν, πότμῳ
 φονίῳ κατάνασε.
 δεινὸν γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνῆ· μέλισσα
 δ' οἷά τις πεπόταται.
 φαί σιγήσ' αὖ γυναικες· ἐξηργάσμεθα.
 τί δ' ἐστὶ Φαίδρα δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;
 φαί ἐπὶ

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

- Φάι ἐπίχετ' αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκ μάθω.
 Χο σιγῇ τὸ μέντοι φρόμιον κακὸν τόδε.
 Φάι ἰώ μοι· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ.
 ὦδυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.
 Χο τίνα θροεῖς αὐδάν;
 τίνα βοᾷς λόγον;
 ἔνεπε τίς φοβεῖ σε
 φήμα γύναι, φρένας ἐπίλυτος;
 Φάι ἀπώλωμεθα· ταῖσδ' ἐπὶ σῆσαι πύλαις,
 ἀνέσταθ' ἴδιος κέλαδος ἐν δόμοις τιτνῆ.
 Χο σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ
 μέλεθ πομπήμα
 φάτις δωμάτων.
 ἔνεπε δ' ἔννεπέ μοι
 τί ποτ' ἔβα κακόν,
 Φάι ὅτῃς φιλίππῃ παῖς ἀμαζόνος βοᾷ
 Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακῶ.
 Χο ἰαχάν μὲν κλύω,
 σαφές δ' ἐκ ἔχω
 γεγωνῆν ὅσα.
 διὰ πύλας ἔμολεν,
 ἔμολέ σοι βοᾶ.
 Φάι καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
 τὴν δεσπότην προδύσαν ἐξ αὐδᾶ λέχος.
 Χο ὦ μοι ἐγὼ κακῶν.
 προδίδοσαι φίλα.
 τί σοι μήσομαι; τὰ
 κρυπῆ γὰρ πέφινε, διὰ δ' ὄλλυσαι.
 Φάι αἶ· αἶ· ἔ· ἔ· Χ· πρόσδοτος ἐκ φίλων.
 Φάι ἀπώλεσέν μ' εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φίλως, καλῶς δ' ἔτι τὴνδ' ἰωμένη νόσον.
 χο πῶς ἔν; τί δράσεις ὦ παῖς ὅ μ' ἔχοντα;
 φαί ἔκ' οἶδα, πλὴν ἐν, κατθανεῖν ὅσον τάχος,
 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.
 ἱππ ὦ γαῖα μήτερ, ἥλιστα τ' ἀναπνεύσαι,
 οἷον λόγων ἄρρητον ἔσηκας ὅπα.
 τρο σίγησον ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.
 ἱππ ἔκ' ἐς ἀκῆσας δέιν', ὅπως σιγήσομαι.
 τρο ναὶ πρὸς σέ, τῆς σῆς δεξιᾶς τ' ἐυλένεα.
 ἱππ ἔκ' μὴ προσοίσης χθῆρα, μὴ δ' ἄτ' ἡ πέπλων.
 τρο ὦ πρὸς σέ, γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
 ἱππ τί δ', ἔπερ ὡς φῆς μηδ' ἐν εἰρηκας κακόν;
 τρο ὁ μῦθος ὦ παῖ κοινὸς ὕδαμῶς ὅδε.
 ἱππ Τάτοι καλὸν ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν.
 τρο ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
 ἱππ ἡ γλῶσσ' ὁ μῶμος, ἡ δὲ φρήν ἀνώμοτος.
 τρο ὦ παῖ, τί δράσεις; σὺς φίλος διεργάσῃ;
 ἱππ ἀπέπυσ'. ὕδεις ἄδικος ἔστι μοι φίλος.
 τρο σύγγωθ'. Ἀ μαρτεῖν ἔκ' ἀνθρώπου τέκνον.
 ἱππ ὦ ξανθὲ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακόν
 » Γυναικας ἔς φῶς ἥλιστα κατῴκισας;
 » Εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σφῆραι γένος,
 » Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παραχέσθαι τόδε.
 » Ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτῆς
 » Ἡ χαλκόν, ἡ σίδηρον, ἡ χρυσοῦ βάρος,
 » Γαῖδων πρίασθαι σπέρμα, τῷ τιμήματος
 » Τῆς ἀξίας ἕκαστον. ἐν δὲ δώμασι
 » Ναίειν ἐλευθέροισι, θηλειῶν ἄτερ.
 » Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἀξέσθαι κακόν
 » Μέλλοντες, ὅλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.
 » Τύττω

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

- » Τὴν τῷ δὲ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα.
- » Προθεὶς γὰρ ὁ σφίρας τε καὶ θρέψας πατήρ
- » Φερνάς, ἀπὸ κίς, ὡς ἀπαλλαχθῇ κακῷ.
- » Ο δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν ἔς δόμους κακὸν,
- » Γένηθε, κόσμον προστιθεὶς ἀγάλλματι
- » Καλὸν κακίσῳ· καὶ πέπλοισιν ἐκπονῇ,
- » Δύσητος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελὼν.
- » ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
- » Γαμβροῖσι, χαῖρον σώζεται πικρὸν λῆχος.
- » Ἡ χρυσὰ λίκτρα, πενθερὸς δ' ἀνωφελεῖς
- » Λαβὼν, τίεξει τάχα θῶ τὸ δυσυχές.
- » Ρᾶσον δ' ὅτῳ το μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὲς
- » Εὐνθία κατ' οἶκον ἰδρυται γυνή.
- » Σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἔμοις δόμοις
- » Εἴη φρονῦσα πλῆθον, ἢ γυναῖκα χρῆν.
- » Τὸ γὰρ παντ' ἔργον, μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
- » Ενταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή,
- » Γνώμη βραχείᾳ μωρίαν ἀφ' ἡρέθῃ.
- » Χρῆν δ' εἰς γυναῖκας πρόσπολον μὲν ἔπεραν,
- » Αφθογγὰ δ' αὐταῖς συγκατοικίξεν δ' ἀκη
- » Θηρῶν, ἵν' ἔχον μὴ δὲ προσφωνῇ τινά,
- » Μήτ' ἐξ ἐκείνης φθίγμα δέξαται πάλιν.
- » Νῦν δ' αἰ μὲν, ἐνδον δρώσιν αἰ κακὰ κακὰ
- » Βυλόμεναι, ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι.
- » ὥς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς ὧ κακὸν κάρα,
- » λίκτρων ἀθίκτων ἥλθεις εἰς συνναλλαγάς.
- » ἃ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
- » ἔς ὧτα κλύζων· πῶς ἂν ἔν' εἴην κακὸς,
- » ὅς ἔδ' ἀκύνσας τοιάδ', ἀγνόνειν δοκῶ;
- » αὐδ' ἴαθι, τὸ μὲν σ' ἀνσεβὲς σώξει γύναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ μὴ γὰρ ὄρκοις θεῶν ἀφρακτος ἀνέβην,
 ἢ ἂν ποτ' ἔχον μὴ τάδ' ἐξεπῆν πατρί·
 νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν ἔστ' ἂν ἐκδημος χθονὸς
 Θησέως, ἄπειμι· σίγα δ' ἔξομεν σῶμα.
 θεάσομαι δ' ἐσὺν πατρὶ μολὼν ποδῖ,
 πῶς νιν προσόψῃ καὶ σὺ, καὶ δέσποινά σή.
 τῆς σῆς δ' ἐτόλμης εἶσομαι γεγυμένος.
 ὅλοιαθε· Μισῶν δ' ὅ ποτ' ἐμπληθῆσομαι
 Γυναικας, ὅ δ' εἰ φησὶ τις μ' ἀλ' λέγειν.
 Ἀλ' γὰρ ὅν πως εἰσὶ καὶ κῆναι κακὰ·
 ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονῆν διδάξάτω,
 ἢ καὶ μ' ἐάτω ταῖς δ' ἐπεμβαίνειν ἀλ'.
 τάλαινες, ὧ κακοτυχῆς γυναικῶν πότμοι,
 τίνα νῦν ἢ τέχνην ἔχομεν, ἢ λόγον,
 σφαλῆσαι καθ' ἅμα καλὴν λόγῳ.
 ἐτύχομεν δ' ἴκας· ὧ γὰρ, καὶ πῶς,
 πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
 πῶς δ' ἐκρύψω φίλαι πῆμα;
 τίς ἂν θεῶν ἀρώγος, ἢ τίς ἂν βροτῶν
 πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
 φανήῃ; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
 παρὸν, δυσεκπέραντον ἔρχεται βίῃ.
 κακοτυχεσάτα γυναικῶν ἐγὼ.
 φῶ· φῶ· πέπρακται, καὶ κατάρθωνται τέχναι
 δέσποινά τῆς σῆς προστόλῃ· κακῶς δ' ἔχει.
 ὧ παγκακίῃ, καὶ φίλων διαφθορᾷ,
 οἱ εἰργάσω μέ· Ζεὺς δ' οὐ γεννήτωρ ἐμὸς,
 πρόρριξον ἐκτρίψαι σ', ὅ τ' ἄσας πυρί.
 ἢ κ' ἄπον; ὅ σῆς πρῶνοισά μιν φρενὸς,
 σιγᾶν ἐφ' οἷσιν ὦν ἐγὼ κακύνομαι;

Ι Π Ρ · Σ Τ Ε .

σὺ δ' ἔκ' ἀνέχῃς· τοιγὰρ ὅκ' ἔτ' ἀνελῆξ
 θανάμειδ', ἀλλὰ δὴ με δὴ καίνων λόγων·
 ὅτος γὰρ ὀργῇ συντεθειμένος φρένας,
 ἔρει καὶ ἡμῶν πατρὶτὰς ἀμαρτίας·
 ἔρξ' δὲ Πιτθεΐτῳ γέροντι συμφοράς·
 πλήσσει τὰσαν γαῖαν ἀχίτων λόγων·
 * Ολοιο καὶ σὺ, χ' ὥς τις ἀκοντὰς φίλος
 * Πρύθυμός ἐστι μὴ καλῶς ἀνερχεῖν·
 τρο δ' ἔπεισιν, ἔχεις μὲν τὰ μὰ μέμφομαι κακὰ·
 τὸ γὰρ δακνον σὺ τὴν δίαγνωσιν κρᾶτ'·
 ἔχω δὲ καὶ γὰρ πρὸς τὰ δ' ἔξῃ, λέγειν·
 ἔθρεψας, ἀνὴρ τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι
 ζητῶσά γ' ἄνρον φάρμακ', ὅχ' ἄ' βυλόμην·
 εἰ δ' αὖ γ' ἐπραξά, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν·
 * Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεντήμεθα·
 φαί ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα καὶ ξαριῶντά μοι,
 τρώσασαν ἡ μάς, ἔτα συγχωρεῖν λόγοις;
 τρο μακρηγυρῶμεν· ὅκ' ἐσωφρόνεν ἐγώ·
 ἀλλ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι τέκνον·
 φαί παῦσαι λέγῃσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ὅ καλῶς
 παρήνεσάς μοι, καὶ πεχείρησας κακὰ·
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
 φρόντιξ'· ἐγὼ γὰρ τὰ μάθῃσομαι καλῶς·
 ὅ μ' ἔξ' δὲ παῖδες ἀγενῆς Τροϊεήνιοι,
 τοσόνδε μοι παράχετ' ἐξαυτῆς μένη,
 σιγῇ καλύψαθ', ἅ νθ' αὖ δ' εἰσηκῶσατε·
 χο ὅ μιν μιθεμένην Ἀρτεμὶν Διὸς κόριν,
 μηδὲν κακῶν σῶν ἐσφάος δόξῃν ποτέ·
 φαί καλῶς ἐλέξαθ'· ἐν δὲ προτρέπῃς ἐγώ
 ἄρημα δὴ τι τῆσδε συμφοράς ἔχω·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥστ' ἀκλεῖα μὲν παυσὶ προῤῥῆναι βίον,
αὐτὴ τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπωκότα.
ἔγάρ ποτ' αἰχυνῶ γε κρησίδ' ὁμοῖς,
ἔδ' ἄρ' πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
αἰχρῶς ἐπ' ἔργοις, ἔνεκα ψυχῆς μιᾶς.

Χο μέλλεις δὲ δὴ τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν;
Φαί θανῆν ὅπως δ' ἐγὼ τῦτο βυλάνσομαι.

Χ οὔφημος ἴασι. Φ. καὶ σὺ γ' οὐ μενυθίτης.

ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλαχθείσα τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ,
τέρψω. πικρὸν δ' ἔρωτος ἠπηνήσομαι.
ἀτὰρ κακόν γε χ' ἄτέρῳ γενήσομαι
θανόν, ἵν' ἄδῃ μὴ πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
ὑψηλὸς εἶναι. τῆς νόσθ' δὲ τῆσδ' ἐμοι
κοινὴ μεταχὼν, σωφρονεῖν μαθήσεται.

Χ ἡλιβά τοις ὑπὸ καυθμῶσι γενόμεναι,
ἵνα με πτερεῖσαν ὄρνιν
θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θῇ.
ἀρθεῖν δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα
τὰς Ἀδρινῆας ἀκτᾶς, Ἡριδανὲ θ' ὕδωρ.
ἐνθα πορφυρὸν σαλάουσιν
εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλαιναί
μόραι, Φαέθοντος οἴκῳ, δακρύων
τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγὰς.
ἑσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτᾶν
ἀνύσαιμι τᾶν αἰοιδᾶν,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης
ταύταις ὅν' ἐθ' ὅδ' ὄν νέμει, σεμνὸν
τέρμονα κυρῶν ἔρα
νῦν, τὸν Ἀτλας ἔχει,

Ι Γ Γ . Σ Τ Ε .

κρηναί τ' ἀμβρόσια χέονταε
 Ζηνὸς μιλάθρων παρὰ κούταις,
 ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει ξαθία
 χθών ὀδαιμονίαν θεαῖς.
 ὦ λυκόπτερε κρησία
 πορθμῖς, ἀδιαπόντιον
 κῦ μ' ἀλίητυπον ἄλμας
 ἐπόρουσας ἐμὴν ἀναστασ
 ἐλβίων ἀπ' οἴκων,
 κακοφυμοτάταν ὄνασιν.
 ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων,
 ἦ κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις
 ἐπῆατο κλεινὰς Ἀθῆνας, με
 νυχίη δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσαντο
 πλεκτὰς πεισματῶν ἀρχάς,
 ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.
 ἀνθ' ὧν ἔχ' ὀσίων ἐρώ
 των δεινὰ φρένας Ἀφροδί
 τας νόσφ' κατεκλάσθι.
 χαλεπὰ δ' ὑπέραντλος ἔστα
 συμφορᾶ, τεράμνων
 ἀπὸ νυμφιδίων κρεμασθῶ
 ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
 λυκᾶ καθαυρμόξεσσα δέρεα,
 δαίμονα συγνὸν καταιδεσθῆ
 σα, τάν τ' ἄδοξον ἀνθαυρμένα
 φάμαν, ἀπαλλάσσασά
 τ' ἀλγὴν φρενῶν ἔρωτα.
 ἰὺ· ἰὺ· βοηδρομήτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
 ἐν ἀρχόναις δ' ἄσπαινα Θησέως δάμαρ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 20 Φῶν·φῶν·πέπρακται·βασιλὶς ὕνέτ' ἐστὶ δὴ
 γυνή, κρεμασθεὶς ἐν βρόχοις ἡρτημένη·
 25 ὅτ' ἀπύσσετ' ; ὅκ' οἶσσι τις ἀμφιδέξιοι
 σίδηρον, ὥς τ' ὁ δ' ἄμ' μαλ' ὕσσομεν δέρης ;
 ἡμὶ φίλαι, τί δρῶμεν ; ἢ δοκεῖ περ' ἄνδ' ὅμως,
 λῦσαι τ' ἀνασταν' ἐξ ἐπίσπασσιν βρόχων ;
 ἡμὶ τί δ' ὅτ' ἀπάρξοι πρόσπολοι νεανία ;
 30 Τὸ πολλὰ πράσσειν, ὅτ' ἐν ἀσφαλῇ βίῃ·
 35 ὀρθῶσαι τ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν·
 πικρὸν τόδ' οἰκῆρμα δεσπόταις ἐμοῖς·
 40 ὅλωλεν ἡ δύστηνος ὡς κλύω γυνή·
 ἦ δὴ γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτένυσσι δὴ·
 45 γυνᾶϊκες, ἴσε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή ;
 ἡχὼ βαρὴα προσπόλων ἀφίκετο·
 ὅτ' ἀρ' τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
 πύλας ἀνείξας ἀφρόνως προσεννέπειν·
 μῶν Πιθέως τι γῆρας εἴργασαι νέον ;
 πρόσω μὲν ἦ δὴ βίотος· ἀλλ' ὅμως ἐτ' ἄν
 λυπηρὸς ἡμῖν τὰς δ' ἄν ἐκλίπη δόμος·
 50 ὅτ' ἦς γέροντας ἦδε σοι τάνει τύχη
 55 Θησῶν· νέοι θανόντες, ἀλγυνέσι σε·
 60 οἱ μοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος ;
 65 ξῶσιν, θανέσης μητρὸς, ὡς ἀλγιστὰ σοι·
 70 τί φῆς ; ὅλωλεν ἄλοχος ; ἐκ τίνος τύχης ;
 75 βρόχον κρεμασθὲν ἀγχόνης ἀνέψατο·
 80 λυτὴ παχυνθῆσ', ἢ πὸ συμφορᾶς τινός ;
 85 τοσούτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γυνὴ δόμος
 90 Θησῶν πάρειμι, σὼν κακῶν πενθήτρια·
 95 αἶ· αἶ· τί δῆτα τοῖς δ' ἀνέεμμαι κᾶρα
 πλετοῖσι φύλλοις, δυστυχὴς θεωρὸς ὢν ;

ΙΡΡ. ΣΤΕ.

- χαλᾶτε κληῖθρα πρὸς πολλοὶ πυλῶμάτων.
 ἐκλύσαθ' ἄρμυς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα
 γυναικὸς, ἥ με κατθανῶσ' ἀπώλεσεν.
 χο ἰὼ· ἰὼ· τάλαινα μελέων κακῶν.
 ἔπαθες· εἰργάσω
 τοσῦτον, ὥστε τῆσδε συγγέαι δόμους.
 αἶ· αἶ· τόλμας· ὦ βιάως θανῶσ' ἀνοσίῳ τε συμφορᾷ,
 σᾶς χερὸς πάλαισμα μελέας.
 τίς ἄρα σὺν τάλαιναν ἁμαυροῖ ξιών;
 θη ὦ μοι ἐγὼ παθέων, ὧν ἔπαθον· ὦ τάλαινα,
 τὰ κακὰ ἐμῶν κακῶν· ὦ τύχα,
 ὡς μοι βρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης,
 κηλὶς ἄφρατος ἐξ ἀλκυστρῶν τινός.
 κατακονᾷ μὲν ἔν ἀβίωτος βίος.
 κακῶν δ' ὅ τάλας πέλαγος εἰσορῶ
 τοσῦτον, ὥστε μὴ ποτ' ἐκνῶσαι πάλιν,
 μὴδ' ἐκπερᾶσαι ἡμὰ τῆσδε συμφορᾶς.
 ἐκλύεθ' ἄρμυς, ὡς ἴδω πικρὰν θέαν.
 τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχην σέθεν
 βαρύποτμον τλήμον προσκυδῶν τύχῃ;
 ὄρνις γὰρ ὡς τις ἐκ χερῶν ἄραντος ᾗ,
 πῆδ' ἢ μ' ἐς ἄλυσ πικρὸν ὀρμήσασά μοι.
 αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· μέλεα μέλεα πάθ' ἰτάδ'·
 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίξομαι
 τύχην, δαίμωνων ἀμπλακίαισι
 τῶν πάροιθεν τινος.
 χο ἔσσι τάδ' ὧν ἄξ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακῷ.
 πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λῆχος.
 θη τὸ κατὰ γὰρ θέλω, τὸ κατὰ γὰρ κνέφας
 μετοικῆν, σκότῳ θανῶν ὀτλήμων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῆς σῆς σερηθῆς φιλάτης ὁμιλίας.
 ἀπώλεσας γὰρ μάλλον, ἢ κατέφθισα.
 τίνος κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα
 γύναι σὺν ἔβατάλαιναν καρδίαν;
 ἥ ποί τις ἂν τὸ πραχθὲν, ἢ μάτην ὄχλον
 εἴχοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
 ἰὼ μοι μοι σέθεν· μέλεος,
 οἷον ᾗδον ἄλγος δόμων,
 ἔτλητόν, ἔδ' ῥητόν· ἀλλ' ἀπώλόμαν.
 ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανέεται.

Χο ἐλπίες ἐλπίες ὦ φίλα γυναικῶν
 ἀρίστα θ', ὅποσας ἐφορᾷ
 φέγγος ἀελίου τε
 καὶ νυκτὸς ἀσερωπὸς σελάνα.
 ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχ' ὁ δόμος.
 δάκρυσί μιν βλέφαρα
 κατὰ χυθέντα τέγγεται σὰ τύχα.

Θη τὸ δ' ἐπὶ τῷδε τῇ μαφρίῳ πάλαι.
 ἔα· ἔα· τί δ' ἡ ποθ' ἦδε δέλτος ἐκ φίλης χειρὸς
 ἤρτη μένη, θέλει τί σιμῶναι νέον;
 ἀλλ' ἢ λέχης μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
 ἔγραψεν, ἢ δούσινος ἐξαίτε μένη;
 θάρσει τάλαινα· λείπτρα γὰρ τὰ Θησέως
 ἔκ' ἐστ', δῶμά θ', ἥ τις εἴσῃσιν γυνή.
 καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσιλάτῃ
 τῆς ἔκ' ἐτ' ὕσιν τῆσδε, προαιένυσί με.
 φέρ' ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
 ἴδω τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

Χο φᾶν· φᾶν· τόδ' αὖνεο χμὸν ἐνδοχαῖς
 ἐπισφίρει θεὸς κακῶν· ἐμοὶ μὲν ὦν

αβί

ΙΓΓ. ΣΤΕ.

ἄβιώτος βίη τύχα πρὸς τὸ κρανθέν
 εἴη τυχεῖν· ὁλομένους γὰρ ἔκ' ἔτ' ὄντας λέγω
 φῶν φῶν τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
 ὦ δαίμον, ἥ πως ἐστὶ, μὴ σφίλης δόμους.
 αὐτὸς μένης γὰρ κλυθί μιν· πρὸς γάρ τινος
 οἰωνόν ὥστε μάντις ἤσορῶ κακῶν.
 ΘΗ οἱ μοι· τὸ δ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῶν κακόν,
 ἔτλητόν, ἔδ' ἐλεγκτόν· ὦ τάλας ἐγώ.
 ΧΘ τί χρεῖμα; λέξον, εἴ τι μοι λόγος μέτα.
 ΘΗ βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλυστα· πῦ φύγω
 βάρος κακόν; ἀπὸ γὰρ ὁλομένος οἴχομαι.
 οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
 φθελγόμενον τλήμων.
 ΧΘ αἰ· αἰ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον·
 ΘΗ τόδε μὲν ἔκ' ἐτι σῶματός ἐν πύλαις
 καθέξω δυσενπέρατον, ὁλοὸν ὁλοὸν
 κακόν· ὦ πόλις, πόλις,
 Ἰπτόλυτος ἀνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγγῶν
 βίη, τὸ σε μὲν Ζηνὸς ὁ μὲν ἄτιμάσας.
 ἀλλ' ὦ πάτερ Γόσφον, ἃς ἐμοὶ ποτε
 ἀράς ὑπέχετ' ἔρως, μίαν κατέρχασαι
 τύττων, ἐμὸν παῖδ'· ἢ μέραν δὲ μὴ φύγω
 τήνδ', εἴπερ ἢ μὲν ὥπασας σαφῆς ἀράς.
 ΧΘ ἀνάξ, ἀπαύχ' ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν.
 γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακίων· ἐμοὶ πῖθ'·
 ΘΗ ἔκ' ἐστὶ· καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφετῆσδε γῆς.
 δυοῖν δὲ μοίραιν' θατέρω πεπλήξεται·
 ἢ γὰρ ποσειδῶν αὐτὸν ἤσ' ἔδωκε δόμους
 θανόντα πέμφει τὰς ἐμὰς ἀράς σέβων,
 ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος,

Σ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ξένην ἐπ' αἶαν, λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
 καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς πάς σὸς ἤσ καιρὸν πάρα
 Ἰππύλυτος· ὀργῆς δ' ἐξάνεις κακῆς ἀνάξ.
 Οἷσ' αὖ, τὸ λῶσον σοῖσι βύλουσαι δόμοις.
 Ἰππ κρυψῆς ἀκῶσας σῆς, ἄφικέ μιν πάτερ
 σπασθῆ· τὸ μέντοι πράγμ', ἐφ' ᾧ τινι νῦν σέβεις,
 ἔκ' οἶδ' α· βυλοί μιν δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
 ἔα· τί χρεῖμα; σὴν δ' ἀμαρβ' ὀρῶ πάτερ
 νεκρὸν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον.
 ἦν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε.
 ἔγω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
 τί χρεῖμα πάχει; τῷ, τρόπῳ δίολλυται;
 πάτερ πυθέσθαι βύλομαι σέθεν πάρα.
 σιγᾶς; Σιωπῆς δ' ἔδ' ἐν ἔργον ἐν κακοῖς.
 Ἡ γὰρ ποθέσθαι πάντα καρδία κλύειν,
 Κἂν τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσ', ἀλίσκεται.
 ἔμην φίλος γε, καὶ τι μᾶλλον ἢ φίλος,
 κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.
 Θη Ω πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
 Τί δ' ἡ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,
 Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, καὶ ξανρίσκετε,
 Ἐν δ' ἔκ' ἐπίστασθ', ἔδ' ἐθιράσασθε πῶ,
 Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν ἔκ' ἐνεστὶ νῦν;
 Ἰππ Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις αὖ φρονεῖν
 Τὸς μὴ φρονεῖντας δυνατὸς ἐς ἀνάγκη καθεῖν.
 ἀλλ' ἔγ' γὰρ ἐν δέοντι λεπτέρῳ πατερ.
 δέδοικα μή σὺ γλῶσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
 Θη Φῶ· χρεῖν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 Σαφές τι κείσθαι, καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
 Ὅστις τ' ἀληθὴς ἐστίν, ὅς τε μὴ φίλος.

» Διαγὰς

Ι Γ Γ . Σ Τ Ε .

» Δία δὲ φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
 » Τὴν μὲν, Δικαίαν· τὴν δ' ὅπως ἐτύχαιεν.
 » Ὡς ἡ φρονῖσα τὰ δίκ' ἐξηλέχετο
 » Ἐρὸς τῆς Δικαίας, καὶ ἂν ἡπατώμεθα.
 ἰππ ἄλλ' ἢ τις ἦς σὸν ὅς με διαβαλὼν ἔχει
 φίλων, νοσῶμεν δ' ὅδ' ὅντες αἴτιοι,
 ἔκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσασί με
 λόγοι, παραλλάσσοντες ἐξεδροὶ φρενῶν.
 θη Φῶ· τῆς βροτέας ποὶ προβήσεται φρενός;
 τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
 εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοςτος ἐξορκώσεται,
 ὅδ' ὕπερος τ' ἔπρόσθεν ἦς ὑπερβολὴν
 πανῶρος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
 ἄλλην δειήσει γαῖαν, ἢ χωρήσεται
 τῆς μὴ Δικαίας καὶ κακῆς πεφυκότας.
 σκέψασθε δ' ἦς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμῶ γεγώς,
 ἤκουε τὰ μὰ λέκτρα, καὶ ἐξηλέχεται
 πρὸς τῆς θανάσης ἐμφανῶς κακίστος ὢν.
 δῖξον δ' ἐπειδὴ γ' ἦς μίᾱ σμ' ἐλήλυθας,
 τὸ σὸν πρόσωπον δῶρ' ἐναντίον πατρί·
 σὺ δ' ἡ θεοῖσιν ὥς περιαιὸς ὢν ἀνὴρ,
 ξύνει; σὺ σῶφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 ἔκ ἂν πιθόμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
 θεοῖσι προσθῆς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
 ἦ δ' ἡ νῦν αὖχαι, καὶ διατύχῃ βορᾶς
 σίτοις καπήλυ· Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων,
 βάκχην, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνός,
 ἐπ' ἣν ἐλήφθης· τῆς δ' ἐτοίχτης ἐγὼ,
 φάνην προφωνῶ πᾶσι· θηράσιν γὰρ
 σε μνοῖς λόγοισιν, ἀχρὰ μηχανώμενοι.

Σ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέθνηκεν ἦδε· τὸ τό σ' ἐκώσσειν δοκῆς.
 ἐν τῷ δ' ἀλίσκη πλεῖστον ὧ κάμισε σύ.
 ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρήσονες; τίνες λόγοι
 τῆσδ' ἂν γένωντ' ἂν, ὥς τέ σ' αἰτίαν φυγεῖν;
 μισθῶν γε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δὴ νόθον
 τοῖς γνησίοις σὺ πολέμιον πεφυκέναι;
 κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίβ λέγεις,
 ἣ δυσμενείᾳ σὴ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν.
 ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν ἔκ' ἐνι,
 γυναιξὶ δ' ἐμπίφυκιν; οἷδ' ἐγὼ νέος
 ἔδ' ἐν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρος,
 ὅταν ταραξῇ Κύπρις ἠβώσαν φρένα.
 τὸ δ' ἄρσεν αὐτὸς ὠφελῆ προσκείμενον.
 τί ἔν; τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις,
 νεκρῷ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου;
 ἐξέρρε γαῖας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγῆς.
 καὶ μήτ' Ἀθῆνας τὰς θεοδμήτας μόλης,
 μήτ' εἰς ὄρες γῆς, ἧς ἐμὸν κρατὶ δόρυ.
 εἰ γὰρ παθῶν γε σὺ τὰ δ' ἡσθηθήσομαι,
 ἔμαρτυρήσει μ' ἰσθμῖος Σίννις ποτὲ
 κτανῶν ἐαυτὸν, ἀλλὰ νομπάξειν μάτην.
 ἔδ' αἰ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες
 φήσασσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.
 ἔκ' οἷδ' ὅπως εἴποι μ' ἂν ἀτυχῶν τινα
 θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέγραπται πάλιν.
 ἰππ πάτερ, μένος μὲν, ξύσασίς τε σῶν φρενῶν,
 δεινὴ· τὸ μέντοι πρᾶγ μ' ἔχον πολλὰς λόγους,
 εἰ τις διαπύξειεν, ἔκαλόν τ' ὅδε.
 ἐγὼ δ' ἀκομψος ἥσ' ὅχλον δ' ἔναι λόγον.
 εἰς ἡλικας δ' ἐκὼ λῖγος σφώτερος.

— ἔχον

ΙΡΡ. ΣΤΕ.

ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· Οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 Φαῦλοι, παρ' ὀχλῷ μυσικώτεροι λέγειν·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορὰς ἀφικμένους,
 γλῶσάν μ' ἀφείναι· πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
 ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν,
 καὶ ἀντιλέξαντ'· εἰσορᾷς φάος τόδε,
 καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' ἔκ' ἐνέσ' ἀνὴρ ἔμῃ,
 ὃ δ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς·
 ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεὸς σέβειν,
 φίλοις τε χρῆσθαι, μὴ δίκῃν περιωμένοις·
 ἀλλ' οἷσιν αἰδώς, μὴτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
 μὴτ' ἀνθ' ὑπερβεῖν αἰχρὰ τοῖσι χρωμένοις,
 ἔκ' ἐγγελασῆς τῶν ὀμιλόντων πάτερ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἔκ' παρ' ἑσσι καὶ γῆς ὦν φίλοις·
 ἐνός δ' ἄθικτος, ὃ μενῦν ἔλθῃ δουρῆς·
 λέγεις γὰρ ὅς τόδ' ἡμέρας, ἀγνὸν δέμας·
 καὶ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων,
 γραφῇ τε λούων· ὃ δὲ ταῦτα γὰρ σιοπῆν
 πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων·
 ὃ δὴ τὸ σῶφρον τὸ μὲν ἔκ' πείθει σ' ἴσως,
 δεῖ δὴ σε δῆξαι τῷ, τρόπῳ διεφθάρη·
 πότερα, τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκῆσαι δόμον,
 ἐγκληρον ἀνὴν προσλαβὼν, ἐπήλπισα;
 μάταιος ἄρ' ἦν, ὃ δαμῶ μὲν ἐν φρονῶν,
 ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἠδὲ τοῖσι σῶφροσιν;
 ἡκιστα, ὃ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία·
 ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατῆν ἑλληνικὸς
 πρῶτος θέλοιμ' ἂν, ἐν πόλει δὲ δυνάτερος

Σ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σύν τοῖς ἀρίστοις ἀντυχεῖν ἀφ' φίλοις.
 πρῶτα γὰρ οὐ πάρεστι κίνδυνος δ' ἀπῶν,
 κρείσσον δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν.
 ἐν ᾧ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἶός ῥ' ἐγὼ,
 καὶ τῆς δ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην,
 ἔργοις ἂν εἶδες τὸς κακὸς διεξιῶν.
 νῦν δ' ὄρμιόν σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς
 ὄμνυμι, τῶν σῶν μὴ ποθ' ἀφικαθαι γάμων,
 μὴ δ' ἂν θελῆσαι, μὴ δ' εἰς ἐννοίαν λαβεῖν.
 ἦ τ' ἂν γ' ὁλοῖ μιν ἀκλὴς, ἀνώνυμος,
 ἀπολις, αἰοικος, φυγὰς, ἀλιτῶν χθόνα,
 καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δ' ἐξατόμῃ
 σάρκας θανόντος, ῥ' κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 εἰ δ' ἦδε δειμάνεσσ' ἀπώλεσεν βίον,
 οὐκ οἶδ'. εἰ μοι γὰρ οὐ θέμις λέγειν πέρα.
 ἔσωφρόνησεν, οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν.
 ἦ μῦθ' δ' ἔχοντες, οὐ καλῶς ἐχρώμεθα.
 ἄρ' οὐσαν ῥ' παρὰ αἰτίας ἀποστροφὴν,
 ὅρκους παραχρῶν, πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν.
 ἄρ' οὐκ ἐπ' ὁδὸς καὶ γόης πέφυκ' ὅδε,
 ὅς τιν' ἐμὴν πέποιθεν εὐορμησίᾳ
 ψυχὴν κρατήσεν τὸν τεκνόντ' ἀτιμάσας;
 καὶ σὺ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω πάτερ.
 ῥ' γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
 ἐκτεινάτοισ' ἂν, καὶ φυγὰς ἐξημίαν,
 εἴπερ γυναικὸς ἠέλεις ἐμῆς θυγῆν.
 ὥς ἄξιον τόδ' ῥ' παρ' οὐχ' ἔττω θανῆν,
 ὥς περ σὺ σωτῆρ' ὄνδ' ἐπ' ἔθνηκας νόμον.
 Ταχὺς γὰρ ἄδης, ῥ' ἄστος ἀνδρὶ δυσυχῇ.
 ἀλλ' εἴη

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

ἀλλ' ἐν πατρώας φυγὰς ἀλιτάων χθονός,
 ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον.
 μισθὸς γὰρ ἐστὶν ὕτος ἀνδρὶ δύαιβῃ.
 Ἰ Π Π οἶ μοι· τί δράσεις; ὕδ' ἐκ μινυτὴν χρόνον
 δέξῃ καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξέλας χθονός;
 Θ Η πέραν γὰρ πόντος, καὶ τόπων ἀτλαντικῶν,
 ἢ πως δύναί μιν ὥς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
 Ἰ Π Π ὕδ' ἔρπον, ὕδ' ἐπίσιν, ὕδ' ἐκ μάντεων
 φήμας ἐλέγξας, ἀκριτον ἐκβαλεῖς μερῆς;
 Θ Η ἡ δ' ἐλτος ἡδὲ κλήρον ὕδ' ἐδεγμένη,
 κατηγορῇ σὺ πισά· τὸς δ' ὕπ' ἐρ κάρα
 φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
 Ἰ Π Π ὦ θεοὶ, τί δῆτα τὸ μὲν ὕδ' ἀλύσω σόμα,
 ὅστις γ' ὕφ' ὕμῶν, ὕδ' ἐβώ δ' ἰόλυνμαι;
 ὕδ' ἡττα πάντως ὕδ' ἐπίθοι μ' ἀνδρὶς μερῆς;
 μάτην δ' ἀν' ὄρνις συγχέαι μ', ὕδ' ὥμοσα.
 Θ Η οἶ μοι· τὸ σε μὲν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν.
 ὕδ' ἡ πατρώας ὡς τάχιστα μερῆς ἐκτός;
 Ἰ Π Π ποῖ δῆτα τλήμων τρέφομαι; τί νος ξένων
 δόμους ἐσεμι, τῆδ' ἐπ' αἰτία φύγων;
 Θ Η ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἡδέεται,
 ξένους κομίξων καὶ ξυνοικέρας κακῶν.
 Ἰ Π Π αἶ· αἶ· πρὸς ἡπάρ, δακρύων τ' ἰγνὺς τόδε,
 εἰ δὴ κακὸς τε φαίνομαι, δακῶ τέ σοι.
 Θ Η τότε σεναῖεν καὶ προγινώσκεν ἐχρῆν,
 ὅτ' εἰς πατρώαν ἀλοχὸν ὕβριζεν ἔτλης.
 Ἰ Π Π ὦ δώματ', ἦθε φθέρμα γιγνύσοιθέ μοι,
 καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 Θ Η ἦς τὸς ἀφώνους μάρτυρας φαίρεις; σαφῶς
 τὸ δ' ἔργον ὕδ' ἐλπον σε μινύει κακόν.

Σ 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴππ φῶν· εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
πάνθ, ὥς ἐδάκρυσ' οἶα πάχομεν κακὰ.

θῆ πολλῶγε μᾶλλον σαυτὸν ἡσκησας σέβην,
ἢ τὸς τεκόντας ὅσια δ' ἄν, δίκαιος ὢν.

ἴππ ὦ δυσάλαινα μήτηρ, ὦ πικρὰ γοναί,
μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.

θῆ ὕχ' ἔλξετ' αὐτὸν δ' μῶες; ὕκ' ἀκύνετε,
πάλαί ξενῶσθαι τόνδε πρὲν ἐποντά με;

ἴππ κλαίων τις αὐτῶν, ἄρ' ἐμῶγε θίξεται;
σὺ δ' αὐτὸς, ᾧ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός.

θῆ δρᾶσω τάδ', ᾧ μὴ τοῖς ἐμοῖς πῆσῃ λόγοις.
ὅ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.

ἴππ ἄρηρεν ὥς εἰσινεν· ὦ τάλας ἐγώ.
ὥς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ὅτ' ὅπως φράσω.
ὦ φιλότατι μοι δαίμωνων Λητῆς κόρα,
σύνβαιε, συγκύνναγε, φανξόμεσθα δὴ
πλεινὰς Ἀθῆνας· ἀλλὰ χαίρετω πόλις,
καὶ γαῖ' Ἐρεχθίδος· ὦ πέδον Τροϊζήνιοι,
ὥς ἐγκαθηβάν πολλ' ἔχης ἀνδράμονα,
χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' ἔσορῶν προσφθέγγομαι.
ἴτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλιες,
προσέπαθ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονός,
ὥς ὅ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
ὄψεσθε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

χ' ἢ μέγα μοι τὰ θεῶν
μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
λύπας παραιρεῖ.
ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κλύων,
λήπομαι, ἐν τετύχαις θνατῶν,
καὶ ἐν ἔργμασι λυγῶν.

ἄλλα

Ι Ρ Γ . Σ Τ Ε .

ἄλλα γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβεται .
 μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλάνητος αἰή .
 εἴθε μοι ὄξαιμένα ,
 θεόθεν τάδε μοῖρα παράχοι ,
 τύχην μετ' ὄλβου ,
 καὶ ἀγήραον ἄλγεσι θυμόν .
 δόξα δ' ἐμὴ τ' ἀτρεκέως , μήτ' αὖ
 παράσιμος ἐν γῇ .
 ῥάδια δ' ἤθεα τὸν αὖριον
 μετὰβαλλομένα χρόνον αἰή ,
 βίον συναυτοχόιν .
 ἔκ ἐτι γὰρ καθάρων
 φρέν' ἔχω . παρὰ δ' ἐλπίδα λάνσω .
 ἐπεὶ τὸν ἑλλανίης
 φανερώτατον ἄσπερ Ἀθήνας ,
 ἥδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὀργὰς ,
 ἄλλαν ἐπ' αἶχν' ἱέμενον .
 ὦ φάμαθοι πολίητιδος ἀκτᾶς ,
 δρυμός τ' ὄρειος , ὅθι κυνῶν
 ὠκυπόδων ἐπέβα
 θεῶς μετὰ θῆρας ἐναίρων
 Δίηκτυναν ἀμφὶ σεμνάν .
 ἔκ ἐτι συζυγίαν
 πώλων ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ ,
 τὸν ἀμφὶ λίμνας τροχόν
 κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππυς .
 μῦσα δ' αὖπνος ὑπ' ἀντυγί χορδαῶν
 λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον .
 ἀσέφανοι δ' ἐκ ὁράς ἀνὰ πάλαι

Σ 11111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Λατῆς βαθῆαν ἀνὰ χλόαν
 νυμφίδια δ' ἀπόλωλε λέχη
 φυχὰ σά· λέντρων ἄμιλλα κόραις·
 ἐγὼ δ' ἐσά' δυσυχία
 δάκρυσι δίοισω
 πότμον ἀποτμον· ὦ τάλαινα
 μήτερ, ἔτεκες ἀνόνητα· φῶ·
 μανίω θεοῖσιν·
 ἰὼ ἰὼ συζυγίαι χάριτες,
 τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρώας γᾶς
 ἔδ' ἐν ἄτασ αἴτιον,
 πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων·
 ἡμι καὶ μὴν ὅπαδ' ὅν Ἰππολύτη τόνδ' εἰσορῶ
 σπυρδῆ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον·
 ἄγ' ποίησ' ἀναικτα τῆσδε Θεσεία μολῶν,
 ἄνροι μ' ἀν' ὦ γυναικες; εἴπερ ἴσε, μοι
 σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;
 χο' ὁ δ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται·
 ἄγ' Θεσῶ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
 σοί, καὶ πολίταις, οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν
 ναῖνσι, καὶ γῆς τέρμονας Τροισηνίας·
 θη τί δ' ἐστὶ; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα,
 διαὼς κατὰ ληφ' ἀσυχτόνας πόλεις;
 ἄγ' Ἰππόλυτος ὅν' ἐτ' ἐστίν, ὡς ἔπ' ἔπος·
 δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς·
 θη πρὸς τῷ; δι' ἐχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
 ὅτε κατήχυν' ἀλοχὸν ἐκ πατρὸς βία;
 ἄγ' οἰκείος αὐτὸν ὤλεσ' ἀρμάτων ὄχος,
 ἀραί τε σὺ σῶματος, ἄς σὺ σῶ πατρὶ
 πάντα Κρέοντι παιδὸς ἡρώσω πέρι·
 θη ὦ θεοί,

Ι Ρ Ρ . Σ Τ Ε .

θη ὦ θεοί, Γόσηδον, ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ,
 ὀρθῶς ἀκύνσας τῶν ἐμῶν κατ' οὐρανῶν.
 πῶς καὶ διώλετ' εἰπέ· τῷ, τρόπῳ δ' ἴκεις
 ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπρον αἰχύναντά με;
 αὖ ἡμεῖς μὲν αὐτῆς κυμοδέτμονος πέλας,
 ψήκτρασιν ἵππων ἐκτενίσσομεν τρίχας,
 κλάοντες· ἦλθε γάρ τις ἀγγελος λέγων,
 ὡς ἔκ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σὺ τλήμονος θυγάς ἔχων.
 ὃδ' ἦλθε ταυτὸν διακρύων φέρων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' αὐταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπους
 φίλων ἅμ' ἐσεῖχ' ἡλίκων ὁμήγυρις.
 χρόνῳ δ' ἐδή ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γούων,
 τί ταῦτ' αὐτῷ; πείσειον πατρός λόγοις.
 ἐντύνεθ' ἵππους ἄρμασι ξυνηφόρους
 δμῶες· πόλις γὰρ ἔκ' ἐστὶν ἡδε μοι.
 τὴν θένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείχετο.
 καὶ θαυσον ἢ λέγει τις, ἐξηρτυμένας
 πώλες παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐσήσαμεν.
 μάρπηι δ' ἐχέρσιν ἠνίας ἀπ' ἄντυγος,
 αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἄρμόσας πόδα.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπύξας χέρας,
 Ζεῦ, μνηέτ' ἦν, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 αἰάθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατήρ,
 ἦτοι θανόντας, ἢ φάος δεδουρκότας.
 καὶν τῷ δ' ἐπῆγε κέντρον ἕς χθρὰς λαβὼν
 πώλοισι ὁμαρτή· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
 πέλας χαλινῶν εἰπόμεθα δεσπότη,
 τὴν αὐτοῦς Ἀργεὺς καὶ πὶ Δαρρία ὁδόν.
 ἐπὶ δ' ἔρημον χώρον εἰσεβάλλομεν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αἰκτὴ τις ἐστὶ τὴν πέκεινα τῆσδε γῆς,
 πρὸς πόντον ἦδη κειμένη Σαρωνικόν.
 ἐνθέν τις ἠχώ χθόνιος ὡς φωνὴ Διὸς,
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν.
 ἔρθὼν τε κρᾶτ' ἔστησαν, ὅς δ' ἔς ὕραν ὄν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς,
 πόθεν τότ' εἴη φθόγγος· εἰς δ' ἀλὶ ῥ' ὄθυσ
 αἰκτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν ἥδομεν
 κῦμ' ὕραν ὧς ἑρρίζον· ὥς τ' ἀφ' ἡρέθῃ
 Σκίρωνος αἰκτὰς ὁμμάτ' ὁ μὸν εἰσορᾷν.
 ἔκρυπτε δ' ἰοφύγον, καὶ πέτραι Λακωνίῃ.
 κᾶπειτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ περίξ' ἀφρόν
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φύσῃ ματι,
 χωρεῖ πρὸς αἰκτὰς, ὅς τε θριππος ἦν ὄχος.
 αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα,
 κῦμ' ἐξέβηκε ταῦρον· ἄγριον τέρας.
 ὃ πᾶσα μὲν χθὼν φθίγματος πληρὴ μένη,
 φρικώδεις ἀντιφθέγγετ'· ἥσορῶσι δὲ,
 κρείσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 οὐθὺς δὲ πώλοισι δεινὸς ἐμπίπτει φόβος.
 καὶ δεισπότης μὲν ἵππικαῖς ἐν ἡέσει
 πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἠνίας χερσίν.
 ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
 ἱμάσιν ἔς τ' ἐπ' ἰαθὲν ἀρτίσας δέμας.
 αἰδ' ἐν δακτύλῳ σὺ μια πυριγενὴ γνάθοις,
 βίᾳ φέρουσιν, ὅτε ναυκλήρην χερὸς,
 ὅθ' ἵπποδρόμων, ὅτε κολλητῶν ὄχων
 μεταστρέφουσαι· καὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 γαίᾳς ἔχων οἴηκας ἰθύνει δρόμον,
 πρὸ φανίτ' εἰς τὴν μετ' ὀφθαλμοῦ, ὥς τ' ἀναστρέφει

Ι Ρ Ρ . Σ Τ Ε .

ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκ μαίνων ὄχον·
 ἧ δ' εἰς πέτρας φέροιτο μαργώσαι φρένας,
 σιγῇ πελάζων, ἄντυγι ξυνέπετο
 ἧς τῷ, ἕως ἐσφηλε, καὶ νεχάτισεν
 ἀφ' ἰδὲ πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
 σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 τροχῶν ἐπεπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα·
 αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίασιν ἐμπλακῆς,
 δεσμὸν δυσεξήνυτον ἔλκεται δεθῆς.
 ἀποδύμενος μὲν πρὶν πέτρας φίλον κἄρα,
 θραύων δὲ σάρκας, θεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύει·
 σῆτ' ὧ φατναῖσι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
 μή μ' ἐξαλέψῃτ'· ὧ πατὴρ τάλαιν' ἄρα.
 τίς ἀνδρ' ἄριστον βύλεται σῶσαι παρών;
 πολλοὶ δὲ βυλῆσθες, ὑπὲρ πόδι
 ἐλειπόμεθα· χ' ὧ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
 τμητῶν ἰμάντων, ὑκάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ
 πίπῃ, βραχὺν βίον ἐμπνέων ἔτι.
 ἵπποι δ' ἐκρυφθεν· καὶ τὸ δ' ὕπνηνον κἄρα
 ταῦρ, λεπταῖς ὑκάτοιδ' ὅπως χθονός.
 Δ' ὅλος μὲν ὃν ἐγώ γε σῶν δόμων ἀναξ.
 ἀτὰρ τοσῶτον ὃ δυνήσομαι ποτε
 τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,
 ὃ δ' ἐγυναικῶν πᾶν κρεμασθήν γένος,
 καὶ τὴν ἐν Ἰδηγραμμάτων πλήσειέ τις
 πόλιν, ἐπὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.
 αἶ· αἶ· κ' ἐκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν.
 ὃ δ' ἐστ' μοίρας τῷ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.
 μῖσαι μὲν ἀνδρὸς τῷ πεπονθότος τάδε,
 λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδ' ὃ μινος

χο

θη

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεῶς τ', ἐκ γένανθ', ὅνεν' ἐστὶν ἐξ ἐμῶ,
 ὅθ' ἴδωμαι τοῖσδ', ὅτ' ἀπέχθωμαι κακοῖς.
 ἄλ' πῶς ἔν κομίξην, ἢ τί χρὴ τὸν ἄβλιον
 δρῶσαντας ἡμᾶς, σὴ χερὶ ξεσθαι φρενί;
 φρόντισ'· ἐμοῖς δ' ἐχρῶμενος βυλάμασιν,
 ἔκω μὸς εἰς σὸν παῖδα δυσυχὲν τ' ἔση.
 θη κομίξεται αὐτὸν, ὥς ἰδὼν ἐν ὀμμασι
 τὸν τὰ μ' ἀπαρνηθέντα μὴ χροῖναι λέχη,
 λόγοις ἐλέγξω, δαίμόνων τε συμφοραῖς.
 χο σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα
 καὶ βροτῶν ἄγχις Κύπρι· σὺν
 δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
 ὠκνᾷ τῷ πτερῷ,
 ποτᾷται δ' ἐπὶ γαῖαν, ἀάχνητόν
 θ', ἄλμυρὸν ἐπὶ πόντον.
 θέλγῃ δ' ἔρως, ὧ μαινομένα κραιδίᾳ
 πᾶνός ἐφορμάσει
 χρυσοφαῖς, φύσιν
 ὀρεσκόων σκυλάκων,
 πελαγίων θ', ὅσα τε γὰ τρέφῃ.
 τὰν, ἄλιος ἀθρόμενος δέρεται,
 ἄνδρας τε· συμπάντων δ' ἐ
 βασιληΐδα τιμὰν Κύπρι
 τῶνδε μὸν κρατύνῃς.
 ἄρ σὲ τὸν ἀπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
 παῖδ' ἐπακῆσαι.
 Λητῆς δ' ἐκ ὀρη· σ' Ἀρτεμις αὐδᾷ.
 Θησῶ, τί τάλας τοῖσδε συνήδη,
 παῖδ' ἔχ' ὁσίως σὸν ἀποκτίνεις,
 ψυδαῖσι μύθοις πεσθεῖς ἀλόχη,

Ι Π Ρ . Σ Τ Ε .

ἀφανῆ· φανεράν δ' ἔχεις ἅπαν·
 πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
 δέμας, αἰχμηθῆς·
 ἢ πῆν' ὅς ἄνω μεταβάς βίοτον,
 πῆματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;
 ὥς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ὅσοι
 κτητὸν βίοντι μέρος ἐστίν·
 ἄκχε Θησῆϊ σῶν κακῶν κατὰσασιν·
 καί τοι προκόψω γ' ὅδ' ἐν, ἀλγυνῶ δέ σε·
 ἀλλ' ἄρ' ὅς τόδ' ἦλθον παιδὸς ἐκδ' εἴξει φρένα
 τῆ σ' ἰδικάων, ὥς ὕπ' ἀκλείας θάνοι,
 καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον, ἢ τρόπον τινα
 γενναϊότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
 ἡμῖν ὅσαισι παρθένος ἠδονή,
 δηχθῆσα κέντροις, παιδὸς ἠράδι σέθεν·
 γνώμη δὲ νικᾷν τὴν Κύπριν περὶ μένι,
 τροφῆ διώλετ' ἔχ' ἐκδ' ἄσφα μηχαναῖς·
 καὶ σ' ὅς δ' ὅρκων παιδὶ σημαίνει νόσον·
 ὅδ' ὥς περ ἦν Δίκαμον, ὅκ' ἐφέσσετο
 λόγοισιν· ὅδ' αὖ πρὸς σέθεν κακῶς μένος,
 ὅρκων ἀφῆλε τίστιν, ἀνσεβῆς γελῶς·
 ἡδ' εἰς ἐλέγχον μὴ πέσῃ φοβημένη,
 φανδρὸς γραφὰς ἔγραφε, καὶ διώλεσε
 δόλοισι σὸν παῖδ'· ἀλλ' ὅμως ἐπεισέ σε·
 οἱ μοι· Λ· δάκνει σε Θησῆϊ μῦθος, ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος,
 τὴν θένδ' ἀκῶσας, ὥς ἂν οἱ μῶξ' ἡπλέον·
 ἄρ' οἶσθα πατρὸς τρῆς ἀράς σαφῆς ἔχων;
 ὦν τὴν μίαν παρῆλες ὠκνάκισε σὺ
 εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἐξὸν ἄρ' ἐχθρόν τινα·
 πατὴρ μὲν ἔν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔδω' ὅσον περ χρῆν, ἐπεὶ περ ἤνεσεν.
 σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμοὶ φαίνεται κακὸς,
 ὃς ὅτε πίστεν, ὅτε μάντεων ὅπα
 ἔμεινας, ὅδ' ἤλεξας, ὅ χρόνῳ μακρῷ
 σκέψιν γ' ἐνείμας, ἀλλὰ θάνατον ἢ σ' ἐχρῆν,
 ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ, καὶ κατέκτανες.
 ΘΗ Δ' ἄσποιν', ὁλοῖμαι. . Α . Δεῖν' ἐπραξας, ἀλλ' ὅμως
 ἔτ' ἐστὶ καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχῆν.
 Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε,
 πληρῶσα θυμὸν θεοῖσι δ' ὧδ' ἐχει νόμος.
 ἔδῃς ἀπαντᾶν βύλεται προθυμία
 τῇ τ' ὅθι θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἶ.
 ἐπεὶ σάφ' ἴσθι Ζεῦα μὴ φοβούμενη,
 ἔκ' ἂν ποτ' ἦλθον ἧς τόδ' αἰγύνῃς ἐγώ,
 ὥστ' ἀνδρᾶ πάντων φίλτατον ἐμοὶ βροτῶν,
 θαντὴν εἶσαι. τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν,
 τὸ μὴ ἰδέσθαι μὲν πρῶτον ἐκλύει κακὸς.
 ἐπειτὰ γ' ἢ θαντὸς ἀνάλωσεν γυνή
 λόγων ἐλέγχας, ὥστε σὴν πῆσαι φρένα.
 μάλιστα νῦν σοὶ πατὰ δ' ἔρρωγ' ἐκκα.
 = λύπη δ' ἐκ' ἐμοί. Τὸς γὰρ οὐσεβεῖς θεοὶ
 = Θνήσκοντας ὅ χαίρουσι. τὸς γε μὴν κακὸς,
 = Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.
 ΧΘ καὶ μὴν ὀτάλας ὅδε δὴ σείχει
 σάρκα νεαράς
 ξανθὸν τε κάρα διαλυμανθῆς.
 ὦ πόνος οἴκων, οἷος ἐκράνθη.
 δίδυμον μελάβροισ
 πένθος θεῶθεν καταληπτόν.
 ὦ π' αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.

ΙΡΡ. ΣΤΕ.

δύστηνος ἐγὼ πατρός ἐξ ἀδίκῃς
 χρησμοῖς ἀδικοῖς διελυμάνθην·
 ἀπόλωλα τάλας· οἱ μοι· οἱ μοι·
 δία μὲ κεφαλᾶς αἰῶνος ὀδύνας,
 κατὰ γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος·
 χεῖς, ἀπειρηκὸς σῶ μ' ἀπαύσω·
 εἰ· εἰ· ὦ συγνὸν ὄχη μ' ἵππειον, ἐμὴν
 βόσκημα χερός,
 δία μ' ἐφθρας, κατὰ τ' ἐκτῆνας·
 φῶν· φῶν· πρὸς θεῶν δ' ὤμους ἀτρέμας
 χροὸς ἐλκιδος ἀπὸ τοῦ χερσίν·
 τίς ἐφῆσεν δι' ἐξία πλουροῖς;
 πρόσφορά μ' αἶρετε· σύντονα δ' ἔλκετε
 τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάρατον
 πατρός ἀμπλακίᾳ· Ζεῦ, Ζεῦ, τὰ δ' ὀράς;
 ὅδ' ὅσε μνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέπῳρ,
 ὅδ' ὅσω φροσύνη πάντας ὑπερέχων,
 πρῆπτον ἐς ἄδην σείχω, κατὰ κρας
 ὀλέσας βίοντον·
 μόχθους δ' ἄλλως τῆς ἀσεβείας
 εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα·
 αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει·
 μέθετε τάλανα·
 καὶ μοι θάνατος παιᾶν ἔλθοι·
 προσάπολλυτέ μ', ὅλυντε τὸν δυσδαέ
 μον'· ἀμφιτόμῃ λόγχα· ἔραμα
 διαμοιράσαι,
 δία τ' ἀνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοντον·
 ὦ πατρός ἐμῆ δύστηνος ἀρά,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μαιφρόνων τε συγγόνων,
 παλαιῶν προγεννητόρων
 ἐξορίζεται κακὸν, ὃ δὲ μέλλει.
 ἔμολετ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε τὸν ὃδ' ἐν
 ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;
 ἰὼ μοι μοι· τί φῶ;
 πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτᾶν
 ἢ μὲν τῷ δ' ἀναλήτῃ πάθους;
 εἴθε με κοιμάσσει τὸν δυσδαίμονα
 ἢ δὲ μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάρκτα.
 ἄρ' ὦ τλήμων, οἷα συμφορὰ προσεξύγης.
 τόδ' ἀγενές σε τῶν φρενῶν, διώλεσεν.
 ἰππ' εἰα· ὦ θεῖον ὁδμῆς πνῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
 ὦν, ἡσθόμην σε, καὶ νεκροφίλῃν δέμας.
 εἰς ἐν δόμοισι τοῖσδ' ἐγ' Ἀρτεμις θεῶ.
 ἄρ' ὦ τλήμων, ἐστ' οἷ γε φιλότατι θεῶν.
 ἰππ' ὄρᾳς με δέσποιν', ὥς ἔχω τὸν ἄθλιον;
 ἄρ' ὄρῳ· κατ' ὅσων δ' ὃδέ μιν βαλῆν δάκρυ.
 ἰππ' ὅκ' ἐστ' σοι κυναγὸς, ὃ δ' ὑπηρετής.
 ἄρ' ὃ δ' ἦτ'· ἀτὰρ τοι δύσποτμός γ' ἀπόλλυσται.
 ἰππ' ὃ δ' ἵππονώμας, ὃ δ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
 ἄρ' Κύπρις γὰρ ἡ πανῦργος ὥδ' ἐμήσατο.
 ἰππ' ὦ μοι· φρονῶ δὴ δαίμον', ἢ μ' ἀπώλεσε.
 ἄρ' τι μῆς ἐμέ μφθι· σωφρονῶντι δ' ἤχθετο.
 ἰππ' τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὧλεσ' ἡσθιμαί Κύπρις.
 γ' πατέρατε, καὶ σέ, καὶ τρίτην ξυνάορον.
 ἰππ' ὦ μῶξα τοίνυν καὶ πατρός δυσπραξίας.
 ἄρ' ἐξηπατήθη δαίμονος βελάμασιν.
 ἰππ' ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς πάτερ.
 θῆ' ὀλωλα τέκνον· ὃ δέ μοι χάρις βίη.

ΙΡΡ. ΣΤΕ.

ἰππ εἶνώ σε μάλλον, ἢ μὲ τῆς ἀμαρτίας.
 θη ὅ γὰρ γενοίμαν τέκνον, ἀντὶ σὺ νευρός.
 ἰππ ὦ δῶρα πατρὸς σὺ Προσιδῶνος πιερά.
 θη ὥς μή ποτ' ἐλθῇ ὠφελῖς τῷ μὸν στόμα.
 ἰππ τί δ' ἔκτανες τ' αὖ μ', ὥς τότ' ἡσ' ὤρηι μένος;
 θη δόξης γάρ ἦ μεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
 ἰππ φῶ· ὃ θ' ἦν ἀρᾶον δάμοσι βροτῶν γένος.
 ἄρ ἕασον· ὁ δὲ γὰρ ὑδὲ τῆς ὑπὸ ξέρον
 θεῶς ἄτι μοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 ἔργα κατασκευήσιν ὧς τὸ σὸν δέμας
 σῆς ἄσεβείας, καὶ γὰρ φρενὸς χάριν.
 ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς,
 ὃς αὖ μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν,
 τέξεοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
 σοὶ δ' ὦ ταλαίπωρ, ἀντὶ τῶνδε τῶν καιῶν,
 τι μὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροισενία
 δώσω· κόρυ γὰρ ἄξυγες γάμων πάρος,
 νόμας κερῶνται σοὶ διαῖωνος μακροῦ,
 πένηθι μέγιστα θαυρύων καρπύμεναι.
 ἂν δὲ μυθοποιὸς ὧς σὲ παρθένων
 ἔσαι μέριμνα, καὶ κ' ἀνώνυμος πεσὼν
 ἔρωσ' οὗ Φαίδρας εἰς σὲ συνηθήσεται.
 σὺ δ' ὦ γεραί τεκνον Αἰγύως, λάβε
 σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσέληυσαι.
 ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· Ἀνθρώποισι δὲ,
 Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
 καὶ σοὶ παλαιῶ πατέρα μὴ συγγ' σέθεν
 ἱππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἣ διεφθάρης.
 καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ ὅ γε μὶς φθιδὺς ὄραν,
 ὃ δ' ὁμμά χρáνειν θανάσι μοισιν ἐκπνοῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄρω δὲ σ' ἦδη τῶδε πλησίον κακῶν.
 ἔππ χαίρουσα καὶ σὺ σεῖχε παρθέν' ὀλβία.
 μακρὰν δὲ λήπεις ῥαδίως ὁμιλίαν.
 λύω δὲ νῆκος πατρὶ, χρηστῶσις σέθεν.
 καὶ γὰρ πάροιθε, σοὶς ἐπειθόμην λόγοις.
 αἶ· αἶ· κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἦδη σκότος.
 λαβῶ πάτερ με, καὶ κατόρθωσον δέ μας.
 θη ὦ μοι τέκνον· τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
 ἔππ ὀλωλα· καὶ δὴ νερτέρων ὄρω πύλας.
 θη ἦ τὴν ἐμὴν ἀναχνον ἐκλιπὼν φρένα;
 ἔππ ὅ δ' ἦτ', ἐπὶ σε τῶδ' ἐλευθερῶ φόνος.
 θη τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;
 ἔππ τὴν τοξόδαμνον Ἀρτεμιν μαρτύρομαι.
 θη ὦ φίλταθ', ὥς γενναῖος ἐμφαίνῃ πατρί.
 ἔππ ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλὰ μοι πάτερ.
 θη ὦ μοι φρενὸς σῆς ὀυσεβῆς τε, ἀγαθῆς.
 ἔππ τοιῶνδε παίδων γνησίων ὄχλος τυχόν.
 θη μὴ νῦν προδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
 ἔππ κεναρτέρηται τὰ μ' ὀλωλα γὰρ πάτερ.
 κρύφον δὲ με πρόσωπον ὥς τάχος πέπλοισ.
 θη ὦ κλέν' Ἀθηνῶν, Γαλλάδος θ' ὀρίσματα,
 οἷς περήσεθ' ἀνδρός· ὦ τλήμων ἐγὼ,
 ὥς πολλὰ Κύπρι σῶν κακῶν με μνήσομαι.
 χο κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
 ἦλθεν ἀέλπῳς.
 πολλῶν δαιρύνων ἔσται πίτυλος.
 τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
 φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΓΓΡΟΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

EVRIPIDIS ALCESTIS.

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗ
ΣΤΙΔΟΣ.

Ἀπόλλων ἡτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως
Ἀδμητος τελευτᾷ μέλλων, παράχῃ τινὰ τὸν ὑ-
πὲρ αὐτοῦ τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ
χρόνῳ ξήσῃ. καὶ Ἀλκίσις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυ-
τὴν, μηδετέρου τῶν γονέων ἐβελήσαντος ὑπὲρ τῆς
παιδὸς ἀποθανῆν. μετ' ὃ πολὺ δὲ, τῆς συμφορᾶς
ταύτης γενομένης, Ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ
μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκι-
σιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀπο-
σῆναι ποιήσας, ἐδῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα.
τὸν δὲ Ἀδμητον ἡξίε λαβόντα, τηρῆν. ἥλη
φέναι δὲ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε.
μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου,
ἀποκαλύψας, ἔδειξεν
ὅτι ἐπένθει.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Απόλλων.	Αλκίσις.
Χάρων.	Θεράπων.
Χορίς.	Αδμης.
Ημιχόριον.	Εὐμηλος.
Θεράπεινα	Ηρακλῆς.
Ἀλκίσιδος.	Φέρης.

Προλογίς δ' ὁ Απόλλων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ
ΚΗΣΤΙΣ.

Δῶματ' ἄδ' μήτε', ἐν οἷσ'
ἔτλην ἐγὼ
θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι,
θεὸς περ ὧν.

Ζαῖς γὰρ κατακτάς παῖδα τὸν ἑμὸν, αἴτιος,
Ἀσκληπίον, σέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.
ἔδ' ἡ χαλῶθεις, τέκτονας δ' ἴσ' πυρὸς
κτείνω Κύνλωπας· καί με θιτάειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δ' ἐγαῖαν τήνδ', ἐβ' ἐφόρβον ξένῳ.
καὶ τόνδ' ἔσωξον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
οἷσι γὰρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὧν ἐτύχανε
παῖδες Φέριτος, ὃν θανεῖν ἐρρύσάμην,
μοίρας δολώσας· ἤγεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἀδμυτον ἄδ' ἡν τὸν παρ' αὐτῇ ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας, καὶ διεξιθὼν φίλος,
πατέρα, γεραιὰν θ', ἥ σφ' ἔτικτε μητέρα,
ἔχ' οὐρε πλὴν γυναικὸς, ἥ τις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κήνυς, μηκέτ' ἔσορ' αὖ φάος.
ἢ νῦν κατ' οἶκον ἐν χερσὶν βαστάζεται
ψυχὸρ ῥαγῶσα· τῇδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται, καὶ μετασῆναι βίᾳ.
ἐγὼ δ' ἐ, μὴ μίαισ' ἡμῶν ἐν δόμοις κίχῃ,
λείπω μελ' ἄθρων τήνδε φιλτάτην σέξην.
ἢ δ' ἡ δ' ἐ τόνδε θάνατον ἔσορ' ὡ πέλεις,
ἐρεῖ θανόντων, ὅς τιν' ἔσ' ἄδ' ἐ δόμος

μέλλει

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

μέλλῃ κατὰξεν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο
φρυγῶν τόδ' ἤμαρ, ὃ θανεῖν αὐτὴν χρεών·

χά· ᾠ· ᾠ· ᾠ· ᾠ·

τί σὺ πρὸς μελᾶθροισ;

τί σὺ τῇδε πολεῖς

Φοῖβ'· ἀδινεῖς αὖ τι μάς ἐν ἔρων,

ἀφοριζόμενος, καὶ καταπαύων·

ἔκ' ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτη

διακωλύσαι μοῖρας, δολίῳ

σφίλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐτί τῇδ' αὖ

χέρᾳ τοξήρη φρυγῆς ὀπλίσας,

ἢ τόδ' ὑπέστη, πόσιν ἐκλύσα

σ' αὐτὴν, προθανεῖν Γελίῃ παῖς·

ἀπὸ θάρσει· δίκην τε, καὶ λόγος κεδνὸς ἔχω·

χά· τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;

ἀπὸ σύνηθες αἰὲ ταῦτα βαστάξην ἐμοί·

χά· καὶ τοῖσδ' ἐγὼ οἴκοις ἐκδίκως προσωφελῆν;

ἀπὸ φίλῃ γὰρ ἀνδρὸς συμφορᾷς βαρύνομαι·

χά· καὶ νοσοφίῃς με τῷδε δαυτέρῳ νεκρῷ;

ἀπὸ ἀλλ' ἔδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην·

χά· πῶς ἔν' ὑπὲρ γῆς ἐστ', καὶ κατὰ χθονός;

ἀπὸ δ' αἵμαρτ' ἀμήψας, ἦν σὺ νῦν ἤκεις μέτα·

χά· καὶ πάξο μάγε νερτέραν ὑπὸ χθόνα;

ἀπὸ λαβῶν ἴθ'· ἔγ' γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πῆσαι μί σε·

χά· κτένειν ὃν ἂν χρή· τῷτο γὰρ τετάγμεθα·

ἀπὸ ἔκ'· ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβάλην·

χά· ἔχω λόγον γε, καὶ προθυμίαν σέθεν·

ἀπὸ ἔς ἂν ὅπως Ἀλκίησις ἐς γῆρας μόλοι;

χά· ἔκ' ἐστ'· τί μάς καὶ μὲ τέρπεσθαι δοκεῖ·

ἀπὸ ὅτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χα' νέων φθίνοντων, μέξον ἄρνυμαι κλέος.
 ἀπὸ καὶ γράυς ὀλήται, πλυσίως ταφῆσεται.
 χα' πρὸς τῶν ἔχοντων Φοῖβε τὴν νόμον τίθης.
 ἀπὸ πῶς ἔπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;
 χα' ὠνοιντ' ἄν, οἷς παρέστι γηραιὸς θανεῖν.
 ἀπὸ ἔκην δοκῇ σοι τήνδε μοι δῦναι χάριν;
 χα' ἔδ' ἦτ' ἐπίσασαι δὲ τὰς ἐμὰς τρόπας.
 ἀπὸ ἐχθρὸς γε θνητοῖς, καὶ θεοῖς συγχεμένους.
 χα' ἔκ' ἄν δύναιο πάντ' ἔχειν, ἂ μὴ σε δέῃ.
 ἀπὸ ἢ μὴν σὺ παύσῃ, καὶ περ ὠμὸς ὦν ἄγαν.
 τοῖος Φέρριτος ἦσι πρὸς Δόμοις ἀνὴρ,
 Εὐρυθέως πέμφαντος ἵππειον μέτα
 ὄχημα Θρήνης ἐκ τόπων θυχεῖ μέρων.
 ὅς δ' ἔξενώθῃς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτῃ Δόμοις,
 βίαν γυναικα τήνδ' ἐσέξαιρήσεται.
 καὶ θ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις,
 δρᾶσις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
 χα' πολλ' ἄν σὺν λέξας, ἔδ' ἐν πλεον λαβοῖς.
 ἢ δ' ἔν γυνὴ κἄτεισιν ἣς ἄδ' ἐν Δόμοις.
 σείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ξίφει.
 ἱερὸς γὰρ ἔστος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν,
 ὅτε τόδ' ἐγχοις κρατὸς ἀγνίσσ' τρίχα.
 χα' τί ποθ' ἡσυχία πρόαθε μελᾶθρων;
 τί σεσίγνηται Δόμος Ἀδμήτης;
 ἡμι' ἀλλ' ἔδ' ἐφίλων τις πέλας ἔδ' ἦς,
 ὅστις ἄν' ἐνέποι, πότερον, φθιμένην
 τὴν βασίλειαν χρὴ πενοθῆν, ἢ
 ξῶσ' ἐτι φῶς λάναει Πελοῖα παῖς
 Ἀλκίσις, ἐμοί, πασι τ' ἀρίστη δόξασα γυνή
 πόσιν ἣς αὐτῆς γεγενῆσθαι;

ἡμι' κλύει

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἡμι κλύει τις ἢ σεναιμόν, ἢ χερῶν κτύπον·
 κατὰ σέλας, ἢ γόων, ὥς πεπραγμένων;
 ἡμι ὅ μόν' ὅ δέ τις ἀμφιτόλων
 σκίττειτ' ἀμφὶ πύλας.
 ἦ γὰρ μετακύνμιος ἄτας.
 ἰὼ Παιῶν, φανείης.
 ἡμι ὅτ' ἀνφθιμένας γ' ἐσιώπων· ὅ
 γὰρ δὴ φρεσὶ δ' ὅς γ' ἐξ οἴκων νέκυσ.
 ἡμι πόθεν; ὅ κ' αὐχῶ τί σε θαρσύνει.
 ἡμι πῶς αὖν ἔρημον τάφον Ἀδμητος
 κεδνῆς αὖν ἔπραξε γυναικός;
 ἡμι πυλῶν πάροισεν δ' ὅ χ' ἔρω
 πηγαῖά θ' ὥς νομίζεταί
 γε χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
 χαίτα τ' ὅ τις ἐπὶ πρόθυρα τομαῖ
 ος, ὅ δ' ἠνεκύνων πένθεσι πιτνῇ.
 ὅ δ' ἔπεινεο λαῖα γυναικῶν.
 ἡμι καὶ μὴν τόδε δὴ κύριον ἡμαρ,
 ὃ χρεὶν σφεμολῆν κατὰ γαῖας.
 ἡμι καὶ τί τόδ' αὐδ' ἄς;
 ἡμι ἔθιγες φυλαῖς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
 χο χρεὶ τῶν ἀγαθῶν διακνηομένων,
 πένθ' ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
 ἀλλ' ὅ δ' ἐναυκληρίαν
 ἔαθ' ὅποι τις ἄϊας
 σείλας, ἢ λυκίας.
 εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνδρὺς
 ἀμμωνιάδας ἔδρας
 δυσάνε παραλῦσαι φυχάν.
 μόρος γὰρ ἄποτμος πλάσθην,
 θεῶν δ' ἐπ' ἐχάραις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔκ' ἐχὼ πὶ τίνα
 μηλοῦτ' ἀν' ποταμῷ.
 μόνος δ' ἂν εἰς φῶς τόδ' ἦν,
 ὁμῆμασι δεδορκῶς
 Φοῖβ' αἰς· προλιπὼν
 σ' ἦλθεν ἑδρας σκοτίας,
 ἄδ' αὖτε πύλας.
 δ' μαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἰλε δίοβολον
 πλᾶκτρον πυρὸς κερωνίῃ.
 νῦν δ' ἐπὶ τίνα βίβ'
 ἐλπίδα προσδέχομαι;
 πάντα γὰρ ἦδη τετέλεσαι βασιλεύσει·
 πάντων δ' ἐθεῶν ἐπὶ βωμοῖς
 αἰμόρ' ῥαντοὶ θυσίαι πλήρεις.
 ἔδ' ἐστὶ κακῶν ἄκος ἔδ' ἐν.
 ἀλλ' ἦ δ' ὅπα δῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
 διακρυρρῶσα· τίνα τύχην ἀνέσομαι;
 πενθῆν μὲν εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
 συγχνωσύν· εἰ δ' ἐτ' ἐστὶν ἐμψυχος γυνή,
 ἥ τ' ἔν' ὕλῳ λην, εἰδέναι βυλοῖ μεθ' ἂν.
 θε καὶ ξῶσαν ἢ πείν, καὶ θανῶσαν ἔστι σοι.
 χο καὶ πῶς ἂν ὧ υἱὸς κατθανοί τε, καὶ βλέποι;
 θε ἦδη προνωπὴς ἐστὶ, καὶ τυχορρῶσθ' ἤ.
 χο ὧ τλήμων, οἷας δῖος ὦν ἀμαρτάνεις.
 θε ἔγω τόδ' ὀδὲ δεσπότης, πρὶν ἂν πάθοι.
 χο ἐλπίς μὲν ἔκ' ἐτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον;
 θε πεπρωμένη γὰρ ἡ μέρα βιάζεται.
 χο ἔκ' ἐν ἐπ' αὐτῷ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
 θε κόσμος γ' ἔτοιμος, ὧ σφε συνθάφει πέσις.
 χο ἴτω

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

χ^ο ἴσω τυν ἀνελήσγῃ κατθανῶ μέρη,
 γυνὴ γ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῶ.
 θε^ο πῶς δ' ἔκ' ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
 τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
 γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις,
 πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλυσ' ὑπερθανεῖν;
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς ἐπίσεται πόλις.
 ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦσθε θ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
 ἤκυσαν, ὕδασι ποταμίῳις λουκὸν χρῶα
 ἔλυσαν. ἐκ δ' ἔλυσαν κεδρίνων δόμων
 ἐσθῆτα, κόσμον τ' ἀνπρεπῶς ἡσκήσατο.
 καὶ σῶσα προῖεν ἐστίας, κατηύξατο.
 δέσποιν'. ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
 πανύστατόν σε προσπιτνῶσ' αἰτήσομαι,
 τέκν' ὀρφανῶσαι τὰ μά'. καὶ τῷ μὲν, φίλην
 σύξουσιν ἄλοχον, τῇ δὲ, γενναῖον πόσιν.
 μήδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τέκν' ἀπόλλυται,
 θανεῖν ἄωρος παῖδας, ἀλλ' ἀνδραῖ μόνους
 ἐν γῇ πατρώῃ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
 πάντας δ' ἐβώμης, οἱ κατ' Αἰδμήτη δόμους,
 προσῆλθε, καὶ ξέστε, καὶ προσήξατο,
 πτόρθων ἀποχίξουσα μυρσινῶν φόβην,
 ἀνελυσσας, ἀσπεναικτος, ὅδ' ἐτεκπιδόν
 κακὸν μεθίστη χρωτὸς ἀνείδ' ἡ φύσιν.
 ἡἴπειτα βάλαμον εἰσπέσῃσας, καὶ λέχος,
 ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε, καὶ ἔλεγεν τάδε.
 ὦ λείκτρον, ἐνθα παρθένῃ ἔλυσ' ἐγὼ
 κορούματ' ἐκ τῶδ' ἀνδρός, ὅθνησιν περὶ,
 χαῖρ'. ὅ γὰρ ἐχθαίρωσ'. ἀπώλεσας δ' ἐμε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μόνην· προδύναι γάρ σ' ὄκνησα, καὶ πόσιν,
 θνήσκω· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεντήσεται,
 σώφρων μὲν ἔκ' ἂν μάλλον, αὐτυχὴς δ' ἴσως.
 κύνει δὲ προσπιτνύσα· πᾶν δὲ δέ μινιον,
 ὀφθαλμοτέγνιτ' ὅτετο πλημυρίδι.
 ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων ἔχεν κόρον,
 σείχει προνωπῆς, ἐκπεσῶσα δὲ μνίων.
 καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιῶσ', ἐπεσφάφει,
 ἡρ' ῥίψεν αὐτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
 παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι,
 ἑκλαῖον· ἡ δ' ἔλαμβάνετο ἐν ἀγκάλας,
 ἡσπάζετο ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανάμην.
 πάντες δ' ἑκλαῖον οἰκίεται κατὰ σέλας,
 δέσποιναν οἰκτρόντες· ἡ δ' ἔδεξιον
 πρῶτεινεν ἐκάσῳ· κῆτις ἦν ἔτω κακός,
 ὃν ὅτ' προσεῖπε, καὶ προσεῖρήθη πάλιν.
 τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτης κακὰ.
 καὶ κατθανῶν τ' ἂν ὦλετ'· ἐκφυγὼν δ' ἔχει
 τοσῶτον ἄλλος, οὐ ποτ' ἐκλελήσεται.
 ἦ πῃ σενάξει τοῖσιν Ἀδμήτης κακῶς,
 ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ σεριθῆναι σφεχρή;
 καὶ αἰεὶ γ' ἀκοιτὶν ἐν χερσὶν φίλην ἔχων,
 καὶ μὴ προδύναι λίσσεται, τὰ μὴχανα
 ζητῶν· φθίνει γάρ, καὶ μαραινέται νίσῳ.
 παρὲ μὲν δὲ χειρὸς ἄθλιον βάρος,
 ὅμως δὲ καὶ περ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
 κλέψαι πρὸς αὐγὰς βύλεται τὰς ἡλίας,
 ὥς ὅτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
 ἀκτῖνα, κύνκλον θ' ἡλίας προσέφεται.
 ἀλλ' εἴ μιν, καὶ σὴν ἀγγελῶ παρσίσαν.
 Οὐ γὰρ τι πάντες αὐφρονέσι νοιράνοισι,

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

- » Ως τ' ἐν κακοῖσιν ὀμνέεις παρεσῆναι.
 σὺ δ' ἤ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.
 χο ἰὼ Ζεῦ· τίς ἄν πως πόρος κακῶν
 γένοιτο, καὶ λύσις τύχης,
 ἃ παρέστι κοιράνοισ;
 ἐξ ἧς ἴτις, ἢ τε μῶ τρίχα,
 καὶ μέλανα σὺλ μὲν πέπλων
 ἀμφιβαλὼ μεθ' ἥδη;
 θε δὴ λὰ μὲν φίλοι, δὴ λὰ γ' ἄλλ' ὅμως
 θεοῖσιν ἀχῶ μεθεῖ· θεῶν
 γὰρ ἃ δύναμις μεγίστη.
 ὦ νᾶξ Γαῖαν,
 ἐξ ἄνρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
 πόριξε δὴ, πόριξε.
 καὶ πάρος γὰρ τῷ δ' ἐφῶρες,
 καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενῶ
 φόνιον τ' ἀποπαυσον αἰδαν.
 χο πᾶ· πᾶ· φᾶ· φᾶ· ἰὼ· ἰὼ· πᾶ Φέρητος,
 οἱ ἐπραξας δ' ἀμαρτος σῆς σερηθεῖς.
 αἰ· αἰ· ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 καὶ πλῆθον ἢ βρόχῳ δέριν
 ἔρανίῳ πελάσαι.
 τὰν γὰρ ἔ φίλαν
 ἀλλὰ φιλτάτην γυναικα
 κατθανῶσαν ἐν ἡματι τῷ δ' ἐ γ' ὄφει.
 ἥ δ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 σέναξον, ὦ βόησον, ὦ Φεραῖα χθῶν,
 τὰν ἀρίστην γυναικα μαραινῶ μέναν
 νόσῳ κατὰ γᾶν, χθόνιον παρ' αἶδαν.
 » Οὐποτε φήσω γάμον ἀφραίνειν πλέον, ἢ λυτῆν;
 τοῖς τε παροῖθι τε καὶ ἔμμενος,
 καὶ τάσδε τύχας λάνων βασιλέως.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ὅς ἀρίστῃς ἀμπλακῶν ἀλόχῃ
τῆσδ' ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτάσει.
- ἄλ ἄλγε, καὶ φάος ἡμέρας,
ὑράνιαι τε δῖναι νεφέλας δρομαίῃς.
- ἄδ ὄρα σέ, καὶ μὲ, δύο κακῶς πεπραγότας,
ὑδὲν θεὸς δράσαντας, ἀνθ' ὅτε θανῇ.
- ἄλ γαῖά τε, καὶ μελίσθρων σῆμα,
νυμφίδιαι τε κοῖται
πατρίας Ἰωλκῆ.
- ἄδ ἔπαρε σαυτὴν ὠτάλαινα μὴ προδῶς,
λίαν δ' ἐτὸς κρατύνοντας οἰκτῆραι θεύς.
- ἄλ ὄρῳ δίκωπον, ὄρῳ σπάφος.
νεκύνων δ' ἐπὶ πορθμῶς ἔχων χερ' ἐπὶ κοντῶ,
Χάρων μ' ἤδη καλῇ· τί μέλλεις;
ἐπὶ γὰρ σὺ κατήρχεις, τά δ' ἔτοίμα.
ἀπερχόμενος ταχύνει.
- ἄδ οἵ μοι· πιπρὰν γὰρ τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας· ὦ δύσδαιμον, οἷα πάχομεν.
- ἄλ ἄγει μ', ἄγει μέ τις, ὅχ' ἔρας,
νεκύνων ἐς αὐλάν, ὅτ' ὀφρῦσι κυανῶ
γέσι βλέπων πῆρωτος ἄδας;
τί ῥέξεις; ἄφες· οἷαν' ὁδὸν ἄδει
λαιοτάτα προβαίνω.
- ἄδ οἰτρὰν φίλοισιν, ἐκ δ' ἐτῶνδε, μάλισ' ἐμοί,
καὶ παισὶν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε.
- ἄλ μέθετε, μέθετε μ' ἤδη· κλίνατέ μ', ὅθ' ἐνὶ
πόσι, πλησίον ἄδας.
σκοτία δ' ἐπ' ὁσίοισιν ὕξ ἐφέρει.
τέκνα, τέκν', ὅκ' ἐτι δὴ
ὅκ' ἐτι δὴ μήτηρ σφῶν ἐστίν.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

χαίροντες ὧς τέκνα, τόδε φάος ὀρώτων.
 αλ ὦ μοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκύνω,
 καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μείζον.
 μὴ πρὸς τῶν θεῶν τλῆς με προδύναι,
 ἀλλ' ἀνάτολμα· σὺ γὰρ φθιμένης, ἔκ' ἐτ' ἂν ᾔην.
 ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ξὴν, καὶ μή.
 σὴν γὰρ φιλίαν σε βόμεσθα.
 αλ Αἰδηθ', ὄρεσ γὰρ τὰ μὰ πρᾶγμα θ' ὧς ἴχει,
 λέξαι θέλω σοι πρὶν θανῆν, ἅ βύλομαι.
 ἐγὼ σε πρεσβύεσσα, καὶ ντὶ τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς καταπῆσασα φῶς τόδ' ἔσορᾶν,
 θνήσκω, παρὸν μοι μὴ θανῆν, νύ περ σέθεν,
 ἀλλ' ἄνδρα τε χθὲν Θεσπιδῶν, ὃν ἠέλον,
 καὶ δῶμα ναίειν ὀλβιον τυραννίδι,
 ἔκ' ἠθέλησκα ξὴν ἀποπαυθῆσά σε
 σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· ἔδ' ἐφεισάμην,
 ἢ εἰς ἔχυσκα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.
 καί τοι σ' ὀφύσας, χ' ἠτεκῆσα πρῆδσαν.
 καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίη.
 καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα, καὶ κλεῶς θανεῖν.
 μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα· καὶ τις ἐλπίς ἦν
 σὺ κατθανόντος, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα.
 καὶ γὰρ τ' ἂν ἔξην, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον.
 καὶ ἂν μονωθεῖς, σῆς δ' ἀμαρτος ἔσενες,
 καὶ παῖδες ὠρφάνους· ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
 θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥς θ' ὕτως ἔχειν.
 εἶεν· σὺ δ' ἢ μὲν τήνδ' ἀπομνησαι χάριν.
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ἀξίαν μὲν ὕποτε.
 Ψυχῆς γὰρ ἔδ' ἐν ἐστὶ τιμιώτερον.
 δῖναίκα δ' ὧς φήσῃς σὺ· τὺ σδε γὰρ φιλεῖς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔχῃαρον, ἢ γὰρ παῖδας, εἴπερ ἄφρονεῖς.
 τῆς ἀνάχῃς δεσπότας ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ πηγῇ μὴ τοῖσδε μητρὶν τέκνοις,
 ἥ τις κακίων ὅς ἐμὲ γυνή, φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι καὶ μοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 μὴ δῆτα δράσης ταῦτά γ' αὐτῷ μαί σ' ἐγώ.
 » Εὐχρὰ γὰρ ἢ πῖσσα μητρὶν τέκνοις
 » τοῖς πρόσθ' ἐχιδνῆς ὅδ' ἐν ὑπώτερῃ.
 καὶ παῖς μὲν ἄρσιν, πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 ὃν καὶ προσεῖπε, καὶ προσεῖρήθη πάλιν.
 σὺ δ' ὦ τέκνον μοι, πῶς κορυθήσῃ καλῶς;
 ποίας τυχεῖσα συζύγῃ τῷ σῷ πατρί,
 μὴ σοι τὴν αἰχρὰν προσβαλῶσα κληδὼνα,
 ἥβης ἐν αἰμὴ σὺς διαφθείρῃ γάμος;
 ἔγάρ σε μήτηρ ὅτε νυμφεύσει ποτὲ,
 ὅτ' ἐν τοκοῖσι σοῖσι θαρσυνῇ τέκνον
 παρ' ὅς, ἵν' ὅδ' ἐν μητρὸς οὐ μενέσῃ.
 δῆ γὰρ θανῆν με· καὶ τόδ' ἔκ' ἔς αὐριον,
 ὅδ' ἐς τρίτην μοι μὴνός ἐρχεται κακόν,
 ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς ἔκ' ἔσσι λέξομαι.
 χαίροντες, ἀφραίνοιθε· καὶ σοὶ μὲν πόσι,
 γυναῖκα ἄριστήν ἐστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δὲ, παῖδες μητρὸς ἐκπεφυμέναι.
 χο θάρσει· πρὸ τῆς γὰρ λέγειν ἔχ' ἄξομαι.
 δράσει τάδ', ἢν περ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνῃ.
 αὐδ' ἔσαι τάδ', ἔσαι· μὴ τρέσῃς· ἐπὶ σ' ἐγώ.
 καὶ ξῶσαν εἶχον, καὶ θανῶς, ἐμὴ γυνή
 μόνῃ κεκλήσῃ, καὶ τίς ἀντὶ σ' ὅποτε
 τόνδ' ἄνδρα νύμφῃ θαυμάσι προσφθέγγεται.
 ἔκ' ἐσιν ὅτως ὅτε πατρὸς οὐ γινῶς,

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ὅτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεύατη γυνή·
 ἄλῃς δὲ παίδων τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σὲ γὰρ ὅκω νήμεθα·
 οἶσω δὲ πένθος ὅκ' ἐτήσιον τόδε,
 ἀλλ' ἐστ' ἂν αἰὼν οὐ μὸς ἀντέχη γυναι,
 συγῶν μὲν ἢ μ' ἐτίκτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν, ὅκ' ἐργῷ φίλοι·
 σὺ δ' ἀντιδύσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
 ψυχῆς, ἐσωσας· ἄρα μοι σέβειν πάρα
 τοιαῦδ' ἀμαρτάνοντι συζύγῃ σέθεν;
 παύσω δὲ κῶμους, συμποτῶν θ' ὁμιλίαν,
 σεφάνυσ τε, μῦσάν θ' ἢ κατὰ χ' ἐμὸς δόμους·
 ὅτ' ἀνὰ ποτ' ὅτ' ἂν βαρβίτῃ θίγοι μ' ἐτι,
 ὅτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι πρὸς λίβυν λακῆν
 αὐλόν· σὺ γὰρ μετέρψιν ἐξείλα βίαν·
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκνίων, δέμας τὸ σὸν
 ἐκκαθέν, ἐν λέκτροισιν ἐκαθήσεται,
 ὧ προσπεσῶμαι, καὶ περιπύσων χέρας,
 ὅνομα καλῶν σὸν, τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυνᾶναι, καὶ περ ὅκ' ἐχῶν, ἔχειν·
 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν· ἀλλ' ὅμως βάρως
 ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν· ἐν δ' ὀνείρασι
 φοιτῶσα μ' ἀφραίνουσι ἂν· Ἡ δὲ γὰρ φίλοις
 Κἂν νυκτὶ λούσιν ὄντιν' ἂν παρ' ἡχρόνον·
 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλώτῃα καὶ μέλος παρῆν,
 ὥς τὴν κόρην Διὶ μητρός, ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντ' ἂν ἐξ' ἅδ' ἀλαβεῖν,
 κατῆλθον ἂν· καὶ μ' ὅθ' ὁ Γλάτωνος κύων,
 ὅθ' ὅτ' ἐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς αὖ Χάρων
 ἔχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ἔν' ἐκῆσε προσδόνκα μ' ὅταν θάνω,
 καὶ δῶ μ' ἐτοίμαξ', ὥς συνοικήσασά μοι.
 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γὰρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
 σοί, τάσδε θῆναι πλουράς, ἐκτεῖναι πέλας
 πλουροῖσι τοῖς σοῖς· μὴ δ' ἐγὰρ θανῶν ποτε
 σὺ χωρὶς ἦν τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
 καὶ μὴν ἐγὼ σοι πένθος ὥς φίλος φίλω
 λυπρὸν συνόισω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.
 ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκύσατε
 πατρὸς λέγοντος, μὴ γὰρ μὲν ἄλλην ποτὲ
 γυναῖκα ἐφ' ὑμῖν, μήδ' ἄτι μάστιν ἐμέ.
 καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
 ἐπὶ τοῖσδε, παῖδας χεῖρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
 δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.
 σὺ νῦν γενεὴ τοῖσδ' ἀντ' ἐμῶ μῆτηρ τέκνοισ.
 πολλή γ' ἀνάγκη σὺ γ' ἀπεσερήμενοις.
 ὦ τέκν', ὅτε ξῆν μ' ἐχρῆν, ἀπέρχομαι κάτω.
 οἱ μοι· τί δράσω δῆτα σὺ μόνυ μένος;
 Χρόνος μαλάξει σ'. ὅδ' ἐν' ἐσθ' οὐ κατθανῶν.
 ἄγε με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν, ἄγε κάτω.
 ἀρκῶμεν ἡμῆς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
 ὦ δαῖμον, οἷας συζύγῃ μ' ἀποσερῆς.
 καὶ μὴν σκοτεινὸν ὁ μὰ μάμῃ βαρύνεται.
 ἀπωλόμην ἄρ', ὃ με δὴ λείψεις γύναϊ.
 ὥς ἐκ' ἐτ' ἔσαν ὅδ' ἐν ἄν' λέγοις ἐμέ.
 ὄρθα πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.
 ὅδ' ἔκ' ἐκ' ἐσάγ', ἀλλὰ χαρέτω τέκνα.
 βλέπον πρὸς αὐτὰς, βλέπον. Α. λ. ὅδ' ἐν' ἐμ' ἔτι.
 τί δρᾷς; προλήψεις; Α. λ. χαῖρ'.
 ἀπωλόμην τάλας.

χο βέβηκεν

ΛΑΚΗΣΤΙΣ

χ^ο βέβηκεν, ἔκ' ἐστὶν Ἀδμήτη γυνή.
 αὐ^ο ἰώ μοι τύχης· μάα δ' ἡ κάτω
 βέβηκεν· ἔκ' ἐστὶν ὦ
 πατέρ υἱὸς ἁλῖος.
 προλιπῶσα δ' ἄμὸν βίον,
 ὠρφάνισε τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον, καὶ
 πικρὰ τόνους χείρας.
 ὑπάκουσον, ἀκούσον ὦ
 μήτερ ἀντιόξω.
 ἐγὼ σ' ἐγὼ μήτερ νῦν γε καλῶμαι
 ὅσος ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν σόμασι νεοαῖος.
 αὐ^ο τὴν ἔκλυον σάν, ἔδ' ἐρῶσαν· ὥστ' ἐγὼ,
 καὶ σφῶν βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα.
 αὐ^ο νέος ἐγὼ πατέρ λείπομαι φίλας
 μονόσολός τε ματρός· ὦ
 χέτλια δ' ἡ παθῶν
 ἐγὼ ἔρχομαι,
 σύ τ' ἐμοὶ σύγκασι νόρα
 συνέταξ· ὦ πατέρ,
 ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνὺ μφουσας· ἔδ' ἐ γήρως
 ἔβας τέλος σὺν τῷ δ'· ἐφθιτο γὰρ πᾶ
 ρος· οἶχο μένας δέ σε μήτερ, ὅλωλεν οἶκος.
 χ^ο Ἀδμήτ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 ἔ γάρ τι πρῶτος ἔδ' ἐλοῖσθις βροτῶν
 γυναῖκός ἐσθλὴς ἢ μπλανες· γίγνωσκε δ' ἐ
 ὥς πᾶσιν ἡ μῖν κατθανῆν ἐφάλεται.
 ἐπίστα μάγε, καὶ κ' ἄφνω κακὸν τόδε
 προσέπιατ'· ἐδὼς δ' αὐτ' ἐτερόμην πάλαι.
 ἀλλ' ἐκφορὰν γὰρ τῷδε θήσομαι νεκρῷ.

Υ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πάρεσε· καὶ μέποντες, ἀντηχίσατε
 παῖδ' αἶνα τῷ κατ'ωθεν ἀπὸνδ'ω θεῷ.
 πᾶσιν δ' Ἐπειοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ,
 πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῶσαι λέγω,
 κερᾶ ξυρηκῆ, καὶ μελαμπέπλω σολῆ.
 τέθριππά τε ξάγνυθε, καὶ μονάμπυκας
 πώλ' αὖσι δ' ἡρώ, τέμνετ' αὐχένων φόβην.
 αὐλῶν δ' ἐμὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
 ἔστω, σελήνας δ' ὡδ' ἐκ πληρῆ μένας.
 ὃ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τῆς δ', ὅδ' ἄμνην' εἰς ἐμ'· ἀξία δέ μοι
 τιμῆς, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμῷ μόνῃ.

χο ὦ Γελίε θύγατερ,
 χαίρῃσά μοι ἐν αἶδ' αὖ δόμοισι,
 τὸν ἀνάλιον οἶκον ἱκετάοις.
 ἴστω δ' αἰΐδης ὁ μελαγχάτας
 θεὸς, ὅς τ' ἐπὶ κώπῃ
 πηδάλῳ τε γέρων
 νεκροπομπὸς ἴξει.
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικ' ἀρίστη
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας
 ἔλατ' αὖ δ' ἐκώπῃ,
 πολλὰ σε μεσοπόλοι
 μέλ' αὖσι, καθ' ἐπ' ἄτονόν τ' ὄργαν
 χέλυν, ἐν τ' ἀλύροις κλέγοντες ὕμνοισι,
 Σπάρτα κ' ἡκλος ἀνίκα Κερνείῃ
 περὶ νύκτα ὥρα μινός, ἀειρομένης
 παννύχῃ σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις.
 τοίαν ἔλιπ' ἑσθ' αὖσα μοι πᾶν

μελίων

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

μελέων αἰοῖσιν.
 ἦθ' ἔπ' ἐμοὶ μὲν εἴη,
 δυνάμει δέ σε πέμψαι
 φάος ἐξ αἰθέρος τεράμων,
 καὶ κωκυτοῖο ῥέεθρων
 ποταμίας νερτέρων κώπῃ.
 σὺ γὰρ ὦ μόνε, ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ γέ τον σαρπηδόεσσι πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι
 ψυχᾶς ἐξ ἄδω· κῦφα σοι
 χθὼν ἐπάνω πέσσει γύναι.
 εἰ δέ τι καὶ νῶν ἔλοιτο πόσις λείχος,
 ἦ μάλ' ἐμοὶ γ' ἂν εἴη
 συνηθεῖς, τέκνοις τε τοῖς σοῖς,
 ματέρος ἢ θελῶσας
 πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
 δέμας, ἢ δὲ πατρὸς γεραίῃ,
 ὃν ἔτεκον· καὶ κ' ἔτλαν ῥύσασθαι
 χετλίῳ πολὺν ἔχοντε χαίταν.
 σὺ δ' ἐν ἡβᾷ νέε νέε προθανῆσα φωτὸς οἴχῃ.
 τοιαύτας ᾗ με κυρῆσαι
 συνδύαδος φίλας ἀλόχους.
 τῆτο γὰρ ἔνγε βίῳ σπένδιον μέρος.
 ἦ γὰρ ἐμοὶ γ' ἄλυστος δ' αἰῶνος ἂν ξυνείη.
 ἦρ ξένοι Φεραίης τῆσδε κωμῆται χθονὸς,
 Ἀδμήτην ἐν δόμοισιν ἄρα κηλάνω;
 χο ἔς ἐν δόμοισι πᾶς Φέρητος Ἡράκλεις.
 ἀλλ' εἰπέ, χρεῖά τίς σε Θεαγῶν πόλιν
 πέμπει Φεραίων ἄστυ προσβῆναι τόδ' εἰ;
 ἦρ τιρυνθίῳ πρᾶσσω τὶν' Εὐρυπείδον.
 χο καὶ ποῖ πορῶν; τῷ, συνέξουσιν πλάνῳ;

Υ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦρ θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδης μέτα.
 χο πῶς ἐν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἰξένε;
 ἦρ ἄπειρος· ἔπω βισόνων ἦλθον χθόνα.
 χο ἔκ' ἐστὶν ἵππων διασῶσαι σ' ἄνδρ' μάχης.
 ἦρ ἀλλ' ἔδ' ἀπειπὴν μ' ἦν πόνους οἶόν τέ μοι.
 χο κτανάν ἄρ' ἤξεις, ἢ θανάν αὐτὸς μιν;
 ἦρ ἔτ' ἰνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δρᾷ μοι μ' ἐγώ.
 χο τί δ' ἂν κρατήσας διασώσῃ πλεον λάβοις;
 ἦρ πῶλυσ ἀπάξω κοιράνω τιρυνθίῳ.
 χο ἔκ' οὐ μακρὸς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
 ἦρ ἢ μήν' πυρ πνέουσι μυκητῶν ἄπο.
 χο ἀλλ' ἄνδρες ἄρτα μῦσι λαίφηραῖς γνάθοις.
 ἦρ θηρῶν ὀρείων χέρτον, ἔχ' ἵππων λέγεις.
 χο φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
 ἦρ τίνος δ' ὀβρέψας πᾶς πατὴρ κομπάζεται;
 χο ἄρεος, ἔχ' χρύσῳ Θρακίας πέλτης ἀνάξ.
 ἦρ καὶ τόνδε τὸ μῦθ' αἰμόνος πόνον λέγεις.
 σκληρὸς γὰρ αἰὲν, καὶ πρὸς αἶτος ἔρχεται.
 ἔχρημα παισὶν οἷς Ἀρης ἐγένετο,
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν, Λυκάονι,
 αὐτοῖς δὲ, Κύνῳ· τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πῶλοις, διασώσῃ τε συμβαλὼν.
 ἀλλ' ἔστιν, ὅς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίων ποτ' ὀφεται.
 χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Ἀδμητος ἐξώδωμάτων πορεύεται.
 ἀδ χαῖρ' ὦ Διὸς παῖ, Γερσέως ἀφ' αἵματος.
 ἦρ Ἀδμητε, καὶ σὺ χαῖρε Θεσσαλῶν ἀνάξ.
 ἀδ θέλοι μ' ἂν· ἄνδρ' ὅντα σ' ἐξέτισαμαι.
 ἦρ τί χρῆμα κερᾶ τῆδε πενθίμῳ πρέπης;
 ἀδ. θάπτεν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἄλ' θάππειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλων νεκρόν.
 ἦρ' ἄτ' ἔν τεκνῶν σῶν πῃ μονὸν ἔργον θεός.
 ἄλ' ζῶσιν κατ' οἴκῳ παῖδες, ὅς ἐφυσ' ἐγώ.
 ἦρ' πατὴρ γε μὴν ὠραίος, ἥπερ οἴχεται.
 ἄλ' κακὸν γένος ἐστὶ, χ' ἡ τεκνῶσά μ' Ἥρά κλεις.
 ἦρ' ὅ μιν γυνὴ γ' ἔλωλεν Ἀλκίς σέθεν;
 ἄλ' διπλῆς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἐστὶ μοι λέγειν.
 ἦρ' πότερ' αἰὲν ὅστις εἶπας, ἡ ξώσης πέρι;
 ἄλ' ἐστὶν τε, καὶ ἔτ' ἐστὶν, ἀλγύνει τ' ἐμέ.
 ἦρ' ὅδ' ἐν τι μᾶλλον οἶδ'. ἄσκημα γὰρ λέγεις.
 ἄλ' ὅ κ' οἶσθα μοίρας, ἥς τυχῶν αὐτὴν χρεῶν.
 ἦρ' οἶδ' ἀντὶ σῶγε κατθανῶν ὕφει μένην.
 ἄλ' πῶς ἔν' ἐτ' ἐστὶν, ἥπερ ἠέρεσεν τάδε;
 ἦρ' ἄ· μὴ πρόκληαί ἀκοιτὶν, ἥς τ' οἶδ' ἀναβαλῆ.
 ἄλ' τέθνηχ' ὁ μέλλων, χ' ὁ θανὼν ὅ κ' ἐστ' ἐτι.
 ἦρ' χωρὶς τὸ, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται.
 ἄλ' σὺ τῇδε κρίνεις Ἥρά κλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 ἦρ' τί δ' ἡτὰ κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
 ἄλ' γυνή· γυναῖκός ἀρτίως με μνήμεθα.
 ἦρ' ὁ θνήσκος, ἡ σοὶ συγγενὴς γε γῶσά τις;
 ἄλ' ὁ θνήσκος· ἄλλως δ', ἦν ἀναγκάια δόμοις.
 ἦρ' πῶς ἔν' ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 ἄλ' πατρὸς θανόντος, ἐνθάδ' ὠρφανήετο.
 ἦρ' φῶ· ἥθ' ἄρο μὲν σ' Ἀδμητὲ μὴ λυπῶμενον.
 ἄλ' ὥς δ' ἡ τί δ' ῥά σ' ὦν τόνδ' ὕπορ' ῥά πῃς λόγον;
 ἦρ' ξένος πρὸς ἄλλην ἐστὶν πορεύσομαι.
 ἄλ' ὅ κ' ἐστὶν ὧ νάξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 ἦρ' Λυπῶμένοις ὀχληρὸς ἡ μόλοι ξένος.
 ἄλ' τεθνῶσιν οἱ θανόντες ἄλλ' ἰδ' ἐς δόμους.
 ἦρ' Αἰχρὸν παρὰ κλάυσι θοιναῖσθαι ξένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- αδ' χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' ἡσάξομεν.
 ἦρ μέθες με, καί σοι μυρίαν ἔξω χάριν.
 αδ' ἢν ἔστιν ἄλλος σ' ἀνδρὸς ἔστιν μολεῖν.
 ἦρ σὺ τῶνδε δωμάτων ἐξωπίης
 ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφ' ἑσώσι φράσον,
 σίτων παρῆναι πλήθος· ἐνδὲ, κλήσατε
 θύρας μεσαύλης· ὃ πρέπει θοινωμένους
 κλύειν σεναγμῶν, ὃ δὲ λυπεῖσθαι ξένους.
 χο τὶ δ' ῥᾶς τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης
 Αἰδητε; τολμᾶς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος εἶ;
 αδ' ἀλλ' ἢ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἢν μ' ἐπήνεσας;
 ὃ δ' ἦτ', ἐπὶ μοι συμφορὰ μὲν ὃδ' ἢν
 μήων ἐγίνετ', ἀξενιώτερος δ' ἐγώ.
 καὶ πρὸς κακοῖσιν, ἄλλο τῷτ' ἢν κακόν,
 δέμους καλεῖσθαι τὸς ἐμὸς, ἐχθροξένους.
 αὐτὸς δ' ἄριστος τῷδε τυγχάνω ξένος,
 ὅταν περ Ἀργεὺς διφίαν ἐλθῶ χθόνα.
 χο πῶς ἢν ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλος μολόντος ἀνδρὸς, ὥς αὐτὸς λέγεις;
 αδ' ἢν ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 ἢ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
 καὶ τῷ, μὲν οἶμαι δρῶν τάδ', ὃ φρονεῖν δοκῶ,
 ὃ δ' ἀνέσει με· τὰ μὰ δ' ἢν ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθῆν, ὃ δ' ἀτιμάζειν ξένους.
 χο ὦ πολύξεινος, καὶ ἐλεύθερος
 ἀνδρὸς ἀγ' πῶτ' οἶκος,
 σέτοι καὶ ὁ πύθιος
 οὐλύρας Ἀπόλλων
 ἠξίωσε ναίειν.

ἔτλω

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἔτλη δ' ἐσσοῖσι μηλονόμας
 ἐν δόμοις γενέσθαι,
 δοχμῶν δ' ἰὰ κλιτύων
 βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
 ποιμνήτας ὕμενάς.
 σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέ
 ων, βαλιδά τε λύγεις.
 ἔβα δ' ἐλιπὺς Ὀθρυ
 ος νάπαν λείοντων
 ἅδ' αἰφροῖν ὅς ἴλα.
 ἐχόρυσσε δ' ἄμφι σὺν κινάραν
 Φοῖβε παικίλοθριξ,
 νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
 βαινὺς ἐλατᾶν σφυρῶ κῆφῳ,
 χαίρουσ' ἄφροσι μολπᾷ.
 τοιγὰρ πολυμηλοτάταν
 ἐστὶν οἰκῆς περὶ καλλίνεον
 βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δ' ἐγγύαν,
 καὶ πεδίων δαπέδοις ὄρον,
 ἄμφι μὲν ἀελίῳ κνεφαίαν
 ἵπποσασιν αἰθέρα,
 τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
 πόντιόν τ' αἰγαῖον ἐπ' αἰτᾶν
 ἀλίμενον Γηλίῳ κρατύνει.
 καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας,
 δέξεται ξῆνον νοτερῶ βλεφάρῳ,
 τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχον ἐκὺν ἐν
 δώμασιν ἀρτιθανῆ· τὸ γὰρ
 Εὐγενὲς, ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
 Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δ' ἐπ' αὐτῷ ἐνέστι σοφίας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Πρὸς δ' ἔμᾳ ψυχᾷ θάρσος ἦσαι,
» Θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.
αδ' ἀνδρῶν φεραίῳν ἀμνήσ παρυσία·
νέκυν μὲν ἦδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι,
φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε, καὶ πύραν·
ἡμᾶς δὲ, τὴν θανῆσαν, ὡς νομίζεται,
προσέπατ' ἐξίσταν ὑπὸ τὴν ἄδ' ὄν.
χε καὶ μὴν ὄρω σὸν πατέρα γηραῖ' ὑποδὶ
σείχοντ', ὅπαδ' ὅς τ' ἐν χερσὶν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλλματα·
φε ἦν κακοῖσι σοῖσι συγκαμνῶν τέκνον·
ἔσθλ' ἦς γὰρ, ὅδ' εἰς ἀντερῆ, καὶ σῶφρονος
γυναικὸς ἡμάρτηκας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη, καὶ περ ὄντα δύσφορα·
δέχε δὲ κόσμον τόνδε· καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω· τὸ ταύτης σῶμα τι μάσθαι χρεῶν,
ἥ τις γε τῆς σῆς πρ' ἄθανε ψυχῆς τέκνον,
καὶ μ' ἔκ' ἀπαιδ' ἐβηκεν, ὅδ' ἔλασέ σε
σερέντα, γήρα' πενθίμῳ καταφθινῆν,
πάσας δ' ἐβηκεν ἀκλειέστατον βίον
γυναῖξιν, ἔργον τλάσσει γενναῖον τόδε·
ὦ τόνδ' ἔμ' ὅν σῶσας, ἀνασῆσας δὲ
ἡμᾶς πικρύντας, χαῖρε, καὶ ν' ἄδ' ὁμοῖς
» ἄν σοι γένοιτο· Φημὶ τοι οὗτος γάμος
» Λύειν βροτοῖσιν, ἦ γὰρ μὲν ὅν' ἀξίον·
αδ' ὅτ' ἦλθες ἄς τόνδ' ἐξ ἔμ' κληθῆς τάφον,
ὅτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω·
κόσμον δὲ τὸν σὸν ὑποδ' ἦδ' ἐνδύσεται·
ὅ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὲς ταφῆσεται·
τότε ξυναλγὴν χρεὴν σ', ὅτ' ὠλύμην ἐγώ.

σύ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

σὺ δ' ἐκποδὼν τὰς, καὶ παρὰς ἄλλω θανῶν
 νύφ' ἑρῶν ὦν, τὸν δ' ἀποιμώξεις νεκρόν;
 ἔκ' ἢ ἄρ' ἐρῶς τῆς δὲ σώματος πατὴρ,
 ἔδ' ἢ τεκνὴν φάσκῃς, καὶ κεκλημένη
 μήτηρ μ' ἔτικτε· δαίρις δ' ἄρ' αἵματος
 μάστιγ' ἑταίρος σῆς ὑπεβλήθην λάτρε·
 εἰδείξας δ' ἐλεγχὼν ἐξελεθὼν, ὅς γ'·
 καὶ μ' ἔνομιζω παῖδα σὸν πεφυκέναι·
 ἦτ' ἄρα πάντων διαπρέπεις ἀφ' ἑχίρας,
 ὅθ' ἡλίκος δ' ὦν, καὶ πὶ τέρμ' ἡκὼν βίη,
 ἔκ' ἢ θέλησας, ἔδ' ἐτόλμησας θανῶν
 τῷ σὺ πρὸ παιδὸς, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
 γυναῖκα ὀθνήαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα,
 πατέρα τέγ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην;
 καί τοι καλὸν γὰρ τὸν δ' ἄγων ἡγωνίσω
 τῷ σὺ πρὸ παιδὸς κατθανῶν· βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος·
 καὶ γὰρ τ' ἂν ἔξω, χ' ἦδε τὸν λοιπὸν χρόνον·
 καὶ ἂν μονωθῆς, ἔσενον κακοῖς ἐμοῖς·
 καὶ μὴν ὅς' ἀνδραχρὴ παθεῖν ἀνδράμονα,
 πέπονθας· ἤβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 πᾶς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμον·
 ὥστ' ἔκ' ἀπηνεὺς κατθανῶν, ἄλλοις δέ μων
 λείπειν ἐμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι·
 ἔμην ἐρῆς γέ μ', ὥς ἀτιμάξαντα σὸν
 γῆρας, θανεῖν πρὸ δώκας, ὅστις αἰδοφρων
 πρὸς σ' ἦν μάλιστα· καὶ ντὶ τῶνδ' ἐμοὶ χάριν
 τοιάνδε καὶ σὺ χ' ἢ τεκνὸς ἡλλαξάτην·
 τοιγὰρ φυτῶν παῖδας, ἔκ' ἔτ' ἂν φθάνοις,
 οἱ γηροβοσκήσουσι, καὶ θανόντά σε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

περιστῆσσι, καὶ προβήσονται νεκρῶν.
 ὃ γὰρ σ' ἔγωγε τῆδ' ἐμῇ θάψω χερσί.
 τέθνηκα γὰρ δὴ τὸ πῖσ'· ἧ δ' ἄλλα τυχῶν
 σωτήρως αὐγὰς ἤσορῶ, κῆνυ λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἶναι, καὶ φίλον γηροτρόφον.
 » Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες ἄχονται θανάην,
 » Γῆρας φέροντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίην.
 » Ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, ὃ δὴς βύλεται
 » Θνήσκειν· τὸ γῆρας δ' ἔκ' ἐς αὐτοῖς βαρύν.
 χο Γαῖσαοθ'· ἄλκις γὰρ ἢ παρῶσα συμφορά.
 ὦ παῖ, πατρός δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.
 φέ ὦ παῖ, τίν' αὐχῆς; πότερα, λυδὸν, ἢ φρύγα
 κακοῖς ἐλαύνειν ἄργυρῶννητον σέθεν;
 ὃ κ' οἶδα θεασαλὸν με, καὶ πὸ θεασαλῶ
 πατρός γεγῶτα γησιῶς ἐλεύθερον;
 ἄρα μ' ὑβρίζεις· καὶ νεανίας λόγους
 ῥίπῃων ἐς ἡμᾶς, ὃ βαλὼν ὕψος ἄπει.
 ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεασομένην ἐγεινάμην,
 καὶ θρεψ' ὀφείλων, ὃ χυπερθνήσκων σέθεν.
 ὃ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
 παίδων προθνήσκειν πατέρας, ὃ δ' ἑλληνικόν.
 στυγῶ γὰρ ἤτε δυσυχῆς, εἴτ' ἀτυχῆς,
 ἔφους· ἃ δ' ἡμῶν χρεὴν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
 πολλῶν μὲν ἄρχεις· πολυπλέθους δέ σοι γῆρας
 λείψω· πατρός γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
 τί δ' ἡτὰρ σ' ἡδ' ἰκνικα; τῶ, σ' ἀποσερῶ;
 μὴ θνήσχεις ὑπὲρ τῶ δ' ἀνδρός, ὃ δ' ἐγὼ πρὸς σ'.
 χαίρεις ὀρῶν φῶς; πατέρα δ' ὃ χαίρειν δοκεῖς;
 » Ἦ μὴν πολύνγε τὸν κατὰ λογίζομαι
 » Χρόνον· τὸ δ' ἐξῆν, σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύν.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

σύ γ' ἔν' ἀναιδῶς διεμάχετο μὴ θανῆν·
καὶ ξῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,
ταύτην κατακτάς· ἥ τ' ἔμην ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικὸς ὧ κακίς ἤδη μένος·
ἢ τῷ καλῷ σὺ πρῶθ' ἀνεννεανίῃς.

σοφῶς δ' ἐφῆρες, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
ἢ τὴν παρῆσαν κατθανεῖν πείσθας ἄν
γυναῖχ' ὑπὲρ σῶ· καὶ τ' ὀνειδίξῃς φίλοις
τοῖς μὴ θέλῃσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὦν κακός·
σίγα· νόμιξε δ' εἰ σὺ τὴν σαυτῷ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· ἢ δ' ἡμᾶς κακῶς
ἔρξῃς, ἀκύνῃ πολλὰ, καὶ ψυδῇ κακὰ.

χο πλείω λέλεκται νῦν τε, καὶ τὰ πρὶν κακὰ·
παῦσαι δὲ πρέσβυ, παῖδα σὸν κακοῖ' ῥοθῶν.

ἀδ λέγ', ὥς ἐμὲ λέξαντος· ἢ δ' ἀλγῆς κλύων
τάληθές, ὅ χ' ἦν σ' ἔξ ἐμὲ ξαμαρτάνειν.

φέ σὺ δ' ἄν προθνήσκων, μάλλον ἐξὴ μάρτανον.

ἀδ ταυτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα, καὶ πρέσβυν θανῆν;

φέ ψυχὴ μίᾳ ξῆν, ὅ δ' οὖν ὀφείλομεν.

ἀδ καὶ μὴν Δίος γε μέξον' ἄν ξώοις χρόνον.

φέ ἄρ' ἀγονάσιν ὅδ' ἐν ἐκδίκον παθῶν;

ἀδ μακρὸ βίον γὰρ ἡδύμην ἐρῶντά σε.

φέ ἀλλ' ὅ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σὺ τόνδ' ἐκφέρεις;

ἀδ σὺ μὲν γὰρ ὧ κακίσε ταῦτ' ἀψυχίας.

φέ ὅτι πρὸς ἡμῶν γ' ὥλετ'· ὅ κ' ἐρξῇς τίςδε.

ἀδ φῶ· ἢ δ' ἀνδρὸς ἑλθοῖς τῷδ' ἐρξῇς χρόαν ποτέ.

φέ μνήσευε πολλὰς, ὥς θάνωσι πλῆθους.

ἀδ σοὶ τῶτ' ὀνειδος· ὅ γὰρ ἠθέλεις θανῆν.

φέ φίλον τὸ φέγγος τῶτο τῷ θεῷ φίλον.

ἀδ κακὸν τὸ λῆμα, καὶ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φέ ἔκ ἐγγελαῖς γέροντα βασιλέων νεκρόν·
 ἀδ' ὅταν μὲντοι· δυσκλεῆς ὅταν θάνης·
 φέ κακῶς ἀνέειν ὃ μέλει θανόντι μοι·
 ἀδ' Φῶν· Φῶν· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδέας πλέον·
 φέ ἥδ' ἔκ ἀναιδῆς· τήνδ' ἐφ' αὔρες ἄφρονα·
 ἀδ' ἄπελθε, καὶ μετόνδ' ἔα θάψει νεκρόν·
 φέ ἄπειμι· θάψης δ' αὐτὸς, ὃν αὐτῆς φονεύς·
 δίκας δὲ δώσης σοῖσι κηδεύσας ἔτι·
 ἦτ' ἄρ' Ἀκαστος ἔκ' ἐς ἐν ἀνδράσιν,
 ἢ μή σ' ἀδελφῆς αἵματι μωρήσεται;
 ἀδ' ἔρ' ἔνυν αὐτὸς, χ' ἢ ξυνοικήσαςά σοι,
 ἀπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥς περ' ἄξιοι,
 γηράσκειτ'· ὃ γὰρ τῷ δ' ἴτ' εἰς ταυτὸ σέχος·
 νεῖθε· εἰ δ' ἄπειπ' ἄν χρη με κηρύκων ὕπο
 τήν σὴν πατρώαν ἐστάν, ἀπείπον ἄν·
 ἢ μῆς δ' ἐ, τὴν ποσὶν γὰρ οἶσεον κακόν,
 σείχωμεν, ὥσ' ἂν ἐν πυρὶ ἄθωμεν νεκρόν·
 χο ὦ χετλία, τόλμης, γενναῖα,
 καὶ μέγ' ἀρίστα,
 χαῖρε· πρόφρων σε χθονίης θ' Ἑρμῆς,
 αἴδης τε δέχοιτ'· ἢ δέ τι κακὸν
 πλέον ἐς ἀγαθοῖς, τῶντων μετέχουσ'
 αἴδ' ἐνύμφῃ προσεδράμοις·
 θε πολλὰς μὲν ἦδη, καὶ πᾶσι χθονὸς
 ξένους μολόντας διδ' ἐς Ἀδμήτην δόμους,
 οἷς δ' ἄπανα πρῆθιμ'· ἀλλὰ τῷ δ' ὕπω ξένου
 κακίον ἐς τήνδ' ἐστάν ἐδεξάμην·
 ὃς πρῶτα μὲν πενθόντα δεσπότην ὄρων,
 εἰσῆλθε, καὶ τόλμης ἄμ' ἔφαθαι πύλας·
 ἔπειτα δ' ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν·
 ἀλλ' ἥ τι μὴ φέροιμεν, ὥτρυνεν φέρειν·
 ποτὴρ δ' ἐν χήρῃσι κίαινον λαβὼν,
 πίνει μελαίνης μητρὸς ὄξωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἶνος· σέφει δ' ἑκράτα μυρσίνοισι κλάδοις,
 ἄμυσσ' ὑλακτῶν· διατὰ δ' ἦν μέλι κλύδον·
 ὁ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτῃ κακῶν
 ὅδ' ἐν προτιμῶν· οἰκέτα δ' ἐκλαίομεν
 δέσποιναν· ὅμμα δ' ὅκ' ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμήτος γὰρ ὧδ' ἐφίετο·
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστὼ
 ξένον πανῦργον κλώπα, καὶ λησὴν τινα·
 ἦ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν· ὅδ' ἐφρασόμην,
 ὅδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμῶξων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρῦετο,
 ὄργας μαλακασσ' ἀνδρὸς· ἄρα τὸν ξένον
 συγῶ δικάϊως ἐν κακοῖς ἀφικμένον;
 ἦρ' ὅτος, τί σε μνὸν, καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 » Οὐ χρὴ σινυθρῶπὸν τοῖς ξένοισι τὸν πρόσπολον
 » εἶναι, δέχεσθαι δ' ἀπροσηγόρω φρενί·
 σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότη παρόνθ' ὄρων,
 συγῶ προσώπῳ, καὶ συνωφρυωμένῳ
 δέχῃ, θυραῖα πῆματος παυδὴν ἔχων·
 δούρ' ἐλθ', ὅπως αἶν καὶ σοφώτερος γένη·
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδ' οὐκ ἔχει φύσιν;
 οἶμαι μὲν ὅ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀκνέμε·
 » Βροτοῖς ἅπασιν κατθανεῖν ὀφείλεται·
 » Κεῖν ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἐξέπίσσεται

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Τὴν αὐρίον μέλλουσιν εἰβίωσεται.
 Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται.
 Κᾶς δ' ἔδιδακτόν, ὃ δ' ἀλίσκεται τέχνη.
 Ταῦτ' ἔν ἀνέσας, καὶ μαθὼν ἐμὴ πάρα,
 Εὐφραίνει σαυτὸν· πίνει· τὸν καθ' ἡμέραν
 Βίον, λογίξῃ σὸν· τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης.
 Τίμα δὲ καὶ τὴν πλῆσιν ἡδίστην θεῶν
 Κύπριν βροτοῖσιν· ὁ μὲν γὰρ ἡ θεός.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πῆθ' ἰ λόγοις
 Εμοῖσιν, ἥ περ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
 οἶμαι μὲν, ὅταν τὴν ἄγαν λύπην ἀφῇς,
 πίνῃς μεθ' ἡμῶν, τὰς δ' ὑπερβαλὼν τύχας,
 σεφάνοις πυκαδεῖς· καὶ σάφ' οἶδ' ὅθ' ἔνεκα
 τῷ νῦν σκυθρωπῷ καὶ ξυνετώτος φρενῶν,
 μεθορμίζει σὲ τίτυλος ἐμπεσὼν σκύφα.
 Οντας δὲ θνητὰς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν,
 Ὡς τοῖς γε σὲ μνοῖς καὶ συνωφρυνμένοις
 Ἀπασιν ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
 Ο βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
 ἐπιστάμεθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσομεν
 ὅχθ' οἶα κώμῃ καὶ γέλωτος ἄξια.
 γυνή, θυράϊος ἢ θανῆσα, μὴ λίαν
 πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπότες.
 τί ζῶσιν; ὃ κατόιστα τὰν δόμοις κακὰ.
 εἰ μὴ τί σὸς με δεσπότης ἐφύσατο.
 ἄγαν γ' ἐκῆνος ἐς ἄγαν φιλόξενος.
 ὅταν· ὀθνεῖς γὰρ ἔτεκ' αὖ πάχει νεκρῷ.
 ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν γ' οἰκῆτος ἦν.
 μῶν ξυμφορὰν τιν' ἔσαν ὃν ἐφραξέ μοι;
 χαίρων ἴθ' ἡμῖν δὲ δεσποτῶν μέλῃ κακὰ.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ἦρ ὅδ' ὅθ' ὑβραίων πημάτων ἀρχὴ λόγος·
 θε ἔγάρ σε κωμάξοντ' ἄν' ἠχθόμην ὁρῶν·
 ἦρ ἀλλ' ἢ πέπονθα δειν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
 θε ἔκ' ἤλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους·
 πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστὶ καὶ κερὰν βλέπεις,
 μελάμπτελος σολμύς τε· ἦ τίς δ' ὁ κατθανών;
 μῶν ἢ τέκνων τις φρεσίδος, ἢ γέρων πατήρ;
 θε γυνὴ μὲν ὅν' ὀλωλεν Ἀδμήτω ξένη·
 ἦρ τί φῆς; ἐπειτα δ' ἡτὰ μ' ἐξενίξετε;
 θε ἡδέϊτο γὰρ σε τῶν δ' ἀπώσασθαι δόμων·
 ἦρ ὦ χέτλι, οἷας ἢ μπλακὲς ξυνάορα·
 θε ἀπώλωμεθα πάντες, ὅκιν' ἡ μόνη·
 ἦρ ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὅμ' ἰδὼν διακρυρρόον,
 κερὰν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἐπειθέ με
 λέγων θυραῖον κῦδος ἐς τάφον φέρειν·
 βίᾳ δ' ἐθυμῶ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
 ἐπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένης δόμοις,
 πράσσοντος ἔτ'· καὶ πεκώμαξον, κάρα
 σεφάνοις πυκναθῆς· ἀλλὰ σὺ τὸ μὴ φράσαι,
 κακῶς τὸ σάτυ δώμασι προκειμένη·
 πῶς καὶ σφεθὰ πῃ; πῶς νιν ἀρήσω μολῶν;
 θε ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ πὶ Λάρισσαν φέροι,
 τύμβον κατόφειξεσθ' ἐκ προκρίων·
 ἦρ ὦ πολλὰ τλάσσει καρδία, φυχή τ' ἐμὴ,
 νῦν δ' εἶξον οἶον· παῖδά σ' ἢ τιρυμβία
 Ηλεκτρυῶνος γένεατ' Ἀλκμήνῃ Διί·
 δ' ἔγάρ με σῶσαι τὴν θανῆσαν ἀρτίως
 γυναικᾶ, καὶ τόνδ' αὖθις ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκιστίν, Ἀδμήτῳ δ' ὑπεργῆσαι χάριν·
 ἐλθὼν δ' ἀνάγκη τὸν μελάμπτελον νεκρῶν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θάνατον φυλάξω· καὶ νιν ἀρήσιν δοκῶ
πίνοντα τύμβῳ πλησίον προσφαιμάτων·
καὶ περ λοχίσας αὐτὸν ἐξ ἑδρας συθῆς,
μάρτυρ, κυκλῶ δὲ περιβαλὼν χερσὶν ἐμαῖν,
ὅκ' ἐστὶν ὅστις αὐτὸν ἐξαίρήσεται

μογῶντα πλουρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῆ·
ἦν δ' ὅν' ἀμάρτυρ τῆς δ' ἄχρας, καὶ μὴ μόλη
πρὸς αἰματηρὸν πέλαγον, εἴμι τὴν κατὰ
κόρης, ἀνακτόσ τ', ἥς ἀνηλὺς δόμους.

αὐτή σο μάτε· καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Αλκισιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένῃ,
ὅς μ' ἥς δόμους ἐδέξατ', ὅδ' ἀκήλασε,
καὶ περ βαρεῖα συμφορὰ πεπληγμένος.

ἔκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδέομαι ἐμέ·
τίς τ' ὅδε μάλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγάρ ὅκ' ἐρῇ, κακὸν
ἀνέργειν τῆσαι φῶτα, γενναῖος γέγως.

ἰὼ· ἰὼ· συγέραν πρόσκοδοι, συγναῖ δ' ὄφεις
χέρων μελάθρων· ἰὼ μοι μοι· αἶ· αἶ·
ποῖ βῶ; πῇ σῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν οἰοίμαν; ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.

ξηλῶ φθι μένος· κήνων ἔραμαι·
κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναεῖν·
ὅτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
ὅτ' ἐπὶ γαίᾳ πόδα πεξύνων.

τοῖον ὁμηρὸν μ' ἀποσυλήσας
ἄδη θάνατος παρέδωκεν.

χ^ο πρόβα· πρόβα· βαθὶ κούθος οἰκῶν· αἶ· αἶ·
πέπονθας ἀξίαι αἰσμάτων· ἔ· ἔ·
δὴ δύναις ἔβας· σάφ' οἶδα· φῶν· φῶν·

τάν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

τὰν νέρθεν ὅδ' ἐν ὠφελείῃς· ἰώ μοι μοι·

τὸ μὴ ποτ' ἴσιδ' ἔν φιλίας ἀλόχῃς

πρόσωπον ἄντα, λυπηρόν·

ἄδ' ἔμνησας ὅμω φρένας ἤλκωσεν·

» Τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μείζον, ἁμαρτῆν

» Γισῆς ἀλόχῃς; μὴ ποτε γήμας,

ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδ' ὁμοῦς·

» Ζηλώδ' ἀγάμης, ἀτέκνης τε βροτῶν·

ψυχῇ δ' ἐμιά τῆσδ' ὑπερχλῆν, μέτριον ἄχθος·

παίδων δ' ἐνόσθς, καὶ νυμφιδίους

ἀνὰς θανάτοις κираῖζομένας,

ὅτλητόν ὄραν, ἐξὸν ἀτέκνοις

ἀγάμοις τ' εἶναι διαπαντός·

χο τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει· αἰ· αἰ·

πέρας δ' ὅδ' ἐν τιθείς ἀλγίων· ἔ· ἔ·

βαρέα μὲν φέρειν, ὅμω δ' ἐ· φῶ· φῶ·

τλαῖθ'· ὅτ' πρῶτος ὤλεσας, ἰώ μοι μοι,

» γυναῖκα· Συμπορὰ δ' ἑτέρως ἑτέρα

» Γίεξαι φανῆσα θνατῶν·

ἄδ' ὦ μακρὰ πένθη, λῦταί τε φίλων

τῶν ὑπὸ γαῖαν, τί μ' ἐκώλυσας

ρίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην,

καὶ μετ' ἐκείνης τῆς μέγ' ἀρίστης κείσθαι φθίμενον;

δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ἄδης ψυχᾶς

τὰς πισυτάτας συνέχεν ὁ μῦθ',

χθονίαν λίμναν διαβάντε·

χο ἐμοὶ τίς ἦν ἐν γένει, ὃ κῆρος ἀξιοθρήντος·

ἦχετ' ἐν δόμοισι μονόπαις· ἀλλ' ἔμπαρ

ἔφερε κακὸν ἄλκις ἀτεκνος ὢν,

πολιάς ἐπὶ χαίτας, ἥδ' ἡ προπετὴς ὢν,

Φ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βίον τε πρόσω.
 αδ ὦ χῆμα δόμων, πῶς ἔσέλθω;
 πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
 δαίμονος; οἱ μοι πολὺ γὰρ τὸ μέσον.
 τότε μὲν πάντας σὺν πηλιάσιν,
 σύνθ' ὕμενάοις ἔσειχον ἔσω,
 φιλίας ἀλόχῃ χέρα βαστάζων,
 πολυάχνητος δ' ἔπετο κῶμος,
 τήν τε θανῆσαν, καὶ μ' ὀλβίζων.
 ὥς ἀπατρίδαι, καὶ π' ἀμφοτέρων
 ὄντες ἀρίστων, σύζυγες ἦ μὲν.
 νῦν δ' ὕμενάων γόος ἀντίπαλος,
 λυκῶν τε πέπλων μέλανες σπλμοί,
 πέμπυσί μ' ἔσω,
 λέντρων κοίτας εἰς ἐρήμους.

χρ παρ' αὐτῇ σοι πότμος
 ἦλθεν ἀπ' ἡροκάκῃ τὸ
 δ' ἄλγος. ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον, καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ,
 ἔλιπε φιλίαν.
 τί νέον τόδε; πολλοῖς
 ἤδη παρέλυσε
 θάνατος δάμαρτος.

αδ φίλοι, γυναικὸς δαίμον' αὐτῆς εἶπον
 τὸ μὲν νομίζω, καί περ ἔδοκ' ἔνθ' ὁ μῶς.
 τῆς μὲν, γὰρ ἔδεν ἄλγος ἀφεταί ποτε,
 πολλῶν δ' ἐμόχθων ἀκλεὲς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὃν ἔχρηξ' ἦν, παρὰς τὸ μόρσιμον,
 λυτὸν δ' ἰάξω βίοτον, ἄρτι μανθάνων.

πῶς

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τί ν' ἀν' προσειπῶν; τῷ δὲ προσρηθὲς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοι μ' ἀν' εἰσόδου; ποῖ τρέφομαι;
 ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς ἀνὰς αὐτ' ἀν' εἰσίδω κενάς.
 θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἵξεις, καὶ κατὰ σέλας
 αὐχμηρὸν ὕδατος· τέκνα δ' ἄμφι γένασι
 πίπτοντα, κλαίει μητέρ'· οἳ δὲ, δεσπότην
 σένωσιν, οἷον ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους, τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με,
 γὰ μοι γ' ἐλῶσι Θεσπιάων, καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς. ὃ γὰρ ἐξ ἀνέξομαι
 λούσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἐρῇ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρῇ, τάδε·
 ἰδὲ τὸν αἰχρῶς ξῶνθ', ὃς ἔκ' ἐτλη θανεῖν,
 ἀλλ' ἢν ἐγὼ μὲν ἀντιδὲς ἀφυχία,
 πέφουγεν ἄδην, καὶ τ' ἀνὴρ ῥῆναι δοκεῖ,
 συρῇ δὲ τὰς τεκόντας, αὐτὸς ὃ θέλων
 θανεῖν· τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
 ἔξω· τί μοι ξὴν δῆτα κύδιον φίλοι,
 κακῶς κλύοντι, καὶ κακῶς πεπραγότε;

- 20 Εγὼ καὶ διὰ μέσας
 21 Καὶ μετάρσιος ἤξει, καὶ
 22 Γλήσσον ἀφάμενος λόγων,
 23 Κρεῖσσον ὅδ' ἐν ἀνάγκῃς
 24 Εὐρον· ὃ δέ τι φάρμακον
 25 Ὁρήσας ἐν στανίσι, τὰς,
 26 Ὀρρεῖα κατέγραφε
 27 Γῆρυς· ὃ δ' ὅσα Φοῖβος
 28 Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε

Φ Ε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Φάρμακα πολυπέτοις
- » Αντιτεμῶν βροτοῖσι.
μόνας δ' ἔτ' ἐπὶ βωμὸς
ἔλθῃν, ἔτε βρέτας θεῶς
ἔστιν, ὃ σφαγίων κλύθ.
μή μοι πότνια μείζων
ἔλθοις, ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι νύσσῃ,
σὺν σοὶ τῷτο τελευτᾷ.
- » Καὶ τὸν ἐν Χαλύβοισι
- » Δαμάξεις ὃ βίᾳ σίδαρον.
ἔδ' ἐτις ἀποτόμῃ
λήματός ἐστιν αἰδώς.
καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν
ἔλπε θεὰ δέσμοις.
τίλμα δ', ὃ γὰρ ἀνάξεις πόντ' ἔτερθεν
κλαίων τὸς φθι μένους ἄνω.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν ὅτ' ἦνγε μεθ' ἡμῶν,
φίλα δ' ἐτι καὶ θανῆσα.
γενναιοτάταν δ' ἐπασσῶν
ἔξούξω κλισίαις ἀκοιτιν.
μή δ' ἐνεκρῶν ὥς φθι μένων,
χῶμα νομιξέω
τύμβος σᾶς ἀλόχῃ.
θεοῖσι δ' ὁμοίως
τι μάθω σέβας ἐμπόρων.
καὶ τις δοχμίαν κέλευθον
ἐκβαίνων, τόδ' ἐρεῖ,

αὐτὰ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

αὐτὰ ποτὲ πρῆθ' ἀνεν ἀνδρὸς,
 νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων.
 χαῖρ' ὦ πότνι, αὖ δὲ δόιης.
 τοιαῖνιν προσεῖρ' ὅσι φῆμαι.
 καὶ μὲν ὅδ' ὥς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος
 Ἀδμήτε, πρὸς σὴν ἔστιν πορεύεται.
 Φίλον πρὸς ἀνδρὰ χρὴ λέγειν ἐλευθέρως
 Ἀδμήτε, μορφὰς δ' ἔχ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν,
 Σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίην
 ἐγγὺς παρὲς, ἐξετάζεσθαι φίλος.
 σύ δ' ἔκ' ἐφραξες σῆς προκείμενον νέκυν
 γυναικὸς, ἀλλὰ μ' ἐξένιξες ἐν δόμοις,
 ὥς δ' ἠθυραῖς πῆματος σπυδὴν ἔχων.
 κἄσ' ἐφαρῶτα, καὶ θεοῖς ἐπεισάμην
 σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχῶσι τοῖσι σοῖς.
 καὶ μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε.
 ἔμην σε λυτῆν ἐν κακοῖσι βέλομαι.
 ὦν δ' ἔνεχ' ἡκω, δαῦρ' ὑποσφύας πάλιν,
 λείξω. γυναικα τήνδ' ἐμοὶ σῶσαι λαβὼν,
 ἕως ἂν ἵππυς δαῦρο θρήϊκας ἄγων
 ἔλθω, τύραννον Βισυνῶν κατακτανῶν.
 πράξας δ' ὁ μὴ τύχοιμι, νοσήσαιμι γάρ,
 δίδωμι τήνδ' ἐσοῖσι πρόσπολον δόμοις.
 πολλῶν δὲ μόχθων ἦλθε χεῖρας ἧς ἐμὰς.
 ἀγῶνα γὰρ πάνδημον ἀρίστω τινὰς
 τιθέντας ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνη.
 ὅθεν κομίσω τήνδ' ἐν νικητήρια
 λαβὼν. τὰ μὲν γὰρ κῆφα τοῖς νικῶσιν, ἦν
 ἵππυς ἀγεσθαι. τοῖσι δ' αὖ τὰ μῆξονα
 νικῶσι, πυγμὴν, καὶ πάλιν, βυφόρβια.

Φ 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ' ἐντυχόντι δέ,
 αἰχρὸν παρῆναι κέρδος ἦν τόδ' ἀηλές.
 ἀλλ' ὥς περ εἶπον, σοὶ μέλαιν γυναικὶα χρεῖ.
 ὅ γάρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν,
 ἦ κω· χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ὅτοι σ' ἀτιμάξων, ὅδ' ἐν αἰχροῖσι τιθεῖς,
 ἐκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίαν τύχην,
 ἀλλ' ἄλλος ἄλλῃ τὸ τ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 ᾧ περ πρὸς ἄλλῃ δώμαθ' ὥρμήθης ξένῃ.
 ἄλλος δὲ κλαίειν τὸ μὲν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναικὶα δ' εἶ πως ἐστὶν, αἰτῶμαι σ' ἀνάξ,
 ἄλλόν τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἱ ἐγὼ,
 σώξεν ἀνωχθὶ Θεσσαλῶν· πολλοὶ δὲ σοὶ
 ξένοι Φεραίων· μή μ' ἀναμνήσης κακῶν.
 ὅ κ' ἂν δυνάμην τήνδ' ὀρώων ἐν δώμασιν,
 ἀδελφεὺς εἶναι, μὴ νοσῶντί μοι νόσον
 προσθῆς· ἄλλος γὰρ συμφορὰ βαρύνομαι.
 πῦν καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 νέα γὰρ ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
 πότερα, κατ' ἀνδρῶν δ' ἢ τ' ἐνοικήσει σέλην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις σρωφωμένη
 εἶσαι; Τὸν ἠβῶνθ' Ἡράκλειος ὁ ῥάδιον
 εἶργειν· ἐγὼ δέ σ' προμηθεῖαν ἔχω.
 ἢ τῆς θανάσης ᾗς θάλαμον βύσας τρέφω.
 καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κήνῃς λέχει;
 διπλὴν φοβῶμαι μέμψιν, ἐκ τε δημότων
 μή τις μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν ἀεργέτιν
 προδόντ', ἐν ἄλλῃς δὲ μνίστοις πινθῇ νέας,
 καὶ τῆς θανάσης, ἀξία δὲ μοι σέβειν,
 πολλὴν πρόνοιαν δ' ἄμ' ἔχειν· σὺ δ' ὦ γύναι,
 ἥ τίς

ΑΛΚΙΣΤΙΣ

ἥ τις ποτ' ἔσθ' αὐτ' ἔχουσ' Ἀλκίησσι
 μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήξει δέ μοι.
 οἶμοι· κόμιξε πρὸς θεῶν ἅπ' ὀμμάτων
 γυναῖκα τήνδε· μὴ μ' ἔλῃς ἡρὴ μένον.
 δοκῶ γὰρ αὐτὴν ἴσορῶν, γυναῖχ' ὄρῶν
 ἔμην· θολοὶ δὲ καρδίαν· ἐκ δ' ὀμμάτων
 πηγαὶ κατερρώσασιν· ὦ τλήμων ἐγὼ,
 ὥς ἄρτι πένθος τῷδε γάμοιαι πικρῶ.
 ἐγὼ μὲν ἔκ' ἐχοίμην ἄλλ' ἐλεῖν τύχην.
 χρεὶ δ' ὅστις ἔσθ' αὐτὴν καρτερεῖν θεῶν δόσιν.
 ἦρ' ἔγ' ἄρ' τοσαύτην δύναμιν ἔχον ἐκ Διὸς,
 ἔς φῶς πορεύσασαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
 γυναῖκα, καὶ σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν.
 ἄδ' σάφ' οἶδα βύλασθαι σ' ἄν· ἀλλὰ πῦρ τόδε;
 οὐκ ἔστι τὸς θανόντας ἐσφάος μολεῖν.
 ἦρ' μὴ νῦν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
 ἄδ' ῥᾶον παραινέειν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.
 ἦρ' τί δ' ἂν προκόποις, εἰ θέλοις αἰετίνειν;
 ἄδ' ἐγὼ καὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἔρω τίς μ' ἐξάγει.
 ἦρ' τὸ γὰρ φιλήσαι τὸν θανόντ', ἄγει δάκρυ.
 ἄδ' ἀπώλεσέν με, καὶ τί μᾶλλον ἢ λέγω.
 ἦρ' γυναῖκός ἐσθλὴς ἢ μπλανκὴς· τίς ἀντερεῖ;
 ἄδ' ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἡδεσθαι βίῳ.
 ἦρ' χρόνος μαλάξει· νῦν δ' ἐθ' ἡβᾷ σοι κακόν.
 ἄδ' χρόνον λέγοις ἂν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
 ἦρ' γυνή σε πᾶσαι, καὶ νέεσθαι με πόντος.
 ἄδ' σίγησον· οἶον ἔπας· ἔκ' ἂν ὥομην.
 ἦρ' τί δ' ἔγωγε γὰρ, ἀλλὰ χηρᾶν μόνος;
 ἄδ' ἔκ' ἐστὶν ἥ τις τῷδε συνηλιθίησεται.
 ἦρ' μῶν τὴν θανόνσαν ὠφελῆν τι προσδοκᾷς;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αἰδ' κήνην ὅπῃ πέρ ἐστι, τι μάσθαι χρεῶν.
 ἦρ αἰνῶ μὲν, αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 αἰδ' ὡς μή ποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 ἦρ ἐπὶ νῆσ', ἀλόχῳ πιδὸς ἔνεκ' ἢ φίλος.
 αἰδ' θάνοι μ' ἐκ κήνην, καί περ ἔκ ἔσαν, προδύς.
 ἦρ δέχῃ νῦν ἔσω τήνδε γενναίαν δόμων.
 αἰδ' μὴ πρὸς σέ τ' ἄσπεραντος ἄντομαι Διός.
 ἦρ καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 αἰδ' καὶ δρῶν γε, λύπη καρδίαν δηχθήσομαι.
 ἦρ πιθῶ· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
 αἰδ' φῶ· ἢ θ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λάβοις ποτέ.
 ἦρ νικῶντι μέντοι, καὶ σὺ συννικῆς ἐμοί.
 αἰδ' καλῶς ἔλεξας· ἢ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 ἦρ ἀπεισιν, ἢ χρεὶ· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν, ὄρα.
 αἰδ' χρεὶ, σῶγε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
 ἦρ ἢ δῶς τι καὶ γὰρ, τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 αἰδ' νίκα νῦν· ἔ μιν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
 ἦρ ἀλλ' ἐὰν ὅθ' ἡ μᾶς ἀνέσεις· πιθῶ μόνον.
 αἰδ' κομίζετ', εἰ χρεὶ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
 ἦρ ἔκ ἂν μεθήνῃ τὴν γυναικα προσπόλοισ.
 αἰδ' σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἰσαγ' ἢ δοκεῖ, δόμοις.
 ἦρ ἢς σὰς μὲν ἔν' ἐγωγε θήσομαι χέρας.
 αἰδ' ἔκ ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθῶν πάρα.
 ἦρ τῇ σῇ πέποιθα χάρῃ δεξιᾷ μόνῃ.
 αἰδ' ἀνάξ, βιάξῃ μ' ἔθελοντα δρᾶν τάδε.
 ἦρ τόλμα προτείνειν χάρᾳ, καὶ θίγειν ξένῃς.
 αἰδ' καὶ μὴν προτήνῃω Γοργὸν ὡς καρατόμῳ.
 ἦρ ἔχεις; Α· ἔχωναί· Η· σῶξε νῦν· καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
 βλέπον δ' εἰς αὐτὴν, ἢ τι σοι δοκεῖ πρέπειν

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

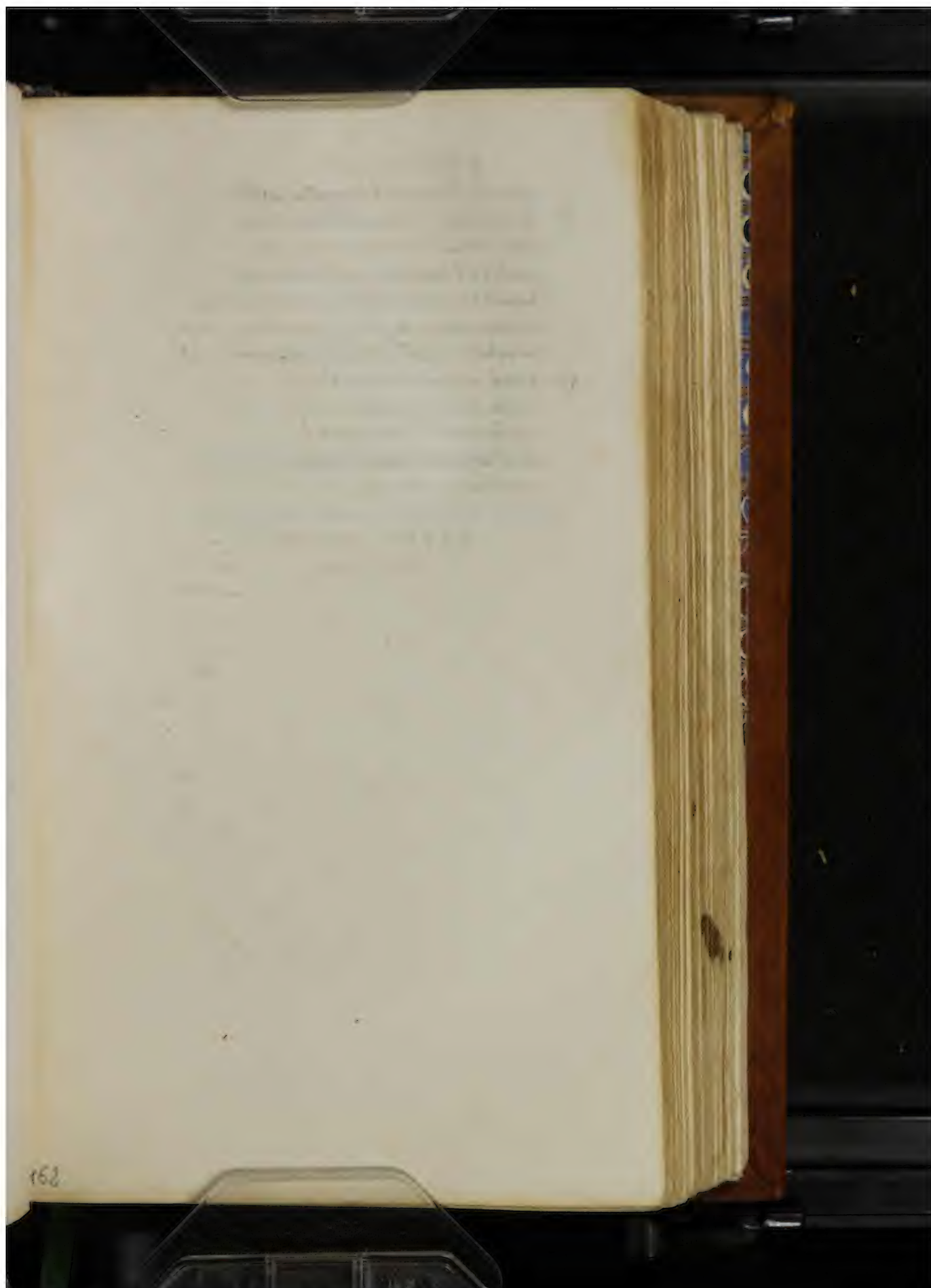
γυναίκε· λύπης δ' αὐτῶν, μεθίσασο.
 αἰδ' ὦ θεοὶ, τί λείξω; θαῦμά μ' ἀνέλπισον τόδε,
 γυναῖκα λυγρῶν τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμωσ.
 ἢ κέρτομός με θεῶ τις ἐμπλήσει χαρά;
 ἦρ' ἔκ' ἐστιν· ἀλλὰ τήνδ' ὄρεσ' δάμαρτα σὴν.
 αἰδ' ὄραγε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ.
 ἦρ' ἔφυλαζον τόνδ' ἐποίησω ξένον.
 αἰδ' ἀλλ' ἦν ἔθαπτον ἡσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν.
 ἦρ' σάφ' ἴδ'· ἀπιστεῖν δ' ἔσθ' οὐ μάξω τύχην.
 αἰδ' θίγω· προσήτω ξῶσάν ὡς δάμαρτ' ἐμὴν.
 ἦρ' πρόσσιπ'· ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἠθέλεις.
 αἰδ' ὦ φιλόκτης γυναῖκος ὁμμά, καὶ δέμας,
 ἔχω σ' αἰπῶς, ἔποτ' ὄψεσθαι δοῦν.
 ἦρ' ἔχεις· φθόνος δ' ἐμὴ γένοιτό τις θεῶν.
 αἰδ' ὦ τῷ μεγίστῳ Ζηνὸς ἀγενεστέκνον,
 αὖ δαίμονόιν· καὶ σ' ὄφυσάσας πατήρ,
 σώξοι· σὺ γὰρ τὰ μ' ἐξανώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθειν ἡσφάος τόδε;
 ἦρ' μάχην συνάψας δαίμόνων τῷ κοῖράνῳ.
 αἰδ' πῶς τόνδ' ἐθανάτω φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ἦρ' τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκλόχῳ μάρτυρας χερσίν.
 αἰδ' τί γὰρ ποθ' ἡδ' ἄνθρωπος ἔστηεν γυνή;
 ἦρ' ἔπωθέμισσοι τῆσδε προσφῶνι μάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσινερτέροις
 ἀφ' ἀγνίστηται, καὶ τρίτον μὲν φάος.
 ἀλλ' εἰσαγγέσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν,
 τοιοῦτον Ἀδμήτ' ἀσέβει περὶ ξένου.
 καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δ' ἐτὸν προκήμενον πότον
 Σθενέλα τυράνῳ παιδὶ πορσυνῶ μολῶν.
 αἰδ' μείνον παρ' ἡμῖν, καὶ ξυνέστος γένῃ.

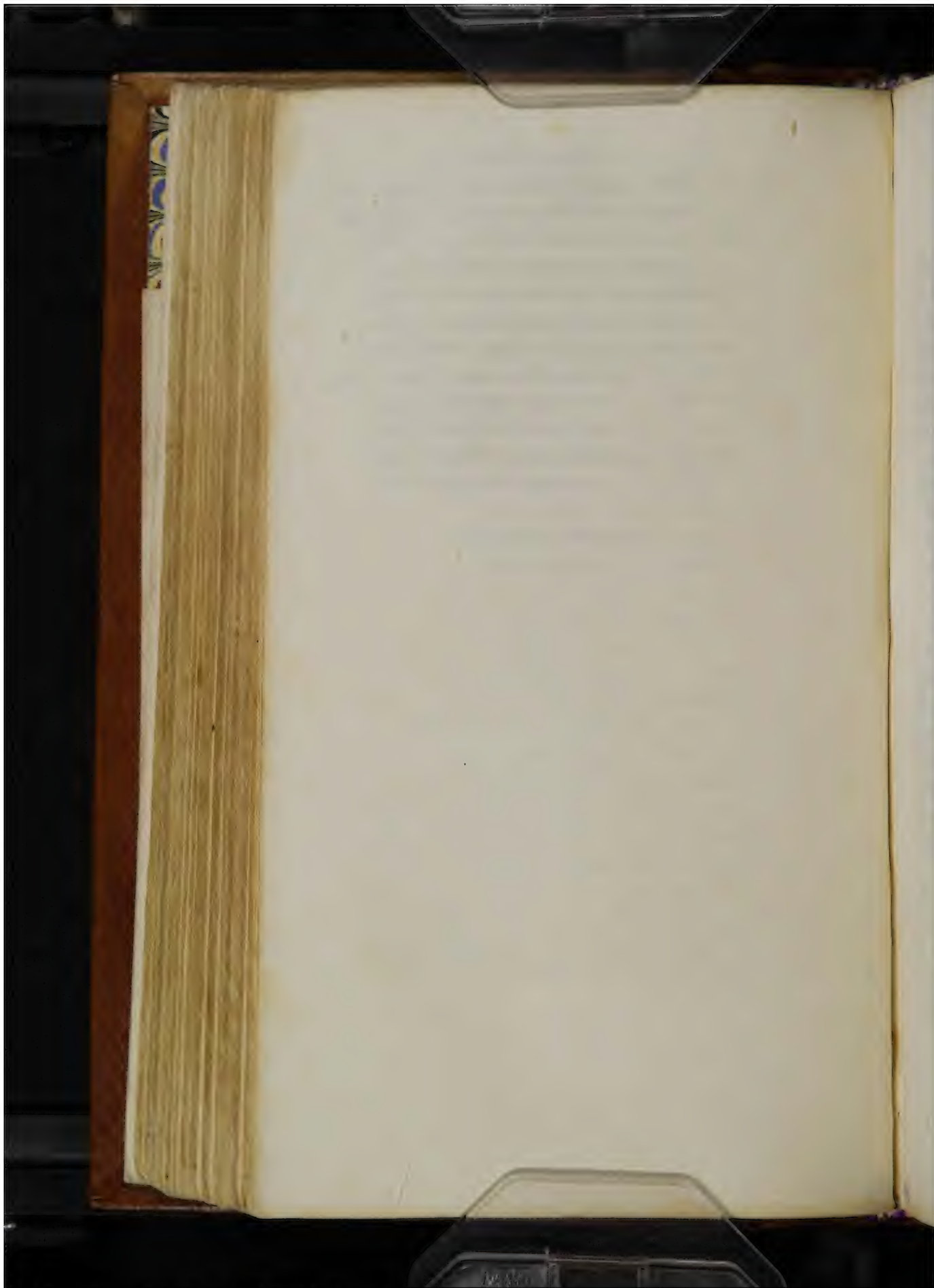
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦρ αὖθις τό δ' ἔσται· νῦν δ' ἐπείγεσθαι με δῖ'.
 ἄδ' ἀλλ' οὐτυχοῖης· νόστιμον δ' ἔλθοις δόμον.
 ἄσσοις δ' ἐπ' αἰὲν ἐνέτω τετραρχία,
 χορὸς ἐπ' ἑσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσάναι,
 βωμὸς τε κνισαῖν βυθύτοισι προτροπαῖς.
 νῦν γὰρ μεθιρμὸς μεσσηβελτίω βίον,
 τὸ πρόφεν· ὃ γὰρ οὐτυχῶν ἀρνήσομαι.
 χο πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπῳς κραινῦσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέντ', ὅκ' ἐτελέσθη.
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ὄρεν θεοί.
 τοῖόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ
 ΚΗΣΤΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

EVRIPIDIS ANDROMACHE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΔΡΟ
ΜΑΧΗΣ.

Νεοπόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομά-
χην τὴν ἑμπορος γυναικᾶ, παῖδά ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν
Μολοχόν. ὕπερον δὲ, ἐπέηκεν Ἑρμῖον τὴν Με-
νέλαον θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ἡτικῶς τῆς Ἀχιλ-
λεως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν
ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρησίριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν
ἐξιλάσῃται. ξηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρο-
μάχην ἡ βασιλῆς, ἐβλαύετο κατὰ ταύτης θάνατον,
μεταπεμφαμένη τὸν Μενέλαον. ἡ δὲ, τὸ παιδίον
μὲν ὑπεξέθηκεν. αὐτὴ δὲ, κατέφυγεν ἐπὶ τοῖς ἱερὸν τῆς
Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον, καὶ τὸ παιδίον ἄ-
νῳρον. καὶ ἐκένῃν ἀπατήσαντες, ἀνῆσαν. καὶ σφάτ-
την μέλλοντες ἀμφοτέρως, ἐκωλύθησαν, τῷ Πηλέ-
ως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν ὃν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρ-
την. Ἑρμῖον δὲ, μετενόησεν, ἀλαβηθεῖσα τὴν παρ-
σίαν τῷ Νεοπόλεμῳ. παραχρῆμα δὲ ὁ Οὐρέσης,
ταύτην μὲν ἀνῆσαν εἰς Σπάρτην. Νεοπόλεμῳ δὲ
ἐπιβύλουν. ὃν καὶ φρονθύντα, παρήσαν οἱ φέρον-
τες. Πηλεὶ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν, Θέτις ἐ-
πιφανείσα, τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι,
τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολαύς ἀποσεῖλαι μετὰ
τῷ παιδίῳ. αὐτὸν δὲ ἔειπεν ἀθανασίαν προσδέχεσθαι.
τυχὼν δὲ ταύτης, εἰς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματι, ἐν Φθίᾳ κῆται. ὁ δὲ
χορὸς, συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν. προλο-
γίξει δὲ Ἀνδρομάχῃ. τὸ δὲ δράμα, τῶν δευτέρων. ὁ
πρόλογος σαφὴς, καὶ ὁλόγως ῥημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ
ἐλεγεία

ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δαυ-
τέρῳ μέρει. ῥῆσις Ἑρμίωνος, τὸ βασιλικὸν ἐμφά-
τυσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων.
ὧ δὲ καὶ ὁ Γηλὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀνδρομάχη.	Μολοχός.
Θεράπαινα.	Γηλὺς.
Χορὸς ἐκ Φθιώ	Ορέτης.
τίδων.	Ἀγγελος.
Ἑρμίων.	Θέτις.
Μενέλαος.	

Προλογίζεται δὲ ἡ Ἀνδρομάχη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ
ΔΡΟΜΑΧΗ.

Σιάτιδος γῆς γῆμα, Θη
βαία πόλις,
ὅθεν πόθ' ἔδνων σὺν πολυ
χρυσῷ χλιδῇ

Γριάμν τύραννον ἐσίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δ' οὐδ' ἔσθ' αἰδοιοῖς Ἐκτορι,
ξηλωτὸς ἐν γέ τ' ὦ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ,
νῦν δ' ἔτις ἄλλῃ δυσυχεστάτῃ γυνή.
ἔμ' πέφυκεν, ἢ γενήσεται ποτε.
ἥ τις πόσιν μὲν Ἐκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἑσείδον, παῖδά θ' ὄν τι κτ' ὅσῃ,
ῥιφθέντα πύργων Ἀσυνάκτ' ἀπ' ὀρθίων,
ἐπὶ τὸ Τροίης ἔχλον Ἕλληνες πέδον,
αὐτὴ δ' ἐδ' ἔλῃ τῶν ἐλευθερωτάτων
οἰκῶν νομιοθεῖς, Ἑλλάδ' ἑσχαφικόμην,
τῷ νησιώτῃ Νεοπόλῃ μὲν δ' οὐδ' ἔσθ' αἰδοιοῖς
δοθεῖσα, λήσας τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δ' ἐτῆσδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
σύγχροτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θηλακία
Γηλέῃ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις,
φάγῃ σ' ὅμιλον. θεαυαλὸς δ' ἐν νιν λείως
Θετίδῃον αὐδ' ἄθεός χάριν νυμφουμάτων.
ἐνθ' οἶκον ἔχε τίνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Γηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐξ Ἀφρσαλίας,
ζῶντος γέροντος, σκῆπτρον ὅθ' ἔλῃ λαβεῖν.
καὶ γὰρ δ' ὁμοῖς τοῖσδ' ἄρσεν ἐντίκτω νόρον,
πλασθεῖς Ἀχιλλέως παῖδ', διασπότη τ' ἐμῷ.

καὶ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

καὶ πρὶν μὲν ἐν πακοῖσι κειμένην, ὅμως -
 ἔλπις μ' ἄρ' προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
 ἀλκήν τιν' ὀρέγν', καὶ πικρῆσιν κακῶν.
 ἔπει δ' ἐπὶ τὴν λάκαιναν Ἐρμείονην γαμή,
 τῷ μὲν παρώσας δ' ἐσπότης δ' ἕλον λέχος,
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς χετλίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκυρμένοις
 τίθημι ἄπαιδα, καὶ πόσει μισομένην,
 αὐτὴ δ' ἐν αἰνῶν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλῶσα λέκτρα τὰ κήνης βίβη,
 ἃ γὰρ τὸ πρῶτον ἔχ' ἐκὼς ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα. Ζὺς τὰ δ' ἤδη μέγας,
 ὥς ἔχ' ἐκὼς τῷ δ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' ὅσπερ πείθω· βύλεται δ' ἐμεκτανῆν.
 πατήρ τε θυγατρί Μενέλειωσ συνδράτ' ἀδελφε.
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔς ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τῷτο· δευμάτ' ἐμὴν δ' ἐγὼ,
 δόμων πάροικον, Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάλασσαν τὸ δ' ἐλθῶσ', ἃν με κωλύσῃ θανεῖν.
 Γηλῶς τε γὰρ νιν, ἔκγονοί τε Γηλέως,
 σέβουσιν ἐρμήνου μανηρῆδος γάμων.
 ὅς δ' ἐστὶ πᾶς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνη φοβημένη.
 ὃ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν, ὅτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' ἔδεν ἐς ἁπλῶν
 Δελφῶν κατ' αἶαν· ἐνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἣν τότε ἐς Γυθῶ μολῶν,
 ἥτισσε Φοῖβον πατρός, ὅτ' ἔτι δίκην.
 ἥ πως τὰ πρόθεν σφάλαματ' ἐξαυτῆς μενος,
 θεὸν παράχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν ἀμεινῇ.

X III

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

θε δέσποιν', ἐγὼ τοι τῶνο μὲν φάνη τόδε
 καλῆνσ', ἐπεὶ περ καὶ κατ' οἶκον ἡξίην
 τὴν σὸν, τὸ Τροίας ἡνίκα μὲν πέδον.
 ὄνυσ δὲ καὶ σοί, ξῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει.
 καὶ νῦν φέρυσά σοι νέες ἦν λόγους.
 φόβω μὲν ἥ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
 οἴκῳ δὲ τῷ σῷ. δεινὰ γάρ τοι βύλεται
 Μενέλαος εἰς σέ, παῖς θ', ἅ σοι φυλακτέα.
 αν ὦ φίλτατῃ σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ ἦ
 τῇ πρόσθ' ἀνάσσει, τῇ δὲ νῦν δὲ δυστυχῆ,
 τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκῃσι νῦν,
 κτῆναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
 θε τὸν παῖδά σε μέλλουσιν ὦ δύσνηε σὺ
 κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέβη.
 αν οἱ μοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον
 πόθεν ποτ' ὦ δύσνηος, ὡς ἀπωλόμαν.
 θε ἔκ οἱ δ' ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε.
 φρῆδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἀπο.
 αν ἀπωλόμην ἄρ' ὥ τέκνον· κτενέσσι σε
 διαδοὶ λαβόντες γυῖες· ὁ δὲ κεκλημένος
 πατήρ, ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνῃ μένων.
 θε δοκῶ γὰρ ἔκ αν ὡς δ' ἐσ' αν πράσσειν κακῶς,
 ἡγήν παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἰφίλων.
 αν ἔδ' ἀμφὶ Γηλέως ἦλθεν ὡς ἡξιοφάτις;
 θε γέρων ἐκῆνος, ὥς τέ σ' ὠφελῆν παρών.
 αν καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ἐχάπαξ μένον.
 θε μῶν ἔδοκ' ἔσσι φροντίσαι τίν' ἀγγέλων;
 αν πόθεν; θέλεις ἔν' ἀγγελος μολῆν σύ μοι;
 θε τί δῆτα φήσω χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων;
 αν πολλὰς αν ὄροις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ ἦ.
 θε κίνδυν

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

θε κίνδυνος· Ερμιόνη γάρ ὃ σμικρὰ φύλαξ·
 αν ὄρας; ἀπαυδάς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς·
 θε ὃ δῆτα· μηδὲν τῶτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί·
 ἀλλ' εἰ μὲν, ἐπεῖ τοι καὶ περίβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακόν·
 αν χώρει νύν· ἡ μείς δ' οἷς περ ἐγκέμεθ' ἀδ'
 θρήνοισι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
 » πρὸς αἰθέρ' ἐκτενέμεν· Εὐμήθυκε γάρ
 » Γυναῖξ! τέρψις τῶν παρεσῶτων κακῶν,
 » Ἀνὰ σὺ μ' αἰεὶ καὶ διαγλώσῃς ἔχειν·
 παρέστ' ὃ χ' ἐν, ἀλλὰ πολλὰ μοι σέβειν,
 πόλιν πατρῴαν, τὸν θανόντα θ' Ἐκτορα,
 πέρρ' ὄν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ὃ συνεξύγην,
 δούλειον ἡμαρ εἰσπεσῶσ' ἀναξίως·
 » Χρὴ δ' ὅποτ' εἴπῃν ὃδ' ἐν ὀλβιον βροτῶν,
 » Γρὶν ἂν θανόντος, τὴν τελευταίαν ἴδῃς
 » Ὅπως περάσας ἡμέραν ἤξει κατῶ·
 Ἰλίῳ αἰπεινῷ, Γάρις ὃ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἠγάγετ' ἀνδράν εἰς θαλάμῃς Ελέναν·
 ἥς ἐνεκ' ὃ Τροία, δορί, καὶ πυρὶ δι' ἰάλωτον
 εἶλε σ' ὃ χιλίονας Ἑλλάδος ὠκύνε Δρῆς·
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα, τὸν, περὶ τέχῃ
 εἰλκυσε διφρῶν παῖς Ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμῃν ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 δουλοσύνην συγερὰν ἀμφιβαλῶσα κάρα·
 πολλὰ δὲ δακρύα μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
 αἶσυ τε, καὶ θαλάμῃς, καὶ πόσιν ἐν κονίαις·
 ὃ μοι ἐγὼ μελέα· τί μ' ἐχρὴν ἔτι φέγγος ὄρασθαι,
 Ερμιόνας δούλην, ἥς ὕπο τειρομένα,
 πρὸς τὸ δ' ἀρχαλμα θεῶς ἰκέτις περὶ χάρε βαλῶσα,

X 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τάκομαι ὡς πετρίνα πίδακός εἰσα λιβάς.
 20 ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον, καὶ ἀνάκτορά θάλασσα
 δαρὸν, ὅδε λήπης
 φθιάς, ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσινήτιδα γένναν,
 εἴ τι σοι δυνάμει
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων ἄρῃν,
 οἷ σε καὶ Ερμιόναϊ ἔριδι συγερᾷ συνεκλήϊσαν
 τλαῖμον ἄμφι λέκτρων
 διδυμῶν ἐπίκοινον
 ἔϋσαν ἄμφι παῖδ' Ἀχιλλέως,
 30 Γνώθι τύχην, λόγισαι τὸ παρὸν καὶ ἔς ὅπερ ἦης.
 δεσπόταις ἁμιλλᾷ.
 ἱλιάς ὅσα κόρα, Λακεδᾶμονος ἐκγεγέταισι,
 λῆπε δεξιέμηνον
 δόμον τᾶς ποντίας θεῶ· τίς σοι
 καιρὸς ἄτυχο μένα, δέμας αἰεκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατὺν δέ σε πείσει.
 τί μόχθον ὅδ' ἐν ὅσῃ, μόχθῃς;
 ἀλλ' ἴθι· λῆπε θεᾶς νηρηΐδος ἀγλαὸν ἔδραν.
 γνώθι δ' ὅσ' ἐπὶ ξένας
 δμῶις ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,
 ἐνθ' ὅ φίλων τίν' ἡσορᾷς
 σῶν, ὡδυσχεστάτα,
 ὦ παντάλαιν' ἀνύμφα.
 οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοι γ' ἔμολες γύναι ἱλιάς, οἴκτος.
 δεσποτῶν δ' ἔμῳ φόβῳ,
 ἡσυχίαν ἄχομεν· τὸ δ' ἐσὸν,
 οἴκτω φέρουσα τυγχάνω,
 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

σοὶ μ' ἀφρονῆσαν ἴδῃ.

ἴρ κῶσμον μὲν ἀμφὶ κρητὶ χρυσείᾳ χλιδῆς,
 πολὺν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλῳ πέπλῳ,
 ὃ τῶν Ἀχιλλεύως, ὃ δὲ Γηλέως ἀπο
 δόμων ἀπαρχὰς δ' αὖρ' ἔχουσ' ἀφικόμεν,
 ἀλλ' ἐκ λακκαίνης παρτιάτιδος χθονὸς,
 Μεγέλαος ἡ μὲν ταῦτα δωρῆται πατὴρ,
 πολλοῖς σὺν ἔδνοισι, ὥστ' ἐλευθεροσύνῃ.
 ὃ μᾶς μὲν ἔντοι ἴσδ' ἀμείβομαι λόγοις.
 σὺ δ' ἴσα δ' ἔλῃ, καὶ δορίκμητος γυνή,
 δόμους καταχέειν ἐκ βαλῆσ' ἡ μᾶς θέλεις
 τῶνδε; συγῆμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς.
 νηδὺς δ' ἀκύνων διὰ σέ μοι δίολλυται.

- » Δεινὴ γὰρ ἡ περὶ ὧν τῶνδε τὰ τοιαῦτα
- » Ὑψὲς γυναικῶν, ὧν ἐπιχέσω σ' ἐγώ.
 καὶ δὲν σ' ἀνήσει δῶμα νηρῆδος τῶνδε,
 ὃ βωμὸς, ὃ δὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανῇ.
 ἢν δ' ἔνθεων τίς σ' ἡ βροτῶν σῶσαι θέλῃ,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν οὐβίων φρονιμάτων,
 πῆξαι, ταπεινὴν προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
 σάειν τε δῶμα τὸ μὲν ἐκ χρυσηλάτων,
 ταχέων περιπαύρουσαν Ἀχελῷος δρόσον,
 γυναικὶ θ' ἴν' εἴη. ὃ γὰρ ἐστ' Ἐκτωρ τῶνδε,
 ὃ Γρίαμος, ὃ δὲ χρυσὸς, ἀλλ' ἑλλὰς πόλις.
 ὃς τῶτο δ' ἡκεῖς ἀμαθίας δύσηνε σὺ,
 ἢ παιδὶ πατρὸς, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ξυνάδειν, καὶ τέκν' αὐθέντη πάρα
- » Τί κτεν. Τοιῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος,
- » Πατὴρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται,
- » Κόρη τ' ἀδελφῷ. διὰ φόνος δ' οἱ φίλταται

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Χωρῶσι· καὶ τῶνδ' ὅδ' ἐν ἐξήρχει νόμος,
 » Ἀ μὴ παρ' ἡμᾶς ἔσφερ'· ὅδ' ἐ γὰρ καλὸν
 » Δυσὸν γυναικῶν ἀνδρ' ἐν ἡνίας ἔχον,
 » Ἀλλ' ὅς μίαν βλέποντες ἀνάαν Κύπριν,
 » Στέρησιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκῶν θέλει.
 » **Χ**ο Επὶ φθονὸν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
 » Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλις αἶ.
 » **ἀν** φᾶ· φᾶ·
 » Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον· ἐν τε τῷ νέῳ,
 » Τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
 » ἐγὼ δ' ἐταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν με σοί,
 » λόγων ἀπώσῃ πόλιν ἔχουσαν ἐν δίκῃ.
 » ἢν δ' αὖ κερატήσω, μὴ πὶ τῷ δ' ὄφλῳ βλάβην.
 » Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα, τὸς κρήαυς λόγους
 » Γικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο·
 » ὅμως δ' ἐμαυτὴν ὅ προδῶσ', ἀλώσομαι.
 » ἔπ' ὧ νεᾶνι· τῷ σ' ἐχεγγύω λόγῳ
 » πρῶτ' εἶσ', ἀπὸ τῶν γνησίων νυμφῶν μᾶτων,
 » ὡς ἡ λᾶκαινα τῶν Φρυγῶν· μείων πόλις
 » τύχη θ' ὑπερβῆ, καὶ μ' ἐλευθέραν ὄρᾳς,
 » ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι,
 » πόλεώς τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπιρμένῃ,
 » οἶκον καταχρῆν τὸν σὸν ἀντὶ σ' ἔθελω.
 » πότερον, ἴν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σ' τέκῃ
 » δ' ἄλῃς, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφοκίδα,
 » ἢ τὸς ἐμὲς τις παῖδας ἐξανέξεται
 » Φθίας τυράννης ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς.
 » φιλῶσι γὰρ μ' Ἕλληνες· Εὐτορός τ' ἄπα,
 » αὐτὴ τ' ἄμαυρά, καὶ τυράννος ἢν Φρυγῶν.
 » ὅκ' ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων συγῆ πόσις,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- ἀλλ' εἴ ξυνεῖναι μὴ πιτηδῆα κυρεῖσ·
- » Φίλτρον δὲ καὶ τόδ', ὃ τὸ κάλλος ὠγύναι,
- » Ἀλλ' αἰρεταὶ τέρπυσσι τὸς ξυνουνέτας·
- σὺ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἢ λάκαινα μὲν πόλις
μὲν ἔστι, τὴν δὲ Σηῦρον, ὅθ' αὖ μὲν τίθης·
πλητῆς δ' ἐν ὃ πλητῶσι· Μενέλεως δέ σαι
μείζων Ἀχιλλέως· ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις·
- » Χρὴν γὰρ γυναιῆα, καὶν καὶ ὡς πόσις δοθῆ,
- » Στέρχειν, ἃ μιλῶν τ' ὅν' ἔχειν φρονήματος·
- εἰ δ' ἂμ φῖ Ὀρήκην χιόνι τὴν κατὰ ῥυτον,
τύραννον ἔχεις ἀνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλὰς ἧς ἀνὴρ κοινὸς μένος,
ἐκτεθῆς ἀν' τὰς δ', ἧτ' ἀπληστὴν λέχος
πάσαις γυναιξὶ προσθεῖς ἀν' ἀνρέθης,
καχρόνῃ· καὶ τοι χεῖρον ἄρσένων νόσον
ταύτην νοσῶ μιν· ἀλλὰ πρῶτον μεν καλῶς·
ὦ φίλταθ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν,
σοὶ καὶ ξυνήρων, ἧ τί σε σφάλοι Κύπρις·
καὶ μασὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
ἐπέχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῶν πικρόν·
καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ ρετῇ προσηγόμην
πόσιν· σὺ δ' ὅδ' ῥα γίδ' ὕπαιθρίας δρῶσα
τῷ σῷ προσίξεν ἀνδρὶ δειμαίνονσ' ἑᾶς·
μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ γύναι,
- » Ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
- » Φύλῃν τρόπος χρὴ τέκν', οἷς ἐνεστίν ὅς·
- » Δέωσιν, ὅσον σοὶ ῥαδίως παρίσταται,
τοσόνδε πείθῃ τῇδε συμβῆναι λόγοις·
- » Τί σε μοι μυθεῖς, καὶς ἀγῶν ἔρχῃ λόγων,
ὥς δ' ἡ σὺ σῶφρων, τὰ μὰ δ' ἔχῃ σῶφρονα;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄν ἔκκιν' ἐφ' οἷσιν νῦν καθέστηκας λόγοις·
 ἔρ ὄνῃς ὁ σὸς μοι, μὴ ξυνοικίῃ γύναι.
 ἄν νέα πέφυκας, καὶ λέγεις ἀγρῶν πέρι.
 ἔρ σύ δ' ἔλεις, δρᾶς δ' ἐμ' ἄς ὅσον δύνῃ.
 ἄν ἔκκιν' σιωπῇ Κύπριδος ἀλγῆσις πέρι;
 ἔρ τί δ' ἔγιναιξί ταῦτα πρῶτα πανταχῇ;
 ἄν καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δ' ἐμὴ, ἔκκαλᾶ.
 ἔρ ἔκκαλᾶ βαρβάρων νόμοισιν οἷόν μιν πόλιν.
 ἄν καὶ κεί τὰ γ' ἀγρὰ, καὶ θάδ' αἰχμὴν ἔχει.
 ἔρ σοφὴ, σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ἔμως σε δῖ.
 ἄν ὄρᾳς ἀγαλμα Θετίδος ἣς σ' ἀποβλέπον;
 ἔρ μισθὸν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.
 ἄν Ἐλένη νιν ὠλεσ' ἔκκιν' ἐγὼ, μήτηρ γε σὴ.
 ἔρ ἢ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν φάσεις κακῶν;
 ἄν ἰδὲ σιωπῶ, καὶ τιλάξυμαι σῶμα.
 ἔρ ἐκκιν' λέξον, ἔκπερ ἔνεκ' ἐσάλην.
 ἄν λέγω σ' ἐγὼ νῦν ἔκκιν' ἔχον ὅσον σε δῖ.
 ἔρ λείψεις τόδ' ἄγνον τέμενος ἐναλίας θεῶ;
 ἄν ἢ μὴ θανῇ μαίγ'· ἢ δ' ἐμὴ, ἔκκιν' ἄφω ποτέ.
 ἔρ ὥς τ' ἄρρηρε, καὶ μένω πόσιν μολῶν.
 ἄν ἀλλ' ἔκκιν' ἐγὼ μὲν πρόσθεν ἐκδῶσω μέ σοι.
 ἔρ πῦρ σοι προσοίσω, καὶ τὸ σὸν προσέφομαι.
 ἄν σὺ δ' ἔκκιν' ἀταίβε· θεοὶ γὰρ εἰσόνται τάδε.
 ἔρ καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγῆδ' ὄνας.
 ἄν σφάξ' αἵματος θεῶς βωμὸν, ἢ μέτεισί σε.
 ἔρ ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θράσος,
 ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
 ἐκ τῆς δ' ἐκκιν' ἐξαναθήσω τάχα.
 τοιόνδ' ἔχω σε δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγους
 κρύψω· τόδ' ἔργον, αὐτὸ σὴ μανεῖ τάχα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

κάθησ' ἐδράα· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
 τηκτὸς μόλιβδος, ἐξανασῆσω σ' ἐγὼ,
 πρὶν ὃν πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολῆν.
 αὐ πέποιθα· Δεινὸν δ' ἔρπετῶν μὲν ἀγρίων
 » Ἀκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστήσά τινα,
 » Ἀ δ' ἐς ἐχίδνης, καὶ πυρὸς περαιτέρω,
 » Οὐδ' ἄρ' ἄνθρωπος φάρμακ' ἐξ ἀρῆκ' ἔπω
 » Κεκῆς· τοιῦτον ἐσμέν ἀνθρώποις κακόν·
 χ ο ἣ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν,
 ὅτ' Ἰδαιάν ἐσνάπαν ἦλθ' ὁ
 τῆς Μαιᾶς τε καὶ Διὸς γόνος,
 τρίπῳλον ἄρμα δαίμόνων
 ἄγων τὸ καλλιξυγές,
 ἔριδι συχεῖ
 κεκορυθμένον ἀμορφίας,
 σαθμὸς ἐπὶ βύτα,
 βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
 ἔρημόν θ' ἐστῆχον αὐλάν·
 παῖδ' ἐπὶ ὑλοκόμον νάπος ἦλθον,
 ἐρέαν πιδάκων, νίψχοντο
 αἰγλάεντα σώματ' ἐν ῥαῖς,
 ἔβαν τε Γριαμίδαν, ὑπερ
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 περιβαλλόμεναι,
 Κύπρις ἤλε λόχοισι δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκῶσαι,
 πικρὰν δ' ἐσυχυσιν βίη Φρυγῶν πόλη
 ταλαίνα, περ γὰ μοις τε Τροίας·
 εἴθε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακόν,
 ἅτις τέ μιν ποτὲ Γάρην,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρὶν Ἰδᾶϊν κατοικίσαι λέπας,
 ὅτε νιν παρὰ θεασσείω δάφνα
 βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
 μέγαλαν Γριάμυ πόλεως λῶβαν,
 τίν' ἔκ' ἐπ' ἤλθε; ποῖον ἔκ' ἐλίαιτο
 δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;
 ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ξυγὸς ἦλυθεν
 δόλχος, ὅτε σὺ γύναι
 τυράννων ἔχες ἂν δόμων ἔδραν.
 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγυνὸς
 πόνος, ὅς α' μὲν Τροίαν
 δεκέτης ἀλάληντο νέοι λόγχαις.
 λέχη τ' ἔρημ' ἂν ἔκ' ἐλείπετο,
 καὶ τεκνέων ὀρφανοὶ γέροντες.
 με ἦν καὶ λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλος δόμος
 λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπέξέεθ'·
 σὺ μὲν γὰρ ἡνυχεις θεῶς βρέτας σῶσαι τόδ'·
 τῷτόν τε, καὶ κρύψαντας ἀλλ' ἐφουρέθης
 ἦσαν φρονέσας τῷδε Μενέλεω γύναι.
 κείμην τόδ' ἐκλιπὼς ἔρημώσῃς πέδον,
 ὅδ' ἀντὶ τῷ σὺ σώματος σφαγήσεται.
 ταῦτ' ἂν λογίξῃς· πότῃ, κατθανῶν θέλεις,
 ἢ τόνδ' ἀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,
 ἢν εἰς ἐμ', εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις;
 αἶν Ω δόξα, δόξα, μυρίοισι δ' ἡ βροτῶν
 οὐδὲν γεγῶσι βίοντον ὠγκώσας μέγαν.
 Εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἐς ἀληθείας ὕπο,
 Εὐδαμονίῳ τῶν δ' ὑπὸ φουδῶν, ἔχειν
 οὐκ ἀξιόσω, πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖ.
 σὺ δ' ἡ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Τροίαν ἀρείλα Πρίαμον, ὡς φάυλος ὤν,
ὅστις θυγατρὸς ἀντὶ παιδὸς, ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἐπνύσας, καὶ γυναῖκα δυσυχῇ
δύλη κατέσκηψε ἀγῶν. οὐκ ἀξίῳ
ἔτ' ἔν σε Τροίας, ἔτε σὺ Τροίαν ἔτι.

- » Εξωθέν ἦσιν οἱ δοκῶντες αὖ φρονεῖν,
- » Λαμπροὶ· τὰ δ' ἐνδόν, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
- » Γλῆν' εἴ τι πλῦτ'· τὸ δ' ἰχθυεὶ μέγχι.

Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνω μιν λόγους.
τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ· καὶ μὲν ἀπώλεσε.
μιαυφόνον μὲν οὐκ ἔτ' ἀν' φύγοι μύσος.
ἐν τοῖς δ' ἐ πολλοῖς, καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνίῃ
φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
ἦν δ' ἔν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
τὸν παῖδά μὲν κτενεῖτε; καὶ τα πῶς πατήρ,
τέκνῳ θανόντος, ῥῆδ' ἴως ἀνέξεταί;
ἔχ' ὡς ἀνάνδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ,
ἀλλ' εἴσιν οἱ χρεῖ· Πηλέως τε γὰρ ἄξια,
πατρός τ' Ἀχιλλέως ἐργαδρῶν φανήσεται.
ὥς τε δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδῶς
ἄλλω, τί λείξεις; πότερον, ὥς κακὸν πόσιν
φύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ φάσεται.
γαμῇ δ' ἐτίσιν; ἢ σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις
χῆραν καθέξεις πολίον; ὡς τλήμων ἄνερ,
κακῶν τοσούτων ἔχ' ὄρεας ἐπὶ ῥόας;
πόσας δ' ἂν ἀνὰς θυγατέρ' ἠδίκη μένην
βύλοισι ἀν' ἄρῃν, ἢ παθεῖν αὖ γὰρ λέγω;

- » Οὐ χρεῖ π' ἰ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ.
- » Οὐδ' εἰ γυναῖκες ἐσμέν ἀτηρὰν κακὸν,
- » Ἄνδρας γυναῖξιν ἐξομοῖσθαι φύσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἤ μῃς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακῶμεν,
καὶ νηδὺν ἐξαμβλῦμεν, ὥς αὐτὴ λέγει,
ἐκόντες, ἢ ἄκοντες, ἢ δὲ βώμιοι
πιτνῦντες αὐτοὶ, τὴν δ' ἰκὴν ὑφέξομεν
ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν ἢ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω, προστιθεῖσ' ἀπαιδία.
ἤ μῃς μὲν ἄν, τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς φρενός,
ἐν σὺν δέδοικα· διὰ γυναικῶν ἔριν,
καὶ τὴν τάλαιναν ὥλεσας Φρυγῶν πόλιν.
χρ' ἄρα γ' ἐλέξας ὥς γυνὴ πρὸς ἄρσενος.
καὶ σὺ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσες φρενός.
με γύναι, τὰ δ' ἐστὶ μικρά, καὶ μοναρχίας
ἢ ἄξι' ὥς φῆς τῆς ἐμῆς, ἢ δ' Ἑλλάδος.
αὐτὸ δ' ἴδ' ὅτε τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,
τῷτ' ἐσθ' ἐκείνῳ μείζον, ἢ Τροίαν εἶναι.
καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε,
λέχης εἶρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
» Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δαῖτερ' ἂν πάροισιν.
» Ἄνδρὸς δ' ἀμαρτάνουσ', ἀμαρτάνει βίη.
δούλων δ' ἐκείνων τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν,
καὶ τῶν ἐκείνων τῆς ἐμῆς, ἢ μᾶς τε πρὸς.
» Φίλων γὰρ ἢ δὲν ἴδιον, οἷτινες φίλοι
» Ὅρθως πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μένων δὲ τῆς ἀπόντας, ἢ μὴ θήσομαι
τά μ' ὥς ἀρίστα, φάυλος ἢ μοι, καὶ σοφός.
ἀλλ' ἐξανίστω τῶν δ' ἀνακτόρων θεῶς.
ὥς ἢν θάνῃς σὺ, πάς ὃ δ' ἐκφύγει μόρον.
σὺ δ' ἢ θελήσῃς κατθανεῖν, τόνδε κτανῶ.
δυσὸν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπὴν βίον.
ὅ μοι, μικρὰν κλήρωσιν, αἵρεσιν τέ μοι
βίου

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

βίη καθίστης· καὶ λαχῶσα γ' ἀθλία,
καὶ μὴ λαχῶσα, δυσυχὴς καθίσταμαι.
ὦ μεγάλα πράσων αἰτίας μικρὰς πέρι,
πιθὲ τί καινεις μ' ἀντὶ τῆς ποίχιν πόλιν
πρῶδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
ποῖον δ' ἐπρῆσα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ
σὺν δεσπότησι· καὶ τ' ἐμ' ἔκτεινον κτενέης,
τὸν αἰτίον τῶνδ'; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφῆς,
πρὸς τὴν τελευτὴν ὑπέραν ὅσαν φέρῃ;
οἵ μοι κακῶν τῶνδ' ὦ τάλαν' ἐμὴ πατρίς·
ὥς δεινὰ πάχω· τί δέ με καὶ τεκέν ἐχρήν;
ἄλθος τ' ἐπ' ἄλθει τῷδε προαΐεσθαι διπλῆν;
ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
ἔκ ἐξιν μάξω, καὶ λοχίσομαι κακὰ;
ἥ τις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχιλάτους
κατεΐδον, οἰκτρῶς τ' Ἰλίου πυρρὸν μενον,
αὐτὴ δὲ δ' ἔλινναυς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
κόμης ἀποσπαθῆσ' ἐπὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φοναῖσθ' Ἑκτορος νυμφαῖομαι,
τί δ' ἦτ' ἐμοὶ ξὴν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
πρὸς τὰς παρῆσας, ἢ παρελθῶσας τύχας;
εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι, λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίη·
τῆτον κτενὴν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε,
ἔδ' ἦτα τὸ μῦθ' εἶναι ἀθλία βίη.
ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπὶς, ἣ σωθήσεται,
ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανῆν ὑπὲρ τέκνου.
ἰδὲ προλήπω βωμόν· ἥδε χεῖρ ἰά
σφάξεν, φονάειν, δεινὸν ἀπαρτῆσαι δέριν·
ὦ τέκνον, ἢ τεκῶσάσ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς,
εἰς ἴχω πρὸς Ἄδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον;

†

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μέμνησο μητρὸς διατλάσ' ἀπωλόμαν,
 καὶ πατρὶ τῷ σὺ δίαφιλημάτων ἰὼν,
 δ' ἀκρυνά τε λείβων, καὶ περιπύσων χέρας,
 λέγ' οἱ ἐπραξα. Γ' αἰσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 Ψυχὴ τέκν'. ὅστις δ' αὐτ' ἀπειρος ὦν φέγγ',
 Ἦσων μὲν ἀλγῆ, δυσυχῶν τ' αὖδαιμονεῖ.
 ὦ κτῆρ' ἀκύνσας. Οἱ κτρά γάρ τὰ δυσυχῇ
 Βροτοῖς ἅπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
 ἥς ξύμβασιν δὲ χρήσε καὶ σὴν παῖδ' ἄγην
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὥς ἀπαλλαγῇ πόνων.
 με λάβεαδ' ἐμοι τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας
 δμῶες. λόγος γάρ ἔφίλος ἀκύνσεται.
 ἐγὼ σ' ἴν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίπης θεᾶς,
 πρῶτεινα παιδὸς θάνατον, ὃ σ' ὑπὴγαγον,
 εἰς χθρὰς ἐλθῇ τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγὴν.
 καὶ τὰ μφὶ σὺ μὲν ὦδ' ἔχοντ' ἐπίτασο.
 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τῆδε, πᾶς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν, ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλη.
 ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκός τῆσδ', ἴν' ἥς ἐλευθέρως
 δ' ἄλῃ γεγῶσα, μὴ ποθ' ὑβρίξεν μάθης.
 ἀν οἱ μοι. δόλω μ' ὑπὴλθες. ἡπατὴ μεθα.
 με κήρυα ἅπασιν. ἔ γάρ ἐξαρνέ μεθα.
 ἀν ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτα σοφά;
 με καὶ τοῖς γ' ἐν Τροίᾳ, τὸς παθόντας ἀντιδραῖν.
 ἀν τὰ θεῖα δ' ἔθει, ἔδ' ἔχειν κτῆρ' ἰκνῆ;
 με ὅταν τὰ δ' ἦ, τότε οἴσομεν. σὲ δ' ἐκτενῶ.
 ἀν ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπᾶσας;
 με ἔδ' ἦτα. θυγατρὶ δ' ἦν θέλη, δώσω κτανεῖν.
 ἀν οἱ μοι. τί δ' ἦτα σὺ κατασπενω τέκνον;
 με ἔκταν θρασυγὰ γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει.

ἀν ὦ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

αὖ ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν,
 Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βυλάνματα,
 ἱερῶν ἀνάκτες, μηχανορῥάφοι κακῶν,
 ἐλκτὰ, καὶ δὲν ὑγίης, ἀλλὰ πάντα πέριξ
 φρονῶντες, ἀδίκως ἀτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα,
 τί δ' ἔκ' ἐν ὑμῖν ἐστίν; ὅ πλείστοι φόνοι;
 ὅ καὶ χρόνεσθ' ὅς; ὅ λέγοντες ἄλλα μὲν
 γλώσῃ, φρονῶντες δ' ἄλλ' ἐφ' αὐρίσκεισθ' αἰεὶ;
 ὅλοισθ'· ἐμοὶ δ' ἐθάνατος ἔχ' ἔττω βαρὺς,
 ὥς σοὶ δέδοικται· κῆνα γὰρ μ' ἀπώλεσεν,
 ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν,
 πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλὰ κλισιοῖ
 ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαῖα κακόν·
 νῦν δ' ἔς γυναικα γοργὸς ὁ πλῆθις φανείς,
 κτήνεις μ' ἀπόκτειν' ὥς ἀθώπυτον γέ σε
 γλώσῃς ἀρήσω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σὴν·
 ἐπὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
 ἡμῆς δ' ἐπὶ τρώϊ'· εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
 Μηδὲν τόδ' αὖχαι· καὶ σὺ γὰρ πράξεις ἄν·
 χὼ ὅδε ποτ' ἀνδρὶ δύμα
 λέκτρ' ἐπαιέσω βροτῶν,
 ὅ δ' ἄμφι μάτορας νόρως,
 ἔριν μὲν οἴκων,
 δυσμενεῖς τε λύπας·
 τὴν μίαν μοι σεργέτω πόσις γάμοις
 ἀκοινῶνιτον ἀνὰν ἀνδρὸς·
 ὅδε γὰρ ἐν πόλεσι
 δῖ' ἥτορ τυραννίδες
 μίᾳς ἀμύμονες φέρειν,
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ πάσις πολίταις,
 τεκτόνοις θ' ὕμνοισιν ἐργάται δ' αὖτις
 ἔριν μῦσαι φιλήσιν κραίνειν.
 πνοιὰ δ' ὅταν φέρωσιν αὐτίλας θαλά,
 κατὰ πηδαλίων
 διδύμα πρᾶπίδων γνώμα,
 σοφῶν τε πλῆθος ἀβρόον, ἀσθενέστερον.
 φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς,
 ἑνὸς ἅδ' ὀνόματι ἀνὰ τε μέλαθρα,
 κατὰ τε πόλιν,
 ὅπ' ὅταν ἄρ' ἔλθῃσι καὶ ῥόν.
 ἔδειξεν ἡ λαοκτονατὴ στρατηλάτῃ
 Μενέλαε. διὰ γὰρ
 πυρὸς ἦλθ' ἐτέρῳ λείχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν ἱλιάδα κόραν,
 παῖδά τε δύσφρονος ἑριδος ὕπερ.
 αἰεὶ γ' ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος.
 ἔτι σοι πότνια
 μετατροπὰ τῶνδ' ἐπείσιν ἔργων.
 καὶ μὴν ἐσορῶ τόδε σύγκροτον
 ξάνθος πρὸ δόμων
 ψήφῳ θανάτῃ κατακτεριμένον.
 δύστανε γύναι, τλήμων δὲ σὺ πάϊ,
 μητρὸς λεχέων ὅς ὕπερ θνήσκεις,
 ἔδ' ἐν μετέχων,
 ἔδ' αἰτίος ὢν βασιλεύσιν.
 ἂν ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματι
 ρὰς βρόχοισι κεν κλειμέναι
 πέμπομαι κατὰ γαίης.
 μοῦ μάτερ, μάτερ, ἐγὼ δὲ σῶ

πέρυσι

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

πῆρυγι συγκαταβαίνω,
καὶ θυμὰ δάϊον.
ὦ χθονὸς Φθίης κρᾶντορες.
ὦ πάτερ, ὦ μόλε
φίλοις ἐπὶ κῆρος.

αὐτὸς νῆϊσσι δ' ἤδη τέκνον ὦ φίλος,
μαστῶς ματέρος ἀμφὶ σᾶς,
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ, σὺν νεκρῷ τε.

μοῦ ὦ μοι μοι· τί πάθω;
τάλας δ' ἤτ' ἐγὼ, σὺ τε μάτερ.

μεῖ ἴδ' ὑποχθόνιοι.
καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων.
δύο δ' ἐκ διασῶν θνήσκετ' ἀνέγκαν.
σὲ μὲν ἡ μετέρα Τηφρος ἀναιρεῖ,
παῖδά δ' ἐμὴ παῖς τόνδ' Ἑρμῖον.

» Καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη λιπεῖν
» Ἐχθρὸς ἐχθρῶν, ἐξὸν κτείνειν,
» Καὶ φόβον οἰκῶν ἀφελέσθαι.

αὐτὸς ὦ πόσις, πόσις, ἦθε σὺν
χθρὰ καὶ δόρυ σύμμαχον
κτισσάμεν Πριάμην παῖ.

μοῦ δ' ὕστερος, τί δ' ἐγὼ μόρον
παράτροπον μέλος οὔρω;

αὐτὸς λίαν δ' ἐγένεσσι
δεασότες χρίμπτων ὦ τέκνον.

μοῦ ὦ φίλος, ὦ φίλος, ἄνεις θάνατόν μαι.

αὐτὸς λήβομαι· δακρύοισιν κόρας
στάξω λισιάδος ὡς πέτρας
λιβὰς ἀνήλιος ἀτάλαινα.

μοῦ ὦ μοι μοι· τί δ' ἐγὼ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κακῶν μῆχος ἐξανύσαι μ' ἄν;
 τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν,
 ἢ κῦμα λιταῖς ὥς, ἱκετῶν;
 τοῖς γὰρ ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια.
 σοὶ δ' ἔδεν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοῖς
 μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον,
 Τροίαν ἔηλον, καὶ μητέρα σὴν.
 ἥς ἀπολαύων,
 ἄδην χθόνιον κατὰβῆσθαι.
 καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Γηλέα πέλας,
 σπεδῆ τιθέντα δ' αἶρω γηραδὸν πόδα.
 ὅ μ' αὖ ἐρωτῶ, τὸν τ' ἐφεστώτα σφαγῇ,
 τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'; ἐκ τίνος λοχῆ νοσεῖ
 δόμος; τί πράσσειτ' ἀκρίτα μηχανώμενοι;
 Μενέλαε, ἐπίχες· μὴ τάχυν' ἄνδρ' ἀνδρὶ κῆς.
 ἦ γὰρ σὺ θάσσων· ὃ γὰρ ὥς εἰσὶν μοι
 πολλῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
 ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, ἥ περ ποτε.
 πρῶτόν γε μὲν κατ' ἔρον ὥς περ ἰστοῖς
 ἐμπνέουσμαι τῇδ'. ἥ περ, τίνι δίκη χέρας
 βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἳδ' ἄχυσέ σε,
 καὶ παῖδ'; ὅπαρνος γάρ τις ὥς ἀπόλλυσσαι,
 ἢ μὲν ἀπόντων, τὰ τε κυρίῃ σέθεν.
 οἳδ' ὦ γεραίε, σὺν τέκνῳ θανά μὲνιν
 ἄχυσί μ' ἔτως, ὥς ὄρεας· τί σοι λέγω;
 ὃ γὰρ μίᾳς σε κληδόνος προθυμία
 μετήλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
 ἔριν δ' ἐπὶ τὴν κατ' οἶκον οἶσά περ κλύων
 τῆς τῷδε θυγατρὸς· ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
 καὶ νῦν με βῶ μ' ὅτι τῆς, ἢ τὸν ἀνγὲν ἦ
 ἔτι κτε

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἔτι κτε σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
 ἄγχι δ' ἀποσπασάντες, ὅτε τῷ δίκῃ
 κρίναντες, ὅδ' ἔτις ἀπόντας ἐκ δόμων
 μῆναιαντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
 γνόντες, τέκνα τε τῶδ', ὃν ὅδ' ἐν αἴτιον,
 μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαπύρῳ κτενέειν.
 ἀλλ' ἀντιάξω σ' ὡ γέρον, τῶν σῶν πάρος
 πιτνῶσθαι γονάτων, χειρὶ δ' ὅκ' ἐξεί μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλάτης γενειάδος,
 ῥῦσαί με πρὸς θεῶν. εἰ δὲ μὴ, θανὴ μεθ' αὐτῶν
 αἰχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοὶ γέρον.
 ΠΗ χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλέειν τινά,
 καὶ τῆσδε χειρὸς διπλῆς ἀνιέναι.
 με ἐγὼ δ' ἀπαυδῶν ἄλλος ὅχ' ἤπῳ σέθεν,
 καὶ τῆσδε πολλῶν κυριώτερος γέγως.
 ΠΗ πῶς; ἢ τὸν αἰὲν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δαῦρ'; ὅχ' ἄλλος σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατῆν;
 με ἔλάν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
 ΠΗ ὅς μ' ὅς δ' ἐγὼ αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.
 με ὅκ' ἐν ἐμῇ τὰ μὰ, τὰ κῆν τ' ἐμὰ.
 ΠΗ δρᾶν αὖ, κακῶς δ' ὅ. μήδ' ἀποκτείνῃ βία.
 με ὡς τὴν δ' ἀπάξεις ὅποτ' ἐξ ἐμῆς χειρός.
 ΠΗ σκῆπτρῳ δ' ἐπ' ὅδ' σὸν καθευμάξω κάρα.
 με ψαῦσον γ' ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσσελθέ με.
 ΠΗ σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν ὧ κακίσει, καὶ κακῶν;
 σοὶ πε μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγος,
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς φρυγὸς ἀπὸ πηλᾶς λέχους,
 ἀκλῆς ἀδύλα δ' ὡ μαθ' ἐπ' ἵας λιπῶν,
 ὡς δὴ γυνᾶκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
 = πασῶν κακίστην; Οὐδ' ἂν ἔβλοιστό τις

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
 Αἰξὺν νέουσιν ἐξέρημῦσαι δόμους,
 Γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνείμένοισι,
 Δρόμους, παλαίστρας τ' ἔκ' ἀναχευτὸς ἐμοί,
 Κοινὰς ἔχουσι· καὶ ταῦθ' αὖ μάστιγ' ἔχουσιν
 Εἰ μὴ γυναικας σώφρονας παιδάνετε;
 Ἐλένην ἔρεσθαι χρὴν τάδ', ἥ τις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιπῶσα φίλιον, ἐξεκώμασε
 νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα·
 καὶ πρὶτ' ἐκείνης ὕνεχ', Ἑλλήνων ὅχλον
 τοσόνδ' ἀθρόοισας, ἤγαγες πρὸς Ἰλιον·
 ἣν χρὴν σ' ἀποπύσαντα, μὴ κινεῖν δόρυ,
 κακὴν ἐφουρόντ', ἀλλ' ἔαν αὐτὴ μένειν,
 μισθὸν τε δόντα, μὴ ποτ' ἄρ' οἶκος λαβεῖν·
 ἀλλ' ὅτε ταύτη σὸν φρόνη μ' ἐπύρισας,
 Τυχὰς δὲ πολλὰς, καὶ γὰρ θάσ' ἀπώλεσας,
 παίδων τ' ἀπαιδας γρᾶς ἔθηκες ἐν δόμοις,
 πολὺς τ' ἀφείλες πατέρας, ἀνενή τέχνηα·
 ὦν εἰς ἐγὼ δύσηνος· αὐθέντην δέ σε
 μιάσθ' ὥς τιν' ἄσπεδος Ἀχιλλέως·
 ὃς ὅδ' ἐτρωθεῖς, ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 καλλιπατὴρ δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι ἐκῆσε, δαυρότ' ἤγαγες πάλιν·
 καὶ γὰρ μὲν ἥνδων τῷ γαμῶντι μήτε σοὶ
 κῆδος συνάψαι, μήτε δῶμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρὶ ὀνειδίη· Τῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι
 Μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν·
 πρὸς τοῖσδε δ', ἄρ' ἀδελφοὶ οἱ ἐφύβρισας,
 σφάξαι κελύσσας θυγατέρ' ἀνθέσσεσθαι·

ὕτως

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἔτῳ δ' ἴδῃσαι, μὴ δ' ἀκὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
 ἑλὼν δ' ἐ Τροίαν, εἴμι γὰρ πάνταυθά σοι,
 ἢ κ' ἐκτανεὺς γυνᾶκα χερσίαν λαβὼν.
 ἀλλ' ὥς ἐσθδ' εἰς μάστον, ἐμβαλὼν ξίφος,
 φίλη μ' ἐδέξω, πρόσθ' ἰν ἀπάλων κύνεα,
 ἥσων πεφυκὼς Κύπριδος, ὧ ἀνάκισε σύ.
 καὶ πρὶτ' ἐς οἴκου τῶν ἐμῶν ἑλθὼν τέκνων,
 πορθῆς ἀπόντων, καὶ γυνᾶκα δυσυχῇ
 κτήνεις ἀτίμως, παῖδά δ' ὅς κλαίοντά σε,
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσῃ κόρην,
 καὶ τίς τινός τις πέφυκε; Πολλὰ κίς δ' ἐταί
 » Ξηρὰ βαλῆαν γῆν ἐνίκησε σπορά.
 » Νόθοι τε πολλοὶ, γησιῶν ἀμύμονες.
 » ἀλλ' ἐκκομίξῃ παῖδα. Κύδιον βροτοῖς
 » Γένητα χρυσὸν, ἢ κακὸν καὶ πλῆσιον
 » Γαμβρόν πεπᾶσθαι, καὶ φίλον. σὺ δ' ἔδ' ἐν ᾧ.
 20 Σ μικρὰς ἀπ' ἀρχῆς, νεῖκος ἀνθρώποις μέγας
 » Γλῶσσ' ἐκπορίξει. τῶτο δ' οἰσοφὸι βροτῶν
 » Εξουλαβῶνται, μὴ φίλοις τάχυν ἔριν.
 με τί δ' ἦτ' ἀν' ἡτοῖς, τὸς γέροντας ὡς σοφοί,
 καὶ τὸς φρονεῖν δοκῶντας Ἑλλισίν ποτε;
 ὅτ' ὦν σὺ Γηλὸς, καὶ πατὴρ κληνὸς γεγῶς,
 κῆδος συνάψας, αἰχρὰ μὲν στυγρὰ λέγῃς,
 ἢ μὲν δ' οἰσθ' ἰδὼν γυνᾶκα βάρβαρον.
 ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τὴν δ' ὑπὲρ Νείλου ῥόας,
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν, καὶ μὲ παρακαλῆν ἄλ,
 ὕσαν μὲν ἡπειρώτιν, ἔπεσέματα
 πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπλωκε δουριπετὴν κερῶν,
 τῶ σὺ τε παῖδος ἀέματος νοῖν μίνην.
 Γάρις γὰρ, ὅς σὸν παῖδ' ἐπεφν' Ἀχιλλέα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Εκτορος ἀδελφός ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Εκτορος.
 καὶ τῇδέ γ' ἔσέρχη σὺ ταυτὸν ἧς γένος,
 καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχην βίον.
 τί κτείνδ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἔα,
 ἃ γὰρ προνοίᾳ τῇ τε σῇ, καὶ μὴ γέρον,
 κτανῆν θέλων, τήνδ' ἐκ χειρῶν ἀρπάξομαι.
 καί τοι φέρ', ἄφαθαι γάρ ἔκ ἀχρὸν λόγῳ,
 ἦν παῖς μὲν ἢ μὴ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἄπο
 βλαστῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 σῆσεις τυράννης, βάρβαροι δ' ὄντες γένος,
 Ἑλλησιν ἄρξουσ'· εἴτ' ἐγὼ μὲν ὕφρονῶ
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἐνεστὶ νῦν;
 καὶ κῆνο νῦν ἄβρησον, ᾧ σὺ παῖδα σὴν
 δὲς τῷ πολιτῶν, ᾧ τ' ἐπαχε τοιάδε,
 σιγῇ καθήσ' ἄν; ὅσον ἔξενος δ' ὕπερ.
 τοιαῦτα λάσσεις τῆς ἀναγκάεως φίλος;
 » Καὶ μὴν ἴσαν γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 » Ἀδίκη μένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὐτῶς κερὶ νῆ
 γυναικα μωραίνουσιν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν, ἐστὶν ἐν χειροῖν μέγα σθένος,
 τῇ δ' ἐν γονάσι, καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 ἔκ' ἐν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελέην.
 γέρον, γέρον γ'· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἐμὲ ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν πλεον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' ὅχρευσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν.
 καὶ τῷτο πλῆσον ὠφέλησεν Ἑλλάδα.
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἵσυρες,
 » ἔβησαν εἰς τὰνδρῆον. Ἡ δ' ὁμιλία
 » Γάντων, βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσοφιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

γυναῖκας ἔχον μήκτανεῖν, ἰσωφρόνυν,
 ὅδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανῆν.
 ταῦτ' ἄνφρονῶν σ' ἐπῆλθον, ὅκ' ἐργῆς χάριν.
 ἦν δ' ὄξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἠγλώσασα
 μέγιστον, ἐμοὶ δ' ἐκέρδος ἢ προμηθία.

- χο παύσατον ἡδὴ· λῦτα γὰρ μακρῷ τάδε
 λόγων ματαίων, μὴ δ' ὅσφ' αἰσθῆσθαι.
 πη Οἵ μοι, καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται,
 » Οταν τροπαῖα πολεμίων σῆση στρατός,
 » Οὐτῶν πονύτων ἔργον ἡγνύται τόδε,
 » Ἀλλ' ὁ στρατιῶτης τὴν δόκῃσιν ἄρνυται.
 » Ὅς ἔς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
 » Οὐδὲν πλέον δρῶν ἐνός, ἔχει πλείω λόγον.
 » Σε μνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμμένοι κατὰ πτόλιν,
 » Φρονῦσι δὴ μὲν μέγιστον, ὄντες ὅδ' ἐνέες.
 » Οἷ δ' ἔσιν αὐτῶν μυρίων σοφώτεροι,
 » Εἰ τόλμα προσγένοιτο, βύλησ' ἰσθῆμα.
 ὥς καὶ σὺ, σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγυμνένοι,
 Τροίαν κάθησθε, τῇ τ' ἐκὼν στρατιῇ,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπιρμένον.
 δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν ἰδαιὸν Γάριν
 μέγιστον νομίζειν Γηλέως ἐχθρόν ποτε,
 ὃ μὴ φερέῃ τῆσδ' ὡς τάχιστα πρὸ σέως,
 καὶ πᾶς ἄτεκνος· ἦν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγώς,
 ἔλατ', δ' ἰοίκων τῆσδ' ἐπιστάσας κόμης.
 ἢ σείροσ' ὅσα μόχθος, ὅκ' ἀνέξεσθαι
 τίκτοντας ἄλλας, ὅκ' ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
 ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχῆς παίδων πέρι,
 ἀπαδάς ἢ μᾶς δ' ἡ κατασῆναι τέκνων,
 φθόρεσθαι τῆσδ' ἐμῶν, ὥσ' ἂν ἐκ μάθω

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἥ τις με λύγν' τῆσδε κώλύσῃ χέρας.
 ἔπαρε σαιτὴν, ὡς ἐγὼ, καὶ περ τρέμων,
 πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας ἐξάνησομαι.
 ὦδ' ὦ κἀκίσε τῆσδ' ἐλὺ μὲνω χέρας;
 βῆν' ἢ λέοντ' ἢ λιπίζεσ' ἐντὴν βρόχοις;
 ἢ μὴ ξίφος λαβῶσ' ἀμυνάθοιτό σε
 ἐδείσας; ἔρπε δ' αὖρ ὑπ' ἀγκάλας βρέφος.
 ξύλλυε μητρὸς δεισμά· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν· ἃ δ' ἀπὴν δορὸς
 τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, καὶ μάχης ἀγῶν,
 τὰλλ' ὄντες, ἴσε μηδενὸς βελτίονες.
 χο ἀνείμενον τι χρεῖμα πρεσβυτῶν γένος,
 καὶ δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὑπο.
 με ἄγαν προνωπὴς ἃς τὸλοι δορεῖν φέρη.
 ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν ἃς Φθίαν μολῶν,
 ἔτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ἔτε πῆσομαι.
 καὶ νῦν μὲν, ὃ γὰρ ἄφθονον χολὴν ἔχω,
 ἀπὲ μ' ἐς οἶκον· ἐσι γὰρ τις ὃ πρόσω
 Σπάρτης, πόλις τις, ἢ προτῶ μὲν ἦν φίλη,
 νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθὼν θέλω
 στρατηλατήσας, ὥσθ' ὑποχείριον λαβῶν.
 ὅταν δὲ τὰ κῆθ' ὑ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
 ἤξω· παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
 γαμβρὸς, διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους.
 καὶ μὲν κολάξῃ τήνδε, καὶ τολοιπὸν ἢ
 σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήφεται.
 θυμὸς μένος δὲ, τάνεστι θυμὸς μένων.
 ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται.
 τὸς σὺς δὲ μύθεος ῥαδίως ἐγὼ φέρω.
 σκίῃ γὰρ ἀντίσσιχος ὥς, φωνὴν ἔχεις

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἀδύνατος· ὅθεν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον·
 Πη ἦν τέκνον μοι δῶρ', ὅτ' ἀγκάλας σταθῆς,
 σύ τ' ὦ τάλαινα· χῆματος γὰρ ἀγρία
 τυχῶσα, λιμένας ἦλθες ἧς ἀνέμευς·
 αν ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δόεν ἄν, καὶ τοῖσι σοῖς,
 σώσαντι παῖδα, καὶ μὲ τὴν δυσδαίμονα·
 ὅρα δὲ μὴ νῦν ἧς ἐρημίαν ὀδῶ
 πῆξαντες οἶδε, πρὸς βίαν ἄγωσί με,
 γέροντα μὲν σ' ὀρώντες, ἀσθενὴ δ' ἐμὲ,
 καὶ παῖδα τόνδε, νήπιον· σκόπει τάδε·
 μὴ νῦν φυζόντες, ἧθ' ἀλῶμεν ὕπερον·
 Πη ἢ μὴ γυναικῶν δαλῶν εἰσόδους λίσσον·
 χώρει· τίς ὧ μῶν ἄφεται; καλέων ἄρα
 φαύσθ· θεῶ γὰρ ἔνεχ', ἵππικῶ τ' ἄλλῃ,
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν καὶ τὰ·
 ἡμῶς δ' ἐτ' ἐρῶσι, καὶ γέροντες, ὥς δοκεῖς,
 ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἀνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
 τροπαῖον αὐτῷ σῆσομαι πρέσβυς περὶ ὧν·
 » Πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον ἀνψυχὸς ἦ,
 » Κρείσσων· τί γὰρ δῖ' Διὶ δειλὸν ὄντ' ἀσωματῆν;
 χ' ἢ μὴ γενόιμαν, ἢ
 πατέρων ἀγαθῶν
 εἶην, πολυκτῆτων
 τε δόμων μέτοχος·
 ἧ τι γὰρ ἂν πάχοι τις ἀμήχανον,
 ἀλκῶς ὅσπ' ἀνὴρ ἀνενέταις,
 κηρυσσόμενων δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων,
 τιμὰ, καὶ κλέος·
 » Οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 » Ἀνδρῶν ἀφαιρῆται

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Χρόνος· ἅ δ' ἄρετὰ,
 » Καὶ θανῶσι λάμπει.
 » Κρῆαρον δὲ νίκαν μὴ
 » Κακὸ δόξον ἔχειν,
 » Ἡ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν
 » Δυνάμει τε δίκαν.
 » Ἡ δὲ μὲν αὐτίκα τῷτο βροτοῖσιν,
 » Ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν·
 » Καὶ μὴν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται δόμων·
 ταύταν ἦνεσα,
 ταύταν καὶ φέρομαι βιοτῶν,
 μηδὲν δίκας ἔξω,
 κράτος ἐν θαλάμοις,
 καὶ πόλει δύναισθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα,
 πῆθομαι καὶ σὺν Αἰπίθαισί σε, καὶ Κεν
 ταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ.
 καὶ γὰρ ἐπ' ἀργῶν δορὸς
 ἄξιον ὕψος ἐκπεράσσει
 ποντίαν ξυμπληγάδα
 κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν,
 Ἰλιάδα τε πόλιν, ὅτε πάρος
 οὐδ' ὀκίμος Ἰδίοσ
 Ἴνις ἀμφέβαλεν φόνῳ,
 κοινὰν τὰν οὐκλειαν
 ἔχοντ' Εὐρώταν ἀφικέσθαι.
 θε ὦ φίλταται γυναῖκες, ὥς καὶ ὦν καὶ ὥς
 διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
 δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ερμιόνην λέγω,
 πατρός τ' ἐρημωθείσα, συγγόια θ' ἅμα,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ὄϊον δ' ἐδραμεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανέειν,
 καὶ παῖδ' ἐβηλόνεσσ' ἀκατανέειν θέλει,
 πόσιν τρέμωσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων,
 ἐκ τῶνδ' ἅτ' ἰμῶς δωμάτων ἀποσταλῇ,
 ἢ κατθανῇ κτείνεσθαι τὸς, ὃ χρὴ θανέειν.
 μόλις δ' ἐνὶν θέλουσιν ἀρτῆσαι δέριν,
 ἔργῳσι φύλακες δ' ἰμῶς, ἐκ τε δεξιᾶς
 ξίφει καθαρχάσσουσιν ἐξαιρέμενοι.
 ἔγω μὲν ἄλλῃ καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
 ἐγνώκει πράξασθ' ὅ καλῶς· ἐγὼ μὲν ἔν
 δέσποιναν ἔργῳ, ἀρχόντις καὶ μιν φίλαι.
 ὁ μὲν δ' ἐβασίλει τῶνδε δωμάτων ἔσω,
 θανάτῳ νιν ἐκλύσαθε. Τῶν γὰρ ἡθάδων
 φίλων νέοι μολόντες, εὐπρόθεστοι.
 καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκρόομεν
 βοὴν, ἐφ' ᾗ οἱ σὺν ἡλθεσ' ἀγγέλλουσα σύ.
 δέειξεν δ' εἰσὶν ἡ τάλαν ὅσον δένει
 πράξασθαι δεινὰ δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶ
 φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανέειν.
 ἰώ μοι μοι· σπάρταγμα κόμας, ὀνύχων τε δά
 ἰα μύγματα θήσομαι.
 ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακτενῇ;
 αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 ἔρ' ἂν αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
 ἀπολεπτόμιτον φάρος.
 τέκνον, καλύπτει σέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
 τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις σέρνα;
 δῆλα καὶ ἀμφιφανῇ, καὶ
 ἀκρυπῆα δεδράκαμεν πόσιν.
 ἀλλ' αἶψα φόνον ῥάφασα συγγάμῳ σέθεν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἔρ κατὰ μὲν ἔν σίνω δαΐας τόλμας,
 ἀν' ἑρέξ', ὧ κατάρατος
 ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.
- θε συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.
- ἔρ τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἡγρεύσω;
 ἀπόδος ὧ φίλῃ,
 ἀπόδος, ἵν' ἀντάαν
 εἰρίσω πλαγάν.
- τί με βρόχων ἤρχεις;
 θε ἀλλ' ἄ σ' ἀφείνῃ μὴ φρονῆσαν ὡς θάνοισ,
- ἔρ οἶ μοι πότμη· πῶ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 πῶ δ' ἄς πέρας αἰρῶ;
 κατὰ πάντων, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
 ἵνα θανῆσαι νερτέροισι μέλω;
- χε τί ταῦτα μοχθῆς; συμφορὰ θεήλατοι
 πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.
- ἔρ ἔλιπες ἔλιπες ὧ πάτερ, ἑπακτίαν
 ὥσεί μονάδ' ἔρημον ἔσαν
 ἐναλίς κώπας.
 ὀλεῖ μ' ὀλεῖ με·
 ἔκείτι τᾶδ' ἐνοιμήσω
 νυμφιδίῳ σέγα.
- τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὀρμάθω,
 ἢ δ' ἄλα δ' ὕλοις γένεσσι προσπέσω
 Φθιάδος ἐκ γᾶς;
 κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' ἦν,
 ἢ παυκᾶν σκάφος, ἢ
 διὰ κυανέας ἐπέραισ' ἀκτὰς
 πρωτόπλευς πλάτα.
- θε ὧ παῖ, τότε λίαν ἔτ' ἐκείν' ἐπήνεσα,

ἔτ' ἄς

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ὅτ' ἦς γυναῖκα τρωάδ' ἔξῃ μάρτανες,
 ἔτ' αὐτὸν οὖν σὺ δειμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
 ἔχ' ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,
 φαύλοισι γυναῖκας βαρβάρῃ παθεῖς λόγοις.
 ἔγάρ τι σ' αἰχμάλωτον ἐν Τρώϊας ἔχει,
 ἀλλ' ἄνδρὸς ἐσθλῶ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν
 ἔδνοισι, πόλεώς τ' ἔμείσως ἀνδάμονος.
 πατὴρ δ' ἐσ' ἔχ' ὧδ' ὧς σὺ δειμαίνης τέκνον,
 προσδὺς εἰσείδω μμάτων τῶνδ' ἐκπεσθῆν.
 ἀλλ' εἴσιθ' ἔσσω, μὴ δ' ἐφαντάξῃς δόμων
 πάροιθε τῶνδε, μὴ τιν' αἰχύνῃν λάβῃς
 πρόσθεν μελάρων τῶνδ' ὀρωμένη τέκνον.
 καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἐκδήμος ξένος,
 σπυδῆ πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύεται.
 ὅρ ξέναι γυναῖκες, ἧτάδ' ἔς' Ἀχιλλεύς
 παιδὸς μελάρρα, καὶ τυραννικὰ σέγα;
 ἔγνωσ'· ἀτὰρ δὴ τίς ὢν πυθάνη τάδε;
 ὅρ Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταίμνηστος τόκος.
 ὄνομα δ' Ὀρέσης· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
 μαντήα Δωδωναίᾳ· ἐπεὶ δ' ἀφ' ἰκόμεν
 Φθίαν, δοκῶ μοι ξυγγενὲς μαθῆν περὶ
 γυναῖκας, εἴξῃ, καὶ τυχεύσασα τυγχάνει,
 ἢ ἀπ' αἰετὶς Ἑρμιονῆ· τιλυρὰ γὰρ
 ναῦς σ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως ἐστὶν φίλη.
 ἐρ ὦ νηπιόισι χεῖματος λιμὴν φανείς
 Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σέ τῶνδε γυνάτων
 οἰκτερον ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
 πράσσοντας ἐκ δ' ἄν, σε μμάτων δ' ἔχ' ἥσοντας.
 σοῖς προσέθην μιγόνασιν ὠλένας ἐμᾶς.
 ὅρ ἔα· τί χρεῖμα; μῶν ἐσφάλεμεθ' ἢ σαφῶς ὀρώ

Ω

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δόμων ἀνασταν τήνδε Μενέλειω κόρην;
 ἔρ ἥνπερ μὲνινγε Τυνδαρίς τίηται θυγὴν
 Ελένη κατ' οἴκους πατρὶ, μηδ' ἐν ἀγνοίᾳ.
 ὄρ ὦ Φοῖβ' ἀκέτωρ, πημάτων δόις λύσιν.
 τί χρεῖμα; πρὸς θεῶν, ἢ βροτῶν πάχεις πακὰ;
 ἔρ τὰ μὲν, πρὸς ἡμῶν. τὰ δ' ἐπὶ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχῃ.
 τὰ δ' ἐπὶ θεῶν τε. πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.
 ὄρ τίς ἔν' ἂν ᾗ μὴ πεφυκότων γέ πω
 παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλὴν εἰς λῆχος;
 ἔρ τῷτ' αὐτὸ καὶ νοσῶμεν. οὐ μ' ὑπηγάγῃς.
 ὄρ ἄλλην τίν' οὐκ ἔστιν ἀντὶ σὺ σέρχει πόσις;
 ἔρ τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνανέτιν.
 ὄρ κακὸν γ' ἐλέξας, ἐν ἀνδρᾷ δ' ἴα' ἔχῃ λῆχιν.
 ἔρ τοιαῦτα ταῦτα. κατ' ἐγὼ γ' ἡμυνάμην.
 ὄρ μῶν ᾗς γυναικὶ ἔρ' ῥαφας οἶα δὴ θυγὴν;
 ἔρ φόρον γ' ἐκένῃ, καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.
 ὄρ κακτείνας, ἢ τίς συμφορὰς ἀφάλετο;
 ἔρ γέρωνγε Γηλαῦς τὴς κακίονας σίβων.
 ὄρ σοὶ δ' ἦν τίς ὅστις τῷ δ' ἐκοινώνει φόβῳ;
 ἔρ πηχτήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀπὸ Σπάρτης μολῶν.
 ὄρ κακτεῖται τῷ γέροντος ἡπὶ θη χερὶ;
 ἔρ αἰδοῖγε. καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπῶν.
 ὄρ συνῆκα. ταρβῆς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
 ἔρ ἐγὼς. ὁλῆ γὰρ μ' ἐνδίκως. τί δ' ἄλ' λέγειν;
 ἀλλ' ἄντο μάϊσε, Δία καλῶς ὁμόγηιον,
 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωπατώ,
 ἢ πρὸς πατρῶν μέλαθρον. ὥς δοκῶσί μοι
 δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέρ' ἔχοντες οἵδ' ἐμε.
 μισθ' τε γὰρ Φθιάς εἰδ' ἔξει πάρος
 Φοῖβ' ἀλιπῶν μαντῆον εἰς δόμους πέσις,
 κτενῆ μ'

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

πτενέει μ' ἐπ' αἰχίσοισιν· ἢ δολύσομεν
 νόθοισι λείπτροις, ὧν ἐδ' ἄποξον προτῷ.
 ὅρ πῶς ἔν τάδ' ὡς ἡ ποίτις ἐξήμάρτανας;
 ὅρ Κανῶν γυναικῶν εἰσοδοίμ' ἄπώλεσαν,
 Αἱ μοι λέγσαι τὸ σδ' ἐχάυνωσαν λόγους.
 σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
 δούλην ἀνέξῃ σοὶ λέχους κοινῆ μένην;
 μά τὴν ἀνάσταν, ὅκ' ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 βλέπῃς ἂν αἰγῶς, τὰ μ' ἐκαρπύτ' ἂν λέχῃ.
 καὶ γὰρ κλύεσσα τὸ σδε σερρήνων λόγους,
 σοφῶν, πανέργων, ποικίλων λαλημάτων,
 ἐξήνεμώθην μωρία· τί γὰρ μ' ἐχρῆν
 πόσιν φυλάττειν, ἢ παρὴν ὅσων ἔδει;
 πολὺς μὲν ὄλβος· δωμάτων δ' ἠνάσσομεν.
 παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἂν,
 ἢ δ' ἡμιδύλους τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενῆς.
 Ἀλλ' ὅ ποτ' ὅ ποτ', ὅ γὰρ ἡ σάπαξ ἐρῶ,
 Χρὴ τὸ σγε νῦν ἐχόντας, οἷς ἐστὶν γυνή,
 Πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἀλοχὸν ἡσφοιτᾶν ἑᾶν
 Γυναικῆς· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.
 Ἡ μὲν τι κερδαίνεσσα, συμφείρει λέχους.
 Ἡ δ' ἀμπλακῆσσα, συννοσεῖν αὐτῇ θέλει.
 Πολλὰ δὲ, μακρότιτι· κἀντῶθεν δόμοι
 Νοσῶσιν ἀνδρῶν· πρὸς τὰ δ', αὐ φυλάσσετε
 Κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
 Ὑγιὲς γὰρ ὅδ' ἐν αἰθύραθεν εἰσοδοί.
 Δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ, καὶ κακὰ.
 ὅρ ἄγαν, ἐφῆκας γλῶτταν ἥς τὸ σύμφυτον.
 συγγνωστὰ μὲν ἔν σοι τὰ δ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν
 κοσμεῖν γυναικῆς τὰς γυναικῆς φύσας.

††

†

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ερ Σοφόν τι χρήμα τῷ διδάξαντος βροτῶς,
 α ὅπως ἀνέειν τῶν ἐναντίων πάρα.
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδ' σύγχυσιν δόμων,
 ἔριν τε τὴν σὴν, καὶ γυναικὸς Ἑκτορος,
 φυλακὰς ἔχων ἱμῖνον, ἥτ' αὐτὸ μένης,
 εἴτ' ἐκφοβηθεὶς αἰχμαλωτίδος φόβῳ
 γυναικὸς, οἰκῶν τῶνδ' ἀπὸ πηλὸν ἀλγῶν θέλεις.
 ἦλθον δὲ ταῖς σὰς ὕμνων ἐπιστολῆς.
 ἧ δ' εἰ διδόνης ὥς περ ἐνδίδως λόγῳ,
 πέμψω σ' ἀπ' οἰκῶν τῶνδ'. ἐμοὶ γὰρ ὅσα πρὶν,
 σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ, σὺ πατρὸς καὶ μη.
 ὅς πρὶν τὰ Τροίης εἰσβαλὴν ὀρίσματα,
 γυναικὶ ἐμοὶ δὲ, εἴθ' ὑπέλαθ' ὕπερον
 τῶν νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' ἐπέρσοι πόλιν.
 ἐπὶ δ' Ἀχιλλέως δαῦρ' ἐνόησε γόνος,
 σὺ μὲν συνέγνω πατρὶ, τὸν δ' ἐλυσόμην
 γάμος ἀφ' ἧναι σὺς, ἐμὰς λέγων τύχας,
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον· ὡς φίλων μὲν ἀν
 γήμα μ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἐκτοθεν δ' ὕψιστον,
 φεύγων ἀπ' οἰκῶν, ὡς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
 εἰδὴν ὑβριστεῖς ἥσ' τ' ἐμῆς μητρὸς φέρον,
 ταῖς θ' αἰματωπῆς θεᾶς ἐνεδίξων ἐμοί.
 καὶ γὰρ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοῖν,
 ἦλθον μὲν ἦλθον, συμφορᾶς δ' ἠνθόμην.
 σῶν δ' ἐσπερθεὶς ὡχόμην ἀκῶν γάμων.
 νῦν ὅν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
 καὶ συμφορὰν τὴνδ' εἰσέως σ' ἀμνηστῆς,
 ἄξω σ' ἀπ' οἰκῶν, καὶ πατρὸς δώσω χερί.
 α Τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν· ἐν τε τοῖς κακοῖς,
 α Οὐκ ἔστιν ὅδ' ἐν κρηῶν οἰκίῃ φίλῳ.

ερ νυμφῶν

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ρ νυμφονιάτων μὲν τῶν ἐμῶν, πατὴρ ἐμὸς
 μέριμναν ἔξει, καὶ ἐμὸν κρίνειν τάδε.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
 μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα, καὶ μολὼν πόσις.
 ἢ παιδὸς οἴκῳ μ' ἐξερημῶσαν μαθὼν
 Γηλῶς, μετέλθοι πωλιῶσις διώχμασι.
 ερ θάρσος γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλεύς
 μηδ' ἐν φοβηθῆς παῖδ', ὅς εἰς ἐμ' ὕβρισε.
 τόισι γὰρ αὐτῷ μηχανὴν τεπλεγμένην,
 βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔθηκεν φόνος
 πρὸς τῆσδε χεῖρος, ἣν πάρος μὲν ἔκ' ἐρῶ,
 τελευμένων δέ, Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
 ὁ μητροφόντις δ' ἦν δορυξένων ἐμῶν
 μέινωσιν ὅριοι πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
 δέξεται μὲν σφε μηδ' ἐν, ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατὴρ φόνιον αἰτήσῃ δίκην
 ἀνάκτα Φοῖβον· ὃ δ' ἐνὶν μετὰ σκισ
 γνώμης ἀνήσει, θεῶν δίδοντα νῦν δίκας.
 ἀλλ' ἐκ τ' ἐκένε, διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
 κακῶς ὀλέσται· γνώσεται δ' ἐχθρὸν ἐμὸν.
 » Εχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν ἔς ἀναστροφὴν
 » Δαίμων δίδωσι, καὶ ἐξ' ἐφρονεῖν μέγα.
 χθ ὦ Φοῖβ' ὃ πυρῶσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
 αὐτῇ χεῖρ πάγον, καὶ πόντιε
 κυανέαις ἵπποις διφράων
 ἄλιον πέλαγος,
 τίνος ἔνεα' ἄτιμον ὄργα
 ναν χεῖρα τεκτοσύνας
 Εὐναλίῳ δορὶ μήστορι προσθέντες,
 τάλαιναν τάλαιναν μεθ' ἧτε Τροίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλήσους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν,
αὐτὰρ πῦρ ὄχρ' ἐξέλεξε,
καὶ φονίους ἀνδρῶν ἀμίλλας
ἔθετ' ἀσπεράνας.
ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδα βασιλῆ
ες· ὃ δ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ
θεοῖσιν λείλαμπεν καπνῷ θυώδει.
βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχῃ παλάμας·
αὐτὰ τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
πρὸς τέκνων ἀπῆυρα.
θεῶν θεῶνιν
κέλευσ' ἔπεισάφῃ
μαντόσυνον, ὅτε νιν
Ἀργίοιεν πορνθεῖς
Ἀγαμέμνονεος κέλευρ
ἁδύτων ἐπιβάς κτεάνων ματρὸς φονῆς.
ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πέθομαι;
πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων
ἀγοραὶ, ἀχέρας σοναχὰς
μέλποντο δυσάνων τεκνέων ἀλοχοί.
ἐκ δ' ἔλειπον οἶκας
πρὸς ἄλλον ἀνὰ
τορ' ἔχ' ἰσοὶ μόνα
δύσφρονες ἐπέπεσον,
ἔφίλοισι λύπαι.
πόσον Ἑλλὰς ἔτλα, πόσον.
διέβα δὲ Φρυγῶν καὶ πρὸς ἀνάρπυς γῆας
σκηπτοῦς, σαλεύων αἰὶδ' ἀφ' ὄνον.

πῃ Φθιώ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

- πη Φθιώτιδες γυναῖκες, ἰσπερὶντί μοι,
σημήνατ' ἡθόμιν γὰρ ὅσα φηῖ λόγον,
ὥς δώματ' ἐκλιπῶσα Μενέλαω κόρη
φρέσιν τάδ' ἦνω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων,
= Εἰ ταῦτ' ἀληθῆ. Τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τὸς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονήν τυχας.
- χο Γηλαῦ, σαρῶς ἡκιστάς. ὅδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ὅσα τυγχάνω κακοῖς.
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων.
- πη τίνος φόβος τυχῶσα; διαπέρανέ μοι.
- χο πόσιν τρέμωσα μὴ δόμων νιν ἐβάλη.
- πη μῶν ἀντὶ παιδὸς θανάσιμων βυλὸν μάτων;
- χο ναὶ, καὶ γυναῖκος ἀχμαλωτίδος φόβω.
- πη σὺν πατρὶ δ' οἶκός, ἢ τίνος λήπει μέτα;
- χο Ἀρχιμέμονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.
- πη ποῖαν περαινὼν ἐλπίδ', ἢ γῆμαι θέλων;
- χο καὶ σῶγε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
- πη κρυπτός κατασπὰς, ἢ κατ' ὁμὴν ἐλθὼν μάχη.
- χο ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίῃ Δελφῶν μέτα.
- πη οἶ μοι. τόδ' ἦδη δῆλόν. ὅχ' ὅσον τάχος
χωρήσεται τις πυθικὴν πρὸς ἐστάν,
καὶ τὰνθάδ' ὄντα, τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο;
- αἰ ἰὼ μοι μοι.
- οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦνω τύχας
σοὶ τ' ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότη.
- πη αἶ. αἶ. πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκῶν.
- αἰ ἔν' ἐστ' σοὶ παῖς παιδὸς, ὥς μάθης γέρον
Γηλαῦ. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν, καὶ μυκηναίῃς ξένῃς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χ^ο ἄ. ἄ. τί δράσεις ὦ γεραί; μὴ πέσης.
 ἔπαυρε σπαντόν Γ. ὅδ' ἐν ἡμ' ἀπώλیمان.
 φρεσὶ μὲν αὐδ' ἡ, φρεσὶ δ' ἄρθρα μὴ κἄτω.
 α^γ ἀκούσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυνάθειν
 χρήσεις τὸ πραχθέν, σὺν κατορθώσας δέ μας.
 π^η ὦ μάϊρα γήρως ἐχάτοισι πρὸς τέρμασιν,
 οἷά με τὴν δύσηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις;
 πῶς οἴχεταί μοι πᾶσι μόνυ παιδὸς μόνος;
 σήμαιν' ἀκῆσαι δ' ὅκ' ἀκῆσ' ὅμως θέλω.
 α^γ ἐπὶ τὸ κληνὸν ἦλθομεν Φοῖβη πέδον,
 τρεῖς μὲν φαεινὰς ἡλίῳ διεξέδ' οὖς
 θέα διδόντες ὁμματ' ἐξέπ' ἔμπλαμεν.
 καὶ τῷ ὕποπτον ἦν ἄρ' εἰς δ' ἐσυστάσεις,
 κύνεσσ' ἐχῶρει λαὸς οἰκήτωρ θεῶ.
 Ἄγα μέμνονος δὲ πᾶσι διασεύχων πόλιν,
 εἰς ὅς ἐκαστῷ δυσμενῆς ἦν ὁ δα λόγος.
 ὁράτε τῷτον, ὃς διασεύχει θεῶ,
 χρυσὸν γέμοντα γυάλας θισσαυρὸς βροτῶν.
 τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος,
 δ' αὖρ ἦλθε, Φοῖβη ναὸν ἐκτέρσαι θέλω.
 καὶ τῷ δ' ἐχῶρσ' ῥόθιον ἐν πόλει κακόν.
 ἀρχαί τ' ἐπληρύντ' εἰς τε βυλάντηρια
 ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεῶν χρημάτων ἐφύεσσον,
 φρεσὶν ἐτάξαντ' ἐν περιστάσι δ' ὁμοῖς.
 ἡ μὲν δ' ἐμῆλα φυλλάδος Γαρηησίας
 παιδὸν ματ' ὅδ' ἐν τῶνδ' ἐπὶ πεπυσμένοι,
 λαβόντες ἡμεν, ἐχάρασι τ' ἐφύεσμεν,
 σὺν προξένοισι μάντεσιν τε πυθικῶσι.
 καὶ τίς τ' εἶπεν, ὦ νεανία, τί σοι
 θεῶν κατὰ ξόμεσθα; τί νος ἦεις μέτα;
 ὅδ' εἶπε

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ὅδ' εἶπε, Φοῖβ' ἄνθρωπος πάροιθ' ἄμαρτίας
 δίκας παραχρῆν βυλόμειδ' ἤτησα γὰρ
 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος εἶναι δίκην.
 πάνταυθ' Ὀρέσων μῦθος ἰχθύων μέγας,
 ἐφαίνεθ' ὥς φάνοιτο δεσπότης ἐμὸς
 ἥκων ἐπ' αἰχμοῖς ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
 κρηπίδος ἐντός, ὥς πάρος χρησιρῶν
 αἴετο Φοῖβ' ἄνθρωπος τυχάνει δ' ἐν ἐμπύροις.
 τῷ δὲ, ξιφίρης ἄρ' ὑφεισθῆκε λόχος,
 δάφνη σκικαδής, ὧν Κλυταμένησας τόκος
 εἰς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορῥάφος.
 χ' ὧ μὲν, κατ' ὅμμασ' αὖ, προσάχεται θεῶ.
 οἷδ' ὀξυθήκοις φασγάνοις ὠπλισμένοι,
 κεντῶσ' ἀταλχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
 χωρῆ δὲ πρύμναν, ὅ γάρ εἰς καιρὸν τυπῆς
 ἐτύχαν' ἔξελκει δὲ καὶ παραστάδος
 κρεμάσας τάλχη πασάων καθαρχάσας.
 ἐπὶ πὶ βωμῷ γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν.
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἰσχυρῶν τάδε,
 τίνας μ' ἐκατι κτένετ', αὖσε βῆς ὁδὸς
 ἥκοντα; ποῖας ὀλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶνδ' ὅδ' ἐν ὁδῶν μυρίων ὄντων πέλας,
 ἐφθέγγεατ', ἀλλ' ἐβαλλον ἐν χειρῶν πέτραις.
 πυκνῇ δ' ἐνιφάδι πάντοθεν ἀποδύμενος,
 πρῆττε τάλχη, καὶ φυλάσσετ' ἐμβολὰς,
 ἐκθῆσε καὶ κῆσ' ἀσπίδ' ἐκτένων χερί.
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἥνυεν, ἀλλὰ πόλλ' ὁμῶς βέλη
 οἷσιν μεσάμην', ἐκλυτοί τ' ἀμφώβολοι
 σφαγεῖς ἐχώρην βυπόροι ποδῶν πάρος.
 δεινὰς δ' ἄν' ἔδιδε πυρρὶ χάσ φρεσὶ μένῃ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βέλεμενα παῖδες· ὥς δ' ἐμιν περιστάδον
 κύκλῳ κατὰ χονὺ διδόντες ἀμπνοάς,
 βωμῷ κενώσας δεξιὰ μηλον ἐσχάραν,
 τὸ τρωϊκὸν πῆδη μαθηδύσας ποδῶν,
 χωρὶς πρὸς αὐτὺς· οἳ δ' ὅπως πελειάδες
 ἱέρακ' ἰδύσαι, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπῶν μιγάδες, ἐκ τε τραυμάτων,
 αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν σεντοπόρου κατ' ἐξόδου.
 κραυγὴ δ' ἐν ἀνφίμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλαξεν· ἀνδρία δ' ὅπως
 ἔση φαιεννοῖς δεσπότης σίλβων ὅπλοις,
 πρὶν δὴ τις αὐτῶν ἐκ μέσων ἐφθέγγετο
 δεινὸν τε, καὶ φρικτῶδες· ὥρσε δὲ στρατὸν
 σρέψας πρὸς ἀλκὴν, ἐνθ' Ἀχιλλέως πῖτνῃ
 παῖς, ὀξυθήκτῳ πλουράφασγάνῳ τυπὴς
 δελφῶ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς περ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πῖτνῃ,
 τίς ἔσίδηρον προσφέρει; τίς ἔπέτρον,
 βάλλων, ἀράων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον, τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων·
 νεκρὸν δ' ἐδήνιν κείμενον βωμῷ πέλας,
 ἐξέβαλον ἐκ τοῦ θυοδόκων ἀνακτόρων·
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χερσὶν,
 κομίσομεν νιν σοὶ κατοιμῶσαι γούσις,
 κλαύσαι τε πρίσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφῳ·
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοπίξων ἄναξ,
 ὁ τῶν δινάων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρα Ἀχιλλέως·
 ἐμνημόνευσε δ' ὥς περ ἄνθρωπος κακὸς,
 παλαιὰ νῆμι· πῶς ἂν ἐν εἴη σοφός;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

χο καὶ μὴν ὁ δ' ἄναξ φορέσθην αὐτὸς
 Δελφίδος ἐκ γῆς, δῶμα πελάξει.
 τλήμων ὁ παθὼν· τλήμων δ' ἐ γέρον
 καὶ σύ· δέχῃ γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἴκους, ὅχως σὺ θέλεις.
 αὐτὸς τε κακοῖς πῆμασι κύρσας,
 ἥς ἐν μοίρας συνέκυρσας.
 πη ἰὼ μοι ἐγὼ· κακὸν οἶον ὄρω
 τόδ' ἐ, καὶ δέχομαι χερὶ δῶμασ' ἐμοῖς.
 ἰὼ μοι μοι· αἶ· αἶ·
 ὦ πόλι Θεσσαλίας, διολώλαμεν.
 ὦχό μεθ'· ἔκ' ἐτι μοι γένος, ἔκ' ἐτι μοι τέκνα
 λήπετ' ἐν οἴκοις.
 ὦ χέτλια παθὼν ἐγὼ, εἰς τίνα
 δὴ φίλον αὐγὰς βάλλων τέρφομαι;
 ὦ φίλιον σῶμα, καὶ γένυ, καὶ χεῖρες.
 εἴθ' ἐ σ' ὕπ' Ἰλίου ἥναρε δαίμων
 Σιμοεντίδα παρ' ἄκταν.
 χο ἔστος μὲν ἔν' ἐκ τῶνδ' ἐτι μᾶτ' ἂν γέρον,
 θανῶν· τὸ σὸν δ' ἦν ὦ δ' ἂν στυχέσερον.
 πη ὦ γάμος, ὦ γάμος,
 ὅς τ' αὖτε δῶματα καὶ πόλιν ἀμᾶν
 ὤλεσας· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· ὦ παῖ.
 μή ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσῶνυ μόν
 ὦφ' ἐλ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
 ἀμφιβαλέσθαι
 Ἑρμῖονας αἶδ' ἀν' ἐπὶ σοὶ τέκνον,
 ἀλλὰ κεραιῶν ὦ πρόσθεν ἐλέσθαι,
 μήδ' ἐπὶ τοξοσύνῃ φονίῳ πατρὸς
 αἶμα τὸ διογενὲς ποτε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φόβῳ βροτὸς ἔς θεὸν ἀνάψαι.

χο ὅποτοί· ὅποτοί·

θανόντα δεσπόταν γόοις

νόμῳ τῶν νετέρων κατάρξομαι.

πη ὅποτοί· ὅποτοί·

διάδοχα τάλας ἐγὼ

γέρον καὶ δυσυχὴς δαικρύνω.

χο θεῶ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράς.

πη ὦ φίλος, δόμον ἔλθῃς ἐριμον,

ἰώ μοι μοι,

ταλαίπωρον ἐμὲ γέρον

τ' ἀπαιδανοσφίσας.

χο θανεῖν σε πρέσβυ, χρὴν πάρος τῶν σῶν τέκνων.

πη ἔσπαράξομαι νόμαν,

ἔν ἐπιθήσομαι

ἐμῷ κάρῳ κτύπημα χερὸς ἐλοόν.

ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων

μ' ἐσέρισε Φοῖβος.

χο ὦ κακὰ παθὼν, ἰδὼν τε, δυσυχὴς γέρον,

τίν' αἰῶνά γ' εἰς τοιοῦτον ἔξεις;

πη ἄτεκνος, ἐριμος, ἔν ἔχων πέρας κακῶν,

διαντλήσομαι πόνους ἔς αἶδαν.

χο μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.

πη ἀμπάμενα πάντα φρῆδα κείται,

νόμῳ μεταρσίῳ πρόσω.

χο μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀνασρέφῃ.

πη ἔκ ἐτι μοι πόλις, πόλις.

σηῆπρά τ' ἔρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν.

σύ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,

πανώλεθρόν μ' ὄψαι πιτνύντα πρὸς γαῖν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

χ^ο ἰὼ ἰὼ.

τί κεν κίνηται; τίνος αἰθέρομαι
θεῖα; κῆρυ, λάσειτ' ἀθρήσατε.
δαίμων ὅδε τις λυγρὴν αἰθέρα
πορθυμένοσ, τῶν ἱπποβότων
φθίας πεδίον ἐπιβαίνει.

θ^ε Γηλαῖ, χάριν σὼν τῶν πάρος νυμφῶν μάτων
ἦκω Θέτις, λιπῶσα Νηριέως δόμος.
καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεῴσιν κακοῖς,
μηδέν τι λίσσασθαι δυσφρονεῖν παρήνεσα.
καὶ γὰρ γὰρ, ἣν ἄλλως ἐχρὴν τίπτεν τέκνα,
ἀπώλεσ' ἐκ σὺ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
Ἀχιλλεῖα τεκῆσα πρῶτον Ἑλλάδος.
ὧν δ' ἔνεκ' ἦλθον, σιμανῶ· σὺ δ' ἐνδέχεσθαι.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλεῖος γόνον,
θάψον, παρούσας πυθικὴν πρὸς ἐχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέληταρος
φόνον βίαιον τῆς ἐρεσέας χερὸς.
γυνῆκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοαίαν γῆν χρὴν κατοικῆσαι γέρον,
Ελένη συναλλαχθῆσαν ἀναιόσι γάμοις.
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν ἀπ' Αἰακῆ μόνον
λελειμμένον δὴ βασιλέα· καὶ τῷδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλου διαπεραῖν Μολοαίαν
εὐδαμον ὄντας· ὃ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
γένος γενέσθαι δῆ τὸ σὸν, καὶ μὲν γέρον,
Τροίαν τε· καὶ γὰρ θεοῖσι καὶ γένεσι μέλῃ,
καί περ πεσόντος Γαλαάδος προμηθία.
σέ δ', ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς ἀνῆς χάριν,
θεῶν γέωσα, καὶ θεῶν πατὴρ τόκος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

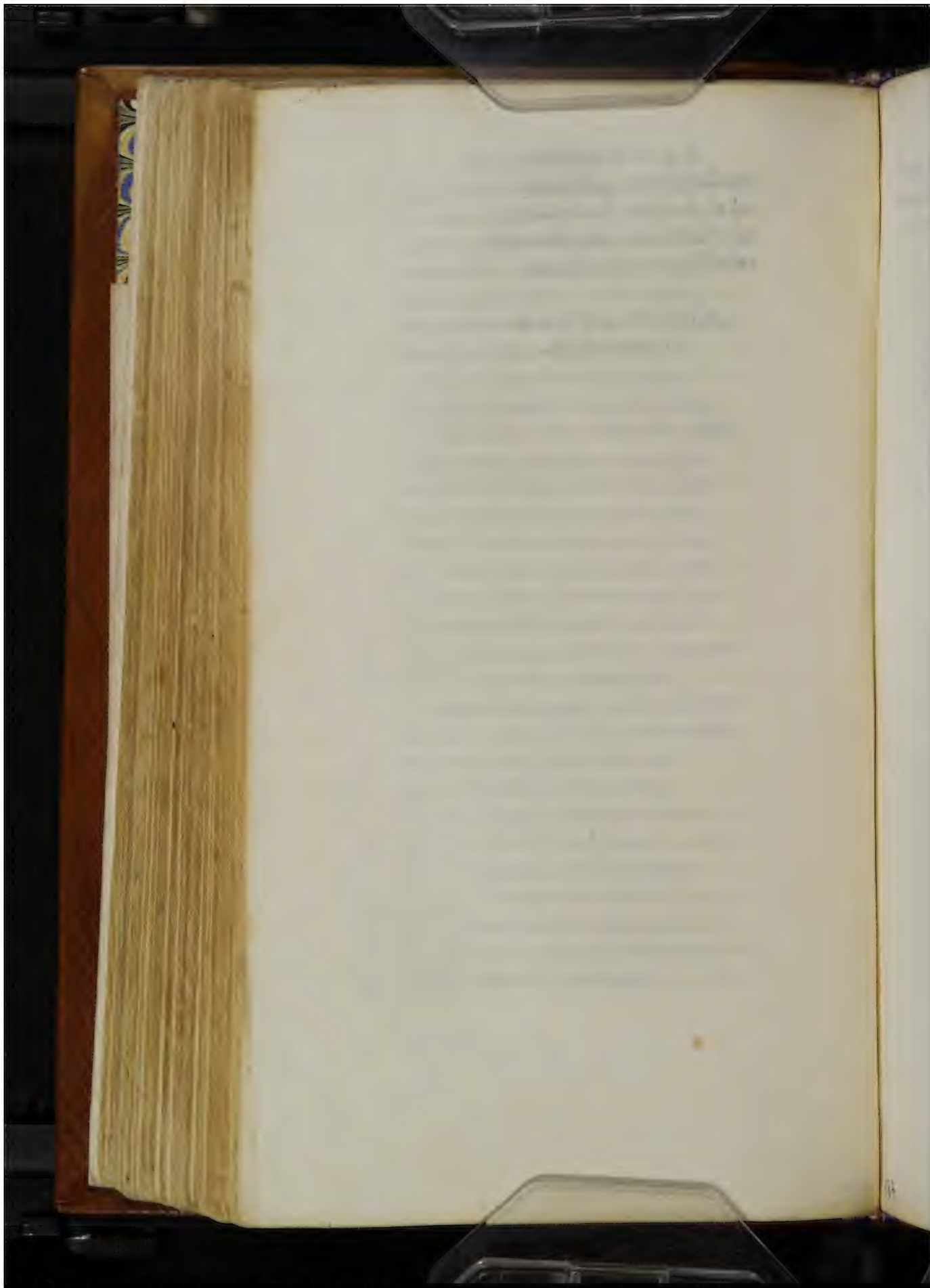
ακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
 ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 καὶ πείτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμῇ μέτα,
 τοιοπὸν ἦδη καὶ θεὸς συνοικήσεις θεῷ.
 ἐνθεν κομίσων ξηρὸν ἐκ πόντος πόδα,
 τὸν φίλτατόν σοι παῖδ', ἐμοί τ' Ἀχιλλεῖα
 ὅφει δόμους ναίοντα νησιωτικῆς,
 λυκὴν ἐπ' ἀκτὴν ἐντὸς ὠξέην πόρον.
 ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν,
 νεκρὸν κομίσων τόνδε καὶ κρύψας χθονί,
 ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν
 σιπιάδος ἴξω. μίμνε δ' ἐστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
 λαβῷσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν,
 ἐλθὼ κομισήν σε. τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δῖ' ὅς ἐκ κομίσῃ. Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπερ.
 Γᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
 ὕψος κέκρανται, κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
 ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε. ταῦτα δ' ἀξίως
 σαυτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
 παύω δὲ λύπην, σὺ κελαινῆς θεᾶ.
 καὶ τόνδε θάψας ἔμι Γηλίου πύχας,
 ὕπερ σὸν ἦλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 Κἄτ' ἔρχεσθαι δὴτ' ἐκ τε γενναίων χριῶν,
 Δῖναι τ' ἐς ἐσθλῆς, ὅστις ἄβυλάνεται.
 Κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμίαν ἔχειν,
 Μήδ' ἡξαπλότῃς οἴσεται φερνὰς δόμοις.
 Οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
 πολλὰ μορφὰ τῶν δαίμονιν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

πολλὰ δ' αἰέτῳ κρᾶνσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' ὅκ' ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκίμων, πόρον ἔβρεν θεός.
τοῖόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ
ΔΡΟΜΑΧΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.
EVRIPIDISSVPTICES.

Ἡ μὲν σκηνὴ, ἐν Ἐλευσίνι· ὁ δὲ χορὸς, ἐξ Ἀργείων
γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπρω-
κότ' ἀριστέων· τὸ δὲ δῶμα, ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αἴθρα.	Κῆρυξ.
Χορὸς.	Ἀγγελος.
Θισαύς.	Εὐάδην.
Ἀδραστὸς.	Ἴφις.

Προλογίζεται δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕ
ΤΙΔΕΣ.

Ἡ μητὲρ ἐστὶ χ' Ἐλευσίνος

χθονός

τῆσδ', οἳ τε ναὺς ἔχετε πρόσ-

πολοι θεῶς,

ἄνδρα μόνῃν με, Οἰσεία τε παῖδ' ἔμῳν,
πόλιν τ' Ἀθηνῶν, τὴν τε Πιτθίδος χθονά.
ἐν ἧ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἰθρᾶν πατὴρ, δίδωσι τῷ Πανδίωνος
Αἰγῇ δάμαρτα, Λοξίῃ μαντεύμασιν.
ἥς τάσδε γὰρ βλέψας, ἐπυξάμην τάδε
γραῦς, ἀλιπῆσαι δώματ' Ἀργείας χθονός,
ἱκτῆρι θαλλῶ προσπιτνῆσ' ἔμῳν γόνυ,
πάθος παθεῖν δεινόν ἄμφι γὰρ πύλας
Κάδμω, θανάτων ἐπ' ἀνιγναιῶν τέκνων,
ἄπαιδές ῥ' εἰσιν, ὅς ποτ' Ἀργείων ἀναξ
Ἀδραστὸς ἦρχ', Οἰδίπῳ παγμηρίας
μέρος καταχεῖν φυγάδι Πολυνείκῃ θέλων
γαμβρῷ· νεκρὸς δ' ἐτὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλῃσι τῶνδε μιτέρων, χθονί.
εἰργασίῃ δ' οἱ κρατύντες, ὅδ' ἀνείρεσι
δύναι θέλῃσι, νόμι μ' ἀτίξοντες θεῶν.
μοιρὸν δ' ἐφόρτον τάσδ' ἔχων χρήας ἔμῃς
Ἀδραστὸς, ὅμματα δ' ἀκρυσιν τέγγων ὅδε,
κῆται, τότ' ἔρχομαι, τὴν τε δυστυχεσάτην
σύνων στρατῶν, ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων.
ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἔμῳν πῆσαι λιταῖς,
νεκρὸν κομισῆν, ἢ λόχοισιν, ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι, καὶ τάρφ' μετὰ τιον,

Α Α II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μόνον τὸ δ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ,
 πόλει τ' Ἀθηνῶν τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
 ἄροτα προθύσ', ἐκ δόμων ἐλθὼς ἐμῶν,
 πρὸς τὸνδε σικκὸν, ἐνθα πρῶτον φαίνεται
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος σάχυσ.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τὸν δ' ἔχουσα φυλλάδος,
 μινῶ πρὸς ἀγναῖς ἐχάρας δυνὸν θεῶν,
 Κόρησ τε, καὶ Δήμητρος οἰκτείρουσα μὲν
 πολὺς ἀπαιδὰς τάσδε ματέρας τέκνων,
 σέβουσα δ' ἱερὰ σέμεματ'· οἴχεται δέ μοι
 ἡῆρυξ πρὸς ἄστυ, δῶρο Θησέα καλῶν,
 ὥς ἢ τὸ τέτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς,
 ἢ τάσδ' ἀνείηκες ἱκεσίησ' αὐτῇ, θεὸς
 ὅσιόν τι δράσας· Γάργα γὰρ δ' ἰορσένων
 Τυναξὶ πρᾶαθ' ἐνὶ οἴκῳ, αἵτινες σοφοί·
 ἰκετάω σε χερσὶ χερσῶν ἐν σῶμάτων,
 πρὸς γόνυ πίπθουσα τὸ σὸν,
 ἄνο μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
 νεκρῶν, οἳ καταλήπτοι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ,
 θηρσὶν ὀρείοισι βορὰν,
 ἐσιδὼς οἰκτρὰ μὲν ὄσων
 δ' αἰετὶ ἀμφὶ βλεφάροις,
 ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
 καταδρύματα χειρῶν· τί γάρ, ἅ
 φθιμένους παῖδας ἐμὸς ὅτε δόμοις
 προθέμαν, ὅτε τάφων
 χῶματα γάλας ἐσορῶ.
 ἔτεκες καὶ σύ ποτ' ὦ πότνια κῆρον,
 φίλα ποιησάμενα λείκτρα πόσει σῶ.

μετὰ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

μετὰ νῦν δὲς ἐμοὶ σῶς διανοΐας·
 μετὰ δὲς δ' ὅσον ἐπαλῶ μελέα
 τῶν φθιμένων, ὅς ἐτεκόν· παρὰ πῆ-
 σον δ' ἐσὸν, ὃν λιαρόμεθ' ἐλθεῖν
 τέκνον Ἰσμηνὸν, ἐμὴν τ' ἔς χεῖρα θείναι
 νεκύνων θαλερῶν σώματα λαΐνον τάφον·
 ὁσίως· ὅχ' ὑπ' ἀνάγκης δ' ἐπ' ὀπίπῃ
 σα, προσαιτῶς ἐμολον δεξιπύρως θεῶν
 θυμέλας· ἔχομεν δ' ἐνδίκῃ· καὶ σοὶ
 τι πάρεστι δένος, ὥς τ' ἀντικνίῃ,
 δυσυχίαν τὴν παρ' ἐμοὶ καθελῆν·
 οἰκτρὰ δ' ἐπάχυσ' ἱκετῶν,
 τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερσὶ θῆναι,
 νέκυν' ἀμφιβαλῆν λυγρὰ μέλι παιδόσ' ἐμῶ·
 αἰγῶν ὁδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόων
 διάδοχος· ἀχῆσι προσπόλων χεῖρες·
 ἴτ' ὧ ξυνωδοὶ κακοὶ,
 ἴτ' ὧ ξυναλγηδόνες,
 χορὸν, τὸν αἰδᾶς σέβει·
 διὰ παρηΐδος ὄνυχ' αὐτὸν
 αἵματ' ὅτε, χρῶτά τε φόνιον·
 » Τὰ γὰρ φθιτῶν, τοῖς ὀρώσιν νόσμος·
 ἀπληστὸς ἄδ' ἐμ' ἐξάγει χάρις γόων,
 πολὺ πονος ὥς ἐξ ἀλιβατὸς πέτρας
 ὑγρὰ ῥέυσσας γόων,
 ἀπαιστὸς αἰὲ γόων·
 » Τὸ γὰρ θανόντων τέκνων,
 » Εἰς πόνον τι κατὰ γυναικας
 » Εἰς γόος πέφυκε πάθος· ἐ. ἐ.
 θανῶσα, τῶν δ' ἀλγέων λαβοίμαν·

Α. Α. III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θη τίνων γόνων ἤκυσσα, καὶ σέρνων κτύπον,
 νεκρῶν τε θρήνης; τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο
 ἤχης ἴσης, ὡς φόβος μ' ἀναπύροϊ,
 μή μοι τι μήτηρ, ἣν μετασείχω ποδῖ,
 χρονίαν ἀπῆσαν ἐκ δόμων, ἔχινέον.
 ἔα τί χρήμα; καὶ νῦν εἰς βολὰς ὀρῶ λόγων,
 μητέρα γεραίαν βωμίαν ἐφ' ἐμὴν μένιν,
 ξένος θ' ὁ μὲν γυναικας, ὃ ρυθμόν γ' ἔνα
 κακῶν ἐχέσας. ἐκ τε γὰρ γερασμίων
 ὅσων ἐλαύνει σ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
 κερὰ δέ, καὶ πεπλῶματ' ὅθ' θεωρικὰ,
 τί ταῦτα μήτηρ; σὸν τὸ μινύειν ἐμοῖ,
 ἡμῶν δ' ἀκύνειν. προσδοκῶ τί γὰρ νέον.
 αἰ ὦ παῖ, γυναικες αἰδε, μητέρες τέκνων
 τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
 ἐπ' ἀσρατιγῶν. ἱκεσίαις δὲ σὺν κλάδοις
 φρυγῶσιν μ' ὡς δέδορκας ἐν κύκλῳ τέκνον.
 θη τίς δ' ὁ σενάξων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;
 αἰ Ἀδραστος, ὡς λέγουσιν Ἀργείων ἀναξ.
 θη οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες, ἡ τὰς τέκνα;
 αἰ ὦκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
 θη τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίαι χερί;
 αἰ οἶδ'. ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντᾶθεν τέκνον.
 θη σὲ τὸν κατήρη χλαυιδίοις ἀνιστρώ.
 λέγ' ἐκ καλύφας κρᾶτα, καὶ πάρες γόνον.
 » Ἦέρας γὰρ ὅδ' ἐν, μὴ διὰ γλώσσης ἰόν.
 αἰ ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθινάων ἀναξ
 Θησῶν, σὸς ἱκέτης, καὶ πόλιος ἡκωσέθεν.
 θη τί χρήμα θηρῶν, καὶ τίνος χρήαν ἔχων;
 αἰ οἶδ' ἣν στρατεῖαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν;

θη οὐ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

θη ἔγάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.
 ἄδ' ἔνταυθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας, Ἀργείων ἄκρως.
 θη τοιαῦθ' ὁ Τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.
 ἄδ' τὸντος θανόντας ἦλθον ἑξαίτων πόλιν.
 θη κήρυξιν Ἑρμῆ πῖσινος ὡς θάψῃς νεκρῶς;
 ἄδ' ἡσπερὶ τὰ γ' οἵ κτανόντες, ἔκ' ἐὼσί με.
 θη τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντες σέθεν;
 ἄδ' τί δ' αὖτε χυνόμενοι, ἔκ' ἐπίστανται φέρειν.
 θη ξύμβολον ἔν' μ' ἐπὶ ἦλθες, ἢ τί νιν χάριν;
 ἄδ' νομίσαι σε Θησέως παῖδας Ἀργείων θέλων.
 θη τὸ δ' Ἀργεὺς ἡμῖν πῦρ σιν; ἢ κόμπη μάστιγ;
 ἄδ' σφαλόντες οἱ χόμμεσθαι, πρὸς σέ δ' ἡκομέν.
 θη ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλῃ;
 ἄδ' πάντες σ' ἱκνῶνται Δαναῖδαι θάψαι νεκρῶς.
 θη ἐκ τῶ δ' ἐλαύνεις ἐπὶ πρὸς Θήβας ὄχλως;
 ἄδ' διαδοῖσι γαμβροῖς τὴνδε πορσύνων χάριν.
 θη τῶ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων, σέθεν;
 ἄδ' ἔκ' ἐγγενὴ ξυνῆψα κηδῆσαν δόμοις.
 θη ἀλλὰ ξένοισι ἐδωκας Ἀργείας κούρας;
 ἄδ' Τυδῆ τε, Πολυνείκει τε τῶ θηβαιγενῆ.
 θη τίν' ἔσ' ἐρώτα τῆσδε κηδῆσας μολῶν;
 ἄδ' Φοῖβη μ' ὑπὲρ ληθε δύσποκας ἀνίγματα.
 θη τί δ' ἔσ' ἂν Ἀπόλλων παρθένοις κραινὼν γάμον;
 ἄδ' ἡσπερ με δύναι, καὶ λείοντι παῖδ' ἐμῷ.
 θη σὺ δ' ἐξελίπεις πῶς θεῶν θεσπίσματα;
 ἄδ' ἐλθόντε φυγάδε νυκτὶς ἔσ' ἐμὰς πύλας.
 θη τίς καὶ τίς εἶπέ; δύο γὰρ ἐξαυδῶς ἄμα.
 ἄδ' Τυδῆος μάχην ξυνῆψα, Πολυνέκῃς θ' ἄμα.
 θη ἢ τοῖς, ἐδωκας θηρσὶν ὥς, κούρας σέθεν;
 ἄδ' μάχην γε διαδοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.

Α.Α. 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΘΗ ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπὲν ὄρας;
 ΑΔ Τυδῆος μὲν αἶμα συγγενὲς φύγων χθονός.
 ΘΗ ὁ δ' οἰδίπῳ, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπὼν;
 ΑΔ ἀραίς πατρώαις μὴ κασίγνητον κτάνη.
 ΘΗ σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκείσιον φυγὴν.
 ΑΔ ἀλλ' οἱ μένοντες, τὸς ἀπέντας ἠδίκηυν.
 ΘΗ ἦ πῃ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
 ΑΔ ταυτὶ διδάξων ἦλθον· εἴτ' ἀπωλόμην.
 ΘΗ μάντεϊς δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρων τ' ἤδες φλόγα;
 ΑΔ οἶμοι· διώκεις μ', ἥ μάλισ' ἐγὼ σφάλλην.
 ΘΗ ὅκ' ἦλθες ὥς ἐοικεν ἀνδραγαθέων.
 ΑΔ τί δέ; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω πρὸς βίαν.
 ΘΗ ἔτω τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεσπάρι.
 ΑΔ νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἔξέπλησέ με.
 ΘΗ ἀνψυχίαν ἐπαύσεις ἀντ' ἀβυλίας.
 ΑΔ ὁ δ' ἤγε πολλὰς ὤλεσε στρατιλάτας.
 ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' αἰκὶ μώτατον κῆρα,
 ἀναξ Ἀθηναίων, ἐν μὲν αἰχμῆναις ἔχω,
 πιτνῶν πρὸς ἑσέας, γόνυ σὸν ἀμπίχην χερί,
 πολὺς ἀνὴρ, ἀνδραμονῶν ἴσως πάρος.
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἶκιν ἐμαῖς.
 σῶσον νεκρὸς μοι, τὰ μὰ τ' οἰκτεῖρας κακὰ,
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἦκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν.
 ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δούρο, καὶ ξέγον πόδα
 θεῖναι, μέλις γιγαλὶ κινῆσαι μέλη,
 πρεσβύμχτ' ὃ Δῆμιτρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὥς νεκρὸς θάψωσιν· ὥς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφῆσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν.
 Σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,

Γ' ἔνθ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- » Πένητά τ' ἄς τὸς πλοσίους ἀποβλέπειν,
  - » Ζηλῶνθ' ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχη,
  - » Τὰ τοῖκτρα τὰς μὴ δυσχεῖς δέδοικέναι,
  - » Τὸν θ' ὕμνοποιόν, αὐτὸς ἂν τίκῃ μέλη,
  - » Χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάχῃ τὸδε,
  - » Οὔτοι δύναιτ' ἂν, οἶκοθεν γ' αὐτῶμενος,
  - » Τέρπειν ἂν ἄλλος· ὅδε γὰρ δίκην ἔχει·
- τάχ' ἔν' ἂν ἔποις, Πελοπίαν παρὲς χθόνα,
 πῶς ταῖς Ἀθῆναις τόνδε προσάσεις πόνον;
 ἐγὼ δ' ἰκαίος εἰ μὴ ἀφηγεῖσθαι τάδε.
- Σπάρτη μὲν ἢ μὴ, καὶ πεποίκιλται τρόπος·
 τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ, καὶ θεῇ πόλις δ' ἐσὶ
 μόνη δύναιτ' ἀντὶ τὸν ὕποσηκα πόνον·
 τὰ τοῖκτρα γὰρ δίδορκε, καὶ νεανίαν
 ἔχῃ σε ποιμὲν' ἐσθλόν· ὃ χρεὶα πόλεις
 πολλὰ διώλοντ' ἐνδέξας στρατηλάται·
- χο καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδε σοι λόγον λέγω
 Θησῶ, δ' οἶκτε τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας·
- θη ἄλλοισι δ' ἢ πόνησ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ
- » τοῖσδ' ἔλεξε γάρ τις, ὧς τὰ χέρονα,
  - » Πλῆθ' βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
  - » Εγὼ δ' ἐτὸ τοῖς ἀντίαν γνώμην ἔχω,
  - » Πλῆθ' τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
  - » Εἰ μὴ γὰρ ἦν τὸδ', ἔκ' ἂν ἦμεν ἐν φάει·
  - » Αἰνῶ δ' ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένα,
  - » Καὶ θηριώδους θεῶν, διεσθμύσατο,
  - » Πρῶτα μὲν ἐνθάς σύνεσιν· ἔτα δ' ἄγγελον
  - » Γλῶσσαν λόγων δ' ἔς, ὥστε γινώσκειν ὅσα,
  - » Τροφὴν τε καρπῶ· τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ἔραν
  - » Σταγόνας ὑδρηλὰς, ὧς τὰν ἐκ γαίας τρέφῃ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Ἀρδῆ τε νηδύν. πρὸς δὲ τοῖσι, χεῖματος
 » Γροβλήματ' αἶθον' ἔξα μύνασθαι θεῶ,
 » Γόντα τε ναυσολήμαθ', ὡς διαλλαχὰς
 » ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν, ὧν πένοιτο γῆ.
 » Ἀδ' ἔς' ἄσημα, καὶ σαφῆ, γινώσκωμεν
 » Εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πύχας
 » Μάντις προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
 » Ἀρ' ὅ τρυφῶμεν θεῶ κατασκευὴν βίῃ
 » Δόντος τοιαύτην; οἷσιν ὅκ' ἀρκεῖ τάδε,
 » Ἀλλ' ἢ φρόνησις τῷ θεῷ μῆξον δένειν
 » Ζητῆ· τὸ γαῦρον δ' ἐν χερσὶ κεκτιμένοι,
 » Δοκῶμεν ἔναι δαίμονων σοφώτεροι.
 » ἥς καὶ σὺ φαίνη δεκάδος ὅσοφός γε γῶς,
 » ὅστις κ' ὁρας μὲν θεσφάτοις Φοίβῃς ξυγῆς,
 » ξένοισιν ὥδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν.
 » λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
 » ἥλκωσας οἶκος· χρεὴν γάρ ἔτε σώματα
 » ἄδικα δικάοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
 » ἀδαιμονῶντας δ' ἄς φόβος κτᾶσθαι φίλος.
 » Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
 » Τοῖς τ' ἔνοσόντες πῆμασιν διώλεισεν
 » Τὸν συννοσόντα, καὶ δὲν ἡδίκηκότα.
 » ἄς δὲ στρατεῖαν πάντας Ἀργεῖος ἄγων,
 » μάντιων λεγόντων, θέσφατ' εἴτ' ἀτιμάσας,
 » βίᾳ παρελθὼν θεὸς, ἀπώλεσας πόλιν,
 » νέοις παραχθῆς· οἵτινες τι μῶμενοι,
 » Χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνδρ' Δίης,
 » Φθέροντες αἰσούς, ὁ μὲν, ὅπως στρατηλατῆ,
 » Ὁ δ' ὡς ὑβρίξῃ δύναιμιν εἰς χεῖρας λαβών.
 » Ἄλλος δὲ κέρδους ἔνεκ', ὅκ' ἀποσηκῶν

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

» Τὸ πλῆθος, ἃ τί βλάπεται πάχον τάδε·
 » Τρῆς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὀλβιοί,
 » Ἀνωφελέστε, πλεόνων τ' ἐρῶσ' ἄγ·
 » Οἱ δ' ἔχοντες, καὶ σπανίζοντες βίᾳ,
 » Δεινὸν ἐκείνους τῷ φθόνῳ πλεόν μέρους,
 » Εἰς τὸς ἔχοντας κέντρ' ἀφίσσιν κακὰ,
 » Γλώσσας πονηρῶν προσατῶν φιλομενοί·
 » Τριῶν δὲ μοιρῶν ἢν μέσω, σώξει πόλεις,
 » Κόσμον φυλάτῃσ', ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις·
 καὶ πῶς ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τὸς ἐμὸς λέγων καλόν,
 χαίρων ἴθι· μὴ ὅ γὰρ βεβύλον σῶν καλῶς
 αὐτὸς, πῖεξεν τὴν τύχην ἡ μᾶς λίαν·
 χο ἡμάρτεν· Ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε
 » Ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷ δ' ἔχειν χρεῶν·
 ἀλλ' ὡς ἱατρὸν τῶν δ' ἀνάξ' ἀφίγμεθα·
 αδ ἔτοι δικαστὴν ἡλόμην ἐμῶν κακῶν,
 ὅ δ' εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολαστὴν καπιτιμιτὴν ἀνάξ·
 ἀλλ' ὡς ὀνάμην· ἃ δὲ μὴ βέλῃ τάδε,
 σέρρειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἄγ' ὦ περαιὰ, σείχετε γλαυκὴν χλόην
 αὐτῷ λιπῶσαι φυλλάδος καταστροφῇ,
 θεῦς τε, καὶ γῆν, τὴν τε πυρφόρον θεῶν
 Δῆμιτρα θέμεναι μάρτυρας, ἡλίε τε φῶς,
 ὡς ὅδ' ἐν ἡμῖν ἤρκεισαν λιταὶ θεῶν·
 ὅς Γέλοπος ἦν παῖς, Γελοπίας δ' ἡ μῆς χθονὸς
 ταυτὸν πατρῶν αἶμά σοι κεντήμεθα·
 τί δ' ῥᾶς; προδώσεις ταῦτα, καὶ βαλεῖς χθονὸς
 τραῦς ὅ τυχέσας ὅδ' ἐν, ὣν αὐτὰς ἐχρήν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» μὴ δὴτ'· ἔχθρὰρ καταφυγὴν, θῆρ' μὲν, πέτρων,
 » Δῦλοι δέ, βωμὸς θεῶν· πόλις δέ, πρὸς πόλιν.
 » Ἐπὶ ξέχει μαθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς,
 » Οὐκ ἔστιν ἕδ' ἐν διατέλῃς ἀνδραμονῶν.
 20 βαῖθι τάλαιν' ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονίδας.
 βαῖθι, καὶ ἀντίασον γονάτων, ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα·
 τέκνων τε θνατῶν νόμισαι δέμας· ὦ μελέα γῶ,
 ἧς ὑπὸ τῇ χεσὶ Καδμῶσις ἀπώλεσα κῆρυς.
 ἰώ μοι λάβετε· φέρετε· πέμπετε.
 κρίνετε ταλαίνας χέρας νεραϊάς·
 πρὸς γενεῖδος ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι,
 ἄντομαι, ἀμφιπίτνῃσα τὸ σὸν
 γόνυ, καὶ χεῖρα δειλαίαν.
 οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἵκέταν,
 ἢ τιν' ἀλάταν, οἴκτρ' ὃν ἵηλεμον, οἴκτρ' ὃν ἴδσασιν.
 μήδ' ἀτάφους τέκνον, ἐν-
 χθονὶ Κάδμ' ἀρχαῖα ματα, θηρῶν,
 παῖδας ἐν ἡλικίᾳ τῶν σῶν κατ' ἰδέσθαι.
 βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον, ἀπερὶ σοῖσιν
 γένεσιν ὥδε πίτνω, τέκνοισι τάφον ἐξαλύσασθαι.
 30 θη μήτερ, τί κλαῖεις, λέπ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
 βαλῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυσήνης γόους
 κλύσας τῶνδε; καὶ μὲν γὰρ δὴ ἤλθέ τι.
 ἔπαυρε λυγρὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρῶσαι,
 σεμναῖσι Διὸς ἐχατῖαις παρημένῃ.
 αἰ αἰ· αἰ· ὦν· τὰ τέτων ἔχ' οἱ σεναιπτόν.
 αἰ ὦ τλήμονες γυναικες· ὦν· ἧς ὑπὸ τῶνδ' ἔφους;
 αἰ ἦ πω τί τέκνον, σοί τε, καὶ πόλει καλόν;
 40 θη ὧς πολλὰ γ' ἐστὶ κατὰ θηλειῶν σοφά.
 αἰ ἀλλ' ἦς ὅκνον μοι μῦθος, ἐν κούφῳ φέρει.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

Θη αἰχρόν γ' ἔλξῃς, χρεὺς ἐπικρύπτειν φίλοις.
 αἰ ἔτοι σιωπῶσ', ἔτα μέμφομαι ποτε
 τὴν νῦν σιωπὴν, ὡς ἐσιγῆθαι κακῶς,
 ἔδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας αὐτὴν λέγειν
 δέξασθ', ἀφῆσω τῷ φόβῳ τὸ μὲν καλόν.
 ἐγὼ δέ σ' ὠπᾶ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
 σκοπῆν κελεύω, μὴ σφαλῆς ἅτι μάσας.
 σφαλῆ γὰρ ἐν τέτῳ μόνῳ, τὰλλ' αὖ φρονῶν.
 πρὸς τοῖσδε δ', ἢ μὲν μὴ δίκῃ μένοις ἐχρῆν
 τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' αὖ ἔχον ἡσύχως.
 νυνὶ δὲ σοί τε τῆτο τὴν τιμὴν φέρει,
 καὶ μοι παραγῆν ἔφρονον φέρει τέκνον,
 ἄνδρας βιάων, καὶ κατείροντας νεκρῶς,
 τάφους τε μούρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
 ἔστι τὴν δ' ἀνάγκην σὴ καταστῆναι χερὶ,
 νόμιμά τε πάσις συγγέντας Ἑλλάδος,
 παῦσαι. Τὸ γάρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις,
 Τῆτ' ἔσθ', ὅταν τις τὸς νόμους σώξῃ καλῶς.
 εἰρή δὲ δὴ τις ὡς ἀνδρὶ ἄχερῶν
 πόλει παρὼν σοι σέφανον ἀνελῆας λαβῆν,
 δέξας ἀπέστης· καὶ σὺς μὲν ἀγρίε
 ἀγῶνος ἦψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον.
 ἔδ' ἔστι κρᾶνος βλέψαντα, καὶ λόγχης αἰκμὴν
 χρῆν ἐκπονήσαι, δῖλός ὦν ἐφαιρέθης.
 μὴ δ' ἦτ' ἐμός γ' ὦν ὦ τέκνον, δράσης τάδε.
 ὄρᾳς; ἄβυλος ὡς κερτομὴ μένη
 τοῖς κερτομῆσι Γοργόν' ὡς, ἀναβλέπει
 σὴ πατρίς· ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται.
 αἰδ' ἡσύχοι, σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις,
 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν ἀλαβὴ μένα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔκλεινε κροῖσι, καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
 προσωφελήσων ὧ τέκνον κεχρημέναις,
 ὡς ἔτε ταρβῶ σὺν δίκη σ' ὀρμώμενον,
 Κάδμους θ' ὀρώσα λαὸν ὅν πεπραγότα,
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλῶν
 πέποιθ'. Ο γὰρ θεὸς πάντ' ἀνασρέφει πάλιν.
 ὦ φιλάττη μοι, τῷ δέ τ' εἴρηκας καλῶς,
 καὶ μοί· διπλὴν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.
 ἐμοὶ λόγοι μὲν μήτερ οἰλεχέμενοι,
 ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε· καὶ πεφηνάμην
 γνώμην, ὑφ' οἷων ἐσφάλην βυλανάτων.
 ὀρῶ δὲ καὶ γὰρ ταῦθ', ὅπερ μενοειδέεις.
 ὡς τοῖς ἐμοῖσιν ἔχῃ πρόσφορον τρόποις,
 φράσῃ τὰ δεινὰ· πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
 ἔθος τόδ' ἔστι Ἑλλήνας ἐξελεξάμην,
 αἰὲν κολαῖς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 ἔκλεινε ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστ' μοι πόνους.
 τί γάρ μ' ἐρῶσιν οἷγε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἡ τεκῆσα σὺ, χ' ὑπερορῶ δ' ἔμῃ,
 πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
 δράσων τάδ' ἔμι, καὶ νεκρὸς ἐκλύσομαι,
 λόγοισι πείσων· εἰ δὲ μὴ, βία δορὸς
 ἦδη τόδ' ἔσται, καὶ χ' ἰσὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήξω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
 δόξει δ' ἐμῷ θέλοντος· ἀλλὰ τὸ λόγῳ
 προδὲς, ἔχουσ' ἂν δῆμον ἀμυνέεσσαν.
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν ἥς μοναρχίαν,
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσοφίηρον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἀδραστον δῖον ματῶν ἐμῶν λόγων,
 εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε,

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

λεπτὸς ἀθροίσας δ' αὖρ' Ἀθηναίων πόρος,
 ἦξω παρ' ὅπλοισ' ὅς μινος, τέ μ' ἔω λόγος
 Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ἐξαυτ' ἔμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραιά, σέ μιν ἀφαιρεῖτε σέφη
 μητρὸς, πρὸς οἶκος ὥς νιν Αἰγέως ἄγω,
 » φίλην προσάψας χερσίν. Τοῖς τεκνύσι γάρ
 » Δύσηνος, ὅστις μὴ ντιδ' αὐτοῖς τέκνων.
 » Κάλλιστον ἔρανον δ' ὅς γάρ, ἀντιλάξευται
 » Γαίδων παρ' αὐτῶν τοιάδ', ἃν τοκοῦσι δ' ὦ.
 20 ἰππόβοτον Ἀργος, ὃ πάτριον ἐμὸν πένθος,
 ἐκλύετε τάδε γ' ἐκλύετ' ἀνακτος
 ὅσια περὶ θεὸς, καὶ μεγάλα
 πελασγία, καὶ κατ' Ἀργος.
 εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεον ἐμῶν κακῶν
 ἰκόμενος, ἔτι μυχτέρος ἀγκυλῶ
 φόνιον ἐξέλοι, γὰρ δὲ φίλων
 Ἰνάχῃ θεί τ' ὀνήσας.
 » Καλὸν δ' ἀγκυλῶ πόλεσιν, ἀσεβὲς πόνος.
 » Χάριν τ' ἔχει τὰν εἰσαῖ
 » Τιμόπλοισι κρανῇ ποτ' ἄρα φίλιά μοι
 τε μοῖ, καὶ τέκνοισιν ταρὰς λητόμεθα;
 ἄμυνε ματρὶ πόλις, ἄμυνε Γαλαῶδες
 νόμος βροτῶν μὴ μιαινέιν.
 σύτοι σέβεις δίκαν· τόδ' ἦσαν ἀδικία
 νέμεις αἰὲ, τὸν δυστυχῇ πάντα ῥύη.
 30 τέχνην μὲν αἰὲ τήνδ' ἔχων, ὑπηρετῆς
 πόλει τε, καὶ μοῖ, διαφέρων κηρύγματα.
 ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν, Ἰσμινὲ θ' ὕδωρ,
 σε μὲν τυράννω φράζε Κασσίδων τάδε,
 Θησῆος σ' ἀπαίτῃ πρὸς χάριν θάψαι νεκρὸς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

συγγήτον οἰκῶν γαῖαν, ἀξίων τυχεῖν,
 φίλον τε θέσθαι πάντ' Ερεχθίδων λεών.
 καὶ μὲν θέλωσ' αἰνέσαι, παλὶ αὐτος
 σείχ'· ἦν δ' ἀπιστῶσ', οἵδε δ' αὐτεροὶ λόγοι,
 κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπίδι φέρον.
 στρατὸς δ' ἐθάσσει, καὶ ξετάζεται παρῶν,
 καλλιχόρον ἀμφὶ σε μὲν ὅν' ἀπρεπὴς ὄσσε.
 καὶ μὲν ἐκῶσά τ', ὅσ' ἐμὴν τ' ἐδέξατο
 πόλις πόνον τόνδ', ὥς θέλοντά μ' ἤθετο.
 ἔα· λόγων τις ἐμποδὼν ἔδ' ἔρχεται
 Κασμῆος ὡς εἴοικεν· ὃ σάφ' οἶδ' ὅτι
 κῆρυξ, ἐπίχες, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνον,
 μολῶν δ' ὑπὸ πύλαις τοῖς ἐμοῖς βυλόμεναισιν.
 τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγέλαί με χρεῖ
 λόγους Κρέοντος; ὅς κ' κρατῇ Κασμυχθόνος,
 Εἰδοκλῆος θανόντος ἀμφ' ἐπ' αὐτῶν
 πύλας, ἀδελφῶν χερσὶ Πολυνείκεος ὑπο.
 πρῶτον μὲν ἤρξω τῶν λόγων φανδῶς ξένη,
 ξητῶν τύραννον ἐνθάδ'. ὃ γὰρ ἄρχεται
 ἐνὸς πρὸς ἄνδρος, ἀλλ' ἐλευθέραι πέλις.
 δῆμος δ' ἀνάσσει δικδοχαῖσιν ἐν μέρεσιν
 ἐνιαυσίαισιν, ὃ χ' ἰτὶ πλῆτ' ἐδιδῶς
 τὸ πλῆθ' οὖν, ἀλλὰ χ' ὡς πένης ἔχων ἴσον.
 ἐν μὲν τόδ' ἤμιν, ὥς περ ἐν πεσούσιν εἰδῶς
 κρείσσον· πόλις γάρ, ἥς ἐγὼ πάρεμ' ἀπο,
 ἐνὸς πρὸς ἄνδρος, ὃ κ' ὅλ' κ' κρατύνεται,
 ὃ δ' ἐστὶν αὐτὴν, ὅστις ἐκ χαυνῶν λόγοις,
 πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε σρέφει.
 ὃ δ' αὐτὶ χ' ἡδὺς, καὶ διδῶς πολλὴν χάριν,
 ὃ σ' αὐτὶς ἐβλάψ'· ἦτα διαβολαῖς νέαις

μελέτας

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

κλέψας τὰ πρόθε σφάλματ', ἐξέδν δίκης.
 » ἄλλως τε, Γῶς ἂν μὴ διορθῶν λόγους,
 » Ορθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος αὐθύνειν πόλιν;
 » Οὐ γὰρ χρόνος μάθῃσιν ἀντὶ τῆ τάχους,
 » Κρείων δίδωσι γὰρ πόνοσ δ' ἀνὴρ πένης,
 » Εἰ καὶ πένοιτο· καὶ μαθὴς ἔργων ὕπο,
 » Οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.
 » Ἡ δ' ἡ νοσῶδες τῆτο τοῖς ἀμύνοσιν,
 » Οταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχη,
 » Γλώσῃ καταχῶν δῆμον, ὅδ' ἐν ὧν τοπρίν.
 θη κομῆος γ' οὐ κήρυξ, καὶ παρεργάτης λόγων.
 ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἡγωνίσω,
 ἀκῆ· ἀμιλλαν γὰρ σὺ πρῶθ' ἡκας λόγων.
 » Οὐδ' ἐν τυράννῃ δυσμετέστερον πόλει,
 » Οπὺ τὸ μὲν πρώτιστον, ὅκ' εἰσὶν νόμοι
 » Κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἰς, τὸν νόμον κηκτιμένους
 » Αὐτὸς παρ' αὐτῷ· καὶ τόδ' ὅκ' ἐστ' ἐστ' σοι.
 » Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ, τ' ἀσθενὴς,
 » Οπλυσίος τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει.
 » Ἔστιν δ' ἐνισπείν τοῖσιν ἀσθενέστεροις,
 » Τὸν ἀτυχεύοντα ταῦθ' ὅταν κλῆν κακῶς.
 » Νικᾷ δ' οὐ μόνον τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
 » Τὸν ἀσθενέρον δ' ἐκῆνο, τίς θέλει πόλει
 » Χρυσόν τι βύλον μ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
 » Καὶ ταῦθ' οὐ χρήνων, λαμπρόν ἔσθ' οὐ μὴ θέλων
 » Σιγᾷ· τί τῶτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει;
 » Καὶ μὴν ὅπῃ γε δῆμος αὐθέντης χθονός,
 » Ὑπῶσιν ἀσπίς ἡδεταί νεανίας.
 » Ἀνὴρ δὲ βασιλὺς, ἐχθρόν ἡγέται τόδε.
 » Καὶ τὰς ἀρίστους, ὅς ἂν ἡζηται φρονεῖν,

Β Β

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Κτάνει δεδοικώς τῆς τυραννίδος πέρι·
 » Γῶς ἂν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἀνὶ χυρὰ πόλις,
 » Οτάν τις ὡς λειμῶνος ἥριν ἔσάχυν,
 » Τόλμας ἀφαιρῇ, καὶ πολωτίξῃ νέεσ;
 » Κτᾶσθαι δὲ πλῆτον, καὶ βίον, τί δ' ἄ τέκνοις;
 » Ος τῷ τυράνῳ πλῆθ' ἐκ μοχθῆ βίον,
 » Ἡ παρθενίην παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
 » Τερπιάς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ.
 » Δάκρυα δ' ἔτοιμάξουσιν. Μὴ ξυῖν ἔτι,
 » Εἰ τὰ μὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ δ' ἐξηκόντισα.
 ἥκει δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
 κλαίων δ' ἂν ἦλθες, ἥ σε μὴ πεμφεν πόλις,
 περισφρωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεῶν
 λέξανθ' ὅς ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πόλιν
 χωρῇν· τοιοπὶν δ' ἄς ἐμὴν πόλιν Κρέων
 ἦσεν λάλον σε πεμπέτω τὴν ἄγγελον.
 20 Φῶ· φῶ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
 » Καλῶς, ὑβρίξας ὡς αἰὲν πράξοντες αὔ·
 25 καὶ λέγοι μ' ἂν ἦδη· τῶν μὲν ἡγωνισμένων,
 σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ'· ἐμοὶ δὲ, πάναντία·
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, πᾶς τε Καδμῆος λεῶς,
 Ἀδρασον εἰς γῆν τήνδε μὴ παρίεναι·
 ἥ δ' ἔστιν ἐν τῇ, πρὶν θεῶ δύναι σέλας,
 λύσαντα σε μνάσε μάτων μυθήρια,
 τῆσδ' ἐξελαύνειν, μὴ δ' ἀναιρῆσθαι νεκρὸς
 βία προσήκοντ' ὅδ' ἐν Ἀργείων πόλει·
 καὶ μὲν τίθη μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
 σὴν ναυσολήσεις· εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων
 ἡμῖν τε, καὶ σοὶ, συμμάχοις τ' ἔσαι δορός·

σκέψαι

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

σκέτται δέ· καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμῷ μένος
 λόγοισιν, ὥς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
 σφριγῶν τ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχίωνων.
 » Ἐλπίς γάρ ἐστι κακίστην ἢ πολλὰς πόλεις
 » Συνήψ', ἄρσασα θυμὸν ᾧς ὑπερβολὰς.
 » Οταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ᾧς ψήφον πόλεως,
 » Οὐδ' ᾧς ἐθ' αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται.
 » Τὸ δυστυχὲς δὲ τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει.
 » Εἰ δ' ἦν παρ' ἐμὸν θάνατος ἐν ψῆφον φορᾶ,
 » Οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλετο.
 » Καὶ τοῖν δυνόντι πάντες ἀνθρώποι λόγοιν,
 » Τὸν κρῖνον ἴσμεν· καὶ τὰ χρηστὰ, καὶ κακὰ.
 » Οσὼ τε πολέμῳ κρῖνον εἰρήνῃ βροτοῖς.
 » Ἡ πρῶτα μὲν μῦσαισι προσφιλεσάτη,
 » Γοιναῖσι δ' ἐχθρὰ, τέρεται τ' αὐτοαΐδια,
 » Χαίρει δὲ πλῆτ' ὅτε αὐτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ,
 » Πολέμους ἀναρᾷ μετὰ, καὶ τὸν ἥσανα
 » Δυλὲ μεθ' ἀνδρὲς ἀνδρα, καὶ πόλις πόλιν.
 » σὺ δ' ἀνδρας ἐχθρὸς, καὶ θανόντας ὠφελῆς,
 » θάπτων, κομίσων θ', ᾧς ὕβρις ἀπώλεσεν.
 » ἔτ' ἀν' ἐτ' ὀρθῶς Καππακνέως κεραύνιον
 » δέμας καπνῆται κλιμάκων ὀρθοστάτων,
 » ᾧς προσβαλὼν πύλαισιν, ὥμοσεν πόλιν
 » πέρσειν, θεῷ θέλοντος, ἦν τε μὴ θέλῃ.
 » ὃ δ' ἤρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκοπόν,
 » τέθριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι.
 » ἄλλοι τε κείνται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
 » πέτροις καταξανθέντες ὀπίων ῥαφάς.
 » ἢ νῦν φρονεῖν ἄμεινον ἐξ αὐχὲ Διός,
 » ἢ θεὸς δικάως τὸς κακὸς ἀπολλύναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φιλῆν μὲν ἔνχρητὸς σοφὸς πρῶτον τέκνα,
 Ἐπειτα τοκέας, πατρίδα δ' ἣν αὔξην χρεῶν,
 Καὶ μὴ κατὰξαι σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς,
 Νεὸς τε ναύτης ἡσυχος καὶ ῥῶ, σοφός.
 Καὶ τὸτο μοι τάνδρειον, ἢ προμηθία.
 ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὅτι μωρὸς μένος.
 ὕμᾶς δ' ὕβριξεν ἔκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.
 ὦ παγκράτισε. . Θ . σὶ γ' Ἀδρας ἔχε σῶμα,
 καὶ μὴ πίπροσθε τῶν ἐμῶν τὸς σὺς λόγους
 θῆς. ὃ γὰρ ἡκεὶ πρὸς σέ κηρύσσων ὅδε,
 ἀλλ' ὥς ἐμ' ἡμᾶς καποκρίνασθαι χρεῶν.
 καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείβομαι.
 ἔκ' οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα διαπόξοντ' ἐμῶ,
 ἔδ' ἐσθένοντα μῆξον, ὥς τ' ἀναγκάσαι
 δρᾶν τὰς Αθήνας ταῦτ'. ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
 τὰ πράγμαθ' ὅπως, ἢ πίταξέ οἱ μεσθαι δῆ.
 πόλεμον δ' ἐτῆτον, ἔκ' ἐγὼ καθίσταμαι,
 ἐς ὃ δ' ἐσὺν τοῖσδ' ἦλθον ἧς Κᾶδ' μὲν χθόνα.
 νεκρὸς δ' ἐτὸς θανόντας, ὃ βλάπῃων πόλιν,
 ὃ δ' ἀνδροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας,
 θάψας δ' ἰκαῶ, τὸν Γανελλήνων νόμον
 σώξων. τί τῶτων ἐστὶν ὃ καλῶς ἔχον;
 ἢ γάρ τι καὶ πέπονθατ' Ἀργείων ὕπο,
 τεθνᾶσιν. ἢ μύνασθε πολεμίης καλῶς.
 αἰχρῶς τ' ἐκρήνοις χ' ἢ δίκη διοίχεται.
 ἔασατ' ἡδὴ γῆ καλυφθῆναι νεκρὸς.
 ὅθεν δ' ἔκαστον εἰς τὸ σῶμα ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πᾶν μὲν, πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. ὅτι γὰρ κεντήμεθα
 ἢ μέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον.

καπτετα

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

καί περ τὰ τὴν θρέψαν αὐτὸ, δῖα λαβεῖν.
 δοκῆς κακουργεῖν Ἀργος, ὃ βάπτων νεκρὸς;
 ἥκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἴ τ' ὅς θανόντας νοσφίσῃς, ὧν δῖα λαχεῖν.
 ἀτάφους τίς ἐξ ἔσθ' ὀφελίαν γὰρ ἔσφ' ἔρει
 τοῖς ἀλκίμοισιν, ὅτος ἦν τεθῆ νόμος.
 καὶ μοὶ μὲν ἦλθες δῖ' ἄπειλήσας ἔπει.
 νεκρὸς δ' ἐταρβῆτ' ἔκρυβήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 ταφέντες ὑμῶν, ἢ τέ μιν ἐν μυχῷ χθονὸς
 φύσωσιν, ἐξ ὧν ἔσι τις τιμωρία;
 σκαλέον γε τὰν ἀλῶμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβος πονηρὸς, καὶ κενὸς δειδοκίεναί.
 ἀλλ' ὦ μάταιοι, γινώτε τὰνθρώπων κακὰ.
 πάλαι σμάθ' ἡμῶν ὀβίος· ἀντυχῆσι δ' ἐ,
 οἱ μὲν, τάχ', οἷδ' ἐσαυθὺς, οἷδ' ἤδη βροτῶν.
 τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων. Γρὸς τε γὰρ τῷ δυσυχῆς,
 ὅς ἀντυχῆσθ, τίμιος γεραίρεται.
 ὁ δ' ὀλβίος νιν, πνῦμα δειμαίνων λιπεῖν,
 ὕψιλον αἶρει· γνόντας δ' ἐν χρεῶν τάδε,
 ἀδικημένους τε, μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν,
 ἀδικῆν τε τοιαυτῷ, οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
 πῶς δ' ἐν αἶν εἴη τὸς ὀλωλότας νεκρὸς
 θάψαι; δὸς ἡμῖν τοῖς θέλοσιν εἰσιδεῖν.
 ἢ δῆλα τὰνθένδ'· ἤ μιν, καὶ θάψω βίᾳ.
 ὃ γὰρ ποτ' ἔς Ἑλλήνας ἐξοισθήσεται,
 ὡς ἔς ἐμ' ἔλθων, καὶ πόλιν Γανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων, διεφθάρη.
 θάρσει· τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώξων φάος,
 πολλὰς ὑπεκρύπτει ἀνθρώπων λόγους.

BB III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κῆ βύλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν·
 θη λέγ', ὅτι βύλει· καὶ γὰρ ὁ σιγηλὸς ᾗ.
 κῆ ἔκ' ἂν ποτ' ἐκ γῆς παιδάς Ἀργείων λάβοις.
 θη καὶ μὲν νῦν ἀντάωσον, εἰ βύλει πάλιν.
 κῆ κλύοι μ' ἄν· ὁ γὰρ, ἀλλὰ δεῖ δῶναι μέρος.
 θη θάψω νεκρὸς, γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
 κῆ ἐν Ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνεύτεον.
 θη πολλὰς ἔτλην δὴ, χ' ἄτερως ἄλλας πόνας.
 κῆ ἢ πᾶσιν ὅν σ' ἔφυσεν ἐξαρκῆν πατήρ;
 θη ὅσοι γ' ὑβρίσαι· χρηστὰ δ' ὁ κολάζομεν.
 κῆ πράσσειν σὺ πόλλ' ἔωθας, ἥ τε σὴ πόλις.
 θη τοι γὰρ πονῆσα πολλὰ, πόλλ' ἀνδαιμονῆ.
 κῆ ἔλθ', ὥς σε λόγῃ σαρπτοῖς ἐν πόλει λάβῃ.
 θη τίδ' ἐκ δράκοντος ὄφρος ἂν γένοιτ' Ἀρης;
 κῆ γνώσῃ σὺ πάγων· νῦν δέ τ' εἰ νεανίας.
 θη ὅτοι μ' ἐπαίρεις, ὥς τε θυμῶσαι φρένας
 τοῖς σοῖσι νόμοις· ἀλλ' ἀποσέλλε χθονὶς,
 λόγος ματαῖος, ὅς περ ἠνέγκω λαβών.
 περ αἰνομέν γὰρ ὁ δέν· ὁρμᾶσθαι χρεῶν
 πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην, ἀρμάτων τ' ἐπ' ἐμβάτην.
 μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι σῶμα,
 ἀφρῶ καταστάξοντα Κασμέαν χθόνα.
 χωρήσομαι γὰρ ἐπ' αὖ πρὸς Κασμὸν πύλας
 αὐτὸς γε κῆρυξ· σοὶ δὲ προσάσω μένην,
 αὐτὸς σίδηρον ὅξυν ἐν χερσὶν ἔχων
 Ἀδρασε, καὶ μοὶ μὴ νά μίγνυσθαι τύχης
 τὰς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τῶ μὲ μετὰ,
 στρατηλατήσω κληνὸς ἐν κλεινῷ δορί·
 ἐν δέ μοι μόνον μοι, τὸς θεὸς ἔχεν, ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁ μὲ,

νίκην

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- » νίκην δίδωσιν· Ἡ ῥετὴ δ' ἄδ' ἐν φέρει
 » Βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήξοντ' ἔχει·
 αἰ ὦ μέλαια μελέων ματέρες λοχαγῶν,
 ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δέιμα χλοερὸν ταραάσει·
 χο τίν' αὐδ' ἂν τάνδε προφέρεις νέαν;
 αἰ σφάταν μα μὲν Παλλάδος κριθήσεται·
 χο διὰ δ' ὁρὸς ῥ' ἔπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;
 αἰ γένοιτ' ἂν κέρδος· οἱ δ' ἄρ' ῥ' αἴφ' αἴτοι
 φόνοι, μάχαι, σερνουπῆς ῥ' ἀνὰ τόπον
 πάλιν κτύποι φανήσονται·
 χο ὦ τάλαινα, τίνα λόγον,
 τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι;
 αἰ ἀλλὰ τὸν ἀντυχῆ, λαμπρὸν ἂν τις αἴρῃ
 μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει·
 χο δικάους δαίμονας σὺν ἑνέπεις·
 αἰ τίνες γὰρ ἄλλοι νέμεσι συμφοράς;
 χο διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν ἔσορ' ὦ·
 αἰ φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλυσαι·
 δίκη δ' ἵκαν' ἐξέκλεσε, καὶ φόνος
 φόνον· κακὸν δ' ἀνὰ τύχας
 θεοὶ βροτοῖσιν ἐμέσιν,
 ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί·
 χο τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰκοί μεθ' ἂν,
 καλλίχορον θεῶς ὕδωρ λιπῆσαι;
 αἰ ποτανὸν εἴς τις θεῶν κτίσαι·
 χο διπτότα μόν' ἵνα πόλιν μόλω·
 αἰ εἰδέης ἂν φίλων, εἰδέης ἂν τύχας
 ἔτι πότε αἶσα· τίς ἄρα πότε μοι
 ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
 τῆσδε γῆς ἀνάντα;

BB 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χο κεκλημένους μὲν ἀνακαλὺ μεθ' αὐτοὺς.
 ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρῶτα.
 ἰὼ Ζεῦ, τὰς παλαιόμαυρος
 παιδογόνε, πόριος Ἰνάχῃ,
 πόλει μοι ξύμμαχος γενῶ τὰ δ' αὖ μενής.
 τὸ σὸν ἄγχλημα, τὸ σὸν ἵδρυμα
 πόλεος ἐκκομίσσεται
 πρὸς πυρὸν ὑβριδέν.
 αἰ γυναικες, ἥκω πολλ' ἔχων λέξην φίλα,
 αὐτίς τε σωθείς ἤρεθην γὰρ ἐν μάχῃ,
 ἵν' οἱ θανόντες ἐπὶ ἀδικοῦ λόχου
 ἠγωνίσαντο ῥῶμα Διρκαῖον πάρα,
 νίκην τε Θεσείως ἀγγελῶν. λόγῳ δέ σε
 μακρῶς ποταύσω. Καπανεὺς γὰρ ἦν λάτρις,
 ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταβαλεῖ.
 χο ὦ φίλτατ', αὖ μὲν νόσον ἀγγέλλεις σέθεν,
 τήν τ' ἄμφι Θεσείως τάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
 σῶς ἐς Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.
 αἰ σῶς· καὶ πεπραχμένῳ ὡς Ἀδραστὸς ὠφελε
 πράξαι ξὺν Ἀργείοισιν, ὥς ἐπ' Ἰνάχῃ
 στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
 χο πῶς γὰρ τρόπαια Τηνέος Αἰγέως τόκος
 ἔστησιν, οἳ τε συμμεταχόντες δορὸς,
 λέξον· παρὼν γὰρ, τῆς ἀπόντας ἀφρανεῖς.
 αἰ λαμπρὰ μὲν ἄκτις, ἥλιος καὶ νύκτας
 ἔβαλλε γαῖαν ἄμφι δ' Ἠλέκτρας πύλας
 ἐπὶ θεᾶς, πύργον ἀκτὴν λαβάν.
 ὅρῳ δὲ φύλατρία τριῶν στρατομάτων,
 ταυχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἀνὰ
 Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον· ὥς μὲν ἦν λόγος

αὐτόν

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

αὐτὸν τ' ἀνάκτα παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τὸς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κίρας, παλαιᾶς Κερροπίας οἰκητορας.
αὐτὸν δὲ Γάραλον ἐσολισμένον δορί,
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἀρεος ἱπποτιν' ὄχον
πρὸς κρασιέδοισι στρατοπέδῳ τεταγμένον.
ἴσους ἀριθμὸν ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Καδμὺς δὲ λαὸς ἦτο πρόσθεν τειχέων,
νεκρὸς ὅστις θένεμος, ὧν' ἐκεῖτ' ἀγών.
ἱππῶσιν ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόροισι τ' ἀντὶ ἄρμαθ' ἄρμασιν.
ἦρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τὰς,
σιγᾶτε λαοί· σίγα Καδμύων σίγῃς,
ἀκῆσαθ'· ἡμῆς ἦκομεν νεκρὸς μετὰ
θάφαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, ὃ δὲν δέομενοι τειναιφόνον.
καὶ δὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκῆρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἦς ἐφ' ἑπλοῖς σίγα ποιμένεσδ' ὄχων
τετραόρων κατήρχον ἐνταῦθεν μάχης.
πέραν δὲ διελάσσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραβάτας ἔστησαν ἥς τάξιν δορός.
χοῖ μὲν, σιδήρῳ διεμάχονθ' οἷδ' ἔσχερον
πῶλῃς ἐς ἀλκὴν, αὐτίς ἐς παραβάτας.
ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἀναξ
ἦν, τοῖς Εὐριχθείδαισιν ἄρμάτων ὄχον,
οἳ τ' αὖτὸ Καδμὺς διεφύλακτον ἱππικόν,
συνῆψαν ἀλκὴν, καὶ κρᾶτ' ἐπ' αὐτῶν τό τε
λυσίων δὲ ταῦτα, καὶ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν,
ἐνθ' ἄρματ' ἠγωνίξεθ', οἳ τ' ἐπεμβάται,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰ κ' ἔτι παρ' ἔντα πολλά πῆματ' ἔκ' ἔχω
 τί πρῶτον ἔπω· πότερα, τὴν ἣς ὑπ' ἄνδρ'
 κόνιν προσαντέλλουσιν, ὡς πολλὴ παρὴν,
 ἢ τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορτιμένας
 ἱμάσιν αἵματός τε φοινίχ' ῥοάς;
 τῶν μὲν, πῖτνόντων, τῶν δὲ, θραυσθέντων δίφρων
 ἣς κ' ῥάτα, πρὸς γῆν ἐκ κυβισίωντων βίᾳ,
 πρὸς ἄρμάτων τ' ἀγῶσι λειπόντων βίαν.
 νικῶντα δ' ἵπποις, ὡς ὑπὸ δαίμοσιν
 Κρέων γε, τὸν θένδ' ἰτέαν λαβὼν χερί,
 χωρεῖ πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δουθυμίαν.
 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' ἔκ' ὄντω διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔτ' αὐτὸς, λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα.
 καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν,
 ἔκτλινον, ἔκτλινόντο· καὶ παρηγύων
 κελυσμόν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ
 θεῖν· καὶ ντέρειδε τοῖς Εὐρεχθίδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφρα ἐξ ἡνδρωμένος,
 δεινὸς παλαιότης ἦν· ἐκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαὸν ἡμῶν· δεξιὸν δ' ἡσώμενον,
 φάγει τὸ κένων· ἦν δ' ἄγων ἰσόρροπος.
 καὶ τῷδε, τὸν στρατηγὸν ἀνέσαι παρὴν.
 ὃ γὰρ τὸν νικῶν τῶντ' ἐκέρδαιεν μόνον,
 ἀλλ' ὥχετ' ἣς τὸ καμνον οἰκείον στρατῶ.
 ἔρ' ῥηξε δ' αὐτὴν, ὡς θ' ὑπὸ χιῆσαι χθόνα.
 ὦ παῖδες, ἢ μὴ χήσετε σεῖ' ῥ' ὄν δόρυ.
 Σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἵχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐν ὥρσε παντὶ Δαναῶν στρατῶ.
 αὐτὸς θ' ὅπλισμα τ' ἐπιδάυριον λαβὼν,
 δεινὸς κορύνης διαφέρων, ἐσφενδύνα,

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- ὁ μὲν τ' ἀρχήλας, καὶ πικρὸν κῆρα
 κύνεας θείξων, καὶ ποδωλίσων ξύλω.
 μόλις δ' ἐπὶ τρέφεν εἰς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνιλάλαξα, καὶ νωρ χισάμην,
 καὶ κροσσὸν χεῖρας· οἳ δ' ἔτεινον ἕς πύλας.
 βοή δ' ἐκὼν καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πόλιν
 νέων, γερόντων, ἱερά τ' ἐξέπλεσσαν
 φόβῳ· παρὼν δ' ἐτρήων ἥσσω μολεῖν,
 Θησῶς ἐπέχεν· ὃ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔρασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρὸς.
 » Τοῖόνδε τὸν στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρεῖων,
 » Ὅς ἐν τε τοῖς θεινοῖσιν ἐστὶν ἀλκιμος,
 » Μισθὸν θύβρισην λαόν· ὡς πράσων καλῶς,
 » Εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνὶ ἡλάτῃ
 » Ζητῶν, ἀπώλεσ' ὄλβον, ὃ χρῆσθαι παρῆν.
 χο νῦν τήνδ' ἀελλῶν ἡμέραν ἰδῶς ἐγὼ,
 θεὸς νομίσω· καὶ δοκῶ τὰς συμφορὰς
 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
 ἀδ Ω Ζεῦ, τί δῆτα τὸς ταλαιπώρους βροτῶς
 » Φρονεῖν λέγεις; σὺ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
 » Δρῶ μέν τε τοιαῦθ'· ἂν σὺ τυγχάνης θέλων.
 ἡμῖν γὰρ ἦν τότ' ἄλλος ἔχ' ὑποσάτην,
 αὐτοῖ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίσιον,
 ἔτεο κλέεσ τε σύμβασιν ποιεῖμεν,
 μέτρια θέλοντος, ὃν ἐχρήσομεν λαβεῖν.
 καὶ περὶ ἀπώλομεθ'· ὅδ' αὖ τόδ' ἀντυχῆς,
 λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλατα χρήματα,
 ὕβρις· ὕβριζων τ' αὐτὶς ἀνταπώλετο
 » Κάδμ' ἡ καὶ κόφρων λαός· Ω κενοὶ βροτῶν,
 » Οἳ τόξον ἐκτένναντες ὡς καὶ ἔσπερα;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Καὶ πρὸς δ' ἵκησθε πολλὰ πάροντες κακὰ,
 Φίλοις μὲν ὃ πῆθεαθε, τοῖς δ' ἐπράγμασιν.
 Πόλεις τ' ἔχουσαι διάλογον κάμψαι κακὰ,
 Φόνον καθαιρῆσθαι, ὃ λόγῳ τὰ πράγματα.
 ἅπαρ τί ταῦτα; κείνο βύλομαι μαθῆναι,
 πῶς ἐξεσώθης; ἢ τ' ἄλλ' ἐρήσομαι.
 ἄνδρ' ἐπὶ ταραχμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ,
 Πύλας δι' ἤλθον, ἢ περὶ φῆσαι στρατός.
 ὦν δ' ἔνεκ' ἀγῶν ἦν, νεκρὸς κομίζετε;
 ὡς οἷζε κλεινοῖς ἐπὶ ἐφέσασαν δόμοις.
 πῶς φῆς; ὃ δ' ἄλλος περ κεν μνηστῶν ὄχλος;
 τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαίρωνος πύχαις.
 τὸν κείθεν, ἢ τὸν θένδε; τίς δ' ἐθαψένιν;
 Ὁησὺς, σκυώδης ἐνθ' ἐλευθερὸς πέτρα.
 ὃς δ' ἐκ' ἐθαψε, πῆν νεκρὸς ἢ κελιπῶν;
 ἐγγύς. Πέλας γὰρ πᾶν ὅ, τι σπυδαίεται.
 ἦτε πικρῶς νιν θέραπες ἦτον ἐκ φόνου;
 ὃ δ' ἔς ἐπέστη τῷδε δ' ὄλος ὦν, πόνον.
 φαίης ἂν εἰ παρῆσθαι, ὅτ' ἠγάπα νεκρὸς.
 ἐνίφεν αὐτῶν τῶν ταλαιπώρων σφαγῆς;
 καὶ σπρωσέτω δυνάς, καὶ ἠάλυψε σώματα.
 δεινὸν μὲν ἦν βάσσανμα, καὶ χύνῃν ἔχον.
 Τί δ' αἰχρὸν ἀνθρώποισι τὰ λλήλων κακὰ.
 οἱ μοι πόσω σφιν συνθανῆναι ἂν ἤθελον.
 ἄκραντ' ἐδύρη, ταῖσδ' ἐτ' ἐξάγεις δάκρυ.
 δοκῶ μὲν, αὐταῖς ἢ σὶν αἰ διδάσκαλοι.
 ἀλλ' ἦεν· αἶρω χεῖρ', ἀπαντήσας νεκροῖς,
 ἄδ' αὖτε μολπὰς ἐκ χέω δάκρυ ῥέοντος,
 φίλος προσανδῶν, ὦν λελημένος τάλας,
 ἐρημα κλαίω. Τὸτο γὰρ μόνον βροτοῖς

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

« Οὐκ ἔστ', ταῖάλω μ' ἀναλωθὲν λαβῆν,
 « Ψυχὴν βροτῶν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι·
 χο τὰ μὲν, αὖ, τὰ δέ, δυσυχῇ.
 πῶς μὲν αὖθις,
 καὶ στρατηλάταις δορὸς
 διπλάζεται τιμή·
 ἐμοὶ δὲ τῶν παίδων μὲν εἰσιδὼν μέλη,
 πικρὸν· καλὸν θεάμα δ' εἴπερ ὅφομαι,
 τὰν ἀελπτον ἡμέραν
 ἰδῶσα πάντων μέγιστον ἄλγος·
 ἄρα μὲν μ' ἔτι δούρ' αἶ
 χρόνος παλαιὸς πατήρ,
 ὥφελ' ἀμέραν κτίσαι·
 τί γὰρ με δεῖ παίδων;
 τὸ μὲν, γὰρ ἔκ' ἡλπιζον ἂν πεπονθέναι,
 πάθος περιαιὼν, ἧ γάμων ἀπεξύγην·
 νῦν δ' ὄρω σαφέστατον
 κακὸν, τέκνων φιλάτων σερεῖσθαι·
 ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λούσω
 τῶν οἴχο μένων παίδων μελέα·
 πῶς ἂν οἰοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις,
 κοινὸν ἐς ἅδην καταβάσσει;
 σεναγμὸν ὦ ματέρες,
 τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
 αὖσατ', ἀπύσατ', ἀντίφων' ἐμῶν
 σεναγμάτων κλύουσαι·
 χο ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
 προσηγόρημα ματέρων,
 προσανδῶ σε τὸν θανόντα·
 αἶ ἰὼ, ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χο αἰ. αἰ. ἐπάθο μὲν ὦ
 τὰ κύντατ' ἀλγὴ κακῶν.
 αἰ ὦ πόλις Ἀργεῖα,
 τὸν ἐμὸν πότμον ὅκ' ἐσοράτε;
 χο ὄρωσι καὶ μὲ δῆτα τὴν θάλα
 ναν, τέκνων ἄπαιδα.
 αἰ προσάγειτ' ὦ δυνάστωι σώμαθ' αἰματοσαγῇ
 σφαγέντα τ' ὅκ' ἄξι', ὅδ' ὕπ' ἄξιων;
 ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη. Α. δ. δόθ' ὥς περιπυχαῖσι δ' ἡ
 χέρας προσαρμόσας ἐμοῖς
 ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.
 χο ἔχεις ἔχεις. Α. δ. πημάτων γ' ἄλῃς βάρος.
 χο αἰ. αἰ. τοῖς τέκνοις δ' ὕλεις. Α. δ. αἴετέ με.
 χο σένης ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ.
 αἰ εἴθε με Κασμείων ἑταρον σίχες ἐν κονίαισιν.
 χο ἐμὸν δὲ μή ποτ' ἐξύγῃ δέμας
 ἥς τιν' ἀνδρὸς ὀνάν.
 αἰ ἴδετε κακῶν πέλαγος ὦ ματέρες
 θάλαιναι τέκνων. χο κατὰ μὲν ὄνυξιν,
 ἡλοκίσμεθ' ἀμφὶ δὲ σποδὸν,
 κάρα κεχύμεθα.
 αἰ ἰὼ. ἰὼ μοι μοι.
 κατὰ μέτερον γὰρ ἔλοι,
 διὰ δὲ θύελλα σπᾶσαι,
 πυρὸς τε φλογμὸς
 ὁ Διὸς, ἐν κάρᾳ πέσοι.
 χο πικρὸς ἐσθλὸς γάμος.
 πικρὰν δὲ Φοῖβη φάτιν
 ἐγὼ μὰς ἀπολύσενος.
 Οἰδιπόδα δώματα
 λιπῶσ' ἤλθ' Ἐριννύς.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΘΗ μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἢν μὲ ἐξήνταίς σράτῳ,
 γὰρ ἀφῆσω τὸς ἐκὼ μὲν ἐκλιπὼν
 εἰς τὰ σά γε μύθος· νῦν δ' Ἀδράστον ἰσορῶ.
 πόθεν πόθ' οἶδε διατρεπῆς αὐτῆς χίμα
 θνητῶν ἐφυσαν; ἢ πέγ' ὥς σφώτερος
 νέοισιν αἰσῶν τῶνδ' ἐπισήμων γὰρ ἦ
 ἦδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον, ἢ λέξαι λόγῳ
 πολὺ μᾶθ' οἷς ἠλπίζον αἰρήσειν πόλιν.
 ἐν δ' ὅκ' ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
 ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἐκαστος ἐν μάχῃ,
 ἢ τρῶμα λόχης πολεμίων ἐδέξατο.
 κοῖνοί γάρ ὅτι τῶν τ' ἀκρόντων λόγοι,
 καὶ τ' ἄλγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς,
 λόχης ἰσῆς πρόσθεν ὁμμάτων πύκνῃς,
 σφῶς ἀπὴγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
 ὅκ' ἂν δύναί μιν ὅτ' ἐρωτῆσαι τὰδε,
 ὅτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν.
 μόλις γὰρ ἄν τις αὐτὰ τὰναγκῇ ἐρατ
 δύναται, ἐς πολέμοις ἐναντίος.
 αἶδ' ἄγε δὴ νῦν· καὶ γὰρ ὅκ' ἀκοντί μοι
 δίδως ἐπαινον τῶν ἐγὼ γε βέλομαι,
 φίλων ἀληθῆ, καὶ δίκαι' ἢ πῆν πέρι.
 ὄρεσ' τὸν ἄβρον, ὃ βέλος δίδεπτο;
 Καπανδὺς ὅδ' ἐστίν· ὃ βίος μὲν ἦν πολὺς.
 ἦκιστα δ' ὀλβὸς γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
 ὅδ' ἐν τι μείζον ἦεν, ἢ πένης ἀνὴρ,
 φόνων τραπεζαῖς ὅστις ἐξοχνοῖτ' ἄγαν,
 τάρκῃντ' ἀτίξων· ὃ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾶ
 τὸ χρῆσθ' εἶναι· μέτρια δ' ἐξαρηθῆν ἐφί.
 φίλος τ' ἀληθὴς ἦν· φίλος τοῖς παρ' ὅσι τε,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὸν Οἰδίπῳ τε παῖδα Πολυνέκῃν λέγω,
 ἡμῶς ἐπαινέσαντες, ὃ φουδοί μεθ' ἄν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κἀδμὺ πόλιν
 φυγῇ πρὸς Ἀργὸς διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
 ἀλλ' οἶδ' ὃ δρᾶσαι βύλομαι τῶν περὶ;
 θη ὃκ οἶδ', πλὴν ἐν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.
 ἀδ τὸν μὲν Δίος πληγέντα Καπανεά πυρὶ,
 θη ἡχωρὶς ἱερὸν ὥς νεκρὸν θάψαι θέλεις;
 ἀδ ναί· τὸς δ' ἐγ' ἄλλας πάντας, ἐν μίᾳ πυρᾷ.
 θη πῦρ δ' ἦτα θήσεις μνήμα τῷδε χωρίσας;
 ἀδ αὐτῷ, παρ' οἰκτρὺς τῶςδε συμπήξας τάφον.
 θη αὐτὸς μὲν ἦδη δμῳσὶν ἄν μέλοι πόνος,
 ἡμῖν δ' ἐγ' οἶδε· σειχέτω δ' ἄχθῃ νεκρῶν.
 ἀδ ἴτ' ὠτάλιναι μῆτιρες τέκνων πέλας.
 θη ἥκιστα Δδρασε τῷτο πρόσφορον λέγεις.
 ἀδ πῶς, τὰς τεκνύσας ὃ χρεὼν φαῦσαι τέκνων;
 θη ὅλλοιγ' ἰδῆσαι τῶςδ' ἄν ἡλλοιωμένους.
 πιικραὶ γὰρ ὄφεις χ' ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν.
 τί δ' ἦτα λύπην ταῖςδε προσθῆναι θέλεις;
 ἀδ νικᾷς· μένειν χρήτη μόνως· λέγει γὰρ αὖ
 Θησέως· ὅταν δ' ἐγὼ τῶςδε προσθῶμεν πυρὶ,
 » ὅσα προσάξω· Ὡ ταλαίπωροι βροτοί,
 » Τί κτᾶσθε λόγχας, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους
 » Τί θεσθε; παύσασθε· ἀλλὰ λήξαντες πόνων,
 » Ἀστυφυλάεσθε, ἡσυχοὶ μεθ' ἡσυχῶν.
 » Σμικρὸν τὸ χρεῖμα τῷ βίῳ· τῷτον δ' ἐχρῆ
 » Ὡς ῥᾶστα, καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπεράν.
 χο ὃκέτ' αὐτεκνος, ὃκέτ' αὐπαις,
 ὃδ' αὐτυχίας μέτεσιν μοι
 κνροτόκοις ἐν Ἀργείαις.

ἔδ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ἔδ' Ἀρτεμις λοχία
 προσφθέγγεαι τ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
 δυναίων δ' ὁ βίος.
 πλακτὰ δ' ὥσεί τις νεφέλα,
 πνυμάτων ὑπὸ θυγῆμων αἴανω.
 ἐπ' αὖ ματέρες, ἐπ' ἀκέρους
 ἐγείναμεθ' αἰταλαίπωροι
 κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις.
 καὶ νῦν ἅπαις, ἀτέκνος
 γηράσκω δυσηνότατος.
 ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοισι,
 ἔτ' ἐν ξῶσιν ἀριθμυμένη,
 χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἵχθυσά μοῖραν.
 ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα
 μελέα, παιδὸς ἐν οἴκοις
 κῆται μνήματα, πένθιμοι
 κνραὶ, καὶ σέφανοι νόμας
 αἰοιδαί, τὰς χρυσοκόμας
 Ἀπόλλων ὅκιν' ἐδέχεται.
 γόοισι δ' ὀρθυομένα,
 δάκρυσι νοτερόν αἰεὶ πέπλων
 πρὸς σέρνω πύχα τέγξω.
 καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ
 Καπανέως ἥδη, τύμβον θ' ἱερὸν,
 μελάρων τ' ἐκτὸς
 Θησέος ἀναθήματα νεκροῖς,
 κλεινὴν τ' ἄλοχον τῷ καταφθιμένῳ
 τῷδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην,
 ἣν Ἰφίς ἀναξ παῖδά φυτύνει.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἔσκηκε πέτραν,

ΓΓ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίξει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλαιον;
 οὐαί τί φέγγος, τίν' αἶγλαν
 ἐδιφράνετο τάλας;
 σελάννα τε κατ' αἰθέρα
 λαμπάδ', ἵν' ὠκυθόμινύ μφαι
 ἱππύουσι δι' ὀρφναίας,
 ἥν' ἱκαγὰ μων
 τῶν ἐμῶν πόλις Ἀργεῖς
 αἰοιδᾷς αὐδαιμονίας
 ἐπύργωσε, καὶ γαμέτα
 χαλκοτανχῆς τε Καπανέως
 προσέβανδρομάς ἐξ ἐμῶν
 θήκων ἐμβακχυσάμενα,
 πυρὸς φῶς κατέβησα, τάφον τε
 βαταύουσα τὸν αὐτὸν ἐς αἶδαν
 καταλύσας ἔμμοχθον βίοτον,
 αἰῶνός τε πόντος.

• Ἡδιστος γάρ τοι θάνατος
 • Συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
 • Εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι.
 χ' καὶ μὴν ὄρᾳς τήνδ', ἥς ἐφύσηκας πύλας
 πυρᾶν, Διὸς θεσπαστὴν ἐνθέν ἐστὸς
 πόσις, δαμασθῆς λαμπάσιν κερωνίοις.
 οὐαί ὄρω δὴ τελευτᾶν, ἣν ἔσκακα· τύχα δέ μοι
 ξυνάπῃ ποδὸς· ἀλλὰ τῆς
 ἀνκλήας χάρισιν
 ἐνθεν ὀρμάσω,
 τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
 πηδήσασα πυρὸς ἔσω.

σώματ'

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

σώματ' ἄθοπι φλογμῷ
 πόσι συμμίξασα φίλον
 χρωτὶ χρωτὶ πέλας θεμένα,
 Φερτεφονείας ἤξω θαλάμους,
 σὲ τὸν θανόντ' ἔποτ' ἔμᾳ
 προὔσχε φυχῆ κατὰ γᾶς· ἴτω φῶς, γάμοιτε.
 ἤθέτινες ἀνὰ δικάων ὑμεναίων
 ἐν Ἀργεὶ φανῶσι τέκνοισιν,
 ὅσος δ' ἀνείας γαμέτας
 συντηχθῆς αὔραις ἀδολοῖς, γενναίως ἀλόχῳ φυχᾶς.
 καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς σὸς πατήρ βαινῇ πέλας
 γεραίος Ἰφίς, ἥς νεωτέρης λόγος,
 ἔς ἃ κατειδὼς πρόθεν, ἀλγήσει κλύων.
 ὦ δυσάλαινα, δυσάλας δ' ἐγὼ γέρων,
 ἥκω διπλὴν πένθος γε δαμόνων ἔχων.
 τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμῶν δορί
 ἔτεοκλον ἥς τὴν πατρίδα ναυαθλώσων νεκρὸν,
 ζητῶντ' ἐμὴν παῖδ', ἡ δ' ὁμῶν ἐξώπιος,
 βέβηκε πηδῆσασα, Καπανέως δάμαρ,
 θανεῖν ἐρώσα σὺν πόσι· χρόνον μὲν ἔν
 τὸν πρόθ' ἐφρηρεῖτ' ἐν δόμοις ἐπὶ δ' ἐγὼ
 φυλακὰς ἀνῆκα, τοῖς παρεῴσιν κακοῖς
 βέβηκεν· ἀλλὰ τῇδ' ἐνιν δοξάζομεν
 μάλις ἂν ἦναι· φράξετ' εἰ κατόιδάτε.
 τί τάσδ' ἐρώτᾳς; ἡ δ' ἐγὼ πέτρας ἐπὶ
 ὄρνις τις ὥσθ', Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς,
 δύσηνον αἰώρημα κεφίξω πάτερ.
 τέκνον, τίς αὔρα; τίς σόλος; τίνος χάριν
 δόμον γ' ὑπερβάσῃ ἤλθες ἥς τήνδε χθόνα;
 ἔρμην λάβεις ἂν τῶν ἐμῶν βυλινμάτων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κλύων· ἀνῆσαι δ' ἔσθ' ἐβόλομαι πάτερ.
 Ἰφ τίδ' ἔσθ' ἐδικαίον πατέρα τὸν σὸν εἶδέναι;
 ἀνὰ κριτῆς ἂν ἦης ἔσθ' ὁ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
 Ἰφ σκευῇ δὲ τῇδε τῷ, χάριν κοσμήεις δέμας;
 ἀνὰ θέλῃ τί κλεινὸν ἔτος ὁ σόλος πάτερ.
 Ἰφ ὥς ἔκ' ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπη σ' ὄραν.
 ἀνὰ εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.
 Ἰφ καὶ πῆτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνῃ πέλας;
 ἀνὰ ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 Ἰφ νικῶσαν ἰκὴν τίνα; μαθεῖν χρήξω σέθεν.
 ἀνὰ πάσας γυναικας, αἷς δέδορκεν ἥλιος.
 Ἰφ ἔργοις Ἀθάνας, ἡ φρενῶν ἀνβελία;
 ἀνὰ ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανῆσθαι κήσομαι.
 Ἰφ τί φῆς; τί τῷτ' ἀνιγμᾶσι μάνεις σαθρόν;
 ἀνὰ αἴσω θανόντος Καπανέως τήνδ' εἰς πυράν.
 Ἰφ ὦ θυγάτερ, ἔμῃ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς.
 ἀνὰ τῷτ' αὐτὸ χρήξω πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
 Ἰφ ἀλλ' ἔδέτοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
 ἀνὰ ὁμοιον· ἔγάρ ἂν κίχης μ' ἐλὼν χερὶ.
 καὶ δὴ παρῆται σῶμα, σοὶ μὲν, ἔφίλον,
 ἡμῖν δὲ, καὶ τῷ συμπτρῶ μένῳ πόσει.
 Χο ἰὼ γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω.
 Ἰφ ἀπώλομιν δύσηνος Ἀργείων κόραι.
 Χο ἔ· ἔ· χέτλια τάδε παθῶν,
 τὸ παντολμον ἔργον ὅφει τάλας.
 Ἰφ ἔκ' ἂν τιν' ὄροισι ἄλλον ἀθλιώτερον.
 Χο ἰὼ τάλας· μετέλαχες
 τύχας Οἰδιπόδα χέρον
 μέρος, καὶ σὺ πόλις ἐμὰ τλάμων.
 Ἰφ Οἶμοι· τί δὴ βροτοῖσιν ἔκ' ἐστὶν τόδε,
 » Νέσς

ΙΚΕΤΙΑΔΕΣ

- Νέος δ' ἴς εἶναι, καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
- Ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
- Γνώμασιν ὑστέραισιν ἐξορθῆμεθα.
- Αἰῶνα δ' ὅκ' ἐξέστιν· ὃ δ' ἤμιν νέοι
- Δίς, καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξ ἡμάρτανεν,
- Διπλῶ βίβλαχόντες, ἐξορθῆμεθ' ἂν.
- Ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τέκνῳ μένους,
- Πάδων τ' ἐραστὴς ἦν, πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
- ὃ δ' ἔστ' ὅδ' ἦλθον, καὶ ξεπεράθην τέκνων,
- οἷον σέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
- ὅκ' ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον, ὃς δ' οὖν κακόν.
- ὅστις φυτεύσας, καὶ νεανίαν τεκνῶν
- ἄριστον, ἔτα τῷδε νῦν σερίσκομαι.
- εἶεν· τί δ' ἡ χρῆν τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν
- σεῖχην πρὸς οἴκῳ; καὶ τ' ἐρημίαν ἴδω
- πολλῶν μελάρων, ἀπορίαν τ' ἐμὴ βίῳ;
- ἢ πρὸς μέλαθρα τῷδε Καπανέως μόλω
- ἠδ' ἴσα, πρὶν γε δὴ ποτ' ἦν παῖς ἠδέ μοι.
- ἀλλ' ὅκ' ἐστὶν· ἢ γ' ἐμὴν γενεάδα
- προσήγετ' αἰὲρ σῶματι, καὶ κάρα τόδε
- κατέχευε χερσὶ· Πατρὶ δ' ὅδ' ἐν ἠδ' ἰον
- Γέροντι θυγχερός· ἀρσένων δ' ἐμείζονες
- ὕψαι, γλυκῆσαι δ' ἦσαν ὃς θωπύματα.
- ὅχῳς τάχιστα δ' ἦτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους,
- σκότῳ δ' ἐδώκετ'· ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
- δέμας γεραίον συντακούς ἀποφθερῶ;
- τί μ' ὠφελήσῃ παιδὸς ὀσέων θιγγῆν;
- Ὡς ἀπάλαισον γῆρας, ὥς μισῶ σ' ἔχων.
- Μισῶ δ' ὅσοι χρήξασιν ἐκτάνειν βίον,
- Νώτοισι, καὶ σρωμναῖσι, καὶ μαντῶμασιν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Γαρεκτρέποντες ὀχετόν, ὥστε μὴ θανεῖν·
 » Οὐδ' χρὴν ἐπειδὴν μηδ' ἐν ὠφέλῃ πόλιν,
 » Θανόντας ἔρρειν, καὶ κποδὼν ἱναίνεσι.
 ἡμι ἰώ· τάδε δὴ παίδων, καὶ δὴ φθιμένων
 ὅσα φέρετε, λάβετ' ἀμφίπολοι
 γραίας ἀμένους, ἃ γὰρ ἔνεστι
 ῥώμῃ, παίδων ὑπὸ πένθος.
 πολλὰ δὲ χρόνῳ σώσεις μέτα δὴ,
 καταλειβομένους τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
 » Τί γὰρ ἂν μείζον τῷ δ' ἔτι θνατοῖς
 » Γάθος ἐξέδροις,
 » Ἡ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;
 πᾶς φέρω φέρω
 τάλαινα μάτερ' ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
 βάρος μὲν ἐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ,
 ἐν δ' ὀλίγῃ τὰ μὰ πάντα συνθείς.
 ἡμι ἰώ· ἰώ·
 πᾶ δ' αἶμα φέρεις φίλα
 ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
 σποδ' ὅτε πλήθος ὀλίγον ἀντὶ σωμαίων
 ἀδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μυκῆναις;
 ἐγὼ δ' ἔριμος ἀθλῖς πατρὸς τάλας,
 ἔριμον οἶκον ὀρφανὸν σομαι λαβὼν,
 ὃ πατρὸς ἐν χερσὶ τῷ τεκόντος.
 ἡμι ἰώ· ἰώ· πᾶ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;
 πᾶνυχον μάτων χάρις,
 τροφαί τε ματρὸς, αὐπνάτ' ὁμμάτων τέλη,
 καὶ φίλαι προσβολαὶ προσώπων;
 πᾶς βεβᾶσιν, ὅτ' ἐτ' ἐσὶ σοι μάτερ' τέκνα·
 βεβᾶσιν· αἰθρὴ ἔχει νιν ἡδὴ,

ΙΚΕΤΙΑΔΕΣ

πυρὸς τετακτότας ἀποδῶ.
 ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν αἰῶνα.
 αἰά πάτερ, σὺ μὲν τῆς σῶν κλύης τέκνων λόγος.
 ἄρ' ἀπιδύχως ἔτι ποτ' ἀντιτάσσομαι
 σὸν φόνον; Ἰφ. ἔγὰρ γένοιτο τέκνον.
 ὅταν θεῶν θέλοντος, ἔλθοι μοι δίκη
 πατρῷος, ὕψω κακὸν τόδ' αὔδω.
 πάϊς αἰ. αἰ. γούων ἄλις τύχης,
 ἄλις ἀλγέων πάρεστ' μοι.
 σῶσω. πῶς με δέξεται γένος
 χαλκίοισιν ὅπλοισι Δαναϊδῶν στρατηλατῶν,
 τῷ φθιμένῳ πατρὸς ἐκδικατῶν;
 αἰά ἔτ' εἰσορᾶν σε πάτερ ἐπ' ὀμμάτων δακρῶν,
 φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.
 λόγων δὲ παρακλήσασθαι σῶν,
 αἰεὶ φερόμενον ὀχέται.
 θυοῖν δ' ἄλκιμα τέρι τ' ἐλίπες,
 σέ τ' ἔτι ποτ' ἄλκιμα πατρῷα λήψω.
 Ἰφ. ἔχω τοσόνδε βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
 φέρ', ἀμφὶ μάστιγι το βάλω ἀποδόν.
 αἰά ἐκλαυσά τόνδε κλύων ἔπος
 συγνότατον. ἐθιγέ με φρενῶν.
 Ἰφ. ὦ τέκνον, ἔβας, ὅ κ' ἐτι φίλον
 φίλον ἀγαλμ' ὄψομαι σῆς μητρός.
 θη. Ἀδρασε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
 ὁράτε παῖδας τῶν δ' ἔχοντας ἐν χερσὶν
 πατέρων ἀρίστων σώμαθ', ὧν ἀνελόμηντες
 τῶ τοις ἐγώ σε καὶ πόλις δωρὸν μεθεῖ.
 ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους,
 σῶσθαι ὁρῶντας, ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πᾶσιν θ' ὑπὲρ πόντος δὲ τῶν αὐτῶν λόγους,
 τι μᾶν πόλιν τήνδ' ἐκ τέκνων ἀφ' τέκνοισι
 μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε.
 Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ, οἳ τ' ἐν ἕραν ὦ θεοί,
 οἷων ὑφ' ἡμῶν σείχεται ἡξιώμενοι.
 αἰδ' Οἴστω, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργείων χθόνα
 δέδρακας ἐσθλὰ, δεομένην ἀεργετῶν.
 χάριν τ' ἀγῆρω γ' ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
 παθόντες, ὅ μᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
 θη τί δὴ ποθ' ὅ μιν ἄλλ' ὑπεργῆσάι μελή; 1
 αἰδ' χαῖρ' ἄξιός γάρ καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν.
 θη ἔσται τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
 αἰθ' ἄκουε Οἴστω τῶνδ' Ἀθηναίης λόγους,
 ἀχρήσει δ' ῥᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
 μὴ δ' ὥς τάδ' ὅσ' αὖ τοῖσδ' ἐς Ἀργεὶαν χθόνα
 πασιὴν κομίξην, ῥαδίως ἔτω μεθείς.
 ἀλλ' ἀντί τῶν σῶν, καὶ πόλεως μοχθημάτων,
 πρῶτον λάβ' ὄρκον· τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν
 Ἀδρασον· ἔστος κύριος τύραννος ὧν,
 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὄρκω μοτῆ.
 ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μὴ ποτ' Ἀργεὶας χθόνα
 ᾗς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον πανταγίαν,
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θῆσιν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 κακῶς οἰεσθαι πρόσρεπ' Ἀργείων χθόνα.
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν χρῆσθαι γὰρ σ', ἄκουε μὲν.
 ἔστι τρίπυρρος χαλκὸς πύρρον δόμων,
 ὃν Ἰλίου πότ' ἐξαναθήσας βάθρα,
 αὐτὸν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος,
 θῆσά γ' ἐφ' ἔγχετο πυθινὴν πρὸς ἐχάραν.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ἐν τῷ δὲ λαίμῳ τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν,
 ἔγγραφον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτῃ·
 καί περ τα σῶξεν θεῶ δ' ὅς, ὦ Δελφῶν μέλει·
 μνημεῖα θ' ὄρκων, μαρτυρήμαθ' Ἑλλάδι·
 ἥ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια, καὶ τρώσῃς φόνον,
 ὅξυσμον μάχαιραν ἐς γαίης μυχῆς
 κρύψον, παρ' αὐτάς ἐπ' αὖ πυρκαϊᾷς νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθῆσα θῆσει, καὶ κακὸν νόσον πάλιν·
 δράσας δ' ἐταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρῶς,
 τεμένει δ' ἴν' αὐτῶν σώμαθ' ἀγνισθῇ πυρὶ,
 μέθες παρ' αὐτὴν τρίποδον ἰαμίας θεῶ·
 σοὶ μὲν τὰ δ' ἔειπον· πασι δ' Ἀργείων λέγω,
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμινὺ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον·
 σύ τ' ἀντὶ πατρὸς Αἰγιαλῶν στρατηλάτης
 νέος καταςὰς, πᾶσι τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν
 Τυδείως, ὃν ὠνόμαξε Διομήδην πατὴρ,
 ἀλλ' ὅφθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν,
 καὶ χαλκοπληθῇ Δαναϊδῶν ὀρμᾶν στρατὸν,
 ἐπ' ἄσολον πύργῳ μακάδ' ἔμῳ ἐπι·
 πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων πόλεος ἐκπορθήτορες·
 καὶ κ' ἐστὶν ἄλλως· ἐκγονοὶ δ' ἂν Ἑλλάδα
 κληθέντες, ὧ δ' αὖς ὑσέροισι θήσετε·
 τοῖον στρατὸν μακρὸν θεῶ πορεύσετε·
 θη δέσποιν' Ἀθάνᾳ, πῆσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γὰρ μ' ἀνορθῶς, ὥστε μὴ ξαμαρτάνειν·
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ξάξομαι· μόνον σὺ με
 εἰς ὀρθὴν ἵστη· σὺ γὰρ ἀμύνῃς πέλει

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔσσις, τοιοῦτον ἀσφαλῶς οἰκῆσομεν.

χ^ο σείχωμεν Ἀδραστὸν ὅρμια δῶμεν
τῷ δ' ἀνδρὶ πόλιν τ' ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήκασι, σέβεσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕ
ΤΙΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η
ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣΙΡΗΓΕΝΙΑ
ΙΝΑΥΛΙΔΕ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αγαμέμνων.	Ιφιγένεια.
Πρεσβύτες.	Αχιλλεύς.
Χορός.	Θεράπων.
Μενέλαος.	Αγγελος.
Κλυταμένηστρα.	

Ερολογίζει δὲ ὁ Αγαμέμνων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ὦ
Γρέσβυ, δόμων τῶνδε
πάροιθεν
σεῖχε· Γρε· σεῖχω·
τί δ' ἐκαινονυργῆς Ἀγά

μενον ἀνάξ;
ἀγὰ πάνση· Γρε· ἀπὸ δ' ὧ·
μάλα τὸ γῆρας τῷ μὲν αὖπνον,
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξύ πένεσιν·
ἀγὰ τίς ποτ' ἄρ' ἀσπρὸς πορθμάνει;
πρε· σείριος, ἐγγὺς τῆς ἐπὶ κτόρου
πλειάδος αἵανων ἐτι μεσῆρης·
ἀγὰ ἔκιν' φθόγγος γ' ἔτ' ὀρνίθων,
ἔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν·
πρε· τί δ' ἐσὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἵσεις
Ἀγά μενον ἀνάξ;
ἐτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τελέων·
σεῖχομεν ἥσω· Ἀγὰ· ξηλῶ σε γέρον·
» Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν, ὃς ἀκίνδυνον
» Βίον ἐξεπέρας ἀγνώσ, ἀκλεῆς·
» Τὸς δ' ἐν τιμαῖς ἦσαν ξηλῶ·
πρε· καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίη·
ἀγὰ τῷτο δέ γ' ἐστὶ τὸ καλὸν, σφαλερόν·
καὶ τὸ φιλότιμον
γλυκὺ μὲν, λυπῶ δ' ἐπροσιτάμενον·
τοτὲ μὲν, τὰ θεῶν ἔκ' ὀρθωθέν
τ' ἀνέτρεφε βίον,

ΔΔ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοτὲ δ' ἀνθρώπων γινώμαι πολλὰ,
καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

πρὲ ὕμῳ γὰρ ταῦτ' ἀνδρὸς ἀρίστου.

» Οὐκ ἐπὶ πᾶσι σ' ἐφύτουσ' ἀγαθοῖς

» Ἀγάμεμνον Ἀτρώϊς.

» Δεῖ δέ σε χαίρειν, καὶ λυπῆσθαι.

» Θνητὸς γὰρ ἔφυς, καὶ μὴ σὺ θέλῃς.

» Τὰ θεῶν ἔτω βυλόμεν' ἔσαι.

σὺ δὲ λαμπρὸς φάος ἀμπετάσας,
δέλτον τε γράφεις

τὴν δ', ἣν πρὸ χειρῶν ἔτι βασάζεις,
καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχῆς,

καὶ σφραγίσῃς· λύγς τ' ὅτίσω,
ῥίπῃς τε πέδῳ πάνην, θαλερὸν
καταδάκρυ χέων.

καὶ τῶν ἀπόρων ὕδενός ἐνδῆς

μὴ ὕμῳ μαίνεσθαι· τί πονῆς; τί πονεῖς;

τί νέον, τί νέον περὶ σοὶ βασιλῆος;

φέρε κόινωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἀνδρ' ἀγαθόν, πῖσόν τε φράσεις.

σὴ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρειω

πέμπιν φερνὴν, συννυμφονόμον τε δίκαιον.

ἄρα ἐγένοντο Ληδα θεστιάδι τρῆς παρθένοι,

Φοίβη, Κλυταμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάστος,

Ελένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι,

μνηστῆρες ἦλθον, Ελλάδος νεχνίαι.

δεινὰ δ' ἀπειλαὶ, καὶ κατ' ἀλλήλων φόβος

ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.

τὸ πρῶτον δ' ἀπόρως ἔχε Τυνδάρειω πατρί,

δῶνά τε, μὴ δῶνά τε, τῆς τύχης ὅπως

ἄφατ' ἄριστα· καὶ νῖν ἔσθλην τάδε,

ὄρκους

ΙΦΙ·ΗΕΝ·ΑΥ

ὄρνυς συνάψαι, δεξιάς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δ' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθῆναι, καὶ παρῶσθαι τόδε,
 ὅτε γυνὴ γένοιτο Τυνδαρίς κόρη,
 τῷτ' συναμύνειν· εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν
 οἴχοιτο, τὸν τ' ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους,
 καὶ πεισρατύνειν, καὶ κατασκήπτειν πόλιν,
 Ἕλλην' ὁμοίως, βάρβαρόνθ' ὕπλων· μέτα·
 ἐπεὶ δ' ἐπιστήθισαν, αὖ δ' ἔ πως γέρων
 ὑπῆλθεν αὐτὰς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ,
 δίδωσιν ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
 ὅτε προαίφ' ἔροισιν Ἀφροδίτης φίλαι·
 ἥδ' ἔλεθ', ὥστε μὴ ποτ' ὤφελεν λαβεῖν,
 Μενέλαον· ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνας ὅδ', ὥς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
 Λακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰ μάτων πολῇ,
 χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδῇ ματι,
 ἔρῳν ἔρῳσαν ὥχετ' ἐξ ἀναρπάσας
 Ἑλένην, πρὸς Ἰδης βύσσεθ' ἐκδημον λαβῶν·
 Μενέλαος ὅν καθ' Ἑλλάδ' οἰσρήσας μόνος,
 ὄρνυς παλαιὸς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὥς χρηβοηθεῖν τοῖσιν ἠδίκημένοις·
 τῶντ' αὖθεν ὅν Ἕλληνες ἀΐξαντες δορὶ,
 τάνχη λαβόντες σενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
 ἠκυσίτησδε, ναυσὶν ἀπῆλθον ὁ μῦθος,
 ἵπποισι τε, πολλοῖς θ' ἄρμασιν ἡσκήμενοι·
 καὶ μὲν σρατιγῆν, καὶ τὰ Μενέλεω χάριν
 ἔχοντο σύγγονόν γε· τὰ ξίωμά δ' ἐ,
 ἄλλος τις ὤφελ' αὐτ' ἐμῷ λαβεῖν τόδε·
 ἠθροισμένῳ δ' ἐ, καὶ ξυνεπῶτος σρατῶ,

ΔΔ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ μὲν ἄπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδά·
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένος,
 ἀνείλεν, Ἰφιδένην, ἣν ἑσπεῖρ' ἐγὼ,
 Ἀρτέμιδι θύσαι τῇ τόδ' οἰκῆσθαι τέδον,
 καὶ πλὴν τ' ἔσεσθαι, καὶ κατασκευάσθαι Φρυγῶν,
 θύσασσι· μὴ θύσασσι δ', ὅτι ἔναι τάδε·
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὁρβίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον ἦτον πάντ' ἀφίεναι στρατὸν,
 ὥς ὅτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν·
 ἔδ' ἡ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον,
 ἔπεισε τλῆναι δεινὰ· καὶ δέλτο πύχαις
 γράφας, ἔπειμα πρὸς δ' ἀμαρτατὴν ἐμήν,
 τέμπερ' Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμμήνην·
 τότ' ἄξι' ἰώμα τὰνδρὸς ἐκταυρῶμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς τένει' ὅθ' ἐλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λέχος·
 Γεθῶ γὰρ ἔχον τήνδε πρὸς δ' ἀμαρτ' ἐμήν,
 φανδῇ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον·
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε,
 Κάλχας, Οδυσσεύς, Μενέλειός θ'· ἃ δ' ὅτ' ἀκαλῶς
 ἔγνω τὸτ', αὖθις μεταγράψω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' ἀφρόνης σκιάν,
 λύοντα, καὶ συνδέντα μ' ὅσ' ἔδ' ἐξέρων·
 ἀλλ' εἴα χώρει τάσδ' ἐπισπλάσσει λαβὼν,
 πρὸς Ἀργεῖ· ἃ δ' ἐκένανθε δέλτος ἐν πύχαις,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γέγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, τοῖς τ' ἐμοῖς δ' ὁμοῖσιν ἔ·
 τέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
 δέλτοις ὧ Λήδας ἔρνος,
 πρε λέγε, καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσσῃ

σύντο

ΙΦΙ·Η·ΕΝ·ΑΥ·

σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ.
 ἄγα μὴ σέλλην τὰν σὸν ἴνιν πρὸς
 τὰν κολπῶδι πῆρυγ' Εὐβοίας
 Αὔλιν ἀκλύσαν.
 ἥς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ,
 παῖδ' ὅς δ' αἶσο μιν ὕμναις.
 πρε καὶ πῶς Αχιλῆος λέκτρ' ἄμπλακων,
 ἔμειγα φασγῶν θυμὸν ἐπαίρει;
 σοί, σῇ τ' ἀλόχῳ
 τόδε καὶ δηνόν· σήμαιν' ὅ, τι φῆς.
 ἄγα ὄνομ' ἔκ' ἔργον παρέχων Αχιλῆος,
 ἔκ' οἶδε γάμους, ἔδ' ὅ, τι πράσσομεν,
 ἔδ' ὅ, τι κήνῳ παῖδ' ἐπέφησα,
 νυμφῆος ἥς ἀγκώνων
 ἀνὰς ἐνδῶσθ' ἐκτροῖς.
 πρε δεινὰ γε τολμᾶς Ἀγάμεμνον ἄναξ·
 ἔτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
 φατίσας, ἥ τις σφάριον Δαναοῖς.
 ἄγα οἱ μοι γνώμας ἐξέειπες.
 αἶ· αἶ· τί πῶ δ' εἰς ἄτ' αἶν.
 ἀλλ' ἴθ' ἐρέσων σὸν πόδα, γῆρα
 μηδ' ἐν ὑπέκων.
 πρε σπύδω βασιλῶν. Ἀγα· μὴ νῦν μὴ τ' ἀλσώδης ἴξου
 κρήνας, μὴ θ' ὕπνω θελήθης. Πρε· ἄφημα θρόει.
 ἄγα πάντῃ δ' ἐ πόρον χιζὸν ἀμείβων,
 λαῶντε, φυλάσσων μὴ τι σε λάθῃ
 τροχάλοισιν ὅχοις παρὰ μῆτα μένη,
 παῖδα κομίξουσ' ἐνθάδ' ἀπὴν
 Δαναῶν πρὸς ναῦς.
 πρε ἔσσι. Ἀγα· κλήθρων δ' ἐξέορμα.
 ἦν γάρ νιν πομπᾶς ἀντήσας,

ΔΔ ΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πάλιν ἐξορμάσῃς τὸς χαλινὸς,
 ἐπὶ Κυκλώπων ἰδὲ θυμέλας.
 πρὶ πῖσος δ' ἐφράσας τάδε, πῶς ἔσομαι
 λέγει, παιδὶ σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;
 ἄνα σφραγίδα φύλακ', ἣν ἐπὶ δέλω
 τῇδε κομίσῃς.
 ἴθι· λυκαίνει τόδε φῶς ἥδη
 λάμπουσ' ἡῶς,
 πῦρ τε τεθρίππων τῶν αἰλίσ.
 σύλλαβε μόχθων.
 Θνητῶν δ' ὀλβιος ἦς τέλος ἔδεις,
 Οὐδ' οὐδ' αἰμῶν.
 Οὐπω γὰρ ἔφυτις ἄλυτος.
 ἔμολον ἀμφὶ παρ' ἀκτίαν
 ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,
 Εὐρίπιδ' ἀρχονμάτων,
 κέλευσα σενόπορθμον
 Χαλκίδα, πόλιν ἐμὴν προλιπὼν
 σ' ἀρχιάλων ὑδάτων τροφόν,
 τὰς κλεινὰς Ἀρεθύσας,
 Ἀχαιῶν στρατίαν ὥς ἴδοιμ' ἄν,
 Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπύρας
 ἡμιθέων, ὡς ἐπὶ Τροίᾳ
 ἀν' ἐλάταις χιλιόναυσιν,
 τὸν ξανθὸν Μενέλαον
 ἀμέτεροι πόσεις
 ἐνέπυσ', Ἀγαμέμνονά τ' οὐπατρίδαν
 σέλλειν ἐπὶ τὰν Ελέναν
 ἅπ' Εὐρώτα δονακοτρόφῃ,
 Γάρις ὀβυκέλος ἂν ἔλαβεν.

δῶρον

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παρά τε κροκάλας
 δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
 ἄμιλλαν δ' ἐπὶ πόδι ποδῶν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον
 ἐλίσσων περὶ νίκας·
 ὃ δὲ διφρηλάτας βοᾷ τ' ἔϋ
 μηλος φερητιάδας,
 ὦ καλλίσους ῥέδ' ὁμῶν
 χρυσοδαυδάλτης σομίσι πώλης
 κέντρῳ θηνομένους· τῆς
 μὲν, μέσους ξυγίους λαυ
 κοστικῷ τριχὶ βαλὺς,
 τῆς δ' ἐξω σιραφόρους
 ἀντήρεις καμπᾶσι δρόμων
 πυρρότριχας, μονὸ
 χαλα δ' ὑπὸ σφυρᾶ
 ποικιλοδέρμονας·
 οἷς παρετάλλετο
 Γηλέδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα,
 καὶ σύριγγας ἄρματέας·
 ταῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον,
 καὶ θίαν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικείαν ὄφιν ὀμμάτω,
 ὥς πλήσαιμι μέλινον ἄδονά·
 καὶ κέρως μὲν ἦν
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἀρης·
 πεντήκοντα ναυσὶ θυρίαις,
 χρυσέαις δ' ῥήκῃσιν
 κατ' ἄκραν Νηρῆδες ἔτασαν θεαί,

ΙΦΙ.ΗΕΝΑΥ.

πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλέως στρατῷ.
 Ἀργείων δ' ἐταῖσδ' ἰσῆρεται
 ναῖς ἔστασαν πέλας.
 ὧν ὁ Μηνισέως στρατηλάτης,
 παῖς ἦν ταλαῶς, ὃν τρέφει πατήρ,
 Καπανέως τε παῖς
 Σθένεος. Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
 παῖς, ἐξῆς ἐναυλόχει, θεῶν
 Γαλλὰ δ' ἐν μωνύχοις
 ἔχων πτερωτοῖσιν ἄρμασιν, θετόν,
 αὔση μόν τε φάσμα ναυβάταις.
 τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας
 πεντήκοντα νῆας ἰδόμεαν,
 σιμήοις ἀντολισμέναις.
 τοῖς δ' ἐ, Κάδμος ἦν
 χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἀμφὶ ναῶν κόρυμβά.
 Λήϊτος δ' ὀρχηγεὺς
 ἄρχε ναῖς στρατῷ,
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός.
 Λοκροῖς δ' ἐταῖσδ' ἴσας ἄγων
 Ναῶς Οἰλέως τόμος κλυτὰν
 θρονιά δ' ἐκλιπὼν πάλιν.
 ἐκ Μυκῆνας δ' ἐτὰς κυκλωπίας,
 παῖς Ἀτρείως ἐπεμπε ναυβάτας
 ταῶν ἑκατὸν ἡδραιομένους.
 σὺν δ' Ἀδραστος ἦν
 ταγὸς, ὥς φίλος φίλῳ,
 τὰς φυγῆσας μέλαθρα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βαρβάρων χάριν γάμων
 πρᾶξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι.
 ἐν Γύλῳ δὲ, Νέστωρ
 γερηνίῃ κατειδόμεν
 πρύμνας σῆμα, ταυρόπην
 ὄραν πάροιπον Ἀλφειόν.
 Ἀινιάνων δὲ δώδεκα σύλοι
 ναῶν ἦσαν· ὧν ἀναξ Ἰηνὸς
 ἄρχε· τῶν δὲ δ' αὖ πέλας,
 Ἡλιδος δυνάστωρ,
 ὃς ἐπὶ γῆς ὠνόμαζε πᾶς λεώς.
 Εὐρυτος δ' ἀνασσε τῶν δὲ.
 λουκῆρετμον δ' Ἀρη
 τάριον ἦγεν· ὧν Μέγης
 ἀνασσε, Φυλέως λόχον μα,
 τὰς Ἐχίδνας λιπῶν
 νήσας, ναυβάταις ἀπροσφόρος.
 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος,
 δεξιὸν κέρασ
 πρὸς τὸ λαὸν ξύνεχε.
 τῶν, ἄσπον ὥρμη πλάταισιν
 ἐχάταισι συμπλέκων
 δώδεκ' ἀντροφωτάταισι
 ναυσὶν ὥς ἄϊον· καὶ ναυβάταιν
 ῥέδόμεν λεῶν,
 ὧς τις ῥ' προσαρμόσοι
 βαρβάρους βάριδας,
 νόστον δ' ἢ ἀποίσειται.
 ἐνθα δ' ἄϊον ῥέδόμεν
 νόστον πόρσυμα.
 τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύεσθαι συγλήτην,

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

μνήμην σώξομαι στρατόματος·
 πρέ Μενέλαε, τολμᾶς δέιν', ἅς' ὅλμᾶν χρεῶν·
 με ἄπελθε· λίαν γέ δεσπότησι πισὺς εἶ.
 πρέ καλὸν γέ μοι τ'νείδος ἐξωνήδισας·
 με κλαίοις ἂν, ἢ πράσοις ἂ μὴ πράσῃς σε δεῖ.
 πρέ ὅχρην σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φέρω·
 με ὅδε σε φέρειν δ' ἢ πᾶσιν Ἑλλήσιν κακῶ·
 πρέ ἄλλως ἁμιλλᾷ ταῦτ'· ἄφες δ' ἐτὴν δ' ἐμοί·
 με ὅκ' ἂν μεθ' ἡμῖν· Πρ· ὅδ' ἐγὼν ἀφήσομαι·
 με σκῆπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα·
 πρέ Ἀλλ' οὐκ εἴς τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ·
 με μέθες· μακρὺς δ' ἐδ' ἔλκος ὦν λέγεις λόγος·
 πρέ ὦ δέσποτ', ἀδινὲς μεθεῖα· σὰς δ' ἐπιστάς
 ἐξαρπάσας ὅδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βία·
 Ἀγάμεμνον, ὅδ' ἐν τῇ δίκη χρῆσθαι θέλει·
 ἀγ' ἔα· τίς δ' ἦτ' ἐν πύλαισι θόρυβος, καὶ λόγ' ἀποσμία;
 πρέ οὐ μὲν, ὅχ' οὐ τῶδε μῦθος κυριώτερος λέγειν·
 ἀγ' σὺ δ' ἐπὶ τῷ δ' ἐς ἔριν ἀφίξαι Μενέλεως, βία τ' ἄγες;
 με βλέφον ἢς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγ' ταύτας λάβω·
 ἀγ' μῶν τρέσας ὅκ' ἀνακαλύ-
 -ψω βλέφαρον Ἀτρέως γεγώς;
 με τήνδ' ὄρας δέλτον κακίστων γραμμᾶτ' ὑπηρετίν;
 ἀγ' ἢ σορῶ· καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν·
 με ὅ, πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς ἅπασι τὰ γεγραμμένα·
 ἀγ' ἢ γὰρ ἦσθ' ἂ μὴ σε καιρὸς ἢ δέναι σήμαντ' ἀνείς;
 με ὥστε σ' ἀλγύναι γ' ἀνόξεας ἂ σὺ καὶ ἢ ῥάσω λάθρα·
 ἀγ' πῶ δ' ἐκάλυβες νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναιχύντε φρενός·
 με προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἀργεὺς ἢ στρατὸν μ' ἀφίξει;
 ἀγ' τί δέ σε τὰ μὰ δειφυλάσσειν; ὅκ' ἀναιχύντε τόδε;
 με ὅτι τὸ βέλεσθαι μ' ἐκνίξει· σὸς δ' ἐδ' ἔλκος ὅκ' ἐφυν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αγ ἔχιδνά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἔκ ἐάσομαι;

με πλάγια γὰρ φρονεῖς. τὰ μὲν, νῦν, -

- τὰ δὲ, πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα.

αγ ἐκκεκόμεψαι. Πονηρὸν γλῶσ' ἐπίφθορον σοφίᾳ.

με Νῦν δέ γ' ὅ βέβαιος, ἄδικον κτήμα, κ' σαφὲς φίλ'

βύλομαι δέ σ' ἐξελέγξει. καὶ σὺ μὴ τ' ὀργῆς ὕπο

ἀποτρέψῃς τάλιθές. ὅτοι καταινώλιαν σ' ἐγώ.

οἶσθ' ὅτ' ἐσπῆδαξες ἄρχην Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,

τῷ δοῦν μὲν ἔχ' ἰχρήσων, τῷ δὲ βύλεσθαι θέλων;

ὡς ταπεινὸς ἦς ἀπάσης δεξιᾶς προσβιγῶν,

καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν,

καὶ διδῶς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κ' μή τις θέλοι,

τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσων

ἡμῶν ἐπεὶ κατέχευες ἄρχας, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους

τοῖς φίλοισιν ἔκ' ἐτ' οἶσθ' αὖ τοῖς πρὶν, ὡς πρόσθεν φίλος

δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλείθρων σπᾶνιος; -

» - Ἀνδρα δ' ὅ χρεῶν

» Τὸν ἀγαθὸν, πρᾶσσοντα μεγάλα, -

» - Τὸς τρόπους μεθιστάναι,

» Ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,

» Ἡνὶ κ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατὸς ἐστὶν αὐτῶν.

ταῦτα μὲν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε -

- πρῶθ' ἄρ' ὠ κακόν.

ὡς δ' ἐς Αὔλιν ἦλθες αὖθις, χ' ὠ πανελλήν' στρατὸς,

ἔδ' ἐν ἡσ' ἄλλ' ἐξεπλήσθη τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν,

ἔρ' αὖ πομπῆς σπᾶνίστων. Δαναΐδαι δ' ἀφίεναι

ναῦς διήγγελλον. μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.

ὡς δ' ἀνολβὸν εἶχες ὄνομα, σύγχυσίν τε, μὴ νέων

χιλίων ἄρχων, Πριάμω τε -

- πεδίον ἐμπλήσας δορῆς,

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

καὶ μὲ παρεκάλεις· τί δράσω; τίνα;

— Δὲ πόρον αὐρῷ ποθὲν,

ὥστε μὴ σερέντα σ' ἄρχῃς, ἀπολέσαι καλὸν κλέος;

καὶ τ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς ἔπεισέν θύσαι κόρην

Ἀρτέμιδι, καὶ πλὴν ἔσθαι Δαναΐδαις,

— ἡθρὺς φρένας,

ἄσμενος θύσειν ὑπέσθης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν

ἢ βία, μὴ τῷτο λέξης, σὴ δ' αὖ μαρτι, παῖδα σὴν

δαῦρ' ἀποσέλλῃ, Ἀχιλλεὺ πρόφασιν ὡς γαμυμένην

ἡδ' ὑποσρέψας, λελήσαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς

ὥς φονεὺς ἔκ' ἐτι θυγατρὸς σῆς ἔσθ' ἡ μάλιστ' αἶψα.

ἔτος αὐτὸς ἐστὶν αἰθὴρ, ὅς τ' αὖδ' ἠκυσεν σέθεν.

» Μυρίοι δέ τοι πετόνθ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα,

» Ἐκπονεῖς ἔχοντες· ἔτα δ' ἐξεχώρισαν κακῶς.

» Τὰ μὲν, ὑπὸ γνῶμ' πολιτῶν ἀσυνέτῃ, τὰ δ' ἐν δίκῃ

» Ἀδύνατοι γινώτες αὐτοὶ διαφυλάττειν πόλιν.

Ἐλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου σέθεν,

ἢ θέλῃσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβαρὺς τῆς ὑδέναις,

καταρελώντας ἐξανήσει διὰ σέ, καὶ τὴν σὴν κόρην.

» Μηδέν' ἀν' ἡρέως ἔκατι προσάτην θῆμην χθονὸς,

» Μὴ δ' ὅπλ' ἄρχοντα νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν

» Γόλειως, ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, εὐνεσὶν ἢν ἔχων τύχη.

χο Δεινὸν κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους,

» Μάχης θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

αγ βέλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα μὴ λίσαν ἀν' ὧ

βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδέες ἀγαγὼν, ἀλλὰ σωφρονέσειρ,

» ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. Ἀνὴρ γὰρ αἰχρὸς, αἰδέσθ' ἢ φιλεῖ.

ἔπει μοι τί δεινὰ φασκας, αἵματιρὸν ὅ μ' ἔχων;

τίς ἀδίκησέ σε; τῷ, κέχρησαι; λένετ'.

ἔρως γε χρυσὰ λαβεῖν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ ἔχει μ' ἄν σοι παραχρῆν· ὦν γὰρ ἐκτῆσω κακῶς,
 ἤρχε· ᾗ τ' ἐγὼ δ' ἵκην δώσω κακῶν ὃ μὴ σφαλῆς;
 ἢ δάμνει σε τὸ φιλότιμον τῷ μόν; ἀλλ' ἐν ἀγκάλας
 σὺ πρεπὴ γυναικα χρήσεις, τὸ λελογισμένον παρῆς,
 καὶ τὸ καλὸν ἔχῃ; Πονηρῶ φωτὸς ἡδοναὶ κακά.
 εἰ δ' ἐγὼ γνῆς πρόσθεν ἢ σὺ μετετέθην ἀβυλίας,
 μάνομαι; σὺ μᾶλλον ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος
 ἀναλαβεῖν θέλεις, θεῶ σοι τὴν τύχην διδόντος αὖ.
 ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες
 φιλόγαμοι μνηστῆρες· ἡ δ' ἐγ' ἐλπίς· οἶμαι μὲν θεὸς
 ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, καὶ τὸ σὸν αἴνεος.
 ὅς λαβὼν σφάτον ἐγ'· οἶμαι δ' ᾗ σὴ μωρία φρενῶν
 τὸς κακῶς παγόντας ὄρκους, καὶ συνηναγκασμένους.
 τὰ μὰ δ' ἢ κ' ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· καὶ τὸ σὸν μὲν σὺ
 πέρα δ' ἵκῃς ἔσαι κακίστης ἀνιδος τιμωρία.
 ἐμὲ δὲ συντήξῃσι νύκτες, ἡμέραι τε θακρῶνις,
 ἄνομα δρῶντα, καὶ δίκαια πάδας, ὅς ἐγὼ γὰρ μέν.
 ταῦτά σοι βραχέα λέλενται, καὶ σαφῆ, καὶ ῥάδια.
 ᾗ δ' ἐμὴ βέλει φρονῆν αὖ, τὰ μ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
 χ^c οἶδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
 μύθων, καλῶς δ' ἔχῃσι φείδεσθαι τέκνων.
 με αἰ· αἰ· φίλος ἄρ' ἔχ' ἐκτετήμην τάλας.
 ἀγ^c ᾗ τὸς φίλος γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι.
 με δόξεις δὲ πῶ μοι πατὴρ ἐκ ταυτῶ γεγώς;
 ἀγ^c συνσωφρονῆν σοι βέλομ', ἀλλ' ἔ' συννοσῆν.
 με Εἰ ποινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλος.
 ἀγ^c αὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.
 με ἢ ἄρα δαή σοι τάδε πονῆν σὺν Ἑλλάδι;
 ἀγ^c Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.
 με σκῆπτρῳ νυν ἀνχῆς, σὸν κασίγνητον προδύς.
 ἐγὼ

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ·

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας ἤμι μηχανάς τινας,
 φίλους τ' ἐπ' ἄλλους· Ἀγρ· ὦ Γαυελλήνων ἀναξ
 Ἀγαμέμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων,
 ἣν Ἰφιδένηαν ὠνόμασας πότεν δόμοις·
 μήτηρ δ' οὐ μαρτῆ, σῆς ἑλνται μνήστρας δέμας,
 καὶ πᾶσι Ορέστis, ὥστε τερφεῖς ἰδὼν,
 χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὦν·
 ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτηνον, Εὐρυτον πάρα,
 κρήνην ἀναψύχουσι θιλύπτον βάσιν,
 αὐταῖ τε πῶλοί γ'· ἔς δ' εἰ μώνων χλόνῃ
 καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γουσαῖατο·
 ἐγὼ δ' ἐπρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάρις
 ἥκω· πέπυσαι γὰρ στρατός· ταχέϊα δ' ἐ
 διήξε φήμη παῖδα σὴν ἀφικμένην·
 πᾶς δ' ἔς θεῶν ὁμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· Οἱ δ' αὐδαίμονες,
 Ἐν πᾶσι κληνοὶ, καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς·
 λέγουσι δ', ὕμνεαί τις, ἢ τί πράσσεται,
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἐνόμισε παῖδα; τῶν δ', ἂν ἥκυσας τάδε,
 Ἀρτέμιδι προτελίξουσι τὴν νεανίδα
 Αὐλίδος ἀνάσσει· τίς νιν ἄξεταί ποτε;
 ἀλλ' ἴα· τὰ πῖ τοῖσι δ' ἐξ ἄρχῃ κατὰ·
 σεφανῆσθε κρᾶτα· καὶ σὺ Μενέλεως ἀναξ,
 ὕμνειαιον ἀντρέπιξε· καὶ κατὰ σέρας
 λωτὸς βοάσθω, καὶ ποδῶν ἔσω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ·
 ἐπῆνεσ'· ἀλλὰ σεῖχε δωμάτων ἔσω·
 τὰ δ' ἄλλ', ἰσθῆς τῆς τύχης ἔσαι καλῶς·
 οἱ μοι· τὶ φῶ δ' ὕσθνος; ἄρξομαι σέθεν

ΕΕ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰς οἱ ἀνάγκης ξάνματ' ἐμπεπώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
 » Ἡ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον.
 » Καὶ γὰρ δακρῦσαι ραδ' ὡς αὐτοῖς ἔχει,
 » Αὐολβάτ' ἤπῃν· τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν,
 » Ἀπαντὰ τὰυτα· προσέτηνε τῷ βίῃ
 » Τὸν δ' ἦμον ἔχομεν, τῷ τ' ὅχλῳ δυνάομεν.
 ἐγὼ γὰρ ἐμβαλὼν μὲν αἰδῶμαι δάκρυ.
 τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὐτὶς αἰδῶμαι τάλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφικόμενος.
 εἶεν· τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς, ἅ μοι πάρα,
 ἐλθὼς ἄκλιτος· εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσασα, καὶ τὰ φίλτατα
 δώσας, ἵν' ἡ μᾶς ὄντας ἀρήσει κακὸς.
 τήνδ' αὖτάλαιναν παρθένον, τὴν παρθένον;
 ἔσθης νιν ὥς ἔοικε νυμφύσει τάχα.
 ὥς ὥκτισ'· οἶμαι γὰρ νιν ἱκετεύσαι τάδε.
 ὦ πάτερ, ἀποκτενῆς με; τοιότῃς γάμους
 γήμειας αὐτὸς, χῶς τις ἔστι σοι φίλος.
 παρὼν δ' Ὀρέσης ἐγγὺς ἀναβροῆσεται,
 ὃ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.
 αἶ· αἶ· τὸν Ελένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμειας ὃ Γριᾶμος Πάρις, ὅς μ' ἔργασαι τάδε.
 χο καὶ γὰρ κατώκτειρ', ὥς γυναῖκα δ' εἴξινεν
 ὑπὲρ τυράννων συμφορὰς καταστῆναι.
 με ἀδελφε, δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγῆν.
 αὖ δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος· ἀθλίος δ' ἐγώ.

με Πέλο

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

με Γέλοπα κατόμνυμ', ὅς πατήρ τ' ἔμ' πατρίς,
 τὸ σὺ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα,
 ἢ μὴν ἐρῇ σοι τὰ πόικαρδίας σαφῶς,
 καὶ μὴ πῖτηδες μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
 ἐγὼ σ' ἀπ' ὁσων ἐμβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ,
 ὦκτεῖρα, καὶ τοὺς ἀνταφῆκ' αἰσὶν πάλιν,
 καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
 ἢ εἰς σέ δ' ἄν' ὅς· εἰ μὴ δ' ἔπερ' εἰς ὑνῦν.
 καὶ σοι παραινῶ μὴ τ' ἀποκτείνειν τέκνον,
 μὴ τ' ἀνθελέσθαι τὸ μόν· ὃ γὰρ ἐνδίκον
 σέ μὲν σενάξειν, τὰ μὰ δ' ἡδέως ἔχον,
 θνήσκειν τε τὸς σὺς, τὸς δ' ἐμὺς ὁρᾶν φάος.
 τί βέλομαι γάρ; ὃ γὰρ μὲς ἐξαίρετος
 ἄλλος λάβοι μ' ἂν, εἰ γὰρ μὲν ἰμείρομαι;
 ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὃν μ' ἡκίς ἐχρῆν,
 Ἑλένην ἔλωμαι τὸ κακὸν ἀντὶ τὰ γὰρ;
 ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν· τὰ πράγματα δ' ἐγγύθεν
 σκοπῶν ἐσῆδον, οἷόν τ' ἦν κτείνειν τέκνα.
 ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρης κόρης
 ἔσῃλθε, συγγένειαν ἐννοῦ μένω,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἑκάτι θύεσθαι γάμων
 μέλλει· τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
 ἴτω στρατιᾷ διαλυθῆς ἐξ Αὐλίδος.
 σύ δ' ὅμ' μακάρεσσιν ἀκρύνεις τέγγων τὸ σὺν
 ἀδελφῇ, καὶ μὲ παρακαλῶν ἔσ' ἀκρυα.
 ἔσ' ἔτι κόρης σῆς βεσφάτων μέτεσί σοι,
 μὴ μοι μετέτω· σοὶ νέμω τὸ μόν μέρος.
 ἀλλ' ἔσ' μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων.
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 ἐργῶν, μετέπεσον· Ἀνδρὸς ὃ καμῶν τρόποι

ΕΕ II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Τοιοῖδε χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀή.
 χε γενναῖ' ἐλέξας, Ταντάλω τε τῷ Διὶς
 πρέποντα· προγόνους ὃ καταιχύνεις σέθεν.
 ἀγα αἰνῶσε Μενέλαος, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέθηκες ὀρθῶς τὸς λόγους, σὺ τ' ἀξίως.
 με ταραχὴ γ' ἀδελφῶντις δ' ἱέρωτα γίγνεται,
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπυσσα
 τοιᾶνδε συγγένειαν ἀλλήλων πιπράν.
 ἀγ ἀλλ' ἢ κομην γὰρ εἰς ἀναγκάϊας τύχας,
 θυγατρὸς ἀματιρὸν ἐκπράξαί φόνον.
 με πῶς; τίς δ' ἀναγκάσειε τήν γε σὴν κταίῃ;
 ἀγ ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατῷ ματος.
 με ὅν, εἴνιν εἰς Ἀργὸς γ' ὀποσελῆς πάλιν.
 ἀγ λάθοιμι τῷτ' ἄν· ἀλλ' ἐκὼν ὃ λήσομαι.
 με τὸ ποῖον; ὅτοι χρὴ λίαν ταρβῆν ὄχλον.
 ἀγ Κάλχας ἐρᾷ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.
 με ὅν, ἦν θάνη γε πρόσθε· τῷτο δ' αὖ μαρές.
 ἀγ τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.
 με καὶ δὲν γ' ἄχριστον, ὃ δὲ χρήσιμον παρόν.
 ἀγ ἐκεῖνο δ' ὃ δέδοικας, ὅμ' ὅσ' ἐρχεται;
 με ὃν μὴ σὺ φράξης, πῶς ὑπολάβοι μὲν λόγον;
 ἀγ τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' ὀδιδεν τάδε.
 με ὅν ἐς Ὀδυσσεύς, ὅ, τι σὲ καὶ μὲ τημανῇ.
 ἀγ ποικίλος ἀεὶ πέφυκε τῷ γ' ὄχλῳ μέτα.
 με φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται δεινῷ κακῷ.
 ἀγ ὅκ' ἔν δόκει νῦν σάντ' ἐν Ἀργείοις μέ σοις,
 λέξεν ἂν Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
 καὶ μ' ὡς ὑπέστην θυμῷ κατὰ φάσμα
 Ἀρτέμιδι θύσειν, ὃς ξυναρπάσας στρατὸν,
 σὲ καὶ μ' ἀποκτείναντας Ἀργεῖους κόρην,
 σφάξαε

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

σφάξαι κελεύσει· πᾶν πρὸς ἄργος ἐκφύγω,
 ἐλθόντες αὐτοῖς τέχεσιν κυκλωπίοις
 ξυνάρπασσι, καὶ κατασκόψουσι γῆν·
 τοιαῦτα τὰ μὰ πῆματ'· ὦ τάλαις ἐγὼ,
 ὥς ἡ πόρῃ μαι πρὸς θεῶν· τανῦν τάδε·
 ἐν μοι φύλαξον Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
 ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταίμνηστρά τε καὶ
 μάθῃ, πρὶν ἅδῃ παῖδ' ἐμὴν προδῶ λαβών·
 ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις, πρᾶσσω κακῶς·
 ὃ μῆς τε σιγὴν ὦ ξέναι φυλάσσετε.

χο μάκαρες, οἳ μετρίας θεῶ
 μετὰ τε σωροσύνας μετέχον
 λέκτρων Ἀφροδίτας,
 χαλανεῖα χρησάμενοι,
 μαινόμεν οἷσρων· ὅθι δ' ἦ
 δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμας
 τόξ' ἐντάνεταί χαρίτων·
 τὸ μὲν, ἐπ' οὐαίῳι πότμῳ,
 τόδ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς·
 ἀπενέπωνιν ἀμετέρων
 Κύπρι καλλίστα θαλάμων·
 ἥ δέ μοι μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσοι·
 καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας
 πολλὰν τ' ἀποθείμαν·

- » Διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,
- » Διάτροποι δὲ τρόποις· ὃ δ' ὀρθός,
- » Εὐθλὸν σαφὲς αἰεὶ·
- » Τροφαὶ θ' αἰ παιδουόμεναι,
- » Μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετάν·

ΕΕ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΕΝΕΤΟΣ

- » Τό, τε γὰρ αἰδέσθαι σοφία,
 » Τάντ' ἐξ ἀλλάγευσαν ἔχθρ'
 » Χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν,
 » Τὸ δέον ἔνθα δόξαν φέρει,
 » Κλέος ἀγήρατον βιοτᾶν,
 » Μέγα τι θηρύνειν ἀρετᾶν,
 » Γυναξ' ἰμὲν κατὰ Κύπριν
 » Κρυπῶν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
 » Κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπληθὺς
 » Μόξω πόλιν αὔξει.

ἔμολες ὦ Γάρις, ἥ τε σύ γε
 Βυκόλος Ἀργιναῖς ἐτράφη
 ἰδέαις παρὰ μόχοις,
 βάρβαρ' ἀσπίδων φρυγίων
 αὐλῶν, Ολύμπου καλὰ μοῖς
 μιμήματα πλέκων.
 ἄθλητοι δὲ τρέφοντο βόες,
 ἔτε σε ἡρίσις ἔμενε θεῶν,
 ἃς Ἑλλάδα πέμπει,
 ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν
 δόμων, ὅς τ' αἶς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 ἔρωτα δέδωκας.
 ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπὶ θάβης,
 ὅθεν ἔρις ἔριν Ἑλλάδα σὺν δορὶ,
 ναυσὶ τ' ἄγει
 εἰς Τροίης πέργαμα.

χο ἰώ· ἰώ·

μεγάλαι μεγάλων αἰδαί μονίαι,
 τὴν τ' βασιλέως

ἴδετ'

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ·

ἴδετ' Ἰφιδένηαν ἄνακταν ἐμὴν,
 τὴν Τυνδαρεὺς τε Κλυταμνήστραν,
 ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκα
 σ', ἐπὶ τ' αὖ μὴνης ἦκυσσι τύχας.
 θεοὶ γοὶ κρήναι, οἳ τ' ὀλβοφόροι,
 τοῖς ἔκ ἀνδράμοσι τῶν θνατῶν
 σῶμεν Χαλκίδος ἐκγονα θρέμματα.
 τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὅχλων
 ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν,
 ἀγανῶς δὲ χερσὶν μαλακῇ γνώμῃ
 μὴ ταρβήσῃ νεώστ' μοι μολὼν
 τὸ κληνὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
 μὴ δ' ἐθόρυβον, μὴ δ' ἐκπληξῖν
 ταῖς Ἀργείοις ξῆναι ξέναις παρέχωμεν.
 κλυ ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἶσιον ποιεῖ μεθὰ,
 τὸ σὸν τε χρυσὸν, καὶ λόγων ὀφημίαν.
 ἐλπίδα δ' ἔχω τίν', ὡς ἐπ' ἰσχυροῖσιν γάμοις
 πάρεμι νυμφαγωγός· ἀλλ' ὅχι μάτων
 ἔξω πορεύεσθ' ὡς φέρω φερνάς κόρη·
 καὶ πέμπετε εἰς μέλαθρον, ἀλαβόμενοι.
 σύ δ' ὦ τέκνον μοι λῆπε πωλικὸς ὄχρος,
 ἄβρὸν τιθεῖσα κῶλον, ἀσθενὲς θάμα.
 ὑμεῖς δὲ νεανίδαισιν ἀγκάλας ἐπι,
 δέξασθε, καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχιμάτων.
 καὶ μοι χερός τις ἐνδ' ὅτω σπρίγματα,
 θάμνης ἀπὴνις, ὥσ' ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 αἰδ' ἐς τὸ πρόσθεν σῆτε πωλικῶν ξυγῶν.
 φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὅμμα πωλικόν·
 καὶ παῖδα τίνδε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
 λάξουσ' Ὀρέσην· ἔτι γὰρ ἐστὶν ἡπίος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέκνον, καθάδης πωλινῶ δαμῆς ὄχῳ;
 ἔχειρ ἄδελφῆς ἐφ' ὕμναιον αὐτυχῶς.
 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθῆς κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν,
 λήψῃ, τὸ νηρῆδος παιδὸς ἰσόθεον γένος.
 ἐξῆς κἀθησο δ' αὐρό μὲ ποδὸς τέκνον
 πρὸς μητέρ' Ἰφίγεία· μακαρίαν δέ με
 ξέναισι ταῖσδε πλησίον σταθῆσα δὸς,
 καὶ δ' αὐρὸ δὴ πατέρα πρόσειπε, σὸν φίλον.
 Ἰφί ὦ μήτερ, ὑποδραμῶσά γ', ὀργισθῆς δέ μή,
 πρὸς σέρνα πατρός, σέρνα τὰ μὰ περιβαλῶ;
 κλυ ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἦνομεν, ἐφ' ἐτ' αἰὲς ἔκ' ἀπιστοῦσαι σέθεν.
 Ἰφί ἐγὼ δέ βύλομαι τὰ σά σέρν' ὦ πάτερ
 ὑποδραμῶσα, προσβαλῆν διὰ χρόνον.
 ποθῶ γὰρ ὅμμα δὴ σὸν· ὀργισθῆς δέ μή.
 ἀγ' ἀλλ' ὦ τέκνον χρῶ, φιλοπάτωρ δ' ἀγ' ποτ' εἶ
 μάλιστ' αἰδῶν τῶνδ', ἔσθ' ἐγὼ τέκνον.
 Ἰφί ὦ πάτερ, εἰσείδον σ' ἄσμενι πολλῶ χρόνῳ.
 ἀγ' καὶ γὰρ πατήρ σε· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.
 Ἰφί χαῖρ'· οὐδέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας πάτερ.
 ἀγ' ἔκ' οἶδ' ὅπως φῶ τέτο, καὶ μὴ φῶ τέκνον.
 Ἰφί ἔα· ὧς ἔβλεπεις μ' ὀκνηλον, ἄσμενός μ' ἰδὼν.
 ἀγ' πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ, καὶ στρατηλάτῃ μέλει.
 Ἰφί πρὸς ἐμὴ γέν' νῦν, καὶ μὴ πὶ φροντίδας τρέψα.
 ἀγ' ἀλλ' ἄ μὴ παρὰ σοὶ νῦν ἄπας, κἔκ' ἄλλοθι.
 Ἰφί μέθεις νῦν ὀφρύν· ὅμμα τ' ἐκτενον φίλον.
 ἀγ' ἰδ' ἔγ' ἐγὼ, ἔως γένηθ' ὅρῳν τέκνον.
 Ἰφί κἀπειτα λείβης δ' αὐρὸν ἄπ' ὅμμάτων σέθεν;
 ἀγ' μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πῖσ' ἀπασία.
 Ἰφί ἔκ' οἶδ', ὅ, τι φῆς· ἔκ' οἶδ' ἀφίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
 ἀγ' συνετά

ΙΦΙ. ΗΕΝΑΥ

ἄγρ. συνετάλεσσα, μάλλον ἢς ὀκτόν μ' ἄγεις.
 ἰφι. ἀσύνετα μὲν γ' ἐρῶ μεν, ἢς γ' ἀφρανῶ.
 ἄγρ. παπαί. τὸ σιγᾶν δ' ἀένω. σὲ δ' ἤνευα.
 ἰφι. μὲν ὦ πάτερ κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ἄγρ. θέλω γε. τὸ θέλῃ δ' ἔκ' ἔχων ἀλγύνομαι.
 ἰφι. ὅλοινο λοῖχα, καὶ τὰ Μενέκλειω κακὰ.
 ἄγρ. ἄλλος ὁλεῖ πρόσθεν, ἅ με διολέσαντ' ἔχει.
 ἰφι. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς.
 ἄγρ. καὶ νῦν γέ μ' ἵχει δῆτι μὴ σέλλειν σφατόν.
 ἰφι. πῦρ τὸς Φρύγας λέγουν ὥς ἠῶσθαι πάτερ;
 ἄγρ. ἢ μή ποτ' οἰκῆν ὠφελ' ὁ Γριάμυ Γάρις.
 ἰφι. μακρὰν ἀπαίρεις ὦ πάτερ λιπὼν ἐμέ;
 ἄγρ. ἢς ταυτὸν ὦ θυγατερ σύθ' ἦκεις σὺ πατρί.
 ἰφι. φῶν.
 ἢς ἦν καλὸν μοι, σοί τ' ἄγρ. σὺ μπλιν ἐμέ.
 ἄγρ. αἰτῆς τί; καὶ σοὶ πλῆς, ἵνα μνήσῃ πατρός.
 ἰφι. σὺν μητρὶ πλῆσας, ἢ μόνῃ πορεύσομαι.
 ἄγρ. μόνῃ μονωθείς ἀπὸ πατρὸς, καὶ μητέρος.
 ἰφι. ἦ ποῦ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίσεις πάτερ;
 ἄγρ. ἔα γέ τ'. ἢ χρή τοι τὰ δ' εἰδέναι κόρας.
 ἰφι. πᾶσι δ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος αἶ τ' ἀνὴρ πάτερ.
 ἄγρ. θυσαί με θυσίαν πρῶτα δῆτιν ἐνθάδε.
 ἰφι. ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρή τὸ δ' αἰσεβὲς σκοπῆν.
 ἄγρ. ἦ σὺν χερνίβων γὰρ ἐσέξῃ πέλας.
 ἰφι. σῆσο μεν ἄρ' ἀμφὶ βωμὸν ὦ πάτερ χορῆς;
 ἄγρ. ξηλῶ σε μάλλον ἢ' μέ, τῷ μηδ' ἐν φρονεῖν.
 χώρει δ' ἐμελᾶθρων ἐντὸς, ὀφθῆναι κόρας.
 πικρὸν φίλη μαδῶσα, δεξίαν τ' ἐμοί,
 μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικῆσαι χρόνον.
 ὦ σέρνα, καὶ παρηΐδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλις,
 Ἐλέντη· πάντων τὸς λόγος· ταχέϊα γὰρ
 νοτὶς δίδωκε, μὲν μάλιστα φάσαντά σε·
 ἰθὺς μέλαθρα, σὲ δὲ παραιτῷμαι τάδε.
 Ἀήδας γένεθλον, εἰ κατωπῆσθιν ἄγειν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδῶσιν ἐμὴν.
 ἀποσολαὶ γὰρ μακάριαί μιν, ἀλλ' ὅμως
 δάκνυσσι τὸς πεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ πολλά μοχθήσας πατὴρ.
 ἔχῃ δ' ἀσύνετός ἐμι· πείσεσθαι δέ με
 καὐτὴν δίδει τάδ', ὥστε μὴ σε Νηθετῆν,
 ὅταν ξυνὺ μεναιόσιν ἐξάτω κόρην.
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνιγάνει.
 τῆνομα μὲν ἔν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας.
 γένος δὲ ποίε, χ' ὥπόθιν, μαθῆν θέλω.
 Ἄϊγινα θυγατὴρ ἐγένεατ' Ἀσωπῆ πατρός.
 ταύτην δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἔσαν ξέτις.
 Ζεύς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν Οἰνῶνης πρόμαν.
 τῷ δ' Αἰακῷ παῖς τις κατέχε δῶματα;
 Φιλαῦς· ὁ Φιλαῦς δ' ἔχε Νηρέως κόρην.
 θεῶν δίδοντας, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;
 Ζεύς ἡγήνησε, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
 καμεί δὲ πῶ νιν; ἢ κατ' οἶδ' μα πόντιον;
 Χέρων· ἴν' οἴκει σε μνά Φιλήε βάρβα.
 ἔφασσι κενταύρειον οἰκῆσθαι γένος;
 ἐνταῦθ' ἔδασσαν Φιλέως γάμος θεοί.
 θέτις δ' ἔθρεφεν, ἢ πατὴρ Ἀχιλλεῖα;
 Χέρων· ἴν' ἦν μὴ μάθῃ πακῶν βροτῶν.
 φῶν.
 σφόδρ' ὀφρέτας, χ' ὥδιδες σφώτερος.

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

ἄγρ τοῖόςδε παῖδος σῆς ἀνὴρ ἔσαι τέσις.
 κλυ ὃ μεμπτός· οἰκῆ δ' αὖτις ποῖον Ἑλλάδος;
 ἄγρ Απιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίᾳς ὄροις.
 κλυ ἐκθ' ἀπάξει σὴν, ἐμὴν τε παρθένον;
 ἄγρ κένω μελήσει ταῦτα τῷ κεντῇ μένῳ.
 κλυ ἀλλ' οὐτυχήτην· τί νιν δ' ἐν ἡμέρᾳ γὰ μῆ;
 ἄγρ ὅταν σεληνῆς οὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.
 κλυ προτέλεια δ' ἤδη παῖδος ἑσφαξας θεῶ;
 ἄγρ μέλλω γ' ἐπὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχη.
 κλυ καί περτα δαίσεθ' ὅς γ' αὖτις ἐσύσερον;
 ἄγρ θύσας γε θύμαθ' ἅπερ μ' ἐχρῆν θύσαι θεοῖς.
 κλυ ἡ μῆς δὲ θοίνην πῶ γυναιξὶ θήσομεν;
 ἄγρ ἐνθάδε παρ' οὐπρὺ μοισιν Ἀργείων πλάταις.
 κλυ καλῶς δ' ἀναγκάως τε· συνένεγκαι δ' ὅμως.
 ἄγρ οἶαθ' ὅν ο' δρᾶσον ὧ γύναι; πῖθ' δέ μοι.
 κλυ τί χρῆμα; πῆθεσθαι γὰρ ἔθισμαι σίθεν.
 ἄγρ ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', ὅπερ ἔαθ' οὐ νυμφίος,
 κλυ μητρός τι χωρὶς δράσεθ' ἂν μεδρᾶν χρεῶν;
 ἄγρ ἐκδώσομεν σὺν παῖδα Δαναῖδων μέτα.
 κλυ ἡ μᾶς δὲ πῶ χρὴ τῆνικαῦτα τυγχάνειν;
 ἄγρ χώρει πρὸς Ἀργος, παρθένος τε τημέλῃ.
 κλυ λιπύσας παῖδα; τίς δ' ἀναχῆσει φλόγα;
 ἄγρ ἐγὼ παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει.
 κλυ ὅχ' ὀνόμος ὅτος· καὶ σὺ δὲ φαῖλ' ἡγήτάει.
 ἄγρ ὃ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι σρατῶ.
 κλυ καλὸν τεκῆσαν τὰ μάχ' ἐκδῆναι τέκνα.
 ἄγρ καὶ τάς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνους εἶναι κόρας.
 κλυ ὅχ' οἶσι παρθενῶσι φρενῶνται καλῶς.
 ἄγρ πῖθ'. Κλυ· μὰ τὴν ἀνάσσαν ἀργεῖαν θεάν.
 ἐλθὼν δὲ, τάξω πρᾶσαι, τὰν δ' ὁμοῖς δ' ἐγὼ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀχρὴ παρῆναι νυμφίοισι παρθένοις.
 αὐ οἶμοι· μάτην ἦξ' ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,
 ἐξ ἱμμάτων δ' ἀμαρτ' ἀποπέλας θέλων.
 σοφίζομαι δέ· καὶ πὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικῶμενος.
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ,
 τὸ τῆς θεῆς φίλον γ', ἐμοὶ δ' ἔκ' ἀντυχὲς
 ἐξισορήσων εἶμι· μόχθον Ἑλλάδος.
 Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν, τρέφειν
 Γυναικὶα χρυσὴν καὶ αἰθέρην, ἢ μὴ τρέφειν.
 ἦξει δ' ἡσιμόεντα, καὶ
 δίνας ἀργυροειδεῖς,
 ἄρuris Ἑλλάνων στρατίας,
 ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίης
 φοιβήϊον δάπεδον.
 τὰν Κασάνδραν ἣν ἄκ' ἔω
 ῥίππειν ξανθὸς πλοκάμης,
 χλωροκόμῳ σεφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεῶ
 παντόσυνοι πνύσωσ' ἀνὰ γαῖαν.
 σάσσονται δ' ἐπὶ περγάμων
 Τροίης, ἀμφὶ τε τείχῃ
 Τρῶες, ὅταν χάλκεασι Δρης
 πόντιος ἀπ' ὀρείσι πλάταις
 εἰρεσίᾳ πελάξῃ
 σιμυγτίοις ὀχετοῖς
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι διαγῶν
 Διοσκύρων Ἑλέαν,
 ἐκ Γριάμης κομίσαι θέλων

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

εἰς γὰρ Ἑλλάδα, δοριπόνοις
 ἀσπίσι, καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 Πέργαμον δὲ, Φρυγῶν πόλιν,
 Λαίηνες περὶ Πύργος
 κυκλώσας Ἀρειφεινίῳ,
 λαμνιτόμενος κεφαλὰς
 πᾶσας πόλιν Τροίαν,
 Πέρσας κατὰ κρας πόλιν,
 θήσει νόρας πολυκλαύτες,
 Δάμαρτά τε Γριάμν.
 ἅδ' ἔδ' Διὸς Ἑλένα,
 νόρα πολυκλαυτος ἐσείται,
 πόσιν προλιπῶσα.
 μήτ' ἐμοὶ,
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοισι
 ἐλπίς ἅδ' ἐποτ' ἔλθοι,
 οἶαν αἰ πολυχρῆσοι Λυ
 δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 εἴσυσσι παρ' ἰσοῖς μυ
 θῶσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας.
 τίς ἄρα μ' οὐπλοκάμενος νόμας
 ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκύνσας
 πατρίδος ὕλομένους ἀπολωτιῆ,
 διὰ σε τὰν κύκνον δολιχαύχενος γόνον,
 εἰδὴ φάτις ἔτυμος,
 ὥς ἔτυχε Ληδ' ὄρνιθ' ἱπῆα μένων
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 ἥτ' ἐν δέλοισι περὶ σι
 μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἦνεγκαν παρὰ καὶ ἄν' ἄλλως.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄχι πῶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς αὖν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλεΐω;
 ζητῶντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέως;
 ὅκ' ἐξ ἴσθ' ἀρ' μένομεν Εὐρίπυ πύλας.
 οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄεθλος γάμων,
 οἷκος ἐρήμους ἐκλιπόντες, ἐνθάδε
 θάλασσαν ἐπ' αἰκίας οἰδ' ἔχοντες ἀνιδίας,
 ἄπαιδες ὕψω δεινὸς ἐμπέπλωκ' ἔρως
 τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ' ὕψ' ἀναιθεῶν.
 τὸ μὲν μὲν ὕψ' ἀναιθεῶν, ἐμὲ λέγειν χρεῶν.
 ἄλλος δ' ὁ χρεῶν, αὐτὸς ὕψ' ἀναιθεῶν φράσει
 γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσακον, ἡδὲ Πηλέα,
 μένω π' ἰερώσας ταῖσδε γ' Εὐρίπυ πνοαῖς,
 Μυρμιδόνες ἴχων, οἳ μ' αἶψ' προσκείμενοι,
 λέγ' οὖρ, Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον;
 ἐτ' ἐκ μετρήσας χρόν' πρὸς Ἴλιον πόλιν;
 Δρᾶν, ἢ τι δράσεις, ἢ παρ' οἴκαδ' ἐστάν;
 Τὰ τῶν Ἀτρεΐδων μὴ μένων μελήματα.
 κλυ ὦ παῖ θεῶν νηρηΐδος, ἐνδοθεν λόγων
 τῶν σὺν ἀκρόσας, ἐξέβην πρὸ δωμάτων.
 ἄχι ὦ πότνι αἰδώς, τὴνδε τίνα λίσσώ ποτε
 γυναῖκα, μορφὴν ἀπρεπὴ κακῆς μένης;
 κλυ ὦ θαῦμά σ' ἡμῶν ἀγνοῶν, ὅς μὴ πάρος
 κατ' ἔσθ' ἀνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
 ἄχι τίς δ' ἔσθ'; τί δ' ἡλθες Δαναΐδων εἰς σύλλογον,
 γυνὴ πρὸς ἀνδράσι παῖσιν πεφραγμένης;
 κλυ Λήδας μὲν ἄμι παῖς. Κλυταί μὴν ἐστ' ἀδελφεῖ
 ὄνομα. πόσις δέ μοι σὺν Ἀγαμέμνων ἀνάξ.
 ἄχι κελὼς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
 αἰχρὸν δέ μοι γυναιξὶ σύμβάλλειν λόγους.

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

κλυ δεινόν· τί φάγεις; δεξιάν γ' ἐμῇ χειρί
 σύναφον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφονμάτων.
 ἄχι τί φῆς; ἐγὼ σοὶ δεξιάν; αἰδῶ μεθ' αὖ
 Ἀγαμέμνον', ὃ φαύσοι μεν, ὦν μὴ μοι θέμις.
 κλυ θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπὶ γαμῆς
 παῖδ' ὧ θεῶς παῖ ποντίας νηρηίδος.
 ἄχι πόις γάμος ἐφῆσθ'; ἀφασία μ' ἐχει γύναι,
 εἰ μή τι παρανοῶσα, καινουργῆς λόγον.
 κλυ πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν αἰδῆσθαι φίλους
 καινὸς ὁρῶσι, καὶ γάμος μεμνημένοις.
 ἄχι ὕψω ποτ' ἐμνήσευσαι παῖδα σὴν γύναι,
 ὅδ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
 κλυ τί δ' ἦτ' ἀνείη; σὺ πάλιν αὖ λόγος ἐμὸς
 θαύμαξ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σὺν.
 ἄχι εἰκάξει· κοινόν ἐστιν εἰκάσειν τάδε.
 ἄμφω γὰρ ὃ φαυλόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
 κλυ ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ· μνησεύω γάμος
 ἔκ' ὄντας, ὥς ῥέξασιν· αἰδῶμαι τάδε.
 ἄχι ἴσως ἐκερτόμησέ κα' ἐμὲ, καὶ σέ τίς.
 ἀλλ' ἄμελίαν δὸς αὐτὰ, καὶ φαύλως φέρε.
 κλυ χαῖρ'· ὃ γὰρ ὀρθοῖς ὁμμασί' σ' ἐτ' ῥσορῶ,
 φαυλὸς γενομένη, καὶ παθῶσ' ἀνάξια.
 ἄχι καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμῶν· πόσιν δὲ σὸν
 σείχω ματάντων τῶνδε δωμάτων ἔσω.
 θερά ὧξέν' Αἰακὺν ἐνεθλον, μῆνον, ὥς σέ τοι λέγω,
 τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Ληδῆς κόριν.
 ἄχι τίς ὁ καλῶν πύλαις παροίξας; ὥς τεταρβηκὺς καλῶ
 θερά δ' ἄλλος· ὃ χάβρ' ὕνομαι τῶνδ'· ἡ τύχη γὰρ μ' ὅκ' ἐᾷ.
 ἄχι τίνος; ἐμὸς μὲν ὄχι· χωρὶς τὰ μά, καὶ γαμέμνονος
 θε τῶνδε τῶν παροιβεν οἴκ', Ἰννδάρεω δ' ὄντος πατρός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄχι ἔσταμεν· φράξ' ἔτι χρήσεις, ὦν μ' ἐπέχεις ἔνεκα.
 θερά ἢ μόνω πάροιθεν δῆτα παῖδ' ἐφ' ἔσχατον πύλαις;
 κλυ ὥς μένοισι λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἔλθ' βασιλῆων δόμων.
 θερά ὦ τύχη, πρόνοιά θ' ἢ μή, σῶσον ὅς ἐγὼ θέλω.
 ἄχι ὁ λόγός μ' ἐλλογόντ' ἄν ὥσῃ χρόνον· ἔχει δ' ὄγκον τινά.
 κλυ δεξιᾶς ἑκατι μὴ μέλ', εἴ τι μοι χρήσεις λέγειν.
 θερά δῖα θά δῆτά γ' ὅστις ὦν, σοί, καὶ τέκνοις ἄνδρ' ἔφυν;
 κλυ οἶδα σ' ὄντ' ἐγὼ, παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.
 θερά χ' ὥτι δ' ἡμεταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν·

— Ἀρχα μέμνων ἀνάξ;

κλυ ἦλθες ὅς Ἀργος μεθ' ἡμῶν, καὶ μὲν ἦσθ' ἀφ' ὅτε.
 θερά ὥδ' ἔχει· καὶ σοὶ μὲν ἄνδρ' ὅμι· σὺ δ' ἦσθον πόσει.
 κλυ ἐκκαλύπτει νῦν ποθ' ἢ μῖν, ὅστις λέγεις λόγος.
 θερά παῖδά σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.
 κλυ πῶς; ἀπέπυσ' ὦ γεραίε μῦθον· ὅ γὰρ αὖ φρονεῖς.
 θερά φασγάνῳ λυκὴν φονάων τὴν ταλαιπώρην δέριν.
 κλυ ὥτάλαιν' ἐγὼ· μεμνηνῶς ἄρα τυγχάνει πόσις;
 θερά ἀρτίφρων· πλὴν ὅς σ' ἐκαὶ σὴν παῖδα,

— τοῦτο δ' ὅ φρονεῖ.

κλυ ἐκ τίνος λόγος; τίς αὐτὸν εὐπάγων ἀλασύρων;

θερά θέσφαθ', ὥς γε φησὶ Κάλχας,

— ἵνα πορεύηται στρατός.

κλυ ποῖ; τάλαιν' ἐγὼ· τάλαινα δ',

— ἣν πατὴρ μέλλει κτανεῖν.

θερά Δαρδάνῳ πρὸς δώμαθ', Ελένην·

— Μενέλεως ὅπως λάβη.

κλυ εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ελένης νόστος ἦν πεπρωμένος;

θερά πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσεν·

— παῖδά σὴν μέλλει πατὴρ.

κλυ ὅδ' ἐγὰρ μοι τίν' ἔχει τὴν πρόφασιν,

ἢ μ'

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ·

ἥ μ' ἐνόμισ' ἐκ δόμων;
 θερά ἴν' ἀγάγης χαίρας· Ἀχιλλεῖ παῖδανυμφάνεσθαι σὴν·
 κλυ ὠθύκτερ, ἥ κεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ, -
 καὶ μήτηρ, σέθεν·
 θερά οἰκτρὰ πάχετον δ' ὕστα· δεινὰ δ' Ἀγαμέμν' ἔτλη·
 κλυ οἴχομαι τάλαινα· δακρύοντ' ὄμμα τ' ὕκ' ἐτι σέχει·
 θερά εἴπερ ἀλγινόν, τὸ τέκνωτ' στρομένην δακρυρῶσιν·
 κλυ σὺ δ' ἐτάδ' ὠγέρον πέθεν φῆς ἄδ' ἐναί πεπυσμένος;
 θερά δ' ἔλτον ὠχόμην φέρων σοι -
 πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα·
 κλυ ἔκ' ἐὼν, ἢ ξυγχελῶν παῖδ' ἄγειν θανάμινην;
 θερά μὴ μὲν ἔν' ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε -
 σὸς πόσις τότ' αὖ·
 κλυ κατὰ πῶς φέρωντε δ' ἔλτον ἔκ' ἐμοὶ δίδως λαβῆν;
 θερά Μενέλεως ἀφ' ἡλ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος·
 κλυ ὠτέκνον Νηρῆδος, ὦ παῖ Γηλέως, κλύεις τάδε;
 ἀχι ἐκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε· τὸ δ' ἐμὸν ἔφ' αὐλῶς φέρω·
 κλυ παῖδά με κατακτενέσσι σοῖς δολώσαντες γάμοις;
 ἀχι μέμφομαι καὶ γὰρ πόσει σῶ, καὶ χ' ἀπλῶς ἔτω φέρω·
 κλυ ἔκ' ἐπαιδεθήσομαι γὰρ προαπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ,
 θνητὸς ἐκ θεῶν γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σε μνύνομαι;
 » Ἐπὶ τίνος σπουδαῖόν μοι μάλλον, ἢ τέκνον πέρι;
 ἀλλ' ἄμυνον ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ,
 τῇ τε λεχθήσῃ δάμαρτι σῇ· μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως
 σοὶ κατασέφασ' ἐγὼ νιν ἦρον, ὥς γε με μένην·
 νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἵξεται,
 ὅστις ἔκ' ἡμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,
 ἀλλ' ἐκλήθης γυνταλαίνης παρθένου φίλος πόσις,
 πρὸς γενεάδος, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς τε μητέρος·
 ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὥσ' ἀμυνάθειν χρεῶν·

Ζ Ζ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ κ' ἐχὼ βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ,
ἔδ' ἐφίλος ἔδ' εἰς γελᾷ μοι· τὰ δ' -

- Ἀγαμέμνονος κλύεις

⚡

» ὦ μά, καὶ πάντολμ' ἀφῖγμαι δ' ὥσπερ εἰσορᾷς γυνή
» ναυτιήν τ' αὖτ' αὖτ' ἀνάρχον, καὶ πῖ τοῖς κακοῖς θράσος,
» Χρήσιμον δ' ὅταν θέλωσιν· ἦν δὲ τολμήσῃς σύ μου
χῆρ' ὑπερτῆναι, σεσώσμεθ'· ἢ δὲ μὴ, ἔσεσώσμεθα.

χο Δεινὸν τὸ τί κτεν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα
» Γᾶσιν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ἀχι ὕψιλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσω,
ἐπίσται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀχάλαν·
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωκωμένοισι.

χο λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' ἔσσι βροτῶν,
ἔρως διαξήν τον βίον γνώμης μέτα.

ἀχι Ἔστιν μὲν ἔν' ἡδὺ, μὴ λίαν φροῦδ'·
» Ἔστιν δὲ χ' ὥπ' ἀχρήσιμον, γνώμην ἔχειν.
ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς αὖσε βεσάτε τραφῆς

Χέρωνος, ἔμαθον τὰς τέρας ἀπλῶς ἔχειν·
καὶ τοῖς Ἀτρέϊδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πρὸς μεθ' ὅταν δὲ μὴ καλῶς, ἔπεισόμεθα,
ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν
παρέχων Ἀρεὶ τῷ κατ' ἐμὲ, κοσμήσω δορί·
σὲ δ' ὡς χέτλια παθῶσα πρὸς τῶν φιλτάτω,
αἰ δ' ἡ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσῶτον οἶκτον περιβαλὼν κατασελῶ,
κ' ὅποτε κ' ὀρησὴ πρὸς πατρός σφαγήσεται,
ἢ μὴ φατιθεῖσ'· ἔγὰρ ἐμπλέκην πλοκάς
ἐγὼ παρέξω σῶ πίσσ' τὸ μὸν δέμας.
τ' ἔνομα γὰρ ἢ καὶ μὴ σίδηρον ἤρατο
τὸ μὸν, φονάσει παῖδά σὴν· τὸ δ' αἶτιον,

πᾶσις

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ.

πόσις σός· ἄγων δ' ἔκ' ἐστ' ὧ μ' ἐμὸν,
εἰ δ' ἔμ' ὀλεῖται, δία τε τὸς ἐμὸς γαμῶς,
Ἡ δ' ἐν ἀτλάσῃ, κῆκ' ἀνεκτὰ παρθένος,
θαυμάσῃ δ' ὡς ἀνέξῃ ἡτ' ἡμᾶς μένη.

ἔγὼ κῆκ' ἴσως ἢν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ.
ἔγὼ το μὴ δὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν,
ὡς ἔχῃ Γηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γέως,
ἥ περ φρονεῖ τὸ μὸν ὄνομα σὺ πόσει.

- » Μὰ τὸν Διὸς γῶν κυμάτων τεθραμμένον
- » Νηρέα φύτεργον Θέτιδος, ἢ μ' ἐγείνατο,
- » Οὐχ' ἄφεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ,
- » Οὐδ' εἰς ἄκραν χθρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις.

ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις ὀρίσῃ βαρβάρων,
ὅθεν πέφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
Φθία δ' ἐτ' ἔμὸν, ὅδα μ' ἐκεκλήσεται,
πικρὸς δ' ἐπ' ἐμὸν, χέρνιβας τ' ἀνέξεται
Κάλχας ὁ μάντις· τίς δ' ἐμὸν μάντις ἐξ ἀνὴρ,
ὅς οἱ ἄλγος, πολλὰ δ' ἐφ' αὐτῷ λέγει
τυχῶν· ὅταν δ' ἐμὴ τύχη, δίοίχεται.

ἢ τῶν γαμῶντων ἑκάτι μυρία κόραι
θηρῶσι λέκτρον τὸ μὸν· εἴρηται τόδε.
ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις Ἀγαμέμνων ἀναξ.
χρὴν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τὸ μὸν ὄνομα ἐμὸν πάρα,
θήραμα παιδός· ἢ Κλυταί μνήστρα δέ μοι
μάστιγ' ἐπέσθῃ θυγατέρ' ἐκδῆναι πόσει.
ἔδωκέ τ' ἂν Ἑλλησιν, ἥ πρὸς Ἴλιον
ἐν τῷ δ' ἐκαμνε νόστος· ἔκ' ἡρνύμεθ' ἄρ'
τὸ ποινὸν αὖξιν, ὧν μέτ' ἐστρατεύομεν.
νῦν δ' ἐδέν' ἥμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις.
ἐν ἀμαρτῇ τε δρῶν τε, καὶ μὴ δρῶν καλῶς,

Ζ Ζ //

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τάχ' ἔσεται σίδηρος, ὃν πρὶν ἢς Φρύγας
 ἔλθῃν, φόνος κηλίσιν αἵματι χρανῶ,
 ἢ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαίρήσεται.
 ἀλλ' ἡσύχαξε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 μέγιστος, ἢ κ' ὢν, ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.
 χι ἔλεξας ὦ παῖ Γηλέως σὺ τ' ἄξια,
 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος σε μνήσθαι.
 κλυ φῶ.
 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
 μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 α Ἰνὸς μένοι γὰρ οἱ γαθοὶ, τρόπον τινα
 μισοῦσι τὴν ἀνῆντας, ἔαν ἀνῶσ' ἄραν.
 αἰχμνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτρὸς λόγος,
 ἰδίᾳ νοσῶσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμῶν.
 ἀλλ' ἔν' ἐχθ' τι γῆμα, καὶ ἄπωθεν ἦ,
 ἀνὴρ ὁ χρυσὸς δυσυχνῆντας ὠφελεῖν.
 οἴκτειρε δ' ἡ μᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν.
 ἦ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθῆσ' ἔχειν,
 κενὴν κατέχον ἐλπίδι· ἦτά σοι τάχα
 ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλασιν γάμοις,
 θανῶσ' ἐμὴ πᾶς, ὅτ' σε φυλάξαι χρεῶν.
 ἀλλ' οὐ μὲν ἀρχαῖς εἶπας, οὐδὲ καὶ τέλη.
 σὺ γὰρ θέλοντος, πᾶς ἐμὴ σωθήσεται.
 βύλην νιν ἱκέτιν σὸν περιπύξαι γόνυ;
 ἀπαρθένοντα μὲν τάδ'· ἦ δὲ σοι δοκῇ,
 ἦξει δ' αἰδῶς ὅμμι' ἔχουσ' ἐλεύθερον,
 ἢ μὴ παρῶσις ταῦτα τάξομαι σέθεν.
 αχι μενέτω κατ' οἴκους· σε μὲν γὰρ σε μνύνεται.
 κλυ ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν, αἰδεῖσθαι χρεῶν.
 αχι σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἐξαγ' ὅτιν εἰς ἐμὴν,
 μήτ'

ΙΦΙ·ΗΕΝ·ΑΥ

μήτ' ἤς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθω μεν γύναι.
 ■ Στρατὸς γὰρ ἄθροος, ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν,
 ■ Λέχας πονηρὰς καὶ κακοσύμης φιλεῖ.
 πάντως δ' ἐμ' ἱκετάνοντες ἤξετ' εἰς ἴσον,
 ἥτ' ἀνικέτωτος ἦς. ἐμοὶ γὰρ ἐς ἀγῶν
 μέγιστος, ὃ μᾶς ἐξαπαλλάξει κακῶν.
 ὡς ἐν γ' ἀκῆσας, ἴσθι μὴ φανδῶς μ' ἐρῇ.
 φανδῇ λέγων δ' ἐ, καὶ μάτην ἐγχερτο μῶν,
 θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἣν σώσω κόρην.
 κλυ ὄναο, συνεχῶς δυσυχῆντας ὠφελῶν.
 ἀχι ἀκκε δὴ νῦν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχη καλῶς.
 κλυ τί τῷτ' ἐλεξας; ὡς ἀκῆσεον γεσθ'.
 ἀχι πειθῶ μεθ' αὐτὶς πατέρα βέλτιον φρονῇ.
 κλυ κακὸς τίς ἐστ', καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
 ἀχι Ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.
 κλυ ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· τί δ' ἐχρή με δρᾶν φράσον.
 ἀχι ἱκετὰν ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα.
 ἀνδ' ἀντιβάνη, πρὸς ἐμὲ σοι πόρυντέον.
 εἰ γὰρ τὸ χρεῖον ἐπίθειτ', ὃ τὸ μὲν χρεῖον
 χωρεῖν· ἔχει γὰρ τῷτο τὴν σωτηρίαν.
 καὶ γὰρ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι.
 στρατὸς τ' αὖν ὃ μὲ μ' φατὸ μ' ἢ τὰ πράγματα
 λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ θένει.
 καλῶς δ' ἐκρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις,
 σοὶ τ' αὖν γένοιτο καὶ ἐμῷ χωρὶς τὰδε.
 κλυ ὡς σώφρον' εἶπας· δρᾶσθαι δ' ἄσοι δαῖψ.
 ἣν δ' αὐτὰ μὴ πράσσω μεν, ἂν ἐγὼ θέλω,
 πῶς αὖθις ὀφόμεθα; πῶς χρή μ' ἀθλίαν
 ἐλθῶσαν ἀρῇ σὴν χερ' ἐπίκτερον κακῶν;
 ἀχι ἡμεῖς σε φυλάκεις, ὃ χρεῖον φυλάσσω μεν,

Ζ Ζ ΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μή τις σ' ἴδῃ σείχασαν ἐπὶ στήθεσιν
 Δαναῶν δ' ὄχλῳ, μή δ' ἐπατρῶν δόμον
 αἶχλυν· ὁ γάρ τοι Τυνδαρίως, ὃν ἄξιός
 κακῶς ἀκύνῃ· ἐν γὰρ Ἑλλήσιν μέγας.
 κλυ ἔστιν τάδ' ἄρχε· σοὶ με δ' ἐλάειν χρεῶν·
 ἧ δ' ἧσὶ θεοὶ, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύγε,
 ἐσθλῶν κυρήσεις· ἧ δ' ἐμὴ, τί δ' εἴπον ἔτι;
 χο τίς ἄρ' ὕμνευτος διὰ λωτῶν λίβυος,
 μετὰ τε φιλοχόρῳ κιθάρῳ,
 συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμόεσσιν
 ἔσασαν ἰαχάν,
 ὅτ' ἀνὰ Γήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι
 Γιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
 χρυσεοσάνδαλον ἶχνος
 ἐν γὰ κρύεσαι,
 Γηλέως εἰς γάμον ἦλθον
 μελωδοί, Θέτιν ἰαχὴν
 μασι, τὸν τ' Αἰακίδα
 κενταύρων ἐν ὄρεσι κλύεσαι
 Πηλιάδα καθ' ὕλαν·
 ὃ δ' ἐΔαρδανίδης, Διὸς
 λείκτρων τρύφημα φίλον
 χρυσεῖσιν ἄφραε λοιβάν
 ἐν κρατῆρων γυάλοις,
 ἐφρύγιος Γανυμήδης.
 παρὰ δ' ἐλαίνοφαῖν
 ψάμαθον εἰλιαόμεναι
 κύκλια πεντήκοντα κόραι
 Νηρῆος γάμος ἐχόρευον·
 ἀνὰ δ' ἐλάταισι, στεφανώδει τε χλόα

Θίασος

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ.

Θ' ἰάσος ἔμολεν ἱπποβότας
 κενταύρων ἐπὶ δ' αἶτα τὰν θεῶν,
 κρατῆρά τε Βάκχῃ.
 μέγα δ' ἀνέκλαγον ὦ νηρὴ ἰόρα,
 παῖδες αἰθεραλαί· μέγα φῶς.
 μάντις ὁ φοῖβος, ὁ μυσᾶν
 τ' ἔδῳς γεννάσεις
 Χείρων, ἐξωνόμασεν,
 ὃς ἤξει χθονὸς λογχή
 ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἄσπι πῦσι, Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκ πυρώσων,
 περὶ σῶματι χρυσέων
 ὅπλων ἠφαισποπόνων
 κενκορυθμένος, ἐνδυτ' ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων
 Θέτιδος, ἅ νιν ἔτικτε
 μακάριον· τότε δ' αἶ
 μονες τὰς ἀνπατρίδος
 γάμον νηρηίδος ἔθεσαν
 πρώτας, Γηλέως θ' ὕμινάιν.
 σέ δ' ἐπὶ κάρᾳ σέψσι καλλικόμαν
 πλόκαμον Ἀργεῖοι γ' αἰλῶν,
 ὥστε πιτραίων ἀπ' ἀντρων ἐλθῶσαν,
 ὀρέων μόχον ἀνῆρατον,
 βρότειον αἰμάσσοντες λαίμον,
 ἔσσυριγγι τραφέσαν, ἔ
 δ' ἐν ῥοιβήσῃ βυκόλων,
 παρὰ δ' ἐμῆτερι νυμφονόμοι,
 Ἰναχίδας γάμον.

Ζ Ζ   ΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- » Γ' τὸ τὰς αἰδῶς,
- » Ἡ τὸ τὰς ἀρετὰς δύνασιν ἔχει
- » Σθένειν τι πρόσωπον,
- » Ὅποτε τὸ μὲν ἄσπετον ἔχει
- » Δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
- » Θνατοῖς ἀμελῆται.
- » Ἀνομία δ' ἐνόμων κρατεῖ,
- » Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
- » Μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

κλυ ἐξῆλθον οἰκῶν προσνοπῶ μένη πόσιν,
 χρόνιον ἀπόντα, καὶ μελοιοπότης σεῖρας.
 ἐν δακρύοισι θ' ἢ τάλαινα παῖς ἐμὴ,
 πολλὰς ἴδσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
 θάνατον ἀνέσασ', ὃν πατὴρ βυλάεται.
 μνήμην δ' ἄρ' ἔχον πλησίον βεβηκότος
 Ἀγαμέμνονος τῷδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτῷ τέκνοις
 ἀνόσια πράσσων αὐτίχ' ἀνρεθήσεται.

αἰ Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἐξωδόμεν
 αὔριχ', ἵν' ἔγω παρθένη χωρὶς λόγος,
 ὅς ἂν αἰνέσῃ τὰς γαμυμένας πρέπῃ.

κλυ τίδ' ἐσιν, ὅσοι καὶ ῥὸς ἀντιλάξεται;

αἰ ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα,
 ὡς χέρνιβες πάρεσιν ὑτρετισμέναι,
 προχύται τε βάλλειν πῦρ καθαρεῖον ἐκ χερῶν,
 μόχοιτε πρὸ γάμων, ἃς θεᾶ πεσὴν χρεῶν
 Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.

κλυ τοῖς ὀνόμασι μὲν αὐλέεις· τὰ δ' ἔργα σὺ,
 ὅκ' οἶδ' ὅπως χρήμ' ὀνομάσασαν, αὐλέειν.
 χώρῃ δ' ἐθύγατερ ἐκτός· διαθεῖ γὰρ πατὴρ
 πάντως ἃ μέλλει γῆ, χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
 λαβῶσ'

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

λαβὺς Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον τέκνον·
 ἰδὲ πάρεστιν ἥδε πειθαρχῶσα σοι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸς τῆσδε, καὶ μαυτῆς φράσω.
 ἄγρ τέκνον, τί κλαίεις; ὅδε θ' ἡδέως ὄρας.
 ἦς γῆν δ' ἐρήσας ὁμμά, πρόσθ' ἔχεις πέπλος.
 ἰφι φῶ.
 = Τὶν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
 ἅπασιν γὰρ πρῶτοις χρήσασθαι πάρα,
 καὶν ὑπὸ τοῖσι, καὶν μέσοισι πανταχῶ.
 ἄγρ τί δ' ἐστίν, ὥς μοι πάντες εἰς ἐν ἥκειτε,
 σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραχμὸν ὁμμάτων;
 κλυ εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως πόσι.
 ἄγρ ὅδ' ἐν κέλυσμ' ὅδε γ', ἐρωτᾶσθαι θέλω.
 κλυ τὴν παῖδα τὴν σὴν, τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις καταγῆν;
 ἄγρ ἔα.
 τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοῶς θ' ἀμὴ σε χρεῖ.
 κλυ καὶ κῆνός μοι τοπρῶτον ἀπέκριναι πάλιν.
 ἄγρ σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς ἥκοτ', εἰκότα κλύεις.
 κλυ ἔκκ', ἀλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λὲγ' ἄλλα μοι.
 ἄγρ ὦ πότνια τύχη, καὶ μοῖρα, καὶ δαίμων γ' ἐμός.
 κλυ καὶ μὸς τε, καὶ τῆσδ', ἦς τριῶν δυσδαίμόνων.
 ἄγρ τίν' ἠδίκησας; Κλυ. τῶτ' ἐμὲ πείσθη πάρα.
 ὄνυσ δ' αὐτὸς νῦν ἔχων, ὅς τυγχάνει.
 ἄγρ ἀπώλομαιθα. προδέδοται τὰ κρυπτά με.
 κλυ πάντ' οἶδά, καὶ πέπυσμ' αἰ σύγε μέλλεις με δρᾶν.
 αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογῶντος ἔστι σε,
 καὶ τὸ σε νᾶζειν πολλὰ μὴ καμνῆς λέγων.
 ἄγρ ἰδὲ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀνείχυντόν με δεῖ
 ψυδῆ λείγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ.
 κλυ ἄκχε δὴ νῦν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ κέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' ἀνίγμασιν·
 πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τῶτ' ὀνειδίσω,
 ἔγχευες αἰκισάν με, καὶ λαβὲς βίᾳ,
 τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανῶν,
 βρέφος τε τῷ μὸν σὺ προσέρισας πάλω,
 μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπᾶσας·
 καὶ τῷ Διὸς γε παῖδ', ἐμῷ τε συγγόνω,
 ἵπποισι μαρμαίροντ', ἐπεστροφάσῃν·
 πατήρ δ' ἐπρέσβυς Τυνδαρεῶς σ' ἐρρύσατο
 ἱκέτην γενόμενον· τὰ μὰ δ' ἔχεις αὐλέχῃ·
 ἔσσι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ, καὶ δόμους,
 συμμαρτυρήσεις ὥς ἄ με μῆτος ἦν γυνή·
 εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονῆσα, καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὔξουσ', ὥς τ' ἔσιόντα τε
 χαίρειν, θύραξέ τ' ἐξίοντ' ἀνδαιμονῆν.

⦿

Σπάνιον δ' ἐθέρην μ' ἄνδρ' ἰτοιαύτην λαβῆν
 Δάμαρτα, φλαῦραν δ' ἔσπᾳνις γυναικὶ ἔχειν·
 τί κτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδάσσοι
 τόνδ', ὧν μίᾳς σὺ τλημόνως μ' ἀποσερεῖς·
 καὶ τίς σ' ἐρήται τίνας ἐκατί νιν κτενῆς,
 λέξον, τί φήσεις; ἢ με χρεὶ λέγειν τὰ σά;
 Ἑλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ, καλὸν γένος
 κακῆς γυναικὸς μισθόν, ἀποτίσαι τέκνα,
 ταχθεῖσα, τοῖσι φιλτάτοις ὧν ἔμεθα·
 ἄλ', ἦν σφατάση καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
 καὶ κεί γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπυστίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοῦῃς,
 ἔταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενῶς,
 κενῶς δ' ἐπαρθενῶνας· ἐπὶ δ' ἐδακρύοις
 μόνῃ κάθημαι, τήνδ' ἐθρηνωδῆσ' ἄγ·

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

ἀπώλεσέν σ' ὦ τέκνον ὀφθαλμούς πατὴρ
 αὐτὸς κτανὼν, ἢ ἄλλος, ἢ δ' ἄλλῃ χερί,
 τοῖόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τὴν δόμους,
 ἐπὶ βραχίεας προφάσεως ἔδει μόνον,
 ἐφ' ἧς ἐγὼ καὶ παῖδες αἰ λελειμμένοι,
 δεξιόμεθα δέξιν, ἢν σε δέξασθαι χρεῶν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν, μὴτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μὴτ' αὐτὸς γένῃ.
 εἶεν.
 θύσεις δέ τῃν παῖδ', ἐνθα τίνας ἀχὰς ἔρεις;
 τί σοι κατὰ ξη, τὰ γὰρ θὸν σφάξων τέκνον,
 νόσον πονηρὸν οἰκοθὲν γ' αἰ χρεῶς ἰών;
 ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν ἀχέσθαι τί σοι;
 ἔτ' ἄρ' ἀσυνέτης τὴν θεὸς ἡτοίμησ' ἄν,
 ἢ τοῖσιν αὐθένταισιν αὖ φρονήσομεν.
 ἦ κων δ' ἐς Ἀργεὺς προσπέσεις τέκνοισι σοῖς;
 ἀλλ' ἢ θέμις σοι. τίς δέ καὶ προσβλέφεται
 παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινά;
 ταῦτ' ἦλθον ἥδη διὰ λόγων. ἢ σὺ κῆπρ' αἰ σοι
 μόνον διαφέρειν, καὶ στρατηλατῆν σε δεῖ,
 ὃν χρὴ δίκαιον λόγον ἐν Ἀρχαῖς λέγειν.
 βύλεσθ' Ἀχαιοὶ πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
 κληῖρον τί θεᾷτε παῖδ', ὅτε θανείν χρεῶν.
 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ'. ἀλλὰ μή σ' ἐξαίρετον
 σφάγιον παραχρῆν Δαναΐδαισι παῖδά σῃν,
 ἢ Μενέλεων πρὸς μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
 ἢ περ τὸ πρᾶμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὺν
 σώξωσα λέπτρον, παιδὸς ὑπερήσομαι.
 ἢ δ' ἐξαμαρτῶσ', ὑπὸ σροφον νεανίδα
 Σπάρτη κομίξωσ', αὐτὴ γὰρ γενήσεται.
 τῶτων ἀμειψάμ', ἢ τι μὴ καλῶς λέγω.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰ δ' αὖ λείκεται νῶϊ, μὴ δ' ἤγε κτάνης
 τὴν σὴν τε, καὶ μὴν παῖδα, καὶ σώφρων' ἔση.
 20 πῖθ'· τὸ γάρ τοι τέκνα συναΐξεν, καλὸν
 Ἀγάμεμνον· ὅθ' εἰς πρὸς τὰ δ' ἀντήποι βροτῶν.
 30 Ἰφί, Εἰ μὲν τὸν Ορφέως εἶχον ὧ πάτερ λόγον
 » Γέθην ἐπ' αὖθ' ὥσθ' ὁ μαρτεῖν μοι πέτρας,
 » Κηλῆν τε τῶς λόγοισιν ὅς ἐβυλόμην,
 » Ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον· νῦν δ' ἐπεὶ μὲν σοφὰ
 » Δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δύναί μεθα.
 » Ἰκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπῳ σέθεν.
 » Τὸ σῶμα τῷ μόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδ' εἰ σοι,
 » Μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· Ἡ δὲ γὰρ τὸ φῶς
 » Βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς, μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς.
 » Πρώτῃ σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ.
 » Πρώτῃ δὲ γύνασι σοῖσι σῶμα δ' ὅς ἐμὸν,
 » Φίλας χάριτας ἔδωκα, καὶ νῦν δεξάμεν.
 » Λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρα σ' ὧ τέκνον,
 » Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι
 » Ζῶσαν τε, καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμῷ;
 » Οὐ μὲν δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 » Γένειον, ὃ νῦν ἀντιτάξομαι χερὶ.
 » Τί δ' ἄρ' ἐγὼ σε πρέσβυν; ἄρ' ἔσδέξομαι
 » Ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχὰς δόμων πάτερ,
 » Γόνων τιθηνὰς ἀποδιδύσασαί σοι τροφάς;
 » Τύτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω.
 » Σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καὶ μ' ἀποκτῆναι θέλεις.
 » Μὴ, πρὸς γε Γέλοπος, καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρός,
 » Καὶ τῆς γε μητρὸς, ἢ πρὶν ὠδίνεσθ' ἐμέ,
 » Νῦν δουτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει.
 » Τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων,

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

» Ελένηστε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ μῦ πάτερ;
 » Βλέψον πρὸς ἡμᾶς· ὁμμάδ' οὖς, φίλημά τε.
 » Ἴν' ἀλλὰ τῷτο κατθανῶσ' ἔχω σέθεν
 » Μνημῆον, ᾧ μὴ τοῖς ἐμοῖς προφθῆς λόγοις.
 » Ἀδελφὲ, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπικυρὸς φίλοις,
 » Ομῶς δὲ σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίγνη πατρός,
 » Τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθιμά τι
 » Κἄννηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίναται.
 » Ἰδὲ σιωπῶν λίαιταίης ὄδῳ πάτερ.
 » Ἀλλ' αἰδέσθαι με, καὶ κατόικτιρον βίον.
 » Ναί, πρὸς γένεθ' σ' ἀντόμεσθαι δύω φίλω,
 » Ομὲν, νεοσῶς ἐστίν, ἡδ' ἠὲ ξυμένει.
 » ἔν συντεμῆσα, πάντα νικῆσω λόγον.
 » Τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἡδίστον βλέπειν.
 » Τὰν ἐρθε δ' ὕδης· μαινεται δ' οὐδ' ἄχεται
 » Θανῆν· κακῶς ξὴν κρῆσθον, ἡ θανῆν καλῶς.
 » ὦ τλήμον Ελένη, διὰ σέ, καὶ τὸς σὺς γάμους,
 » ἀγῶν Ἀτρεΐδαις, καὶ τέκνοις ἡκει μέγας.
 » Εγὼ τὰ τοῖκτρά συνेतὸς ᾧμι, καὶ τὰ μὴ,
 » Φιλῶν ἐμαυτῷ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
 » Δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι γύναι.
 » Δεινῶς δ' ἐ, καὶ μὴ· τῷτο γὰρ πράξαι με δῆ.
 » Ορᾷθ' ὅσον ἐράτου μα ναῦφρακτον τόδε,
 » Χαλκιδέων ὅπλων ἀνακτες Ἑλλήνων ὅσοι;
 » Οἷς νόστος ἔν' ἐς Ἰλίου πύργους ἐπι,
 » Εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει.
 » Οὐδ' ἐστὶ Τροίας ἐξελεῖν καὶνὸν βάθρον.
 » Μέμνηε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων ἐρατῶ
 » Γλῆν ὡς τάχιστα βαρβαρῶν ἐπὶ χθόνα,
 » Γαῦσαι τε λέντρων ἀρπαγὰς ἑλληνικὰς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένους κτείνουσί μιν,
 » Ὑμᾶς τε, καὶ μὲν, θέσφατον εἰλύσω θεᾶς.
 » Οὐ Μενελάω με καταδεδύλωται τέκνον,
 » Οὐδ' ἐπὶ τὸ κῆρυ βυλόμενον ἐλήλυθα,
 » Ἀλλ' Ἑλλάς, ἥ δ' εἴ κ' ἂν θέλω, κ' ἂν μὴ θέλω,
 » Θῦσαί σε· τὰ τε δ' ἡσόνες καθέσταμεν.
 » Ἐλευθέραν γὰρ δὴ νιν ὅσον ἐν σοὶ τέκνον,
 » Καὶ μοὶ γενέσθαι, μὴ δὲ βαρβάροις ὕπο,
 » Ἑλλήνας ὄντας, λέντρα συλλαῖσθαι βίᾳ.
 κλυ ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
 οἱ ἐγὼ θανάτου σε μελέα.
 φάγῃ σε πατὴρ ἄδη παραδύς.
 Ἰφι οἱ ἐγὼ μήτηρ μήτηρ· ταυτὸ γὰρ
 μέλος ᾗς ἄμφω πέπλωκε τύχης,
 καὶ κέτι μοι φῶς,
 ἔδ' αἰλίσ τόδε φέγγος.
 ἰώ· ἰώ· νιφοβόλον
 Φρυγῶν νόστος,
 Ἰδαιτ' ὄρεα, Γρίαμος ὅθι ποτὲ
 βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε,
 μητρὸς ἀπόπρον οσφίσας,
 ἐπὶ μὲν θανάτῳ,
 Γάριν, ὅς ἰδαῖος, ἰδαῖος
 ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει,
 μή ποτ' ὥφθη τὸν ἀμφὶ
 βυσὶ βυκόλον τραφέντ'
 Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
 ἀμφὶ τὸ λυγρὸν ὕδωρ, ὅθι κρήναι
 νυμφᾶν κῆνται,
 αἱ μὲν τ' ἄνθουσι

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

θάλλων χλωροῖς,
 καὶ ῥοδέντ' ἀνθεαὶ ἀκίιν
 θινά τε θειᾶσι δρέπειν,
 ἐνθά ποτε Γαλλὰς ἔμολε, καὶ
 δολιόφρων Κύπρις,
 Ἡρα θ', Ερμᾶς θ' ὁ Διὸς ἄγγελος.
 ἅ μιν, ἐπὶ πόσῳ τρυφῶσα Κύπρις,
 ἅδ' ἐδορὶ Γαλλὰς,
 Ἡρα τε Διὸς ἄνακτος
 ἀνᾶσι βασιλίσι,
 κρίσιν ἐπὶ συνῶν,
 ἔριν τε τὰς καλλονὰς.
 ἐμοὶ δ' ἐθάνατον, ὄνομα μὲν
 φέροντα Δαναῶδαισιν ὦ κόραι.
 χι προθυμάσ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.
 ιφι ὅδ' ἐτεκὼν μετὰ τὴν τάλαιναν,
 ὦ μήτερ, ὦ μήτερ,
 οἴχεται προδὺς ἔρημον.
 ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν
 πικρὰν ἰδῶσα δυσελέναν,
 φονάομαι, δίολλυμαι
 σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν,
 ἀνοσίε πατρός.
 μὴ μοι ναῶν χαλκὴ μεβολάδων
 πρύμνας ἅδ' Αὐλὶς δέξασθαι
 τὴν δ' ἥς ὄρμις, ἥς Τροίαν
 ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
 μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνύσαι πομπάν,
 Ζὺς μειλίανων αὔραν ἄλλοις
 ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι χαίρειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοῖς δὲ, λύπαν, τοῖς δ' ἀνάγκαν,
τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δ' ἐλέλιν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.

ἢ πολὺ μοχθον ἄρ' ἦν γένος,
ἢ πολὺ μοχθον ἀμερίων;

χρεῶν δ' ἐστὶ

δύσσοτον ἀνδράσιν ἀνδρεῖν.

Χο ἰὼ· ἰὼ· μεγάλα πάθια, μεγάλα δ' ἄχια
τοῖς Δαναΐδαις τιθῆσα τυνδαρίς κέρα.
ἐγὼ μὲν οἰκτέρω σε συμφορᾶς κακῶν
τυχῆσαν, οἷας μὴ ποτ' ὠφελος τυχῆν.

Ἰφ ὥτε κῆσα μήτηρ, ἀνδρῶν ὄχλον ἔσορ' ὦ πέλαι.
κλυ τόντε τῆς θεᾶς παῖδ', ὥ τέκνον', ὥ δ' αὖρ' ἐλήλυθας.

Ἰφι διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα-

- Δμῶες, ὥς κρύψω δέμας.

κλυ τί δὲ φάγῃς τέκνον' -

- Ἰφι τὸν Ἀχιλλέα, τὸν, ἰδῆν αἰχμύνομαι.

κλυ ὥς τί δή -

- Ἰφι τὸ δυσυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρι.

κλυ ἔκ ἐν ἀβρότητι κῆσαι πρὸς τ' ἀνὺν πεπραγμένα,
ἀλλὰ μίμν'· ἔσ' ἐμνότητος ἔργον, ἦν δυνώμεθα.

Χο ὦ γύναι τάλαίνα, Λήδας θυγατερ' -

- κλυ ἔφουδ' ἡθορῆς.

Χο δῆν ἐν Ἀργείοις βοᾷται.

- κλυ τίνα βοήν; σήμεινέ μοι.

Χο ἀμφὶ σῆς παιδός· Κλυ· πονηρ' εἶπας οἶωνόν λόγον.

Χο ὥς χρεῶν σφάξαι νιν.

- κλυ κούδεις τοῖς δ' ἐναντίον λέγει;

Χο ἔσθ' ὀρυβον ἐγώ τοι, καὺτὸς ἤλυθον.

- κλυ ἐς τίν' ὥξενε;

ἀχι σῶμα

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ·

ἄχι σῶμα λαοθῆναι πέτροισι· -
 κλυ μῶν κόρην σώσειν ἐμὴν;
 ἄχι αὐτὸ τῷτο· -
 κλυ τίς δ' ἂν ἔτι σώματος τῷ σῶθι γῆν;
 ἄχι πάντες Ἕλληνες· -
 κλυ στρατὸς δὲ Μυρμιδόνων ἔσσι παρῆν;
 ἄχι πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός· -
 κλυ δ' ἄρ' ὀλώλαμεν τέκνον·
 ἄχι οἱ με τῶν γάμων ἀπεπάλυν ἥσαν· -
 κλυ ἀπεκρίνω δ' ἐτί;
 ἄχι τὴν ἐμὴν μέλλουσαν οὐκ ἔτι μὴ περνεῖν· -
 κλυ δ' ἴκαα γὰρ·
 ἄχι ἦν ἐφ' ἡμῖν πατήρ μοι· -
 κλυ κάρχθεν γ' ἐπέμψατο·
 ἄχι ἀλλ' ἐνικώμην κεραιμῶ· -
 κλυ τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν·
 ἄχι ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι· -
 κλυ καὶ μάχη πολλοῖσιν ἦς;
 ἄχι ἥσσορας ταχὺ φέροντας τέσθ'; -
 κλυ ὄναο τῶν φρενῶν·
 ἄχι ἀλλ' ὀνησόμεθα· Κλυ· πᾶς ἄρ' ἔτι σφαιρήσεται;
 ἄχι ἔτι ἐμὴν ἐκόντος· Κλυ· ἡξείδ' ὅστις ἄφεται κόρης;
 ἄχι μυρίοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς· -
 κλυ ἄρ' ὁ Σισύφου γόνος;
 ἄχι αὐτὸς αὖτος· =
 κλυ ἰδία πράων, ἢ στρατὸς ταχέος ὕπο;
 ἄχι ἀρεθεὶς ἐκόν· =
 κλυ ποτηρὰν ἀρεσιν μισαροεῖν·
 ἄχι ἀλλ' ἐγὼ χήσω νιν· Κ· ἄξει δ' ἔτι ἐκύνσαν ἀρπάσας;
 ἄχι διηλαδὴ ξανθὴς ἐσθήρης· =

Η Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

= κλυ ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε ;
 ἀχι ἀντέχου θυγκτρός· Κλυ· ὡς τῷ δ' ὕνεκ' ὕσφραγήσει·
 ἀχι ἀλλὰ μὴν ἦς τῷ τό γ' ἦξει· Ἴφι· Μητὲρ, εἰσακύνετε
 Τῶν ἐμῶν λέγων· μάτην γάρ σ' ἔσορῶ θυμὸν μένην
 Σὺ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἢ μὴν, καρτερῶν ὕβραδιον·
 Τὸν μὲν ὕν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
 Ἀλλὰ καὶ σὲ τῷ ὄραν' χρὴ, μὴ διαβληθῆς στρατῷ·
 Καὶ πλέον πράξωμεν ὅδ' ἐν· ὅς δ' ἐσυμποράς τύχη,
 Οἷα δ' ἡσθλὴν μ' ἀκυσσον μητὲρ ἐννοῦ μένην·
 Κατθανῶν μὲν μοι δέδοικται· τῷτο δ' αὐτὸ βέλομαι
 Εὐκλεῶς πράξαι παρ' εἰσάγ' ἐκποδῶν τὸ δυσμένες·
 Δῶρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν μητὲρ, ὡς καλῶς λέγω
 Εἰς ἐμ' Ἑλλάς ἢ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
 Κἄν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν, =
 = καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί·
 Τὰς τε μελλύσας γυναῖκας, ἦν τι δρῶσι βάρβαροι,
 Μηκέθ' ἀρπάξεν ἑὼν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
 Τὸν Ἑλένης τίσαντας ὀλεθρον, =
 = ἦντιν ἦρπασεν Πάρις·
 Ταῦτα πάντα κατθανῶσα, ῥύσομαι· καὶ μὴ κλέος
 Ἑλλάδ' ὡς ἡλυνθέρωσα μακάριον γνήσεται·
 Καὶ γὰρ ὅδε τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοφυχὴν χρεῶν·
 Γᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, ὅχι σοὶ μόνῃ·
 Ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
 Μυρίοι δ' ἐρέτ' ἔχοντες πατρίδος ἡδίκῃ μένης,
 Δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθρὸς τε, =
 = ἤντιν Ἑλλάδος θανῶν·
 Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' ὅσα, πάντα κωλύσει τάδε·
 Τί το δ' ἰκαίον τῷ γ' ἄρ' ἔχοιμεν ἀντιπῆν ἔπος ;
 Κἄπ' ἐκὼν ἔλθωμεν· ὅς δ' ἔτ' ἐνδεδία μάχης μολεῖν
 Γᾶσιν Ἀργείοις γυναῖκός ὕνεκ', ὅδε κατθανεῖν·
 Εἰς

» Εἷς γ' ἄνθρωπος, κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὄραν φάος·
 » Εἰδ' ἐβλήθη τὸ σῶμα τὸ μὸν Ἀρτεμις λαβῆν,
 » Εμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ θνητὸς ὅσα τῇ θεῷ;
 » Ἀλλ' ἄμύχανον· δίδωμι σῶμα τὸ μὸν Ἑλλάδι·
 » Θύετ' ἐκπορεύετ' Ἰσθίον· ταῦτα γὰρ μνημῆά με
 » Διὰ μακρῶν καὶ πᾶσι δῶτοι καὶ γὰ μοι, καὶ δόξ' ἐμὴ
 » Βαρβάρ' ἔλθουσιν ἑκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὅ βαρβάρους
 » Μητὲρ Ἑλλήνων· τὸ μὲν, γὰρ δῖον, οἷδ' ἐλεύθεροι·

χο τὸ μὲν σὸν ὦ νέανι, γενναίως ἔχει·
 τὸ τῆς τύχης δέ, καὶ τὸ τῆς θεῆς, νοσῇ·

ἀχι Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριον με τις θεῶν
 ἐμελλε θῆσιν, εἰ τύχοι μισῶν γούμων·
 ξηλῶ δὲ τῶ μὲν, Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δέ σε·
 αὖ γὰρ τὰ δ' εἴπας, ἀξίως τε πατρίδος·
 τὸ θεομαχῆν γὰρ ἀπολιπῶσ' ὅσα κρητῆ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ τ' ἀναγκαῖά γε·
 μᾶλλον δὲ λέντρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται,
 εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ ῥ·
 ὄρα δ' ἐγὼ γὰρ βύλο μαί σ' ἀνερρετῆν,
 λαβῆν τ' ἐς οἶκόν· ἄχθο μαί τ' ἵσω Θέτις,
 ῥ μή σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης

» ἐλθὼν· ἄθροισον, ὦ θάνατος δεινὸν κακόν·

ἰφι λέγω τάδ', ὅδ' ἐν ὅδ' ἐν ἀλαβὴ μένη·
 ἢ Τυνδαρίδ' ἅπας διὰ τὸ σῶμα ἄρχει, μάχης
 ἀνδρῶν τιθεῖσα, καὶ φόνους· σὺ δ' ὦ ξένη,
 μὴ θνήσκε δὲ ἐμὲ, μήδ' ἀποκτείνης τινά·
 ἔκ δ' ἐσώσασαι μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα·

ἀχι ὦ λῆμ' ἄριστον, ὅκ' ἔχω πρὸς τῶτ' ἔτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκῇ· γενναῖα γὰρ
 φρονέεις· τί γὰρ τάλιθές ἔκ' εἴποι τις ἄν;
 ὅμως δ' ἵσω γε καὶ μεταγνώμης τάδε·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς ἂν ἄν ῥέῃς τὰ π' ἐμ' ἀλεγεμένα,
 ἐλθὼν, τὰ δ' ὅπλα θήσομαι βωμῷ πέλας,
 ὥς ἢ κ' ἐάσω σ', ἀλλὰ κωλύσων θανέην.
 χρῆσθ' δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάστανον δέρης ἰδῆς.
 ἔκταν ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναῦν θεῶς,
 κεραιδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρσίαν.

Ἰφι μῆτερ, τί σιγῇ διακρύψεις τέγγεις κόρας;
 κλυ ἔχω τάλανα πρόφασιν, ὥστ' ἀλλεῖν φρένα.
 Ἰφι παῦσαι με, μὴ κἀκίξε τάδε δ' ἐμοὶ πιθῶ.
 κλυ λέγ', ὥς παρ' ἡμῶν ἔδ' ἐν ἀδίκησιν τέκνον.
 Ἰφι μὴ τ' ἔνγε τὸν σὸν πλόκαμον ἐντέμης τριχός,
 μὴ τ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίχῃ πέπλος.
 κλυ τί δῆτα τόδ' ἦπας ὦ τέκνον, ἀπολέσασά σε;
 Ἰφι ἔσ' ὅγε σέσωσμαι κατ' ἐμὲ δ' ἀνελὴς ἔση.
 κλυ πῶς ἦπας; ἔπειθ' ἔν γε με σὴν ψυχὴν χρεών;
 Ἰφι ἥκιστα, ἐπεὶ μοι τύμβος ἔχω θήσεται.
 κλυ τί δαί, τὸ θνήσκην ἢ τάφος νομίζεται;
 Ἰφι βωμὸς θεῶς μοι μνημάτης Διὸς κόρης.
 κλυ ἀλλ' ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι λέγεις γὰρ αὖ.
 Ἰφι ὥς ἀτυχῆσαι Ἑλλάδος τ' ἀεργέτις.
 κλυ τί δαί κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
 Ἰφι μὴ δ' ἀμφὶ κείνας μέλανας ἐξάτῃ πέπλος.
 κλυ ἥπω δὲ παρὰ σὺ φίλον ἔπος τί παρθένοισ;
 Ἰφι χαίρειν. Οὐρέσιν τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
 κλυ προσέκλυσα νιν ὕπατον θεωμένη.
 Ἰφι ὦ φίλτατ', ἐπεκνήρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
 κλυ ἔσ' ὅτι κατ' Ἀργεὺς δρῶσά σοι χάριν φέρω;
 Ἰφι πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ σύγει, πόσιν τε σὸν.
 κλυ δαινὺς ἀγῶνας διὰ σέ κείνον δ' ἄδρα μῆν.

Ἰφι ἄκωρ

ΙΦΙ·Η ΕΝ ΑΥ

Ἰφι ἄκων μὴ πέρης Ελλάδος διώλεσεν·
 κλυ δόλῳ δ' ἀγεννῶς Ατρείως τ' ἢ ἀξίως·
 Ἰφι τίς μ' ἔστιν ἄξων πρὶν ἀπαράξεσθαι νόμας;
 κλυ ἐγὼ μετὰ γε σοῦ·
 Ἰφι μὴ σὺν· οὐ καλῶς λέγεις·
 κλυ πέπλων ἐχομένη σῶν· Ἰφι· ἐμοὶ μήτερ πιθοῦ·
 μέν, ὥς ἐμοὶ τε, σοί τε καλλιον τόδε·
 πατρός δ' ἐπαδῶν τῶνδε τίς με πέμπει
 Ἀρτέμιδος ἥς λεημῶν, ὅπως σφαγήσομαι·
 κλυ ὦ τέκνον, ὄχι· Ἰφι· καὶ πάλιν γ' ἢ μὴ, μόλω·
 κλυ λιπύσα μητέρα· Ἰφι· ὥς ὄρας γ' ἢ ἀξίως·
 κλυ χεῖς, μή με προλίπης· Ἰφι· ἢ ἐγὼ σάξην δάκρυ·
 ὕμῃς δ' ἐπαυφηνήσας τ' ὠνεάνιδες
 παῖνα τῇ μὴ συμφορᾷ Διὸς κόριν
 Ἀρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις αὐφημία·
 καὶ δ' ἐναρχέσθω τις· αἰθέσθω δὲ πῦρ,
 προχύταις καθαρίσισι· καὶ πατήρ ἐμὸς
 ἐνδεξιόσθω βωμόν, ὥς σωτηρίαν
 Ἑλλησι δώσας ἔρχομαι νικηφόρον·
 Ἰφι ἄγετέ με τὰν ἱλίσ
 καὶ Φρυγῶν ἐλέησιν·
 σέφεια περίβολα δίδοτε, φέρε
 τε, πλόκαμος ὅδε κατασέφειν·
 χερνίβων τε παλαιῶν,
 ἐλίσσετ' ἀμφὶ ναόν,
 ἀμφὶ βωμόν Ἀρτεμιν,
 τὰν ἀνασταν Ἀρτεμιν,
 τὰν μάκαιραν·
 ὥς ἐμοῖσιν ἢ χρεῶν
 αἵμασι, θύμασί τε,

Η Η ΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θέσφατ' ἐξαλείψω.
 χ^ο ὦ πότνια, πότνια μήτηρ,
 ὡς δ' ἄκρια γέ σοι
 δώσο μεν ἁμέτερα.
 παρ' ἱεροῖς γὰρ ὕπρεπε.
 ἴφι ὦ νεάνιδες,
 συνεπαθήδετ' Ἀρτεμιν,
 Χαλκίδος ἀντίπορον,
 ἵνα τε δόρατα
 μέμονε δαΐα δι' ἐμὸν ὄνομα,
 ταῖς δ' Αὐλίδος σενοπόροις
 ὄρμοις. ἰὼ γὰρ μήτηρ,
 ὦ Πελασγία,
 Μυηναί τ' ἐμαὶ θεράπαιναι.
 χ^ο καλῆς πόλισμα Περσείως,
 κυκλωπίων πόνον χερῶν.
 ἴφι ἐθρέψας Ἑλλάδι μέγα φάος.
 θανῶσα δ' ὕπ' ἀνάνομαι.
 χ^ο κλέος γὰρ ὕψε μὴ λίπη.
 ἴφι ἰὼ. ἰὼ. λαμπρὰ δ' ὄχλος ἁμέρα,
 Δίος τε φέγγος, ἕτερον,
 ἕτερον αἰῶνα,
 καὶ μοῖραν οἰήσομεν.
 χαῖρέ μοι φίλον φάος.
 χ^ο ἰὼ. ἰὼ. ἴδ' ἔθετ' Ἰλίου
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπ' ὅλιν
 σείχσαν, ἐπὶ νάρα σέφη
 βαλλομέναν, χερνίβων τε παλαιῶς,
 βωμόν γε δαίμονος θεῶς,
 ῥανίσιν αἵματόρ' ῥύτοισι

θανῶσαν

ΙΦΙ·ΗΕΝΑΥ

θανῶσαν, ἀφύητε σώματος
 δέρην σφαγῆσαν, ἀνδροσι παγαῖ
 πατρῶα μένσ' ἰσε, χέρ' ἰβέστε,
 στρατός τ' Ἀχαιῶν, θέλων
 Ἰλίου πόλιν μολεῖν.
 ἀλλὰ τὰν Διὸς κέραν
 κλήσω μιν Ἀρτεμιν θεῶν ἄνακτι,
 ὥς ἐπ' αὐτῆς πότμῳ.
 ὦ πότνια θυμάσι βροτησίοις
 χαρῆσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
 γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν,
 καὶ δολόεντα Τροίας ἔδην,
 Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
 Ἑλλάδι κληνότατον ἔφρανον
 δὸς ἀμφὶ κάρα τε δὸν
 κλέος ἀφ' ἡμῶν ἀμφιθεῖναι.
 ἄγγ' ὦ τυνδαρήα παῖ Κλυταίμνησρα, δέμων
 ἔξω πέρασον, ὥς κλύοις ἐμῶν λόγων.
 κλυ φθογγῆς κλύεσσα δῶρο σῆς ἀφικόμενν,
 ταρβῶσα τλήμων, καὶ πεπληγμένη φόβῳ.
 μή μοι τίν' ἄλλην ξυμπορὰν ἤκεισ φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ; Ἀγγ. σῆς μὲν ἦν παῖδός περὶ.
 θαυμαστὰ σοὶ καὶ δεινὰ σὲ μῆναι θέλω.
 κλυ μή μέλλε τοῖνυν, ἀλλὰ φράξ' ἕσον τάχος.
 ἄγγ' ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινά, πᾶν πάσῃ σαφῶς.
 λέξω δ' ἀπαρχῆς, ἥν τι μὴ σφαλεῖσά με
 γνώμη, ταραξή γλώσσαν ἐν λόγοις ἐμῇν.
 Ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κέρας
 Ἀρτέμιδος ἄλσος, λήμανός τ' ἀνθηφόρος,
 ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατῶν ματος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σὴν παῖδ' ἄγοντες, αὐτοὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἠθροίξεθ'· ὥς δ' ἐσθλὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ
 ἐπὶ σφαγᾷς σείχυσαν ἧς ἄλσος κόρην,
 ἀνεσέναξε· καὶ μπαλιν σρέφας κάρα,
 δάκρυα προῆγεν ὁμμάτων, πέπλον προῆς.
 ἦ δέ, σαρῆσα τῷ τεκόντι πλησίον,
 ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρεμίσοι.
 τὸ μὲν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίης ὕπερ,
 θῦσαι δὶ δωμ' ἐκῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς,
 ἄγοντας ἧπ' ἐρεῖσι θέσφατον τόδε.
 καὶ τὰ π' ἐμ' αὐτοχόιτε, καὶ νικηφόρον
 δώρου τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοιοθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα, μὴ φάυσῃ τις Ἀργείων ἐμῇ
 σιγῇ· παρέξω γὰρ δέρην ἀκαρδίως.
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησε κλύων
 αὐφυχίαν τε, καὶ ἀρετὴν τῆς παρθένου.
 σὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὃ τόδ' ἦν μέλον,
 ἀφ' ἡμίαν ἀνείπε, καὶ σιγὴν σρατῶ.
 Κάλχχς δ' ὁ μάντις ἧς καὶ νῦν χρυσήλατον
 ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπᾶσας
 πολεῶν ἔσωθεν· κρατὰ τ' ἐσεφεν κόρης.
 ὁ πᾶς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύνεω βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν καὶ νῦν, ἔθρεξε χέρνιβας θ' ὁ μῦθ,
 ἔλεξε δ'· ὦ θηρόκτον' Ἀρτεμι, παῖ Δίος,
 τὸ λαμπρὸν εἰλίπυσσ' ἐν ἀφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θυμὸν τόδ', ὅγε σοι δωρὲ μεθα,
 σρατὸς τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁ μῦθ,
 ἄχραντον αἶμα, καλλιπαρθένου δέρης.
 καὶ δὸς γενέσθαι πλὴν νεῶν ἀπήμονα,

ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥ.

Τροίης τε πέρι μ' ἐξελέγη μάς δορί.
 ἧς γῆν δ' ἀπρῆσαι, πᾶς στρατός τ' ἐστὶ βλέπων.
 ἱερὸς δὲ φάσχανον λαβὼν, ἐπαύξατο,
 λαίμῳ τ' ἐπιστομῇ δ', ἵνα πλῆξαιεν αὖν.
 ἐμοὶ δ' ἐτ' ἄλλος ὃ μικρὸν ἔσθ' ἡ φρενὶ,
 κῆρτιν νῦν ἀνέως· θάμνα δ' ἦν ἀφ' ἧς ἔραν.
 πληγῆς καὶ τύπον γὰρ πᾶς τις ἤσθετ' ἂν σαφῶς.
 τὴν παρθένον δ' ὃν οἶδεν ὃ γῆς εἰσέδω.
 βοᾷ δ' ἱερὸς ἄπας δ' ἐπὶ χησὶ στρατός,
 ἀελλῶν ἔσιδ' ἄντες ἐκ θεῶν τινος
 φάσμι, ὅγε μὴδ' ὀρωμένῃ πίστις παρῆν.
 ἔλαφος γὰρ ἀπαύρασ', ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ,
 ἰδὲν μεγίστη, διαπρεπὴς τε τὴν θεῶν.
 ἧς αἶματι βωμὸς ἐρ' ἄνετ' ἄρδην τῆς θεῆς.
 κἂν τῷδε Κάλχας, πῶς δοκέει, χαίρων ἔφη,
 ὦ τῷδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινὸν στρατῷ,
 ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 πρῶθ' ἤκε βωμίαν ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κέρης ἀπαύζεται,
 ὥς μὴ μιάνοι βωμὸν ἀνενεῖ φόνω,
 ἠδέως τε τῷτ' ἐδέξατο καὶ πλὴν ὕριον
 δίδωσιν ἡμῖν, Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χώρῃ τε πρὸς ναῦν, ὥς ἡ μέρα τῇδε δῆ,
 λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλος μυχὺς,
 Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν· ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη ὅμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ,
 τὰ πρόσφορ' ἠνέσθη, ὥς τύχοι νόστου στρατός.
 πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥς τέ σοι φράσαι τάδε,
 λέγειν θ' ὁποῖας ἐκ θεῶν μοίρας κυρῆς.

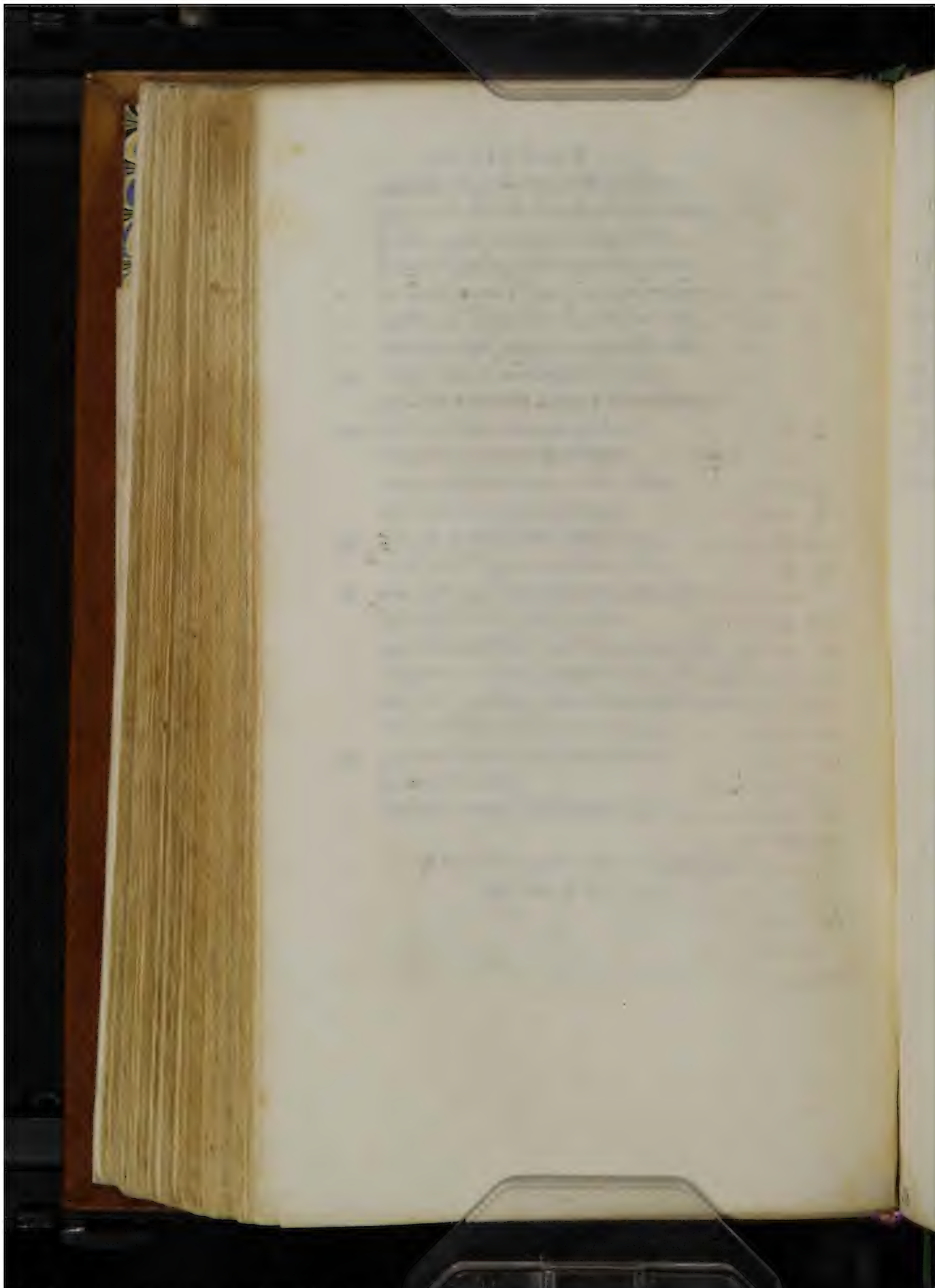
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ δ' ὅξ' ἄν' ἔχεν ἄρ' ἄνθρωπον καθ' Ἑλλάδα.
 ἐγὼ παρὼν δέ, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν, λέγω,
 ἢ πᾶς σαφῶς σοι πρὸς θεὸς ἀρίππ' αὖτο.
 λυπῆς δ' ἀφάρη, καὶ πόσῃ πάρες χόλον.
 « Α προσδ' ὀκνητὰ δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν.
 « Σώξουσ' ὅθ' ὅς φιλῶσιν ἡμᾶρ γὰρ τόδε,
 « Θανῶσαν εἶδε, καὶ βλέπυσαν παῖδα σὴν.
 χο ὥς ἦδ' οὐ μὰί τοι ταῦτ' ἀκῆσαι σ' ἀγγέλω.
 ξῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράξει τέκος.
 κλυ ὦ παῖ θεῶν τῷ, κλέμματα γέρονας,
 πῶς σε προσείπω; πῶς δ' ἐφῶ;
 παραμυθεῖσθαι τῶςδε μάτην μύθος,
 ὥς σε πένθος λυγρὸν παυσάμεν.
 χο καὶ μὲν Ἀγαμέμνων ἀναξεῖ χεῖ,
 τῶςδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράξεν μύθος.
 αἰ γύναι, θυγατρὸς ἐνὲν ὀλβίοι γενοί μεθ' ἄν.
 ἔχῃ γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 χρὴ δέ σε λαβῶσαν τόνδε μόχον νεαγνή,
 εἰρήνην πρὸς οἴκῳ, ὥς στρατὸς πρὸς πλῆν ὄρε.
 καὶ χαῖρε· χρόνιά γε τὰ μάσοι προσφθέγματα
 Τροίηθεν ἔσται· καὶ γένοιτό σοι καλῶς.
 χο χαίρων Ἀτρεΐδην, γῆν' ἴκῃ Φρυγίαν.
 χαίρων δ' ἐπ' ἅνῃ κε,
 κάλλιπ' αἰ μοι σὺν ἅπ' ὅτ' Τροίης ἐλών.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
 Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

IPHIGENIA IN TAURIS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΝΤΑΥΡΟΙΣ.

Ορέσσης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθεὶς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρῆτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεώς, καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐν τοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς, ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ σφάγιον γένωνται. τὸς δὲ καταπλάσαντ' ἔχενος, ἀπέσφατον. Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματος, ὑπὸκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγένειας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰφιγένεια.	Βασιλεὺς.
Ορέσσης.	Θέας.
Πυλάδης.	Ἀγγελος.
Χορὸς.	Ἀθινᾶ.

Προλογίσει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

π Ελοφ' ὁ ταντάλειος εἰς
Γίαν μολῶν
θοᾷσιν ἵπποις, Οἶνομάς
γαμψή κόριν.

ἐξ ἧς, Ατράς ἐβλασεν. Ατρέως δὲ παῖς,
Μενέλαος, Ἀχαιέων τε τῶδ' ἔφυν ἐγώ,
τῆς τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένειας παῖς,
ἣν ἄμφι δίναις, ὅς θ' ἄμ' Εὐριπος πικρᾷς
αὔραις ἐλίπων, κυνέαν ἄλα σρέφει,
ἔσφαξ' Ἑλένης ὄνεχ', ὥς δακρυῖ πατὴρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πηχάσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικῶν συνήγαγ' Ἀχαιέων ἀναξ,
τὸν καλλίνικον σέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιῶς, τὸς δ' ὕβριθ ἔντας γάμος
Ἑλένης μετελθὼν, Μενέλεω χάριν φέρων.
δαινῆς τ' ἀπλοίας, πνυμάτων τ' ὅς τευχάνων,
εἰς ἔμπτυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε.
ὦ τῆς δ' ἀνάστων Ελλάδος στρατηγίας
Ἀχαιέων, ὅ μιν αὔτως ἀφορμίσσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόριν σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμις
λάβοι σφαγῆσαν· ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τένοι,
κάλλιστον ἄνθρωπος φέρω θύσειν θεῶ.
παῖδ' ἔν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταμνήστρα δάμαρ,
τίηται, τὸ καλλιστεῖον ἧς ἐμ' ἀναφέρων,
ἣν χρή σε θύσαι· καὶ μὲν Ὀδυσσεὺς τέχνας
μητρὸς παρῆλόντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.

⊙ ⊙ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐλθῶσα δ' Αὐλίδ' ἢ Τάλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθῆσ', ἐκαινόμην ξίφει.
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφρον ἀντιδ' ὅσά μιν
 Ἀρτεμις Ἀχαιοῖς· διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμφασά μ', εἰς τήνδ' ὥκισεν ταύρων χθόνα,
 ὃ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκύν πόδα τιθῆς ἴσον πῆροῖς,
 εἰς τένος μ' ἤλθε τόδε ποδωπείας χάριν.
 ναῖοσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθεισί με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
 Ἀρτεμις ἑορτῆς, τένος μ' ἦς καλὸν μόνον.
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβημένη.
 θύω γάρ, ὄντος τῷ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἀκαινὰ δ' ἦκη νύξ φέρεσσι φάσματα,
 λίξω πρὸς αἰθέρ', ἧ τι δὴ τόδ' ἐς ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσαι γῆς,
 οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ, παρθένοισι δ' ἐν μέσσις
 ἄνδρῃν, χθονὸς δ' ἐν ῥῶτα σπείσθηναι σάλῳ,
 φάγην δέ· καὶ ξωπᾶσα, θριγκὸν εἰσιδῆν
 δόμων πιτνόντα· πᾶν δ' ἐρήφιμον εἶγος,
 βεβλημένον πρὸς ὄδας ἐξ ἄκρων σαθμῶν.
 μόνος δ' ἐλήφθη σύλος, ὥς ἔδοξέ μοι,
 δόμων πατρῶων· ἐκ δ' ἐπιρρώων κόμας
 ξανθὰς καθῆμαι, φθίγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
 καὶ γὰρ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον,
 τι μῶς ὕδραινόν αὐτὸν, ὥς θανόντα
 κλαῖνσα· τῆναρ δ' ὦδε συμβάλλω τόδε.
 τέθνηκε

ΙΦΙ·Η ΕΝΤΑΥ

τέθνηκε Ὀρέστης, ὃ κατιρξάμην ἐγώ.
 Στύλοι γὰρ οἰκῶν εἰσὶ παῖδες ἄρσινες.
 θνήσκουσι δ' ὡς ἂν χέρνιβες βάλωσί με.
 ὃ δ' αὖ συνάψαι τῆναρ εἰς φίλος ἔχω.
 Στροφίῳ γὰρ ὃ κ' ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλυμην ἐγώ.
 νῦν ὅν ἀδελφῷ βόλομαι δῖναι χοῶς
 παρῶσα παντί· ταῦτα γὰρ δοῦναι μεθ' ἂν
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναικας· ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 ὅτ' ἔγωγε τινὸς πάρεσιν ἐς ἐμ' εἶπω δόμων,
 ἐν οἷσιν αἶω τῶνδ' ἀνακτόρων θεῶς.
 ὄρέ' ὄρα, φυλάσσε, μή τις ἐν στήθε βροτῶν.
 πυλ' ἔρω· σιοπῆμαι δ' ὅμματα πάντα χ' ὄρεφον.
 ὄρέ' Πυλάδην, δοῦνέ σοι μέλαθρα ταῦτ' ἔναι θεῶς,
 ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐπέλαμεν;
 πυλ' ἔμοι γ' Ὀρέστα· σὸι δ' ἐσυνδοκῆεν χρεῶν.
 ὄρέ' καὶ βωμὸς, ἑλλιν' ὃ κατασάξει φόνος;
 πυλ' ἐξ αἰμάτων γυν' ξανθ' ἔχει τριχῶματα.
 ὄρέ' θριγκοῖς δ' ὕπ' αὐτοῖς στυλ' ὄρεσ' ἡρτημένα;
 πυλ' τῶν κατθανόντων τὰ κροθίνια ξένων.
 ὄρέ' ἀλλ' ἐγὼ κληῖντ' ὀφθαλμὸν αὖ σιοπῆν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπεὶ δὴ πατὴρ ὅς μ' ἐτίσάμην,
 μητέρα κατακτάς· διαδοχὰς δ' Ἐρινύων
 ἡλωνόμεθα φυγάδες ἐξέδροι χθονὸς,
 δρόμους τε πολλὰς ἐξέπλισα καμπίμους.
 ἐλθὼν δ' ἐς ἡρώτησα, πῶς τροχὴ λάτρε
 μανίας ἂν ἔλθοι μ' εἰς τέλος, πίνωντ' ἐμῶν,
 ὃς ἐξεμόχθην περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.
 σὺ δ' εἶπας ἐλθὼν ταυρινῆς μ' ὄρεσ' χθονὸς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐνθ' Ἀρτεμις σὴ σύγγονος βωμὸς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄλλα μαθείας, ὅφασιν ἐνθάδε
 ᾗς τὸ σδε ναὺς ὕραν ἔπειν ἄπο.
 λαβόντα δ' ἢ τέχνησιν, ἢ τύχῃ τινὶ,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
 δύναιτόδ', ἐνθένδ' ὅδ' ἐν ἑρρήβῃ πέρας,
 καὶ τὰντα δρᾶσαντ' ἀμνηστὰς ἔξιν πόνων.
 ἢ κω δ' ἐπειθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε,
 ἀγνώσων ᾗς γῆν, ἄξενον· σὲ δ' ἰσχυρῶ
 Γυλάδῃ· σὺ γάρ μοι τῶδε συλλήπτωρ πόνου.
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληττα γὰρ τοίχων ὄρα
 εὐφιλὰ· πότιρα, δωμάτων πρὸς ἀμβάσας
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν ἔν μάθοιμεν ἂν,
 ἢ χαλκὸ τάνηκα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;
 ὦν ὅδ' ἐν ἴσμεν· ἢν δ' ἀνείροντες πύλας
 ληφθῶμεν, ᾗς βάσας τε μηχανώμενοι,
 θανῶμεθ'· ἀλλὰ πρὶν θανῆν, νεὼς ἐπι
 φάγωμεν, ἢ περ δ' αὖρ' ἐναυσολήσαμεν.
 πυλ φάγειν μὲν ἔκ ἀνεκτόν, ὅδ' εἰώθαμεν.
 τὸν τῷ θεῷ δ' ἐχρησμένον ἔκ κηκισέον.
 ναῦ δ' ἀπαλλαχθέντες, κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρ', ἀπόντος νοτίδι διακλύξει μέλας
 νεὼς ἀπώθεν, μή τις ᾗσι δὼν σκάφος,
 βασιλευσὶν ᾗτῃ, καὶ τα ληφθῶμεν βίᾳ.
 ὅταν δ' ἐνυκτὸς ὅμμα λυγαῖας μόλῃ,
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναῦ λαβεῖν
 ἄλλαμα, πάσας προσφέροντα μηχανάς.
 ὅρα δ' ἐγὼ τριγλύφων, ὅποι κενὸν
 δέμας καθῆναι· Τὸς πόνους γὰρ οἱ γαθοὶ
 Τολμῶσι· δειλοὶ δ' ᾗσιν ὅδ' ἐν ὅδα μῦ.
 ὀρέ· ἔτσι

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

ὄρε ὅτοι μακρὸν μὲν ἦλθομεν κώπῃ πόρον,
 ἐκτερμάτων δ' ἐνόσον ἄρωμεν πάλιν;
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἤπας· πρῶτον· χῶρσεν κερῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας·
 ὃ γὰρ τὸ τῷ θεῷ ἄτιον γενήσεται,
 πεσὼν ἄχρησον θέσφατον· τολμητέον·
 Μόχθος γὰρ ὅδ' ἔς τοῖς νέοις σκῆπτρον φέρει·
 ἰφι ἀφ' αὐμῶν τ' ὠπόντε
 διαὰς συγχωρήσας πέτρας
 Εὐξείνου ναῶντες·
 ὦ παῖ τῶν Λατῶν,
 δίκτυν ὄρεα,
 πρὸς σὰν αὐλὰν ἀσύλωτ
 παῶν χρυσήρεις θριγκῆς,
 πόδα παρθένιον
 ὅσιον ὀσίας
 κληδὺν δόλα πέμπω,
 Ἑλλάδος ἀνίππυ πύργης,
 καὶ τέχνη, χέρτων τ' ἀδένδρων
 ἐξαλλάξας Εὐρώπην,
 πατρώων οἰκῶν ἑδρας·
 χο ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναῦς ἄγχις, ἄγχις;
 ὦ παῖ τῶν Τρώας πύργης
 ἐλθόντος κληνῶσιν κώπῃ
 χιλιονάυτ' αὐτὰς μυριοτάχους
 τῶν Ἀτρεΐδων τῶν κλεινῶν·
 ἰφι ὦ δ' ἰμῶν, δυσθρηνήτοις
 ὥς θρήνοις ἔγκειμαι,
 τῶν ὅκ' ἀμύσσει μολπᾶς βοᾶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αἰνέοις ἐλέχοις,
 ἔ· ἐ· ἐν κηδεύοις οἴητοισιν
 αἶ μοι συμβάινουσ' αἶται
 σύγγονον ἄμ' ὃν κατὰ
 κλαυμένηα, ξωῶς
 εἶαν ἰδόμεαν ἔφιν ἐνείρων
 νυκτὸς, τὰς, ἐξήλθ' ἔρφνα·
 ὠλόμαν, ὠλόμαν·
 ἔκ' εἰς οἴκοι πατρῶσι·
 οἱ μοι· φρεσὶ γέννα·
 φῶ· φῶ· τῶν Ἀργεῖ μόχθων·
 ἰὼ δ' αἶμον, ὅς τ' ὃν
 μόνον με κασίγνητον συλαῖς,
 αἶδα πέμψας· ὦ τάσδε
 χροῖς μέλλω, κρατῆρά τε
 τὸν φθιμένων
 ὑδραίνειν γαῖας ἐν νώτοις,
 πηγὰς τ' ὑρείων ἐκ μόχθων,
 βάκχ' αὖ τ' οἰνηρὰς λοιβὰς,
 ξυθαῖν τε πόνημα μελίσσων,
 ἀνέκροισ θελητήρια κῆ
 τ'· ἀλλ' ἐνδοσ· μοι πάγχρυσον
 τῶχος, καὶ λοιβὰν αἶδα·
 ὦ κατὰ γαῖας
 Ἀργεῖ μόνονιον θάλας,
 ὡς φθιμένω τάδε σοι
 πέμπω· δέξαι δ'· ὃ γὰρ πάρος
 τύμβ' αὖ σοι ξανθὰν χαίταν,
 ὃ δ' ἀκρυόισω·
 τηλόσε γὰρ δὴ σῶας ἀπενάσθην

πατρίδος,

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

πατρίδος, κὲ μᾶς, ἐνθα δοήμα
 κῆμαι, σφαχθεῖσα τλάμων.
 20 ἀντιτάλμευ ὦδ' αὖς,
 ὕμνον τ' ἀσπῆτακ' αὖ σοι
 βάρβρον ἰαχάν,
 δέσποιν' ἐξ αὐδάσω
 τὰν ἐν θρήνοισι μῦσαν,
 νέκυσιν μέλεον.
 τὰν, ἐν μολπαῖς αἰῖδας
 ὕμνῃ, δίχ' αὖ ταιάνων.
 25 οἱ μοι τῶν ἀτρεῖδ' αὖ οἰκῶν.
 ἔρρει φόως σηήπρων.
 οἱ μοι πατρώων οἰκῶν.
 τίν' ἐκ τῶν ἀνέλβων
 Ἀργεῖ βασιλείων,
 ἀρχά· μόχθος δ' ἐκ μόχθων
 αἰσθεῖσιν ἀνέσσεις ἵπποισιν
 πᾶν οἷς· ἀλλάξας
 δ' ἐξέδρασ' ἱερὸν ὅμ' αὖ γὰρ ἄλιος.
 ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα
 χρυσέας ἀρνὸς μελάνθοις ὀδύναι,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ,
 ἀχέαι ἀχέσιν.
 ἐνθεν τῶν πρόσθεν δ' μαθέει
 τῶν Τανταλίδ' αὖ ἐκβαίνει
 ποινὰ γ' ἐς οἴκους· ἀπὸν δ' αὖ
 δ' ἀσπυδάς ἐπὶ σὸι δαίμων,
 ἐξ ἀρχῆς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τὰς ματρὸς ξῶνας,
 καὶ νυκτὸς κήνας ἐξ ἀρχῆς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λοχίαν, σεῖρ' ἄν παιδείαν,
 μοῖραι συντήνυσσι θεαί.
 ἅ μιν αὖτε θεῶσ' ἐξ Ἑλλάνων,
 ἄν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 Λήδας, ἅ τ' ἀμῶν κ' ἄρα
 σφάγιον πατρὶά λῶβα,
 καὶ θυμὸν ἄνδρα νηπιον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν ἀνιτάαν
 ἱππῆοισιν ἐν δ' ἵφροισι
 φάμα μάθων Ἀυλίδος ἐπέβασαν
 νύμφαιον, οἳ μοι δ' ὕσινυ μφον,
 τῷ τὰς Νηρέως κ' ἄρα.
 αἶ· αἶ· νῦν δ' ἄξιόνε πόντῳ ξείνα
 δυσχόρτες οἴκῳ νάϊω,
 ἄραμος· ἄτεκνος· ἄπολις· ἄφιλος.
 ὅτ' ἄν Ἀργεὶ μέλπεσ' Ἡραν, ὅτ' ἴσους
 ἐν καλλιφθόγοις
 κερκίδι Παλλάδος ἀτθίδος ἦκ' ἔκω
 Τιτάνων ποικίλλεσσα,
 ἀλλ' αἶ μορ' ῥάντων, δυσφόρμι
 γα ξείνων αἰμάων σ' ἄταν,
 βωμὸς οἰκτρὰν τ' αἰαξόντων,
 ὅτ' ἀνοικτρὸν τ' ἐκ βαλλόντων δ' ἀκρυον.
 καὶ νῦν κείνων μὲν μοι
 λάθ' α, τὸν δ' Ἀργεὶ δ' μαθέντα,
 κλαίω σύγγονον,
 ὃν ἔλιπον ἐπιμασίδιον
 ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
 ἔτι θάλος ἐν χερσὶ
 ματρὸς, πρὸς σέρνοισι
 τ' Ἀργεὶ σκηπτοῦχον Ορίσαν.

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

- 20 καὶ μὴν ὁ δ' αὖτ' ἀντὶς ἐκλιπὼν θαλάσῃς
 βυφορβὸς, ἦκει σιμανῶν τί σοι νέον.
 βυ Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταμνήστρας τέκνον,
 ἄκχε κακῶν ἐξ ἐμῶ κηρυμάτων.
 ιφι τί δ' ἐστὶ τῷ παρόντος ἐκπλήσων λόγος;
 βυ ἦ καὶ σὶν εἰς γῆν κυκνεῖαν συμπληγάδων
 πλάτῃ φυγόντες δὴ πύχιοι νεανίαι,
 θεῶ φίλον πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
 Ἀρτέμιδι· χέρνιβας δὲ, καὶ κατάργματα
 ἔκ' ἂν φθάνοις ἂν ἄντρεπῇ ποικίλῃ.
 ιφι ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομα ἔχουσιν οἱ ξένοι;
 βυ Ἕλληνες· ἐν τῷ τ' οἶδ' αὖ, καὶ περαιτέρω.
 ιφι ἔδ' ὄνομα ἀνέσας οἶδ' αὖ τῶν ξένων φράσαι;
 βυ Γυλάδης ἐκλήθε' ἄτερος πρὸς θατέρω.
 ιφι τῷ ξυζύγῳ δὲ τῷ ξένῳ τί τ' ὄνομα ἦν;
 βυ ἔδ' εἰς τόδ' οἶδ' ἐν· ἔγ' ἀρ' ἔσηκῶσα μιν.
 ιφι πῶς δ' εἶδετ' αὐτὰς, καὶ τυχόντες ἔλετε;
 βυ ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξένῳ πόρῳ.
 ιφι καὶ τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία;
 βυ βῆς ἦλθομεν νίψοντες ἐναλίε' δρόσῳ.
 ιφι ἐκῆσε δ' ἡ πάνελθε· πῶς νιν ἔλετε;
 τρόπῳ θ' ὁπόω; τῷτο γὰρ μαθῆν θέλω.
 χρόνιοι γὰρ ἦκυσιν· ἔδ' ἐπὶ βωμὸς θεῶς
 Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
 βυ Εἰπὲ τὸν ἡσρέοντα διὰ συμπληγάδων
 βῆς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,
 ἦν τις διαρρῶξ' κυμάτων πολλῶ σάλῳ
 κοιλῶπις ἄρ' ἔμ' ὅς, πορφυρευτικὰ σῆμα.
 ἐνταῦθα διαυῖς εἶδ' ἐτις νεανίας
 βυφορβὸς ἡμῶν, καὶ πεχώρησεν· πάλιν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄνθρωποι δακτύλοις πορθμάτων ἴχνος.
 ἔλεξε δ' ὅχ' ὀράτε, δαίμονες τινες
 θάλασιν οἶδε· θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὢν,
 ἀνέχε χεῖρα, καὶ προσέξατ' ἡσίδων.
 ὦ ποντίας παῖ Λαμοθέας, νεῶν φύλαξ,
 δέσποτα Γαλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενῖ.
 ἦτ' ἔν' ἐπ' αἰκταῖς θάλασσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγαλμαθ', ὅς τὸν ἀνέη
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομιάθρας,
 ἐξέλασεν ἀρχαῖς· ναυτίλος δ' ἐφθαρμένος
 θάλασιν φάραγγ' ἔφασκε τῷ νόμῳ φόβῳ
 κλύοντας, ὥς θυοίμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν ἀλέγειν τοῖς πλῆσιν,
 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰ πυχώρια.
 καὶ τῷ δὲ πέτροις ἄτερος λιπὼν ξένην,
 ἔση, κάρα τε διετίναξ' ἄνω, καί τω,
 καὶ πεσέναξεν ὠλέας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων· καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς,
 Γυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' ὅχ' ὀρᾷ
 ἄσθ' δρᾶσκαιναν, ὥς με βύλεται κτανῆν,
 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἑμ' ἐσσωμένη;
 ἦ δ' ἐν χιτώνων πῦρ πνέουσα, καὶ φόνον,
 ἡερόις ἐρέσσει μητέρ' ἀγκάλας ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὥς ἐπεμβάλη.
 οἱ μοι κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρὴν δ' ὀρᾷ
 ὅ ταυτὰ μορφῆς σήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο,
 φθογγὰς τε μέσων, καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἃς φᾶσ' ἐρινύς ἵεναι μιμήματα.
 ἡμεῖς δ' ἐσπαλέντες ὥς θανέμενοι,

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ, περισπᾶσας ξίφος,
 μόχλ' οὐρᾶσας εἰς μέσας λέων' ὅπως,
 παῖσι δ' ἡρώ λαγόν' εἰς πλουράς ἰεῖς,
 δοκῶν ἐρινύς θεῶς ἀμύνεσθαι τὰδε,
 ὡς αἰματιπρὸν πέλαγον ἐξανθῆν αἶλος·
 καὶ τῷ δὲ πᾶς τις ὡς ὄρε' βυφόρβιχα
 πίποντα, καὶ πορθέμεν', ἐξωπλίξετο,
 κόχλ' αὖτε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐχχωρίους·
 πρὸς αὐτράφῃς γὰρ, καὶ νεκνίας ξένους
 φαύλ' αὖτε μάχιστα βυκόλ' αὖτε ἡγῆμεθα·
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ·
 πίπῃ δὲ μεκνίας πίτυλον ὁ ξένος μεθῆς,
 σάξων ἀφρῶ γένειον· ὡς δ' ἐσφῆδομεν
 πρῦργ' αὖτε πόνον, πᾶς ἀνὴρ ἔχεν πόνον,
 βάλλον, ἀράων· ἄτερος δὲ τοῖν ξένων,
 ἀφρόντ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτιμέλει,
 πέπλων τε πρὸς ἀλυπτεῖν αὐτήκετοῖς ὑφαῖς,
 καραδοκῶν μὲν τὰ πτόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύειν ἀνδρ' αὐρεγέτων·
 ἔμφρων δ' ἀναίξας ὁ ξένος πεσήματος,
 ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
 καὶ τὴν παρῶσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας·
 ὦ μωξέθ'· ἢ μῆς δ' ἔκ' ἀνέμεν πέτρης
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι·
 ἔδ' ἡ τὸ δεινὸν παρακέλυσ' ἢ ἡκῶσαμεν·
 Γυλάσθ' ἢ θανέμεθ'· ἀλλ' ὅπως θανέμεθα
 καλλιῶ, ἔπει μοι φάσχανον σπᾶσας χερί·
 ὡς δ' ἔσφδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφι,
 φυγῇ Λεπαίας ἐξέπιπταμεν νάπας·
 ἀλλ' ἢ φύγοις, ἄτεροι προσκείμενοι,

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ἔβαλλον αὐτὸς· εἰ δὲ τὸ σδ' ὠσαῖατο,
 ἅτις τὸ νῦν ὑπέκον ἤρασαν πέτροις,
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν
 ἔδεις τὰ τῆς θεῆς ὀύματ' αὐτὴν λαβῶν.
 μόλις δ' ἐνιν τὸ λμῆ μὲν ἔχρησ' μεθα,
 κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν, ᾧ δὲ γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθέισαν· πρὸς δ' ἀνάγκη τῆςδε γῆς
 κομίξομέννιν· ὅδ' ἐσιδῶν, ὅσον τάχος
 ὡς χέρνιβας τε, καὶ σφάγι' ἐξέπεμπε σοι.
 αὐχὸς δὲ τοιαῦτ' ὦν ἄνι σοι ξένων
 σφάγια παρῆναι, καὶ ἀναλίσκεις ξένους
 τοιῦσδε· τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον,
 δίκας τίνυσσά τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
 20 θαυμάς' ἐλεξας, τὸν φανένθ' ὅστις ποτε
 Ἑλληνος ἐκ γῆς, πόντον ἤλθεν ἄξενον.
 30 εἶεν· σὺ μὲν νόμιξε τὸς ξένους μολῶν.
 τὰ δ' ἐνθάδ', ἡμῶς δ' ἰαφροντιῶ μεθα.
 ὦ καρδία τάλανα, πρὶν μὲν ᾧ ξένους
 γαλινὸς ἦσθα, καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ
 εἰς τὸν μέφυλον ἀναμετρῶμένη δάκρυ,
 Ἑλλήνας ἀνδρας ἠνίκα ᾧ χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρωι, δῖσιν ἠγριώμεθα,
 δοικῶσ' Ὀρέσην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δῦς νῦν με λήψαθ' οἵτινες ποθ' ἤκετε.
 καὶ τὸτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἡχθόμην φίλαι.
 40 Οἱ δυσυχῶς γὰρ, τοῖσιν αὐτυχεσέροις,
 50 Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, ἔφρονῶσιν αὖ.
 ἀλλ' ἔτε πνῦμα Διὸσθεν ἤλθε πώποτε,
 ἔπορθ' μὲν, ἥτις διὰ πέτρας συμπληγάδας

ΙΦΙ. ΗΕΝΤΑΥ.

Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
 Μενέλαόν θ'· ἴν' αὐτὸς ἀντετιμωρισάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Ἀῦλιν ἀντιθέσασθαι ἐκείνῃ,
 οἱ μὲν ὥστε μάχον Δαναάδαι χεῖρ' ἔχοντες,
 ἔσφαζον· ἱεράς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ·
 οἱ μοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε ἔκ' ἀμνημονῶ.
 ἄσχετος γένει χεῖρας ἐξηκόντισα,
 γονάτων τε τῶν τεκόντος ἐξαρτωμένη,
 λέγῃσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφόμομαι
 νυμφόματ' αἰχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὴ
 σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαι τέ νιν,
 ὕμνῳσιν ὕμενάοισιν· αὐλῆται δ' ἐπ' αὖ
 μέλαθρον· ἡ μὲν δ' ὀλλύμεσθαι πρὸς σέθεν·
 αἶθ' ἡς Ἀχιλλεύς ἦν ἄρ', ἔχ' ὁ Πηλεΐως,
 ὃν μοι προσέειπας πόσιν, ἐν ἑρμάτων δ' ὄχοις,
 εἰς αἰματηρὸν γάμον ἐπόρθμουςας δόλῳ·
 ἐγὼ δ' ἐλεπῶν ὁμμάδ' ἀκαλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφὸν τῶτον ἐλόμην χερσίν,
 ὃς νῦν ὀλωλεν· ἔκαστι γνήτι σῶμα
 συνήψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὥς ἴδ'· εἰς Πηλεΐως
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπασμάτα,
 εἰ σαυτὶς ὥς ἦξας εἰς Ἀργεῖα αὖ πάλιν·
 ὦ τλήμων, ᾗ τέθνηκας, ἐξ οἴων κακῶν
 ἑρρεῖς Ορέσσει, καὶ πατρὸς ξηλωμάτων·
 » Τὰ τῆς θεῆς δ' ἐμὲ μομομασοφίσματα,
 » Ἡ τις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄφικται φόνος,
 » Ἡ καὶ λοχέας, ἦν κερῶ θίγη χερσίν,
 » Βωμῶν ἀπήρηται, μυσσάρων ὥς ἦν μένιν·
 » Αὕτη δ' ἐθυσίαις ἤδετα βροτοκτόνοις·
 » Οὐκ ἔαθ' ὅπως ἔτεκεν ἀνὴρ Διὸς δάμναρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Λητὼ τοσαύτην ἀμαθίαν· ἐγὼ μὲν ἔν
τὰ Ταντάλῳ θεοῖσιν ἐσιάματα,
ἄπιστα κρίνω, παῖδ' οὐκ ἠδὲναι βορᾶ.
τὴς δ' ἐνθάδ' αὐτὴς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
εἰς τὴν θεὸν τὸν φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ.
- Οὐδένα γὰρ οἶμαι μόνων εἶναι κακόν.
- κυάνεαι, κυάνεαι
σύνοδοι θαλάσσης,
ἦν Ἰστρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν
ἄξενον ἐπ' οἶδμα
διεπέρασέν ποτε
Ἀσιήτιδ' αἰῶν,
Εὐρώτας διαμείψας.
τίνες ποτ' ἄρα τὸν ἄνδρα
καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
ἦ ῥούματα σεμνὰ Δίρκας
ἔβασαν ἔβασαν ἀμικτον
αἶαν, ἐνθα κῆρα
διατέγγει βωμὸς,
καὶ περὶ κίονας να
ῶν αἶμα βρότειον,
ἦ ροθίοις ῥατίνοις,
δικρότοισι κώπαις
ἔπλυσαν ἐπὶ πόντια κύματα
νάϊον ὄχημα
λινοπέροις αὔραις,
φιλόπλουτον ἀμιλλαν
αὔξοντες μελάρθοισιν.
- Φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ
- Γῆμασι βροτῶν ἀπληστὸς ἀνθρώποις,

• Ολβη

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

» Ολβυ βάρος, οἱ φέρονται
 » Πλάνητες ἐπ' οἶδ'μα, πόλεις τε,
 » Βαρβάρους περὶ ὄντες.
 » Κοινὰ δόξαι· γνώμα
 » Δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ἔλβυ,
 » Τοῖσδ' ἔς μέσον ἦκει.
 πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
 πῶς φινείδας αὐτὸν
 αἰκτὰς ἐπέρασαν,
 παράλιον αἰγιαλὸν
 ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
 δραμόντες, ὅτε πεντήκοντα κορὰν
 τῶν Νηρήδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκυκλίῳις,
 καὶ πλησισίῳισι πνοαῖς,
 συριζόντων κατὰ πρύμναν
 ἀνείων τηδελίων,
 αὔραις ἐννοτίαις, ἢ
 πνοαῖσι Ζεφύρῳ, τὰν
 πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
 λονκὰν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος
 δρόμους καλλιπαδίδας, αὐ
 ξεινον κατὰ πόντον.
 εἴθ' ὀχλαῖσι διαποσύνας
 Λήδας Ελένα φίλα παῖς,
 ἐλθῶσα τύχοι, τὰν
 Τρωάδα λιπῶσα πόλιν,
 ἵν' ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἶ
 ματηρὰν ἐλιχθῇσα, λαίμοτόμῳ
 διαποῖνας χερὶ θάνῃ,

Ι Ι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ποιναὶς δ' ὅσ' ἀντιπάλλας.
 ἥδ' ἴς' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γαῖας
 πλωτῆρων ἥ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν δεῖ
 λαίλας, πᾶσι πονοῖ καὶ
 γὰρ ὀνείρασι συμβαίνην
 οἴκοις, πόλει τε πατρώα,
 τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν,
 κοινὰν χάριν ὀλβω.
 ἴφι ἀλλ' οἷδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις
 συνερεθέντες, χωρῶσι νέον
 πρόσφαγμα θεῶν· σιγαῖτε φίλαι·
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ,
 ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βάνει,
 ὅδ' ἀγγελίας φανδῆς λάκε βυφορβὸς ἀνὴρ.
 χθ' ὦ πότνι, εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
 πόλις ἥδε τελεῇ, δέξαι θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος ἔχ' ὀσίως
 Ἑλλήσι διδῶς, ἀναφάνει.
 ἴφι ἔην· τὰ τῆς θεῆς μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχοι,
 φροντισέον μοι· μέθετε τῶν ξένων χέρας,
 ὡς ὄντες ἱεροὶ, μὴ κέτ' ὥσι δέσμοιοι.
 ναῦς δ' ἔσω σείχοντες, ἀντρεπίξετε
 ἀχρὴ πὶ τοῖς παρῶσι, καὶ νομίζεται·
 φῶν· τίς ἄρα μήτηρ ἢ τέκν' ὅς' ὕμᾶς ποτε,
 πατὴρ τ', ἀδελφὴ τ', εἰ γε γῶσα τυγχάνοι;
 οἷων σεριθῆσα διπλῶν νεανιῶν,
 ἀνάδελφος ἔσαι· τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτι
 τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν,

Εἰς

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

- » Εἰς ἄφανές ἔρπει, καὶ δὲν οἶδ' ὅδε κακόν·
 » Ἡ γὰρ τύχη παρήγαγε εἰς τὸ δυσμαθές·
 πόθεν, πόθ' ἤκετ' ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
 ὥς διὰ μακρὸν μὲν τήνδ' ἐπλάσατε χθίνα,
 μακρὸν δ' αἶψ' οἰκὼν χρόνον ἔσεσθ' ἀγνάτω·
 ὅρε τί τῶτ' ὀδύρῃ, καὶ πὶ τοῖς μέλλουσι νῶν
 κακοῖσι λυπῆς, ἥ τις ἤ ποτ' ὦ γύναι;
 » Οὐ τοι νομίσω σοφὸν, ὅς ἂν μέλλων θανεῖν,
 » Οἷκτω τὸ δέϊμα τῷ λέθρῳ νικᾶν θέλῃ,
 » Οὐδ' ὅστις ἄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίξεται,
 » Σωτηρίας ἂν ἐλπίς· ὥς δ' ὕψ' ἐνός
 » Κακῶ συνάπῃ, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
 » Θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' εἴαν χρεῶν·
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνη σὺ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
 θυσίας ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκωμεν·
 Ἰφι πότερος ὄρ' ὕμῶν ἐνθάδ' ὦνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω·
 ὅρε ὅδ'· ἔστι δὴ σοι τῷτ' ἐν ἡδονῇ μαθῆν·
 Ἰφι ποίας παλῆτης πατρίδος Ἕλληνας γεγώς;
 ὅρε τί δ' ἂν μαθῆσαι τόδε, πλέον λάβοις γύναι;
 Ἰφι πότερον, ἀδελφῶν ματρὸς ἐσὼν ἐκ μῖας;
 ὅρε φιλοτιμίῃ σ' μὲν, ὃ κασιγνήτῳ γύναι·
 Ἰφι σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
 ὅρε τὸ μὲν δίκαιον, δυστυχῆς καλοῖ μεθ' ἂν·
 Ἰφι ὃ τῷτ' ἐρωτῶ· τῷτο μὲν δὲς τῇ τύχῃ·
 ὅρε ἀνώνυμοι θανόντες, ὃ γελώ μεθ' ἂν·
 Ἰφι τί δὲ φρονεῖς τῷτ' ἢ φρονεῖς ὅττω μέγα;
 ὅρε τὸ σῶμα θύσῃς τῷ μόν, ὃ χ' ἰτάνομα·
 Ἰφι ὃ δ' ἂν πόλιν φράσῃς, ἥ τις ἔστι σοι;
 ὅρε ζητῆς γὰρ ὃ δὲν κέρδους ὥς θανεῖς μένῃ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἰφι χάριν δὲ δῆναι τήνδε κωλύει τίς; Ἰφι Θ
 ὅρ' ἐπὶ κλεινὸν Ἀργεὺς πατρίδ' ἐμὴν ἐπαύχομαι. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι πρὸς θεῶν ἀληθῶς ὥξεν ἐκείθεν γεγώς; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὀλβιαί. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι φυγὰς ἀπὴρας πατρίδος, ἢ ποῖα τύχη; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἐφύγω τρόπον γε δὴ τιν' ἔχ' ἐκῶν, ἐκῶν. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι ἄρ' ἂν τί μοι φράσῃς, ὧν ἐγὼ θέλω; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ὡς ἐν περὲρ γὰρ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι καὶ μὴν ποσειδὸς ἦλθε ἐξ Ἀργεὺς μολῶν. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἔκιν' ἐμαυτῶν γὰρ δὲ σοί, σὺ τῷτ' ἔρα. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι Τροίην' ἴσως οἶσθ' ἥσ' ἀπανταχ' ὁ λόγος. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ὣς μὴ ποτ' ὠφελόν γε, μὴ δ' ἰδὼν ὄναρ. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι φασίν νιν ἔκ' ἐπ' ἔσαν, οἵχεσθαι δορί. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἔστιν γὰρ ὕψος, ὃ δ' ἄκραν τ' ἠκῶσατε. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι Ελένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλεω πάλιν; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἥκει κακῶς γὰρ ἐλθῶσα τῶν ἐμῶν τι. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι καὶ πῦρ σι· καὶ μοι γὰρ τι πρὸ φείλει κακόν. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνανέτη. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι ὥ μῖσος ἐς Ἑλληνας, ἔκ' ἐμοὶ μύνη. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ὡς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβῶσ' ἀνιστρέῃς. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι πρὶν γὰρ θανῆν σε τῷτ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἔλεγχ', ἐπειδὴ τῷτ' ἐρέας· λέξω δ' ἐγὼ. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ὁλώλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηνάοις λόγος. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι ὥ ποτνί, ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτη γόνος; Ἰφι ὅρ
 ὅρ' ἔπω νενόσην οἶκον· ἔστι δ' ὡς λόγος. Ἰφι ὅρ
 Ἰφι ὅλοιτο, νόστον μὴ ποτ' ἐς πάτραν τυχῶν. Ἰφι ὅρ
 ὅρ' μὴ δ' ἐν κατάνυχ' πάντα τὰ κείνη νοσῇ. Ἰφι ὅρ

Ἰφι. Θέτι

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

ἰφι Θετίδος δ' ὅ τ' ἡς νηρῆδος ἔστ' παῖς ἔτι;
 ὀρέ ἔκ' ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔρημεν Αὐλίδι.
 ἰφι Δόλια γὰρ, ὥς γε φασὶν οἱ πεπονθότες.
 ὀρέ τίς εἴ, πόθ' ὥς αὖ πυκνάνη τάφ' Ἑλλάδος;
 ἰφι ἐκείθεν εἰμι· παῖς ἔτ' ἔσ' ἀπωλόμην.
 ὀρέ ὀρθῶς ποθῆς ἄρ' ἦ δέναι τὰ κείνυναι.
 ἰφι τί δ' ὅ σφραττήσας, ὃν λέγεις ὀδαι μόνειν;
 ὀρέ τίς; ἔγ' γὰρ ὄνγ' ἐγ' ὦδ' αὖ τῶν ὀδαι μόνων.
 ἰφι Ατρείως ἐλέγετο δὴ τις Αγαμέμνων ἀναξ.
 ὀρέ ἔκ' οἶδ'· ἀπελθε τῷ λόγῳ τῆς γυναι.
 ἰφι μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ' ἵν' ἀφρανθῶ ξένη.
 ὀρέ τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλει σέντινα.
 ἰφι τέθνηκε; ποῖα συμφορὰ; τάλαν ἐγώ.
 ὀρέ τί δ' ἐξέαξας τῆτο; μῶν προσήκ' ἐσοι;
 ἰφι τὸν ἄλβον αὐτῶ τὸν πάροιθ' ἀνασένω.
 ἰρέ δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαχεῖς.
 ἰφι ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανύσσα, χ' ὦ κτανῶν.
 ὀρέ παῦσαι νυν ἦδη, μήδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ἰφι τοσόνδε γ' εἴ ξῆ τῶ ταλαιπώρου δάμαρ.
 ὀρέ ἔκ' ἔστ'· πῶς νιν ὄν' ἔτεχ', ἔτος ὥλεσεν;
 ἰφι ὦ συνταραχθῆς οἶκος, ὥς τί δὴ θέλων;
 ὀρέ πατρός θανόντος, τήνδ' τι μωρὸς μένος.
 ἰφι φῶ.
 ὥς αὖ κακὸν δίκημον ἦσε πρᾶξατο.
 ὀρέ ἀλλ' ἔτ' αὖ πρὸς θεῶν αὐτυχεῖ, δίκημος ὢν.
 ἰφι λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Αγαμέμνων γόνον;
 ὀρέ λέλοιπεν Ηλέκτραν γε πρὸς θένον μίαν.
 ἰφι τί δ' ἐ, σφραγίσσης θυγατρὸς ἔστι τίς λόγος;
 ὀρέ ἔδείσγ', πλὴν θανῶσαν ἔχ' ὄραν φάος.
 ἰφι τάλαν ἐκείνη, χ' ὦ κτανῶν αὐτὴν πατήρ.

ΙΙ ΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄρε κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο·
 ἰφι ὅτ' ἔθανόντος δ' ἔστι πάϊς Ἀργεῖ πατρός;
 ὄρε ἔς' ἀθλὸς γε, καὶ δαμῶ, καὶ πανταχῶ·
 ἰφι φανδῆς ὄνειροι χαίρει· ὅδ' ἐν ἡτ' ἄρα·
 ὅθ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι,
 πῆνών ὄντων εἰσὶν ἀφανδέεσσοι·
 πολὺς ταραχμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι,
 καὶ τοῖς βροτέοις· ἐν δὲ λήπεται μόνον,
 ὅτ' ὅκ' ἀφρων ὦν, μάντεων πεισθῆς λόγοις,
 ἄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν ἡδύοισιν·
 χ^ο Φῶν· φῶν· τί δ' ἡμῆς, οἳ τ' ἐμοὶ γεννήτορες,
 Ἀρρῆσιν; ἄρ' ὅκ' εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;
 ἰφι ἀκῶσάτ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἠέκομεν λόγον,
 ὅ μιν τ' ὄνησιν ὥξένοι σπυδαῖς ἅμα·
 καὶ μοι τόδ' αὖ μάλιστα γ' ἔτω γίγνεται,
 ἡ πάσι ταυτὸν πρᾶγμα ἀρεσκόντως ἔχοι·
 θέλεις ἂν ἡσώσαι μί σ' ἀγγεῖλαι τί μοι;
 πρὸς Ἀργεὺς ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκὼ φίλοις
 δέλτον τ' ἐνεγκῆν, ἥν, τίς οἰκτῆρας ἐμὲ,
 ἔγραψεν αἰχμάλωτος, ὅχ' ἰ τὴν ἐμὴν
 φονέα νομίζων χθῆρα, τῆ νόμου δ' ὕπο
 θνήσκειν γε, τῆς θεῆς ταῦτα δίκαι' ἡγούμενης;
 ὅδ' ἐναγὰρ εἶχον, ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν,
 ἡς Ἀργεὺς αὐτίς τὰς ἐμὰς ἐπισυλᾷς
 πέμψει σωθῆς τῶν ἐμῶν φίλων τινί·
 σύ δ', ἡ γὰρ ὡς εἰπας ἔτε δυσμενῆς,
 καὶ τὰς Μυκῆνας ἦσθα, χ' ὅς κ' ἐγὼ θέλω,
 σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν ὅκ' αἰχρὸν λαβὼν,
 καὶ φωνὴ κατι γραμμῶν, σωτηρίαν·
 ὅτος δ' ἐπὶ περ πόλις ἀναγκάσει τάδε,

θεῶ

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

θεῶ γενέσθω θυμχωρισθῆς σέθεν.
 ὄρε καλῶς ἔλεξας τᾶλλα, πλὴν ἐν ᾧ ξένη.
 τὸ γὰρ σφαιρῆναι τόνδε μοι, βάρος μέγα.
 ὄναυστων γάρ ἐμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.
 ὅτος δ' ἐσμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
 ἔκην δ' ἰκαμον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τῷ δ' ἐμὲ
 χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδύναι κακῶν,
 ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷ δ' ἐμὲν δ' ἔλτον δ' ἴδω.
 πέμψει γὰρ Ἀργος ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν.
 ἢ μᾶς δ' ὀχρήξων, κτεινέτω. Τὰ τῶν φίλων
 Ἀΐγιον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφοράς,
 Αὐτὸς σέσωσαι. τυχεῖν δ' ὁδὸν φίλος,
 Οὐδ' ἐν ἡσόν, ἢ με φῶς ὁρᾶν θέλω.
 ἰφι ὦ λῆ μ' ἄριστον, ὥς ἀπ' ἀγενεῖς τινος
 ῥίξῃς πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος.
 τοῖς τὸς ᾗ τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων,
 ὅς περ λείπειται. καὶ γὰρ ὅδ' ἐγὼ ξένοι,
 ἀνδ' ἀελφός ἐμι, πλὴν ὅς ἔχ' ὁρῶσάν νιν.
 ἐπεὶ δ' ἐβύλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
 δ' ἔλτον φέροντα. σὺ δ' ἐθανῇ. πολλὴ δ' ἐτις
 προθυμία σε τῷ δ' ἔχσας τυχεῖναι.
 ὄρε θύσθαι δ' ἐτίς με, καὶ τὰ δ' ἐν ἀτλήσεται;
 ἰφι ἐγὼ. θεῶς γὰρ τῆςδε προστροπὴν ἔχω.
 ὄρε ἄξιηλά γ' ὦ νεᾶνι, καὶ ἐκ ἀδαιμόνα,
 ἰφι ἀκλ' ἴς ἀνάγκην κεί μεθ' ἣν φυλακτέον.
 ὄρε αὐτὴ ξίφει θύεσσα θήλυς ἄρσιναις.
 ἰφι ἔκ, ἀλλὰ χαιτην ἀμφὶ σὴν χερνίφομαι.
 ὄρε ὅδ' ἐσφαγὼς τίς, ᾗ τὰ δ' ἴστωρ ἔν με χρή;
 ἰφι εἴσω δ' ὁμῶν τῶν δ' εἰσὶν, οἷς μέλει τάδε.
 ὄρε τάφος δ' ἐποιος δ' ἐξετά μ' ὅταν θάνω;

Ι Ι Ι Ι Ι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴφι πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' αὐρωπὸν πέτρας.

ἄρ' εὖ φῶν.

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιεΐλπειν ἄν;

ἴφι μάταιον αὐχὴν ὦ τάλας, ὅστις ποτ' ἤ,
ἤνυσω· μακρὰν γὰρ βαρβαρὺν νάει χθονός.

ἔμην ἐπειδὴ τυγχάνεις ἀργῆος ὦν,
ἀλλ' ὦνγε δυνάτῃ, ἔδ' ἐγὼ λήψω χάριν.

πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

καὶ τῆς ὀρέας ἀνθεμόρρυτον γάνος,

ξεθῆς μελίανθης εἰς πῦρ ἐμβαλῶ σέθεν.

ἀλλ' ἤμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ με λάβης.

φυλάσσετ' αὐτὰς πρόσπολοι δεσμῶν ἄτερ.

ἴσως ἀεληπατῶν ἐμῶν φίλων τινὶ,

τέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

καὶ δέλτος αὐτῷ ξώντας, ὅς δ' οὐκ εἴθ' ἀνείν

λέγῃσιν, πῖσας ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

χο κατολοφύρομαι σε

τὸν χερνίβων ῥανίσιν

μελόμενον αἰμακταῖς.

ἄρ' εὖ οἶκτος γὰρ ἔταυτ', ἀλλὰ χαίρετ' ὦ ξέναι.

χο σὲ δὲ τύχας μάκαρος

ὦ νειανία,

σεβόμεθ', ὅς πάτραν

ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ.

πυ Ἀξιολα τοῖς φίλοις θνησκόντων φίλων.

χο ὦ χέτλιοι πομπαί.

φῶν· φῶν· δὶέλλυσαι.

αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·

πότερος, ὁ μέλλων,

ἔτι

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

ἔτι γὰρ ἀμφίφλογα
 δίδυμα μέμονε φρήν
 σὲ πάρος, ἥ σ' ἀνασεν ἄλω γούσις.
 ἔρέ Πυλάδην, τέπον θας ταυτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
 πυλ ἔκ δ' ἰδ'· ἱρώτας δ' λέγειν ἔχοντά με.
 ὀρέ τίς ἐστιν ἡ νεάνις; ὡς ἑλληνικῶς
 ἀνὴρ ἐθ' ἡμᾶς, τὺς τ' ἐν Ἰλίου πόνυς,
 νόσον τ' Ἀχαιῶν, τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφόν
 Κάλχαντ', Ἀχιλῆως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον', ὡς ὤκτειρεν ἀνθρώπα τ' ἐμὲ,
 γυνᾶκα, παῖδάς τ'· ἐστὶν ἡ ξένη γένος
 ἐκείθεν ἀρχαία τις· ὅ γὰρ ἂν ποτε
 δέλτον τ' ἐπέμπε, καὶ τὰ δ' ἐξεμάνθανεν,
 ὡς κοινὰ πράσσουσ' Ἀργος, ὃ πράσσει καλῶς.
 πυλ ἔφθης μὲ μικρόν· ταυτὰ δ' ἐφράσας λέγεις,
 πλὴν ἔν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα,
 ἴσκει πάντες, ὧν ἐπιστροφὴ τις ἦν.
 ἀτὰρ διήλθε χ' ἄτερον λόγον τινά.
 ὀρέ τίν'; εἰς τὸ κοινὸν δ' ἔς, ἄμνητον ἂν μάθοις.
 πυλ ἀχρὸν θανόντος σε βλέπειν ἡμᾶς φάος.
 κοινῇ τ' ἐπλυσσά· δῆ με καὶ κοινῇ θανῆν.
 καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κᾶκην κεκτῆσομαι,
 Ἀργεῖτε, Φωκίεων τ' ἐν πολυπύχῳ χθονί.
 δόξω δ' ἐτοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοὶ,
 προδῶς σε, σώξω δ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος.
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσῶσι δώμασιν,
 ῥάφαί μορον σοὶ σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἐγληροῦ ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' ἂν φοβῶμαι, καὶ δ' ἀιχύνῃς ἔχω,
 καὶ κ' ἐοῖ' ὅπως ὅχρη συνεκπνῶσαι μέ σοι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέ μας,
 φίλον γεγῶτα, καὶ φοβέμενον φόγον.
 ὄρε' ἄφρη μαφώνη· τὰ μὰ δ' ἔφ' ἔρην κακὰ.
 ἄπλᾶς δὲ λύπας ἔξ' ὄν, ὅ κ' οἶσω διπλᾶς.
 ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν, καὶ πονείδισον λέγεις,
 ταῦτ' ἐστὶν ἡ μῖν, εἴ σε συμμοχθῶντ' ἐμοὶ
 κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἐμ', ὃ κακῶς ἔχει,
 πράσσονθ' ἂν πράσσω, πρὸς θεῶν λύσιν βίον.
 σὺ δ' ὀλβίος τ' εἶ, καθαρά τ', ὃ νοσῶντ' ἔχεις
 μέλαθρ'. ἐγὼ δὲ δύσεβῆ, καὶ δυσυχῆ.
 σωθῆς δὲ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
 κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὅνομά τ' ἐμὲ γένοιτ' ἂν· ὃ δ' ἅπαις δόμος
 πατρῷος οὐ μὲς ἐξαλειφθήη πότ' ἂν.
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ ξῆ, καὶ δόμος οἶκει πατρός.
 ὅταν δ' εἰς Ελλάδα', ἵππιόν τ' Ἀργος μόλης,
 πρὸς δεξιᾶς σετῆσδ' ἐπισκῆπῶ τάδε,
 τύμβον τε χῶσον, καὶ πίθεις μνημεῖά μοι·
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ, καὶ κόμας δ' ὀτωτάφῳ.
 ἀγγελλε δ' ὡς ἔλωλ' ὑπ' Ἀργείαςτινός
 γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀνγιαθῆς φόνῳ,
 καὶ μὴ προδῶς μετὰ τὴν κασιγνήτην ποτὲ,
 ἔρημα κῆδῃ, καὶ δόμος προδῶς πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' αἶρον φίλων,
 ὥς συγμυναγὲ, καὶ συνεντραφεῖς ἐμοί,
 ὥς πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄλγη κακῶν.
 ἡ μᾶς δ' ὁ φοῖβος, μάντις ὢν, ἐφάσατο·
 τέλῃν δὲ θέμενος, ὥς προσώταθ' Ελλάδος
 ἀπῆλασεν αἰδοῖ τῶν πάρος μαντῶν μάτων.
 ὦ πάντ' ἐγὼ δ' ὅς τ' αἶμα, καὶ πατρὸς λόγους,

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

μητέρα καταικτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλυνμαί.
 ΠΥΛ ἔσαι τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος.
 ἢ κ' ἂν προδοίην ὧ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τ' ἔθεῖν δ' ἐφ' ἑσθ' ἐν μέτω
 μάντων μα· καί τοι γ' ἐγγὺς ἔσθ' ἐκ φόνου.
 » Ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία,
 » Λίαν διδύχα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.
 ὄρε σίγῃ· τὰ Φοίβη δ' ἔδ' ἐν ὠφελῇ μ' ἔπη.
 γυνὴ γὰρ ἴδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΙΦΙ ἀπέλθεθ' ὕμῃς, καὶ παρὸν τρεπίεστε
 τάνδον μολόντες τοῖς ἐφεσῶσι σφαῖν.
 δέλτε μὲν αἶδε πολύθρηνοι διαπύχαι
 ξένοις πάρεσιν· αἶδ' ἐπὶ τοῖσδε βύλομαι,
 αἰεῖσάτ'· ὅθ' αὐτὸς ἐν πόνοισι ἀνὴρ,
 ὅταν γε πρὸς τ' θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
 ἐγὼ δέ, ταρβῶ μὴ' πονοσήσας χθονὸς,
 θῆται παρ' ἔδ' ἐν τὰς ἐμὰς ἐπιστάς
 ὁ τάνδε μέλλων δέλτον ἢς Ἀργὸς φέρειν.
 ὄρε τί δ' ἦτα βύλει; τίνος ἀμυχνῆς πέρι;
 ΙΦΙ ὅρκον δ' ὅτω μοι τάσδε πορθήσεις γραφὰς
 πρὸς Ἀργὸς, οἷσι βύλομαι πέμψαι φίλων.
 ὄρε ἢ καὶ τιδῶσις τῶνδε τῶν αὐτῶν λόγων;
 ΙΦΙ τί χρῆμα δράτειν, ἢ τί μὴ δράτειν, λέγε.
 ὄρε ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρῃ.
 ΙΦΙ δίκαιον ἦπας· πῶς γὰρ ἀγῆλειεν ἄν;
 ὄρε ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 ΙΦΙ ναί, πέισω σφε, καὶ τὴν ναὸς ἡσβήσω σκῆφος.
 ὄρε ὅμνυ· σὺ δ' ἐξ ἀρχ' ὅρκον, ὅστις ἀσεβῆς.
 ΠΥΛ δῶτω· ΙΦΙ· λέγειν χρὴ τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΠΥΛ τοῖς σοῖς φίλοις γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
 ΪΦΙ κἀγὼ σε σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
 ΟΡΕ τὴν ὕν ἐπόμνυσ τοῖσιν ὄρκιον θεῶν;
 ΪΦΙ Ἀρτεμιν, ἐν ἧς περ δώμασιν τι μὰς ἔχω.
 ΠΥΛ ἐγὼ δ' ἀνακτὰ γ' ἔρανε σε μὲν ὃν Δία.
 ΪΦΙ ᾗ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ;
 ΠΥΛ ἄνοσος ᾗν· τί δὲ σὺ μὴ σώσασά με;
 ΪΦΙ μὴ ποτε κατ' Ἄργος ξῶσ', ἵχνος θῆην ποδῆς.
 ΠΥΛ ἄκχε δὴ νῦν, ὃν πρήλθο μεν λόγον.
 ΪΦΙ ἀλλ' αὐτίς ἔσαι καινός, ἢν καλῶς ἔχη.
 ΠΥΛ ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἢν τιναὺς πάθῃ,
 χ' ἢ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
 ἀφηνῆς γένηται· σῶμα δ' ἐκδώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μιν κέτ' ἐμπεδον.
 ΪΦΙ ἀλλ' οἷός τ' ὁδράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ,
 τάνοντα, καγγεγραμμέν' ἐν δέλτῃ πυχῆς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγῆλαι φίλοις.
 ἐν ἀσφαλῇ γάρ, ἢν μὲν ἐκώσσης γραφὴν,
 αὐτὴ φράσει σιγῶσα τὰ γεγραμμένα.
 ἢν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
 τὸ σῶμα σώσας, τὸς λόγους σώσεις ἐμοί.
 ΠΥΛ καλῶς ἐλεξας τῶν θεῶν, ἐμὲ θ' ὕπερ.
 σήμαινε δ' ὧ χρὴ τάσδ' ἐπιστάς φέρειν
 πρὸς Ἄργος, ὅ, τι τε χρὴ κλύοντά σ' ἔχειν.
 ΪΦΙ ἀγγελλ' Ορέση παιδὶ τάχα μέμνηνος,
 ἢ ν' Αὐλίδι σφαγῆσ', ἐπισέλλῃ τάδε
 ξῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκδ' δ' ὕξωσ' ἔτι.
 ΟΡΕ πᾶ δ' ἐπ' ἐκάνη; κατθανῶσ' ἢναι πάλιν;
 ΪΦΙ ἢν δ', ἢν ἔρως σὺ· μὴ λόγοις ἐκπλησά με.
 κόμισαί μ' ἐς Ἄργος ὧ σῦναι με πρὶν θανεῖν,

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

ἐν βαρβάρῃ γῆς, καὶ μετὰ πησον θεῶς
 σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξινοκτόνους τι μᾶς ἔχω.
 ὄρε Γυλάδην, τί λέξω; πᾶ ποτ' ἄνθ' αὐρή μεθα;
 ἰφι ἢ σοῖς ἀραίᾳ δώμασιν γενήσομαι
 Ορέσθ', ἵν' αὖτις ὄνομα δ' ἰς κλύων μάθης.
 πυλ ὦ θεοί.
 ἰφι τί τὸς θεὸς ἀνακαλῆς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
 πυλ ὅδ' ἐν· πέραινεν δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
 τάχ' ἔν' ἐρωτῶν σ' ἄσ' ἀπὶς ἀφίξομαι;
 ἰφι λέγ', ὅν' ἐκ' ἔλαφον ἀντιδ' ὅσα μεθεῖα
 Ἀρτεμις, ἔσωσέ μ', ἥν' ἔβυσ' ἐμὸς πατήρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὅξ' ὕφ' ἄσ' ἄνθ' ἄλλοσε.
 εἰς τήνδε δ' ὕψισ' αἶαν· αἰδ' ἐπιστολαί.
 τάδ' ἐστὶν ἐν δέλτοις ἐγγεγραμμένα.
 πυλ ὦ ῥαδίοις ὄρκοις περιβαλῶσά με,
 κάλλιπα δ' ὁμῶς αὖ, ὅ πολὺν χῆσ' ἄλλοσε.
 τὸν δ' ὄρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
 ἰδ' φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε
 Ορέσθ', τῆςδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
 ὄρε δέχομαι· παρὲς δ' ἐγγεγραμμάτων διαπύχας,
 τὴν ἡδονὴν πρῶτ', ὅ λόγους αἰρήσομαι.
 ὦ φιλότατη μοι σύγγον' ἐκτεπληγμένη.
 ὅμως ἀπιστῶ· περιβαλὼν βραχίονι,
 ἄσ' τέρψιν ἔϊμι πυθόμενος θαυμάς' ἐμῶ.
 χο ξῆν', ὅ δ' ἰκαίως τῆς θεῆς τὴν πρόσπολον
 χραίνης, ἀθήκτοισι περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
 ὄρε ὦ συγκασιγνήτη τε, καὶ ταυτ' πατρός
 Ἀγαμέμνονος γινώσκα, μή μ' ἀποσφρέψῃ
 ἔχ' ὅσ' ἀδελφὸν ὅς δοκῶν ἔξιν ποτέ.
 ἰφι ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, ὅς παύσῃ λέγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὸ δ' Ἀργὸς αὐτῷ μεσὸν, ἥ τε Ναυπλία.
 ὄρε' ὅκ' ἐς' ἐκ' ἑσὸς ὦτάλαινα σύγγονος.
 ἴφι ἄλλ' ἢ λάκαινα τυνδαρίς σ' ἐγένατο;
 ὄρε' Γέλοπος τε παῖδ' ἰ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.
 ἴφι τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
 ὄρε' ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυνθάνει.
 ἴφι ὅκ' ἔδ' ἔλεγειν μὲν χρήσε, μανθάνειν δ' ἐμέ.
 ὄρε' λέγεις μ' ἂν ἄκουε πρῶτον Ἡλέκτρα τάδε.
 Ἀτρέως, Θυέσου τ' οἰδαμένο μένην ἔριν.
 ἴφι ἤκουσα χρυσοῦς ἄρνός ἦν ἢ ἦν πέρι.
 ὄρε' ταῦτ' ἔν' ὕφηνάσ' οἶδ' ἐν ἀπῆνοις ὕφαις;
 ἴφι ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν καὶ μήτη φρενῶν.
 ὄρε' εἰκὼ τ' ἐν ἰσοῖς, ἡλίε μετὰσασιν;
 ἴφι ὕφηνά καὶ τὸ δ' εἶδος ἀνμίτοις πλοκαῖς.
 ὄρε' καὶ λῦτ' ἐς αὐλιν μητρὸς ἀνιδέξω πάρα;
 ἴφι οἶδ'· ὅ γάρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὣν μ' ἀφείλετο.
 ὄρε' τί γὰρ κόμας σὰς μητρὶ δ' ὕσα σ' ἤφερσιν;
 ἴφι μνημῆά γ' ἀντὶ σώματος τ' ἐμ' ἑτάφω.
 ὄρε' ἀδ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια.
 Γέλοπος παλαιῶν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς,
 ἦν χειρὶ πάλλων παρθέτον πιατιδα
 ἐκτίσαθ' Ἰπποδάμην Οἰνόμαον κτανῶν,
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
 ἴφι ὦ φίλτατ', ὅδ' ἐν ἄλλο, φίλτατος γὰρ ἔσ',
 ἔχω σ' Ὀρέσσει λυγρόν
 χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
 Ἀργύθεν ὦ φίλος.
 ὄρε' καὶ γὰρ σὲ τὴν θανῆσαν, ὥς δοξάζεται.
 κατὰ δ' ἐδάκρυα, δάκρυα, κατὰ δ' ἐγὼς ἅμα χαρᾶ,
 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὥσαύτως δ' ἐμὸν.

ΙΦΙ. ΗΕΝΤΑΥ.

Ἰφι τόδ' ἐτι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
 νεαρὸν τροφῶ,
 νεαρὸν ἐν δόμοις,
 ὦ κρῖνον, ἢ λόγοισιν αὐτυχῶν ἐμῶ.
 Τυχὰ, τί φῶ;
 θαυμάτων πέρα,
 καὶ λόγῳ πρόσω, τάδ' ἐπέβα.
 ἔρ'ε τολοιπὸν αὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
 Ἰφι ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον ὦ φίλαι.
 δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 ἀμψιάμενος φύγῃ ὦ κυκλωπίδες ἔσται,
 ὦ πατρίς Μυκῆνα φίλα,
 χάριν ἔχω ξωᾶς,
 χάριν ἔχω τροφᾶς,
 ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε, δ' ἴμους
 ἐξεθρέψω φάος.
 ἔρ'ε γένει μὲν αὐτυχῶμεν, ἔς δ' ἐ συμφορὰς
 ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχὴς ἔφυ βίος.
 Ἰφι ἐγὼ μέλεος οἶδ' ὅτε φάσσανον,
 δέρα θῆκέ μοι
 μελεόφρων πατήρ.
 ἔρ'ε οἱ μοι. δοκῶ γὰρ ἔπαρών σ' ὄραν ἐκῆ.
 Ἰφι ἀνυμέναιος σύγγον', Ἀχιλλέως
 ἔς κλισίαν λυκῶν
 δολίαν ὅτ' ἀγόμεαν.
 παρὰ δ' ἐβωμὸν ἦν
 δάκρυα, καὶ γόοι.
 ἔρ'ε φῶ φῶ χερνίβων ἐκῆ.
 Ἰφι ὦ μοῖα καὶ γὰρ τόλμαν, ἦν ἔτλη πατήρ.
 ἀπάτορ', ἀπάτορα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πότε μὲν ἔλαχον.
 ὅρ' ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρῆ,
 εἰσὸν γ' ἀδελφὸν ὦ τάλαν ἄπώλεσας
 δαίμονος τύχε τινός.
 ὦ μελέα δεινὰς τόλμας.
 ἴφ' ἴφ' ἔτλαν, ἴφ' ἔτλαν.
 ὦ μοι σύγχοι.
 παρὰ δ' ὀλίγον ἀμφέφυγες
 ἄλθερον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν
 δαΐχθεις χερῶν· ἄ
 δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτὰ,
 τίς τύχα μοι συγχωρήσει;
 τίνα σοι πόρον ἄρομένα,
 πάλιν ἀπὸ πόλεως,
 ἀπὸ φόνος πέμψω
 πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
 πρὶν ἐπὶ ξίφος
 αἵματι σῶ παλαῖσαι.
 τόδε τόδε σὸν ὦ μελέα ψυχὰ,
 χρέος ἀνδρὶ σκεῖν,
 πότερον, κατὰ χέρσον, ἔχιναι,
 ἀλλὰ ποδῶν ῥιπαῖ
 θανάτῳ πελάσεις ἄρα,
 βάρβαρα φῦλα,
 καὶ δίοδος ἀνόδους σείχων,
 διὰ κυανέας
 μὴν σενοπόρος
 πέτρας, μακρὰ κέλευθα
 ναῖοισι δρασμοῖς.
 τάλαν· τάλαν·

τίς

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

τίς ἂν ἔν τ' αὖδ' ἄν,
 ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ
 τί τῶν ἀδοκίμων
 πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
 δύσιν τοῖν μόνον Ἀτρείδαν
 φανῆ κακῶν ἐκλυσιν;
 χ^ο ἐν τοῖσι θαν μαρτυροῖσι, καὶ μύθων πέρα,
 τὰ δ' εἶδον αὐτὴ· καὶ κλύεσ', ἀπαγγεῶ·
 τὸ μὲν φίλος ἐλθόντας ἦς ὅφιν φίλων
 Ορέσας, χειρῶν περιβολὰς ἦνὸς λαβῆν·
 λήξαντα δ' οἰκτῶν, καὶ π' ἐκείν' ἐλθῆν χρεῶν,
 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
 λαβόντες, ἐκ τῆς βησόμεθα βαρβάρου·
 » Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ἑβάντας τύχης,
 » Καίρων λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν·
 ἰρέ καλῶς ἐλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
 τῷδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τι πρόθυμος ἦ,
 αἰένειν τὸ θεῖον μάλλον εἰκότως ἔχῃ·
 ἰφι ὅδ' ἐν μ' ἐπίχειρ', ὅδ' ἀπισήσει λόγος,
 πρῶτον τιθέσθαι τινά ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
 ἔλῃχε βίον· φίλα γὰρ ἔσσι πάντ' ἐμοί·
 ὀρέ τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' ἀνδράμονα·
 ἰφι ἔτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
 ἰρέ Στρόφιος ὀφθαλμὸς, τῷδε κληῖται πατήρ·
 ἰφι ὅδ' ἐστ' ὃν Ἀτρείως θυγατρὸς ὁμογενὴς ἐμοί;
 ὀρέ ἀνεφύοις, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος·
 ἰφι ἔκ ἦν τὸ θ' ἔτος, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με;
 ὀρέ ἔκ ἦν χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά·
 ἰφι χαῖρ' ὧ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπύρου·
 ὀρέ καὶ μὲν σωτὴρ, ὅχι συγγενὴς μόνον·

ΚΚ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴφι τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
 ὄρέ σιγῶμεν αὐτὰ πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ.
 ἴφι ἢ δ' αὐτίκα τίς ἀνθ' ὅτε κτήνη πόσιν;
 ὄρέ ἔα τὰ μητρὸς· ὃ δέ σοι κλύειν καλόν.
 ἴφι σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει.
 ὄρέ Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσὶ ἐκ πάτρας.
 ἴφι ἦ πῃ νοσῶντας θεῶς ὕβρισεν δόμους;
 ὄρέ ἦ κ', ἀλλ' ἐρινύων δ' ἄμ' ἐμβάλλει χθονός.
 ἴφι ταῦτ' ἄρ' ἐπ' αἰκταῖς, καὶ νῦν δ' ἡγήεαι μανής;
 ὄρέ ὦφθι μὲν ὃ νῦν πρῶτον ἴντες ἄθλιοι.
 ἴφι ἐγνώκα μητρὸς ὅνεν ἡλάσσαν θεά.
 ὄρέ ὥσθ' αἰματηρὰ σόμ' ἐπεμβαλῆν ἐμοί.
 ἴφι τί γὰρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθ' μυσσας πόδας;
 ὄρέ Φοῖβη κελευσθεὶς θεσφάτοις, ἀφικόμεν.
 ἴφι τί χρεῖμα δράσιν; ῥητόν, ἢ σιγῶμενον;
 ὄρέ λέγοι μ' ἂν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ,
 ἧς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς ἐρινύων
 ἡλυνόμεθα φυγάδες· ἐνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχὲν ταῖς ἀνώνυμοις θεαῖς.
 εἰσιν ἃ ὀσία φησος, ἣν Ἀρηι ποτὲ
 Ζεὺς ἔσατ' ἐκ τῆς δὴ χερῶν μιάτματος·
 ἐλθόντα δ' ἐκῆσε, πρῶτα κ' ὅδ' εἰς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς συζήμενον.
 οἷδ' ἔχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέχον οἴκων, ὅντες ἐν ταυτῷ σέχει.
 σιγὴ δ' ἐτεκτίνετ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαίμων γενόμην, πώματός τ' αὐτῶ δίχα.
 ἧς δ' ἄγχιος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίῃ,
 μετρημα

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ

μέτρημα πληρώσαντες, ἔχον ἡδονήν.
 καὶ γὰρ ἐξελέξατο καὶ ξένους ἢ καὶ ξίον,
 ἢ λην ἢ σιγῇ, καὶ δόκουν ἢ εἰδέναι,
 μέγα σεναίω, ἔνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μάδυσυχή
 τελεῖται γένεσθαι, καὶ τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρες ἄγχιος Παλλάδος τιμῶν λεών.
 ὥς δ' εἰς Ἀρειὸν ἔχθον ἦκον, εἰς δ' ἵκην
 τ' ἔστην, ἐγὼ καὶ θάτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβηρ' ἢ περ' ἦν ἐρινύων,
 εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι
 ψήφους διηρίθμιζε Παλλὰς ὠλένη.
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια·
 ὅσαι καὶ ἔν' ἔζοντο πεισθῆσαι δίκη,
 ψήφον παρ' αὐτῷ ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν.
 ὅσαι δ' ἐρινύων ἢ ἐπέσθισαν νόμῳ,
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἡλάσσον μ' αἰεὶ,
 ὥς εἰς ἄγνον ἦλθον αὐτὸ Φοῖβον πέσον.
 καὶ πρόσθεν αὐτῶν ἐκταθῆς νῆστις βορᾶς,
 ἐπὶ μοῖς αὐτῆς βίον ἀπορρῆξεν θανὼν,
 ἧ μή με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
 ἐνταῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσῆ λαβὼν
 Φοῖβός μ' ἔπεμψε δαῦρο διαπετὺς λαβῆν
 ἀγαλμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦν περ' ἡμῖν ὠρίσεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἂν δ' θεᾶς κατὰ χωμὲν βρέτας,
 μανίων τε λήξω· καί σε πολυνώπῳ σκάφει
 σείλας, Μυκῆνας ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φίλη, ὦ κασίγνητον κῆρα,

ΚΚ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σῶσον πατρῶν οἶκον· ἐκσωσον δέ με,
 ὥς τ' ἄμ' ὀλωλε πάντα, καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
 ἔρانيον εἰ μὴ λιφόμεσθαι θεᾶς βρέτας.
 χο δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέξεσεν,
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' αἰεί.
 ιφι τὸ μὲν πρόθυμον πρὶν σε δαῦρ' ἐλθῆν, ἔχω,
 Ἀργεὶ γενέσθαι, καὶ σέ σύγγον ἡσιδῆν.
 θέλω δ' ἄπερ σὺ, σοί τε μεταστῆσαι πόνον,
 νοσῶντά τ' οἶκον· ἔχ' ἰτῷ κτανόντί με
 θυμὸν μένι, πατρῶν ἐρθῶσαι θέλω.
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χάρ' ἀπαλλάξαι μὲν ἄν.
 σῶσαι μὲ δ' οἶκος· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάβω,
 δέδοικα, καὶ τύραννον, ἥνι κ' ἂν κενᾶς
 κρητῖδας ἄρῃ λαίνας ἀγάλματος.
 πῶς δ' ἔθελον μαζὶ τίς δ' ἐνεστὶ μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τῶθ' ὁ μὲν γενήσεται,
 ἀγαλμά τ' οἴσεις, καὶ μ' ἐπ' αὐπρὺμνον νεὼς
 ἄξεις, τὸ κινδύνου μὲν γίνεται καλόν.
 τὸν δὲ χωριθεῖς, ἐγὼ μὲν ὀλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν, τὸ σωτὴρ θέμενος ἂν, νόσου τύχοις.
 ἔ μὴν τι φάγωγ', ἔ δέ μ' ἡ θανεῖν χρεὼν,
 σῶσασά σ'· ἔ γάρ· Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
 Θανῶν, ποθεινός· τὰ δὲ γυναικὸς, ἀσθενή.
 ἐρέ ἐκ ἂν γενοίμην σὺ τε, καὶ μητρὸς φονεύς.
 ἄλῃς τὸ κῆνης αἵμα· κοινόφρων δέ σοι.
 καὶ ξὴν θέλοι μ' ἂν, καὶ θανῶν, λαχρεῖν ἴσον.
 ἤξω δέ γ' ἥν περ καὐτὸς ἐνταυθοὶ πέσω,
 πρὸς οἶκον, εἴ σ' ἐκασθανῶν μενῶ μέτα.
 γνώμης δ' ἄκυσον· ἡ πρόσαντες ἦν τόδε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέασισεν
 κομίσαι

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

κομίσαι μ' ἄχαλμα θεῶς, πόλις μ' ἔς Παλλάδος,
καὶ σ' ἔν' ἄνθρωπον εἰσιδῆν; ἅπαντα γὰρ
συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν, νόσον ἐλπίσω λαβεῖν.
Ἰφι πῶς ἔν' γένοιτ' ἂν, ὥστε μὴδ' ἡμᾶς κτανῆν,
λαβῆν θ' ἂν βυλόμεσθα; τῇδε γὰρ νόει
νόσον πρὸς οἴκῳ. ἡ δὲ βύλησις, πάρα.
οἶρε ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δύναί μεθ' ἂν;
Ἰφι δεινὸν τόδ' εἶπας, ξινοφρονεῖν ἐπήλυδας.
οἶρε ἄλλ' ἔσεσθαι, καὶ μὲν κινδυνυτέον.
Ἰφι ἔκ' ἂν δύναί μιν. τὸ δ' ἐπ' ὀδυμον ἦνεσα.
οἶρε τί δ' ἔμενα ὦ τῇδε κρύψεις λάθρα;
Ἰφι ὥς δ' ἡ σκότος λαβόντες ἐξωθεῖμεν ἂν.
οἶρε Κλεπῶν γὰρ ἡνύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
Ἰφι ἔσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, ἔς ἃ λήσομεν.
οἶρε οἱ μοι· διεφθάρμεσθα. πῶς σωθεῖμεν ἂν;
Ἰφι ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξέριμά τι.
οἶρε ποῖον τί; δόξης μετὰδος, ὥς καὶ γὰρ μάθω.
Ἰφι ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
οἶρε Δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες ἀρίσκειν τέχνας.
Ἰφι φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργεὺς μολῆν.
οἶρε χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανῆς.
Ἰφι ὥς ἃ θέμις γε λείξομεν θυεῖν θεῶ.
οἶρε τί ν' αἰτίαν ἔχῃς; ὑποπλῶν τὶ γάρ.
Ἰφι ἃ καθαρόν ὄντα. τὴν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
οἶρε τί δ' ἦτα μᾶλλον θεῶς ἄχαλμ' ἀλίσκεται;
Ἰφι πόντε σε πηγαῖς ἀγνίσαι βυλήσομαι.
οἶρε ἔς ἔν' δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλυνάμεν;
Ἰφι κακῆϊνο νίψαι σπυγρόντος ὥς ἐρᾷ.
οἶρε ποῖ δ' ἦτα πόντε νοτερόν εἶπεν ἔμβολον;
Ἰφι ἔναυς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμῇ σέθεν.

ΚΚ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὀρέ σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἐν χερσὶν οἷσι βρέτας;
 ἰφι ἐγὼ· θιγῶν ἅ ὅσιον ἔσ' ἐμοὶ μένη.
 ὀρέ Πυλάδης δ' ὁ δ' ἡμῖν πῶς τετάσσεται φόνος;
 ἰφι ταυτὴν χερσὶν σοὶ λίσσεται μίαν μ' ἔχων.
 ὀρέ λάβρα δ' ἀνάκτορος, ἢ εἰ δότος δράσεις τάδε;
 ἰφι πέσσασα μύθοις· ὅτ' ἂν λάθοιμί σε.
 ὀρέ καὶ μὴν νεώστε τίτυλος ἀνὴρ παρὰ.
 ἰφι σοὶ δὴ μέλειν χρή τ' ἄλλ', ὅπως ἔξει καλῶς.
 ὀρέ ἐνὸς μόνου δ' ἤ, τάσδε συγκρῦψαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίσχε, καὶ λόγους πρὸς τήνδε
 « ἄριστι· ἔχει τοι δύναμιν ἣς οἶκτον γυνή·
 τὰ δ' ἄλλ', ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.
 ἰφι ὠφίλταται γυναικες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τὰ μὲν ὑμῖν ἐστίν, ἢ καλῶς ἔχειν,
 ἢ μηδὲν ἔχειν, καὶ σεριθῆναι πάτρας,
 φίλον τ' ἀδελφῶν, φιλάτων τε συγγόνων.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τῶν λόγων τὰς ἀρχάς.
 « Γυναικες ἐσ' ὠφελόφρον ἀλλήλων γένος,
 « Σώξεν τε κοινὰ πράγματα σφαλίσσεται·
 σιγήσασθ' ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε
 « φυγὰς· Καλὸν τι γλῶσσαι, ὅτ' ἂν πίστις παρῇ.
 ὁράτε δ' ὡς τρῆς μία τύχη τῆς φιλάτης,
 ἢ γῆς πατρίδας νόστον, ἢ θανάτῳ ἔχει.
 σωθῆσα δ' ὥσπερ καὶ σὺ κοινῶν τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδα· ἀλλὰ πρὸς σέ δεξιᾶς,
 σέ, καὶ σ' ἱκνῶμαι· σέ γ' οἴλης παρηϊδος,
 γονάτων τε, καὶ τ' ἐν δόμοισι φιλάτων,
 μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτ' ἂν κυρῇ.
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν; ἢ τίς ὅθ' ἔλθῃ
 φθίξεσθαι ταῦτα; μὴ δ' αἰνεσῶν λόγους,
 ἔλωλα

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

- ὀλωλα καὶ γὰρ, καὶ κασίγνητος τάλας.
 χο θάρσει φίλη δέσποινα, καὶ σῶσε μόνον,
 ὡς ἐκ γ' ἐμῷ σοι πάντα σιγηθήσεται.
 ἴσω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπεις πέρι.
 ιφι ὄνασθε μύθων, καὶ γέναισθ' ἀνδράμονες.
 σὸν ἔργον ἦδη, καὶ σὸν εἰσβαίνον δόμους,
 ὡς αὐτίχ' ἦξει τῆσδε τύραννος χθονός,
 θυσίαν ἐλέγχων, καὶ κατήρχασθαι ξένων.
 ὦ πότνι, ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πύχας,
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
 σῶσόν με· καὶ νῦν τῆσδε τ' ἠτὸ Λοξίη
 ἔκτετι βροτοῖσι διάσ' ἐτήτυμον σῶμα,
 ἀλλ' ἀμεινὴς ἐκβιθὶ βαρβάρου χθονός
 εἰς τὰς Αἰθίνας· καὶ ἔνθα δ' ὅπρεπαι
 ναίειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν ἀνδράμονα.
 χο ὄρνις, ἀπαρὰ τὰς πετρίνας
 πόντος δειράδας ἀλκυῶν,
 ἔλεγον οἶτον ἀγέδεις,
 ἀξύνετον ξυνετοῖσι βοῶν,
 ὅτι πόσιν κελαδῆς ἀεὶ μολπαῖς.
 ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
 θρήνης, ἀπὲρ οὐδ' ὄρνις,
 ποθῶσ' Ἑλλάνων ἀγόρευς,
 ποθῶσ' Ἀρτεμιν λοχείαν,
 ἀπαρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκῇ,
 Φοίνικά θ' ἀβροκόμαν,
 δάφναν τ' ἀνερνέα, καὶ
 γλαυκᾶς θάλλος ἱερὸν ἐλαίας,
 Λατῆς ὠδῖνα φίλαν,
 αἰμναν θ' εἰλίανσαν ὕδωρ

ΚΚ ΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κύνειον, ἔνθα κύνος μελωδός,
 μῦσας θεραπύει.
 ὧ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
 αἰ παρῆϊδας ἤς ἐμὰς
 ἔπεςον, ἀνίκα πύργων
 ἕλο μένων ἐνὶ θαυσὶν ἔβαν,
 πολέμιων ἔρετ μοῖσι, καὶ λόγχαις.
 ξαχρύσα δ' ἐδ' ἐμπολᾶς
 νόσον βάρβαρον ἦλθον,
 ἔνθα τὰς ἐλαφοκτίνε
 θεῶς ἀμφίταλον κῆραν,
 παῖδ' ἄχα μεμνονίαν λατράω,
 βωμὺς τε μηλοθύτας
 ξητῶσ', ἅταν διαπᾶν
 τὸς δυσδαίμον'. ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 ἢ κἀμνεις σύντροφος ὢν.
 μετὰβάλλει δυσδαίμονία.
 Τὸ γὰρ μετ' αὐτυχίας κακῶσθαι,
 Θνατοῖς βαρὺς αἰών.
 καὶ σὲ μὲν πότνι ἀρχαία
 πεντηκόντορος, οἶκον ἄξει.
 συρίξων δ' ὀκηροδείτας
 κἀλαμος ὑρεῖς Γανὸς,
 κώπαις ἐπιθωῦξει.
 ὁ Φοῖβος θ' ὁ μάντις, ἔχων
 κέλαδον ἐπ' αὐτὸν ἀνύρας,
 αἰείδων, ἄξει λιπαρὰν
 εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτῶς λιπῶσα,
 βῆσθ' ῥοθίαις πλάταις.

αἶρι

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

αἶρι δ' ἰστία, πρότονοι κατὰ
 πρῶραν ὑπὲρ σύλον
 ἐκπετάσσυσι πόδα
 ναὸς ὠκυπόμπη.
 λαμπρὸν ἰππόδρομον βαίνῃ,
 ἐνθ' ἀάλιον ἔρχεται πῦρ.
 οἰκῶν δ' ὑπὲρ θαλάμων
 πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
 λήξαιμι θαάξουσα.
 χοροῖς δὲ ταῖν, ὅθι καὶ
 παρθένος ἀδοκίμων γάμων
 παρὰ πόδ' ἑλίανσα φίλας
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 ἐς ἀμίλλας χαρίτων
 χαίτας ἀβροπλῦτοιο
 ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
 φάρεα, καὶ πλοκα
 μιν περιβαλλομένα,
 γένυσιν ἐσκήαζον.
 θό πῦρ δ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
 ἑλληνίς, ἡ δὲ τῶν ξένων κατήρξατο;
 ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
 χο ἥ δ' ἐστίν, ἡ σοι πάντ' ἀναξ ἔρξ' σαφῶς.
 θό ἔα· τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάνθρων
 Ἀγαμέμνονος παῖ, θεῶς ἀγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
 ἰφι ἀναξ, ἔχ' αὐτὴ πόδα σὸν ἐν παραστάσει.
 θό τί δ' ἐστίν Ἰφιγένεια καὶ νὸν ἐν δόμοις;
 ἰφι ἀπέπυσ'· ὅστιά γάρ δ' ἰδωμ' ἐπος τόδε.
 θό τί φροίμιά σε νεοχμὸν, ἐξ αὐδᾶ σαφῶς.
 ἰφι ἔκασθ' ἀνδρά μοι τὰ δὲ μάτ' ἡγρᾶσαθ' ἀναξ.

ΚΚ ΙΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Θό τι τούκ διδάξαν τῷτό σ' ; ἢ δόξαν λέγεις ;
 Ἰφι βρέτας τὸ τῆς θεῆς πάλιν ἔδρας ἀπεγράφη .
 Θό αὐτόματον , ἢ νιν σεις μὸς ἔθρεψε χθονός ;
 Ἰφι αὐτόματον . ὅφιν δ' ὁμμάτων ξυνήρμασεν .
 Θό ἢ δ' αἰτία τίς ; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος ;
 Ἰφι ἦ δ' ὅδ' ἄλλο . δεινὰ γὰρ δεδράκατον .
 Θό ἀλλ' ἢ τιν' ἐκκνον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ;
 Ἰφι οἰκῶν ἦλθον τὸν φόνον κεντημένοι .
 Θό τίν' ; εἰς ἕρον γὰρ τῷ μαθεῖν πεπώκαμεν .
 Ἰφι μητέρα κατῆργάσαντο κοινῶν ἑίφει .
 Θό Ἀπολλον , ὅδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν .
 Ἰφι πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος .
 Θό ἢ τῶν δ' ἑκατι δῆτ' ἀγκλμ' ἐξωφέρεις ;
 Ἰφι σε μὲν ὃν γ' ὑπ' αἰθέρ' , ὥς μεταστήσω φόνον .
 Θό μίᾱσμα δ' ἐγὼς τοῖν ξένοιον ποίω τρόπῳ ;
 Ἰφι ἤλεγχον , ὥς θεῶς βρέτας ἀπεγράφη πάλιν .
 Θό σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς , ὥς ἦσθι καλῶς .
 Ἰφι καὶ νῦν καθῆσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν .
 Θό τῶν Ἀργόθεν τί φίλτρον ἀγγέλλοντί σοι ;
 Ἰφι τὸν μόνον Ορέστην ἐμὸν ἀδελφὸν αὐτυχῆν .
 Θό ὥς δ' ἡ σφε σώσας ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ;
 Ἰφι καὶ πατέρα γε ξῆν , καὶ καλῶς πράσσειν ἐμὸν .
 Θό σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεῆς ἑξέναντας ῥήϊός τως .
 Ἰφι πᾶσάν γε μισῶσ' Ἑλλάδ' , ἢ μ' ἀπώλεσεν .
 Θό τί δ' ἦτα δρῶμεν φράζετοῖς ξένοις πέρι ;
 Ἰφι τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν .
 Θό ἔκ' ἐν ἔργῳ χέρνιβες , ξίφος τε σόν .
 Ἰφι ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω .
 Θό πηγαῖσιν ὑδάτων , ἢ θαλααίᾳ δρόσῳ ;
 Ἰφι Θάλασσα κλύει πάντα τὰνθρώπων κακὰ .
 Θό . ὁσιώτε

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

Θό ὁσιώτερον γῆν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 Ἰφι καὶ τὰ μάτ' ἔγω μάλλον ἂν καλῶς ἔχῃ.
 Θό ἔκ' ἐν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκτίπῃ κλύδων.
 Ἰφι ἱερῆ μίας δ' ἔ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 Θό ἄγ' ἐνθά χρεῖς· ἔ· φιλῶ τὰ ῥ' ἡθ' ὄραν.
 Ἰφι ἀγνίσσον μοι καὶ τὸ τῆς θεῆς βρέτας.
 Θό εἴπερ γε κηλὶς ἐβαλέ νιν μητροκτόνος.
 Ἰφι ἔ· γὰρ ποτὲ νιν ἀνῆρά μιν βάρων ἄπο.
 Θό δ' ἱκεῖος ἢ ὑσέβεια, καὶ προμηθία.
 Ἰφι οἶσθ' αὖν ἅ μοι γενέσθω; Θό· σὸν τὸ σὴ μαινεν τόδε.
 Ἰφι δεσμάτ' ἐθένοισι πρόσθε. Θ· ποῖ δ' ἐσ' ἐκφύγοι ἄν;
 Ἰφι πῖς Ἑλλὰς οἶδεν ἔδ' ἐν. Θ· ἴτ' ἐπὶ δεσμά πρόσσολοι
 Ἰφι καὶ κκομίσοντ' δ' ἐδ' ἄρο τὸς ξένους. Θό· ἔσαι τάδε.
 Ἰφι κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλὶς πρόσθεν φλογός,
 σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. Θ· οἶδ' ὁ μαρτήσαςί σοι.
 Ἰφι καὶ πόλει πέμψον τίν' ὅστις σημανῇ. Θ· ποῖ τυχ';
 Ἰφι ἐν δ' ὁμ' μίμνην ἅπαντ. Θ· μὴ συναντῶν φόνω;
 Ἰφι μυσσὰρ ἅ τὰ τοιαῖά ἐστ'· Θ· σείχε, καὶ σήμαινε σὺ,
 μὴ δ' ἐν εἰς ὄφιν πελάξῃν. Ἰφι· ὄγε κηδύεις πόλιν.
 καὶ φίλων γ' ἔδ' εἰς μάλισσα. Θό· τῷτ' ἔλεξας ἄρ' ἐμὲ,
 ὥς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
 Ἰφι σὺ δ' ἐμὲν αὐτῷ πρὸς ναῶν τῇ θεῷ, Θ· τί χρεῖμα δρῶ;
 Ἰφι ἀγνίσσον χρυσῷ μέλαθρον.
 Θό· καθαρόν, ὥς μέλις παλιν;
 Ἰφι ἡνὶ καδ' ἂν ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, Θ· τί χρεῖ με δρᾶν;
 Ἰφι πέπλον ὁμμάτ' προθέσθαι. Θ· μὴ παλαμναῖον λάβω
 Ἰφι ἡνδ' ἄγαν δοκῶ χρονίξῃν, Θ· τῷδ' ὄρ' τίς ἐστ' μοι;
 Ἰφι θαυμάσης μινθέν.
 Θό· τὰ τῆς θεῆς πρᾶα ἐπὶ γολῇ καλῶς.
 Ἰφι εἰ γὰρ ὥς θέλω καθαρμὸς ἔδε πέσοι. Θ· συνάχομαι.
 Ἰφι τῷδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἡδὴ δωμάτων ὄρῳ ξένους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ θεῶς νόσμος, νεογνὺς τ' ἄρσενας, ὡς φόνω φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπρὰ, τὰ τ' ἄλλ' ὅσα
 πρὸ θεῶν ἐγὼ ξένοισι, καὶ θεῶν καθάρσια.
 ἐκποδῶν δ' αὖδ' ὦ πολίταις τῶνδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ νῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνῶει θεοῖς,
 ἢ γάμον σείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φάνετ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσέσῃ μύσος τόδε.
 ὦ Δίος, Λητῆος τ' ἀνασσα παρθέν', ἐν νίψω φόνον
 τῶνδε, καὶ θύσω μιν ὅχρῃ, καθάρ' οἰκῆσεις δόμον,
 αὐτοχθὲς δ' ἢ μῆς ἐσόμεσθα. τὰλλα δ' ὅτ' ἀλέγῃς, ὅμως
 τοῖς τὰ πλὴν ὅτ' ἴδοσι θεοῖς, σοί τε σημαίνω θεῶν.

20 αὐταῖς ὁ Λατῆος γόνος, ὅν ποτε
 δηλίας ἐν καρποφόροις
 γυάλοις χρυσοκόμαν
 Φοῖβον ἐν κισθάρᾳ σοφόν,
 ἅ τ' ἐπὶ τόξεων
 ἀντοχίᾳ γάννυται,
 φέρῃ νιν ἀπὸ δειράδος ἐναλίας,
 λοχῆα κληνὰ λιπῶσ', αἶ
 σάκτων μάτηρ ὑδάτων,
 τὰν βακχάνυσαν Διονύσῳ
 Γαρνάσιον κορυφᾶν,
 ὅθι ποικιλόνωτος οἶνωπὸς δρᾶ
 κων, σκιερᾷ κατὰ χαλκός
 αὐφύλλων δάφν' αἶ
 πελώριον τέρας αἶμ
 φέπει, μαντήϊον χθόνιον,
 ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ ματέρος ἀγκάλασι θρώσκων,
 ἔκανεσ' ὦ Φοῖβε, μαντήϊων δ' ἐπέ
 βας ξαθέων, τριποδὶ τ' ἐν χρυσέῳ

ΙΦΙ. Η ΕΝΤΑΥ.

θάλας, ἐν ἁψιδεῖ θρόνῳ,
 μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων,
 θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων,
 ὑπὲρ Κασαλίας ῥέεθρων
 γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
 Οἱ μιν δ' ἐπὶ γᾶς ἰῶν, παῖδ' ἀπενάσαστο.
 ἀπὸ ξαθέων χρησιρῶν νύχια
 χθὼν ἐτεκνώσκατο φάσματα.
 οἱ πολέσιν μερόπων,
 τὰ τε πρῶτα, τὰ τ' ἔπειθ',
 ὅσα τ' ἐμίλλε τυχεῖν,
 ὕπνῳ κατὰ δνοφερᾶς γᾶς,
 ἀνὰς ἔφραζον. γαῖα δ' ἐ
 μαντήϊον ἀφείλετο τιμάν,
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς ταχύπυς
 δ' ἐς ὄλυμπον ὄρμαθ' ἀνάξ,
 χεῖρα φειδὼν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων,
 πυθίων δ' ὁμων
 χθονίαν ἀφελεῖν
 θεῶς μὴ νιν, νυχίης τ' ἐποπᾶς.
 γέλασε δ' ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
 πολυχρυσὰ θέλων λατράματα χεῖρ.
 ἐπὶ δ' ἔσεισε νόμαν,
 παῦσε νυχίης ὀνείρας.
 ἀπὸ δ' ἐλαθοσύναν
 νυκτωπὶν ἐξῆλε βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενό
 εντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
 θεσφάτων αἰοιδᾶς.
 ἀλλ' ὦ ναοφύλακες, βώμιόι τ' ἐπιστάται,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Θόας ἀνάξῃς τῆς τῆσδε, πῦρ κυρῆ βεβώς;
καλῆ τ' ἀναπύξαντες ἀγρόφυς πύλας,
ἔξω μελάρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
χο τίδ' ἐστίν, εἴ χρὴ μὴ κελευσθῆσαν λέγειν;
ἀγν βεβῶσι φρεσὶ δι' ἵπυχοι νεανίαι,
Ἀγα μενονόας παιδὸς ἐκ βυλὸν μάτων,
φάνοντες ἐκ τῆς τῆσδε, καὶ σε μὲν ὄν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
χο ἄπισον εἶπας μῦθον· ὅν δ' ἴδῃν θέλῃς
ἀνακταχώρας, φρεσὶς ἐκ νῆα συθείς.
ἀγν ποῖ; δὲ καὶ αὐτὸ γ' ἰδέσθαι τὰ δρώμενα.
χο ὅκ' ἴσμεν· ἀλλὰ σείχε, καὶ δ' ἰωκέ νιν.
ὅτ' ἐκ κυρήσας, τῆσδε ἀπαγγελίης λόγος.
ἀγν ὁρᾷ τ'· ἄπισον ὡς γυναικῶν γένος,
μέτεσι θῦ μιν τ' πεπραγμένων μέρος.
χο μάνη· τί δ' ἡ μιν τῶ ξένων δρασμῶ μετὰ;
ἀγν ὅκ' εἰ κρατύντων πρὶς πύλας ὅσον τάχος;
χο ὅ, πρὶν γὰρ ἂν ῥοι τῶπος ἐρμηνεύς τόδε,
εἴτ' ἐνδον, εἴτ' ὅκ' ἐνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ἀγν ὡ· χαλᾷτε κληῖθρα· τοῖς ἐνδον λέγω.
καὶ δ' ἀποτῆσι μῆναθ' ὅν ἐκ ἐν πύλαις
πάρειμι, καὶ νῶν φόρτον ἀγγέλων κακῶν.
θό τίς ἀμφὶ δῶμα θεῶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
ἀγν φανδῶς ἔλεγον αἶδε· καὶ μ' ἀπὸ πύλων δόμων,
ὡς ἐκ τῆς ἡς· σὺ δ' ἡ κατ' οἶκον ἡδ' ἄρα.
θ' τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ θηρώμεναι;
ἀγν αὐτίς τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ', ἀκυσσον· ἢ νεανίς, ἢ νῆαδε
βωμοῖς παρίστατ' Ἰφιδένθ', ἔξω χθονός
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σε μὲν ὄν θεῶς

ΙΦΙ·Η ΕΝΤΑΥ

ἀγαλμ' ἔχουσα δόλια δ' ἦν καθάρματα·
 θό πῶς φῆς; τί πνῦμα συμφορᾶς κεντημένη;
 ἄγν σῶξ' Ὀρέσιν· τῆτο δ' οὐ θαυμάση·
 θό τὸ ποῖον; ἄρ' ὄν τυνδαρίς τίητ' ἐκὼρ;
 ἄγν ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσχω·
 θό ὦ θαῦμα· πῶς σε μῆξον ὄνομάσας τύχω;
 ἄγν μὴ νταῦθα τρέψης σὺν φρέν', ἀλλ' ἀνέμην·
 σαφῶς δ' ἀθρήσας, κ' κλύων, ἐκφρόντισον
 διωγμὸς ὅστις τὸς ξένους θηράσεται·
 θό λέγ'· εἴ κ' ἦπας· εἴ κ' ἀρχίπλην πόρον
 φαύλῃσιν, ὥστε διαφυγεῖν τὸ μὲν δόρυ·
 ἄγν ἐπὶ πρὸς ἀκτὰς ἦλθομεν θαλααίας,
 εἴ νῦν Ὀρέσιν κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, ὅς σὺ δεσμά συμπίμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένους ἀποσῆναι πρὸσω
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὥς ἀπόρρητον φλόγα
 θύσας, κ' καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο·
 αὐτὴ δ' ὅπια θεὸς μ' ἔχουσα τοῖν ξένοιν,
 ἔσχε χερσὶ· κ' τὰ δ' ἦν ὑποπᾶ λῆ,
 ἦρεσκε μέντοι σοῖσι προσόλοισι ἀναξ·
 χρόνῳ δ' ἴν' ἡμῖν δρᾶν τὶ δὴ δοκῇ πλέον,
 ἀνολώλυξε, κ' κατὰ δὲ βάρβαρα
 μέλι ματάνυσ', ὥς φόνον νίξασα δῆ·
 ἐπὶ δ' ἡδάρων ἡμῖν ἡμενοὶ χρόνον,
 εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι,
 κτάνοιεν αὐτήν· δραπέται τ' οἰχοίατο·
 φόβῳ δ' αὖ μὴ χρεὶν εἰσορᾶν, καθήμεθα
 σιγῇ· τέλος δ' ἡ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λίγος,
 σείχην ἴν' ἦσαν, καί περ ὅκ' ἐωμένους·
 καὶ νταῦθ' ὁρῶμεν ἐλλάδος νεὼς σιάφος,
 ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπ' ἐρωμένον,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αὐτάς τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας· ἐκ δὲ σμῶν δ' ἐτὺς νεανίας
 ἔλυνθ' ἔρως πρὺ μνηθὲν ἐσώτας νεῶς,
 κοντοῖς δ' ἐπ' ὤροισι ἄχον· οἳ δ' ἐπ' ὠτίδων
 ἀγνύρας ἐξ ἀνῆπ' ὀϊδ' ἐκλίμακας
 ἀπὸ δόντες, ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια·
 πόντῳ δ' ἐδόντες, τὴν ξένην καθίεσαν·
 ἡ μὲν δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεθα τῆς ξένης,
 πρυμνησίῳ τε καὶ δ' αὖθιγ' ἱρίας,
 οἴακας ἐξηρῶμεν ἀπρὺ μνηνεῶς·
 λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθόμεναι,
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον, καὶ θυητόλον;
 τίνας τὶς ὦν, τίν' δ' ἄπεμπολᾶς χθονός;
 ἔδ' ἄπ' Ὀρέης τῆς δ' ὀμαίος, ὡς μάθοις,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τίν' δ' ἐμὴν κομίξομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων·
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἡσόν εἰχόμεθα τῆς ξένης·
 καὶ πρὸς σ' ἐπεσθαι διεβιαξόμεσθ' ἀνιν·
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενεῖάδων·
 κείνοι τε γὰρ σίδηρον ἔκ' εἶχον χερσίν,
 ἡ μὲν τε πύγμα δ' ἦσαν ἐγκροτόμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα,
 εἰς πλῆρ' αἶμα, καὶ πρὸς ἡπαρ ἡκοντίετο,
 ὥστε ξυνάπην, καὶ συναποκαμῆν μέλη·
 δεινοῖς δ' ἐσημάντροισιν ἐσφραγισμένοι,
 ἐφύγομεν πρὸς κρημνόν· οἳ μὲν ἐν κάρῃ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὀμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισθάντες ἀλαβετέρως,
 ἐμαρνάμεσθαι, καὶ πέτρης ἐβάλλομεν·
 ἀλλ' εἴργον ἡμᾶς τοξόται, πρὺ μνης' ἐπὶ

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

παθόντες ἰοῖς, ὥς τ' ἀνασεῖλαι πρόσω·
 καὶ τῷ δὲ, δεινὸς γὰρ κλύδων ὥκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ναυάταις τέχεαι πόδα,
 λαβὼν Ὀρέης ὤμον ἥς ἀριστερόν,
 βὰς ἥς θάλασσαν, καὶ τὶ κλίμακος θόρων,
 εἶθ' ἡ ἀδελφὴν ἐντὸς αὐσὴ μιν νεῶς·
 τὸ δ' ἔβραν' ἔπειμα τῆς Διὸς κίρης
 ἀγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθέγγετο
 βόην τιν' ὧ γῆς ἐλλάδος ναῦται νεῶς,
 λάβραθε κώπαις, ῥόβιά τε λοναίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὧν περ' ἔνεκ' ἀΐεινον πόρον
 συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλόνσμεν·
 οἳ δὲ, σεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι,
 ἔπαισαν ἄλμην· ναῦς δ' ἔως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρη· σὺ μὲν διαπερῶσα δὲ,
 λάβρω κλύδωνι συμπεισθ' ἡπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νεῶς
 ὤθει πάλιν πρυμνήσι· οἳ δ' ἐκαρτέρων,
 πρὸς κῦμα λακτίζοντες· εἰς γῆν δὲ πάλιν
 κλύδων παλὶ ῥῶς ἦγε ναῦν· σαθῆσα δὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ἀΐετ' ὧ Λητῆς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν ἱέρειαν πρὸς ἐλλάδα
 ἐκ βαρβάρων γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς·
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον θεά·
 φιλεῖν δὲ καὶ μὲ τὸς ὁμαίμονας δόκει·
 ναῦται δ' ἐπ' αὐτὴν ἤμισαν ἀρχαῖσι κόρη,
 παῖαν αὖ γυμνάς ἐκ χειρῶν ἐπωμίδας
 κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελύσματος·
 μάλλον δὲ μάλλον πρὸς πέτρας ἤρσάφους·
 χ' ὧ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσσίν·
 ἄλλοι δὲ, πλεκτάς ἐξ ἀνήτην ἀγκύρας·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ γὰρ ἄνδρες πρὸς σέ δ' αὖρ ἄπεσάλην,
 σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν ἀναξ τύχας.
 ἀλλ' ἔρπε δεσμά, καὶ βρόχους λαβὼν χερσίν.
 ὃ μὴ ἔοιδ' ἄνθρωπος γενήσεται,
 ὅτε ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντον δ' ἀνάκτωρ, Ἰλίον τ' ἐπισκοπῇ,
 σέ μινος Προσειδῶν, Πελοπίδους δ' ἐναντίος.
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος χόνον
 σοί, καὶ πολίταις, ὥς ἔοικεν ἐν χερσίν,
 λαβὼν τ' ἀδελφὴν, ἢ φόνον τὸν Ἀυλίδος
 ἀμνημόνιστον θεῶν προδ' ὅσ' ἀλίσκεται.
 ὦ τλήμων Ἰφικλέεια, συγγόνος μέτα
 θανῇ, πόλιν μολεῖσθαι δεσποῖ χέρας.
 ὦ πάντες ἄνδρες τῆσδε βαρβάρων χθονὶς,
 ὅτε εἴα πῶλοισι ἐμβαλόντες ἡνίως,
 παράκτιοι δρᾶμεισθε, καὶ κ' βολὰς νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν ἡ τῇ θεῷ
 παύσαντες ἄνδρας δυνατεῖς θηράσετε;
 οἷδ' ὠκυπομπὸς ἔλξει τ' ἤς πόντον πλάτας,
 ὥς ἐκ θαλάσσης, ἐκ τε γῆς ἰππύμασι
 λαβόντες αὐτὰς, ἢ κατασφύλλας πέτρας
 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας;
 ὅ μιν δὲ τὰς τῶνδ' ἵστρος βυλὸν μάτων,
 θυγαῖδας αὖθις, ἡνὶ κ' ἀν' ἀχολὴν λάβω,
 ποινὰ σόμεσθαι· νῦν ἡ τ' ἀπὸ κειμένην
 παύσῃν ἔχοντες, ὅ μιν ἔμειν ἡσυχαιοί.
 ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθήσεις ἀναξ
 Θόας; ἄκυσσον τῆσδ' Ἀθηναίης λόγους.
 παῦσαι διώκων, ῥαῦμά τ' ἐξορμῶν στρατῶν.
 πεπρωμένοις ἔθεσφάτοισι Λοξίῳ
 δ' αὖρ ἦλθ' Ὀρέσης, τῶν τ' ἐρινύων χόλον

ΙΦΙ·ΗΕΝΤΑΥ·

φάτων, ἀδελφεὺς τ' Ἀργος εἰσπέμφων δέμας,
 ἀγχαλμάθ' ἱερὸν ῥῆς ἐμὴν ἄξων χθόνα·
 πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενῶν
 δοκεῖς Ὀρέσιν ποντίῳ λαβὼν σάλας,
 ἦδη Γοσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀνύμονα
 πόντι τίθῃσι, νῶτα πορθμύων πλάτη·
 μαθὼν δ' Ὀρέστας τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλύεις ἅ αὐδ' ἦν, καί περ ὕπαρ' ὦν θεῶς,
 χῶρος λαβὼν ἀγχαλμά, σύγγονόν τε σὴν·
 ὅταν δ' Ἀθῆνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
 χῶρος τίς ἐστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐχάτοις
 ὄροις, γέιτων δειράδος Κερυσίας,
 ἱερὸς, Ἀλᾶς νιν οὐ μὲς ἀνομάξει λεῶς,
 ἐνταῦθα τάξας ναὸν, ἰδρύσαι βρέτας,
 ἐπ' ὧν μοντῆς ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
 εἰς ἐξεμόχθης περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα
 οἰστροῖς ἐρινύων· Ἀρτεμιν δέ νιν βροτοῖ,
 τοιοῖπ' ἐν ὑμνήσῃσι ταυροπόλον θεῶν,
 νόμον τε θέσθε τόνδ', ὅθ' ἐορτάξῃ λεῶς
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν'· ἐπιγέτω ξίφος
 δέρι πρὸς ἀνδρὸς, αἰμάτ' ἐξανυέτω,
 ὀσίας ἐκαστι θεῶς, ὅπως τι μὰς ἔχῃ·
 σέ δ' ἀμφὶ σε μνάς Ἰφιδένεια κλίμακας
 Βαυρωνίας δειττήσδε κληδονῶν θεῶς·
 εἴ κ' τεθάψῃ κατθανῶσα, κ' πέπλων
 ἀγχαλμά σοι θήσῃς ἀπὸ πύργου ὕψους,
 αἷς ἂν γυναικὲς ἐν τοκοῖς φυχὸρ ῥαχῆς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις· τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 ἑλληνίδας γυναικας ἐξεφίεμαι,
 γνώμης δικάας ὅν κ' ἐκσώσῃσά σε·
 κ' πρίν γ' Ἀργείοις ἐν πάροις φήψῃσας

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρίνασ' Ὀρέα, καὶ νόμισμ' ἦς ταυτόγε
 νικᾶν ἰσῆρεις, ὅστις ἂν ψῆφος λάβῃ.
 ἀλλ' ἐκκομίσῃ σὴν κασίγνητον χθονός.
 Ἀγαμέμνονος παῖ· καὶ σὺ μὴ θυμῷ Θόας.
 θ' ἄνασ' Ἀθάνᾳ, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις,
 ὅστις κλύων ἄπιστος, ὅκ' ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέσῃ τ' ἐφ' ἑρῶν βρέτας θεᾶς
 « βέβηκ', ἀδελφῇ τ' ὕχ' ἰθυμῷ μαι. Τί γάρ
 « πρὸς τὸς σθένοντας θεὸς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἴτωσαν ἦς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι
 γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' αὐτυχῶς βρέτας.
 πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' ἦς ἀνδ' αἰμονα
 γυναικας, ὥς περ σὸν κέλευσμά ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοισ,
 νηῶν τ' ἐρετμὰ, σοὶ τὰδ' ὡς δοκῇ θεᾶ,
 αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σὺ τε, καὶ θεῶν κρατεῖ.
 αἴθ' ἴτ' ὦπνοαὶ ναυοθλῆσαι τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖ δ' ἦς Ἀθίνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
 σώξω σ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
 αἴθ' ἴτ' ἐπ' αὐτυχίᾳ τῆς σωξομένης
 μοίρας, ἀνδ' αἰμονες ὄντες.
 χ' ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοισ,
 καὶ παρὰ θνητοῖς πολλὰς Ἀθάνᾳ,
 δράσομεν ὕψος, ὥς σὺ κελύεις.
 μάλα γὰρ τερπνόν, καὶ νέεπιτον
 φήμην ἀκοᾷσι δέδεγμαι.
 ὦ μέγα σεμνήνι κη, τὸν ἐμὸν
 βίοντον κατέχοις,
 καὶ μὴ λήγῃς σεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
 ΗΝΤΑΥΡΟΙΣ.

Primum Volumen Euripidis. in quo sunt
tragædiæ decem. videlicet.

Hecuba. Orestes. Phæniissæ. Medea. Hēr
polytus. Alcestis. Andromache. Supplices.
Iphigeneia in Aulide. Iphigeneia in Tauris.

Ordo Quaternionum.

A a

E e

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΡΙΓΡΑΜΜΑ
τὸν Διασπαρῆσαι,
Θωμᾶ τῷ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΛΛΩΣ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ἀκτῶσιν

B b

Z f

ἐκ τε γραιῶς
γῆρας δὲ
ἀλλ' ὅδ' ἐν
νύμφαι

φίλοις
ἰρὲ Ὀΐαξ,
τύτῃ
» Λυον ῥ

Γ c

H g

» τὰ δ' ὅδ' ἐν.
αἵ μέρα
» Αἰῶνα
» Οὐδέν

χο ἥμισυ
πιθανὸς
τιθῆσαι κύριμον
ἤλ' ἐθάνε μεθ'.

Δ d

Θ h

σήμερον.
ῥ θῆλυ

ἴθ' ῥς ἀγῶνα
ῥις Ὀδυσσεὺς

αυκὸν δ' ἐμβαλῶσα

Ν Π

Ι ι

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ῥιψεν.

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

Επεικλία

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ΑΛΛΩΣ

ἐπὶ πρὸς

• Ως πᾶς τις

Ξ Ο

Κ κ

ἴσ φίλοι ἢ πατὴρ

• Εἰς ἐν

ξάνναθε

ἀπωλόμειθα

σοφὰ μάλιστ

ἰά ὅν ὦν

ἔχει γὰρ

ἐμοί τε

Ο Ρ

Λ λ

εἰς ἔχθος ἦλθον

γῆν, ἢ ποθ' ὅ μιν

ψυχὴν ἢ δώσω

μνοί φίλαι. Γαλλὰς,

ὅκ ἂν γ'

μή δρᾷ

καὶ μοῖραν

τί δ' εἴ με

πᾶσιν κατερῶ

Μ μ

βλέψας δ' εἰς Ἀργεῖ,

κρὲ τὰς σὰς

κράδε μεταδινῶσα

Ρ Ϛ

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

μὲν Φαίδραν

Γανδίογος

κλύων μὲν

Ρ Ι

ἢ κ' ἂν δ' ἴ' ἦσιν
» φοιτᾷ
τρο εἴ τοι
φαί ἐπίχετ'.

Σ Σ

ἀβίωτος
» διασᾶς
» ἔχει ὃ
ἀλλ' ἐν
ἄλλα γὰρ

Τ Τ

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
μέλλει κατὰξεν
ἡμι κλύει

Υ Π

χο βέβηκεν,
μελέων
ἄλ' θάπην
ἔτλη δέ

Φ Χ

τὰν γέρθεν
πῶς γὰρ
αὐτὰ ποτὲ

Χ Υ

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ἐλεγχᾷ
καὶ πρὶν
θε κίνδυνος

Υ Ζ

βίη καθίστη
ἂν ὧ πᾶσι
πῆρυγι
ἔτι κτε

Ω Ω

ὅτ' ἔς γυναικα
κτενῆ μ'
ἔρ νυμφονμάτων
πῃ φθιώτιδες

Α Α

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μετὰ νῦν

θῆ ὅ γάρ

BB bb

κλέψας τὰ

σκέψαι δέ.

ἡ ἀπειτα,

νίκητ,

ΓΓ cc

ἐλαρε,

ὅδ' Ἀρτεμις

σώματ'

ΔΔ dd

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅρκος συνάψαι,

σύντονα

ΕΕ ee

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας

με Γέλοπα

σφάξαι

ἴδεν'

ZZ ff

ἢ μ' ἐκόμισ'

πόσις

μήτ' ἴς

Θίασος

HH gg

ἀχι σῶμα

Εἴς

ἴφι ἄκων

ΘΘ hh

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέθυκε'

ἔτοι

II ii

Ολβυ βάρος

Εἰς ἀφανές

ἴφι Θέτιδος

θεῶ γενέσθω

KK κκ

τίς ἀν' ὄν

μέτρημα
νομίσαι μ'
ὅλωνα καὶ γὰρ
αἱρεῖ δ' ἵστα,

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRV A
RIO·M·D·III.

*Hoc in libro cautum est privile
gio ut in Ceteris.*

005266145

266

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

YOGIPIAT

